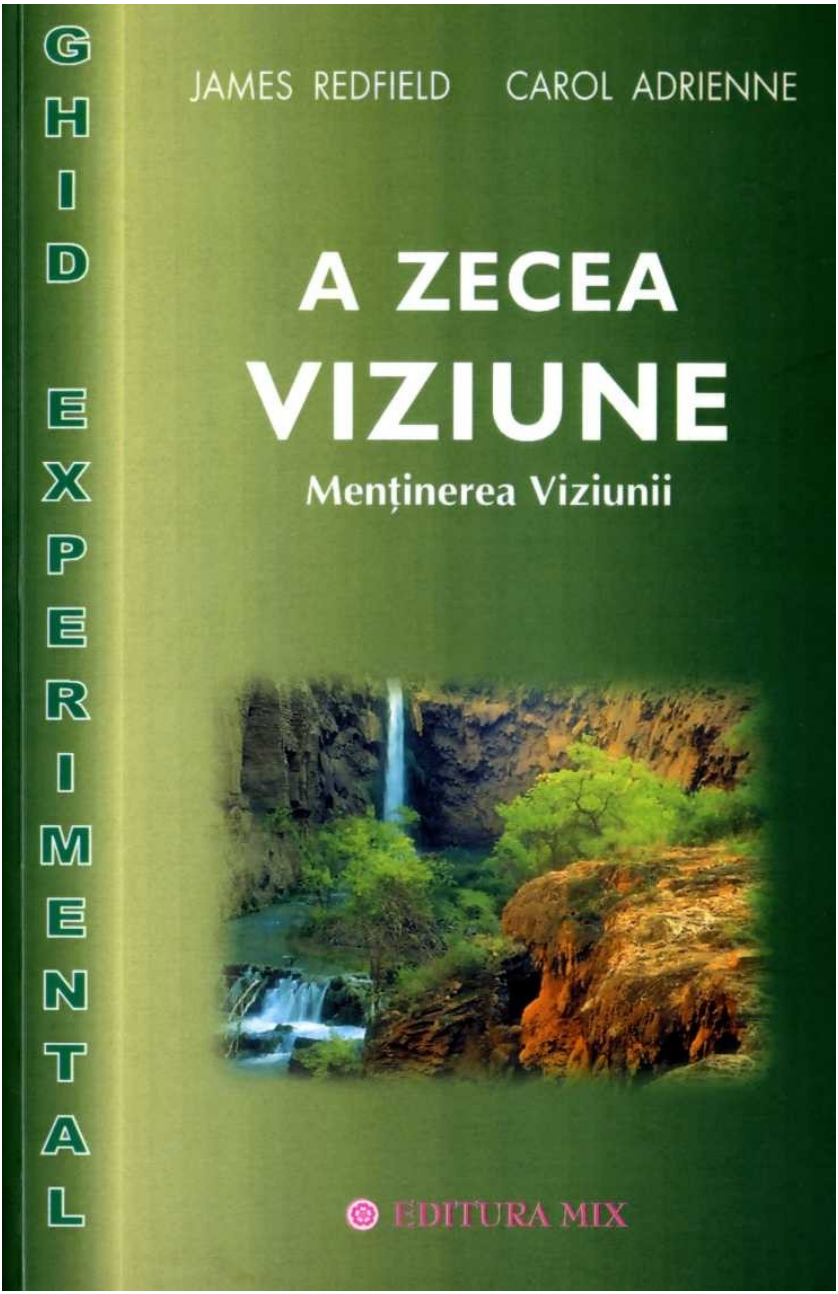

A ZECEA VIZIUNE Menţinerea Viziunii
GHID EXPERIMENTAL
A ZECEA VIZIUNE Menţinerea Viziunii
F

GHID EXPERIMENTAL
James Redfield şi Carol Adrienne
Traducere: Cristian Hanu
® EDITURA MIX
BRAŞOV
Culegere: Cristian Hanu Tehnoredactare: Elena David Corectură text: Elena Alistar Consilier editorial: Florin Zamfir
Descrierea C1P a Bibliotecii Naţionale a României
REDFIELD, JAMES
A Zecea Viziune: Ghid pentru experimentare/James Redfield şi Adrienne Carol; trad.: Cristian Hanu; ed.: Florin Zamfir – Braşov:
Mix, 2003
ISBN 973-8471-19-2
I. Carol, Adrienne
II. Hanu, Cristian (trad.)
III. Zamfir, Florin (ed.)
821.111-4=135.1
Copyright © 1996 by James Redfield
Originally published aş „The Tenth Insight. Holding the Vision – An experienţial guide.
This edition published by arrangement with Warner Books, Inc.,
New York, New York, UŞA. AII right reserved.
Warner Books, Inc., 1271 Avenue of the Americas, New York, NY 10020
Copyright © 2005 Editura MIX
Toate drepturile asupra prezentei ediţii în limba română aparţin în exclusivitate editurii MIX.
Pentru informaţii actuale şi comenzi vizitaţi site-ul nostru www.edituramix.ro sau contactaţi-ne la:
Ţel.:’0268 334016; 0268 335786
Fax: 0268 335786
E-mail: contact@edituramix.ro
ISBN 973-8471-19-2
Tiparul executat la S.C. IMP S.A. BRAŞOV – 500407 – str. Zizinului 110 ţel.: 0268 332469 • fax: 0268 332499

CUPRINS
DIN CRITICILELA ADRESA LUCRĂRII A ZECEA VIZIUNE 9
MULŢUMIRI 13
INTRODUCERE 15
PARTEA ÎNTÂI. PRAGUL
Capitolul 1. IMAGINEA DE ANSAMBLU 23
STUDIUL INDIVIDUAL 66
GRUPURI DE STUDIU 68
Capitolul 2. ÎN CE FEL NE PREGĂTESC PRIMELE NOUĂ VIZIUNI PENTRU CEA DE-A ZECEA 71
STUDIU INDIVIDUAL Şi DE GRUP 98
PARTEA A DOUA. MISTERUL
Capitolul 3. AVANSAREA PE CALE CU AJUTORUL INTUIŢIEI Şi AL IMAGINAŢIEI 97
STUDIUL INDIVIDUAL 143
STUDIUL ÎN GRUP 148
5
Capitolul 4. PURIFICAREA 151
STUDIUL INDIVIDUAL SAU ÎN GRUP 188
STUDIUL ÎN GRUP 195
PARTEA A TREIA. ADUCEREA AMINTE
Capitolul 5. VINDECARE, TRANSFORMARE Şi CREAŢIE 201
STUDIUL INDIVIDUAL 217
STUDIUL ÎN GRUP 224
Capitolul 6. ACTIVITATEA Şi INFLUENŢA LUMII DE DINCOLO 227
STUDIUL INDIVIDUAL 272
STUDIUL ÎN GRUP 276
PARTEA A PATRA. ÎN ÎNTUNERIC
Capitolul 7. AMINTIREA VIZIUNII DE LA NAŞTERE 281
STUDIUL INDIVIDUAL Şi ÎN GRUP 300
Capitolul 8. IADUL INTERIOR 311
STUDIUL INDIVIDUAL 328
STUDIUL ÎN GRUP 332
Capitolul 9. DEPĂŞIREA FRICII 337

STUDIUL INDIVIDUAL 373
STUDIUL ÎN GRUP 377
6
PARTEA A CINCEA. ACŢIUNEA JUSTĂ
Capitolul 10. TRANSFORMAREA MUNCII Şi
A AFACERILOR 381
STUDIUL INDIVIDUAL 431
STUDIUL ÎN GRUP 433
Capitolul 11. ACŢIUNEA ÎN GRUP PE NIVELUL
CELEI DE-A ZECEA VIZIUNI 437
STUDIUL INDIVIDUAL 469
STUDIUL ÎN GRUP 470
Capitolul 12. NOI VIZIUNI REFERITOARE LA
GRUPURILE PROFESIONALE 481
STUDIUL INDIVIDUAL 538
STUDIUL ÎN GRUP 539
PARTEA A ŞASEA. ÎNCHIDEREA CERCULUI
Capitolul 13. VIZIUNEA ASUPRA LUMII 437
STUDIUL INDIVIDUAL 575
Capitolul 14. SUSŢINEREA VIZIUNII 577
DESPRE AUTORI 633
INDEX 635
7
I
DINCRITICILELA ADRESA LUCRĂRII A ZECEA VIZIUNE

„O continuare a lucrării Profeţiile de la Celestine, care aduce noi şi profunde completări… Intriga aduce noi indicii şi viziuni, deplasându-se cu viteza unui thrilier de prima clasă”.

A bilene Reporter-News

„Voinţa ne împinge înainte pe cale, către iluminarea spirituală, pe măsură ce ne apropiem de noul mileniu… Prin Viziunile sale, Redfield a încercat să demonstreze că nu numai viaţa lui este o aventură spirituală, ci viaţa tuturor”.

Detroit News

„Toată lumea citeşte A zecea viziune, urmarea

lucrării Profeţiile de la Celestine, a lui James Redfield. Dacă doriţi să mai găsiţi cartea, vă sfătuim să alergaţi cât mai repede până la cea mai apropiată librărie”.

Los Angeles Features Syndicate

„Un pelerinaj plin de culoare şi de imaginaţie… Unele din momentele vizionare descrise în carte îmi amintesc de imaginaţia care operează în lucrările clasice precum Ramayana hindusă sau lucrarea chineză Călătorie către Vest. Acest fel de a gândi face ca zonele cele mai obscure ale experienţei psihologice şi spirituale să capete substanţă, astfel

9

Încât impulsurile către acele domenii care sunt considerate în mod tradiţional ca aparţinând altor lumi să pară aproape terestre”.

Bookscapes

„în A zecea viziune, Redfield continuă mesajul de la Celestine, în care ne învaţă să trăim o viaţă care să le fie de folos semenilor noştri”.

Rocky Mountain News

„Nu trebuie ratată cu niciun chip”.

New Age Journal

„Redfield se adresează unei generaţii însetate de adevărurile spirituale”.

Newark Star-Ledger

„Nu este exclus că citind A zecea viziune, să descoperiţi aspecte din fiinţa dumneavoastră şi a celor din jur de care nu eraţi conştient înainte. Nu este exclus să simţiţi nevoia de a vă schimba… A zecea viziune trebuie experimentată personal. Spre exemplu, în primele nouă viziuni, intuiţia este experimentată ca o senzaţie interioară, greu de definit, dar în cea de-a zecea viziune, ceea ce se află în interior are tendinţa să se exteriorizeze”.

Sunday Record (NJ)

10

Dedicăm această carte tuturor celor care au învăţat să menţină Viziunea.

MULŢUMIRI

Această carte s-a scris practic singură, cu ajutorul multor apeluri care au venit la momentul potrivit, respectând legea sincronicităţii. Le adresăm mulţumiri tuturor celor ale căror idei apar în această carte! Ca modele ale noului mod de gândire şi ale noii comunităţi, apreciem înainte de toate Institutul pentru Ştiinţe Noetice, mulţumindu-le celor de aici pentru cercetările pe care ni le-au pus la dispoziţie, şi Centrul pentru Ecoliteraţie, ale cărui studii ne-au adus multe inspiraţii.

La nivel individual, dorim să mulţumim pentru sfaturile lor şipentru susţinerea de care au dat dovadă lui: Larry Leigon, pentru reflecţiile sale referitoare la umbră şi la natura schimbărilor în afaceri; Elmer Schettler, pentru gândurile pe care ni le-a împărtăşit de-a lungul căii; Donna Hale, terapeut şi medium, pentru ajutoml pe care ni l-a acordat referitor la dinamica energiei şi la vieţile anterioare; Kevin Ryerson, pentru călătoria sa iniţiatică; Kathiyn Leighton, pentru toţi acei ani în care ne-a susţinut şi care ne-au permis să scriem actuala lucrare; Sherrin Bennett, consultant cu privire la organizaţii, care ne-a ajutat să descoperim structurile din această carte; Ann Buzemberg, editor al lucrării Jurnalul de la Celestine, pentru cooperarea sa plină de generozitate; Dr. Henry Wesselman, pentru conversaţiile sale referitoare la ştiinţă şi

Spiritualitate; Dr. Selma Lewis, pentru explicaţiile sale profunde referitoare Ia anumite concepte psihologice; Paula Păgâno, care a făcut cercetări pe teren; Penney Peirce, pentru contribuţiile sale generoase; Fadei Behmann, pentru sugestia pe care ne-a făcut-o de a apela la cercetările profesorului Kyriacos Markides, la momentul oportun; Bonnie Colleen de la KESTşidavid Sersta de la Toronto Leaming Annex, pentru ajutorul pe care ni l-au acordat în difuzarea ideilor transformatoare; precum şi lui: Dr. Marilyn Rossner şi Părintelui John Rossner din Montreal; Dr. Patrick Tribble; Jonathan Katz; Gilberto Munguia; Russell E. Di Carlo; Jack Coates şi Elizabeth Kibbey.

În sfârşit, dorim să-i mulţumim din nou editorului nostru, Joann Davis, care a deschis posibilitatea scrierii acestor cărţi, precum şi lui Harvey-Jane Kowal, care a făcut posibilă transformarea manuscrisului într-o carte adevărată.

Şi lui Candice Fuhrman, pentru tot ce a făcut.

INTRODUCERE

Această carte îşi propune să aducă informaţii suplimentare şi idei complementare care să susţină ipotezele de bază din A Zecea Viziune. Dacă este adevărat că viziunile descrise în cărţile de la Celestine sunt arhetipale, fiind astfel inerente creşterii noastre psihologice, rezultă că unica noastră misiune constă în a le răspândi cât mai pe larg, facilitând atât cât putem o conversaţie sinceră cu cititorul referitoare la experienţa spirituală curentă.

Pe măsură ce veţi citi această carte, veţi constata că în diferite părţi ale lumii există deja un dialog extrem de intens şi de constructiv referitor la viaţa spirituală. Atunci când presupune împărtăşirea curajoasă a experienţelor personale, conversaţia devine în sine un proces prin care se poate petrece această trezire. În aceste ultime zile ale secolului XX şi ale celui de-al doilea mileniu al erei noastre nu mai putem vorbi atât de descoperirea unor experienţe noi (deşi se mai întâmplă şi aşa ceva), cât de reconsiderarea unor experienţe deja trăite, dar ignorate sau neluate în serios. Secretul constă în împărtăşirea lor plină de curaj, căci aşa cum ne sugerează cea de-a Zecea Viziune, ne aflăm astăzi într-un moment extrem de important al istoriei.

Vechea perspectivă newtoniană, care avea la bază ideea că universul nu este altceva decât o maşinărie imensă care funcţionează după legi materialiste (în care miracolele nu aveau loc) este din ce în ce mai zdruncinată astăzi, fiind înlocuită treptat cu o perspectivă nouă, care începe să includă şi anumite dovezi experimentale ce

atestă că lumea înseamnă mult mai mult decât atâta. Universul începe să fie privit astăzi ca un loc spiritual, inteligent, în care oamenii pot evolua, devenind din ce în ce mai conştienţi, fiind inspiraţi prin intuiţii şi coincidenţe miraculoase către adevărul individual cu care s-au născut şi cu ajutorul căruia pot contribui la perfecţionarea societăţii în care trăiesc.

Cheia acestei treziri este curajul, căci mai întâi de toate trebuie să credem că putem descoperi şi repetă aceste experienţe. Dacă primele nouă Viziuni se referă la ieşirea din rutina obişnuită şi la pătrunderea pe calea transcendentă, în care vibraţiile noastre se intensifică, iar vieţile noastre evoluează, cea de-a Zecea Viziune se referă la înţelegerea puterii intenţiei sacre care amplifică întregul proces. Altfel spus, noi trebuie să susţinem viziunea, să ne amplificăm puterea prin credinţă şi vizualizare, adică prin rugăciune (căci ce altceva este rugăciunea?). Cu alte cuvinte, nu este suficient să ne lăsăm în voia fluxului de sincronicităţi, deşi aceasta este premisa iniţială. Mai mult decât atât, noi trebuie să ne trezim dimineaţa cu anumite intenţii şi aşteptări, astfel încât să facilităm producerea sincronicităţilor.

Am creat acest ghid practic cu scopul de a stimula discuţiile referitoare la aceste chestiuni, şi la altele. Ca întotdeauna, ne punem speranţele în puterea dialogului în sine. Noi ştim din intuiţiile noastre că la ora actuală se produce o transformare spirituală. Imaginea de ansamblu a noii perspective nu este

16

Încă pe deplin conturată, întrucât ea continuă chiar în timp ce vorbim, pe măsură ce diferiţi indivizi şi diferite grupuri ajung la anumite concluzii personale, le comunică celorlalţi ce văd, obţin noi informaţii şi îşi cristalizează astfel opiniile pe nivele din ce în ce mai apropiate de adevăr. Aceasta este conversaţia spirituală care va avea ca rezultat crearea unei noi perspective asupra realităţii.

Şi ea nu va fi completă până când nu vă va include şi pe dumneavoastră.

„Ori sperăm în sinea noastră, ori nu; speranţa este o dimensiune a sufletului, care nu depinde fundamental de o observare particulară a lumii exterioare sau de o estimare a situaţiei. Speranţa nu este tot una cu pronosticul. Ea este o orientare a spiritului, o aspiraţie a inimii; transcende lumea experienţelor concrete, fiind ancorată undeva, dincolo de orizonturi…”

VACLAV HAVEL, Tulburarea păcii

PARTEA ÎNTÂI

PRAGUL

Capitolul 1

IMAGINEA DE ANSAMBLU

A Zecea Viziune se referă la înţelegerea acestei conştiinţe integrale, care include perceperea coincidenţelor misterioase, elevarea conştiinţei spirituale a pământului, dispariţiile din cea de-a Noua Viziune etc., din perspectiva superioară a celeilalte dimensiuni, astfel încât să putem înţelege de ce se petrece această transformare şi să putem participa din plin la ea.

A ZECEA VIZIUNE: MENŢINEREA VIZIUNII’

MENŢINEREA UNEI VIZIUNI DESCHISE

În cazul unor fiinţe precum Iisus Christos, Mohamed sau Gautama Buddha, capacitatea de menţinere a Viziunii asupra Lumii este parte integrantă din structura lor. La fel se petrec lucrurile în cazul celor mai buni candidaţi la un

Interviu: aceştia ocupă aproape întotdeauna postul

pentru care candidează, ca rezultat al experienţei şi pregătirii lor.

Această carte nu este scrisă însă pentru asemenea oameni, ci pentru noi, restul.

Nu cu mult timp în urmă, la un grup de studiu al Profeţiilor de la Celestine, un om a ridicat mâna şi a întrebat: „Nu prea ştiu cum aş putea folosi aceste informaţii în lumea reală. Am participat la diferite seminarii şi am discutat cu tot felul de oameni. Suntem cu toţii cât se poate de entuziasmaţi, dar nu ştim cum să facem ca să păstrăm acest entuziasm în viaţa de zi cu zi. Voi cum faceţi ca să menţineţi acest sentiment?” Apoi, el a continuat: „Am obosit să tot vorbesc despre mine şi aş dori să mă implic mai mult în lumea exterioară. Cum aş putea să fac acest lucru?” Acel om a exprimat o problemă cu care ne confruntăm cu toţii. Este posibil să vă fi pus şi dumneavoastră această întrebare. Cultura noastră trebuie să îşi pună această întrebare, dacă dorim să fim deschişi faţă de o nouă perspectivă asupra lumii, care să ne conducă din momentul prezent într-un viitor mai bun. Este important să ne punem întrebarea: „Ce aş putea face ca să fiu de folos semenilor mei, într-o manieră pozitivă?”, căci fară acţiuni concrete umanitatea nu mai poate evita dezastrul către care se îndreaptă. Din păcate, perspectiva care stă la baza întrebării nu este diferită de cea care a cauzat problemele cu care ne confruntăm. Ea abordează problemele în termenii unei acţiuni exterioare. Adevărata acţiune trebuie realizată în interiorul nostru. Noi nu trebuie să-i salvăm pe cei de acolo, ci să ne schimbăm propria perspectivă asupra lumii, ridicând vălul înţelepciunii necunoscute pentru a aduce resursele din celelalte dimensiuni în „realitatea exterioară”, dar şi în cea

Interioară. Lucrând pe acest nivel multidimensional, ne vom alinia imediat la adevăratul ţel al evoluţiei, care constă în spiritualizarea lumii noastre fizice, adică „reale” (după cum o numea persoana din exemplul nostru), şi vom

pătrunde astfel într-o lume mai fluidă, în care evenimentele vor curge altfel, aşa cum nici nu ne putem imagina la ora actuală. Cum trebuie să procedăm însă ca să ajungem aici?

NIVELE ALE CONŞTIINŢEI

La fel ca şi primele nouă viziuni descrise de James Redfield în Profeţiile de la Celestine, Cea de-a Zecea Viziune nu reprezintă altceva decât un nivel de conştiinţă. Dacă aţi citit Profeţiile de la Celestine, este posibil să fi simţit că intuiaţi deja majoritatea acestor Viziuni, că aţi ştiut cândva de ele, dar le-aţi uitat. Această memorie vă reaminteşte că aţi venit în această lume cu un scop precis, de a ajuta la tranziţia către un nou nivel de conştiinţă.

Pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni puteţi recunoaşte o parte sau întreaga filosofie antică, dar perenă, pe care o vom sintetiza din nou în paragrafele care urmează. Pe acest nivel de gândire/simţire/intuiţie, putem afirma: „Da, simt că aceste idei operează în viaţa mea de zi cu zi”. Este ca şi cum ele ar prinde viaţă prin intermediul dumneavoastră.

Această conştientizare vă face să căutaţi un răspuns, la fel ca persoana care a pus întrebarea de mai sus: şi acum, ce trebuie să fac? Noi ne-am obişnuit să fim activi, să ne controlăm propriul univers – sau cel puţin să încercăm acest lucru – şi să obţinem rezultate concrete. Până acum, noi am

Fost preocupaţi însă doar de acţiunea în lumea exterioară, şi mai puţin de transformarea lumii noastre interioare, al cărei centru suprem este conştiinţa. Pentru a face această tranziţie, noi trebuie să începem prin a dezmembra vechile noastre metode şi perspective. În fond, aceasta este esenţa oricărei transformări. Ne putem dezmembra şi de-condiţiona noi mintea, putem renunţa la ochelarii de protecţie, lăsând lumina să pătrundă liberă, şi asta suficient de rapid pentru a ne mai salva pe noi şi lumea în care trăim? Aceasta este întrebarea care ne face

să ne trezim la ore matinale (3.00 sau 4.00 dimineaţa).

Nu depinde decât de noi, de oamenii obişnuiţi, care doresc să-şi construiască singuri un alt fel de viitor. Putem participa cu toţii la această lucrare comună, hotărându-ne să ne transformăm, sau să iubim mai mult. Oricât de multe lucruri am învăţa şi oricât de mult ne-am schimba perspectiva asupra posibilităţilor noastre, noi depindem şi de forţele exterioare. De pildă, temerile noastre sunt alimentate astăzi de dezastrele ecologice pe care le pot provoca aceste forţe exterioare şi care ne silesc să fim atenţi la fiecare acţiune pe care o întreprindem.

Celelalte forţe care ne influenţează gândirea, deopotrivă la nivel colectiv şi individual, ar putea fi fiinţe din dimensiunea spirituală care ne-au supravegheat progresul şi care sunt preocupate de bunăstarea noastră. Sună ciudat? Nu este. Dimensiunea spirituală care există dincolo de nivelul de percepţie al celor cinci simţuri ale noastre începe să se manifeste, atât la nivel individual cât şi colectiv, cu scopul de a ne trezi din dependenţa noastră faţă de teamă, negare,

Lăcomie şi inerţie, dependenţă care ne menţine în capcana disfuncţiilor psihospirituale. Aceste dimensiuni diferite doresc ca pământul să înflorească şi să atingă nivelul de conştiinţă care îi este specific, caracterizat prin iubire, viaţă şi învăţătură. Până recent, majoritatea oamenilor nu au fost conştienţi de graniţa invizibilă dintre aceste planuri ale existenţei. În acest moment al evoluţiei, când este pusă la îndoială însăşi supravieţuirea planetei şi a speciilor care trăiesc pe ea, a sosit – se pare – timpul ca acest văl să fie înlăturat. A sosit timpul să intre cavaleria. Dar să nu anticipăm…

NU EXISTĂ ALTE INSTRUCŢIUNI DECÂT PROCESUL ÎN SINE

Atunci când îşi încep marea călătorie a vieţii, majoritatea occidentalilor doresc o hartă, un set de instrucţiuni, şi chiar o garanţie că îşi vor primi banii

înapoi. Pe măsură ce încep să înţeleagă că viaţa este un proces în continuă desfăşurare, ei realizează că nu există altă reţetă a succesului decât focalizarea atenţiei asupra structurii energiilor care îi înconjoară şi care îi străbat. Energia primordială a spiritului ne iluminează calea, şi în plus, noi primim un ajutor de la prietenii noştri. Dacă ar fi să stabilim totuşi o formulă a succesului pe cale, aceasta ar fi următoarea: mecanismele care controlează intenţia sunt dorinţa şi voinţa. Pe această cale, credinţa este imperativă, şi îndeosebi ascultarea tăcută, pentru a auzi ce uşi ni se vor deschide în continuare. Ea reprezintă aşteptarea plină de încredere că vom obţine răspunsuri la dorinţele şi intenţiile noastre. Se adaugă legea

27

Pragul

Dăruirii şi primirii, care face că în urma serviciilor pe care le dăruim noi, să primim un aflux de energie.

.. Vieţile noastre sunt centrate pe rugăciune şi acţiune. Munca noastră este rezultatul contemplării noastre, al fuziunii noastre cu Dumnezeu în tot ceea ce facem, iar prin munca noastră... noi susţinem această fuziune cu Dumnezeu, astfel încât rugăciunii să îi urmeze acţiunea, iar acţiunii să îi urmeze rugăciunea."

Lucinda Vardey, Maica Thereza: Calea Simplităţii

În limbajul conceptual al Viziunilor, „noi punem întrebări şi ne urmăm intuiţia11. Sau, mai simplu, am putea spune că viaţa noastră urmează fluxul gândurilor noastre.

CE-AR FI DACĂ?

Ce-ar fi dacă cineva v-ar spune că vă aflaţi deja în plin proces de îndeplinire a menirii dumneavoastră? Ce-ar fi dacă cineva v-ar spune că sunteţi deja scufundat într-un continuum de energie conştientă care se îndreaptă către o destinaţie precisă? Ce s-ar întâmpla dacă aţi şti fară nicio îndoială că nu sunteţi singur, şi aceasta nu metaforic vorbind, ci la propriu? Ce s-ar întâmpla dacă aţi şti că nu există accidente, ci doar informaţii importante, care sunt prezente pretutindeni în jurul dumneavoastră, aşteptând

doar să le recunoaşteţi? Cum v-aţi trăi viaţa dacă aţi şti dincolo de orice dubiu că viaţa nu încetează odată cu părăsirea corpului fizic, după moarte?

28

Imaginea de ansamblu

Cum v-aţi simţi dacă aţi descoperi printr-o experienţă personală de necontestat că oamenii nu reprezintă altceva decât un nivel de conştiinţă într-un univers multidimensional în care există şi alte fiinţe inteligente, conştiente? Speriat? Umilit? Tulburat? V-aţi simţi mai bine conectat la sursa de care aţi uitat? Oamenii care au avut experienţe de moarte clinică, contacte cu persoane decedate, cu îngeri, sfinţi sau fiinţe extraterestre, susţin că au trăit asemenea sentimente.

Cea de-a Zecea Viziune reprezintă acel nivel de conştiinţă care ne permite să înţelegem că nu suntem singuri, că nu suntem noi centrul universului. Ea reprezintă acel nivel de conştiinţă în care ştim sigur că „Am venit aici cu un scop precis. Acum îmi amintesc. Am o menire”, chiar dacă nu ne amintim încă această menire, la fel ca în cazul unei amintiri care ne stă pe vârful limbii, dar pe care nu o putem exprima. Pe acest nivel de înţelegere, această amintire vagă este suficientă pentru a declanşa seria de evenimente sincrone care ne permite să avansăm către următoarea persoană, să primim următorul mesaj, pentru a merge astfel mai departe.

Poate că nu aţi trăit încă nicio experienţă extraordinară în regatele spirituale. Poate că nu aţi simţit încă un contact cu vreun alt suflet. Poate că nu vi s-a întâmplat nimic miraculos, de genul salvării copilului dumneavoastră la jumătatea căderii sale din vârful Marelui Canion. Joan Wester Anderson, autoarea a două cărţi referitoare la îngeri şi miracole, descrie în ele experienţa unei mame a cărei fiică s-a dus într-o excursie cu nişte prieteni. Într-o seară, ea a avut o premoniţie cum că fiica ei era în pericol, aşa că s-a rugat: „Dragă Doamne, trimite-i ajutor chiar acum!” Când fata s-a întors acasă, ea i-a povestit că a căzut din vârful

29

Pragul

Marelui Canion şi că s-a agăţat într-o rădăcină de numai câţiva centimetri, când a simţit cum două braţe puternice o prind de umeri şi o trag în sus. Poate că aţi citit despre experienţe de moarte clinică, în care subiectul pătrunde într-un tunel de lumină şi vede fiinţe strălucitoare, simţind o iubire atât de puternică încât nu mai doreşte să se întoarcă la viaţa sa pe pământ.

Chiar dacă nu aţi trăit personal asemenea contacte extradimensionale, sunteţi cu siguranţă înconjurat de sute de mii, dacă nu chiar de milioane de fiinţe umane care au avut parte de asemenea întâlniri cu celelalte planuri de existenţă. Altfel spus, fiind şi dumneavoastră parte integrantă din ceea ce biologul Rupert Sheldrake numea câmpul morfogenetic, dumneavoastră faceţi parte din acest proces.

A sosit timpul să ne conectăm prin intermediul atenţiei noastre la miriadele de informaţii care ne asaltează din toate părţile. Nu contează dacă într-o primă instanţă mintea noastră se va simţi năucită, căci această „năuceală” face parte din procesul de deconstrucţie a realităţii noastre subiective, pe care am considerat-o până acum imuabilă. A sosit timpul să facem toate eforturile pentru a ne deschide în faţa acestor informaţii care ar putea schimba radical şansele de supravieţuire şi de evoluţie ale rasei umane.

Unii teoreticieni contemporani, precum fizicianul englez David Bohm, care a studiat intens implicaţiile teoremei lui Bell, au ajuns la concluzia că trebuie să existe un „câmp invizibil” care susţine întreaga realitate, care dispune de capacitatea de a şti ceea ce se petrece în orice punct al său, în orice moment… Acest câmp invizibil seamănă foarte tare

30

Imaginea de ansamblu

Cu inteligenţa inerentă a ADN-ului, şi ambele seamănă la rândul lor cu mintea umană. Mintea are

capacitatea de a ţine laolaltă toate ideile noastre, într-un fel de rezervor tăcut, unde sunt organizate în concepte şi categorii.

Deepak Chopra, Vindecarea cuantică: Explorarea frontierelor

Medicinii ansamblului corp/minte

Noi suntem cei meniţi să construiască o punte între vechiul mod de a gândi şi Viziunile a Cincea, a Noua şi a Zecea, care să includă atât schimbarea felului în care ne privim pe noi înşine şi în care îi tratăm pe alţii, cât şi a felului în care comunicăm cu celelalte dimensiuni. Răspunsurile pe care le căutăm la întrebările de zi cu zi nu sunt separate de căutarea unor explicaţii referitoare la evenimentele care sfidează mintea noastră raţională. Vindecarea planetei depinde de capacitatea noastră de a ne deschide în faţa realităţilor din lumea de dincolo sau a planurilor spirituale ale existenţei, care comunică deja cu noi, şi de a înţelege că aceste dimensiuni nu există în afara propriei noastre conştiinţe. Întrebările de fiecare zi, referitoare la felul în care trebuie să ne trăim viaţa, la ceea ce putem face pentru a servi această planetă, îşi vor găsi răspunsuri dacă vom şti să ascultăm mesajele pe care ni le trimite intuiţia şi coincidenţele care ne conduc către un nou mod de a gândi.

La prima vedere, toate acestea par lipsite de pragmatism şi cam ciudate! Dacă nu doriţi să continuaţi, nu vă obligă nimeni să citiţi această carte! Aruncaţi-o la coşul de gunoi sau daţi-o unei alte persoane, pe care o consideraţi la fel de ciudată. Dacă veţi rămâne însă alături de noi, vă vom conduce printr-un proces al imaginaţiei care se foloseşte de exemple

Pragul

Simple şi de povestiri adevărate, care vor sfârşi prin a declanşa în dumneavoastră gânduri, sentimente şi intuiţii ce se vor integra într-o anumită logică. De fapt, ne aflăm împreună în acest proces de descoperire, iar cea de-a Zecea Viziune ne reaminteşte că de acum înainte va trebui să lucrăm la unison cu ceilalţi pentru a clădi o

inteligenţă/intuiţie de grup, care să ne ajute pe fiecare în parte şi umanitatea în ansamblu să avansăm, la fel ca o omidă care îşi găseşte frunza potrivită, unde se transformă mai întâi într-o crisalidă, iar apoi într-un fluture minunat.

Modelul evoluţiei face ca fiecare dezvoltare să fie încorporată în slujba unei funcţii superioare… Neocortexul (creierul) este atât de puternic încât o parte foarte mică din el este suficientă pentru a modula sau pentru a schimba funcţiile inferioare. Întrebarea care se pune este la ce ar putea folosi celelalte 90 de procente ipotetice?… După adolescenţă, natura ne obligă să descoperim şi să devenim una cu procesul, demers care poate activa şi încorpora restul structurilor noastre neuronale, conducându-ne către echilibru şi către menirea pe care ne-a predestinat-o evoluţia. Dr. B. Ramamurthi, Preşedintele Congresului Internaţional de Neurochirurgie, emite ipoteza că porţiunea neutilizată a creierului nostru a fost concepută pentru explorarea „universului interior”.

Joseph Chilton Pearce, Finalul evoluţiei

Ori de câte ori vă întâlniţi cu învăţători, cărţi sau sincronicităţi relevante pentru etapa în care vă aflaţi, nu ezitaţi să vă scoateţi antenele sensibile şi intuitive. Ascultaţi diapazonul dimensiunii spirituale deopotrivă cu mintea şi cu

32

Imaginea de ansamblu

Inima. Reţineţi: de acum înainte, calea pe care mergeţi nu va mai fi una liniară, şi nu este exclus ca înainte de a putea întredeschide poarta care să vă permită accesul la următorul nivel, să fiţi nevoit să renunţaţi la tot ce ştiţi şi să experimentaţi ceva nou, care la ora actuală vi se pare imposibil. Evident, noi vă încurajăm să discriminaţi între informaţiile primite. Nu vă lăsaţi însă prins în capcana dorinţei de a demonstra ceva cuiva, ori de a cere dovezi „ştiinţifice11. Această parte a călătoriei umane nu are nimic de-a face cu vechile „legi”. Ţelul pe care ar trebui să vi-l propuneţi este să nu vă blocaţi în dispute sterile, cu argumente „în alb şi negru” despre „ceea ce

este real şi ceea ce nu este" (căutaţi mai degrabă „adevărul11). Cel mai bine este să vă puneţi întrebarea: mă ajută cu ceva această întâmplare sau această idee să avansez către idealul meu, de a avea mai multă energie, de a fi mai plin de iubire, mai generos şi mai deschis faţă de viaţă? Acesta este singurul adevăr din spatele experienţelor pe care le trăiţi. Nu renunţaţi la raţiune, dar renunţaţi la ideile fixe. Această călătorie nu este una sentimentală, dar are ca destinaţie iubirea – şi numai iubirea.

SE ÎNTÂMPLĂ ACUM

Această carte s-a născut respectând chiar principiile pe care le descrie. S-a produs un număr imens de sincronicităţi, de-a dreptul uimitoare, care au făcut ca un mare număr de persoane să „scrie" de fapt această carte. La fiecare capitol, cineva ne sună şi ne oferea o informaţie care se integra perfect în subiectul capitolului. Am mai descoperit că oamenii

Aflaţi pe această cale sunt conectaţi între ei, într-o manieră misterioasă! Spre exemplu, într-o zi i-am intervievat telefonic pe doi oameni: pe Cindy Spring în legătură cu Cercurile înţelepciunii, şi pe Richard Miles în legătură cu noile paradigme ale sănătăţii. Am primit aceste nume de la două persoane diferite, care nu aveau nicio legătură una cu cealaltă. Mai târziu în aceeaşi săptămână am descoperit că cei doi erau vecini (uşă în uşă) în Oakland, California, şi chiar şi-au povestit reciproc despre interviul pe care l-au dat!

Informaţiile există pretutindeni. Carol Adrienne a ţinut două seminarii în Montreal, la Conferinţa pentru Restaurarea Legăturii între Pământ şi Cer (care, incidental, este chiar subiectul celei de-a Zecea Viziuni, la vremea respectivă, încă necunoscută). În timpul conferinţei, un alt vorbitor, Dr. Myrin Borysenko, a menţionat două studii pe care Carol le căutase în California, înainte de a pleca. În timpul unui prânz de

lucru, un alt conferenţiar, Kevin Rycrson, marele expert în probleme legate de intuiţie, i-a prezentat un material despre locurile sacre, pe care l-am integrat în capitolul 3. Carol şi-a mai făcut şi un alt prieten la acea conferinţă, care o săptămână mai târziu i-a trimis o copie după un articol referitor la Kyriacos C. Markides, care a determinat-o să cumpere cartea acestuia, Călărind pe leu (o lectură obligatorie pentru toţi cititorii mei). Teza prezentată în cartea profesorului Markides este uimitor de asemănătoare cu cea din A Zecea Viziune. Descrierea sa referitoare la experienţele mistice în Biserica Ortodoxă Orientală aduce informaţii uimitoare, care ne conduc direct în esenţa misterului, reamintindu-ne totodată

De marile contribuţii pe care le-au adus asceţii în susţinerea Viziunii asupra Lumii.

Într-o altă întâlnire care părea predestinată, Carol a cunoscut-o pe Elizabeth Jenkins, cea care a pus bazele Fundaţiei Wiraqocha pentru Prezervarea înţelepciunii Indigene. În timpul unei conversaţii referitoare la similarităţile care le-au determinat să se apuce de munca respectivă, Elizabeth i-a povestit lui Carol despre o carte pe care a citit-o şi în care erau dezvoltate conceptele de slujitori ai lumii şi de suflete colective. Mai mult, expertiza ei ne-a permis integrarea profeţiilor peruvicne ale indienilor Q'ero din Peru, care continuă să practice şi astăzi tradiţiile vechilor incaşi. Se pare că tradiţia Andeană a prezis şi ea o schimbare globală, o trecere de pe nivelul trei pe nivelul patru de conştiinţă, exact pentru această perioadă.

Coincidenţele au început să devină din ce în ce mai frecvente, îndeosebi în cazul celor care devin conştienţi de ele sau care se află în căutarea unor semnificaţii ale vieţii. Ori de câte ori ţinem un seminar, noi punem întrebarea: „Câţi dintre cei de faţă au experimentat o creştere a numărului de sincronicităţi?" De regulă, mai bine de 80% din mâinile celor de faţă sunt ridicate. Dacă vom începe să

ne împărtăşim experienţele cu alţi oameni receptivi, vom ajunge treptat să gândim: „Hm, poate că fac şi eu parte din masa critică de energie şi conştiinţă descrisă în Prima Viziune41.

Ideea pe care dorim s-o afirmăm aici este procesul „Celestine11 şi principiile care stau la baza lui nu sunt doar teoretice. Atunci când devii conştient de principii şi începi să ai încredere în felul în care operează ele în viaţa ta, începe să se petreacă ceva uluitor. Ele chiar încep să se petreacă în

Viaţa ta. Scopul pe care ni l-am propus noi este doar să vă atragem atenţia asupra acestor aspecte, ca să ştiţi ce aveţi de făcut. Tot ce dorim noi este să vă încurajăm să vă deschideţi în faţa acestei aventuri misterioase şi să o lăsaţi apoi să opereze prin intermediul dumneavoastră.

COHORTE Şi COINCIDENŢE

Există astăzi o comunitate de oameni răspândită în întreaga lume care lucrează în tăcere pentru unitatea globală şi care slujesc marele plan planetar – un plan pe care niciunul dintre noi nu şi-l poate imagina în întregime. Aceşti oameni se recunosc instinctiv unii pe alţii în decursul activităţilor lor de zi cu zi – în avioane, pe terenurile sportive, în cafenele şi librării, la conferinţe, evenimente muzicale, petreceri, întruniri, seminarii etc., ba chiar şi la dentist, la coafor, la acupuncturist sau la birou. Am trăit cu toţii acest gen de experienţe. Atunci când atingi un subiect care te preocupă foarte mult se produce un fel de scânteie, o electricitate, iar partenerul de discuţii intuieşte imediat viziunea ta. Între voi se creează subit un raport şi apare dorinţa de a-i împărtăşi celuilalt o parte din idealurile tale, intuind că persoana din faţa ta ar putea să meargă în aceeaşi direcţie ca şi tine. Se petrec asemenea evenimente în viaţa dumneavoastră?

Indiferent unde v-aţi afla, îl veţi recunoaşte imediat pe acela care face parte din grupul dumneavoastră. Conversaţia cu el curge lin, fără eforturi, ca şi cum celălalt

s-ar fi gândit

36

Imaginea de ansamblu

La acelaşi lucru cu numai câteva clipe mai înainte, mai mult, ca şi cum conversaţia ar fi început cu câteva luni mai devreme, iar acum nu faceţi decât să o reluaţi. Găsiţi imediat sfaturi şi sugestii unul pentru celălalt, chiar dacă aveţi specializări complet diferite (şi, aparent, nu vă pricepeţi la domeniul celuilalt). Vă puteţi sugera reciproc anumite cărţi, articole, metode, care vă pot ajuta să duceţi la bun sfârşit ceea ce aţi început. În final, vă despărţiţi, dar vă simţiţi energizat şi tulburaţi de conexiunea pe care tocmai aţi stabilit-o. Faptul că o altă persoană, un străin, vă înţelege viziunea şi rezonează cu ideile dumneavoastră, vă umple de speranţă şi de putere pentru zile şi săptămâni la rând.

O ALTĂ PIESĂ A PUZZLE-ULUI

Doriţi mai multă aventură şi mai multă distracţie în această lume? Doriţi să schimbaţi ceva? Şi eu vreau acelaşi lucru! Din păcate, mulţi dintre noi nu au o imagine de ansamblu suficient de clară despre ceea ce ar trebui să facă, exceptând poate dorinţa de a câştiga la loterie, sau „de a-i ajuta pe alţii”, sau „de a face ceva pentru pacea lumii”. În plus, mulţi dintre noi simt că slujbele lor nu le permit să se manifeste suficient de creator, dar nu ştiu de ce altceva ar putea să se apuce.

Foarte mulţi oameni sunt deja convinşi că nimic nu se petrece accidental. Din păcate, ei îşi dau seama că nu înţeleg sincronicităţile care se petrec în jurul lor şi nu ştiu cum să facă pentru a le intensifica ritmul. Aceasta este starea de

37

Pragul

Spirit a eroului din A Zecea Viziune, atunci când începe să o caute pe bătrâna să prietenă, Charlene. El începe să-şi dea seama că mai există o piesă a puzzle-ului, a Zecea Viziune, care ne ajută să integrăm pe termen lung celelalte nouă Viziuni.

GROPILE-CAPCANĂ. CÂND NE SIMŢIM COPLEŞIŢI

Lumea se schimbă cu o viteză ameţitoare. Schimbări care altădată durau mii de ani se produc astăzi în câteva decenii. Această accelerare a ritmului, care se produce la toate nivelele, în toate culturile şi în toate disciplinele, provoacă mari rupturi, inovaţii, simptome şi răspunsuri. Atunci când sistemele îşi schimbă structurile cunoscute, răspunsul nostru uman variază de la excitaţie şi entuziasm până la teamă şi disperare. Copleşiţi de ştiri şi rapoarte, sau de experienţe personale referitoare la problemele de mediu şi sociale, ajungem la concluzia că trebuie să facem ceva. Cel mai adesea nu facem însă nimic. Pe măsură ce ritmul se accelerează, încercăm să ne adaptăm, temându-ne că nu o să mai ţinem pasul sau că viitorul ne scapă din mâini. Copleşiţi de ritmul curent, de slujbă şi de responsabilităţile de zi cu zi, nu mai putem decât să sperăm că „cineva” va face ceva. Obstacolele în calea acţiunii personale – cum ar fi timpul, banii, îndatoririle familiale – operează de multe ori şi ca justificări pentru a nu ieşi din rutina personală. Alteori, sursa paraliziei este disperarea, lipsa de speranţă în faţa enormităţii sarcinilor pe care le avem de îndeplinit.

38

Imaginea de ansamblu

Mai întâi, pe la vârsta de 11 ani, la adolescenţi apare o imagine idealistă asupra vieţii. Mai târziu, pe la vârsta de 14-15 ani, apare o mare aşteptare potrivit căreia „trebuie să se întâmple ceva nemaipomenită Şi mai târziu, simt un fel de măreţie interioară, ceva extraordinar care trebuie exprimat. Atunci când încearcă să exprime ceea ce simt, îşi duc de multe ori mâna la inimă, un indiciu cheie al stării lor sufleteşti… Ei simt nevoia de a avea un nou model, noi orizonturi, de a merge mai departe cu orice preţ.

Joseph Chilton Pearce, Finalul evoluţiei

POLARIZAREA GÂNDIRII – ASUMAREA UNOR POZIŢII FIXE SAU PĂSTRAREA DESCHIDERII INTERIOARE

În funcţie de ce vi s-a întâmplat săptămâna aceasta,

aveţi probabil fie o viziune pesimistă, fie una optimistă asupra viitorului. Viziunea pesimistă susţine că lumea se prăbuşeşte cu paşi repezi şi că suntem în mare pericol, din punct de vedere economic, politic şi ecologic, fară nicio speranţă de a inversa acest trend în viitorul apropiat.

Viziunea optimistă afirmă că lumea se află într-o mare tranziţie, dar umanitatea are toate şansele de a găsi noi soluţii la problemele aparent insolubile, dacă va apela la bunul simţ şi dacă îşi va folosi intuiţia. La nivel individual, fluctuăm de multe ori între aceste două viziuni extreme asupra viitorului lumii în care trăim. Astăzi ne simţim pierduţi, nesiguri, temători şi disperaţi în faţa unor evenimente care par să ne

Pragul

Scape de sub control, mâine simţim din nou speranţa, ne simţim inspiraţi, pasionaţi, generoşi, plini de compasiune şi angajaţi pe calea spirituală. Aceste atitudini şi stări energetice conflictuale depind de multe ori de mintea colectivă, care oscilează din ce în ce mai tare între extreme pe măsură ce se derulează tranziţia către o nouă viziune asupra lumii.

Polarizarea între optimism şi pesimism creează o intersecţie, ceea ce înseamnă că umanitatea se află într-un punct de răscruce. Iar atunci când există opţiunea de a alege, există simultan şi puterea.

ALEGEREA BAZATĂ PE TEAMĂ SAU PE IUBIRE

Uneori, înainte de a ne putea aduna, trebuie mai întâi să ne divizăm. Şi cum divizarea ne sperie, teama ne poate întuneca perspectiva. Pe acest fundal psihic, noi suntem tentaţi să găsim argumente care să demonstreze că civilizaţia noastră a scăpat de sub control şi se prăbuşeşte, apărând apoi această poziţie faţă de noi înşine şi în faţa celor din jur. Teama devine un factor de blocare (şi o justificare pentru inacţiune) care ne şopteşte: „La ce bun? Oricum nu pot face nimic”.

Dacă privim situaţia de ansamblu, constatăm cu uşurinţă că ne aflăm astăzi la polul extrem al gândirii şi modului de viaţă materialist. Cultura occidentală a coborât

panta materialismului cel mai intens cu putinţă.

Dar poate… acesta era planul lumii.

Ultra-materialismul a ajuns să ne catalizeze, forţându-ne să căutăm astăzi un echilibru spiritual. Dacă am înţelege

Imaginea de ansamblu

Semnificaţia procesului care stă la baza situaţiei actuale, poate că am putea renunţa la o parte din temerile noastre, intrând în contact cu viziunea noastră primordială.

Potrivit sociologului Paul. H. Ray, „Cea mai mare greşeală pe care am putea-o face ar fi să luăm în serios tendinţele pesimiste specifice epocii noastre, să cedăm în faţa fricii şi cinismului care au invadat mass media. Am ajunge atunci să credem că se va petrece cu adevărat o catastrofă: 'Situaţia este foarte proastă şi se înrăutăţeşte pe zi ce trece, iar noi nu putem face nimic'" 2.

Esenţa celei de-a Zecea Viziuni constă în a înţelege că de vreme ce gândul creează realitatea, înseamnă că trebuie să ne focalizăm intenţia asupra rezultatelor pozitive pe care dorim să le obţinem.

O VESTE BUNĂ

Nu suntem singuri în acest demers. Potrivit unui sondaj efectuat de acelaşi Paul. H. Ray, există 44 de milioane de americani – pe care el îi numeşte „creatori culturali" – ale căror valori şi preferinţe ajută astăzi la crearea unei noi viziuni asupra lumii. Ray vorbeşte de trei curente culturale care predomină în America de astăzi3:

Tradiţionaliştii – 29% din populaţie, adică 56 de milioane de persoane, care ar prefera o întoarcere la modul de viaţă religios, specific oraşelor mici, din America de altădată.

Moderniştii- 47% din populaţie, adică 88 de milioane de persoane, care îşi au originea în „clasele comerciale urbane,

În aparatul statului modem, în armată, oameni de

ştiinţă, ingineri şi intelectuali11. Conservatorii din acest grup „au tendinţa să idealizeze modul de viaţă specific anilor 1920- 1950, în timp ce liberal-moderaţii au tendinţa să idealizeze filosofiile specifice anilor 1950-1960, fiind mult mai deschişi în faţa noilor idei4

Creatorii culturali – 24% din populaţie, adică 44 de milioane de persoane, care au afinităţi cu psihologia umanistă şi transpersonală, cu mişcarea ecologistă şi cu cea feministă. Studiul lui Ray sugerează că circa 20 de milioane de americanii trans-modernişti, adică 10,6% din populaţia ţării, sunt extrem de preocupaţi de viaţa spirituală şi de realizarea de sine, precum şi de mediul ecologic. Acest segment din populaţie caracterizează îndeosebi partea superioară a clasei mijlocii, raportul între femei şi bărbaţi fiind de 67 la 33! Celelalte 24 de milioane de persoane, adică 13% din populaţie, fac parte din clasa mijlocie (preponderentă), şi sunt foarte interesate de mediu şi de problemele sociale, dar dintr-o perspectivă seculară, neavând decât un interes limitat în aspectele legate de spiritualitate şi de dezvoltarea personală. Această nouă cultură integrală se răspândeşte cu rapiditate şi este relativ echilibrată ca distribuţie geografică (între diferitele regiuni ale ţării).

Dovezile empirice obţinute din studii precum cel al lui Ray, la care se adaugă o serie de comentarii cu privire la transformarea conştiinţei par să demonstreze o dorinţă în creştere a multor indivizi de a încorpora aspectele personale şi spirituale în mediul social şi politic. Un sondaj efectuat de Maclean/CBS în anul 1993 a arătat că 82% dintre canadieni

Se consideră „fiinţe destul de sau foarte spirituale11. Încă şi mai interesant este faptul că aproape jumătate din cei chestionaţi au afirmat că viaţa lor a devenit mai spiritualizată în ultimii ani. Oamenii citesc din ce în ce mai multe cărţi referitoare la tradiţiile spirituale indigene şi esoterice, se unesc în grupuri de studiu şi practică

ritualuri străvechi. Misterele vieţii intră din nou în sfera de interes a oamenilor. Începem să ne amintim că am venit pe pământ din propria noastră alegere, pentru a îndeplini o anumită menire. Oamenii realizează din ce în ce mai mult că aparenţele coincidenţe au în realitate semnificaţii profunde şi îi conduc către anumite destinaţii precise.

SINERGIA

Cărţile şi maeştrii reprezintă sisteme de sprijin esenţiale. Chiar mai importantă decât ele este însă experienţa directă, în ce direcţie curge energia în viaţa dumneavoastră? Pe nivelul de conştiinţă al celei de-a Şaptea, a Opta, a Noua şi a Zecea Viziuni, oamenii se orientează intuitiv către alinierea cu semenii lor, fiind atraşi de anumite rezonanţe cu anumite persoane care par să fie pe aceeaşi lungime de undă cu ei.

Mulţi dintre ei experimentează contacte cu dimensiunile spirituale, deşi nu sunt întotdeauna dispuşi să împărtăşească aceste experienţe cu alţii. Ei ajung să recunoască astfel inspiraţiile şi intuiţiile zilnice care îi ajută să meargă mai departe.

43

Pragul

FIECARE INDIVID ESTE UN PUNCT PRIN CARE PROCESUL EVOLUŢIONIST TREBUIE SĂ TREACĂ

Noi suntem mâinile, inima şi mintea procesului evoluţionist. Ca gestionari ai energiei vieţii, noi trebuie să învăţăm să ne susţinem intenţiile, să ştim foarte clar ce dorim să facem cu viaţa noastră şi cum putem contribui la evoluţia lumii. Mulţi oameni au uitat că au avut cândva vise. Atunci când nu parc să se wtâwplenimic, noi trebuie să ne reamintim că şi perioadele de imobilitate sunt necesare pentru integrare, reflecţie şi rafinare a viziunii noastre.

A Zecea Viziune începe prin a ne sugera că avem nevoie să ne întărim credinţa într-un univers plin de semnificaţii, prin vizualizare. Dar ce anume trebuie să vizualizăm? Viaţa ne prezintă în permanenţă opţiuni, indicându-ne în felul ei obiectivele asupra cărora ar trebui

să ne focalizăm intenţiile. Cum putem alege? Pe măsură ce energia curge prin noi, noi suntem atraşi faţă de anumite persoane şi faţă de anumite situaţii. Cum ştim care este calea noastră? În mintea noastră se nasc anumite intuiţii, în faţa noastră apar anumite sincronicităţi care ne indică alte direcţii, sau putem primi graţia anumitor daruri neaşteptate. Ce trebuie să facem însă cu ceea ce primim?

Nu există un răspuns universal, o reţetă prestabilită. Există numai întrebări. De pildă, vă puteţi întreba: „Ce doresc să fac? Ce mă împiedică să fac ceea ce doresc?" Focalizaţi-vă apoi atenţia asupra intenţiei de a atinge idealul dorit şi priviţi indiciile pe care vi le oferă universul. Dacă vă repetaţi în permanenţă: „Nu merge", „Nu pot", „Viaţa este grea", nu

Ajutaţi cu nimic universul să îşi reverse darurile asupra dumneavoastră! Convingerile noastre nu sunt altceva decât povestea pe care ne-o repetăm mental şi care are tendinţa să devină realitate.

ÎN CE CONSTĂ INTRIGA?

Susţinerea viziunii asupra lumii poate deveni o simplă abstracţie dacă nu ne conectăm la viaţa de zi cu zi. Dacă ne limităm să studiem evenimentele literale ale vieţii, riscăm să ratăm mesajele profunde ale acesteia. Obişnuiţi-vă să căutaţi lecţia din spatele evenimentului, comentariul dintre rânduri. Spre exemplu, dacă vă deranjează gunoiul de lângă gardul vecinului, întrebaţi-vă ce se petrece? Care este imaginea de ansamblu asupra evenimentelor? Dacă dorim să descoperim semnificaţii în viaţa de zi cu zi, noi trebuie să căutăm dincolo de lumea obişnuită, în lumea ascunsă, profundă, simbolică.

Indiferent dacă este vorba de poezia unui copil, de un poem epic sau de un raport al poliţiei în legătură cu o crimă, intriga este cea care ne ajută să ne descoperim locul în această lume. Poveştile dau sens principiilor spirituale după care se ghidează şi evoluează umanitatea. De aceea, noi vă încurajăm să pătrundeţi alături de noi în

acest câmp al cunoaşterii. Sperăm că această carte să fie o punte între viaţa de fiecare zi şi Viziunea asupra Lumii. Pentru ca intenţia noastră să se realizeze, dumneavoastră ar trebui să vă puneţi întrebări, să reflectaţi şi să căutaţi semnificaţii în poveştile pe care le veţi citi în această carte. Urmăriţi să sesizaţi poveştile din propria dumneavoastră viaţă şi din viaţa celor din jurul dumneavoastră.

Pragul

Povestirile şi conceptele conţinute în această carte nu au alt rol decât pe acela de a vă stimula propria aducere aminte a adevărului din spatele vieţii pe care o duceţi. Dacă sunteţi cu adevărat prezenţi în lumea în care trăiţi, este necesar să răspundeţi. Dacă veţi răspunde, nu vă veţi mai simţi paralizaţi, iar opţiunile din viaţa dumneavoastră vă vor apărea cu claritate. Vă veţi putea asuma responsabilităţi. Şi astfel, veţi putea contribui decisiv la schimbarea lumii în care trăim cu toţii.

Fiecare acţiune şi chiar fiecare gând creează o punte de legătură între acţiunea noastră şi câmpul din care ne extragem experienţa… Dacă suficient de mulţi oameni ar participa suficient de mult, o perioadă suficient de lungă de timp, efectele acestui câmp ar putea f stabilizate prin trecerea de la aspectele personale la cele sociale, apoi la cele caracteristice speciei, şi în sfârşit la cele universale, de la interacţiunile noastre fizice la structurile cauzale. Acest proces presupune însă o sumă imensă de eforturi paralele sau similare la scară socială.

Joseph Chilton Pearce, Finalul evoluţiei.

Numai de dumneavoastră depinde povestea vieţii pe care doriţi s-o trăiţi, călătoria pe care doriţi s-o întreprindeţi. Scriind această poveste, dumneavoastră creaţi simultan şi o parte din istoria lumii.

Elmer Schettler, un fermier care cultivă soia în Iowa, descrie astfel noua atitudine care a apărut în viaţa sa: „Am fost întotdeauna un anumit fel de om. În ultimii doi ani am început însă să intru din ce în ce mai mult în contact cu

Imaginea de ansamblu

Latura mea spirituală. Am început astfel să percep lumea ca pe un loc misterios şi interesant, nu doar ca pe un loc în care încerc să fac ceva". Viziunea lui Elmer reflectă o schimbare de la o atitudine bazată pe efort la una bazată pe contemplare11. El mai spune: „Viaţa a devenit pentru mine un fel de înflorire, nu doar o muncă din ce în ce mai intensă. Renunţ pe zi ce trece la vechea etică puritană. Doresc să fiu mai interactiv cu universul şi îl las să-mi comunice intenţiile pe care le are în vedere pentru mine.

În zilele când lucrurile nu par să meargă în direcţia dorită de mine, când mă simt frustrat din cauza unor oameni pe care m-am bazat şi care nu şi-au făcut datoria aşa cum o înţelegeam eu, nu mă mai enervez ca înainte, ci mă întreb: „De ce mi se pare că trebuie să rezolv această problemă? Către ce destinaţie mă îndrept, pe termen lung? Care este adevărata semnificaţie a acestor evenimente? 11, după care fac câteva exerciţii de respiraţie, mă relaxez câteva momente şi urmăresc să mă reconectez la centrul meu interior. În acest fel, mă distanţez de situaţia dată, pe care nu o mai privesc la fel de subiectiv. Profit de aceste clipe de relaxare pentru a-mi reaminti că idealul meu de viaţă nu constă în a munci din ce în ce mai mult şi că nu-mi propun să cunosc toate răspunsurile, că viaţa mea este un proces în plină desfăşurare, că lucrurile nu se sfârşesc aici. Caut apoi un pretext de care să mă bucur – un apus de soare, câţiva nori pe cer, imaginea familiei mele, şi îmi hrănesc astfel inima.

Uneori, atunci când simt că am nevoie de un sprijin pentru a rezolva o anumită problemă, o notez pe o foaie de hârtie, o pun în buzunar, după care uit de ea. În timpul zilei, caut acele situaţii minore care îmi dau siguranţa că mă aflu

Pragul

Pe calea cea bună. De pildă, mai zilele trecute, mă aflam la sala de gimnastică şi mi-am propus să fac o listă

cu lucrurile pe care le aveam de făcut. Aveam la mine o foaie de hârtie, dar nu aveam nimic de scris. M-am uitat în vestiar şi am constatat că cineva şi-a uitat acolo pixul. Era un lucru absolut minor, dar m-am bucurat că un copil".

Atunci când cauţicalea ta se schimbă.

TEAMA SE NAŞTE DIN SENTIMENTUL DE SEPARARE ŞI DE NEPUTINŢĂ

Occidentalii sunt învăţaţi de mici să privească lumea ca pe o sumă de circumstanţe care există „acolo (în exterior)" şi care apar la întâmplare. Spre exemplu, ei îşi împart problemele pe categorii: şomaj, crimă, poluare, război. Ei sunt convinşi că nu au nicio putere asupra acestor evenimente, simţindu-se separaţi şi neputincioşi. Încercând să îşi redobândească controlul asupra vieţii lor, ei fie ignoră existenţa problemei, fie adoptă o atitudine subiectivă, ca şi cum ar putea opri aceste evenimente dacă adoptă opinia „corectă". Pentru a simţi energia care provine de la alţi oameni cu care rezonează şi pentru a simplifica o situaţie care altminteri pare haotică, ei adoptă o poziţie polarizată. Un exemplu clasic este cel politic: ei susţin că sunt liberali sau conservatori, fiind sută la sută convinşi că adevărul este unul singur (al lor).

În efortul nostru de a ne controla mai bine temerile, noi avem tendinţa de a transforma o altă persoană sau o situaţie într-un duşman personal, condamnând-o. Astfel,

Condamnarea prostituţiei, a delincvenţci juvenile, afirmaţii precum: „Toţi politicienii sunt nişte ticăloşi11, devin stereotipuri care dezumanizează. Dacă am dezumanizat pe cineva, noi nu îl mai privim ca pe un suflet, eventual în durere, care are nevoie de ajutor şi de iubire. În politică, acest comportament este folosit pentru a „demoniza" anumite probleme, care devin „răul absolut", în timp ce propria persoană (sau partid) devine un salvator (prin rezolvarea problemei).

După cum a arătat sociologul Fred Polak în studiul său referitor la 1.500 de ani de istorie europeană, intitulat

Imaginea viitorului, dacă o întreagă cultură susţine o imagine extrem de pesimistă asupra viitorului, această imagine are toate şansele să devină o profeţie şi să se împlinească. Actualele predicţii referitoare la declinul civilizaţiei nu sunt neapărat corecte, dar comportamentele patologice pe care le generează ele pot conduce la un declin adevărat. Este ca o boală a convingerilor. Contrariul afirmaţiei este la fel de adevărat. Când o cultură susţine o imagine pozitivă asupra viitorului, ea are toate şansele să se împlinească, chiar dacă nu este corectă, căci atrage după sine investiţii în noi oportunităţi şi dorinţa de a clădi o societate mai bună – premise suficiente pentru a transforma în bine modul de viaţă al oamenilor, dacă nu chiar pentru a conduce la o societate ideală.

Paul H. Ray, Naşterea culturii integrale

Convingerile care stau la baza acestui tip de comportament susţin că lumea este un câmp de luptă, că viaţa trebuie controlată şi monitorizată, şi că dacă nu luptăm

49

Pragul

Pentru ceea ce dorim să obţinem, altcineva ne-o va lua înainte. Ce s-ar întâmpla însă dacă ne-am petrece o după- amiază într-un cerc de oameni care nu ne este familiar? Ce s-ar întâmpla dacă am începe să vorbim unii cu alţii, să ne ascultăm reciproc poveştile legate de viaţă? Am ieşi cu siguranţă din acest gen de autohipnoză…

Dacă dorim să schimbăm viitorul copiilor noştri, ar trebui să-i învăţăm de mici despre intuiţie, să le spunem că există în interiorul lor un loc în care pot avea încredere atunci când iau decizii (nu este exclus ca într-un viitor nu prea îndepărtat, să ne înveţe ei pe noi acest lucru!), le-am putea vorbi despre mecanismele de control, învăţând împreună cu ei despre aceste lucruri, în familie, şi observând obişnuinţele pe care le avem fiecare dintre noi în parte.

Potrivit psihologului Walter Mischel, care a condus un studiu la Stanford University prin anii 60, capacitatea

de amâna obţinerea unei răsplăţi este unul din testele cele mai reprezentative care arată cât de bine se va comporta mai târziu copilul, ca adult. Daniel Goleman, autor al lucrării Inteligenţa emoţională: de ce este mai importantă aceasta decât IQ-ul, crede că „trăim într-o epocă în care ţesătura societăţii pare să se destrame din ce în ce mai rapid, în care egoismul, violenţa şi răutatea gratuită par să acopere cu totul bunătatea în viaţa noastră comună. Capacitatea de a-ţi controla propriile impulsuri reprezintă temelia voinţei şi a caracterului. Judecând lucrurile din aceeaşi perspectivă, temelia altruismului este dată de empatie, de acea capacitate de a citi emoţiile celor din jur. Atunci când nu ne pasă de nevoile sau de disperarea celorlalţi, nu putem vorbi de grija faţă de semeni. Iar dacă societatea în care trăim are nevoie de două valori

Morale mai presus de oricare altele, acestea sunt cu siguranţă: autocontrolul şi compasiunea5 în deceniile care vor urma, dezvoltarea controlului impulsurilor, a compasiunii, sensibilităţii, responsabilităţii personale şi conectării spirituale vor fi mai importante decât toate cuceririle tehnologice pe care le-a obţinut umanitatea până acum. Fără aceste calităţi, omul rămâne dependent de tehnologia sa. Am dat deja arme automate pe mâinile unor copii.

LA LIMITĂ

Imaginaţi-vă că înainte de a vă incarna în acest corp şi de a vă naşte în această viaţă fizică, aţi fost instruit şi ghidat de anumiţi mentori plini de iubire şi de înţelepciune. Să spunem că discuţia a decurs astfel: „Ei bine, dacă eşti pregătit să intri din nou într-un corp, priveşte pe pământ: vezi vreo pereche de părinţi care să îţi faciliteze înţelegerea lecţiei pe care doreşti să o înveţi?

După ce te vei integra în corpul fizic, nu uita să fii atent la semne! Nu vei primi o povară mai grea decât poţi duce, dar dacă doreşti o sarcină suplimentară, spune de pe acum! Şi nu uita, va trebui să cultivi cât mai mult energia

iubirii şi să rămâi conectat la sursa ta spirituală, vor fi momente în care te vei simţi rătăcit, pierdut, disperat, dar nu uita să ceri ajutor şi ascultă cu atenţie ce îţi va spune vocea interioară. Vei primi tot ceea ce va fi necesar pentru a-ţi trezi natură spirituală, astfel încât să integrezi spiritul în tot ceea ce faci. Reţine: te vei întâlni cu foarte mulţi oameni care se vor afla şi ei pe calea spirituală, şi chiar dacă aceştia nu vor

51

Pragul

Corespunde aşteptărilor tale, îţi vor oferi şansa să demonstrezi de câtă iubire eşti capabil. Din când în când vei trece prin mari încercări, dar nu uita că nu vei fi singur. Rămâi în contact cu noi. Dacă ai posibilitatea, scrie. Dacă ai nevoie de ceva, cere! Deocamdată, adio! A, şi nu uita: vei fi responsabil pentru fiecare acţiune a ta, oricât de minoră ţi se va părea la vremea respectivă. Vei înţelege mai multe atunci când te vei întoarce aici".

VIZIUNEA ASUPRA LUMII

Este posibil să fi descoperit că rezonaţi în mare măsură cu ceea ce aţi citit în Profeţiile de la Celestine, Profeţiile de la Celestine: Ghid practic şi A Zecea Viziune. Acest lucru se explică prin faptul că nouă viziune asupra lumii care se naşte astăzi are multe teme comune cu ceea ce filosoful şi scriitorul Aldous Huxley numea „filosofia perenă11. Există anumite adevăruri comune, descrise deopotrivă în filosofia occidentală şi în cea orientală din ultimii 5.000 de ani, care continuă să lumineze calea.

Luaţi-vă inima-n dinţi! Deşi nu îi cunoaştem, noi trăim în mijlocul unui număr enorm de aliaţi: un număr din ce în ce mai mare de oameni creativi, care susţin idealuri, valori şi tendinţe benefice în orice perioadă de renaştere anterioară pe care a cunoscut-o umanitatea. Aceştia vor putea fi cu siguranţă mobilizaţi să acţioneze cu altruism, în numele unui viitor mai bun.

Paul H. Ray, Naşterea culturii integrale.

52

Imaginea de ansamblu

Viziunea asupra Lumii care se construieşte pe baza acestor principii esenţiale se află în interiorul nostru. O variantă a noii Viziuni există deja în convingerile culturale referitoare la ceea ce se poate întâmpla. Viziunea devine realitate în funcţie de felul în care optăm pentru a ne trăi viaţa. Ea nu reprezintă un obiectiv exterior, care trebuie îndeplinit cândva în viitor, ci o forţă structurantă care trăieşte în valorile pe care le simţim înlăuntrul nostru. Viziunea asupra Lumii înseamnă „ceea ce contează" pentru noi. Ea nu este o regulă, sau un comportament, ori o reţetă care să conducă la un anumit rezultat, fie el politic, economic sau cultural. Ea este mai degrabă un proces care conduce către coexistenţa în pace, armonie şi bunăstare, care nu contestă, ci preţuieşte diferenţele care există între specii, popoare, culturi, limbi, religii şi filosofii.

Lată câteva concepte cheie ale înţelepciunii perene, care au structurat şi continuă să structureze şi astăzi calea noastră evoluţionistă.

/. Conştiinţa este cauzală.

Câmpul energetic în care trăim şi în care putem crea prin intermediul intenţiilor noastre este conştiinţa. El este deopotrivă creator şi necreat, sau, după cum îl numeşte Deepak Chopra, este un câmp al potenţialităţilor pure. Atitudinea dumneavoastră creează viziunea asupra luinii. Imaginaţi-vă că sunteţi o picătură într-un ocean. Pe măsură ce vă interiorizaţi pentru a vă conecta la intuiţiile dumneavoastră, gândurile dumneavoastră conştiente devin tot mai puternice, influenţându-i inclusiv pe cei din jur. Această stare profundă

Pragul

De conştiinţă generează prin rezonanţă schimbări la nivelul familiei dumneavoastră, a prietenilor, vecinilor şi colegilor. Aceste influenţe se exteriorizează în cercuri din ce în ce mai mari, afectându-i pe politicienii locali; ele se combină treptat cu alte influenţe similare, generând câmpuri tot mai puternice, care sfârşesc prin a-i influenţa pe marii conducători ai lumii. Atunci când o masă critică de conştiinţe umane va avea viziunea acestei totalităţi,

această viziune de ansamblu asupra lumii, ea se va transforma în mod natural în realitate.

2. Înotăm cu toţi într-un câmp energetic. Putem spune că înotăm în Dumnezeu.

Noi suntem alcătuiţi din aceeaşi energie divină creatoare ca şi Dumnezeu. Religiile numesc această energie spirituală natura noastră christică sau de Buddha. Lumea materială se naşte din acest ocean energetic, prin intermediul convingerilor şi gândurilor noastre colective. De-a lungul timpului, marii maeştrii au susţinut întotdeauna că există o interdependenţă între noi şi întreaga viaţă, şi că fiecare formă joacă un rol la fel de important în bunul mers al ansamblului. Stabilite pe structuri şi relaţii bine delimitate, principiile filosofiei antice alcătuiesc împreună harta marelui plan al lui Dumnezeu în ceea ce priveşte universul.

Cred cu convingere că trebuie să găsim – împreună – o nouă spiritualitate. Acest nou concept ar trebui elaborat împreună de diferitele religii ale lumii, astfel încât toţi oamenii să adere la el. Avem nevoie de o concepţie nouă, de o spiritualitate renăscută, care să fie promovată cu ajutorul

54

Imaginea de ansamblu

Oamenilor de ştiinţă şi care să ne conducă la instaurarea acelui ideal pe care îl căutăm cu toţii: moralitatea seculară.

Dalai Lama în Violenţă şi compasiune: Conversaţii cu Dalai Lama, de Jean-CIaude Carriere

3. Universul nu este haotic, ci are un sens precis.

Nu există nimic care să se petreacă întâmplător. O femeie care se întreba dacă să-şi urmeze ceea ce credea ea că este o vocaţie a scrisului a relatat în Jurnalul de la Celestine un punct de cotitură în viaţa ei, asistat – în viziunea ei – de forţele divine. Ea a citit lucrarea lui Ray Bradbury, Zenul şi arta de a scrie: eliberaţi geniul creator din fiinţa dumneavoastră. „Am fost atât de emoţionată, încât i-am scris o scrisoare pasională domnului Bradbury,

mulţumindu-i pentru inspiraţia pe care am primit-o şi pentru încurajarea de a scrie. ^La scurt timp după ce am trimis scrisoarea, librăria din cartierul meu a anunţat că Ray Bradbury vine să dea autografe şi că vor fi extrase cinci nume de cititori (dintre participanţi) care vor fi invitaţi să ia masa cu el. Imediat ce am citit anunţul, am ştiut că voi fi printre cei aleşi… în ziua tragerii la sorţi, numele meu a ieşit ultimul!… Am avut astfel posibilitatea să vorbesc liber cu el. Astăzi ştiu că trebuie să continui cu scrisul. Universul are un fel minunat de a avea grijă de noi, cu condiţia să-l lăsăm să o facă 6".

4. Iubirea este cea mai înaltă formă de energie.

Înţelepţii dintotdeauna au afirmat că motivul pentru care oamenii se află pe pământ este acela de a creşte spiritual

Prin amplificarea capacităţii lor de a iubi. O femeie ne-a povestit: „Am învăţat să fiu atentă la coincidenţele care se petrec în viaţa mea şi să ascult gândurile care îmi trec prin minte sau care îmi apar în vise. Am învăţat de asemenea să apreciez chiar şi cele mai neînsemnate interacţiuni umane, chiar şi pe cele care par complet insignifiante7". Această iubire nu se referă la o privire sentimentală asupra realităţii. Ea este o revărsare a acelei stări individuale de conştiinţă în care persoana este conectată la energia universală. Această energic universală este adevărata frecvenţă a iubirii.

5. Noi trăim numeroase vieţi, pentru a învăţa să iubim.

Filosofia perenă a vorbit dintotdeauna despre reîncarnare şi despre şansa de a experimenta mai multe vieţi, pentru a trece prin întregul potenţial uman. Da, viaţa ni se pare de multe ori foarte scurtă. De multe ori simţim că nu avem la dispoziţie decât această unică viaţă şi că trebuie să o trăim cât mai plenar. Noi venim însă pe lume cu anumite tendinţe şi daruri, cu care putem realiza noi obiective. Atunci când îşi împlineşte menirea în această

viaţă, omul o părăseşte. Nu există însă nicio îndoială că el va avea o nouă şansă şi că va putea face lucrurile mai bine data viitoare.

Câteva zile mai târziu, Ghizii mi-au cerut să meditez asupra „sufletului omului şi locului său în lumea de dincolo". Au subliniat că acest lucru este important, căci îmi va ţi de folos în acea perioadă de tranziţie pe care noi o numim „moarte", permiţându-mi un progres mai accelerat către

56

Imaginea de ansamblu

Planurile superioare ale existenţei. „Cu cât convertim mai rapid sufletele terestre în spirite transfigurate, mi-au spus Ghizii, cu atât mai rapid vor progresa ei către fuziunea cu totalitatea. Chiar dacă acum acest lucru nu îţi este foarte clar, pe măsură ce vei avansa cu meditaţia, te vom conduce printr-o seric transfiguratoare de experienţe care îţi vor revela cauza pentru care lucrăm noi".

Ruth Montgomery, în căutarea adevărului.

6. Opţiunile dau naştere Ia consecinţe, conform legii cauzei şi efectului, sau karma-e/,

Pe când eram copii, am învăţat că nu este bine să atingem o sobă încinsă. În viaţa de zi cu zi, ştim foarte bine că acţiunile noastre dau naştere la consecinţe; în mod similar, trebuie să învăţăm că legea cauzei şi efectului generează consecinţe ale acţiunilor comise în vieţi anterioare, care nu sunt experimentate decât într-o viaţă viitoare. Orientalii numesc acest proces kanna, iar occidentalii îl numesc Regula de Aur, sau justiţie. Kanna este o lege naturală a universului. Ea a generat în înţelepciunea populară proverbe precum: „Cine seamănă vânt culege furtună11, sau „Nu dai, nu primeşti".

7. Celelalte dimensiuni sunt realităţi ia fel de palpabile ca şi cea în care trăim noi.

Scopul nostru este să ne trezim şi să realizăm că ne-am

Separat singuri, să ieşim din această stare şi să realizăm

Unitatea noastră cu sursa (pe care o numim Dumnezeu).

Vechea viziune asupra lumii considera existenţa materială

57

Pragul

Singură „realitate14, pentru simplul motiv că o putem vedea tot timpul.

În viziunea profesorului Markides, una din ipotezele fundamentale care stau la baza universului este realitatea altor nivele existenţiale. În lucrarea sa, Călărind leul, el afirmă: „Există alte lumi, care se intersectează cu a noastră. Aceste lumi sunt stratificate, ceea ce înseamnă că sunt organizate ierarhic. Lumea celor cinci simţuri se află la baza acestei piramide spirituale. Aceste straturi pot fi regăsite nu numai în natura exterioară, obiectivă, ci şi în structura conştiinţei umane8”.

8. Natura dală

În dimensiunea spirituală nu există dualitate. Există o singură sursă: Dumnezeu, iar această sursă este binele suprem. Nu există o sursă a răului, egală cu prima şi de semn opus. Totuşi, în planul pământului, noi suntem prinşi în dualitate, oscilând între perechile de opuşi precum: bine şi rău, lumină şi întuneric, bărbat şi femeie, nou şi vechi etc. Atunci când ne-am născut în planul terestru, noi ne-am separat de sursa unică. Obiectivul nostru este să ne reamintim de sursă şi să ne reconectăm la ea.

Filosofia perenă ne reaminteşte că deşi natura noastră dală face din nou nişte indivizi, noi facem simultan parte din umanitate, care este una singură. Corpurile noastre trăiesc şi mor în timp, dar conştiinţa noastră este eternă. Viaţa pe pământ înseamnă o confruntare cu opuşii şi necesitatea unei alegeri. Viaţa însăşi ne forţează să alegem, să ne exprimăm şi să ne deplasăm prin dualitate. Răul nu există decât în măsura în care opţiunile individului încalcă legile

58

— Imaginea de ansamblu

Fundamentale ale universului, precum iubirea, compasiunea şi serviciul.

PRIVIRE DE ANSAMBLU ASUPRA CELEI DE-A ZECEA VIZIUNI

La fel ca şi filosofia perenă, a Zecea Viziune reprezintă contextul care permite integrarea tuturor celorlalte Viziuni.

PRINCIPALELE IDEI DIN PRIMELE NOUĂ VIZIUNI PREZENTATE ÎN PROFEŢIILE DE LA CELESTINE

Umanitatea se află în plină transformare accelerată a viziunii asupra lumii.

Oamenii încep să înţeleagă că scopul vieţii lor este creşterea spirituală prin intermediul acţiunilor pline de iubire, şi nu doar supravieţuirea într-o lume materialistă. Singura cale pe care putem avansa cu adevărat, la nivel individual şi colectiv, este deschiderea faţă de adevărata noastră dimensiune, faţă de totalitatea noastră, folosirea ghidării intuitive şi ajutorarea celor din jur, în locul satisfacerii intereselor personale.

Oamenii încep să înţeleagă că sunt fiinţe divine, aflate temporar într-un corp fizic.

Noi putem comunica cu dimensiunea spirituală prin cunoaşterea noastră intuitivă, prin sincronicităţi, evenimente metanormale şi miracole vindecătoare.

59

Pragul

Cei mai mulţi dintre noi au ales să fie aici. Noi ne-am ales singuri circumstanţele care pot întări caracterul sufletului nostru, contribuind astfel la susţinerea noii Viziuni asupra Lumii.

Trebuie să învăţăm să rămânem energizaţi, renunţând să ne mai angrenăm în luptele pentru putere.

PRINCIPALELE IDEI ALE CELEI DE-A ZECEA VIZIUNI

în dimensiunea spirituală există nivele de conştiinţă mai presus de cel pe care ne aflăm noi.

Atunci când ne-am născut, am avut o Viziune la Naştere.

La nivel colectiv, noi ne trezim faţă de o Viziune asupra Lumii care a fost susţinută de sufletul nostru colectiv.

Începem să realizăm că primim o ghidare din regatul spiritual sau angelic.

Suntem profund conectaţi cu oamenii cu care intrăm în relaţie, iar unii dintre cei care ne încrucişează calea reprezintă adevărate puncte de cotitură în viaţa noastră.

Scopul nostru este să transformăm regatul fizic într-unul mai spiritual.

Începem să ne amintim la nivel colectiv că viziunea asupra lumii are la bază principalele clemente ale înţelepciunii angelice.

Învăţăm să ne ascultăm intuiţiile şi să avem încredere că ele ne vor conduce către următoarea escală a călătoriei noastre.

60

Imaginea de ansamblu

Dorinţele noastre există mai întâi în mintea şi în inima noastră, şi se pot transforma în realitate dacă ne focalizăm asupra intenţiei de a le pune în practică.

La moarte, după părăsirea corpului fizic noi vom revedea fiecare episod din viaţa pe care am dus-o. Vom vedea (şi vom simţi) atunci cu claritate câtă iubire le-am dăruit atunci celor cu care am avut de-a face.

Scopul suprem al umanităţii este acela de a contribui la fuziunea dintre dimensiunea fizică şi cea spirituală.

ŞCOALA ÎNŢELEPCIUNII

Imaginaţi-vă că cea de-a Zecea Viziune este predată la o Şcoală a înţelepciunii. Chiar dacă cunoaşteţi o bună parte din acest material, ascultarea povestirilor unor oameni obişnuiţi vă poate ajuta să vi-l amintiţi mai plenar. Noi nu avem alt scop decât pe acela de a vă stimula propria cunoaştere interioară.

Este natural să te opui schimbării. Unii oameni fluctuează enorm, oscilând între a avea încredere în întregul proces, pentru a se îndoi apoi de sine şi de perspectivă spirituală. Ei urmăresc atunci să îşi

redobândească controlul şi se agaţă din nou de ceea ce le este familiar, chiar dacă pot vedea cu ochiul liber că lucrurile nu merg. Mulţi dintre ei se întreabă: „Ştiu că am un destin spiritual, dar ce pot face acum?”

Pentru emisfera stângă a creierului vom prezenta principii. Pentru cea dreaptă, vom relata povestiri. Principalele

Discipline care se predau în şcoala noastră sunt: 1) vieţile anterioare; 2) sufletele colective (care păstrează amintirile din vieţile noastre anterioare şi ne trimit energie); 3) Viziunea la Naştere; 4) viziunea din Viaţa de Apoi (care atestă cât de mult succes am avut în reamintirea şi împlinirea Viziunii noastre la Naşterea pe pământ; 5) Viziunea asupra Lumii (fuziunea lumii spirituale cu cea fizică prin unificarea conştiinţei/vibraţiei caracteristice celor două regate); şi 6) povestiri relevante ale celor care se află pe această cale.

GĂSIŢI-VĂ CENTRUL

Metafora din cea de-a Zecea Viziune în care se vorbeşte despre „coborârea în vale” se referă la necesitatea de a ne scufunda în interior şi de a asculta de la acest nivel intuiţiile directe şi mesajele relevante care ne sunt transmise prin intermediul altor persoane. Este important să reamintim că descoperirea centrului este un proces continuu. În călătoria de-a lungul vieţii, noi răspundem în permanenţă noilor situaţii cu care ne confruntăm, lucrând la deblocarea următorului obstacol. Nu există pe acest drum nicio haltă în care să ne putem opri, spunând: „Gata!”. Dacă veţi alege viaţa în locul Fricii, veţi împlini unul din cele mai importante scopuri ale menirii dumneavoastră.

Rasa noastră nu poate avansa decât în măsura în care fiecare dintre noi se îndreaptă înainte, către scopul comun al iluminării şi al perfecţiunii. De aceea, chiar dacă putem avansa

Foarte rapid la nivel individual, noi trebuie să facem efortul de a veghea ca şi ceilalţi să avanseze către realizarea de sine.

Ruth Montgomery, Lumea de dincolo

Aşa cum vom discuta mai târziu în detaliu, noi trebuie să renunţăm la dependenţa noastră faţă de rănile şi eşecurile din trecut. Focalizându-ne atenţia asupra momentului prezent, noi putem creşte rugându-ne să fim inspiraţi pentru a afla încotro trebuie să mergem şi ce trebuie să facem în continuare. Trebuie să ne concentrăm mintea asupra intenţiilor noastre, lăsând apoi universul să ne deschidă calea.

ÎN CE ACTIVITATE SUNTEŢI ANGRENAT?

În viziunea lui Peter Drucker, un adevărat guru al afacerilor, primul pas pe calea succesului constă în a vă întreba: „în ce fel de activitate sunt angrenat?" sau „Ce fac eu, cu exactitate?" Dacă veţi răspunde la această întrebare, veţi constata probabil că vă pierdeţi 90% din timp făcând lucruri care nu sunt treaba dumneavoastră.

Cabina cu informaţii

O femeie care are o afacere de mărime medie de comenzi prin poştă specializată în educaţia spirituală povesteşte: „Eu sunt ca un fel de cabină cu informaţii. Doresc să-i ajut pe oameni de-a lungul căii, oferindu-le informaţii valoroase. Mă simt un fel de catalizator, şi cred că am făcut acest lucru în toate slujbele pe care le-am avut de-a lungul timpului, oricât de diferite ar părea între ele… Am dobândit

Pragul

O mare parte din cmpatia şi din perspectiva mea actuală în timpul acelor ani dificili când eram alcoolică, după ce am avut accidentul de maşină şi în timpul lunilor de reabilitare fizică. În acea perioadă mă opuneam la orice fel de informaţii noi, dar până la urmă, după mai multe eşecuri, am început să-mi revin. Astăzi vând prin poştă casete, cărţi şi alte instrumente spirituale. Cel mai important mi se pare faptul că pot spune: „Ceea ce fac îmi provoacă o mare plăcere!" După care mă detaşez, căci

sunt conştientă că eu nu sunt decât un furnizor. Mai departe, clienţii vor face ceea ce vor crede de cuviinţă cu marfa livrată11.

Dacă ne definim cu claritate activitatea pe care o facem, ne putem trece în Agenda lui Dumnezeu, astfel încât dacă cineva va avea nevoie de o cabină cu informaţii, să ştie la cine să apeleze.

Păstrarea lucrurilor importante

O femeie, directoare a unei fundaţii, care călătoreşte foarte mult şi face fotografii ale ceremoniilor etnice specifice altor popoare, povesteşte: „Dacă ar fi să-mi definesc afacerea, aş numi-o „păstrarea lucrurilor importante11. Mă ocup cu această activitate pe mai multe căi, atât prin fundaţia mea cât şi prin pasiunea pentru fotografii. Se pare că este o înclinaţie fundamentală a naturii mele11.

Dirijarea orchestrelor

O altă persoană, care conduce o fabrică, făcând totodată parte din consiliul unei şcoli şi din board-ul a două organizaţii profesionale, povesteşte: „Afacerea mea constă în a dirija

64

Imaginea de ansamblu

Orchestre. Mă aflu în mai multe poziţii de conducător, întrucât am calitatea de a şti cum să orientez lucrurile astfel încât treaba să meargă bine, mai ales dacă oamenii potriviţi se află la locul potrivit şi trag în aceeaşi direcţie. Sunt ferm angajat să scot ce este mai bun în orice grup din care fac parte, şi ador această provocare, chiar şi atunci când situaţia pare să devină un haos”.

Vine o vreme a renaşterii, când porţile minţii se deschid în faţa altor lumi şi a unor idei străine, când se naşte o armonie nouă, chiar dacă aparent turbulentă.

Graham Dunstan Martin, Umbre în Peşteră

Surprinderea oamenilor prin întorsături de condei uimitoare

Un scriitor şi antrenor în Liga pentru Copii îşi vede astfel menirea: „îmi place să ascult şi să sintetizez. Caut

întotdeauna să uşurez lucrurile, dar îmi place la nebunie să-i surprind pe oameni prin anumite întorsături de condei la care nu se aşteptau. Munca mea le poate părea plicticoasă altora, dar mic îmi place să mă scufund total într-un proiect şi să îl pun în ordine, arătându-l apoi celorlalţi!”

Crearea unor momente plăcute pentru oameni

Un bărbat, operator pe un utilaj greu, dar şi un dansator minunat, este un foarte bun exemplu de îmbinare echilibrată a muncii cu joaca. De mai multe ori pe săptămână se duce şi dansează salsa, şi este bine cunoscut în oraşul său pentru optimismul, filosofia, generozitatea şi umorul său ieşite din

Pragul

Comun. După ce s-au gândit câteva clipe, el şi partenera sa de viaţă au început să râdă. Ea i-a spus: „Ştii care este activitatea ta principală? Să creezi momente plăcute pentru oameni!”

STUDIU INDIVIDUAL Practicarea intenţiei

În fiecare dimineaţă, sau atunci când trebuie să luaţi o decizie ori aveţi o întâlnire extrem de importantă, notaţi intenţia dumneavoastră pe o foaie de hârtie. Interiorizaţi-vă pentru câteva clipe.

Pasul unu – clarificaţi imaginea

Opriţi mersul lumii. Liniştiţi-vă mintea pentru câteva clipe. Închideţi ochii şi interiorizaţi-vă.

Încetiniţi ritmul şi colectaţi energia. Conştientizaţi ritmul respiraţiei dumneavoastră timp de 1-2 minute.

Clarificaţi imaginea. Puneţi-vă întrebarea: „Ce aştept eu de la această decizie, de la această problemă, de la acest eveniment?”

încărcaţi imaginea cu energie. Notaţi aşteptările pozitive sau speranţele care vă trec prin minte.

Întrebaţi. În continuare, notaţi toate întrebările care vă trec prin minte. Spre exemplu: „Trebuie să mă însor cu Jo?”, sau „Care este maniera ideală de a-mi prezenta propunerea?”, sau „Este această casa cea mai potrivită pe

care aş putea-o cumpăra?”

66

Imaginea de ansamblu

Pasul doi – creaţi obiectivul şi detaşaţi-vă de el

Intenţionaţi. Mai departe, rescrieţi întrebarea dumneavoastră sub forma unei afirmaţii pozitive, care include deja rezultatul dorit. Spre exemplu, întrebările pe care le-aţi notat mai sus pot fi rescrise la momentul prezent, insistând asupra rezultatului dorit: „Am o căsnicie fericită cu partenera potrivită! 11, sau „Propunerea mea a creat condiţiile ideale, facilitând pasul următor al creşterii mele”, sau „Trăiesc în casa perfectă pentru mine, pentru acest moment11.

Detaşaţi-vă. După ce aţi notat ce aţi avut de spus, renunţaţi la orice sentiment de îndoială. Detaşaţi-vă de problema în cauză şi aveţi încredere în univers, care se va ocupa singur de detalii. Nu vă gândiţi la un rezultat particular. Aveţi încredere în înţelepciunea divină, care lucrează pentru binele dumneavoastră, chiar dacă nu sunteţi conştient în clipa de faţă de acesta.

Pas ui trei – observaţi ce vă sugerează universul să faceţi

Intraţi pe recepţie. Intensificaţi-vă atenţia la semnele şi la mesajele subtile pe care vi le trimite universul şi care vă indică direcţia în care trebuie să o luaţi.

Reîncărcaţi energetic intenţia. Focalizaţi-vă din nou asupra afirmaţiei pozitive şi asupra imaginii că aţi obţinut deja lucrul dorit.

Pasul patru – deschiderea interioară este susţinută prin recunoştinţă

Aduceţi mulţumiri. De fiecare dată când simţiţi că aţi primit o binecuvântare, oricât de minoră, cum ar fi găsirea

67

Pragul

Unui loc liber în metrou, găsirea unui bănuţ pe jos sau un zâmbet primit de la un necunoscut, rostiţi o mică rugăciune de mulţumire. Recunoştinţa contribuie decisiv la încărcarea energetică a intenţiei dumneavoastră.

Dacă doriţi, puteţi ţine un jurnal în care să vă notaţi intenţiile, activându-le o dată cu fiecare recitire a lor. Notaţi de asemenea sincronicităţile care se petrec în viaţa dumneavoastră şi încercaţi să aflaţi care este semnificaţia lor. Cum sincronicităţile au tendinţa să vină în grupuri, ţinerea unui jurnal se poate dovedi un instrument util în lucrul cu cea de-a Zecea Viziune.

GRUPURI DE STUDIU Linii directoare

Stabiliţi o oră precisă de sosire şi de plecare, îndeosebi dacă vă întâlniţi acasă la cineva.

Atunci când vă strângeţi în grup, nu este necesar (şi nici de dorit) să Vă alegeţi un lider, dar dacă cineva doreşte să facă acest lucru, se poate oferi voluntar pentru a nota programul etc., sau pentru a cronometra timpul (atunci când este cazul).

Lăsaţi pe toată lumea să vorbească fără întrerupere. Acordaţi-i întreaga dumneavoastră atenţie.

Trimiteţi tuturor vorbitorilor energia dumneavoastră plină de iubire şi urmăriţi să vedeţi frumuseţea interioară a sufletului lor.

Vorbiţi şi ascultaţi cu inimă deschisă.

Imaginea de ansamblu

Evitaţi bârfele şi criticile.

Nu discutaţi despre detaliile intime referitoare la viaţa celor din grup în afara acestuia.

Meditaţiile în grup sunt foarte utile. Participanţii ar trebui să discute despre mesajele primite.

Dacă apar lupte pentru putere, fiţi deschişi, spuneţi ce simţiţi, cu amabilitate, dar ferm. Evitaţi condamnările.

Meditaţi cât mai des asupra reamintirii Viziunii personale de la Naştere.

Dialoguri

Citiţi cât mai multe cărţi şi reviste care descriu subiecte ce vă pot ajuta în lărgirea viziunii asupra lumii, cum ar fi: reîncarnarea, răpirile comise de extratereştri, îngerii, puterea vindecătoare a rugăciunilor. Faceţi o sinteză a lecturilor dumneavoastră şi prezentaţi-o

membrilor grupului. Împărtăşiţi părerile dumneavoastră în legătură cu aceste idei.

Iniţiaţi dialoguri pe marginea subiectelor sugerate mai jos (sau altele). Stabiliţi care dintre ele are cel mai mare „efect energizant” asupra membrilor grupului. Selectaţi un subiect şi lăsaţi membrii grupului să scrie ce simt în legătură cu el, timp de cinci minute. Apoi, fiecare poate să citească ce a scris. După lectură, puteţi iniţia o discuţie generală.

Subiecte sugerate

Dacă ar trebui să-i povestiţi istoria vieţii dumneavoastră unui copil de cinci ani, ce aspecte aţi sublinia?

Ce aspect/persoană v-a inspirat cel mai mult? În ce fel? De ce credeţi că s-a întâmplat acest lucru?

Când vă simţiţi lipsit de putere? Ce aţi putea face ca să schimbaţi această stare de lucruri?

Ce prag vă pregătiţi să treceţi? Ce uşă aţi dori să se deschidă în faţa dumneavoastră?

Ce evenimente consideraţi că au avut o semnificaţie deosebită în viaţa dumneavoastră?

Ce credeţi despre reîncarnare?

Ce aspecte aţi dori să se schimbe în comunitatea în care trăiţi?

Capitolul 2

ÎN CE FEL NE PREGĂTESC PRIMELE NOUĂ VIZIUNI PENTRU CEA DE-A ZECEA

Dacă reuşim să ne detaşăm de dramele din trecut, putem identifica întrebările esenţiale pe care ar trebui să ni le punem în legătură cu cariera noastră, cu relaţiile de cuplu, cu locul în care am dori să trăim… Dacă rămânem conştienţi de aceste probleme… intuiţia ne va trimite anumite impresii care ne vor ajuta să alegem direcţia în care să mergem, ce dorim să facem, cu cine ar trebui să vorbim, pentru a obţine răspunsurile dorite.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII9

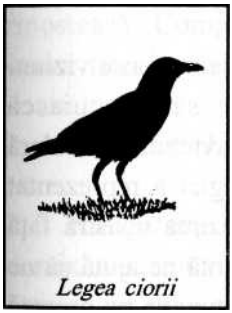
Legea ciorii

PRIMELE NOUĂ VIZIUNI CONDUC ÎN MOD NATURAL LA A ZECEA

Pentru a înţelege mai bine felul în care a Zecea Viziune ne conduce către un nivel superior de conştiinţă, vom face

71

Pragul

O scurtă recapitulare a primelor nouă Viziuni. Dacă aţi înţeles foarte clar principiile care stau la baza acestora, puteţi sări acest capitol.

1. Masa critică

O nouă trezire spirituală are loc în acest moment în civilizaţia umană, generată de o masă critică de indivizi care consideră că viaţa lor este un proces de evoluţie spirituală, o călătorie în care suntem mânaţi înainte cu ajutorul unor coincidenţe misterioase.

2. Prelungirea prezentului

Această trezire este sinonimă cu crearea unei noi viziuni asupra lumii, mai completă, care tinde să înlocuiască preocuparea veche de 500 de ani pentru supravieţuirea seculară şi pentru confort. Deşi dezvoltarea tehnologiei a reprezentat un pas important în evoluţia umanităţii, trezirea noastră faţă de coincidenţele care se petrec în viaţa curentă ne ajută să ne deschidem faţă de adevăratul scop al vieţii umane pe această planetă şi faţă de natura reală a universului nostru.

3. Totul este o chestiune de energie

Începem să înţelegem astăzi că nu trăim într-un univers material, ci într-un univers al energiei dinamice. Tot ceea ce ne înconjoară reprezintă un câmp de energie

sacră pe care o putem simţi şi intui. Mai mult, noi – oamenii – ne putem proiecta propria energie prin focalizarea atenţiei noastre în

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – Direcţia dorită („energia curge în direcţia în care este focalizată atenţia11), influenţând astfel alte sisteme energetice şi amplificând ritmul coincidenţelor în viaţa noastră.

4. Lupta pentru putere

Oamenii îşi taie singuri – mult prea des, din păcate – conexiunea cu marea sursă a acestei energii, ajungând să se simtă slabi şi nesiguri. Pentru a câştiga energie, noi avem tendinţa să îi manipulăm sau să îi forţăm pe cei din jur să ne acorde atenţia lor, transferâhd astfel asupra noastră o parte din energia lor. Atunci când îi dominăm pe ceilalţi ne simţim mai puternici, dar aceştia se simt slăbiţi, şi nu de puţine ori ripostează. Competiţia pentru energia umană limitată este cauza tuturor conflictelor dintre oameni.

5. Mesajul misticilor

Nesiguranţa şi violenţa dispar atunci când experimentăm conexiunea interioară cu energia divină dinlăuntrul nostru, conexiune care a fost descrisă de toţi misticii şi de toate tradiţiile spirituale. Efectele acestei conexiuni sunt senzaţia de bunăstare, de fericire, şi mai ales de iubire universală. Dacă aceste efecte există, conexiunea este reală. În caz contrar, ea nu este decât pretinsă.

6. Detaşarea de trecut

Cu cât rămânem mai mult timp conectaţi, cu atât mai uşor ne este să redevenim conştienţi atunci când pierdem

Legătura cu sursa, fenomen care se petrece de regulă atunci când suntem stresaţi. În asemenea momente, noi putem deveni conştienţi de felul în care furăm noi înşine energie de la cei din jur. Dacă aducem astfel propriile noastre manipulări în lumina conştiinţei,

conexiunea noastră cu sursa devine mai fermă şi mai constantă, iar noi avem şansa să descoperim calea noastră de creştere şi misiunea noastră spirituală în viaţă, sau altfel spus, calea personală prin care putem contribui la evoluţia lumii în care trăim.

7. Angrenarea în marele llux

Cunoaşterea misiunii noastre personale intensifică fluxul coincidenţelor misterioase care ne ghidează către împlinirea destinului nostru. La început există doar întrebările, apoi apar visele, reveriile diurne şi intuiţiile, care ne conduc către răspunsurile dorite, pe care le primim de multe ori prin sincronicităţi, prin intermediul înţelepciunii unei alte fiinţe umane.

8. Etica interpersonală

Noi putem amplifica frecvenţa coincidenţelor care ne ghidează prin transfigurarea tuturor celor care intră în viaţa noastră. Atunci când suntem implicaţi în relaţii de cuplu, este necesar să nu uităm de conexiunea interioară. Transfigurarea celor din jur este foarte eficientă în grupuri, în care fiecare membru poate simţi energia celorlalţi. În cazul copiilor, transfigurarea este extrem de importantă pentru siguranţa şi creşterea lor. Atunci când vedem frumuseţea pe

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – Fiecare faţă pe care o privim, noi îi proiectăm pe cei din jur la nivelul sinelui lor superior şi amplificăm şansele de a primi de la ei un mesaj sincron.

9. Noua cultură

Pe măsură ce vom evolua cu toţii către împlinirea misiunii noastre spirituale, instrumentele tehnologice vor deveni practic automate, iar oamenii nu se vor mai focaliza asupra supravieţuirii lor, ci asupra stărilor lor de conştiinţă, în final, ei îşi vor transforma corpul, dându-i o formă spirituală, şi vor reuşi fuziunea acestei dimensiuni cu cea pe care o numim astăzi „lumea de dincolo14, punând astfel capăt ciclului vieţilor şi morţilor.

ÎNTREBĂRI REFERITOARE LA CELE NOUĂ VIZIUNI

Pentru a putea susţine nouă Viziune asupra Lumii, este necesar să ne întărim capacitatea de a răspunde ghidării primite. Iată câteva întrebări şi probleme care pot apărea pe cale:

„Am început să experimentez din ce în ce mai multe coincidenţe, dar nu ştiu ce înseamnă ele. Nu îmi dau întotdeauna seama ce semnificaţie au”.

După cum spune eroul din cea de-a Zecea Viziune: „Evident, erau destule aspecte din Profeţie pe care încă nu le înţelegeam. Desigur, aveam deja o anumită capacitate de

Interiorizare şi de conectare la energia spirituală din interiorul meu… şi eram mai conştient că oricând de gândurile şi de visele intuitive pe care le aveam, de luminozitatea care exista într-o cameră sau într-un peisaj. Simultan însă, natura sporadică a coincidenţelor mă nedumerea… De multe ori, mă simţeam plin de energie… aveam o inspiraţie clară despre ceea ce aveam de făcut… dar, deşi acţionam în consecinţă, de multe ori nu se petrecea nimic important. Nu descopeream niciun mesaj, nicio coincidenţă… De multe ori, iniţiativa mea de a trimite energie, deşi făceam eforturi serioase, nu dădea rezultate, sau genera o tulburare care scăpa de sub control, sfârşind în cele din urmă într-un amestec confuz de iritări şi emoţii neaşteptate… Mi-am dat seama că îmi lipsea ceva, că greşeam undeva, că nu puteam integra Viziunea pe termen lung… Era posibil să fi uitat anumite aspecte vitale ale cunoaşterii dobândite… sau poate că nu le descoperisem încă’°”.

Simplă coincidenţă sau amintire subită?

Coincidenţele par de regulă misterioase. De ce? Poate că ni se par atât de tulburătoare din cauză că fac legătura cu memoria noastră ancestrală, poate că ne reamintesc ce am dorit să facem înainte de a ne naşte în viaţa care va urma. Din perspectivă spirituală, tot ceea ce se petrece are un motiv. Incredibila stare de luciditate pe

care o simţim atunci când se petrec două sau mai multe evenimente neaşteptate înseamnă că există o semnificaţie a acestora pe care nu o conştientizăm încă. Chiar dacă nu ne dăm seama care este semnificaţia unui eveniment, asta nu înseamnă că nu există

76

— În ce fei ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – Una. Este posibil să vină un moment când vom privi în urmă şi ne vom da seama că evenimentul respectiv a reprezentat un moment de cotitură în viaţa noastră, sau că ne-a condus la convingeri diferite. Spre exemplu, un muzician din Louisiana s-a decis să devină mai puţin distant după ce a citit despre strategiile de control în Profeţiile de la Celestine. El a sunat la o librărie de cărţi metafizice şi s-a interesat dacă nu există grupuri de studiu în zona respectivă. Proprietarul i-a răspuns că nu există aşa ceva, şi i-a sugerat să ia parte la un curs de yoga. Muzicianul s-a decis să urmeze acest curs. El povesteşte: „Yoga era exact lucrul de care aveam nevoie în acel moment, pentru a intra în contact cu trupul meu. În clipa aceasta este chiar mai utilă pentru mine decât ar fi fost un grup de studiu, care m-ar fi influenţat mai degrabă mental, ori, exact aceasta era problema mea. Am rămas uimit cât de mult m-am deschis de când am făcut acest pas”. Intenţia lui de a lucra asupra unui aspect din viaţa sa pe care îl considera blocat l-a condus la cu totul alte experienţe de viaţă, pe care nu le mai cunoscuse până atunci.

Sincronicitatea confirmă

De multe ori, evenimentele sincrone se petrec numai pentru a ne da de ştire că ne aflăm pe calea cea bună. Spre exemplu, o mamă şi o fiică din California au călătorit odată până la Vancouver pentru o conferinţă pe temna programării neurolingvistice. La primul seminar s-au aşezat în spatele altor două femei şi au intrat în vorbă cu acestea. Au constatat că şi acestea erau tot mamă şi fiică. Mai mult, mamele aveau acelaşi prenume, iar mama din Vancouver tocmai se mutase

77

Pragul

Din California, unde trăise în aceeaşi clădire ca şi fiica din California. Deşi coincidenţa părea tulburătoare, ea nu a fost urmată de alte contacte, ceea ce le-a făcut pe cele două femei din California să considere această sincronicitate doar o confirmare a faptului că au făcut o alegere justă atunci când s-au hotărât să ia parte la această conferinţă, întrucât sincronicitatea s-a referit la localizarea geografică (două femei care au trăit în acelaşi loc).

Sincronicitatea revelează anumite procese interioare

Dacă veţi începe să solicitaţi informaţii clare, nivelul evenimentelor sincrone din viaţa dumneavoastră se va intensifica. Alvin Stenzel din Bethesda, Maryland, povesteşte: „Când adeptul este pregătit, maestrul apare… Pe când lucram la ultima mea carte, un ghid pentru elevii de liceu despre felul în care trebuie să-şi aleagă colegiul şi să se pregătească pentru 'viaţa care va urma', am ajuns într-un punct în care nu ştiam cum să merg mai departe, cum să-mi structurez propriile mele convingeri. Mi-am luat o săptămână de vacanţă şi am citit o carte pe care am primit-o cadou de Crăciun, îngrijirea sufletului, de Thomas Moore… Am găsit aici exact lucrul pe care îl căutam! După ce mi-am mărturisit nevoia şi m-am deschis în faţa răspunsurilor, maestrul a apărut"!"

Coincidenţele sunt generate de acea forţă spirituală care ne mână înainte pe calc şi au întotdeauna legătură cu acea Viziune cu care lucrăm în momentul respectiv. Spre exemplu, dacă lucrăm cu Prima Viziune, coincidenţele au tendinţa să ne demonstreze că are loc o transformare. Dacă lucrăm cu a Doua Viziune, vom primi exemple care vor atesta trezirea

78

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – Noastră şi înlocuirea vechilor preocupări. Dacă lucrăm cu a Treia Viziune, vom primi exemplificări legate de felul în care curge energia. În viaţa noastră vor

apărea oameni care cunosc mai multe despre lucrurile care ne preocupă. În acest fel, evenimentele sincrone ne ajută să ne lărgim perspectiva interioară. Pe măsură ce ne apropiem de cea de-a Şasea Viziune, care ne permite să identificăm moştenirea noastră de la strămoşii pe care îi avem, sincronicităţile devin din ce în ce mai clare. Acestea ne arată direcţia în care ne îndreptăm la nivel individual şi insistă asupra problemei care are cea mai mare importanţă pentru noi. Cu cât gradul nostru de luciditate devine mai mare, cu atât mai tulburătoare devin evenimentele sincrone. Pe măsură ce integrăm informaţiile primite, noi trebuie să reluăm ciclul Viziunilor.

Putem spune, aşadar, că subconştientul colectiv este un câmp de energie psihică. Punctele cele mai excitate ale acestuia reprezintă arhetipurile. Câmpul are un aspect ordonat, dominat de ritmurile numerice ale Sinelui… Şinele se află într-un proces etern de regenerare… Putem considera procesele psihologice ca fiind procese energetice ce respectă anumite legi precise.

Marie-Louise Von Franz, Divinaţie şi sincronicitate

„Cum pot susţine coincidenţele, pentru a primi mai multe informaţii?”

Atunci când se petrece un eveniment sincron, nu uitaţi să îi trimiteţi energie persoanei prin intermediul căreia se manifestă el, pentru a o ajuta astfel să vă transmită mesajele.

79

Pragul

Dacă este posibil, puteţi trece chiar la o abordare directă, spunându-i: „Sunt foarte interesat să aflu de ce ne-am întâlnit tocmai acum. Poate că ai un mesaj pentru mine!” Asemenea cuvinte pot fi spuse cu umor, dând totuşi de înţeles persoanei în cauză că aveţi intenţia sinceră de a stabili o legătură cu ea.

Chinezii nu se întreabă niciodată de ce s-a petrecut ceea ce s-a petrecut… Ei nu au o idee liniară asupra timpului. Ei îşi pun mai degrabă întrebarea: „Ce evenimente preferă să se petreacă împreună?”… şi

studiază grupe de fenomene interioare şi exterioare… Există o tendinţă ca anumite evenimente să se petreacă împreună… Occidentalii încep să realizeze şi ei această tendinţă, că ea nu este o simplă fantezie, că există o tendinţă notabilă ca evenimentele să se adune laolaltă. Din câte ne putem da seama, că este legată de arhetipuri. Altfel spus, dacă un anumit arhetip este integrat de subconştientul colectiv, anumite evenimente (care au o legătură cu el) au tendinţa să se petreacă împreună.

Marie-Louise Von Franz, Divinaţie şi sincronicitate

Dacă aţi avut parte de o coincidenţă, reflectaţi câteva momente asupra principalelor elemente ale evenimentului, întrebaţi-vă: „Ce mi-am dorit să aflu în ultima vreme? Ce gânduri m-au preocupat recent? De ce m-am întâlnit tocmai acum cu această persoană? 11 Notaţi în jurnalul dumneavoastră evenimentul şi semnificaţia pe care i-o atribuiţi (chiar dacă la ora actuală vi se pare fantastică), inclusiv data la care s-a petrecut el. Deschideţi-vă faţă de mesajele intuitive, lăsând gândurile să pătrundă la întâmplare în mintea dumneavoastră, în asociere cu cele scrise în jurnal, cât timp energia

80

— În ce fe/ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – Evenimentului este încă puternică. Nu este exclus ca informaţia primită acum să capete o semnificaţie deosebită pentru dumneavoastră peste câteva zile, sau chiar luni.

O altă manieră de a găsi semnificaţii unei coincidenţe constă în a pretinde că a fost un vis. Ce semnificaţie i-aţi atribui dacă ar fi fost un vis?

„Cum aş putea aplica noua mea stare de conştiinţă, asociată cu Viziunile, în munca mea de zi cu zi? În familia mea?”

Evident, nu există o reţetă fixă, care să se potrivească în orice situaţie şi pentru orice persoană. Totuşi, puteţi căuta semnificaţii mai profunde în relaţiile dumneavoastră cu colegii şi cu familia. Mulţi oameni au descoperit că simpla conştientizare a strategiilor lor de

control le-a permis să treacă de la reacţii subconştiente la o libertate conştientă de a alege noi opţiuni.

„De ce soţul (soţia) mea nu este deloc interesat (a) de aceste idei? Oare trebuie să-i explic mai mult, sau pur şi simplu trebuie să merg mai departe, către o nouă relaţie?”

De câte ori nu ne simţim frustraţi pentru că persoanele la care ţinem nu împărtăşesc ideile care ne interesează? Transformările la nivelul conştiinţei au tendinţa să genereze transformări inclusiv la nivelul relaţiilor care s-au format pe baza unor simple presupuneri. Spre exemplu, dacă partenerul dumneavoastră constată că vă îndreptăţi către o direcţie nouă, el poate avea reacţii diferite. Poate să nu-i pese, poate să fie interesat, sau se poate simţi ameninţat că nu îl veţi mai iubi la fel ca înainte dacă nu vi se alătură pe noua dumneavoastră

81

— Pragul

Cale. Teama de a fi respins sau părăsit poate activa în el nevoia de a atrage atenţia sau tendinţa de a vă controla acţiunile.

Chiar dacă nu aveţi un partener, trecerea pe un nou nivel de conştiinţă conduce de regulă la o încercare (un fel de test). Spre exemplu, o persoană apropiată de dumneavoastră poate exprima verbal sau non-verbal propriile dumneavoastră îndoieli interioare legate de noile percepţii. De aceea, dacă un prieten, un părinte sau un partener vă critică noile idei sau decizii, meditaţi asupra cuvintelor sale. Nu cumva ele reflectă anumite îndoieli (eventual, subconştiente) pe care nu le-aţi rezolvat încă în propriul dumneavoastră suflet? Dacă partenerul dumneavoastră nu pare deloc interesat de noul dumneavoastră proiect, analizaţi dacă nu aţi fost cumva excesiv de interiorizat sau de distant. Deschideţi-vă şi împărtăşiţi cu sinceritate cât de importante sunt pentru dumneavoastră noile lecturi, idei, sau activităţi. Angajaţi-vă serios pe cale, dar urmăriţi ca acţiunile dumneavoastră, energia dumneavoastră plină de compasiune şi iubire, să

devină un model pentru cei din jur, fară a încerca să-j convingeţi cu tot dinadinsul să vă calce pe urme. Fiecare om are propriul său ritm de dezvoltare, şi oricât de mult v-aţi dori ca cei dragi să vă fie alături, nu trebuie să uitaţi că ei trebuie să facă acest lucru în propriul lor ritm şi în funcţie de propriile lor înclinaţii. Nu vă grăbiţi să emiteţi judecăţi pripite în legătură cu soarta unei relaţii până când nu aţi explorat ce simţiţi împreună cu un mentor de încredere sau cu un consilier profesionist. Şi mai presus de toate, nu vă pierdeţi simţul umorului în graba dumneavoastră de a ajunge la iluminare!

82

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – Când plantezi o sămânţă în mintea oamenilor, că rămâne îngropată într-un strat profund al subconştientului lor. În timp, ea începe să crească, până când iese la suprafaţă, în planul conştient, iar ei devin interesaţi de asemenea lucruri. Fenomenul se poate petrece mult mai târziu, deşi schimbările generate de răspunsul lor la aceste idei noi s-au produs, poate, cu ani înainte.

După cum spunea Thomas Kuhn, schimbarea unei paradigme nu se petrece numai la nivel intelectual. Ea reprezintă o experienţă transformatoare profundă… De aceea, această muncă de operare asupra paradigmelor şi de implementare a unor noi informaţii în subconştientul colectiv este foarte lentă. Ea nu se poate petrece peste noapte.

Dr. Beverly Rubik, în Către o nouă Viziune asupra Lumii,

De Russell E. Dicarlo

„Şeful meu este un intimidator! Cum ar trebui să reacţionez faţă de ei, fără riscul de a-mi pierde slujba?” într-un moment sau altul, cu toţii ne confruntăm cu oameni dificili, care au o personalitate plină de mânie sau ameninţătoare. O femeie, Frances, avea un şef foarte dominant, aproape tiranic, care se aştepta ca ea să sară în sus ori de câte ori ţipa la ea. Deşi slujba îi plăcea, Frances

se simţea înnebunită, căci nu putea decât rareori să-şi ducă la bun sfârşit o sarcină înainte ca el să-i dea o alta. Când şi-a făcut analiza influenţelor parentale, ea şi-a dat seama că tatăl ei semăna mult cu actualul ei şef. I-a fost întotdeauna teamă de tatăl ei, şi ori de câte ori acesta îi cerea să facă ceva pe un ton poruncitor, ea încremenea de spaimă. Frances şi-a dat seama că practic a recreat o atmosferă similară atunci când

Când şi-a ales slujba respectivă. „Cred că mi se părea normal să fiu dominată şi abuzată verbal, căci atmosfera semăna cu cea pe care o cunoşteam din familie14, ne-a povestit ea. Apoi, Frances s-a întrebat: „De ce mi se întâmplă tocmai acum acest lucru? 11 Deşi răspunsul nu i-a venit decât mai târziu, ea a început totuşi să-şi dea seama că situaţia a fost generată de nevoia de a înţelege în ce direcţie trebuie să acţioneze pentru a putea creşte spiritual. Pentru a putea deveni mai creatoare, ea trebuia să capete mai multă încredere în sine şi să fie mai fermă. Dar mai întâi de toate, trebuia să facă câţiva paşi noi.

Deşi nu avea o vechime foarte mare la serviciu, ea a început să stabilească treptat anumite limite: ce anume putea, şi ce nu putea să accepte de la şeful ei. Într-o după-amiază, când nu avea prea multe de făcut, ea i-a cerut şefului să-i vorbească pentru câteva minute. Cu un nod în gât, ea i-a dat de înţeles că este de părere că nu este folosită la capacitate. „De ce crezi asta? 11 A întrebat-o el. „Pentru că mi-e teamă de dumneavoastră! 11 I-a răspuns ea. El a tăcut, cântărind-o din priviri. Frances a profitat de pauză şi a continuat: „Nu pot lucra la capacitate atunci când cineva ţipă la mine. Îmi place să lucrez aici, şi aş dori să fac mai multe ca să vă ajut, dar am nevoie de mai mult timp ca să îmi duc la bun sfârşit sarcinile pe care mi le daţi, înainte de a primi altele. Aş dori să nu mă mai tem tot timpul că o să ţipaţi la mine ori de câte ori fac o mişcare! 11

Sinceritatea ei a creat şansa unei conversaţii scurte,

dar aprinse. Frances ne-a povestit că în ziua respectivă, a părăsit biroul cu o energie imensă, fericită că a fost capabilă să vorbească în faţa şefului ei, într-o manieră liniştită, dar fermă. A mai lucrat acolo câteva luni, după care, fără niciun efort

84

— În ce fet ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – Din partea ei, şi-a găsit o nouă slujbă, care i-a plăcut încă şi mai mult şi în care nu mai avea parte de un şef dificil. Frances a învăţat din această lecţie că nu este obligată să suporte orice situaţie numai pentru simplul motiv că îi este familiară. Ea a înţeles că incidentul i-a dat cea mai bună ocazie să se confrunte cu o problemă veche, pe care nu a rezolvat-o niciodată, legată de relaţia cu tatăl ei. Mai târziu, a înţeles că incidentul cu şeful ci a scos în evidenţă inclusiv tendinţa ei de a se concentra mai degrabă asupra nevoilor celor din jur, pe care le consideră mai importante decât cele personale. Simplul fapt că am realizat această tendinţă personală – de a încerca să le fac pe plac celorlalţi pentru a nu fi dezaprobată de ei – mi-a schimbat literalmente viaţa! Parcă mi s-a luat o povară de pe piept!” Ulterior, cu ajutorul terapeutului ei, a înţeles că iniţial, şi-a proiectat această nevoie interioară de a primi atenţia celor din jur asupra şefului ei.

De regulă, situaţiile dificile ne dau ocazia să înţelegem în ce domenii suntem blocaţi sau temători, făcând astfel paşii necesari pentru a merge mai departe. Putem beneficia în acest fel de şansa de a vindeca o rană veche, de a descoperi un model comportamental inconştient, de a ne apăra drepturile sau de a ne disculpa, de a ne împlini un vis, sau de a afla o informaţie vitală pentru evoluţia noastră. După ce ne-am învăţat lecţia, viaţa are grijă să ne ajute să mergem mai departe.

„Cum se face că deşi sunt con vins că îmi creez propria realitate, lucrurile nu se schimbă deioc?”

Energia urmează gândirea. Dacă nu atingeţi scopul pe care vi l-aţi propus, există patru întrebări pe care merită să vi le puneţi, pentru a ajunge la rădăcina

blocajului.

Pragul

Mai întâi, sunteţi ferm convins că puteţi sau că meritaţi să atingeţi scopul propus? Nu aveţi cumva o convingere subconştientă că orice aţi face, nu obţineţi niciodată ceea ce vă doriţi? Întrebaţi-vă: „în ce fel îmi trimit singur mesajul că nu merit să ating acest obiectiv? 11 Spre exemplu, dacă vă doriţi ceva care costă foarte mulţi bani, nu cumva le povestiţi tuturor celor din jur că nu vă permiteţi să achiziţionaţi bunul respectiv? Nu cumva vă plângeţi de datoriile pe care le aveţi deja (şi care nu v-ar permite în niciun caz noi achiziţii)? Lipsa dumneavoastră subconştientă de credinţă ar putea neutraliza intenţia dumneavoastră de a atinge noul obiectiv.

Orice binecuvântare aţi cere, faceţi acest lucru cu convingerea fermă că o veţi primi, căci asta înseamnă credinţă.

Urmăriţi să cunoaşteţi voinţa Lui în ceea ce vă priveşte. Simţiţi prezenţa Lui, dar aveţi grijă ca ceea ce cereţi să servească unui scop nobil, şi nu doar unui moft personal. Reţineţi: este inutil să vă rugaţi dacă cererea dumneavoastră poate răni pe altcineva sau dacă solicitaţi să fiţi mai presus decât rivalii sau prietenii dumneavoastră. Rugaţi-vă să se facă voia lui Dumnezeu, nu a dumneavoastră; abia apoi puteţi cere ceea ce doriţi, cu convingerea că solicitarea dumneavoastră a fost deja îndeplinită.

Ruth Montgomery, Lumea de dincolo

În al doilea rând, merită să vă puneţi întrebarea dacă aveţi cu adevărat încredere şi dacă urmaţi într-adevăr mesajele intuitiv pe care le primiţi şi care vă sugerează anumiţi paşi noi, aparent riscanţi, dar care vă pot apropia de obiectivul dorit.

86

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – În al treilea rând, v-aţi ales momentul cel mai potrivit pentru împlinirea obiectivului propus? Nu cumva sunteţi nerăbdător să obţineţi cât mai repede

rezultatele, incapabil să aşteptaţi sau să urmaţi toate etapele necesare în vederea manifestării obiectivului dorit?

În sfârşit, sunteţi absolut convins, din punct de vedere intuitiv, că obiectivul dorit corespunde cu adevărat interesului dumneavoastră optim? Dacă rezultatele întârzie să apară, care credeţi că este mesajul pentru dumneavoastră?

Unii oameni au constatat că obţin rezultate mai bune dacă îşi notează de 15 ori pe o foaie de hârtie obiectivul pe care îşi propun să îl atingă, în fiecare zi, timp de două săptămâni. După ce l-au notat în mod repetat, ei uită de el pentru tot restul zilei, lăsându-l pe Dumnezeu să se ocupe de realizarea lui.

Dar mai presus de orice, dacă dorim să ne creăm propria realitate, este necesar să ne focalizăm întreaga energie psihică asupra intenţiei noastre pozitive. Dacă energia noastră dă înapoi, hrănind din nou vechile răni şi eşecuri, nu ne mai rămâne suficientă energie psihică disponibilă pentru a ne crea viitorul dorit. Blocată în eterna reconsiderare a vechilor noastre probleme, mintea noastră alimentează practic creaţiile noastre negative. În acest fel, noi continuăm să ne fim victima trecutului nostru. Evident, noi nu recomandăm nimănui să nege existenţa acestor evenimente; mai mult, este nevoie de un anumit timp pentru că ele să se poată vindeca. Pe de altă parte, dacă ne identificăm în primul rând cu suferinţele sau cu crizele din care abia am reuşit să supravieţuim, capacitatea noastră de a le depăşi devine extrem de limitată. O excelentă descriere a acestui proces este oferită de Caroline Myss, un

Medic cu o mare capacitate intuitivă, pe caseta audio intitulată De ce nu se vindecă oamenii’2.

„Cum îmi pot actualiza situaţia prezentă pentru a putea merge mai departe?”

Dacă sunteţi de acord că orice situaţie are un anumit scop, cea mai bună soluţie ar fi să căutaţi intenţia pozitivă

din spatele situaţiei dumneavoastră curente. Care este partea bună a faptului că nu avansaţi? Care este costul? Un bărbat ne-a povestit: „Mi-am luat o slujbă care nu-mi plăcea deloc, dar aveam mare nevoie de bani. Mă gândeam însă tot timpul: Ce naiba caut eu aici? Nu-mi place ceea ce fac, nu-mi plac nici măcar colegii!” După ce a meditat asupra Primei Viziuni, care afirmă că viaţa este un mister, el a luat o anumită decizie: „Mi-am propus că consider situaţia prezentă un mister pe care doresc să îl înţeleg. Această perspectivă mi-a schimbat radical felul de a privi lucrurile. Am început să vorbesc cu oamenii şi am aşteptat să văd dacă nu au anumite mesaje pentru mine. Slujba a devenit astfel mult mai uşor de suportat. Am început să înţeleg că cei mai mulţi dintre cei care lucrau acolo renunţaseră la un vis sau la altul. Slujba m-a ajutat să înţeleg că nu mai doresc să fiu un actor ’cu ziua’, m-a ajutat să îmi reaşez valorile şi să mă decid ce doresc să fac cu viaţa mea”. În cele din urmă, s-a mutat înapoi în Indiana, a terminat colegiul şi şi-a luat o diplomă, în speranţa că va ajunge cândva profesor de actorie.

Pentru a putea merge mai departe, începeţi întotdeauna prin a accepta în totalitate situaţia curentă în care vă aflaţi, urmărind intenţia pozitivă din spatele ei. Remarcaţi

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – Eventualele sincronicităţi care vă sugerează noi opţiuni. Emanaţi iubire şi aveţi încredere că universul vă dăruieşte exact lucrurile de care aveţi nevoie în momentul prezent. Şi nu uitaţi de vechiul proverb: „Lucrurile cărora le opui rezistenţă persistă”.

„Cum aş putea folosi aceste concepte pentru a mă implica mai mult în vindecarea planetei?”

Dumneavoastră faceţi deja parte din masa critică de indivizi racordaţi la procesul de vindecare a planetei. Nu aveţi nevoie decât de o intenţie sinceră şi de dorinţa de a afla cine sunteţi cu adevărat; în rest, folosiţi-vă darurile naturale. Dacă vă simţiţi în afara fluxului de energie, abandonaţi-vă nivelului superior al inteligenţei universale.

Nu depinde decât de dumneavoastră să aflaţi unde vă situaţi şi să acţionaţi acolo unde este cazul. Spre exemplu, o istorie recentă care s-a petrecut în California a demonstrat cum intenţia fermă a unor părinţi cu venituri modeste a putut nu numai să creeze un viitor mai bun pentru copiii lor, dar şi un nou model de şcoală, care nu avea la bază principiul segregaţiei. Cu zece ani în urmă, o autostradă care străbătea peninsula San Francisco separa două districte şcolare: unul pentru elevii albi şi celălalt pentru negri. Margaret Tinsley, o americancă de culoare, nu a fost dispusă să-şi vadă copiii mergând la o şcoală care era foarte prost cotată. Ea povesteşte: „Nu credeam că mersul la o şcoală numai pentru elevi negri îmi va putea pregăti copiii pentru un viitor mai bun l3". Eforturile ei şi ale altor părinţi au condus în cele din urmă la crearea unui program unic, bazat pe voluntariat, în care copiii puteau trece frontiera între cele două districte. De la grădiniţă şi până la

Clasa a doua, copiii erau expuşi unui mediu în care rasele şi culturile erau amestecate, înainte de a fi învăţat să nu aibă încredere în cei care nu arătau la fel ca ei. „Decizia Tinsley a făcut posibil ca tineri din medii culturale diferite să se cunoască unii pe alţii la vârste relativ fragede", a afirmat Jack Robertson, unul din avocaţii care au susţinut cauza petiţionarilor. „Copiii nu se nasc cu prejudecăţi. Ei le învaţă".

Urmăriţi să înţelegeţi unde vă situaţi. Care sunt nevoile care trebuie îndeplinite în locul în care vă aflaţi? Ce anume vă pasionează? Cum aţi putea sluji unui ideal mai mare decât cel personal? Şi nu uitaţi: decizia Tinsley nu a venit ca urmare a unei iniţiative guvernamentale, ci pornind de la o mamă curajoasă şi vizionară.

„Există metode care ar putea amplifica eficacitatea intenţiilor şi rugăciunilor mele?"

Da. Renunţaţi să vă mai proiectaţi viitorul în funcţie de trecutul dumneavoastră!

Înainte de a vă da jos din pat dimineaţa, întrebaţi-vă: „Care este problema cea mai presantă pe care trebuie să o rezolv astăzi?” Să spunem că trebuie să luaţi o decizie legată de o operaţie medicală şi nu ştiţi cum să procedaţi. Dacă vă temeţi să nu faceţi o greşeală, dacă vă simţiţi confuz sau nesigur în ceea ce priveşte opţiunile pe care le aveţi, încercaţi să reformulaţi întrebarea sub forma unei afirmaţii pozitive legată de rezultatul la care doriţi să ajungeţi: „orice aş alege, opţiunea mea îmi va aduce o stare perfectă de sănătate şi de împăcare”.

Obişnuiţi-vă să vă imaginaţi cum v-ar plăcea să decurgă ziua încă înainte de a pleca de acasă. Exprimarea recunoştinţei

90

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – Deschide porţile unor noi evenimente pozitive. Ori de câte ori aveţi o realizare sau un succes, manifestaţi-vă recunoştinţa. Veţi încărca astfel cu energie pozitivă atât propriul dumneavoastră câmp, cât şi câmpul colectiv.

Abundenţa se naşte dintr-o atitudine deschisă, bazată pe încredere. Sistemele de convingeri ale celor din jur vă influenţează la rândul lor. Pare banal, dar este foarte util să încercaţi să legaţi prietenii cu oameni care gândesc pozitiv şi optimist. Nu staţi prea mult în preajma celor pesimişti şi melancolici.

Eliminaţi dezordinea din viaţa dumneavoastră. Începeţi cu casa şi cu locul de muncă. La ce puteţi renunţa? Ce obiecte s-au adunat, dar nu vă mai sunt utile? Goliţi-vă câmpul de energie fizică, emoţională şi financiară de vechituri. Dăruiţi sau aruncaţi lucrurile de care nu mai aveţi nevoie sau care nu mai au nicio semnificaţie pentru dumneavoastră. Creaţi un colţişor sacru în căminul dumneavoastră, care să vă reamintească de dorinţa dumneavoastră de a evolua şi de a contribui la bunăstarea lumii. Decoraţi-l cu poze ale unor maeştri sau modele, dar şi cu anumite elemente naturale: flori, pietre, scoici, fructe.

Îmi plasez toate speranţele în acei oameni care sunt treziţi şi care au curajul să încerce să-i trezească şi pe alţii. Când numărul celor treziţi va deveni suficient de mare, umanitatea va trăi o nouă Renaştere. Ascultaţi-i pe acei lideri care ne încurajează să devenim mai buni, nu pe cei care se joacă cu temerile noastre. Aşa cum văd eu lucrurile, umanitatea va intra fie într-un declin rapid, conform unui

Scenariu catastrofic, fie va transpune în realitate visul unei noi renaşteri. Alegerea ne aparţine nouă.

Dr. Larry Dossey, în Către o nouă Vizune asupra Lumii,

De Russeli E. Dicario

Sute de studii şi de istorii personale demonstrează că rugăciunea operează mai presus de timp şi de distanţă. Nu întotdeauna ştim însă pentru ce ar trebui să ne rugăm. Atunci când o persoană dragă este bolnavă, noi dorim ca ea să se vindece complet. Potrivit studiilor citate de Dr. Larry Dossey, una dintre cele mai eficiente forme de rugăciune este cea care solicită rezultatul cel mai bun cu putinţă în favoarea unei alte persoane. Trimiterea unei energii plină de iubire către persoana pentru care ne rugăm amplifică efectele rugăciunii. Iubirea este o fonnă de rugăciune în sine, adresată unei înţelepciuni spirituale superioare, a cărei graţie este invocată.

În lucrarea Cuvinte care vindecă, o carte în care descrie practica intenţiei sub forma rugăciunii, Dr. Larry Dossey notează: „Cu cât încercăm mai mult să controlăm aceste lucruri, cu atât mai alunecoase par să devină ele. Secretul constă în a nu încerca şi în a nu acţiona, în a lăsa lumea să îşi manifeste telesomatic propria ei înţelepciune, nu înţelepciunea noastră... Deşi rugăciunea poate avea efecte la distanţă, noi nu le putem „sili să se petreacă" numai prin intenţia noastră sau prin rugăciunea pentru anumite rezultate specifice... Noi putem considera rugăciunea ca pe o invitaţie, ca pe o cerere plină de

respect adresată lumii, pentru ca ea să se manifeste într-o manieră binevoitoare14”.

92

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – „Intuiesc că am o misiune, dar nu o conştientizez prea ciar”.

Dacă privim lucrurile din perspectiva sufletului aflat în plin proces de evoluţie, misiunea dumneavoastră este de a vă perfecţiona capacitatea de a iubi. De multe ori, noi complicăm inutil lucrurile. Există patru idei comune pe care avem tendinţa să le asociem cu „misiunea noastră în viaţă”. Prima viziune greşită este cea care consideră că scopul său menirea noastră în viaţă există „undeva, în altă parte”, aşteptând să fie descoperită. A doua, că menirea noastră în viaţă este un fel de ocupaţie sau activitate concretă. A treia, că adevărata noastră viaţă nu va începe decât atunci când ne vom descoperi această menire. Şi în sfârşit, a patra viziune greşită este cea potrivit căreia, pentru a ne putea descoperi (sau merita) menirea, noi trebuie să facem ceva ca să ne schimbăm. Dacă nu avem certitudinea unei ocupaţii precise, avem tendinţa să spunem: „Mă simt atât de confuz. Nu ştiu care este misiunea mea în viaţă. Nu ştiu în ce domeniu sunt cel mai bun”.

Această căutare nu este altceva decât dorinţa noastră de a ne aminti intenţia primordială sau Viziunea de la Naştere. Vom vorbi mai mult despre acest proces de revelare a menirii în Capitolul 7. Până atunci, ne propunem să studiem mai îndeaproape viziunile comune pe care le-am menţionat mai sus, găsindu-le conotaţii practice care ne pot ajuta să ne conectăm la Viziunea de la Naştere.

1. Motivaţia interioară

Mai întâi de toate, trebuie menţionat că menirea personală rezidă în interiorul dumneavoastră, sub forma înclinaţiilor

’

Pragul

Naturale, a dorinţelor şi motivaţiilor. Analizaţi ce vă

place să faceţi. Ce activităţi vă provoacă cea mai mare bucurie şi vă aduc cea mai mare satisfacţie? Ce făceaţi ore în şir pe vremea când eraţi copil?

Notaţi pe o foaie de hârtie toate aceste activităţi. Să spunem că aţi notat că vă plac cuvintele încrucişate. Mergeţi acum mai departe. Întrebaţi-vă: „De ce mi se par atât de fascinante cuvintele încrucişate încât sunt dispus să pierd ore în şir ca să le dezleg?” Poate că vă plac atât de mult pentru că lucraţi singur, într-un mediu liniştit, şi aveţi foarte mult timp la dispoziţie ca să vă gândiţi, să căutaţi cuvinte în dicţionar. Poate că aveţi o memorie excepţională, sau o înclinaţie pentru a potrivi cuvinte. Poate că sunteţi atras de satisfacţia de a vedea încheiat rebusul. Toate aceste „mici plăceri11 reprezintă factori motivaţionali care dau o semnificaţie intrinsecă acestei activităţi.

Notaţi fiecare interes şi fiecare talent pe care îl aveţi, apoi căutaţi motivele pentru care vă place atât de mult să faceţi aceste lucruri. Motivele pentru care faceţi ceva reprezintă forţele motivaţionale ale personalităţii dumneavoastră unice. Dacă lucraţi la unison cu aceste motivaţii, vă veţi împlini cu siguranţă cel puţin o parte din menirea cu care v-aţi născut. Chiar dacă nu vă puteţi câştiga existenţa dezlegând cuvinte încrucişate, natura acestei activităţi arată anumite aspecte către care sunteţi atras. Repetăm: menirea dumneavoastră se află în interiorul fiinţei dumneavoastră. Analizaţi cu atenţie activităţile şi situaţiile de care sunteţi atras.

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – 2. Revelarea şi împlinirea menirii personale este un Proces, nu o Finalitate.

A doua viziune greşită este cea care porneşte de la premisa că menirea personală este o activitate concretă. Cei mai mulţi dintre oameni cred că scopul pentru care s-au născut este un fel de carieră, cum ar fi cea de pilot de avion, de broker imobiliar, de dentist, vicepreşedinte de

marketing, lucrător social sau designer. În realitate, menirea personală este mai complexă. Ea ar putea consta în a învăţa să fim mai plini de compasiune faţă de cei din jur, în a deveni mentorul unui copil cu resurse speciale, în a crea o industrie nouă, sau pur şi simplu în a fi un model de stabilitate pentru familia noastră. Dacă veţi înţelege că menirea personală este revelată de-a lungul întregii vieţi, ne vom deschide inima pentru a accepta tot ceea ce primim ca parte integrantă din menirea noastră, şi nu doar ceea ce facem pentru a ne câştiga existenţa.

3. Nu trebuie să aşteptăm

Este greşit că credem că până când nu ne vom găsi menirea personală, viaţa noastră este lipsită de semnificaţie. Momentul prezent este unicul moment în care putem intra în contact cu viaţa noastră. Nicio viziune abstractă a vreunui succes sau a nu ştiu cărei realizări nu se poate substitui incredibilei varietăţi de experienţe cu care ne confruntăm în fiecare zi pe care o trăim. Căutaţi semnificaţia tuturor evenimentelor care s-au petrecut în ziua respectivă şi aveţi

Încredere că vă aflaţi exact la locul în care trebuie să fiţi. Renunţaţi la luptă şi la confuzia pe care le aduce cu sine căutarea abstractă a unei meniri, şi păstraţi-vă convingerea că aceasta vi se va revela de la sine. Abandonaţi-vă în faţa vieţii şi bucuraţi-vă plenar de clipa prezentă; cu greu veţi putea găsi în viaţă o eliberare mai mare.

4. Omul este un sistem care se autoorganizează.

Menirea omului este un proces în plină desfăşurare. Atitudinea că ceva nu este în regulă sau că trebuie să vă schimbaţi pentru a vă descoperi destinul este greşită. Scopul pentru care v-aţi născut se află în interiorul dumneavoastră şi lucrează chiar acum la împlinirea destinului dumneavoastră. Dorinţa sufletului dumneavoastră de a face parte integrantă din această lume va atrage în mod natural şansele ideale pentru

împlinirea menirii dumneavoastră. Singurele lucruri pe care trebuie să le faceţi sunt: 1) să fiţi deschis în faţa fluxului natural de energie care curge din interiorul fiinţei dumneavoastră; 2) să fiţi atent la ceea ce se petrece în mod natural; 3) să vă faceţi datoria cât puteţi mai bine; 4) să aveţi încredere că veţi primi tot ce aveţi nevoie pentru a vă împlini datoria. Un trandafir nu se întreabă niciodată dacă îşi poate îndeplini menirea de trandafir. Un castor nu încearcă să se comporte ca o bufniţă.

După cum afirma maestrul budist Jack Komfield în lucrarea sa, Calea inimii: „în multe tradiţii spirituale nu există decât o singură întrebare la care merită să urmărim să găsim răspunsul: Cine sunt eu? Dacă încercăm să răspundem la

96

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea – Această întrebare, prin minte ne trec tot felul de imagini şi de idealuri – de la imaginile negative, legate de acele aspecte pe care dorim să le schimbăm în fiinţa noastră, şi până la imaginile pozitive, legate de potenţialul nostru de creştere spirituală. Nicio cale spirituală nu ne poate schimba atât de mult cum o poate face analiza elementelor fundamentale ale fiinţei noastre15”.

Într-o scrisoare primită la redacţia Jurnalului Celestine, Pat Brady Waslenko, din Seattle, povesteşte: „Uneori, rezultatele creşterii spirituale sunt extrem de subtile. Nu se produc schimbări vizibile, extrem de concrete, care să ne demonstreze că ne aflăm pe calea cea bună. Cei care au probleme cu încrederea în sine se grăbesc să creadă că au greşit cu ceva sau că nu merită să fie binecuvântaţi. Eu fac parte dintre cei care primesc binecuvântări din partea vieţii, dar într-un ritm lent şi pe nivele mai degrabă subtile. Am descoperit două tehnici care mi se par extrem de utile pentru a mă menţine pe calea procesului evoluţionist: 1) îmi reamintesc cât mai des că atâta vreme cât îndeplinesc voinţa lui Dumnezeu, fiecare acţiune a mea este sacră. Pentru acest lucru sunt

responsabil eu, nu pentru rezultatele acţiunilor mele; 2) în fiecare săptămână, vineri seară îmi notez într-un jurnal toate sincronicităţile care s-au produs în săptămâna respectivă. Fără acest efort conştient, multe din darurile pe care le primesc ar rămâne neobservate16”.

Pragul

STUDIU INDIVIDUAL Şi DE GRUP

Progrese sau probleme legate de studiul celor Nouă Viziuni

Reflectaţi câteva clipe la schimbările care s-au produs în viaţa dumneavoastră după ce aţi citit Profeţiile de la Celestine; Profeţiile de la Celestine: Ghid practic şi A Zecea Viziune, sau alte cărţi cu un impact similar. Dacă lucraţi într-un grup de studiu, alegeţi unul din subiectele enumerate mai jos. Timp de cinci minute, toată lumea va nota ce gândeşte în legătură cu acest subiect, apoi va citi cu voce tare ce a scris, fără comentarii din partea celor din jur. În timp ce ascultaţi, acordaţi fiecărui vorbitor atenţia dumneavoastră şi trimiteţi-i o energie plină de iubire, fiind atent la eventualele intuiţii pe care le-ar putea declanşa în dumneavoastră cuvintele sale. După ce toată lumea a terminat de vorbit, începeţi o discuţie generală.

Progrese

Care au fost Viziunile care v-au influenţat cel mai mult viaţa? Ce s-a petrecut?

În ce fel s-au schimbat relaţiile dumneavoastră cu soţul/soţia, cu copiii, prietenii, familia sau colegii de muncă? Daţi exemple concrete.

Notaţi următoarele calităţi, fiecare pe un cartonaş (puteţi adăuga şi altele, pe care doriţi să le analizaţi). Eventual, un membru al grupului poate pregăti cartonaşele înainte de şedinţa de grup.

R

— În ce fel ne pregătesc primele Nouă Viziuni pentru cea de-a Zecea -

Empatie	Iertare	Iubire
Hotărâr	Abandona	Joacă

e re

Simţul conducerii Detaşare

Aventură e

Cooperare Echilibru Succes

Viziune Puncte de cotitură Bucurie

Bunătate Control Imaginaţie

Corectitudine Încredere Responsabilitate

Susţinere Abundenţă Focalizare

Creativitate Transformare Armonie

Frumuseţe Inspiraţie Înţelepciune

angajament

Fiecare membru trebuie să-şi aleagă un cartonaş sau două (iniţial, cartonaşele vor fi aşezate cu faţa albă în sus, astfel încât să nu poată fi văzute cuvintele scrise pe ele). Notaţi apoi în scris felul în care aţi experimentat recent respectiva calitate.

Notaţi trei activităţi care vă făceau mare plăcere pe vremea când eraţi copil. Le mai practicaţi şi astăzi?

Notaţi cum credeţi că ar trebui să arate viaţa ideală pentru dumneavoastră: unde aţi dori să trăiţi? Ce activitate aţi practica? De ce fel de oameni aţi fi înconjurat? Cât de aproape sunteţi de idealul dumneavoastră, pe o scală de la 1 la 10, unde 10 înseamnă experimentarea plenară a idealului. Sfătuiţi-vă cu unul din membrii grupului şi găsiţi unul sau doi paşi care v-ar putea apropia de idealul dumneavoastră.

Notaţi trei lucruri de care sunteţi cu adevărat mândru! Nu vă împiedicaţi de falsa modestie.

Pragul

Probleme

Care sunt Viziunile pe care le-aţi înţeles cel mai puţin? De ce? Discutaţi despre aceste probleme în grup.

Luaţi una din întrebările care vă preocupă cel mai mult în legătură cu Viziunile şi notaţi-o pe un cartonaş, închideţi ochii şi meditaţi asupra primirii unui mesaj clar în zilele următoare, care să vă ajute să înţelegeţi mai bine ceea ce acum vi se pare încă de neînţeles.

PARTEA A DOUA

MISTERUL

Capitolul 3

AVANSAREA PE CALE CU AJUTORUL INTUIŢIEI ŞI AL IMAGINAŢIEI

/ r r

Spre exemplu, atunci când mă focalizez asupra principalei probleme care mă preocupă, percep de regulă o intuiţie clară legată de ceea ce trebuie să fac şi de direcţia în care trebuie să o apuc pentru a primi un răspuns. Deşi acţionez în consecinţă, de multe ori nu se întâmplă nimic semnificativ… Este ca şi cum aş fi uitat anumite informaţii vitale… sau poate că nu le-am descoperit încă.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII17

ÎNVĂŢAŢI SĂ LUAŢI ÎN SERIOS INTUIŢIILE

Atunci când sună telefonul, noi răspundem la el şi primim un mesaj. Atunci când ne „sună” intuiţia, noi îi „răspundem” numai dacă o luăm în serios. Unul din principiile esenţiale

Misterul

Descrise în A Zecea Viziune este următorul: pentru a ne revela Viziunea de la Naştere, noi trebuie să susţinem

intuiţiile care ne trec prin minte.

Eroul din A Zecea Viziune îşi aminteşte din primele Nouă Viziuni că „omul experimentează intuiţiile sub forma unor sentimente sau indicii vagi, greu de definit. Pe măsură ce se familiarizează cu acest fenomen, el începe să înţeleagă din ce în ce mai clar natura acestor intuiţii…”. La care, Wil adaugă: „Acelaşi lucru s-a petrecut aici, în vale. Tu ai primit o imagine mentală referitoare la un eveniment potenţial – găsirea cascadei şi întâlnirea cu cineva – şi ai actualizat-o: ai găsit locul şi te-ai întâlnit cu mine. Dacă ai fi respins imaginea sau dacă ţi-ai fi pierdut încrederea în căutarea cascadei, ai fi ratat sincronicitatea, iar viaţa ta nu ar fi avansat. Din fericire, ai luat în serios imaginea, susţinând-o mental18”.

Pe măsură ce ne îndeplinim destinul şi suntem transformaţi de acesta, noi trebuie nu doar să ajungem să recunoaştem intuiţiile, dar şi să le susţinem prin credinţa noastră. Intuiţiile sunt ghizii noştri, care ne oferă indicii în legătură cu felul în care trebuie să facem faţă situaţiilor noi sau dificile. Ele ne oferă şansa tulburătoare de a ne structura propria noastră cale. O intuiţie poate veni sub forma unei imagini absolut clare, a unui vis diurn său nocturn recurent, sau a unui simplu gând. O femeie ne-a povestit: „într-o zi, am ştiut pur şi simplu că trebuie să plec din Santa Fe, New Mexico, şi să mă întorc în California. O voce interioară mi-a şoptit: „A sosit timpul să te întorci la şcoală11. Nu aveam însă nici cea mai mică idee ce anume ar fi trebuit să studiez”. Acţionând pe baza intuiţiei, ea s-a mutat înapoi în California. Sincronicităţi succesive au condus-o la o şcoală care tocmai

Iniţiase un program de psihologie transpersonală. Când am auzit de acest program, am ştiut imediat că asta căutam!”

O altă femeie, Sandra Fry din Wayne, Pennsylvania, ne-a scris pe adresa Jurnalului Celestine despre felul în

care un indiciu subtil a condus-o la o mare împlinire. „La un moment dat, am început să primesc mesaje sub forma unor imagini care îmi apăreau… Am învăţat să am încredere în acest proces, într-o zi, m-am apucat să îmi explorez trecutul, şi m-am rugat Spiritului să îmi dăruiască o experienţă mistică pentru a descoperi noua fiinţă din interiorul meu. Am avut atunci viziunea unei capele şi a unui clopot, despre care ştiam intuitiv că se află pe undeva, prin Southwest… între timp, am auzit că Asociaţia Americană pentru Terapia prin Masaj ţinea o convenţie de toamnă în Albuquerque… la care m-am decis să particip. De la fereastra camerei de hotel vedeam munţii. Această imagine a trezit în mine impulsul de a mă urca în maşină şi de a mă duce să-i explorez. Am aşteptat momentul potrivit… După ce am plecat la drum, am făcut turul muzeelor de cultură şi istorie amerindiană, iar un bărbat mi-a spus să urmez Semnul Turcoaz în munţi. Drumul de munte pe care mi l-a indicat m-a condus la Cerrillos, un vechi sat minier pierdut în munţi. Aici am regăsit capelă din viziunea mea”. După ce a intrat în capelă, Sandra a primit un mesaj interior, în care i se spunea: „Devino şinele tău viitor”. Apoi, ea a continuat: „Mă simţeam proiectată direct în interiorul celei de-a Şaptea Viziuni. Făceam eforturi să trăiesc clipa prezentă şi să mă detaşez… Experienţa mea în capelă părea să închidă un cerc, sugerându-mi că am încheiat o mare parte din munca mea. Ea mi-a permis să înţeleg că unul din maeştrii mei a fost chiar propriul meu trecut…

105

Misterul

Înainte de a merge la New Mexico, trăisem un proces de detaşare/transformare. Aici, în capelă, Spiritul mi-a permis să mă opresc pentru o clipă, să mă simt una cu Dumnezeu, să înţeleg că… ceea ce se află în interior este una cu ceca ce există în exterior. M-am simţit atunci una cu Sursa mea. Momentul a fost o mare binecuvântare, la care mă pot raporta oricând doresc19”.

Sentimentele, reveriile diurne sau imaginaţia sunt de

multe ori asociate cu pierderea de timp sau cu lipsa de realism. Nimic nu este mai departe de adevăr. Imaginaţia este cea mai bună unealtă pentru lucrul cu mintea; ea ne permite să pătrundem în regatul spiritual şi să redescoperim aici o cunoaştere străveche. Imaginaţia este puterea viziunii superioare şi a profeţiei.

Emest Hilgard de la Universitatea din Stanford a studiat ani de zile un aspect enigmatic al personalităţii pe care el l-a numit „observatorul ascuns". Indiferent în ce stare conştientă ne aflăm, dacă dormim, suntem anesteziaţi, sub hipnoză sau drogaţi, există un aspect al sinelui care îşi păstrează integral luciditatea şi care rămâne conştient de tot ceea ce se petrece, continuând să răspundă inteligent la stimuli... Acest observator ascuns are o inteligenţă non-emoţională, detaşată, mai puternică şi mai coerentă decât cea a egoului obişnuit... Conform observaţiilor mele, noi suntem una cu acest observator ascuns până la vârsta de şapte ani, perioadă în care începe să se formeze inteligenţa noastră intelectuală şi în care se produce o diviziune.

Joseph Chilton Pearce, Finalul evoluţiei

106

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al imaginaţiei

Dacă sentimentele şi senzaţiile noastre reprezintă surse de informaţii la fel de valide ca şi simţurile noastre fizice, se poate spune oare că ele au întotdeauna dreptate? Chiar în clipa când scriam această întrebare, a sunat telefonul. Era Blair Steelman, care avea o cu totul altă treabă cu noi, dar care ni s-a părut că are un mesaj pentru noi în legătură cu validitatea intuiţiilor. Fost pilot în aviaţia militară, Blair este astăzi un om de afaceri din Miami, care ţine totodată seminarii pe tema mitologiei şi a performanţelor personale. Pentru a descrie intuiţia (la întrebarea noastră), el s-a folosit de următoarea poveste: La sfârşitul filmului Doctor Jivago, Tovarăşul General vorbeşte cu o fetiţă. El o întreabă cum s-a despărţit de tatăl ei în mijlocul revoluţiei. Fetiţa îi răspunde: „O, era o

mulţime mare, aşa că m-am pierdut”. El insistă: „Spune-mi, cum te-ai pierdut cu adevărat de tatăl tău?”. Fetiţa a refuzat în continuare să-i răspundă, dar el a insistat pentru a treia oară, aşa că ea i-a spus: „Tata mi-a dat drumul la mână”. Tovarăşul General i-a răspuns: „Vezi, tocmai asta încercam să-ţi spun eu. Acela nu era tatăl tău real. Dr. Jivago este adevăratul tău tată, căci el nu ţi-ar fi dat niciodată drumul la mână”. Blair ne-a mai povestit că le spune adeseori studenţilor săi: „Avem cu toţii un ’tată’ sau un ’părinte’ în interiorul nostru care nu ne va da niciodată drumul la mână, indiferent ce s-ar întâmpla. Acest părinte este vocea – încă slabă – a intuiţiei din interiorul nostru. Această voce nu ne va abandona niciodată, orice s-ar întâmpla în viaţa noastră11. Dar de ce ne rătăcim? „Din cauză că ne ataşăm de falsul nostru părinte, răspunde Blair, de tatăl simţurilor noastre, de ego. Ne ataşăm de forme, de poziţii, de rolurile pe care le jucăm toată viaţa, şi care nu sunt tot una cu adevăratul nostru sine”.

107

Misterul

Cum poate fi verificată o intuiţie? „După rezultatele ei, afirmă Blair. Dacă îmi vine o idee şi mă iau după ea, dar întâmpin o rezistenţă, acest lucru îmi dovedeşte că ea nu era o necesitate decât în imaginaţia mea. Spre exemplu, ori de câte ori încep să fac ceva numai de dragul banilor, lucrurile devin dificile. Dacă rămân însă interiorizat şi acţionez în funcţie de ceea ce simt, banii îmi vin în mod natural (fără ca eu să mă preocup de ei). Îmi reamintesc tot timpul să fiu natural şi să am încredere că lucrurile de care am nevoie cu adevărat vor apărea de la sine”. În viziunea lui Blair, suita naturală de manifestare a unei intuiţii este următoarea: 1) fiinţa; 2) acţiunea; 3) posesiunea. El spune: „De regulă, noi suntem învăţaţi să operăm cu suita inversă: să avem, să facem, să fim. Noi dorim să avem o maşină, o carieră, o relaţie etc. Apoi, încercăm să vedem ce avem de făcut pentru a obţine lucrul respectiv. Căutăm slujbele cele mai bune, şi abia la sfârşit încercăm să fim ceea ce suntem cu adevărat”. Mai

devreme sau mai târziu, lucrurile se reaşează în matca lor firească. Dacă descoperiţi cine sunteţi cu adevărat şi respectaţi acest ideal, nu aveţi cum să greşiţi.

CREDINŢA

Atunci când trăim o coincidenţă care ni se pare semnificativă, noi avem acces la o cunoaştere interioară mai presus decât simpla înţelegere a unei teorii. Acest gen de experienţe personale directe amplifică puterea „credinţei" noastre. Aceasta capătă o calitate nouă, transformându-se într-un fel de „aşteptare lucidă". La rândul ei, această stare

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al Imaginaţiei

De spirit are tendinţa să genereze noi intuiţii şi oportunităţi pentru noi.

Credinţa reprezintă o certitudine care se naşte din faptul că ştim cum ar trebui să se petreacă lucrurile. Acesta era modul de a cunoaşte al strămoşilor noştri, dar foarte puţini contemporani au atins acest stadiu.

James Redfield, A Zecea Viziune: Susţinerea Viziunii

În A Zecea Viziune, Wil afirmă: „Priveşte ce s-a întâmplat deja. Ai venit aici în căutarea lui Charlene şi l-ai întâlnit pe David, care ţi-a spus că a Zecea Viziune reprezintă o înţelegere mai profundă a renaşterii spirituale care are loc pe această planetă, o înţelegere dobândită prin cultivarea relaţiei noastre cu Lumea de Apoi (cu dimensiunea astrală). El a adăugat că Viziunea are o anumită legătură cu clarificarea naturii intuiţiilor, cu susţinerea acestora în mintea noastră, cu conştientizarea mai plenară a căii noastre, marcată de sincronicităţi.

Mai târziu, ţi-ai dat seama cum îţi poţi susţine intuiţiile, şi, drept urmare, m-ai găsit pe mine la cascadă, iar eu ţi-am confirmat că susţinerea intuiţiilor, a imaginilor mentale despre sine, este inclusiv modul de operare în Lumea de Dincolo, şi că oamenii încep să intre în rezonanţă cu această dimensiune. La scurt timp, am avut amândoi prilejul să asistăm la moartea lui Williams şi la

vizualizarea vieţii sale; am înţeles că acesta nu şi-a amintit ceea ce a dorit iniţial să facă, şi anume să vină pe pământ împreună cu un grup de oameni pentru a ajuta la eliminarea Fricii care ameninţă trezirea noastră spirituală.

109

Misterul

El ne-a spus că trebuie să înţelegem mai întâi această Frică, dacă dorim să putem face ceva în legătură cu ea. Apoi ne-am despărţit, iar tu te-ai întâlnit cu un ziarist… care ţi-a prezentat o viziune plină de teamă asupra viitorului…

În sfârşit… te-ai întâlnit cu o femeie a cărei viaţă este strâns legată de vindecare. Ea îi ajută pe oameni să se vindece tocmai lucrând asupra blocajelor generate de teamă, prin trezirea memoriei lor ancestrale şi revelarea motivului pentru care se află pe pământ. Această aducere aminte este tocmai cheia20”.

Eu cred că munca experimentală a lui Robert Jahn şi Brenda Dunn de la Laboratorul de Cercetare a Anomaliilor din Universitatea din Princeton are o mare importanţă. Cei doi au demonstrat că oamenii au puterea de a influenţa un calculator programat să genereze numere la întâmplare să scoată un număr mai mare sau mai mic decât precedentul prin simpla lor voinţă.

Aceasta este una din acele excepţii la viziunea ştiinţifică asupra lumii care nu pot fi explicate prin cadrul conceptual actual. Datele obţinute de ei reprezintă o adevărată provocare la paradigma modernă.

Cei doi au demonstrat că intenţia mentală poate interacţiona cu sistemele fizice haotice, indiferent dacă acestea sunt mecanice, electronice sau radioactive.

Dr. Beverly Rubik, în Către o nouă viziune asupra lumii,

De Russell E. Dicarlo

Acest pasaj ne învaţă să ne focalizăm asupra rezultatului urmărit, păstrându-ne credinţa fermă în această imagine.

110

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al imaginaţiei

Atunci când devenim pesimişti sau ni se face teamă, noi putem să ne aducem aminte de ce facem ceea ce facem, caz în care reintrăm în contact cu imaginea holistică a înţelepciunii noastre primordiale.

Un exemplu perfect de susţinere a viziunii este Marjoric Stern, o femeie din San Francisco aflată la a patra generaţie, în anul 1966, după zece ani de voluntariat pentru a strânge fonduri şi pentru a-i convinge pe oameni că este necesară construirea unei noi clădiri pentru biblioteca municipală, ea a scris o scrisoare adresată potenţialilor donatori în care scria: „Nu există scurtături pentru marile realizări civice. Este nevoie de ani întregi de muncă asiduă… dacă dorim să ne vedem împlinit visul legat de o nouă bibliotecă11. 30 de ani mai târziu, Stern – acum în vârstă de 80 de ani – şi-a văzut cu ochii visul pentru care a muncit atâta timp. Eforturile ei de o viaţă au condus la adunarea a unei sume peste 33 de milioane de dolari, provenită de la 17.000 de donatori. Fiecare dintre aceştia a primit o scrisoare de mulţumire din partea ei. „Asta este viaţa. Lucrurile nu se petrec în grabă… Eu am avut o viziune pe termen lung. La fel ar trebui să faceţi şi voi…”, după care adaugă: „Este o luptă continuă, dar trebuie să continuaţi să luptaţi. Nu vă mulţumiţi niciodată cu mai puţin. Luptaţi întotdeauna pentru ceea ce este optim21”.

VISELE

Manifestarea unei intenţii ferme de împlinire a viziunii personale stimulează subconştientul să aducă informaţiile

Misterul

Necesare prin intermediul viselor. Reţineţi: misterul doreşte să se dezvăluie! Visele oferă întotdeauna un mesaj referitor la creşterea personală sau la posibilitatea de a interacţiona mai bine cu lumea exterioară. Ele aduc mesaje de care nu suntem întotdeauna conştienţi la nivelul conştiinţei de veghe.

Conform studiilor referitoare la vise, acestea se împart în vise personale şi în vise care reflectă subconştientul colectiv. Din cea de-a doua categorie fac parte Marile Vise pe care le receptează marii conducători ai lumii şi care indică noile structuri şi modele care vor apărea în viitorul umanităţii. Atunci când o masă critică de oameni vor începe să manifeste o cunoaştere directă a regatului spiritual, visele luminoase, conţinând simboluri arhetipale, vor deveni probabil un vehicul mult mai frecvent întâlnit de transmitere a informaţiilor spirituale către mase mari de oameni. Pentru a putea primi asemenea informaţii, ar trebui să urmărim: 1) să stabilim intenţii ferme de a visa asemenea lucruri; 2) să ne îmbunătăţim memoria viselor dimineaţa; 3) să învăţăm cum să analizăm visele pentru a extrage toate informaţiile din ele; şi 4) să învăţăm să interpretăm simbolurile din vise care au la bază mituri deopotrivă personale şi colective.

VISELE PERSONALE

Într-un interviu cu Joyce Petschek, autoarea a trei cărţi referitoare la vise: Pasărea de argint, Vise de argint şi Bomboane de ciocolată pentru dormitor, aceasta ne-a povestit o parte din experienţa ei de practicant al visării lucide. Ea

Ne-a spus că se bazează foarte mult pe vise pentru a afla mesajele care o interesează.

„Mai întâi de toate, ne-a povestit ea, există mai multe tipuri de vise. Evident, cele mai comune sunt visele personale, care reflectă teme, anxietăţi şi relaţii din propria viaţă a visătorului. Aceste vise oferă informaţii în funcţie de cele cunoscute, iar mesajele lor apar atunci când omul este pregătit să le asculte. Rostul lor este să ne ajute să eliminăm emoţiile negative şi să ne transformăm energiile personale. Dacă refuzăm să ţinem cont de ele, aceste vise devin recurente (repetitive). Mai mult, ele devin din ce în ce mai mari, la fel ca un bulgăre de zăpadă

care se rostogoleşte la vale, generând din ce în ce mai multă anxietate. De asemenea, pot apărea variante ale aceluiaşi vis, privite însă din unghiuri diferite. Aceste vise repetitive îşi au de regulă rădăcinile în anumite traume nerezolvate din copilărie. Dacă omul se eliberează de teamă şi negativitatea rezultată din aceste traume, el îşi deschide potenţialul psihic, care poate recepta şi explora acum plenar creativitatea sa personală11.

Visele există în câmpul aurie personal şi pătrund în atenţia noastră atunci când conştiinţa de veghe doarme. Noi putem integra energia viselor şi mesajele aduse de ele dacă le explorăm în stare de veghe, pictând sau desenând imagini din ele, sau folosindu-ne de învăţăturile spirituale pe care ni le aduc. Lucrând cu visele, noi putem integra energia lor în conştiinţa noastră de veghe şi în realitatea fizică, topind astfel graniţele dintre dimensiunea astrală şi cea materială. Iată ce ne-a scris în această direcţie Allan Ishac din New York City: „Acum câţiva ani, pe când mă aflam într-o stare pe jumătate veghe, pe jumătate somn, am primit un mesaj

Tipărit pe ecranul pleoapelor mele închise. Mesajul suna astfel: ’25 de locuri în care poţi găsi pacea şi liniştea în New York’ 22”. Trezindu-se complet, el a scris mesajul pe o foaie de hârtie, apoi a uitat de el. Din când în când, îl mai vedea printre hârtiile sale, fară a-l lua însă prea mult în serios. La vremea respectivă, se gândea să se mute din New York, fiind copleşit de ritmul infernal al metropolei, de zgomotul şi de tensiunea generală din oraş. Atunci i-a trecut prin minte, fulgerător, că mesajul ar putea fi titlul unei cărţi, aşa că a început să facă cercetări şi să scrie cartea, în week-end-uri. După o serie întreagă de sincronicităţi, el a reuşit să-şi publice în sfârşit cartea: 50 de locuri ideale pentru a găsi liniştea şi pacea în New York.

VISELE POT CLARIFICA ANUMITE SITUAŢII CURENTE

În A Zecea Viziune, Wil, aflat în transă (conectat la

energia spirituală, astrală), îl vede pe ziaristul Joel având un vis. Visul ilustra una din greşelile comise de Joel într-o viaţă anterioară. El explică semnificaţia visului, spunându-i eroului nostru: „Da, dar visul are o anumită semnificaţie. Atunci când visăm, noi călătorim inconştient pe nivelul specific visului respectiv, unde alte suflete vin şi ne ajută. Nu uita care este rostul viselor: acela de a clarifica situaţiile prin care trecem în viaţa noastră de zi cu zi. A Şaptea Viziune ne învaţă să interpretăm visele suprapunând intriga din ele peste situaţia reală23”.

114

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al Imaginaţiei

VISELE COLECTIVE

„Atunci când omul îşi dilată conştiinţa mai presus de egoul său personal, făcându-şi griji pentru colectivitatea în care trăieşte, pot apărea vise atipice – afirmă Petschek. Aceste vise apar atunci când omul a învăţat să se abandoneze şi să recepteze în mod pozitiv informaţiile neaşteptate. Este vorba de vise care se referă la alţi oameni, şi mai puţin la noi înşine, generând senzaţia că sunt precognitive, dar relevante pentru momentul prezent. Ele indică dorinţa subconştientă a omului de a recepta – dintr-o sursă necunoscută – informaţii referitoare la vieţile altor persoane11. Spre exemplu, Petschek ne-a spus: „Am lucrat cu un senator american care a avut un vis despre o masă de conferinţă foarte lungă, cu foi de hârtie albe şi pixuri pe ea. În vis, el a auzit o voce care îi spunea: ’Nu semna!’ Câteva luni mai târziu, el a trăit aievea această scenă la o conferinţă din Islanda, şi din cauza visului, nu a semnat acordul11. Asemenea vise precognitive reflectă legătura visătorului cu energia colectivă. Informaţiile primite pot afecta inclusiv personal, într-o oarecare măsură, dar de regulă, mesajul primit are o semnificaţie mai amplă. Petschek mai spune: „în general, atunci când omul începe să recepteze asemenea vise colective, în conştiinţa lui s-a produs o schimbare, el fiind cel puţin la fel de preocupat de colectivitate ca de el însuşi11.

Mulţi oameni au descris visele colective ca având un fundal luminos, de culoare aurie sau alb strălucitoare. Aceste vise sunt amintite foarte clar, şi de multe ori nu sunt uitate o viaţă întreagă. Ele permit accesul la o perspectivă lărgită şi transmit o învăţătură spirituală profundă. Petschek: „Atunci

Misterul

Când eşti dispus să trăieşti intuitiv, sau la limita cunoaşterii conştiente, după cum îmi place mie să spun, asemenea vise sunt uneori singurele informaţii de care dispui în ceea ce priveşte viaţa ta, în sensul cel mai larg al cuvântului. Atunci când pluteşti în necunoscut, eşti nevoit să accepţi ceea ce apare. În acest fel, viaţa îşi dezvăluie lecţiile sale invizibile, pe care nu le poţi controla, dar din care poţi învăţa foarte multe".

ŞCOALA DE NOAPTE

Practicanţii visării lucide numesc anumite vise: „şcoala de noapte". Petschek recunoaşte aceste vise după anumite caracteristici. „în visele de tip 'şcoala de noapte', te trezeşti subit într-o altă dimensiune, într-un spaţiu circular, împreună cu alte persoane; pe unele le recunoşti din această viaţă, în timp ce altele aparţin unor alte dimensiuni, sau poate au legătură cu o viaţă anterioară a ta. Atmosfera este deopotrivă ciudată şi familiară. De regulă, un individ cu totul extraordinar oferă învăţături telepatice, ca şi cum ar preda într-o clasă. Personal, m-am întâlnit cu persoane pe care le cunoşteam în asemenea vise, iar când le spuneam acest lucru în stare de veghe, răspunsul obişnuit era: 'Da, sigur, am fost acolo; te-am văzut şi eu'". Ea a mai remarcat că visele de tip „şcoala de noapte" au loc invariabil într-o sferă de cristal şi sunt extrem de clare. Ele sunt iluminate de o lumină alb strălucitoare orbitoare, comunicarea este întotdeauna telepatică, şi sunt de neuitat. Mai există un tip de vise, numite vise paralele, în care doi indivizi visează independent unul

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi ai imaginaţiei

De celălalt acelaşi vis, văzându-se reciproc şi experimentând aceleaşi lucruri, din unghiuri de vedere diferite.

VISELE REPETITIVE

Visele precognitive se pot uneori repeta, indicând o direcţie necunoscută care se deschide în faţa visătorului, o structură psihică potenţială care poate apărea. De pildă, o femeie a visat odată un peisaj italian, pe fundalul unei lumini alb strălucitoare. Ea a călătorit timp de doi ani prin Italia şi a căutat peisajul respectiv, dar fară succes. Abia când a renunţat să-l mai caute, detaşându-se, peisajul i-a apărut în realitate. A cumpărat proprietatea, iar doi ani mai târziu, un centru tibetan important a creat la numai zece minute de proprietatea ei o comunitate în care femeia a ajuns să se implice foarte mult.

VISELE PROFETICE

Visele predictive i-au fascinat dintotdeauna pe oameni. Spre exemplu, foarte mulţi oameni au visat despre scufundarea Titanicului, în timp ce alţii au visat despre prăbuşirea unor avioane, înainte ca aceste evenimente să se producă. Asemenea întâmplări catastrofice există în aura subconştientului colectiv înainte ca ele să se manifeste în realitate. Visele din această categorie apar pe nepusă masă în cazul celor care pot acţiona pe baza informaţiilor primite, dar pe nivelul nostru de dezvoltare, cei mai mulţi oameni nu sunt suficient de pregătiţi

Pentru a minimaliza anvergura unor asemenea evenimente. Unul din motive constă în faptul că încrederea noastră în propria capacitate de schimbare a unor evenimente prin puterea psihicului nostru nu este încă suficient de puternică la nivelul subconştientului colectiv. Un alt motiv se referă la faptul că aceste vise predictive au loc la nivel individual şi nu există un birou central care să le monitorizeze, astfel încât evenimentele catastrofice să

poată fi minimizate printr-o acţiune focalizată.

Un vis catastrofic se poate petrece şi pe nivelul personal. Există vise telepatice urgente, care au o conotaţie de disperare şi implică anumite necazuri potenţiale. Astfel, dacă un om are nevoie urgentă de ajutor, el emite nişte unde care sunt receptate de anumite persoane, la fel ca un aparat de radio setat pe o anumită lungime de undă. În cazurile fericite, acestea îi pot fi de folos celui aflat în nevoie. Prin adresarea telepatică în vis, când receptorul primeşte instrucţiuni clare despre ce are de făcut, anumite pericole potenţiale pot fi îndepărtate. Iată ce ne-a povestit o femeie în această direcţie: „Am visat o prietenă care se afla pe un vas. Am văzut un bărbat care o urmărea, cu intenţia de a o sugruma. Am simţit teroarea ei în timp ce încerca să scape. Am început să-i dau instrucţiuni chiar în vis: 'Du-te acolo. Mergi pe acel coridor. Ia-o la stânga. Urcă scările'. I-am sugerat telepatic să intre într-o anumită cabină, să închidă uşa cu cheia şi să rămână acolo până la ivirea zorilor. Apoi, visul s-a terminat. Câteva săptămâni mai târziu, când s-a întors acasă, i-am povestit prietenei mele despre vis. Mi-a explicat că şi-a luat într-adevăr o slujbă de bucătar pe un iaht şi că l-a înfuriat pe unul din marinari, căruia i-a refuzat de mai multe ori avansurile. La

Un moment dat, acesta a încercat să o sugrume, şi speriată la culme, a ajuns într-o cabină goală, unde s-a încuiat cu cheia. Am rămas amândouă la fel de uimite de această sincronicitate".

O altă femeie, pe care o vom numi Anastasia, ne-a scris pe adresa Jurnalului Celestine din Toronto: „într-o seară de vineri, pe la orele 11.00, am visat că mă distram de minune cu buna mea prietenă Janet în ceea ce părea a fi o cameră de hotel foarte mare… Distracţia noastră a fost brusc întreruptă de o serie de ciocănituri puternice în uşă. Privindu-mă speriată, Janet a strigat: 'Cine este?' Ea a

recunoscut vocea unui fost iubit de-al ei, pe care nu-l mai văzuse de multă vreme. ’Pleacă! I-a strigat ea, lasă-mă în pace!’ El a început să bată cu pumnii în uşă, urlând din toţi rărunchii. Speriate, ne-am baricadat în spatele uşii. Apoi, am chemat Paza. Aici, visul s-a terminat.

În dimineaţa următoare, m-am întâlnit cu fiica lui Janet, care mi-a povestit exact ce s-a întâmplat în visul meu. Se pare că cu o seară înainte, pe la orele 11.00, se uita cu mama sa la televizor, când au auzit bubuituri puternice în uşă. Janet a deschis şi s-a trezit faţă în faţă cu fostul ei prieten. I-a trântit uşa în nas şi i-a strigat să plece. După ce a mai bătut de câteva ori în uşă, el a plecat. Atât Janet cât şi fiica ei au rămas uimite de visul meu, care reproducea aproape identic evenimentele petrecute! 24” Se pare că în asemenea situaţii de criză, subconştientul nostru se orientează telepatic către acele persoane în care avem cea mai mare încredere şi le solicită ajutorul. Acest gen de vise oferă dovezi legate de cât de strâns interconectate sunt energiile noastre psihice.

Dacă vă veţi detaşa de vocile negative din mintea dumneavoastră, este posibil să visaţi despre anumiţi

Învăţători. Aceşti ghizi din vise pot veni pe neaşteptate sau la cererea noastră, dacă energia noastră este suficient de deschisă pentru a putea primi asistenţa sau informaţiile lor. Petschek este de părere că cei care afirmă că nu visează niciodată se simt atât de copleşiţi încât nu mai doresc să primească informaţii suplimentare. Ei nu doresc să îşi privească în profunzime viaţa şi îşi pot bloca singuri visele. Aceeaşi atitudine poate bloca inclusiv mesajele intuitive, subtile, precum şi realizarea semnificaţiei coincidenţelor.

INVITAŢIE LA VISARE

Petschek sugerează următorul proces pentru rememorarea informaţiilor din vise. Asumaţi-vă „postura regelui”: culcat pe spate, cu degetele mari de la picioare

încrucişate. Plasaţi degetele de la mâini peste plexul solar, dându-le forma unui triunghi, apoi închideţi ochii şi ascultaţi-vă respiraţia. Gură este uşor întredeschisă. Mintea dumneavoastră se va linişti rapid. Lăsaţi eventualele gânduri să treacă, fără să le criticaţi şi fără a încerca să le reţineţi. După câteva minute, când mintea s-a liniştit complet, emiteţi mental o întrebare la care doriţi să obţineţi un răspuns în timpul visului. Întrebarea trebuie să fie simplă şi scurtă, solicitând informaţii pe care nu le puteţi obţine de la alţii. De pildă, puteţi cere informaţii legate de autovindecare, de un proiect nou etc. Repetaţi de trei ori întrebarea, apoi încercaţi să adormiţi cu mintea golită de gânduri.

Dacă nu obţineţi niciun răspuns la întrebarea pusă, insistaţi încă trei nopţi la rând. Dacă tot nu obţineţi niciun

Răspuns, renunţaţi. Înseamnă că nu sunteţi pregătit să primiţi răspunsul dorit.

DIMINEAŢA, EVOCAŢI VISELE AVUTE

La trezire, nu deschideţi ochii. Aşezaţi-vă pe spate şi evocaţi ultimul vis avut, trecând de la ultima scenă la cea precedentă, apoi la următoarea, ca şi cum aţi vedea un film în sens invers. Memoraţi scenele din vis. După ce v-aţi trezit de tot, notaţi aceste scene într-un jurnal. Veţi fi surprins să constataţi că vă veţi mai aminti şi alte fragmente din vis. Puteţi da visului un titlu, definind temele care s-au succedat pe marginea jurnalului.

SIMBOLURI ŞI OAMENI FAIMOŞI

Dacă visul are ca fundal o lumină alb strălucitoare sau aurie, acest lucru vă indică faptul că vă aflaţi la o răscruce de drumuri şi vă sugerează calea pe care ar trebui să o apucaţi. Cu cât visul este mai profund, cu atât mai simbolic este conţinutul lui. Pentru a-l înţelege, va trebui să lucraţi cu fiecare simbol în parte, întrebându-vă: care este esenţa lui? Care este semnificaţia sa? În ce fel se leagă acest simbol de viaţa mea? Puteţi studia chiar câteva

cărţi cu simboluri din vise, dar nu trebuie să uitaţi că interpretarea simbolurilor are două sensuri: o semnificaţie mitologică colectivă şi alta strict personală. Dacă în vis vă apare un personaj faimos, meditaţi asupra realizărilor sale pe care le admiraţi cel mai mult şi

121

Misterul

Asupra idealurilor cărora doriţi să le daţi curs în viaţa dumneavoastră. Orice persoană simbolizează un aspect din fiinţa dumneavoastră care doreşte să devină cunoscut în planul dumneavoastră conştient.

TRANSFORMAREA VISULUI

Dacă aţi avut un coşmar sau un vis care v-a creat o stare de anxietate, trebuie să ştiţi că el exprimă un aspect al Fricii cu care sunteţi pregătit să vă confruntaţi la ora actuală. Coşmarurile adulţilor se nasc din problemele nerezolvate în copilărie, de multe ori din problemele unor vieţi anterioare care ne împiedică să trăim liberi din punct de vedere emoţional în această nouă viaţă. Eliminarea acestei Frici amplifică încrederea în sine şi permite dilatarea potenţialului personal, care poate explora astfel noi orizonturi.

Dimineaţa, evocaţi visul şi urmăriţi să vă reamintiţi cât mai multe elemente ale sale. Sunteţi receptiv la mesajul visului, sau îi opuneţi rezistenţă? Rescrieţi finalul visului aşa cum l-aţi fi dorit. Să spunem că aţi visat că aţi căzut la un examen (temă frecvent întâlnită în coşmarurile adulţilor). Dimineaţa, rostiţi în sinea dumneavoastră, cu o voce empatică: „Am trecut cu brio acel examen! De fapt, teza mea a fost atât de bună încât am luat nota maximă, şi toată lumea, inclusiv profesorul, m-au aplaudat! Mă simt excelent!” Schimbaţi în mod conştient finalul viselor dumneavoastră, dându-le conotaţii apoteotice! Remarcaţi cât de mult se schimbă ziua care urmează unui asemenea vis dacă îi schimbaţi finalul cu unul fericit. Această conversaţie cu sine amplifică de multe

122

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi ai

imaginaţiei

Ori nivelul de energie personală şi reduce stresul (mai ales dacă nu vă pierdeţi simţul umorului!). Veţi constata că restul zilei decurge mult mai lin decât ar fi făcut-o în caz contrar. Nu uitaţi: cuvântul interior precede realitatea exterioară. Visele sunt cel mai bun exemplu în acest sens, indicându-vă tocmai calitatea dimensiunii dumneavoastră interioare. Aceste tehnici simple vă ajută să eliminaţi negativitatea mentală şi să vă deschideţi către alte nivele multidimensionale.

MECANICA VISELOR

Ori de câte ori evocaţi un vis, urmăriţi alegerile pe care le-aţi făcut în timpul lui. Iată ce îşi aminteşte o femeie: „Am visat că m-am trezit într-oi casă care nu-mi era familiară şi că m-am speriat. M-am dat jos din pat ca să cercetez unde mă aflu şi am văzut că uşa de la intrare era larg deschisă, în antreu se afla un bărbat. Eu eram deja afară şi priveam în interior, când el a ieşit dintr-o cameră a casei. Am intrat înapoi în casă, fară să mă mai simt speriată. Am cercetat întreaga casă şi am descoperit că îmi place, deşi era tip vagon (o cameră dădea în alta); în mod normal, nu-mi place acest gen de case. În ultima cameră a casei se afla o tânără femeie... Am vorbit cu ea timp de câteva minute... apoi am văzut pisica, ce ţinea în gură un animal pe jumătate sfârtecat, deşi nu în întregime mort, ceva care semăna cu o iguană sau cu un fel de dinozaur caricaturizat. Tânăra nu părea deloc dezgustată de spectacol şi a făcut curăţenie. În loc să strângă resturile, ea s-a apucat să-mi spună despre extraordinara descoperire arheologică a unei culturi antice, care s-a făcut

Chiar în curtea din spatele casei noastre. Au venit apoi alţi oameni şi am auzit mai multe detalii legate de cultura străveche. Se pare că locuinţele găsite atestau faptul că oamenii acelor timpuri aveau ’minţi de ingineri Studiind ea însăşi casele străvechi descoperite, visătoarea

noastră şi-a dat seama că oamenii care au descoperit ruinele erau chiar cei care trăiseră cândva în acele case, încarnaţi într-o nouă viaţă. Ea afirmă în vis: „Bine, dar acei oameni eram chiar noi!”

Care este structura ce stă la baza acestui vis? Mai întâi, este limpede că avem de-a face cu un vis colectiv, căci locul în care se desfăşoară el este deopotrivă nefamiliar şi de neuitat; în plus, visul este viu şi intens, şi se desfăşoară pe fundalul unei lumini alb strălucitoare. El nu conţine niciun fel de referiri personale la viaţa visătoarei. O altă dovadă care susţine ideea că a fost vorba de un vis colectiv este fraza: „au venit apoi alţi oameni11, care atestă că şi alte persoane (în afară de femeia care visa) sunt interesate de descoperirile din vis.

Subiectul visului este anunţat prin două modalităţi. Mai întâi, pisica (simbol al energiei psihice) aduce în sufragerie ceva care pare vechi, fiind pe jumătate mâncat de timp. Sufrageria simbolizează locul unde se produce alimentaţia, digestia şi schimbul de idei specific conversaţiei din timpul mesei. În al doilea rând, visătoarea afirmă că era vorba de o casă „tip vagon”, cu o înşiruire liniară de camere, lucru care indică o singură poveste liniară (nu un vis haotic), precum şi faptul că era vorba de un vis informaţional.

Cealaltă femeie din vis se oferă să strângă mizeria, dar visătoarea preferă să afle mai multe despre descoperirea străveche. Schimbarea de direcţie de la curăţarea mizeriei făcute de pisică la discuţia despre descoperirea arheologică

Demonstrează că visătoarea a făcut o alegere: aceea de a continua linia informaţională a visului.

Acţiunea începe în faţa casei, se deplasează către spatele acesteia, apoi ajunge la mijlocul casei, şi în final în curtea din spatele ei. Străinul de sex masculin simbolizează în mod evident aspectul masculin al

visătoarei, viziunea masculină, care este logică şi raţională. Aspectul lui vag sugerează faptul că abordarea liniară, raţională, dorinţa de a afla semnificaţia visului este mai puţin importantă decât abordarea simbolică, intuitivă. Visătoarea trebuie să ţină seama atât de partea ci masculină cât şi de cea feminină, şi să realizeze ceea ce se petrece deopotrivă în prezent şi în trecut (partea din faţă şi partea din spate a casei). Descoperirile se petrec în curtea din spatele casei, un loc al intimităţii şi al ritualurilor. Suita acţiunii merge dinspre partea din faţă, care reprezintă aspectele cunoscute, către partea din spate, care le simbolizează pe cele necunoscute.

În viziunea lui Petschek, prima secvenţă dintr-un vis creează scenă sau cadrul în care se va derula acesta. Partea de mijloc a visului indică locul în care se petrece acţiunea creatoare şi în care sunt introduse noi informaţii. Finalul visului arată care va fi rezultatul acestui flux energetic. În visul de faţă, visătoarea noastră primeşte un set de articole provenite din cultura străveche, confecţionate dintr-o substanţă pe care nu a putut-o identifica, un fel de chihlimbar, precum şi o hartă topografică. Figurinele care semănau cu un fel de jucării ar putea reprezenta dorinţa ei de a se „juca” cu acest material asemănător chihlimbarului.

Un asemenea vis colectiv, care oferă informaţii atât de detaliate, va fi urmat fară îndoială de o descoperire similară.

125

Misterul

În ultima scenă din vis, femeia vede un bărbat care o sărută pe o doamnă în vârstă, pentru a fi fotografiat de reporteri. Scena indică faptul că dacă va urmări să înţeleagă aceste noi descoperiri, ea va fi recunoscută în timp de opinia publică. Ultima scenă arată de asemenea încotro se îndreaptă potenţialul visului pe viitor.

Înainte de a avea acest vis, femeia a scris o lucrare pe tema reîncarnării. Nu este exclus ca mesajul visului, potrivit căruia oamenii care au trăit în acea civilizaţie

străveche sunt tot una cu cei care trăiesc astăzi pe pământ, reflectă faptul că umanitatea începe să accepte din ce în ce mai mult ideea reîncarnării.

VISELE ŞI GRUPURILE DE SUFLETE

A Zecea Viziune sugerează existenţa unor grupuri de suflete în dimensiunea spirituală care reprezintă alte aspecte ale noastre. Se afirmă acolo că aceste grupuri de suflete sunt întotdeauna aproape de noi. Ele aşteaptă să ne ofere energie pe măsură ce nivelul nostru de conştiinţă creşte şi atunci când cerem asistenţă pentru a îndeplini un scop superior. Aceste suflete seamănă unele cu altele şi cu sufletul corespondent aflat pe pământ. Wil explică: „Atunci când visăm, noi ne reunim cu sufletul nostru colectiv, iar această fuziune ne reactivează memoria idealului pe care ni l-am propus pentru viaţa curentă. Noi ne reamintim fragmente din intenţia noastră primordială. După ce ne întoarcem în planul fizic, noi păstrăm această amintire, deşi uneori aceasta este exprimată sub forma unor simboluri arhetipale25”.

126

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al Imaginaţiei

Întrucât cei mai mulţi dintre noi nu îşi mai aduc aminte de aceste întâlniri, este necesar să ne deschidem sufletul la ideea că în timpul viselor, noi putem recepta o susţinere din planurile astrale. În fond, grupurile de suflete nu sunt decât o altă formă de a descrie energia psihică. Psihologul austriac Cari Jung considera visele un flux de evenimente, o suită de imagini care sunt racordate la o anumită frecvenţă vibratorie. Analistul Marie-Louise Von Franz afirmă: „De aceea este atât de important finalul viselor, căci acesta indică direcţia în care curge acest flux energetic… Dacă reţinem fraza cu care se încheie visul, ne putem da seama care este destinaţia până la care a putut ajunge fluxul energetic. Aflăm astfel încotro se îndreaptă curentul vieţii care curge în straturile mai profunde ale conştiinţei şi care este destinaţia lui. Începutul visului este şi el important, căci ne indică situaţia prezentă, locul în

care se află visătorul în această lume confuză. Urmează apoi o suită de evenimente, iar fraza finală arată direcţia în care curge energia26”.

ANIMALE, INDICII Şi SEMNE

Capacitatea de a citi indiciile şi semnele este extrem de importantă dacă dorim să susţinem o Viziune pozitivă asupra Lumii. De multe ori, atunci când trăim o stare de confuzie, un semn venit la momentul oportun ne ajută să oprim dialogul mental, focalizându-ne gândirea asupra semnificaţiei pe care o acordăm semnului. Dacă suntem convinşi că îi înţelegem semnificaţia, nivelul nostru energetic creşte, iar noi ne recâştigăm echilibrul şi dorinţa de a merge mai departe.

127

r

Misterul

Animalul care apare la începutul unei călătorii sau a unui vis dă tonalitatea.

În A Zecea Viziune, eroul începe să acorde o mai mare atenţie animalelor care îi apăr în diferite momente, exact atunci când are nevoie de o încurajare sau de o ghidare. Astfel, în clipa când şi-a dorit să aibă acces la o perspectivă mai înaltă şi să vadă imaginea de ansamblu, i-a apărut un vultur. În mod tradiţional, vulturii simbolizează viziunea largă, curajul, independenţa şi încercările spirituale. El a văzut de asemenea zeci de ciori aşezate pe un copac şi în jurul acestuia. Considerate păstrătoare ale legilor spiritului, ciorile reprezentau un mesaj care îi indica necesitatea de a se deschide, de a-şi aduce aminte de legile spirituale. De câte ori nu v-a trezit din gânduri croncănitul zgomotos al ciorilor? Carlos Castaneda, antropologul şaman, a descris deseori apariţia maestrului său, Don Juan, în trupul unei ciori.

Un alt animal plin de semnificaţii care apare în A Zecea Viziune este şoimul. După cum observa David: „Şoimii sunt vigilenţi, lucizi, veşnic atenţi să obţină următoarea informaţie care le-ar putea fi de folos, următorul mesaj. Prezenţa lor indică faptul că este necesar

să devenim mai atenţi. De multe ori, ei semnalează apropierea unui mesager27”.

În culturile indigene şi în tradiţiile şamane, animalele sunt considerate aliaţi care semnalează anumite schimbări, indică anumite direcţii şi oferă anumite daruri. Când eroul nostru se simţea nesigur şi începuse să aibă îndoieli în legătură cu Viziunile, în faţă i-a apărut un iepure. Mai târziu, cu ajutorul lui David, el a înţeles ce însemna acel semn. Amintindu-şi că iepurele semnifică abundenţa (fertilitatea),

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al imaginaţiei

Dar şi teamă (căci este o pradă uşoară pentru carnivore), eroul nostru şi-a putut înfrunta deschis teama (ieşind din starea de paralizie), ştiind că dacă o va transcende, pentru el va urma o perioadă de abundenţă.

Animalele reprezintă aspecte ale noastre, cu care trebuie să intrăm în contact.

În riturile iniţiatice tradiţionale, apariţia animalelor simbolizează de multe ori menirea iniţiatului. Ea reprezintă o coincidenţă din cea mai înaltă categorie. Von Franz afirmă: „în toate miturile şi basmele pe care le-am studiat, nu am întâlnit niciodată vreo situaţie în care un erou ajutat de animale să nu învingă28”. Ted Andrews, autorul cărţii Animalele vorbesc: Puterile spirituale şi magice ale creaturilor mari şi mici, notează: „Am întâlnit în marea majoritate a scripturilor şi mitologiilor din lume o aură de mister înconjurând spiritul animalelor, precum şi convingerea că forţele divine le vorbesc oamenilor prin intermediul lumii naturale… Toţi oamenii sunt influenţaţi de ele 29”. El insistă asupra faptului că din cauza abordării noastre ştiinţifice, noi avem tendinţa că considerăm natura doar din perspectiva divizării ei în elemente care pot fi studiate. Din păcate, am pierdut simţul misterului şi am început să neglijăm relaţia noastră de interdependenţă cu semenii noştri mai mici, animalele.

A Zecea Viziune ne reaminteşte de existenţa

dimensiunii spirituale chiar în mediul fizic în care trăim şi de bogată sursă de informaţii pe care o reprezintă acesta dacă ştim să deschidem ochii la el. Andrews mai notează: „Noi putem învăţa foarte multe lucruri din lumea animalelor. Unele

Animale sunt specializate în lupta pentru supravieţuire şi pentru adaptare. Există perioade când avem nevoie şi noi de aceste calităţi. Există animale care nu se îmbolnăvesc niciodată de cancer. Nu ar fi minunat să învăţăm de la ele secretele lor? Altele sunt pline de compasiune şi protectori loiali. Unele au o mare fertilitate, altele o mare blândeţe… Lumea animalelor ne arată propriul potenţial, pe care nu am ajuns încă să-l manifestăm plenar… Orice animal reprezintă o poartă către lumea fenomenală a spiritului uman. Ce nu înţeleg foarte mulţi oameni este faptul că ceea ce gândesc ei despre animale reflectă chiar ceea ce gândesc ei despre sine30”.

Andrews ne sfătuieşte să ne deschidem faţă de lumea naturală, studiind animalele, copacii şi florile care ne captează atenţia (sau cu energia cărora ne simţim în rezonanţă). Punându-ne la unison cu această bogăţie a vieţii, noi ne conectăm direct la arhetipurile vii, adică la acele calităţi esenţiale care trăiesc prin intermediul nostru. El continuă: „Animalul devine un simbol al unei forţe specifice care există în regatul spiritual, invizibil, dar care se manifestă în lumea fizică prin viaţa noastră31”. Fiecare animal are un anumit domeniu de acţiune şi un spirit foarte puternic. De pildă, Andrews şi soţia sa au o rezonanţă foarte strânsă cu lupul, în societăţile tradiţionale, afinitatea faţă de un anumit animal este numită totemul personal. Acest totem este ca un ghid în viaţa persoanei respective şi îl ajută pe individ atunci când trece prin crize de viaţă sau când are nevoie de vindecare, în cartea sa, Andrews îşi aduce aminte de o zi de naştere în care a plecat în excursie în pădurile din Ontario, unde a

auzit toată noaptea urletul lupilor venind din toate direcţiile, deşi era destul de neobişnuit să auzi lupii în această perioadă

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al Imaginaţiei

A anului. Într-o altă excursie prin pădure, împreună cu soţia sa, cei doi au intuit că va apărea un lup. „Sunt oameni care vin an de an în această regiune fară să vadă vreodată un lup, dar noi ne-am gândit că dacă lupul este într-adevăr totemul nostru, trebuie să avem încredere şi să încercăm. Pe când ne pregăteam deja să părăsim zona, dezamăgiţi, un lup de toată frumuseţea a ieşit din pădure şi ne-a ţintuit cu privirea, la numai câţiva metri de noi. Ne-am uitat unii la alţii pentru câteva clipe care ni s-au părut o eternitate. Ne-a mai urmărit apoi o vreme, după care a dispărut definitiv, lăsându-ne înfioraţi, dar binecuvântaţi32".

Elmer Schettler, cultivatorul de soia de care am vorbit în capitolul 1, ne-a descris la rândul lui experienţa sa personală legată de căutarea semnelor şi de darurile pe care ni le fac uneori animalele: „Am descoperit că dacă nu forţez lucrurile şi le las să fermenteze singure, primesc mult mai uşor răspunsurile dorite. Am doi prieteni foarte buni, pe Tom şi Judy Crowley. Tom şi cu mine vorbim săptămânal, iar într-o zi m-a sunat să mă invite pe la ei de Paşti. Am zburat până la el cu avionul meu, când dintr-o dată am observat pe sistemul de bord de trei ori numărul 119. Trei indicatoare arătau acelaşi număr. Mi-am amintit instantaneu că în anul 1983 am citit cartea lui Kushner, Când oamenilor buni li se întâmplă lucruri rele. Mi-am adus foarte clar aminte că la pagina 119 se spunea că dacă te rogi lui Dumnezeu, acesta îţi trimite în ajutor oameni. Când am citit aceste rânduri, mă aflam tot într-un avion, în cursa United cu numărul 119, iar ora era 1:19 la amiază. De aceea, văzând tripla coincidenţă, m-au trecut fiorii şi m-am gândit că aceasta va fi o zi de neuitat.

Tom, Judy şi cu mine am plecat la slujba de Paşti, la o biserică unitariană. Subiectul predicii a fost legat de lucrurile la care m-am gândit toată ziua. După slujbă, am plecat cu maşina, iar Tom 'a greşit' drumul şi a luat-o la dreapta, în loc să o ia la stânga. Pe când ne întorceam, un bursuc ne-a tăiat calea. Este ceva cu totul ieşit din comun să vezi un bursuc ziua! Judy a spus imediat: 'Când ajungem acasă, trebuie să căutăm în Atlasul animalelor, să vedem ce spune despre bursuc!' Lucru pe care l-am şi făcut. Corespondenţa cu bursucul – la fel ca şi mesajul – era limpede: necesitatea de a fi mai afirmativ.

Concluzia pe care am tras-o a fost că într-adevăr, Dumnezeu îţi trimite mesaje, dar trebuie să fii atent la ele. Universul ne vorbeşte tot timpul. Când am ajuns înapoi acasă, am început să meditez în mod conştient asupra ' energiei bursucului', pentru a deveni mai afirmativ, nu în sensul tupeului, ci pentru a mă afirma în acele domenii ale vieţii în care simţeam nevoia să mă exprim.

Cu un alt prilej, vorbeam la telefon cu Tom într-o dimineaţă de sâmbătă, când o cioară a venit şi s-a aşezat la fereastra casei mele. Îmi amintesc că i-am povestit inclusiv lui Tom acest incident, dar nu ne-a trecut prin minte să căutăm un mesaj în această întâmplare. A făcut-o Judy pentru mine, iar mesajul era acela că există o ordine superioară, în care binele şi răul au alte valori decât cele recunoscute de cultura oamenilor. Era un mesaj despre integritatea personală şi despre necesitatea de a apăra Adevărul. Toate aceste întâmplări m-au făcut să mă minunez constatând pe lângă câte lucruri trecem zilnic fără să le băgăm în seamă!"

Uneori, dacă nivelul nostru de vibraţie este inferior, se întâmplă ca un animal să stea lângă noi, îndeplinindu-şi

Funcţia sa ecologică. După cum afirmă David, eroul amerindian din A Zecea Viziune: „Un biolog sceptic va reduce întotdeauna comportamentul animal la un instinct

iraţional. În realitate, el nu vede decât restricţia pe care i-a impus-o el însuşi animalului. Pe măsură ce vibraţia noastră se schimbă, acţiunile animalelor care vin către noi devin din ce în ce mai sincrone, mai misterioase şi mai elocvente (în sensul instrucţiunilor pe care ni le transmit)33”.

Dan Miller, din Las Vegas, ne-a scris pe adresa redacţiei Jurnalului Celestine (noiembrie 1995) pentru a ne povesti cum a lucrat ca grădinar într-un ranch, unde existau şi circa 90-100 de stupi. De regulă, albinele bâzâiau în apropierea casei, dar nu deranjau niciodată pe nimeni. Odată, pe când se aplecă să scoată nişte buruieni, două albine au început să zboare în jurul palmelor lui, fiind imposibil de alungat. Dan scrie: „M-am ridicat şi am exclamat: ’Ce naiba!’ Chiar în acel moment, am auzit un şuierat de glonţ trecându-mi pe la urechi. Un al doilea glonţ a nimerit pământul, chiar în punctul în care fusesem aplecat cu o clipă mai înainte, nici măcar cu un centimetru mai la dreapta sau mai la stânga. Mi-am dat seama că bătrânul fermier ieşise la împuşcat iepuri cu o puşcă de calibrul 22. Nu i-am spus niciodată bătrânului cât de aproape a fost să mă împuşte34”.

Noi ne-am dezvoltat singuri anumite trăsături animale de-a lungul evoluţiei

Pe măsură ce viaţa a evoluat, trecând de la peşti la amfibii, apoi la reptile şi mamifere, şinele nostru mai vechi

A experimentat viaţa sub toate aceste forme. O conştiinţă spirituală completă include nu numai vibraţiile umane, ci şi pe cele minerale, vegetale şi animale.

Paul Maclean, şef al Laboratorului pentru Studierea Evoluţiei şi Comportamentului Creierului de la Institutul Naţional pentru Sănătatea Publică, a creat un model al creierului în trei părţi, bazat pe evoluţia acestuia. Fiecare din cele trei părţi are rolul de a păstra matricele fiziologice şi comportamentale ale formelor de viaţă mai primitive. Jean Houston, director al Fundaţiei pentru Studierea Minţii din Pomona, New York, notează în cartea ei, Omul

posibil: „Am putea-o numi o polifrenie evoluţionistă, căci noi privim realitatea prin receptorii a trei mentalităţi complet diferite, care au vârste şi funcţii diferite, celor două, creiere' mai vechi lipsindu-le capacitatea de comunicare verbală... Spre exemplu, comportamentul rutinier şi ritual al reptilelor şi amfibiilor se traduce în comportamentul uman sub forma acţiunilor obsesiv-impulsive... în creierul mijlociu, comportamentul mamiferelor şi pregătirile lor complexe pentru procreaţie şi parteneriat asigură cadrul emoţional pentru apariţia şi dezvoltarea clanurilor şi familiilor, punând primele baze ale civilizaţiei... Tot aici întâlnim structurile neurochimice care pot conduce la războaie, agresiune, dominanţă şi alienare... în sfârşit, există creierul neomamalian, care se prezintă parţial ca un computer rece, raţional, şi parţial ca un cămin al paradoxurilor şi un vehicul al transcendenţei. El reprezintă acel aspect al nostru care ne structurează soarta şi stabileşte dacă vom creşte sau dacă vom muri ca specie35".

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al imaginaţiei

Descoperirea fizicii cuantice a deschis noi posibilităţi de a urmări influenţa soarelui, lunii şi mării mult mai profund în adâncul fiinţei noastre. Îmi propun să vă conduc pe aceste nivele numai în speranţa că vom găsi împreună aici noi posibilităţi de vindecare. Se ştie deja că fătul uman se dezvoltă prin imitarea formelor peştilor, amfibiilor şi primelor mamifere. Descoperirile cuantice ne permit să pătrundem mult mai adânc în interiorul fiinţei noastre, până pe nivelul atomilor, amintindu-ne astfel de începuturile universului".

Dr. Deepak Chopra, Vindecarea cuantică

Atunci când în vis sau în viaţa reală ne apare un anumit animal, acest lucru înseamnă că suntem pregătiţi să integrăm din nou conştiinţa lui în conştiinţa noastră de veghe. Realizând originile noastre comune şi legătura noastră cu alte specii, este imposibil să nu devenim conştienţi de necesitatea prezervării acestei diversităţi

infinite de forme şi de nivele de conştiinţă din care ne-am născut cândva. După cum remarcă foarte bine David: „Noi dorim ca ele să fie perpetuate nu numai pentru că fac parte din echilibrul ecosferei, ci şi pentru că reprezintă aspecte din fiinţa noastră de care încă mai încercăm să ne aducem aminte36”.

ALTE SEMNE

Atunci când solicităm să fim ghidaţi, noi avem de regulă o luciditate amplificată. Pentru a face faţă sarcinilor zilei, este foarte important să ne umplem cu energia universului. În acest fel, luciditatea noastră se amplifică, căci nu se ştie…

135

Misterul

Putem auzi o frază semnificativă… Putem auzi un cuvânt special, care se remarcă subit din simfonia zgomotelor străzii… Putem deveni atenţi la un mesaj radiofonic care are o anumită relevanţă pentru noi. Un bărbat ne-a povestit că odată, se pregătea să livreze nişte benzi muzicale la un club de ţară, dar şi-a uitat acasă atlasul rutier. Se afla la o intersecţie de cale ferată, întrebându-se dacă să o ia la dreapta sau la stânga, când deodată, a auzit la radioul maşinii o reclamă chiar pentru clubul la care trebuia să ajungă. Reclama suna astfel: „Şi nu uitaţi: când ajungeţi la intersecţia de cale ferată, luaţi-o la stânga!” Coincidenţa a mers chiar mai departe, căci după ce a livrat benzile, s-a întâlnit cu o persoană care, mai târziu, i-a facilitat împlinirea unui vis de o viaţă, de a cânta alături de mai multe formaţii celebre.

De secole, oracolele s-au bucurat de multă atenţie. /Ching, Cartea Schimbărilor, este un sistem de tip oracol, fiind poate cea mai veche carte de pe planetă. Această carte a înţelepciunii a studiat toate structurile vieţii, de la mişcarea stelelor şi până la relaţiile în sânul familiei, practica afacerilor, ciclurile agriculturii, sau consecinţele războaielor. Ea combină temele mitologice cu preocupările practice de fiecare zi, şi oferă sfaturi adecvate folosindu-se de căderea sincronă a unor monede sau a unor beţigaşe.

Jung a fost fascinat de I Ching, considerând că hexagramele sale reflectă arhetipurile subconştientului colectiv. R.L. Wing, autor al Ghidului practic de lucru cu I Ching-ul, scrie: „Jung considera că natura umană şi ordinea cosmică sunt unite cu subconştientul colectiv prin intermediul unor simboluri care îi afectează pe oamenii din toate timpurile şi din toate culturile… Ritualul opririi timpului (sau al 'schimbării') prin punerea unei anumite întrebări este

136

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al imaginaţiei

O cale de aliniere a Sinelui şi a circumstanţelor personale de viaţă cu toate procesele care se defaşoară în univers37

Numerele reprezintă şi ele simboluri fundamentale, care ne pot aduce multe informaţii dacă ştim să le descifrăm. Maeştrii spirituali din vechime susţineau că fiecare număr descrie anumite calităţi intrinsece, care ne pot ajuta să intrăm în rezonanţă cu anumite procese cosmice. Chiar şi numerele adresei personale sau ale biroului unde lucrăm pot dezvălui o anumită poveste. Spre exemplu, o femeie – agent de vânzări cu mare succes – ne-a povestit că unul din motivele pentru care s-a decis să cumpere un anumit apartament a fost acela că suma cifrelor care alcătuiau numărul său dădea 3, număr pe care îl considerase întotdeauna norocos pentru ea şi care reprezintă inclusiv numărul abundenţei, al imaginaţiei şi al sociabilităţii. Am auzit de asemenea numeroase istorii relatate de oameni care văd în mod repetat un anumit număr, de pildă, 11-11, lucru care poate indica faptul că persoana respectivă face parte dintr-un grup de suflete care lucrează la deschiderea unui nou portal în dimensiunea spirituală.

Dacă suntem deschişi şi atenţi la eventualele mesaje intuitive, aproape orice poate deveni purtător de semnificaţii, în anumite cazuri, putem urma anumite semnale care ne conduc la livrarea unui mesaj către

altcineva. Nancy Vittum, din Cupertino, California, ne-a scris pe adresa Jurnalului Celestine: „în timp ce scriam ceva într-o dimineaţă, am simţit o nevoie nebună să merg la magazinul de casete video şi să închiriez o casetă. Nu aveam nicio preferinţă personală, aşa că la început am ignorat sugestia. Aceasta a persistat însă, silindu-mă să plec imediat la magazin, cât mai era încă devreme şi majoritatea casetelor bune nu fuseseră încă

Închiriate”. Când a ajuns la magazin, femeia s-a întâlnit cu o persoană cu care lucrase cu zece ani în urmă. S-a dovedit că persoana se chinuia cu o mamă în vârstă de 70 de ani, bolnavă, în timp ce Nancy petrecuse cinci ani şi jumătate îngrijindu-şi părinţii înainte de a muri. „I-am dat câteva sfaturi, povesteşte Nancy. Mi-a mulţumit cu ochii în lacrimi, convinsă că numai soarta ne-a făcut să ne întâlnim38”.

PORŢI CĂTRE ALTE DIMENSIUNI

Alice a reuşit acest lucru în Ţara Minunilor. Au mai fost şi alţii: Indiana Jones, druizii, grecii din Antichitate. Şamanii reuşesc şi astăzi să intre în alte dimensiuni prin anumite porţi sacre. Numai ideea ne duce cu imaginaţia către munţi enigmatici, către văi adânci, lupi care urlă, cascade, peşteri, pietre profetice şi altare ale strămoşilor. Dumnezeu ne vorbeşte prin arborii bătrâni, prin pietrele umede care se usucă la soare, prin tot felul de semne şi poteci create de miile de picioare care au trecut pe aici, în speranţa de a se întâlni cu spiritele, sau de a renaşte întru spirit. Cu mult înaintea catedralelor gotice, oameni din toate colţurile lumii şi-au găsit inspiraţia şi legătura cu Divinul în anumite locuri de putere de pe pământ. De câte ori aţi avut fericirea să vi se oprească respiraţia văzând splendoarea unei păduri nesfârşite sau ascultând zgomotul unei cascade care se revarsă de la mare înălţime, de-a lungul unui perete de granit? Oricâte experienţe de acest gen aţi fi avut, suntem convinşi că ele nu au fost suficiente. Locurile sacre nu au nevoie de explicaţii, de hărţi. Ele

există pur şi simplu. Le simţi şi eşti încărcat de putere.

138

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al Imaginaţiei

...nu mai există astăzi decât câţiva Hopi care mai cunosc toate aceste locuri. La fel ca şi fraţii lor din restul lumii care pot simţi puterea unui loc, aceşti înţelepţi afirmă că puterea locurilor sacre transcende frumuseţea lor vizibilă. Ei susţin că istoria este importantă, dar mult mai semnificativă este prezenţa spiritului. Acest spirit poate lucra cu oameni din toate rasele, dar numai dacă mintea lor este limpede şi dacă inima lor este pură... Există în natură anumite locuri speciale care au capacitatea de a facilita intrarea în stările modificate de conştiinţă şi care sunt numite 'spirituale ' ca rezultat al contactului fizic sau mental cu ele.

James A. Swan, Locuri sacre: pământul viu ne caută prietenia

Kevin Ryerson, expert în intuiţie, autor şi conferenţiar, bine cunoscut pentru relaţia sa cu actriţa şi activista Shirley Maclaine, are darul rar întâlnit de a intra în contact cu spiritele din vechime. În anii din urmă, el a organizat excursii la locurile sacre din întreaga lume, cu scopul de a rezolva problemele trecutului, dând astfel şansa iniţiaţilor să primească viziuni legate de scopul lor pe pământ, de viitor, precum şi să experimenteze inteligenţa ancestrală ca forţă vie.

În zona cu piatră roşie din Sedona, Arizona, există un canion sacru cunoscut sub numele de canionul Roşu. Pe ambele părţi laterale ale peretelui stâncos există petroglife (imagini sculptate) şi pictoglife (simboluri pictate). Atunci când este parcurs de iniţiat, canionul îl conduce pe acesta printr-o veritabilă călătorie şamanică, care începe în zorii zilei şi se sfârşeşte la asfinţit. Ales special pentru alinierea sa la cele patru direcţii cardinale, canionul reflectă şi susţine – după cum arată Ryerson – inteligenţa arhetipală, ancestrală.

Misterul

Simpla lectură a descrierii de mai jos vă poate conecta la această experienţă mitologică.

La începutul călătoriei veţi vedea imagini ale creaţiei, legate de naştere şi de inocenţă. Aceste imagini primordiale simbolizează separarea spiritului de corp în timpul călătoriei şamanice, dar pot fi interpretate şi ca o separare personală de adevărul sau de inocenţa noastă primordială. Este arhetipul orfanului, afirmă Ryerson, şi echivalentul indigen al alungării din Grădina Edenului. Orfanul devine astfel un rătăcitor, reprezentat şamanic prin animalele migratoare. Petroglifele prezintă numeroase animale care se mişcă în asociere cu crucea celtică, care reprezintă cele patru direcţii cardinale, la care se adaugă o destinaţie sacră; ea ar putea fi numită „rătăcirea cu intenţie”, sau călătoria. În această etapă, sufletul rătăceşte printre strămoşi şi printre oamenii vii, căutând un adevăr care să arate la fel ca el, pentru ca el să-l poată recunoaşte.

Atunci când iniţiatul descoperă un adevăr relevant pentru sine, el se simte întărit, energizat şi revigorat, regăsindu-şi încrederea în destinul personal (la fel ca în cazul coincidenţelor care trezesc în noi anumite viziuni ce ne reamintesc de misiunea pentru care ne-am născut!). În această etapă, afirmă Ryerson, iniţiatul devine un luptător. În această nouă stare de conştiinţă, el devine extrem de sensibil, încercând să-şi protejeze adevărul, deşi acesta nu are nevoie să fie protejat. Această etapă este simbolizată pe pereţii canionului de broaştele ţestoase (simbol arhetipal al ecranării). Carapacea broaştei simbolizează de asemenea structurile divinatorii care pot fi citite de înţelepţi, care îi ghidează prin profeţiile lor pe noii luptători.

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al Imaginaţiei

Sufletul este acum un luptător, simbolizat de un arcaş cu săgeata scoasă din teacă. El se află în locul celor şapte săgeţi, care simbolizează cele şapte chakra-e, originile energiei materiale şi spirituale. Acestea sunt zonele

psihice în care ne formăm caracterul şi emitem energia noastră în lumea exterioară. Pe măsură ce avansează în interiorul canionului, iniţiatul rămâne pe cont propriu. Arhetipal vorbind, el devine eroul. Ryerson ne reaminteşte ce spunea Joseph Campbell despre mitul eroului perfect, întruchipat de Războiul Stelelor. Aduceţi-vă aminte de exaltarea şi intensitatea pe care le-aţi simţit atunci când l-aţi vizionat pe Luke Skywalker luptându-se printre pereţii asemănători unui canion din Steaua Moartă! De altfel, el aminteşte în film de un canion pe planeta sa, unde a exersat aceste mişcări. Canionul Roşu reprezintă aşadar Călătoria Iniţiatică a Eroului.

În etapa specifică luptătorului, sufletul realizează că faţa duşmanului este identică cu a sa, ceea ce corespunde cu etapa psihologică a reintegrării părţilor respinse din propria fiinţă, care au trecut în zona de umbră. Această realizare îi dă o nouă putere, iar iniţiatul trece în faza următoare a călătoriei, care este aceea a vindecătorului. El înţelege că dacă poate provoca durere, poate la fel de bine să o şi vindece. Vindecătorul este reprezentat de spirală din palma mâinii.

Cea mai dificilă parte a călătoriei începe atunci când vindecătorul realizează că el nu este cu nimic diferit de luptătorul care a fost înainte. Vindecarea prin simpla încercare de eliminare a durerii sau a bolii rămâne o luptă.

Într-un moment extatic de vindecare (comuniune), el vede subit inocenţa primordială a celuilalt. Iată cum comentează Ryerson această fază: „Văzând această inocenţă, sufletul

Misterul

Trebuie să practice un nou standard al adevărului: acel adevăr care nu poate fi rostit decât în prezenţa unui copil”.

Acesta este momentul renaşterii, când toţi strămoşii vin să-l întâmpine pe noul erou în sat. „Ajuns în acest punct al canionului, scrie Ryerson, treci literalmente de o cotitură şi vezi o structură spirituală, alchimică, ce nu poate fi comparată decât cu momentul culminant din filmul

2001. Vezi negrul, vidul, obeliscul care poate absorbi totul, durerea, suferinţa, greşelile, toate percepţiile identităţii. Momentul seamănă cu năpârlirea şerpilor şi renunţarea la vechea piele. În acest moment, nu mai eşti deloc preocupat de viitor, căci ştii exact ce vei deveni: un strămoş. Arhetipul strămoşului este redus la istorie, redus la el însuşi, şi înţelegi atunci că la fel ca în cazul petroglifelor, viaţa ta nu este reală decât dacă este povestită la fel ca o istoric".

La sfârşitul plimbării prin canion, călătorul se confruntă cu o imensă stâncă roşie. Acesta este locul de putere, singurul loc din canion în care toate imaginile sunt repetate şi topite într-o viziune unitară şi coerentă. Acesta este spaţiul sacru. Care este semnificaţia lui pentru călător? „Aici afli tot ceea ce trebuie să ştii, afirmă Ryerson. Oamenii îmi spun că după ce îşi încheie plimbarea, experimentează vise lucide, se simt mai vii, iau anumite hotărâri solemne legate de familie, de carieră, de relaţii. Inteligenţa este aproape tangibilă în canion şi ne influenţează viaţa prezentă. Familia umană este neîntreruptă. Ceea ce a fost valabil pentru strămoşii noştri continuă să fie valabil şi astăzi".

James A. Swan notează şi el în lucrarea Locuri sacre: pământul viu ne caută prietenia: „Suprafaţa pământului este brăzdată în lung şi în lat de locuri ale căror simple nume

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi ai imaginaţiei

Sunt suficiente pentru a trezi sentimente profunde în noi: Palenque, Muntele Omei, Muntele Ararat, Muntele Fuji, Lascaux, Iona, Ierusalim, Delfi, Muntele Kilimanjaro, Mecca, Muntele Sinai, Muntele Mekinley sau 'Denali', Chartres, Marile Piramide, Stonehenge, Craterul Haleakala, Muntele Kailas, Fluviul Gange, Muntele Katahdin, Machu Picchu, Lourdes, Fatima, sau Templul Soarelui de la Mesa Verde – sunt numai câteva dintre cele

mai faimoase39Putem vizita la fel de bine fenomenul mai recent al cercurilor din recoltele de grâu de la Salisbury Plain, care sfidează orice logică, dar trezeşte corzile misterului în sufletele noastre.

STUDIU INDIVIDUAL Meditaţia atentă

Alegeţi un loc liniştit din casa dumneavoastră, în care să puteţi medita. Dacă este posibil, creaţi un sentiment sacru în acest loc. Puteţi folosi în acest scop o masă mică cu flori, sau anumite articole speciale care să vă reamintească de dorinţa dumneavoastră de a vă linişti mintea. Folosiţi un orar cât mai regulat pentru meditaţii, cum ar fi dimineaţa, înainte de plecarea la serviciu, sau seara, înainte sau după cină.

Aşezaţi-vă pe un scaun, cu coloana vertebrală dreaptă şi cu tălpile la sol, cu mâinile pe genunchi, relaxate, cu palmele în sus. Dacă doriţi, puteţi sta şezând, cu picioarele încrucişate, eventual cu o pernă sub fund, pentru a avea o poziţie cât mai stabilă. La începutul meditaţiei, închideţi ochii şi aşezaţi mâinile pe piept; faceţi apoi o mică plecăciune cu capul.

Aşezaţi apoi din nou mâinile pe genunchi şi expiraţi, cu privirea orientată în jos.

Observaţi o vreme mişcarea alternativă a respiraţiei. Contemplaţi-vă gândurile, fară a vă ataşa de ele şi fară a le respinge. Observaţi din nou respiraţia. Dacă mintea se ataşează din nou de un gând, lăsaţi-l să treacă în mod natural. Conştientizaţi senzaţiile produse de suflul care trece prin nări, vă dilată pieptul, ieşind apoi din nou în atmosferă din cameră. Simţiţi cum vă relaxaţi o dată cu fiecare nouă respiraţie, cum tensiunile musculare dispar. Continuaţi să vă conştientizaţi respiraţia, relaxându-vă mental şi fizic. Dacă mintea începe să rătăcească din nou, limitaţi-vă să o urmăriţi, fară a vă opune. Priviţi gândurile ca pe nişte obiecte, ca pe nişte etichete, de genul: „grijă”, „tristeţe”, „răceală”, „raţiune”, apoi reveniţi la contemplarea respiraţiei. Scufundaţi-vă în starea de

luciditate şi de deschidere interioară, revenind de fiecare dată la ritmul respiratoriu. Rămâneţi în această stare timp de zece minute, pentru început, apoi creşteţi perioada până la 30 de minute sau chiar o oră. Încheiaţi meditaţia cu o nouă înclinare a capului, cu palmele unite în rugăciune în dreptul pieptului. Ritualul înclinării nu reprezintă doar o afirmare a dorinţei dumneavoastră de a vă interioriza, ci şi un semnal adresat egoului de a se relaxa şi de a se deschide în faţa energiei superioare.

Primul efect al meditaţiei constă în experimentarea momentului prezent, în conştientizarea direcţiei către care vă duce mintea, la care se adaugă calmarea minţii, de regulă neobosită. În timp, chiar dacă mintea dumneavoastră va continua să rătăcească de-a lungul meditaţiei, veţi începe să

144

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al imaginaţiei

Deveniţi din ce în ce mai conştient de sentimentele dumneavoastră, mai lucid, iar frecvenţa şi calitatea intuiţiilor dumneavoastră se vor amplifica.

Luciditatea în timpul zilei

Pentru a vă amplifica nivelul energetic şi pentru a vă limpezi mintea, chiar dacă vă aflaţi în public sau la locul de muncă, rămâneţi liniştit timp de cinci minute (eventual când vă aflaţi în metrou, sau în timpul pauzei de masă), cu privirea orientată în jos, fără a închide neapărat ochii, şi observaţi calitatea respiraţiei dumneavoastră. Acest exerciţiu vă va ajuta să vă integraţi foarte rapid în momentul prezent.

Ca novice într-o mănăstire budistă, mi s-a spus să fiu conştient de tot ceea ce fac de-a lungul zilei, tehnică pe care am practicat-o de 50 de ani încoace. Când am început, credeam că acest exerciţiu este numai pentru începători, în timp ce adepţii avansaţi fac tehnici mult mai importante, dar astăzi ştiu că practica atenţiei este pentru toată lumea.

Thich Nhat Hanh, Iubirea în acţiune

O altă activitate conştientă pe care o puteţi practica în timpul zilei este o pauză de cinci minute pentru a privi pe fereastră, sau pur şi simplu pentru a rămâne liniştit la birou, atent la toate amănuntele care vă înconjoară şi emanând o energie plină de iubire în spaţiul exterior.

Un participant la unul din seminariile noastre ne-a spus: „Mintea mea este prea agitată ca să pot medita. Nu reuşesc

Misterul

Să mă liniştesc niciodată suficient de mult pentru a medita". Liniştirea minţii înainte de meditaţie este precum curăţarea unei case înainte de a venirea servitoarei. Primul pas în meditaţie este intenţia de a sta liniştit. Observaţi apoi mintea, îmblânziţi-o treptat, cu ajutorul respiraţiei, până când ritmul acesteia devine una cu ritmul mental.

Atenţia la volan

Ori de câte ori întoarceţi cheia în contact pentru a o porni la drum, indiferent dacă vă duceţi la serviciu sau doriţi să faceţi un voiaj mai lung, faceţi-vă un obicei din a vă integra în momentul prezent chiar din această clipă. Conştientizaţi faptul că intraţi într-un flux de persoane care îşi îndeplinesc sarcinile în această lume în propria lor manieră. Când intraţi în trafic, amplificaţi-vă luciditatea, fiţi atent la celelalte maşini, la trecători, la biciclete şi la toate informaţiile care vă pot apărea în cale. Menţineţi-vă intenţia fermă de a conduce cât mai bine, cu iubire, ştiind că faceţi parte integrantă din acest mare flux de fiinţe cu care sunteţi conectat în o mie de feluri, cele mai multe neconştientizate de dumneavoastră. Trimiteţi energia dumneavoastră plină de iubire către aceste fiinţe cu care sunteţi conectat.

Dacă traficul este greoi, nu vă enervaţi; imaginaţi-vă că aţi ajuns deja la destinaţie, că sunteţi fericit şi că nu aţi întârziat prea mult. Dacă numărul unei alte maşini sau un alt semn vă atrage atenţia, notaţi-l atunci când ajungeţi la destinaţie. Dacă vă obsedează mai mult timp, notaţi în scris câteva asociaţii libere care vă trec prin minte.

*

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi al Imaginaţiei

Imaginaţia activă

O dată pe săptămână sau de două ori pe lună, faceţi-vă timp pentru o meditaţie cu ajutorul unei casete audio, din cele specializate pentru dezvoltarea facultăţii intuitive.

Dacă vi se pare că aveţi o intuiţie sau dacă vă trece o anumită imagine prin minte, notaţi-o în jurnalul dumneavoastră, pentru a nu se pierde. Gândurile se păstrează mai uşor dacă sunt notate în scris decât dacă le rumegaţi în minte, învăţaţi arta asociaţiilor libere; porniţi de la gândul respectiv şi concepeţi o mică istorie legată de el, din imaginaţie. Nu vă opriţi şi nu schimbaţi nimic; continuaţi să scrieţi până când umpleţi 2-3 pagini. Puteţi reciti apoi pe loc compunerea, sau o puteţi lăsa o vreme, reluând-o după câteva zile.

Totemuri animale

Totemurile animale simbolizează spiritul animalului cu care vă aflaţi în rezonanţă. Animalul „vă alege" apărându-vă în vis sau în natură, ori captându-vă imaginaţia prin istorii sau imagini care vă atrag. Nu încercaţi să vă alegeţi singuri totemul, căci egoul se implică rapid, alegând un animal pentru imaginea sa exotică sau pentru frumuseţea sa exterioară! Observaţi animalele care vă ies în mod frecvent în cale pe stradă, când vă plimbaţi, lângă casă sau atunci când mergeţi în excursie. La ce v-aţi gândit atunci când aţi văzut animalul? Dacă aţi fi îngrijorat sau preocupat de ceva, ce mesaj credeţi că v-ar putea aduce animalul respectiv?

Dacă aveţi deja o relaţie specială cu un anumit animal, amplificaţi energia acestuia în fiinţa dumneavoastră, păstrând

Misterul

O poză sau o sculptură mică în casa dumneavoastră. Citiţi despre caracteristicile sale şi imaginaţi-vă că vorbiţi cu el ori de câte ori vă aflaţi într-o situaţie mai dificilă.

Conexiunea cu animalul se realizează prin intermediul imaginaţiei. Există anumite albume care descriu pe larg caracteristicile diferitelor specii animale. De pildă, cartea lui Ted Andrews, Animalele vorbesc, prezintă o sumedenie de informaţii şi de sugestii legate de felul în care ne putem adresa semenilor noştri mai mici.

STUDIUL ÎN GRUP Vizualizarea

Pentru pacea planetei (poate fi practicată individual sau în grup)

Dacă doriţi să vă aduceţi contribuţia la pacea planetei, dar nu ştiţi ce puteţi face, propuneţi-vă intenţia fermă de a face în fiecare zi (sau în fiecare săptămână) o meditaţie de vizualizare „pentru pace". Practicaţi meditaţia atenţiei până când vă simţiţi calm şi liniştit. Apoi, introduceţi în mintea dumneavoastră viziunea pe care o aveţi asupra păcii lumii. De pildă, aceasta ar putea arăta ca un cerc de persoane care se ţin de mâini într-un deşert, sau un grup de oameni care îşi strâng mâinile peste continente şi mări, ori mai mulţi oameni simpli care îşi zâmbesc şi vorbesc pe stradă, făcând aceleaşi activităţi pe care le practică în mod curent, dar cu inimile pline de iubire. Viziunea dumneavoastră ar putea include oameni din mai multe culturi reuniţi şi împărtăşindu-şi ideile în

Avansarea pe cale cu ajutorul intuiţiei şi ai imaginaţiei

Spiritul înţelegerii şi al păcii. Dacă aţi reuşit să creaţi o imagine care vă umple cu adevărat de iubire şi de înţelegere, evocaţi-o cât mai frecvent în timpul zilei, chiar şi în afara orelor de meditaţie. Aşteptaţi eventualele ocazii care vi se vor ivi pentru a contribui într-o manieră mai concretă la pacea lumii.

Vizualizarea situaţiilor sau activităţilor sociale care vă preocupă cel mai mult reprezintă un act de mare putere. Aşa cum am spus de multe ori: energia urmează gândul, iar obiectul concentrării mentale are tendinţa să se dilate. Creaţi-vă o imagine vizuală puternică pentru tot ceea ce vă preocupă cu adevărat, indiferent dacă este

vorba de salvarea pădurilor, îngrijirea copiilor străzii, clădirea de şcoli şi cămine, îngrijirea bolnavilor sau irigarea deşertului. Alegeţi apoi principala zonă de interes şi focalizaţi-vă asupra unei acţiuni pozitive care se derulează în acest domeniu. Aşteptaţi apoi ocazia de a participa direct la acest gen de acţiuni.

Subiecte pentru dialogul în grup

Cum faceţi faţă senzaţiilor de teamă şi de îndoială atunci când intuiţia vă sugerează o direcţie nouă?

Ce animale v-au apărut în cale în anumite momente mai speciale?

Practica intuiţiei

Receptaţi pe rând mesaje intuitive pentru fiecare din membrii grupului. Exerciţiul poate dura între 5-10 minute de persoană şi este foarte amuzant. Unul din membrii grupului se aşază cu faţa la ceilalţi, cu ochii închişi, şi rămâne tăcut.

Misterul

Ceilalţi se racordează la energia să, după care oferă verbal informaţii sau imagini pozitive receptate în legătură cu persoana respectivă. Nu există o ordine a luării de cuvânt: fiecare reacţionează spontan, pe măsură ce prin minte îi trec anumite imagini. Unul din membrii grupului ar trebui să noteze informaţiile primite pentru fiecare persoană. Când simţiţi că exerciţiul s-a încheiat, puteţi trece la o altă persoană. Persoana în cauză poate relata cât de corecte i se par informaţiile primite.

Faceţi experimente cu 1 Ching-ul sau cu alte instrumente divinatorii.

Rugaţi fiecare membru să scrie o întrebare specifică pe o bucată de hârtie. Amestecaţi apoi foile, extrageţi una din ele (fară a o desface) şi aşezaţi foaia împăturită în centrul camerei. Rugaţi-i apoi pe cei de faţă să îşi închidă ochii şi să relateze imaginile sau mesajele care le trec prin minte în legătură cu întrebarea respectivă, fară a-i cenzura în niciun fel. Rugaţi pe cineva să noteze în scris aceste mesaje. Când simţiţi că energia s-a epuizat, despăturiţi

foaia, citiţi întrebarea şi constataţi cât de corecte au fost răspunsurile!

Practica viselor

Analizaţi conţinutul unui vis. Asiguraţi-vă mai întâi că toată lumea doreşte să participe, căci analiza viselor poate deveni plictisitoare dacă o parte din cei prezenţi nu sunt preocupaţi de ea. Căutaţi acele mesaje care vă revelează aspecte de care nu sunteţi conştient în viaţa dumneavoastră curentă.

150

Capitolul 4

PURIFICAREA

M-am gândit Ia numeroasele situaţii pe care le-am experimentat în grup, în care unii membri s-au simpatizat pe loc, în timp ce alţii s-au antipatizat de la bun început, fară niciun motiv aparent. M-am întrebat: este oare cultura umană pregătită să perceapă sursă îndepărtată a acestor reacţii subconştiente?

A ZECEA VIZUINE: SUSŢINEREA VIZIUNII40

Vizuinile ne-au învăţat că cel mai bun lucru pe care îl putem face pentru noi înşine este să ne umplem cu o energie

Caldă, plină de iubire. Pe de altă parte, dacă dorim să

Participăm totuşi la fluxul vieţii, este necesar să nu ne mai risipim energia în schimburi repetitive şi inutile cu alţi oameni. Noi nu putem acumula suficient de multă energie pozitivă pentru a ne crea viaţa pe care o dorim dacă avem pierderi de energie. Aceste pierderi se produc atunci când le permitem

Transformarea

Fluturelui

151

1

Misterul

Altora să ne golească de energie şi când nu ne percepem propriile strategii de control.

Cu toţii ne facem griji. Ne auzim spunând de 20 de ori pe zi: „Nu ştiu unde a fugit timpul?”, „Nu am să termin niciodată această lucrare”, „Nu-mi pot permite acest lucru”, „E mult prea scump pentru mine”, „Nu te poţi baza pe nimeni”, sau alte variaţiuni pe aceeaşi temă. Toate aceste afirmaţii reprezintă mici scurgeri de energie. În plus, există oameni care ştiu cum să ne facă să ne simţim nefericiţi, furioşi sau vinovaţi.

Pe nivelul de percepţie al celei de-a Zecea Viziuni, Viziunea de la Naştere ne ghidează către acei oameni pe care trebuie să-i întâlnim şi către acele activităţi pe care trebuie să le facem. Munca noastră corespunde Viziunii asupra Lumii numai în măsura în care suntem atenţi la efectele acţiunilor noastre asupra celor din jur şi în care căutăm în mod activ modalităţi de a face din această lume o lume mai bună pentru toţi. Cum se face atunci că ne trezim deseori în situaţia în care alte persoane continuă să ne irite?

Mai întâi de toate, ar trebui să vă aduceţi aminte că „Lumea exterioară este doar o reflectare a propriei mele stări interioare”. Întrebaţi-vă: „Oare am căzut iar în capcana strategiei mele de control? Oare îmi trec percepţiile în legătură cu mine şi cu ceilalţi prin filtrul unei vechi convingeri, pentru că mă simt ameninţat sau speriat? Ce intuiţii sau sincronicităţi am ratat în ultima vreme?” Dacă în interiorul dumneavoastră se dă o luptă cu o altă persoană, măriţi perioada de meditaţie, şi implicit de linişte mentală. Căutaţi indicii în visele dumneavoastră, care vă oferă întotdeauna imaginea vie a

Stării dumneavoastră interioare; aplicaţi apoi aceste mesaje conflictului pe care îl aveţi cu persoana în cauză.

Pe nivelul de percepţie al celei de-a Zecea Viziuni noi învăţăm să acceptăm posibilitatea că reacţiile negative faţă de alţi oameni să se datoreze unor probleme rămase

nerezolvate dintr-o altă viaţă. A Zecea Viziune sugerează că aceste sentimente iraţionale de vinovăţie, iritare, uneori chiar teama de trădare, ar putea fi amintiri reziduale dintr-o viaţă anterioară în care am avut de-a face cu persoana respectivă. Evident, există şi sentimente iraţionale pozitive faţă de alţi oameni, care indică posibilitatea unor experienţe pozitive într-o altă viaţă alături de persoana în cauză. Întrucât sentimentele negative creează în noi o stare de mare agitaţie şi ne pot împiedica să ne atingem scopul, ne vom concentra în acest capitol asupra acestor veritabile surse de energie negativă.

STRATEGII DE CONTROL PRIN ELIMINARE CREATE ÎN ACTUALA VIAŢĂ

A Şasea Viziune sugerează că pe vremea când eram copii, noi am început să folosim anumite comportamente, pentru a putea rămâne conectaţi cu părinţii noştri, de care depindea supravieţuirea noastră. Aceste comportamente au derivat din felul în care ne-am perceput părinţii. Dacă aceştia ni s-au părut înspăimântători şi dominanţi, am reacţionat într-un anume fel. Dacă ni s-au părut prea critici, am reacţionat într-un cu totul alt fel. Dacă ni s-au părut că pozează în victime, am reacţionat altfel. În timp, aceste comportamente s-au solidificat, devenind ceea ce noi am numit strategiile

Noastre de control. Controlul se referă la intenţia noastră de a ne păstra controlul asupra conexiunii noastre – uneori incerte – cu iubirea şi atenţia părinţilor noştri, pentru a ne asigura astfel supravieţuirea. Am învăţat astfel că nu putem controla mediul înconjurător decât dacă ne comportăm într-un anume fel, singurul pe care îl puteam cunoaşte pe acel nivel de dezvoltare. Strategia se referă la faptul că am continuat să aplicăm acest comportament şi ca adulţi, autolimitându-ne la un anumit gen de răspunsuri faţă de mediu, cu care ne-am obişnuit din copilărie.

În funcţie de natura fiecăruia, unii dintre noi au ţipat şi au făcut scandal că să-şi intimideze părinţii, atrăgându-

le astfel atenţia asupra lor. Ei au învăţat astfel că îi pot controla pe cei din jur jucând rolul de Intimidatori. Alţii şi-au terorizat părinţii cu întrebări permanente sau prin acţiuni şocante, tocmai pentru că părinţii lor erau absenţi sau distanţi. Ei au învăţat să atragă atenţia celor din jur jucând rolul de Interogatori. Unii au încercat să se ascundă sau să scape de criticile neîncetate ale părinţilor lor, devenind astfel Distanţi. În sfârşit, alţii au tăcut şi s-au retras în interior, ca reacţie la o atitudine ameninţătoare a unor părinţi dominanţi, care îi intimidau. Ei au învăţat să supravieţuiască pozând în Victime („Bietul de mine”) neajutorate, care au nevoie de atenţia celor din jur.

Ca adulţi, aceste strategii de control nu sunt numai ineficiente şi alienante, dar reprezintă inclusiv blocaje în calea sincronicităţilor care creează oportunităţi noi de împlinire a Viziunii noastre de la Naştere. Pe scurt, dacă nu ne trezim din aceste comportamente reactive, noi rămânem blocaţi în ele. Spre exemplu, putem continua să-i intimidăm pe cei din jur pentru a obţine ceea ce dorim de la ei (bani,

Iubire, atenţie, recunoaştere etc.). Intimidatorilor le este teamă că nu sunt luaţi în serios, aşa că îşi propun să-i sperie din start pe toţi ce care le ameninţă (chiar şi potenţial) libertatea sau importanţa de sine. În realitate, tipul de personalitate al Intimidatorului este complet inconştient de adevăratele sale nevoi şi sentimente.

Intimidatorii văd lumea ca pe un câmp de luptă. Ori de câte ori acţionăm din nevoia de a controla totul, noi ne autolimităm şi eliminăm orice posibilitate de a primi un sprijin dezinteresat de la cei din jur. Întrucât se aşteaptă ca viaţa să fie o luptă continuă, considerându-i pe cei din jur doar ca pe nişte potenţiali concurenţi, el atrage către sine exact acest tip de situaţie. Energia urmează întotdeauna gândirea. Lupta care se dă continuu în interiorul persoanei se va reflecta şi în lumea exterioară.

Acest gen de oameni nu pot susţine o viziune elevată

asupra lumii, întrucât modul lor de interacţiune are la bază doar confruntarea şi agresivitatea. Ei sunt mult prea ocupaţi cu luptele lor interioare ca să-şi mai găsească timp şi dorinţa de a-i ajuta pe ceilalţi. Toţi cei care joacă rolul de Intimidatori contribuie la mentalitatea colectivă bazată pe conflict şi luptă, susţinând astfel vechea viziune asupra lumii.

Interogatorii văd lumea ca pe un joc de societate. Aceşti oameni îi studiază întotdeauna pe cei din jur pentru a le găsi punctele slabe şi a profita apoi de ele. Ei subminează ideile celorlalţi punându-le întrebări retorice care îi împiedică să se apropie de ci, creând reacţii de adversitate. Unul din argumentele lor favorite este: „Lăsaţi-mă să fiu eu avocatul diavolului! 41 Bineînţeles, controversele sunt fireşti. O dezbatere legitimă nu are însă nimic de-a face cu strategia de control

155

Misterul

A Interogatorului, care are drept scop furtul de energie de la celelalte persoane şi păstrarea sentimentului de control. Spre exemplu, anunţul frecvent că doreşti să fii avocatul diavolului nu face decât să creeze o anumită distanţă şi să genereze poziţii de adversitate. Adevărata motivaţie a celui care pozează în avocatul diavolului este importanţa de sine, dorinţa de a capta atenţia celor din jur. Dacă aceşti oameni pun o întrebare, tu eşti silit să răspunzi, trecând astfel în defensivă. Nevoia lor de a-şi păstra importanţa de sine dă astfel naştere unei diviziuni şi unei atmosfere corozive, care nu ajută pe nimeni să îşi creeze o viziune pozitivă asupra unui proiect sau asupra lumii. Impulsul lor constant este de a contracara orice idei, şi nu de a fi cu adevărat deschişi faţă de părerile altor oameni. La scară globală, această strategie de control nu face altceva decât să menţină sentimentul de separaţie – „noi” şi „ei”-, suspiciunea, şi să alimenteze ura.

Oamenii distanţi văd lumea ca fiind ameninţătoare sau copleşitoare. Ei preferă să se retragă în interior şi să nu îşi asume un rol activ, responsabil, în devenirea lumii.

Le este teamă să ia poziţie, ca să nu facă greşeli şi să nu fie criticaţi; de aceea, preferă să treacă cât mai neobservaţi. Şi acest comportament distant menţine diviziunile dintre oameni, creând un câmp colectiv de neîncredere în ceilalţi. Distanţii se simt izolaţi, neîncrezători, iar când lucrurile iau o întorsătură proastă – de multe ori chiar ca urmare a comportamentului lor – ei consideră că atitudinea lor a fost justificată. Sunt incapabili să înţeleagă că îşi atrag singuri eşecul, inconştient, pentru că nu participă cu adevărat la evenimente. Oamenii distanţi sunt fie sfioşi, fie se tem să-i lase pe ceilalţi să le cunoască adevăratele sentimente. Întrucât au avut un părinte

Intimidator sau Interogator, ei se tem că cei din jur să nu le conteste nevoile sau sentimentele. Această contestare este ca un fel de negare sau de moarte pentru ei, silindu-i să apeleze la această strategie de supravieţuire.

Distanţii îi consideră pe ceilalţi nişte invadatori potenţiali. Chiar dacă intuiesc de multe ori cum ar putea fi lumea un loc mai bun pentru fiecare, nu fac niciodată nimic, căci refuză să se angajeze să facă primul pas. Veşnic prudenţi şi suspicioşi în ceea ce priveşte motivele celorlalţi, Distanţii au tendinţa să opună rezistenţă evenimentelor care îi iau pe nepregătite. La scară globală, ei alcătuiesc masele de oameni „inocenţi”, care preferă să stea pe margine, şi nu să acţioneze cu responsabilitate pentru bunul mers al lumii.

Oamenii din categorie „Bietul de mine” văd lumea ca fiind nedreaptă. Întotdeauna, ceilalţi oameni sau situaţia în sine reprezintă problema. În viziunea lor, lumea a scăpat complet de sub control, aşa că este firesc să te fereşti de ea prin toate mijloacele. Atitudinea acestei categorii de persoane poate fi uşor recunoscută prin afirmaţii de genul: „Ce să fac? Nu pot schimba nimic”, „Oamenii bogaţi stabilesc toate regulile”, „Nu am niciodată timp pentru

mine”, „Dacă nu ar fi impozitele astea care mă omoară, aş duce-o foarte bine”, „Nimeni nu-mi dă niciodată nimic”, „Nu am să mă descurc niciodată”, şi aşa mai departe. „Bietul de mine” se consideră întotdeauna complet lipsit de putere, deschizând orice conversaţie cu problemele sale. Ei se autodefinesc prin traumele lor din trecut şi atrag atenţia celorlalţi concen- trându-se constant asupra aspectelor negative, pentru a le trezi compasiunea şi a le fura astfel energia.

157

Misterul

De fapt, întreaga noastră cultură are la bază ideea de victimizare. Prin intermediul televiziunii, noi putem participa la aproape toate crimele şi tragediile posibile. Imensa masă de mijloace media alimentează convingerea că dacă nu vom fi foarte, foarte atenţi, vom sfârşi şi noi prin a fi ucişi, răniţi, privaţi de adăpost sau în faliment. Atitudinea „Bietului de mine” se concentrează exclusiv asupra aspectelor negative şi generatoare de teamă ale Viziunii asupra Lumii. De vreme ce, oricum, totul se prăbuşeşte în jur, ce rost mai are să te zbaţi?!

Caroline Myss, scriitoare, om de ştiinţă şi o femeie cu o mare intuiţie medicală, descrie elocvent dependenţa noastră de mentalitatea de victimă într-o conferinţă înregistrată numită De ce nu se vindecă oamenii? Myss susţine că noi ne transformăm rănile într-o sursă de putere, devenind apoi dependenţi de identitatea şi de privilegiile pe care ni le oferă aceste răni. Spre exemplu, noi le povestim întotdeauna celor din jur cât de multe suferinţe am îndurat, încă din copilărie, abuzuri, incesturi, alcoolism, moartea unui copil, sau alte tipuri de privaţiuni sau eşecuri.

Singurul dezastru cu adevărat major din istorie este separarea mamei de copil, la naştere. Această experienţă a abandonării este cel mai devastator eveniment din viaţă, care ne schilodeşte din punct de vedere emoţional şi psihologic. Mama experimentează adesea „tristeţea postnatală”, generată de tăierea cordonului ombilical şi a

legăturii cu copilul ei. Ea plânge, dar apoi plânsul face loc mâniei, durităţii, îmbrăcând o armură care îi acoperă rană ce nu se vindecă niciodată, şi de care cele mai multe dintre femei nici măcar nu sunt

158

Purificarea

Conştiente, întrucât o proiectează asupra mediului exterior, sau chiar asupra copilului neajutorat

Joseph Chilton Pearce, Finalul evoluţiei

Evident, atunci când se petrece ceva negativ, orice om are nevoie de sprijin şi de un anumit timp pentru a face faţă consecinţelor. Timpul ne ajută să ne vindecăm şi să mergem mai departe. Dacă însă zgândări în permanenţă rana, folosindu-te de ea pentru a filtra toate celelalte evenimente din viaţă, ea devine un pretext pentru toate nereuşitele talc.

Myss crede că o parte din sufletul nostru a rămas prinsă în capcana unor traume mai vechi, pe care continuăm să le alimentăm, întrucât ele continuă să ni se pară nedrepte. Energia pe care o primim de la cei care ne ascultă ne dă putere. De aceea, noi nu suntem dispuşi să renunţăm la aceste răni vechi. Orice om are un trecut, şi implicit anumite greutăţi cu care s-a confruntat şi care l-au întărit. Perpetuarea permanentă a acestor evenimente negative şi continua lor reactualizare nu face însă decât să ne blocheze energia psihică, ce devine incapabilă să găsească o nouă cale către împlinirea Viziunii noastre de la Naştere.

Dacă ne schimbăm modul de percepţie şi realizăm că aceste întâmplări s-au petrecut din anumite motive, vom renunţa la ideea că am fost răniţi de cineva. Myss afirmă: „în acest fel vă puteţi elibera de o percepţie care vă răpeşte puterea… lucru care conduce la o ascensiune rapidă către o ordine superioară de percepţie… Iertarea are o putere vindecătoare atât de mare tocmai pentru că permite ieşirea spiritului de pe nivelul de percepţie al condamnării, scuzelor

159

Misterul

Şi slăbiciunii, principii ataşate ideii de justiţie ochi pentru ochi41

Dacă vă veţi schimba modul interior de percepţie, viaţa dumneavoastră se va schimba dramatic. Dacă veţi renunţa să mai rămâneţi fixaţi asupra felului în care alte persoane v-au rănit, relaţiile dumneavoastră se vor schimba la rândul lor. În această direcţie, Myss afirmă: „în momentul în care încetezi să mai fii o victimă, tentaţia de a te asocia cu alte victime va înceta, căci acestea vor spune: 'Vai, ce te-ai schimbat!'... Evident, va exista o stare de teamă... 'Cum va arăta lumea mea dacă mă voi însănătoşi?' Dar cum arată ea când eşti lipsit de putere?... Atunci când îţi arăţi rănile tuturor, ai o anumită agendă privată: 1) doreşti să obţii o anumită putere asupra celorlalţi; 2) ai intenţia să-i controlezi; 3) te pregăteşti deja pentru acele zile negre când vei avea nevoie de sprijinul lor, ceea ce înseamnă o manipulare pe termen lung 42".

STUDIU DE CAZ REFERITOR LA STRATEGIA DE CONTROL A „BIETULUI DE MINE" /INTIMIDATORULUI

O femeie pe care o vom numi Jane a devenit conştientă de numărul mare de persoane din jurul ei care o intimidau abia după ce a citit Profeţiile de la Celestine, în anul 1993. Deşi se simţea golită de energie şi mânioasă pentru „felul în care era tratată", ea se simţea totodată nesigură şi vinovată că nu făcea tot ce-i stătea în puteri pentru a le satisface pe aceste persoane. „întrucât în viaţa mea existau trei Intimidatori principali, trebuia să recunosc faptul că eram

Purificarea

Atrasă către ei din anumite motive. Când mi-am dat seama de acest lucru, primul gând care mi-a trecut prin minte a fost: 'Doamne, cât de mult seamănă aceste persoane cu mama!' Procesul de interiorizare şi de recunoaştere a acestui adevăr s-a dovedit destul de dureros. M-am hotărât atunci să încetez cu această strategie de control11.

Jane ne-a sunat recent şi ne-a povestit progresele pe

care le-a făcut în ultimele şase luni. „Mă simt cu totul alta acum, ne-a spus ea. Spre exemplu, mi-am schimbat complet atitudinea în ceea ce priveşte cariera mea în domeniul imobiliar. Acum şase luni mi se părea că nu mi se potriveşte deloc. Astăzi, atrag cu totul alt gen de clienţi, şi mă încântă la nebunie să lucrez cu ei. Mă simt mai creativă şi mai optimistă, lucru care mă face să fiu implicit mai bună. Sunt mult mai relaxată în sinea mea şi nu mai simt vechiul sentiment de panică. Am început din nou să câştig bani frumoşi, dar schimbările nu au drept cauză acest lucru, căci am mai avut ani buni din punct de vedere financiar, dar sentimentul de panică nu dispărea pentru acest motiv. Am renunţat la atitudinea de tip „Bietul de mine", şi astăzi mă simt ca şi cum aş fi ridicat un văl. Vechile mele răni nu mai au asupra mea efectul cumulat pe care îl aveau anterior". Ce s-a întâmplat? Am întrebat noi.

Puterea pe care o posedă alţii asupra mea este puterea pe care le-o acord eu… De vreme ce eu i-am dăruit Altuia o putere asupra mea pe care nu o posedă, înseamnă că puterea cu care mă confrunt este propria mea putere, nu-i aşa? Propria mea putere a devenit concurentul meu, duşmanul meu. Pe de altă parte, dacă Celălalt posedă într-adevăr putere asupra

Misterul

Mea, dar eu nu o percep ca având efecte asupra mea, el îşi pierde complet puterea asupra mea.

Gerry Spence, Cum poţi câştiga ori de câte ori te cerţi cu

Cineva

„Mai întâi de toate, mi-am dat seama că toţi aceşti oameni se aflau în preajma mea pentru un anumit motiv. Eram atrasă de oamenii dificili. Cădeam imediat în plasa lor; era ca şi cum aş fi fost drogată. Nu pot explica exact, dar intuiesc că operăm pe baza unei structuri mentale din copilărie, în al doilea rând, am început să realizez că de fiecare dată când îmi ignor propriile nevoi şi acestea se acumulează, mai devreme sau mai târziu se produce o

explozie. Vedeam cu ochiul liber că aceşti oameni devin tot mai solicitanţi şi mai egoişti, dar mă învinovăţeam tot pe mine, dând dovadă de o solicitudine excesivă. Când mânia mea se acumula şi exploda, treceam brusc de la statutul de 'Bietul de mine' la cel de Intimidator, copleşindu-i cu acest nou rol. Cred că nu mă simţeam capabilă să-i înfrunt decât după ce adunam suficientă mânie, care îmi jdădea un sentiment de putere.

Renunţasem atât de mult la viaţa mea încât trăiam sentimentul că am devenit un robot. Mai întâi, îmi pierdeam energia, apoi explodam, după care mă simţeam vinovată. Eram tot timpul focalizată asupra lor şi a problemelor lor, uitând complet de nevoile mele.

Primul pas pe care l-am făcut a fost să înţeleg din punct de vedere intelectual mecanismul de operare a strategiilor de control. Am lucrat inclusiv cu un consilier. De fiecare dată când mă întâlneam cu unul din Intimidatorii mei, eram foarte

Atentă să văd ce simt. Apoi am început să mă întreb: 'Carc sunt opţiunile mele în acest caz?' Am încercat mai mult opţiuni, de pildă: 'Trebuie să închid telefonul chiar în acest moment', sau 'Nu-mi place felul în care vorbeşti cu mine'.

La început, după ce îi închideam în nas telefonul unei asemenea persoane, simţeam un adevărat gol în stomac. Pe măsură ce am continuat însă cu intenţia mea de a renunţa la strategia de control, pentru a-mi păstra puterea, am constatat că aceşti oameni devin din ce în ce mai amabili cu mine. Chiar dacă ţipau la mine, am început să nu îmi mai pese. Am învăţat să fiu mai detaşată. M-am focalizat asupra propriilor mele nevoi, nu asupra lor. Aceasta a fost prima schimbare majoră care s-a produs în mine: am început să mă gândesc la Jane.

Am început de asemenea să ţin un jurnal. Am notat în el ce spuneau ei, ce spuneam eu, ce simţeam. L-am recitit din când în când, gândindu-mă cum să procedez pentru ca

tranziţia să fie cât mai lină? Ce aş putea să fac diferit data viitoare? Nu ştiam exact cum să procedez, dar parcă eram ghidată de o forţă superioară! Era ca şi cum aş fi trecut pe pilot automat”.

Nu vă lăsaţi prinşi în capcană

În povestea lui Jane găsim mai multe clemente specifice comportamentelor disfuncţionale legate de strategiile de control. Mai întâi, ea a recunoscut structura psihică recurentă a persoanelor care o intimidau. Era atrasă de oamenii dificili, care o „prindeau în mrejele lor”. Capcana consta în captarea atenţiei ei.

Misterul

Proiecţia mâniei influenţează celelalte decizii

În continuare, ea şi-a dat seama că a negat adevărata dimensiune a durerii ei, deşi mânia se acumula în ea. A preferat însă să proiecteze durerea şi mânia să asupra afacerii pe care o avea. Această proiecţie a sentimentelor de durere a convins-o că nu este potrivită pentru afacerea imobiliară, în al treilea rând, ea şi-a ignorat adevăratele sentimente, concentrându-se exclusiv asupra comportamentului celorlalte persoane, ca şi cum ea nu ar fi existat. Trăia o pierdere de energie, reacţiona prin mânie, după care se simţea vinovată, ceea ce însemna o nouă pierdere de energie din cauza sentimentelor de vinovăţie.

Raportarea la corp ca sursă de informaţii

Jane a început să renunţe la strategia ei de control din clipa în care a devenit conştientă de ea. Reconectându-se la senzaţiile fizice din zona gâtului şi a stomacului, ea a putut trece la o mai mare atenţie faţă de sine în momentul prezent, nu după trecerea evenimentelor, atunci când le reevoca. A încercat răspunsuri diferite, spunându-le celorlalţi că nu se simte bine dacă ţipă la ea sau dacă o critică încontinuu. Şi mai important încă, s-a focalizat asupra sentimentelor ei, îndeosebi asupra celor de teamă, cu convingerea că în acest fel, va putea lua alte decizii, bazate pe o stare mai mare de libertate interioară. Şi-a

transcens astfel nevoia reactivă de apărare şi control, constatând că poate avea grijă de sine chiar şi atunci când oamenii încearcă să-i răpească energia.

164

Purificarea

Realizarea faptului că ceilalţi oameni nu îţi vor face niciodată viaţa mai uşoară

După ce şi-a dat seama că stările ei conflictuale erau dinamizate de aceste relaţii dificile, Jane a înţeles mult mai clar faptul că pe un nivel mai profund, fiecare din aceste persoane reprezenta ceea ce ea credea – inconştient – că îi este necesar pentru a supravieţui. „Am realizat că eram prinsă în mreje de către o persoană pentru simplul motiv că aceasta era o celebritate şi mă temeam că renunţarea la legătura cu ea ar fi însemnat pierderea unui client cu totul special. Un alt client era foarte bogat, realizat din punct de vedere financiar şi profesional, şi avea o casă de care eram îndrăgostită eu însămi. Doream cu adevărat ca el să mă placă, şi doream din tot sufletul să pot vinde o casă de cinci milioane de dolari! O altă femeie era foarte deşteaptă şi avea mare succes. Vorbea foarte bine în public şi avea o sumedenie de relaţii, spre deosebire de mine; cred că îi invidiam statutul social şi speram să mă introducă în cercul ei de influenţă. Interesant este faptul că după ce mi-am dat seama ce fel de om este, am avut imediat şansa – printr-o 'coincidenţă' – să iau parte la un mare eveniment public, unde mi s-au recunoscut calităţile de vorbitor public şi unde am avut un succes uriaş. Dintr-o dată, m-am trezit conectată la propria mea sursă de putere şi energie! Mi-a devenit atât de clar între timp că încercările mele disperate de a mă conecta la acele trei persoane nu îmi aduceau nimic, ci doar îmi risipeau energia!"

Misterul

Reabsorbţia energiei pe care a dăruit-o altora

Dintr-o perspectivă psihologică, se poate spune că Jane şi-a redobândit calităţile pe care le-a proiectat asupra acelor trei persoane. Ea şi-a recâştigat echilibrul şi nu a mai simţit nevoia să atragă Intimidatori care să o vindece

de lipsa respectului ei de sine. În plus, s-a detaşat de convingerea ei subconştientă potrivit căreia supravieţuirea ei depindea de acele persoane dificile, cărora trebuia să le facă pe plac, la fel cum procedase cu mama ei în copilărie.

„Pentru a rămâne conectată la propria mea energie, continuă Jane, mă duc în natură, alerg pe plajă, meditez, privesc frumuseţea din jurul meu, sau ascult muzică. Încerc de asemenea să mănânc cât mai echilibrat. Am învăţat să nu mai reacţionez în niciun fel la plângerile clienţilor mei. Ştiu când trebuie să spun nu, şi am învăţat să nu mai depind de alţii, sfârşind în cele din urmă prin a mă simţi o victimă. Oricât de dureros mi se pare să spun nu, nu mai permit să-mi fie încălcate hotarele. Mă ocup mai întâi de toate de nevoile melc autentice şi îi las pe ceilalţi să fie ceea ce sunt, fără a mai încerca să-i schimb.

Dacă simt că mi se fură energia, îmi aduc aminte că am libera alegere de a-mi schimba comportamentul. Sunt situaţii în care păstrarea liniştii personale presupune să ridic vocea, dar spre deosebire de crizele mele de dinainte, acum rămân centrată în propria mea energie.

Sunt uimită cât de mult s-au schimbat lucrurile. Nu cu mult timp în urmă, eram convinsă că voi renunţa la domeniul imobiliar, dar mi s-a oferit o poziţie într-o nouă firmă, în care există o cu totul altă dinamică. Aici, toată lumea lucrează în echipă. Atmosfera este mult mai plăcută. Am ajuns să îi

Iubesc sincer pe aceşti oameni. Nici măcar nu pot spune că am făcut ceva ca să schimb lucrurile. Pur şi simplu m-am integrat într-o altă frecvenţă, iar fluxul m-a dus singur acolo unde trebuie11. Recent, Jane a luat masa cu prietena ei Patti şi cu sora acesteia, Nadine. Nadine a luat în derâdere discuţia dintre Jane şi Patti legată de aromoterapie şi astrologie. Patti s-a supărat pe Nadine, dar Jane le-a spus că toată povestea este de-a dreptul amuzantă. Râsul ei s-a dovedit contagios, iar mai târziu, Patti i-a mulţumit pentru faptul că i-a schimbat frecvenţa

energetică de la o seriozitate excesivă la un schimb amical de idei. Jane i-a răspuns: „Dacă îţi păstrezi simţul umorului, oamenii vor renunţa mai devreme sau mai târziu să te atace cu sarcasmele lor”.

Hotărârea lui Jane de a schimba un comportament dureros a determinat-o să studieze din interior strategia sa de control, pentru a o putea înţelege şi modifica. Ea nu i-a ignorat pe cei care o răneau şi nu şi-a schimbat slujba, ci a înţeles că dincolo de modelul recurent al atragerii Intimidatorilor exista o dorinţă de vindecare. Ea a descoperit această intenţie pozitivă notând în scris fiecare episod care se petrecea şi observând mesajele pe care le primea în vise. A încetat să se mai simtă vinovată pentru problemele altora. A început să observe când pierdea energic, şi a luat măsuri pentru a opri aceste pierderi. Intenţia sa de a se regăsi pe sine a atras către ea noi oportunităţi pozitive şi i-a schimbat atitudinea despre sine şi despre munca pe care o făcea. Deşi o perioadă procesul s-a dovedit dureros, munca ei de transformare de sine a condus-o în cele din urmă pe un nou nivel de creştere spirituală.

Conştientizarea şi eliberarea de o strategie de control generează la început anxietate, căci dependenţa trebuie

Înlăturată înainte de găsirea unei soluţii interioare care să o înlocuiască. De aceea, trecerea pe un nou nivel de conştiinţă şi de euforie este precedată de multe ori de ceea ce se numeşte „noaptea neagră a sufletului”.

James Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii

„Astăzi, observ imediat semnalele roşii de avertizare, îmi dau imediat seama când mi se aruncă o minge la fileu, şi dacă nu doresc să îi răspund, mă dau pur şi simplu la o parte. Beculeţul roşu se aprinde ori de câte ori o persoană încearcă să se apropie prea repede de mine şi îmi dau seama că foarte curând va începe să mă învinovăţească, va deveni dependent sau chiar agresiv cu mine. Îmi dau

imediat seama când oamenii doresc ceva de la mine. Îi văd cât de necentraţi sunt. La fel eram şi eu. Astăzi, mă percep ca fiind o parte din organizaţie; nu mă mai simt centrul universului. Pe vremea când eram atât de centrată în egoul meu, nu îmi dădeam seama că şi ceilalţi erau la fel de subiectivi şi de centraţi pe ei înşişi. Chiar dacă m-ar pune pe un piedestal, iar egoul meu s-ar simţi foarte bine, îmi dau seama că această relaţie este la fel de dezechilibrată".

ECHIPAMENT GREU, ENERGIE MULTĂ

Jan E., din Oklahoma, ne-a relatat o altă istorie legată de conştientizarea felului în care oamenii încearcă să controleze energia, care i-a schimbat abordarea faţă de clienţii recalcitranţi.

„închiriez camioane pentru mutarea echipamentului greu, ne-a povestit ea, aşa că am de-a face cu foarte mulţi oameni.

Atunci când au de-a face cu o femeie care se ocupă de „treburi bărbăteşti11, mulţi bărbaţi au o atitudine agresivă. Probabil că sunt convinşi că vor obţine astfel mai uşor ceea ce doresc. Înainte, acest lucru mă afecta foarte tare. După ce am citit Profeţiile de la Celestine şi Ghidul practic, am încetat să mă mai consider o victimă. Am început pur şi simplu să văd cum se comportă oamenii.

Faptul că am înţeles că strategiile de control încep din copilărie m-a ajutat să nu mă mai simt atât de ameninţată, îmi dau seama acum că oamenii fac doar ceea ce au învăţat să facă. Unii clienţi joacă rolul 'Bietului de mine', spunându-mi: 'O, chiar trebuie să mă taxaţi pentru o zi întreagă?' îmi dau imediat seama că încearcă să-mi câştige simpatia şi să manipuleze circumstanţele în favoarea lor. De multe ori, aproape că îmi vine să râd".

La fel ca şi Jane, Jan a reuşit să-şi schimbe atitudinea faţă de muncă. Nu a psihanalizat pe nimeni, nu a încercat să facă prozeliţi în favoarea spiritualităţii, nu a scos ochii nimănui pentru greşelile făcute. Unicul lucru pe care l-a făcut a fost o schimbare în interiorul ei. Astăzi, ea nu mai

porneşte de la premisa că ea este cauza comportamentului nepoliticos al bărbaţilor şi nu mai face eforturi să îi domine pe aceştia. Noul nivel de conştiinţă i-a permis chiar să-şi dezvolte simţul umorului.

ARMONIA DIN INTERIOR

Un muzician de jazz din New Orleans, B.F., ne-a scris o scrisoare în care ne-a povestit: „Ideile din ciclul Celestine

169

»

Misterul

Mi-au schimbat radical viaţa. Coincidenţele se succed atât de des încât am început să scriu un jurnal, ca să le pot urmări cursul. Am jucat întotdeauna rolul Distantului, dar acum mi-am dat scama că cu cât mă apropii mai mult de oameni, cu atât mai multe coincidenţe au loc, stimulând acest proces de deschidere interioară.

Am adoptat strategia de control a Distantului ca răspuns la atitudinea tatălui meu, care era un Interogator. Era un imigrant din Irlanda, o fire foarte pragmatică. Eu nu i-am moştenit această calitate. În viziunea lui, muzica era o idee nepractică. M-a convins chiar să renunţ la muzică, lucru care m-a costat foarte mult. S-a folosit de fapte şi de logică, iar eu puteam să-i explic ce simt. De aceea, am devenit distant şi tăcut. Am ştiut întotdeauna că sunt un tip distant, lucru care mă împiedică să îmi asum riscuri şi să cresc… Obişnuiam să port o mască, ceea ce m-a împiedicat să fiu cu însumi şi mi-a afectat creativitatea. Astăzi îmi dau seama că cu cât mă deschid mai mult faţă de oameni, cu atât mai multe coincidenţe apar în viaţa mea”.

ATRAGEREA INTEROGATORILOR

Anne are două afaceri. Ea ne-a povestit că a fost multă vreme angrenată într-o luptă pentru putere cu partenera ei, Joanie, până când a citit despre strategiile de control. „Când am citit despre dinamica Interogator/Distant, în mintea mea s-a aprins un bec. Mi-am dat imediat seama că Joanie se încadra perfect în tipul

Interogatorului. Întotdeauna mi s-a

170

Purificarea

Părut că mă priveşte pe la spate, încercând să mă prindă cu o greşeală sau punându-mi la îndoială metodele. Era o senzaţie foarte sâcâitoare, şi începusem să mă întreb dacă sunt croită să fac afaceri. Încă şi mai important a fost faptul că am înţeles că eu joc rolul Distantului. Mi-am dat seama pe loc:, Hei, eu însămi trezesc această reacţie din partea lui Joanie!' Eram perfect conştientă că fusesem distantă cu ea. Nu-i dădeam niciodată telefon, decât la câteva zile după ce mă sunase. Nu-i povesteam nimic din ceea ce făceam cu anumiţi clienţi. Pusesem o pavăză energetică între mine şi ea, căci doream să nu mă mai streseze atâta. Am înţeles acum că fiind distantă ea, am trezit practic în ea vechea ei teamă de a nu fi abandonată. Îi ştiam povestea vieţii, şi mi-am adus aminte că amândoi părinţii au dispărut pur şi simplu din viaţa ei de mai multe ori, pe vremea când era copil, aşa că a învăţat să nu mai aibă încredere în nimeni. În timp ce eu eram tăcută şi secretoasă, datorită propriei mele insecurităţi, mi-am dat seama că ea credea că doresc să o evit şi să scap de ea.

După ce am realizat toate aceste lucruri, am început să examinez felul în care comportamentul meu distant mi-a afectat şi celelalte aspecte ale vieţii. Spre exemplu, am avut o perioadă în care ar fi trebuit să pun la îndoială decizia medicului meu, dar nu am făcut-o. Aceeaşi atitudine m-a împiedicat să mă implic într-un marketing adevărat pentru afacerea mea, ceea ce mi-a afectat serios situaţia financiară. Ca să nu mai vorbesc de relaţiile mele personale! 41

171

Misterul

LACĂTUL: Cum reuşeşti să Ie faci să te asculte? Cum Ie deschizi?

CHEIA: Secretul este simplu. Dăruieşte-le Întreaga putere. Spune-le adevărul. Fii tu însuţi.

Tot ce avem de făcut este să îi ajutăm să se deschidă,

astfel încât să devină receptivi Ia argumentele noastre! Ori de câte ori ceilalţi doresc să ne asculte, argumentul cel mai simplu va învinge. Invers, oricât de elaborate şi de perfecte ai fi argumentele noastre, dacă ceilalţi nu doresc să ne asculte, nu facem decât să urlăm inutil la lună, precum coioţii.

Dăruirea libertăţii de a accepta sau de a respige argumentele noastre le elimină celor din jur teama, iar teama este cel mai mare duşman al nostru. De pildă, dacă îi spui soţiei: „M-am săturat de muncă. Săptămâna viitoare am să-mi iau o vacanţă. Poţi să-ţi iei liber de la serviciu şi să vii cu mine; dacă nu, voi pleca singur", cel mai probabil este că vei merge singur în vacanţă.

Dacă îi spui însă: „Draga mea, sunt foarte obosit şi ştiu că şi tu la fel. Aş dori să plecăm într-o vacanţă, de îndată ce îţi vei putea lua nişte zile libere de la serviciu. Cu cât mai repede, cu atât mai bine...", ai toate şansele ca ea să vină cu tine. Transferarea deciziei asupra partenerului de viaţă şi asumarea unei poziţii evazive nu îi acordă acestuia o libertate suficient de mare. De aceea, el va rămâne închis şi se va auto-proteja împotriva argumentelor noastre. Vom avea astfel numai de pierdut.

Gerry Spence, Cum să te certi şi să câştigi de fiecare dată

r

Purificarea

ELIMINAREA EMOŢIILOR INFERIOARE

Numitorul comun al tuturor strategiilor de control sunt emoţiile inferioare. Care sunt acestea? Indiferent dacă jucăm rolul unui Intimidator sau al Bietului de mine, noi experimentăm stări emoţionale negative, precum: resentimentele, neîncrederea, cinismul, insecuritatea, importanţa de sine, mânia, gelozia sau invidia. Aceste sentimente se nasc din teamă sau din durere, atunci când simţim că ne pierdem controlul asupra propriei vieţi. Întrucât aceste stări emoţionale negative ne golesc de energie şi ne împiedică să ne amintim Viziunea de la

Naştere, este util să le conştientizăm atunci când ne aflăm sub puterea lor. Evident, o viaţă emoţională plenară include toate sentimentele, căci fiecare din ele poartă un mesaj. Dar dacă suntem prinşi în capcana energiilor de frecvenţă joasă, noi ajungem să vedem viaţa prin filtrul lor, atrăgând şi mai multă energie de aceeaşi factură. Pentru a crea o Viziune pozitivă asupra Lumii este necesar să fim flexibili, să ne adaptăm şi să acceptăm că alţii ne pot învăţa anumite lecţii. Data viitoare când intraţi într-un conflict sau când nu reuşiţi să comunicaţi cu altcineva, urmăriţi cât de greoi vă simţiţi inclusiv din punct de vedere fizic.

CURĂŢAREA CÂMPULUI

Purificarea energiei noastre se poate realiza prin: 1) conştientizarea strategiilor de control; 2) înlocuirea vechilor opţiuni

Reactive cu soluţii noi, creative; 3) iertarea trecutului şi desprinderea de el. Barbara Brennan este profesoară, vindecătoare, terapeut, autor şi om de ştiinţă. Ea s-a ocupat timp de 20 de ani cu studiul câmpului energetic uman. Considerată un excelent vindecător spiritual, ea percepe câmpul energetic uman sub forma unei mătrici pe care cresc celulele corpului fizic. În viziunea ci, câmpul nostru energetic se află într-un flux constant, procesând în permanenţă informaţiile primite. Atitudinile şi deciziile personale creează schimbări în dinamica energiei. Într-un interviu luat de Russell E. Dicarlo şi inclus în cartea acestuia, Către o nouă Viziune asupra Lumii, că afirmă: „Atunci când te ierţi pe tine însuţi, se petrec lucruri extraordinare. Ori de câte ori există ceva ce nu poţi accepta în propria ta fiinţă, în câmpul energetic apare o anumită tensiune şi o energie care stagnează, cam ca mucozităţile care apar în timpul unei răceli. Lipsa de iertare faţă de sine creează aşadar distorsiuni în câmpul energetic personal. Mai devreme sau mai târziu, acestea vor conduce la boală. Dacă te ierţi pe tine însuţi, tu

deblochezi practic fluxul energetic din acest câmp, care începe să elimine toxinele… Dacă ai o atitudine inflexibilă faţă de un alt individ, în câmpul tău apare o anumită structură. Ori de câte ori ai de-a face cu persoana respectivă, aura personală devine rigidă şi fragilă, împiedicând energia să curgă către acea persoană, în mod normal, între două persoane care interacţionează apare un schimb energetic, sub forma unor benzi late sau a unor curenţi bioplasmatici, parte integrantă din schimbul de energie a vieţii care se derulează între toate fiinţele vii… Dacă însă eşti incapabil de iertare faţă de altcineva, acest schimb se blochează, generând o reacţie similară şi în cealaltă persoană.

Este ca şi cum energia ar circula pe o stradă cu două benzi, una într-o direcţie şi cealaltă în direcţia opusă43”.

PURIFICAREA PERSONALĂ FACE PARTE INTEGRANTĂ DIN PROCESUL DE SPIRITUALIZARE A DIMENSIUNII TERESTRE

După cum afirmă a Treia Viziune, noi trăim într-un câmp de conştiinţă divină pură, structurat apoi de conştiinţa umană. Fiecare gând şi fiecare decizie a noastră nu afectează numai câmpul nostru energetic personal, ci şi persoanele cu care avem legături karma-ice, şi chiar câmpul energici universale. Atunci când ne purificăm energia personală, noi facem un pas înainte către fuziunea dimensiunii fizice cu cea spirituală, în fiinţa noastră. Întrucât fiecare dintre noi este o scânteie din Dumnezeu, fiecare proces de purificare creează mai multă energic a iubirii, care serveşte scopului evoluţiei. Foarte mulţi maeştri au afirmat acest lucru: „Dacă doreşti pacea lumii, începe prin a face pace în tine însuţi”.

Nu putem vorbi de o cauzalitate liniară, în care un lucru dă naştere altuia, ci mai degrabă de o influenţare reciprocă, de o creare a ocaziilor sau a contextelor care permite naşterea unor efecte, dar care influenţează

inclusiv cauzele care le-au generat. Avem aşadar de-a face cu o dinamică reciprocă. Adevărata putere nu sălăşluieşte într-o entitate, ci în relaţia dintre entităţi.

Joanna Macy, Lumea privită ca amant, lumea privită ca sine

175

»

Misterul

RECUNOŞTINŢA DESCHIDE ROBINETUL COINCIDENŢELOR

Brennan afirmă: „Câmpurile au diferite frontiere. Astfel, frontiera unei persoane pline de iubire este fluidă şi permeabilă. De aceea, acest gen de oameni pot interacţiona mult mai uşor cu semenii lor44 Sentimentul de recunoştinţă dinamizează regiunile mai profunde unde sălăşluieşte spiritul divin şi unde poate fi găsită Viziunea de la Naştere. În viziunea lui Brennan: „Energia intensă a esenţei sufletului începe atunci să emane… revărsându-se în exterior. Recunoştinţa îl pune pe individ în rezonanţă cu câmpul energiei universale… sau cu câmpurile morfogenetice ale planetei şi ale sistemului solar. Acest lucru este foarte important, căci ne pune practic în rezonanţă cu propria viaţă. Universul devine atunci un sprijin permanent45”.

Deşi cei mai mulţi dintre oameni nu au atins încă nivelul pe care ar putea vedea ei înşişi aceste energii, experienţele referitoare la câmpurile energetice ale unor pionieri precum Myss şi Brennan, ca să nu-i numim decât pe doi dintre ei, ridică potenţialul capacităţilor noastre colective. Dovezile aduse de ştiinţe aflate în plină afirmare, cum este bioenergetică, contribuie direct la progresele unor domenii importante, cum ar fi rezolvarea conflictelor globale. Imaginaţi-vă ce s-ar întâmpla dacă alături de alte strategii de negociere, în tratativele pentru pacea lumii s-a introduce şi aceste atitudini, percepţii şi stări de conştiinţă! La fel ca apa care se colorează dacă este amestecată cu o singură picătură de vopsea roşie, emoţiile noastre colorează lumea în care trăim. Dacă vom practica

într-o mai mare măsură la nivel

176

Purificarea

Individual iubirea şi cinstea în relaţiile noastre personale, energiile noastre vor afecta întregul câmp colectiv. Fără niciun alt efort suplimentar, noi putem crea astfel condiţiile pentru ca şi alţii să intre în acest câmp. Cam aşa s-au petrecut lucrurile cu Jane şi Jan, care au descoperit că prin schimbarea percepţiilor lor interioare şi a comportamentului lor, mediul exterior s-a schimbat automat. În loc să căutăm o soluţie liniară (A+B=C) a „felului în care putem schimba lumea", am face mai bine să schimbăm condiţiile care stau la baza propriei noastre vieţi, aşteptând apoi să vedem ce condiţii apar pentru a ne angrena în serviciul celorlalţi. Printr-o percepţie mai fluidă asupra evoluţiei, privită ca un proces dinamic influenţat de relaţia dintre evenimente, descoperiri şi decizii, putem ajunge să înţelegem că Viziunea de la Naştere şi Viziunea asupra Lumii se pot derula în mod natural, în măsura în care am eliberat calea de obstacole.

REZISTENŢA

Aţi ajuns aşadar în etapa în care aţi citit despre Viziuni şi de-abia aşteptaţi să faceţi schimbări în viaţa dumneavoastră. Sunteţi plin de speranţe că vă veţi găsi menirea în viaţă. Doriţi să manifestaţi mai multă iubire şi să vă ridicaţi nivelul de conştiinţă spirituală. Aţi devenit conştient de o serie de paşi pe care îi puteţi face pentru a iniţia schimbările pozitive. Aţi citit despre exerciţiile descrise în această carte sau în altele, şi vi se par logice.

Nu aţi încercat însă niciunul din aceşti paşi.

Aşteptaţi o inspiraţie ca să ieşiţi din actualul blocaj, dar spre marea dumneavoastră frustrare, nu se întâmplă nimic.

177

Misterul

Explicaţia este una firească şi se numeşte: rezistenţă. Rezistenţa este o dinamică ce poate apărea în viaţa noastră sub diferite deghizări. Să spunem că o persoană pe

care o cunoaşteţi foarte bine v-a indicat un anumit comportament al dumneavoastră care generează probleme în relaţia cu ea. Chiar dacă observaţia să vă irită, aveţi toate şansele să recunoaşteţi că are dreptate şi să vă schimbaţi. Nu îi veţi spune însă niciodată: „îţi mulţumesc pentru că mi-ai dezvăluit acest lucru. Am să încerc să mă schimb, căci doresc să devin mai bun şi să cresc din punct de vedere spiritual41. Prima reacţie este întotdeauna de respingere, considerând că persoana respectivă greşeşte, este nedreaptă, sau are ceva cu dumneavoastră. În cazuri extreme, vă puteţi enerva atât de tare încât să consideraţi toate observaţiile pe care vi le-a făcut vreodată persoana în cauză că fiind incorecte sau nedrepte. Mintea dumneavoastră îşi reaminteşte rapid toate observaţiile „inadmisibile44 care s-au adunat la dosar, pentru că nu aţi reuşit clar, o dată pentru totdeauna, cât de mare sunteţi dumneavoastră, în pofida criticilor ei obtuze. Aceasta înseamnă rezistenţa. Ea generează resentimente şi alte emoţii negative, care cer apoi răzbunare, sau o justiţie de tipul „ochi pentru ochi44. Acest gen de răspuns arată o incapacitate de a accepta părerea celor din jur sau de a observa când nu merg lucrurile, care rigidizează şi vă subminează energia creatoare.

REZISTENŢA ANUNŢĂ UNEORI IMINENŢA UNEI SCHIMBĂRI

Un student la un seminar pe tema Viziunilor de la Celestine ţinut la Boston ne-a relatat: „Am observat că atunci

Purificarea

Când opun rezistenţa la ceva, există un adevăr care încearcă să iasă la iveală. Am descoperit de asemenea că rezistenţa anunţă de multe ori iminenţa unei mari schimbări. Am crezut întotdeauna în ştiinţă, iar aceste idei spirituale sunt foarte noi pentru mine. Astăzi, când simt că opun rezistenţă la o idee nouă, încerc să-mi dau seama ce schimbare urmează să se petreacă în viaţa mea (de cele mai multe ori, aceste schimbări chiar apar)”.

În general, chiar dacă ştim că trebuie să ne

schimbăm viaţa, noi nu o facem. Dacă vi se pare că vă aflaţi într-o asemenea situaţie, puneţi-vă întrebarea: „La ce va trebui să renunţ dacă îmi voi asuma acest pas nou?” Beverly, un medic radiolog, ne-a povestit că după ce a citit Profeţiile, a preferat să evite exerciţiile parentale descrise în Ghidul practic, deşi era convinsă că acestea ar fi ajutat-o să înţeleagă anumite lucruri în legătură cu alegerea pe care a făcut-o cu părinţii ei. Întrebarea care o preocupa cel mai mult la vremea respectivă era dacă să rămână în domeniul medical sau să dea curs chemării pe care o simţea pentru literatură (dorinţei de a scrie). „Mi-am dat seama că rezistenţa pe care o opuneam unor autoanalize ca cea de mai sus era legată de teama mea de a face o comparaţie între idealurile copilului care am fost şi ceea ce am devenit astăzi. Îmi erau greu să mă gândesc fară resentimente la părinţii mei. Întotdeauna am fost de părere că m-am născut din greşeală în această familie, care nu mi-a lăsat suficientă independenţă ca să devin ceea ce doream eu”.

Rezistenţa lui Beverly de a face exerciţiile parentale atesta clar nevoia ei de a nu afla mai multe despre părinţii ei, căci era mai comod pentru ea să-i acuze pe ei de neîmplinirea pe care o simţea din punct de vedere profesional.

179

Misterul

În cele din urmă, ea şi-a dat seama că se temea că este prea târziu să mai înceapă la această vârstă o carieră de scriitoare. Era mult mai comod să arunce vina pe părinţii ei, care nu au încurajat-o de timpuriu să scrie. Ea a mai înţeles că rigoarea părinţilor săi a ajutat-o să-şi cultive autodisciplina, iar cariera ei medicală i-a adus mari beneficii materiale şi respectul de sine. Vorbind despre acest subiect cu o prietenă, aceasta i-a sugerat că disciplina ei care i-a permis să urmeze o facultate grea cum este cea de medicină pot fi transferate inclusiv asupra unei cariere literare. „La urma urmei, a adăugat ea, nu cred că aş fi avut prea multe de spus pe vremea când eram

mai tânără. Astăzi, sunt interesată să scriu îndeosebi despre schimbările care s-au produs în domeniul medical, iar pentru a fi credibilă aveam nevoie de experienţa pe care am dobândit-o”.

AFLAŢI COSTUL REZISTENŢEI PE CARE O OPUNEŢI

Dacă nu urmaţi o intuiţie sau o ocazie care vi se oferă printr-o sincronicitate, este evident că faceţi o alegere. La baza acestei alegeri stă o teamă profundă sau o prioritate pe care o consideraţi mai importantă decât noua viaţă pe care v-aţi dori-o. În acest caz, există câteva întrebări pe care ar merita să vi le puneţi: „Ce anume mă tem că aş putea descoperi în legătură cu mine? Ce îmi permite să fiu, să fac sau să am rezistenţa pe care o opun în calea schimbării? Care este costul acestei rezistenţe, care nu îmi permite să mă schimb? De ce nu sunt dispus să renunţ la limitele mele?”

Ar trebui să privim orice rezistenţă pe care o opunem ca pe un indiciu care ne semnalează o convingere limitată. Ea nu trebuie judecată, ci privită ca un loc întunecat din fiinţa noastră, în care trebuie să aducem lumină şi înţelegere. Maeştrii budişti predau o tehnică de respiraţie în interiorul punctului de rezistenţă, vizualizând cum acesta se deplasează către inimă. Odată atins de energia plină de iubire şi de lumină a inimii, el le dizolvă, iar blocajul este eliminat.

ELIMINAREA SENTIMENTELOR REZIDUALE RÂMASE DIN VIEŢILE ANTERIOARE

Am văzut până acum cum putem elimina blocajele energetice generate de anumite evenimente din actuala viaţă, în continuare, vom examina straturile mai profunde din fiinţa noastră. De ce este acest lucru necesar? Tot mai multe grupuri de oameni se încarnează împreună, pentru a lucra colectiv la crearea unei Viziuni pozitive asupra Lumii în această epocă de mare tranziţie. Lucrul la unison nu

reprezintă numai un avantaj imens, ci şi o necesitate pentru realizarea marilor schimbări pozitive în mediul social şi cultural. Întrucât „niciun grup nu îşi poate atinge întregul potenţial creator până când nu îşi purifică în mod conştient şi până când nu îşi amplifică energia, este necesar să scoatem la lumină inclusiv anumite probleme care depăşesc durata actualei vieţi46”. Percepţia pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni ne oferă o perspectivă mai amplă, ce include reîncarnarea – viziune pe care cultura noastră nu ne-a predat-o.

181

Misterul

Cea de-a Opta Viziune se referă la felul în care îi putem ajuta pe alţii să îşi ridice nivelul de conştiinţă, trimiţându-le energie prin transfigurarea lor (focalizarea asupra frumuseţii lor inerente şi asupra înţelepciunii sinelui lor superior). Acest proces poate ridica exponenţial nivelul energetic şi de creativitate al unui grup. Din păcate, membrii multor grupuri nu reuşesc să se transfigureze reciproc, chiar dacă mulţi dintre ei pot face acest lucru în alte condiţii. Acest lucru este de regulă adevărat în colectivele de muncă, de pildă într-un grup de angajaţi, sau în grupurile de oameni care se adună pentru a lucra împreună la un proiect comun. Explicaţia constă în faptul că aceşti oameni au fost împreună şi în alte vieţi, iar vechile emoţii ies la suprafaţă şi le blochează procesul de transfigurare.

James Redfleld, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.

Spre exemplu, în grupul din roman alcătuit din şapte persoane care încearcă să oprească experimentul energetic din vale, Curtis şi David manifestă o mânie aproape iraţională faţă de Maya. În meditaţie, ci încep să vadă fragmente dintr-o viaţă anterioară, în care au fost împreună, iar Maya a făcut o greşeală care a condus la moartea lui David şi Curtis. Ei şi-au păstrat emoţiile negative din acea viaţă, iar acestea au ieşit la iveală în prezent, dându-le posibilitatea să le transceandă şi să realizeze împreună scopul comun.

Viziunea ne explică de ce, în anumite situaţii, noi continuăm să simţim o iritare iraţională faţă de anumite persoane, chiar dacă am renunţat la strategia noastră de control. În asemenea cazuri, este posibil ca aceste animozităţi să îşi aibă rădăcina în experienţele dintr-o viaţă anterioară.

182

Purificarea

Acest lucru poate să explice anumite sentimente de vinovăţie, ruşine, invidie, mânie sau gelozie legate de o altă persoană din grup, în pofida oricărei raţiuni. În loc să ignorăm aceste sentimente, ar fi mai util să încercăm să aducem în lumina conştiinţei motivul pentru care am fost împreună într-o viaţă anterioară şi obiectivul pe care am încercat să-l îndeplinim atunci, pentru a vedea ce anume am putea schimba astăzi. Este acelaşi proces pe care îl aplicăm atunci când eliminăm sentimentele şi comportamentele negative generate de anumite evenimente din viaţa actuală, cu diferenţa că acum este aplicat unei perspective mai ample, legată de o încarnare ale cărei lecţii de viaţă ne-ar putea ajuta chiar în actuala viaţă. Procesul necesită însă multă răbdare. În roman, evenimentele se succed rapid, dar numai pentru a scoate în evidenţă ceea ce trebuie demonstrat. Dacă aveţi un conflict puternic pe care aţi dori să îl rezolvaţi şi nu aţi reuşit acest lucru prin consilierea tradiţională, puteţi încerca o terapie prin regresie sau o lectură mediumică ţinută de un prieten apropiat. La fel ca în cazul oricărui alt serviciu profesional, aveţi grijă să solicitaţi referinţe înainte.

EMOŢII REZIDUALE DIN VIEŢILE ANTERIOARE

În lucrarea Studiul reîncarnării, psihologul Hâns Tendam citează un exemplu plastic de sentimente reziduale dintr-o viaţă anterioară în cazul lui Lanfranco Davito, un poliţist italian. Totul a început cu un incident din viaţa prezentă: „Davito se afla la datorie, când un străin s-a apropiat de el pe stradă. El şi-a amintit instantaneu de faptul că acest om

Misterul

L-a ucis în timpul unei certe în cadrul tribului (într-o altă viaţă) şi s-a albit la faţă de frică. Mai târziu, prin minte i-au trecut tot felul de amintiri din acea viaţă primitivă47 Acest gen de amintiri dureroase explică de ce omul a fost binecuvântat cu vălul uitării la naşterea într-o nouă viaţă. De regulă, ele nu ies la suprafaţă până când nu ne maturizăm suficient de mult pentru a nu fi dezechilibraţi de aceste amintiri. Pe de altă parte, unele amintiri spontane, sau chiar anumite sentimente intuitive vagi, ne pot ajuta să înţelegem mai bine o relaţie curentă cu o persoană pe care am cunoscut-o într-o altă viaţă, chiar dacă în circumstanţe cu totul diferite.

Deşi nu este recomandabil să încercaţi să vă reamintiţi vieţile anterioare fără o asistenţă profesionistă, este totuşi util să luaţi în considerare ipoteza că v-aţi născut în această viaţă pentru a continua să lucraţi cu anumite probleme rămase nerezolvate, la care se adaugă împlinirea scopului vieţii (care include şi plata datoriilor karma-icc pentru a nu mai repeta aceleaşi greşeli). De regulă, persoanele cu care ne întâlnim în actuala viaţă au fost de acord să ne ajute să ne plătim aceste datorii.

Pe măsură ce deveniţi tot mai conştient de sentimentele dumneavoastră actuale, intuiţia vă poate furniza anumite mesaje legate de anumite emoţii disproporţionate. Spre exemplu, este posibil ca în urma unei căsătorii să fi dobândit anumite rude faţă de care simţiţi o antipatie instantanee. Sau, vă nimeriţi într-un colectiv în care trebuie să lucraţi cu cineva care vă trezeşte un sentiment iraţional de iritare. Dacă doriţi să vă împliniţi Viziunea de la Naştere, ar fi util să încercaţi să vă lărgiţi perspectiva legată de originea acestor sentimente iraţionale.

184

1

Purificarea

Ori de câte ori lucrăm în grădină, noi intrăm automat în rezonanţă cu Deva-şii de aici. Când doream să tăiem un

copac, intram mai întâi în rezonanţă cu Deva-ul său. Am reuşit chiar să intrăm în rezonanţă cu Deva-şii insectelor pentru a Ie convinge să ne lase plantele în pace. Când am încercat însă să ne punem la unison cu Deva sau cu spiritul căprioarelor ca să le convingem să nu ne mai mănânce plantele, a fost nevoie de multe zile de meditaţie până când am reuşit să intrăm în rezonanţă cu el. Căprioarele au fost vânate intensiv de foştii proprietari, şi a trebuit mai întâi să restabilim climatul de încredere cu ele.

Am mai descoperit că nu putem intra în rezonanţă cu natura dacă nu ne aflăm la unison unii cu ceilalţi. Apoi, am descoperit că nu ne putem gândi la natură numai că la nişte mici petece de grădină create de oameni, ci trebuia să includem în meditaţia noastră şi peisajul înconjurător, precum şi pădurea.

Corinne Melaughlin şi Gordon Davidson, Politici spirituale

Într-un grup orientat pe proiecte, este posibil ca o persoană cu probleme să reflecte o temă importantă, la care ar trebui să mediteze întregul grup, în vederea soluţionării ei. Grupurile care operează din perspectiva celei de-a Zecea Viziuni trebuie să ştie cum să-şi elibereze energia de problemele derivate din trecut şi cum să integreze prezentul într-un climat generalizat de iubire. După cum afirmă Viziunea: „Procesul de purificare nu poate începe până când nu ne reintegrăm complet în iubire48 Edgar Cayce, celebrul medium şi vindecător, a insistat de multe ori că până când nu vom renunţa la ostilitatea faţă de alte persoane, noi vom

Fi legaţi de ele viaţă după viaţă, până când ne vom rezolva problema. De multe ori, nu doar prietenii, ci şi duşmanii decid să se reîncarneze într-o singură familie, cu scopul de a-şi rezolva problemele karma-ice.

Mă uit la Vulturul Cenuşiu şi îl întreb: „Care este secretul?” El îmi răspunde cu afecţiune: „BLÂNDEŢEA. Lumea voastră are nevoie de BLÂNDEŢEL-am întrebat

atunci pe Vulturul Cenuşiu: „Cum putem învăţa această calitate?” El mi-a răspuns: „Cu blândeţe, numai cu blândeţe

Rosemary Altea, Vulturul şi trandafirul

Uneori, se întâmplă ca în viaţa noastră să apară o persoană cu o vibraţie foarte diferită de a noastră, pentru a se putea vindeca prin această interacţiune. În cartea sa, Multe vieţi, mulţi maeştri, Dr. Brian Weiss relatează o serie de informaţii primite din dimensiunile superioare de conştiinţă în timpul unor şedinţe de regresic pe care le-a executat asupra unei cliente, Catherine. Unul din aceste mesaje afirma clar că dacă nu ne debarasăm acum de defectele şi viciile noastre, le vom transfera inclusiv în viaţa noastră viitoare. Dacă reuşim să ne rezolvăm anumite probleme, nu ne vom mai confrunta cu ele în viaţa noastră viitoare. Întrucât ne reîncarnăm împreună cu alţi oameni care sunt de acord să ne ajute să scăpăm de datoriile pe care le avem, noi trebuie să învăţăm să ne împărtăşim cunoştinţele împreună cu ei. Mesajul continuă: „Trebuie să învăţaţi să nu vă apropiaţi doar de acele persoane cu care rezonaţi perfect. Este normal să fii atras de cineva care are acelaşi nivel vibratoriu ca şi tine. Trebuie să vă îndreptăţi însă şi către acele persoane care nu

Rezonează cu voi, căci numai astfel îi veţi putea ajuta (sau veţi putea fi ajutaţi de ei).

Voi dispuneţi de o anumită putere intuitivă, pe care ar trebui să o urmaţi, fără a-i opune rezistenţă. Cei care opun rezistenţă acestei puteri au parte de pericole. Nu toată lumea se naşte cu puteri egale. Unii au puteri mai mari decât alţii, pe care şi le-au cultivat în alte epoci. Altfel spus, nu toţi oamenii se nasc egali. Dar mai devreme sau mai târziu, vom atinge cu toţii un punct în care vom deveni egali49”.

Una din legile naturii face că nicio inteligenţă să nu se poată manifesta până când nu primeşte un impuls din

partea unei forme deja dezvoltate a inteligenţei respective. Toate dovezile indică faptul că inima dezvoltată a mamei contribuie la dezvoltarea inimii copilului, generând un dialog între creierul şi inima acestuia. Când se naşte, copilul află astfel că totul este în regulă şi că naşterea a avut loc cu succes… Această comunicare de la inimă la inimă activează şi inteligenţa corespondentă a mamei.

Atunci când îşi ţine copilul la piept, în partea stângă, în locul care corespunde inimii, mama îşi activează o mare parte din inteligenţa latentă, proces care conduce la schimbări masive ale funcţiilor cerebrale şi la schimbări permanente de comportament.

Joseph Chilton Pearce, Finalul evoluţiei

Aşa cum mulţi oameni încep să-şi dea seama, pe un nivel foarte profund al fiinţei noastre, noi ne alegem acea familie care ne poate asigura cel mai bun cadru pentru dezvoltarea capacităţii noastre de a iubi. Aşa cum vom vedea

Misterul

În capitolele următoare, există o mare probabilitate ca sufletul nostru să fi ales o anumită locaţie şi o anumită dinamică parentală pentru a ne vindeca anumite tendinţe negative, cum ar fi ridiculizarea altora, sfidarea, elitismul, criticismul, complexele de superioritate sau de inferioritate, aroganţa, lăcomia, încăpăţânarea, nerăbdarea, mânia, răzbunarea, tendinţa de a judeca pe alţii sau egocentrismul. În multe învăţături spirituale se consideră că un alt suflet, cu care avem o legătură intimă, a fost de acord înainte de naştere să ne ajute să rezolvăm anumite probleme. Spre exemplu, Dr. Weiss descrie o şedinţă cu Catherine în care aceasta vede, într-o altă viaţă, un om plin de iubire, care se îngrijeşte de cai la o fermă. Ea îl recunoaşte ca fiind bunicul ei din actuala viaţă şi îi spune doctorului: „Era foarte bun cu noi. Ne iubea… Nu a strigat niciodată la noi. Dar a murit”. Weiss îi răspunde: „Da, dar te vei întâlni din nou cu el, ştii foarte bine”. „Da, recunoaşte Catherine, am mai fost cu el şi înainte. Nu era

la fel ca tata. Sunt atât de diferiţi, el şi tata". Weiss o întreabă: „De ce unul te iubeşte şi se poartă atât de frumos cu tine, în timp ce celălalt este atât de diferit?" Ea răspunde: „Pentru că primul a învăţat. El şi-a plătit datoriile pe care le avea. Tata nu şi-a plătit datoriile. El s-a întors... fără să înţeleagă. Va trebui să o ia iar de la început". Ea considera că misiunea tatălui ei era să înveţe să nu-şi mai trateze copiii că pe o proprietate, ci cu iubire50.

STUDIUL INDIVIDUAL SAU ÎN CRUP

Exerciţiile care urmează pot fi practicate individual sau folosite ca bază de discuţii în grup. Dacă lucraţi într-un grup,

Purificarea

Puteţi alege unul sau mai multe subiecte, scriind ceea ce gândiţi despre ele timp de 5-10 minute, fie acasă, înainte de şedinţă, fie la începutul şedinţei.

Întrucât aceste subiecte au o natură personală, este foarte important să vă creaţi un grup în care să vă simţiţi în siguranţă, neameninţat de cineva. Pe de altă parte, veţi avea foarte mult de câştigat văzând felul în care abordează ceilalţi subiectele respective.

Citiţi sau discutaţi pe rând despre sentimentele pe care vi le trezesc subiectele respective, fară a fi întrerupţi de ceilalţi membri ai grupului. Începeţi discuţia generală şi împărtăşirea impresiilor abia după ce toată lumea a terminat. Urmăriţi dacă nu există vreun mesaj pentru dumneavoastră atunci când altcineva descrie felul în care abordează el subiectul ales!

Verificaţi felul în care vechile răni sunt zgândărite

Timp de 3-5 minute, răspundeţi în scris la întrebările care urmează. Nu vă întrerupeţi din scris şi nu corectaţi nimic din ceea ce aţi notat. Dacă lucraţi într-un grup, nu trebuie să împărtăşiţi nimic din ceea ce nu doriţi.

1. Descrieţi un sentiment, o persoană sau o situaţie care v-a obsedat în ultima vreme. Credeţi că puteţi respinge energia acestei vechi răni (în loc să vă lăsaţi copleşit de ea)? Cât de des puteţi face acest lucru? În

fiecare oră? O dată pe zi? Din când în când? Ce procent din energia dumneavoastră psihică se pierde pentru păstrarea în viaţă a acestei probleme?

2. Ce evenimente negative din copilăria dumneavoastră (abuzuri, boli, insulte, defecte de caracter etc.) povestiţi

Misterul

Frecvent celor din jurul dumneavoastră? Vă daţi seama că această obişnuinţă nu reprezintă decât o încercare de a vă simţi important? Simţiţi că ea vă conferă o anumită putere subtilă?

3. În ce domeniu din viaţă vă simţiţi blocat? În cel profesional? Al relaţiilor de cuplu? Acasă? Ce paşi refuzaţi să întreprindeţi, din teamă? Cât timp pierdeţi cu stările de confuzie? (notaţi sentimentele dumneavoastră, fară a încerca să rezolvaţi acum problemele)

4. Descrieţi în detaliu felul în care conflictul dumneavoastră curent reactualizează tensiunea pe care o simţeaţi în copilărie.

Trăiţi intens

1. Descrieţi ce v-aţi dori cel mai mult să se întâmple în viaţa dumneavoastră.

2. Descrieţi detaliat o scenă care să exemplifice această dorinţă a dumneavoastră.

3. Care este lucrul cel mai plăcut şi care v-ar oferi cea mai mare satisfacţie între toate, pe care l-aţi putea face mâipe?

4. Îl veţi face? Dacă nu, de ce nu? Ce anume stă în calea împlinirii acestei dorinţe?

5. Ce fel de atitudine revelează răspunsul pe care l-aţi dat? Ce voce a vorbit în mintea dumneavoastră? A tatălui? A mamei?

6. Ce prioritate este scoasă în evidenţă de alegerea dumneavoastră pentru ziua de mâine?

7. Ce faceţi pentru a vă distra?

Purificarea

Analizaţi strategia de control care vă caracterizează

1. Ce strategie de control aveţi tendinţa să adoptaţi atunci când sunteţi stresat?

2. Descrieţi strategiile de control ale părinţilor dumneavoastră (sau ale celor care v-au crescut, dacă este cazul altor persoane).

3. Ce fel de persoane vă deranjează cel mai mult? Ce sentimente trezesc acestea în dumneavoastră? Gândiţi-vă la una sau la două persoane concrete (dintre prietenii sau colegii dumneavoastră) şi descrieţi sentimentele pe care vi le trezeşte un eventual conflict cu ei.

4. Aţi identificat strategia pe care o adoptaţi şi aţi discutat despre sentimentele dumneavoastră cu cealaltă persoană? Ce s-a întâmplat? Dacă nu aţi făcut-o, de ce? Vă este teamă de ce s-ar putea întâmpla dacă aţi vorbi cu persoana în cauză?

5. Imaginaţi-vă o conversaţie cu o persoană cu care sunteţi angrenat într-o luptă pentru putere. Imaginaţi-vă că sunteţi relaxat şi vă aflaţi într-un loc neutru, cum ar fi o cafenea sau o bancă din parc. Notaţi în scris felul în care v-aţi putea descrie sentimentele, sincer, dar fără a-l condamna pe celălalt.

Radiografierea relaţiei de cuplu pentru a elimina energia negativă

Înainte de a încerca să remediaţi o problemă cu care vă confruntaţi într-o relaţie, nu ar strica să faceţi o anumită

Misterul

Introspecţie pregătitoare, pentru a elimina pe cât posibil energia negativă.

Reflectaţi timp de câteva momente la următoarele întrebări, pentru a vedea ce sentimente negative aveţi faţă de persoana în cauză. Nu este exclus ca aceste emoţii nerezolvate să stea la baza blocajelor energetice inconştiente din alte domenii ale vieţii dumneavoastră, cum ar fi creativitatea, finanţele sau luarea deciziilor. Notaţi pe o foaie de hârtie primele impresii care vă trec prin minte citind aceste întrebări.

Cum vedeţi persoana respectivă?

Închideţi ochii şi întrebaţi-vă: „Cine mă deranjează cel mai mult la ora actuală?” Notaţi numele persoanei la începutul paginii.

„în ce fel mă goleşte de energie această persoană?” Notaţi un răspuns format din una sau două propoziţii.

În continuare, notaţi patru sau cinci cuvinte care descriu cel mai bine sentimentul pe care îl aveţi faţă de această persoană. Ar putea fi: iritare, mânie, resentiment, invidie… încercuiţi emoţia care redă cel mai bine starea dumneavoastră de spirit.

Închideţi din nou ochii şi imaginaţi-vă că vă aflaţi lângă această persoană. Ce senzaţii fizice simţiţi, sau ce vă amintiţi de la ultima întâlnire cu ea? Simţiţi un nod în gât, în stomac, în piept, atunci când vă aflaţi lângă persoana respectivă? Notaţi patru sau cinci senzaţii fizice pe care le asociaţi cu această persoană. Încercuiţi-o pe cea care este cea mai intensă.

Le povestiţi vreodată altora despre relaţia dumneavoastră cu persoana-problemă? Vă exprimaţi sarcastic sau cinic în legătură cu ea?

Notaţi patru sau cinci cuvinte pe care le-aţi folosit într-o asemenea conversaţie despre persoana în cauză, cum ar fi: prost, rigid, ridicol, nebun, abuziv, intimidator, victimă, vicios. Încercuiţi cuvântul care caracterizează cel mai bine (în viziunea dumneavoastră) persoana respectivă. Vi se potriveşte în vreun fel acest cuvânt, chiar şi dintr-o perspectivă laterală?

Dacă lucraţi la un proiect împreună, despre ce fel de proiect este vorba? Notaţi rezultatul cel mai bun pe care l-aţi putea obţine cu proiectul respectiv, şi de ce s-ar putea să nu obţineţi acest rezultat, din cauza persoanei în cauză.

O poveste neterminată

PASUL UNU

Notaţi numele persoanei la începutul paginii.

PASUL DOI

În continuare, notaţi cele trei cuvinte încercuite, care descriu cel mai bine starea dumneavoastră emoţională, senzaţiile fizice şi descrierea persoanei.

PASUL TREI

Alegeţi unul sau două din aceste cuvinte pentru a începe prima frază.

PASUL PATRU

Începeţi să scrieţi, folosindu-vă şi de celelalte două cuvinte de la primul paragraf. Scrieţi fără să vă opriţi timp

193

Misterul

De trei minute, indiferent ce vă trece prin minte, cu condiţia să includă aceste trei cuvinte.

PASUL CINCI

Reflectaţi la mesajele intuitive care v-au fost transmise în scris. Dacă lăsaţi vocea interioară să vă vorbească, puteţi ajunge la o mai mare înţelegere a relaţiei în care vă aflaţi cu persoana în cauză.

EXEMPLU DE POVESTE JOHN Competitiv, mânios, fals

A fi fals înseamnă a te ascunde. Ori de câte ori mă aflu lângă John, simt nevoia de a mă ascunde. Este atât de competitiv încât în preajma lui mă simt de parcă nu aş da tot ce este mai bun în mine. Simt că nu pot ţine pasul cu el.

Atunci când îl vizitez şi constat că nu mă întreabă niciodată ce mai fac, devin mânios. Nu vorbeşte decât despre el… Când sunt în preajma lui mă simt ca un copil. Şi culmea este că joc mai bine fotbal decât el, sunt mult mai amuzant atunci când sunt împreună cu ceilalţi prieteni ai noştri, şi am mult mai mult simţ al umorului. În fond, de ce nu m-aş folosi de acest simţ al umorului, ca să scap de această obsesie?!

Rescrieţi povestea

Scrieţi două sau trei fraze despre felul în care aţi dori să fie relaţia dumneavoastră cu această persoană. Dacă aţi trăi într-o lume perfectă, ce aţi dori să se întâmple? Notaţi clar care sunt aşteptările dumneavoastră. Încheiaţi exerciţiul cu o meditaţie de un minut în care vizualizaţi

persoana respectivă amintindu-şi intenţia primordială a

194

Purificarea

Viziunii de ia Naştere. Conştientizaţi faptul că gândurile dumneavoastră au fost cele care au schimbat cursul energiei între dumneavoastră şi persoana respectivă.

EXEMPLU DE RESCRIERE A POVEŞTII

Îmi dau seama că şi eu am o natură competitivă, doar mă cert tot timpul pentru că nu încep odată proiectul cu care mă tot laud de atâta timp. M-am înfuriat că John şi-a început propria afacere şi văd cât este de pasionat de ceea ce face. Probabil că şi eu aş fi la fel de pasionat dacă aş avea afacerea mea. Chiar dacă sunt mânios pe el, nu-l las niciodată pe John să-mi cunoască adevăratele sentimente. Sper că nu mi le citeşte în priviri.

Ca să am o relaţie mai bună cu John, ar trebui să nu mai fiu atât de distant cu el, stând singur şi judecându-l tot timpul, de parcă aş fi nebun! Data viitoare când mă voi întâlni cu el, am să fac o vreme conversaţie, după care am să-l întreb direct dacă nu-mi poate da nişte sfaturi. În acest fel, îi voi arăta faptul că ţin la părerea lui şi că doresc să mă asculte puţin! Orice ar fi, voi încerca, şi îi voi mai spune că fac eforturi sincere ca să îmbunătăţesc prietenia mea cu el. Mă întreb ce o să spună când o să audă aşa ceva!

STUDIUL ÎN GRUP Abordarea deschisă a problemelor

Dacă doriţi să lucraţi asupra unui obstacol interpersonal cu care vă confruntaţi într-un grup, solicitaţi o ghidare superioară şi nu uitaţi că principala dumneavoastră motivaţie ar trebui să fie aceea de a crea o atmosferă plină de iubire.

195

*

Misterul

Blândeţea şi compasiunea sunt ingrediente absolut necesare pentru orice demers interpersonal.

Dacă aţi încercat deja să rezolvaţi o problemă cu un membru al grupului cu care nu vă înţelegeţi, dar nu aţi reuşit să ajungeţi la o soluţie armonioasă, lăsaţi intuiţia să vă ghideze următorii paşi. Pentru a nu risca desfiinţarea grupului, membrii săi ar trebui să facă efortul de a rezolva acest gen de probleme.

Atitudini utile

Gândiţi-vă la faptul că este posibil ca diferendul dumneavoastră să provină dintr-o viaţă anterioară. În afara menirii pe care v-aţi propus-o pentru această viaţă, este posibil să vă fi întâlnit cu scopul de rezolva vechile sentimente reziduale dintr-o viaţă anterioară.

Nu uitaţi că la fel ca şi dumneavoastră, şi cealaltă persoană doreşte să fie iubită, acceptată şi ajutată să-şi împlinească menirea.

Dacă vă consideraţi victima unei alte persoane, vă asigurăm că vă amăgiţi singur. Reţineţi: în orice situaţie v-aţi afla, aveţi întotdeauna de ales.

Atunci când vă aflaţi într-un grup, scopul este să simţiţi energia plină de iubire a celorlalţi. Scufundaţi-vă în acest sentiment de iubire, care este omniprezent şi există dincolo de orice iritare exterioară.

Tehnici înainte de a ajunge la întâlnire, vizualizaţi fiecare persoană din grup, amintindu-vă pentru ce a venit aici.

Vorbiţi împreună despre ceea ce se petrece în grup. Puneţi cărţile pe masă.

Purificarea împărtăşiţi-vă cu sinceritate sentimentele pe care le aveţi faţă de o persoană care vă creează probleme, indiferent cât de greu v-ar fi, dar nu învinovăţiţi pe nimeni şi nu daţi nume. Descrieţi numai felul în care comportamentul respectiv vă afectează.

Descrieţi strategia despre care credeţi că controlează energia grupului. Spre exemplu, dacă persoana cu probleme acţionează foarte egocentric şi domină întregul grup vorbind neîncetat şi legând totul de propria sa persoană, aţi putea spune ceva de genul: „Ei bine, în ceea

ce mă priveşte, mă enervez foarte tare atunci când încercăm să avansăm cu discuţia, dar tu te raportezi tot timpul numai la problemele tale. Mi se pare că în acest fel, nu faci decât să ne blochezi", sau „Nu ştiu dacă realizezi efectul pe care îl ai asupra acestui grup. În ceea ce mă priveşte, încep să mă cam plictisesc de acest grup" (sau „când sunt în preajma ta, mă simt golit de energie şi nu ştiu de ce!"). Puteţi întreba persoana respectivă: „Ce simţi în acest grup? Ce ai observat?"

Rămâneţi cât mai deschis cu putinţă, renunţaţi la poziţia defensivă şi nu încercaţi să forţaţi lucrurile.

Încercaţi să schimbaţi sentimentele negative într-un sentiment neutru. Rugaţi universul să vă inspire cea mai bună soluţie între toate, apoi detaşaţi-vă de fructul acţiunii.

Rămâneţi centrat în momentul prezent.

Dacă nu se poate altfel, puneţi problema dacă nu cumva persoana respectivă ar sluji mai bine intereselor grupului din afara lui (lucrând singură pentru o vreme).

Efectul este chiar mai mare dacă grupul interacţionează în acest fel cu fiecare membru în parte, căci atunci când

197

Misterul

Fiecare persoană le trimite celorlalţi energie, toţi membrii se ridică pe un nivel de înţelepciune care dispune de mult mai multă energie, iar această energic amplificată este la rândul ei retrimisă către ceilalţi membri ai grupului, generând un efect de amplificare continuă.

James Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii

PARTEA A TREIA

ADUCEREA AMINTE

Capitolul 5

VINDECARE, TRANSFORMARE ŞI CREAŢIE

R f

Ştim astăzi că atitudinea interioară a pacientului este crucială. Unul din factorii

Cheie este teama şi stresul, precum şi felul în

Care abordăm aceste atitudini. Uneori, teama este conştientă, dar de cele mai multe ori o reprimăm în întregime. Aceasta este atitudinea de tip macho, „curajoasă”: neagă existenţa problemei, alung-o, păstrează-ţi agenda eroică. Dacă ne asumăm această atitudine, teama nu dispare, ci continuă să ne macine subconştient. Adoptarea unei viziuni pozitive este foarte importantă pentru păstrarea stării de sănătate, dar această atitudine trebuie adoptată în mod plenar conştient, pe baza

Iubirii, nu a machismului, dacă dorim ca această atitudine să fie cu

Adevărat eficientă. Eu cred că temerile noastre nerostite creează blocaje în circuitul energetic al corpului, care mai devreme sau mai târziu se transformă în probleme.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII5’

Transformarea şarpelui

*

Aducerea aminte

FORŢA ENERGETICĂ CE SE NAŞTE DIN AŞTEPTĂRILE UMANE

În A Zecea Viziune, doctoriţa Maya vine cu ideea folosirii tehnicilor de vizualizare pentru vindecarea problemelor fizice. Ea îl învaţă pe eroul romanului că vindecarea se produce prin acelaşi proces pe care îl folosim pentru a da viaţă.

Ea adaugă că „Viziunea noastră de la Naştere nu include numai ceea ce am intenţionat să facem noi din punct de vedere individual în dimensiunea fizică, ci şi o

viziune mai amplă a ceea ce au încercat să facă oameni de-a lungul istoriei lor, la care se adaugă viitorul către care ne îndreptăm şi modul în care putem ajunge acolo. Tot ce avem de făcut pentru a ne reaminti este să ne amplificăm energia şi să ne împărtăşim intenţiile52".

Maya afirmă că dacă ne putem aduce aminte motivul pentru care ne-am născut (menirea noastră), acest lucru simplu ne poate restaura starea de sănătate. Dacă ne vom putea aduce aminte menirea întregii umanităţi: să trăiască o viaţă spirituală în planul fizic, noi vom vindeca toate efectele negative pe care le-am exercitat unii asupra celorlalţi şi asupra naturii. Ceea ce se află sus se află şi jos.

TEHNICI DE VINDECARE FIZICĂ

Unul din domeniile care au cunoscut în ultimii ani o dezvoltare dintre cele mai rapide este vindecarea bioenergetică, care consideră că rădăcinile bolilor (dar şi cauza sănătăţii) se află în dinamica „interioară" a ansamblului

Corp/minte. Evident, noi ne încurajăm cititorii să consulte terapiile alternative numai de comun acord cu medicii lor curanţi, dar trebuie menţionat că există numeroase asemenea terapii alternative.

…experienţele karma-ice sunt frecvent asociate cu sincronicităţile semnificative. Spre exemplu, să spunem că o persoană are o relaţie dificilă cu o altă persoană, iar într-o viaţă anterioară cei doi au fost angajaţi într-un conflict violent. Unul a fost victima, iar celălalt agresorul. Dacă prima persoană îşi învaţă lecţia şi îşi iartă agresorul, atitudinea sa faţă de celălalt se va schimba într-un sens pozitiv. În sine, acest lucru este suficient de interesant. Ceea ce este încă şi mai interesant este însă faptul că de multe ori, exact în acelaşi timp se produce o schimbare semnificativă şi în cealaltă persoană, a cărei atitudine se schimbă de asemenea în mod radical. Acest lucru se poate produce chiar dacă nu a existat o comunicare convenţională sau o conexiune de orice fel între cele două

persoane.

Dr. Stan Grof, în Către o nouă Viziune asupra Lumii,

De Russell E. Dicarlo

În cartea sa, Cuvinte care vindecă, Dr. Larry Dossey citează o serie de dovezi copleşitoare, provenite din studii ştiinţifice de referinţă, care demonstrează puterea vindecătoare a rugăciunii sau a intenţiei de tip rugăciune. El emite ipoteza că în medicina mileniului III, medicii nu vor mai putea ignora asemenea tehnici străvechi (dar noi pentru noi) cum sunt diagnosticul intuitiv şi atingerea terapeutică fară contact fizic. De fapt, Dossey recunoaşte conexiunea profundă care există

Între suflet şi ansamblul corp/minte ca fiind unul din factorii cei mai importanţi, dacă nu cumva cel mai important între toţi, în restabilirea stării de sănătate. El descrie capacitatea pe care o avem cu toţii de a declanşa procesul de vindecare prin propriile noastre resurse fizice, mentale, emoţionale şi spirituale.

Autorul explorează de asemenea felul în care „conştiinţa unei persoane poate influenţa substratul fizic al unei alte persoane53”. Deşi nu putem înţelege încă mecanismul, este cert astăzi că intenţia curată (de tip rugăciune) de a trimite energie vindecătoare stabileşte o conexiune cu câmpul persoanei bolnave, indiferent de timp şi distanţă. Pe de altă parte, chiar dacă ne rugăm, pentru vindecarea completă a celor dragi, noi nu avem de unde să ştim ce anume este mai bine pentru sufletul celui suferind. Uneori, procesul de recuperare se derulează lent, timp în care bolnavul are timp să se interiorizeze şi să descopere anumite revelaţii în interiorul fiinţei sale. Există şi cazuri în care moartea parc să fie unicul pas care i-a mai rămas sufletului suferind.

„EFECTUL MAICA THEREZA”

Dossey citează zeci de studii care demonstrează puterea vindecătoare a iubirii. Spre exemplu, într-un asemenea studiu, Dr. David Meclelland de la Universitatea

de Medicină de la Harvard a descoperit ceea ce el a numit „efectul Maica Thereza”: „Meclelland le-a arătat unui grup de studenţi de la Harvard un documentar despre Maica Thereza care se îngrijea plină de iubire de bolnavi. El a măsurat nivelul de

Vindecare, transformare şi creaţie

Imunoglobulină (IgA) din saliva studenţilor înainte şi după vizionare. IgA este un anticorp activ împotriva infecţiilor virale, precum răceala. Nivelele de IgA au crescut semnificativ la cei care au privit filmul, chiar şi în cazul celor care au considerat-o pe Maica Thereza „prea religioasă11 sau o şarlatană. Pentru a testa acelaşi efect pe o altă cale, Meclelland a renunţat la film şi le-a cerut studenţilor să se gândească la două lucruri: la acele momente din trecut în care s-au simţit profund iubiţi şi îngrijiţi de altcineva, şi la un moment când au iubit ei o altă persoană. Melelland însuşi a reuşit să se vindece de răceală prin această metodă5411.

Dacă oamenii de ştiinţă ar descoperi brusc un medicament care să aibă efecte la fel de puternice asupra sănătăţii cum are iubirea, acesta ar fi considerat o cucerire revoluţionară a medicinii şi i s-ar face o mare reclamă, mai ales dacă ar avea la fel de puţin efecte secundare şi ar fi la fel de ieftin cum este iubirea… Nu este vorba aici de o exagerare sentimentală. Un studiu efectuat pe zece mii de bolnavi de inimă a descoperit o reducere cu 50% a frecvenţei durerilor de piept în cazul bărbaţilor care îşi considerau soţiile iubitoare şi pline de afecţiune pentru ei.

Dr. Larry Dossey, Cuvinte care vindecă

Alte studii au arătat că după o întâlnire extrem de plăcută cu cei dragi, sau chiar cu colegii de muncă, efectele asupra sistemului imunitar durează zile la rând. Pe de altă parte, interacţiunile negative slăbesc sistemul imunitar, dar efectele lor nu durează totuşi la fel de mult ca şi cele pozitive.

Aducerea aminte

ENERGIA SPIRITUALĂ Şi MATERIALĂ ASIGURĂ PUNTEA CĂTRE STAREA DE SĂNĂTATE

Rosemary Altca este un medium cu o reputaţie internaţională. Interesul ei s-a focalizat iniţial asupra creării unei punţi între dimensiunea materială şi cea spirituală pentru a-i consolă pe cei care şi-au pierdut pe cineva drag. În cartea sa, Vulturul şi trandafirul, ea descrie sute de şedinţe în care a contactat diverse spirite, aducând informaţii personale care au avut o imensă putere de vindecare asupra rudelor rămase în viaţă. Mai târziu, ea a fondat o organizaţie vindecătoare cu sediul în Anglia, dar cu pacienţi din întreaga lume. Unul din sutele de cazuri relatate de ea se referă la vindecarea unei fetiţe în vârstă de şapte ani, pe nume Caroline, care nu şi-a mai putut mişca piciorul drept de la vârsta de doi ani. O echipă de vindecători a lucrat asupra ei timp de 18 luni. Altca scrie: „Am lucrat foarte intens… folosindu-ne energia personală, concctându-ne la energia universală, centrându-ne pentru a deveni canale cât mai bune pentru ca energia vindecătoare să treacă prin noi… în cele din urmă, după mai multe luni, când fetiţa a intrat în salon fără să mai şchiopăteze, am ştiut că am reuşit55”.

Un studiu efectuat la Universitatea din Ohio, prin anii 70, cu privire la bolile de inimă, a folosit iepuri, care au fost hrăniţi cu o dietă foarte bogată în colesterol, destul de toxică, pentru a le bloca arterele şi a obţine efecte similare cu cele pe care această dietă le arc asupra omului. Rezultate elocvente în această direcţie au început să apară la toate grupele de iepuri, cu excepţia uncia singure, care, în mod ciudat,

Manifestă cu 60% mai puţin simptome decât celelalte. Cercetările asupra fiziologiei iepurilor nu au atestat nimic care să justifice această înaltă toleranţă la dietă alimentară, până când s-a constatat – întâmplător – că studentului care avea în îngrijire grupa respectivă îi plăceau foarte mult animalele, pe care le mângâia şi le răsfăţa continuu.

Înainte de a-i da de mâncare, el lua iepurele în braţe

şi îl mângâia, plin de iubire. Oricât de greu părea de crezut, se parc că acest simplu gest era suficient pentru ca animalele să suporte fără probleme dieta toxică. Mecanismul care generează această imunitate este necunoscut, dar este greu de crezut că evoluţia a creat în mintea iepurilor un răspuns imun la mângâierile umane.

Deepak Chopra, M.D., Quantum Healing

ATITUDINILE INTERIOARE Şi STAREA DE SĂNĂTATE

În niciun alt domeniu nu este mai evidentă schimbarea de conştiinţă care are loc la ora actuală ca în noile atitudini referitoare la starea de sănătate. În vechea viziune asupra lumii, oamenii aşteptau ca autorităţile să ia decizii în privinţa stării lor de sănătate. Chiar dacă încă ne mai bazăm pe autorităţile medicale, relaţia pe care o avem astăzi cu medicii se află într-o continuă schimbare. Oamenii sunt mai puţin dispuşi să accepte opiniile medicilor ca fiind singurul răspuns posibil. Ei devin mai educaţi, cunosc din ce în ce mai multe lucruri referitoare la modul de viaţă sănătos şi învaţă că sănătatea este propria lor responsabilitate. Oamenii au aflat

Că există foarte multe discipline vindecătoare alternative, care operează cu întregul ansamblu corp/minte, şi nu doar prin „repararea” unor simptome izolate. Cu cât ne vom aminti mai mult de natura noastră spirituală, înţelegând că suntem alcătuiţi din energie, cu atât mai eficient ne vom putea concentra asupra atitudinilor noastre interioare, în loc să privim numai către autoritatea exterioară, sau către ştiinţa medicală, pentru a ne vindeca simptomele.

La fel cum inima noastră fizică susţine corpul, inteligenţa non-locală care guvernează inima susţine la rândul ei rezonanţa cu „conştiinţa universală în ansamblul ei”. Putem vorbi aşadar de două inimi, de una fizică şi de una „universală”, superioară. Dezvoltarea primeia depinde dramatic de accesul nostru la cea din urmă.

La fel cum inteligenţa creierului conduce la anumite capacităţi specifice, inima se bazează pe ordinea superioară şi pe inteligenţa interioară (intuitivă). Această ordine superioară nu guvernează anumite organe specifice, ci acţionează pentru bunăstarea şi echilibrarea generală a ansamblului creier-minte-corp.

Joseph Chilton Pearce, Finalul evoluţiei

Această schimbare a paradigmei ne afectează pe toţi, într-o măsură mai mare sau mai mică. Unul din barometrele cele mai importante pentru starea noastră viitoare de sănătate este felul în care facem faţă stresului, care va fi crucial în susţinerea noii Viziuni asupra Lumii. Stresul poate să devină letal dacă suntem convinşi că nu avem aproape niciun control asupra circumstanţelor exterioare, spre exemplu dacă lucrăm

1

Într-un mediu de muncă inflexibil (inclusiv, dacă ne aflăm în mijlocul unei schimbări universale a paradigmei!).

Psihologii par mai degrabă să pună etichete şi să se întrebe: „Ce nu este în regulă cu comportamentul acestei persoane?”, decât să spună: „O, avem de-a face cu o dificultate sau cu o rană care are o relevanţă particulară pentru această persoană, blocându-i capacitatea de a se simţi împlinită, creativă, intuitivă şi plină de iubire

Joan Borysenko, în Către o nouă Viziune asupra Lumii,

De Russell E. Dicarlo

Atunci când renunţăm la vechea noastră perspectivă, generată de strategia de control pe care am adoptat-o până acum, reacţiile interioare la evenimentele exterioare se schimbă radical, iar viaţa ni se pare mai frumoasă, aşa cum s-a văzut clar în câteva din istoriile relatate anterior. În plus, atunci când căutăm să înţelegem lecţia sau motivaţia pentru care ni se întâmplă anumite lucruri, indiferent dacă este vorba de o boală, o insultă sau un faliment, noi renunţăm la dorinţa de a controla

evenimentele şi o înlocuim cu dorinţa de a lucra cu circumstanţele exterioare, atitudine care ne permite de regulă accesul la o energie mai mare. De aceea, corpul nostru fizic şi emoţional beneficiază direct de pe urma oricărei munci spirituale pentru a deveni mai conştienţi de natura misterioasă a vieţii, pentru a trăi în momentul prezent şi pentru a înţelege adevărata natură a sincronicităţilor. Dacă devenim mai puţin critici şi mai curioşi, noi începem să ne dăm seama că avem mai multe posibilităţi – aceasta fiind considerată cea mai benefică atitudine mentală pentru starea

De sănătate. Cu cât ne vom da mai mult seama că ne-am creat singuri situaţia în care ne aflăm la ora actuală, cu atât mai multă putere vom avea în a o direcţiona către Viziunea noastră primordială de la Naştere.

Un călugăr tibetan spunea că starea de sănătate nu depinde doar de o alimentaţie corectă şi de exerciţiile fizice. Chiar şi cei care trăiesc o viaţă exemplară se pot îmbolnăvi grav. Invers, cunoaştem cu toţii oameni care duc o viaţă incredibil de nesănătoasă, dar rămân plini de vitalitate. Călugărul a explicat că sănătatea noastră fizică este o reflectare a karma-ei cu care lucrăm în această viaţă. De multe ori, boala se datorează faptului că sufletul doreşte să înveţe o anumită lecţie din acea experienţă, pe care mintea noastră conştientă nu o poate înţelege.

PUTEREA DIN INTERIOR

În A Zecea Viziune, Maya afirmă că participarea la propria noastră autovindecare, deopotrivă fizică şi emoţională, măreşte capacitatea noastră de a fi motivaţi şi eficienţi în alte domenii. Ea spune: „Putem fi inspiraţi să ne creăm un viitor mai înalt, mai aproape de ideal, şi atunci se petrec miracole… Dacă avem suficientă energie, nu mai există nimic care să nu poată fi vindecat: războiul, ura… Totul ţine numai de viziunea corectă56”.

Uşor de spus, nu? E uşor să vorbeşti când eşti doar un erou de roman. Cum ne putem integra noi în această

energie, în viaţa noastră de zi cu zi, şi cum ne putem reorienta viaţa? Cărţile şi seminariile pot aduce anumite revelaţii în ceea ce

Vindecare, transformare şi creaţie

Priveşte destinul acestei lumi, dar ce putem face pentru a ne menţine pe cale zilnic?

Aceasta a fost întrebarea la care au încercat să răspundă Michael Murphy şi George Leonard, doi din fondatorii Mişcării pentru Potenţialul Uman, atunci când au încercat să creeze o tehnică experimentală care să integreze deopotrivă corpul, mintea, inima şi sufletul. Cei doi sunt convinşi – şi credem că toată lumea va fi de acord cu ei – că oamenii trebuie să creeze tehnici care să îi stabilizeze şi care să ajute la integrarea tuturor informaţiilor pe care le primesc. Ei susţin cu fermitate angajamentul pe termen lung la un anumit program, care să conducă la rezultate concrete, dar să le facă şi plăcere celor care îl urmează.

În cartea Viaţa pe care am primit-o în dar, Murphy şi Leonard descriu evoluţia gândirii, începând din anii 60, referitoare la dezvoltarea umană prin practici deopotrivă ştiinţifice şi ancestrale. Munca lor, alături de cea a altor pionieri de aceeaşi statură, a amplificat mult procesele alchimice de naştere a unei conştiinţe superioare şi a contribuit decisiv la crearea unei noi viziuni asupra lumii.

Întrucât s-au născut din aceeaşi sursă primordială, practica transformatoare şi evoluţia lumii au structuri similare. Ambele includ perioade de stagnare – aplatizări de lungă durată ale curbei procesului de învăţare – urmate de salturi rapide. Ambele presupun o sacrificare a anumitor lucruri pentru ca altele să se poată naşte. Ambele sunt caracterizate de noi nivele sau dimensiuni de funcţionare care integrează vechile structuri, dând însă o expresie plenară divinităţii noastre latente. Ambele includ perioade în care procesul de

Schimbare trece pe un nivel superior. Se pare că la

ora actuală, umanitatea este implicată într-o asemenea tranziţie.

Michael Murphy şi George Leonard, Viaţa pe care am Primit-o în dar

Cei doi afirmă: Fiecare tradiţie sacră arc rolul ei în influenţarea satului global, stimulând tot mai mulţi oameni să adopte căile de creştere (cândva esoterice). Acest eveniment la scară mondială a generat o nouă etapă în dezvoltarea practicii transformatoare, căci la ora actuală, mai mult ca oricând înainte, schimbările pe termen lung ale umanităţii pot fi înţelese şi ghidate de către ştiinţă. Există multe argumente în această direcţie, printre care se numără: noile cuceriri în înţelegerea psihodinamicii de către psihologia modernă; demonstraţiile legate de capacitatea noastră de a aduce schimbări specifice în psihoneuroimunologic, medicina sportivă, practicile de tip biofeedback training, studiile legate de efectul placebo şi cele referitoare la hipnoză; noile descoperiri legate de capacitatea minţii umane de a-şi schimba motivaţiile, emoţiile şi chiar senzaţiile fizice; precum şi demonstraţiile sociologilor că fiecare grup social cultivă doar anumite atribute umane, în timp ce le neglijează sau le suprimă pe celelalte.

Nicicând înainte nu a existat o cunoaştere ştiinţifică atât de profundă, legată de capacităţile transformatoare ale naturii umane. Combinată cu inspiraţia pe care o oferă tradiţiile sacre, această cunoaştere dă rasei umane şansa fară precedent de a face un mare salt evoluţionist. Credem că la ora actuală este posibil ca umanitatea să-şi împlinească destinul mai plenar ca oricând înainte57”.

Vindecare, transformare şi creaţie

Fundamentul programului lor, intitulat Practica Transformatoare Integrală (PTI) este credinţa că oamenii obişnuiţi pot dezvolta anumite caracteristici ieşite din comun, chiar dacă duc o viaţă ocupată, dacă: 1) practică regulat în timp; 2) îşi integrează funcţiile corpului, minţii, emoţiilor şi sufletului prin dietă, exerciţii, lecturi, la care se adaugă activităţi comune, procese de grup şi meditaţii;

3) se bucură plenar de beneficiile inerente acestei practici. Cei doi şi-au început programul în anul 1992, în Mill Valley, California, cu un anumit grup de oameni, selectaţi după anumite criterii şi dornici să se supună disciplinei specifice unui program pe termen lung. Ei notează: „Aveam convingerea fermă în puterea transformatoare – şi în sacralitatea – virtuţilor tăcute ale vieţii, printre care curiozitatea intelectuală şi integritatea, simţul iubirii spirituale, necondiţionate, exerciţiile pentru sănătate şi devotamentul faţă de practică. Noi am respectat aceste virtuţi de multă vreme. Da, ne vom distra pe cinste, le-a spus Leonard membrilor grupului. Dar ceea ce este mai important, vom învăţa să ne bucurăm de practica regulată, să găsim satisfacţii în frumuseţea nealterată a împrejurimilor, să ne placă inclusiv perioadele de stagnare, în care ni se pare că nu facem niciun fel de progres, la fel de mult cum ne plac perioadele de salturi rapide58”.

Orice om poate extrage din Lumea Invizibilă energie şi inspiraţii, generând transformări pe care ştiinţa oficială nu le poate explica întotdeauna. Spre exemplu, unii membri din grupul nostru au experimentat dispariţia unor boli pe care mulţi medici le considerau incurabile. Deşi ştiinţa nu poate explica aceste lucruri (şi alte experienţe la fel de

Extraordinare), există un număr în creştere de studii care atestă asemenea schimbări produse de practicile transformatoare.

Michael Murphy şi George Leonard, Viaţa pe care am

Primit-o în dar

Membrilor grupului li s-a cerut să facă patru tipuri diferite de afirmaţii. Prima era o afirmaţie a unei transformări fizice măsurabile, care să poată fi obţinută şi prin metode normale. Spre exemplu, cineva putea afirma că doreşte să slăbească cu câteva kilograme sau să-şi micşoreze talia cu un anumit număr de centimetri. A doua

afirmaţie se referea la o schimbare excepţională la nivelul corpului, minţii, a naturii spirituale sau emoţionale, ceva care să nu poată fi obţinut prin metode obişnuite. Cea de-a treia afirmaţie se referea la un rezultat extraordinar care. Să depăşească posibilităţile umane obişnuite şi care să fie greu de explicat de către oamenii de ştiinţă. În sfârşit, ultima afirmaţie era aceeaşi pentru toată lumea şi sună astfel: „întreaga mea fiinţă este echilibrată, vitală şi sănătoasă*9 în toate cazurile, afirmaţiile se referau mai degrabă anumite procese interioare, şi mai puţin la schimbări în lumea exterioară. De pildă, participanţilor li s-a cerut să nu ceară să câştige la loterie, ci să afirme anumite schimbări pozitive în structura lor intimă.

Studiile efectuate asupra primelor două grupuri reprezintă o mărturie fascinantă a valorii intenţiei susţinute şi a practicii disciplinate. Analizele statistice au demonstrat o corelaţie evidentă între aderarea la program şi progresul către starea dorită. Afirmaţiile personale au condus la concluzii încă şi mai încurajatoare. Spre exemplu, Murphy şi Leonard descriu

Cazul unei femei psiholog în vârstă de 39 de ani, care a făcut următoarea afirmaţie: „Voinţa mea este la unison cu Voinţa Divină a universului. În calea ei nu există niciun obstacol. Totul curge către mine şi prin mine: iubirea, sănătatea, prosperitatea, succesul şi creativitatea11. Iată cum şi-a descris ea starea în care se afla în momentul aderării la program: „Mă aflu într-un conflict aproape permanent în ceea ce priveşte situaţia mea financiară, capacitatea de a scrie şi relaţia mea cu fostul instructor (spiritual)11. La sfârşitul primului an de practică, ea a scris: „Rezultatele au fost de-a dreptul uimitoare. Averea mea financiară s-a triplat, deşi nu i-am mai acordat aceeaşi importanţă ca înainte. Conflictul meu interpersonal s-a rezolvat de la sine... în atitudinea mea s-a produs o schimbare radicală, de la încercările de dinainte de a influenţa lucrurile în sensul dorit de mine la o stare de

acceptare a situaţiei, oricare ar fi ea, inclusiv a sentimentelor mele, oricare ar fi ele. Simt cum energia curge liber prin mine, fără să mai întâmpine atâtea obstacole care îmi generau înainte acea stare de tristeţe. Nu mă mai simt înţepenită60

…cu fiecare circuit energetic pe care îl creaţi în afara fiinţei dumneavoastră, nu faceţi decât să amplificaţi perioada de timp necesară pentru ca lucrurile să se manifeste în viaţa dumneavoastră. Cu cât veţi integra mai mult aceste circuite în fiinţa dumneavoastră, cu atât mai numeroase vor deveni sincronicităţile în viaţa dumneavoastră, iar de la un anumit nivel încolo, chiar creaţia instantanee. Nimic mai simplu.

Caroline Myss, în Către o nouă Viziune asupra Lumii,
De Russell E. Dicarlo

215

Aducerea aminte

Alţi membri ai grupului au raportat îmbunătăţiri ale vederii, dispariţia nor cataracte, slăbiri fizice, o capacitate mai bună de a face faţă traumelor, mărirea bustului (la femei), şi chiar creşteri în înălţime, alături de alte îmbunătăţiri globale, mai greu de cuantificat. Programul PTI este descris în detaliu în Viaţa pe care am primit-o în dar şi este ideal pentru cei care doresc să-şi descătuşeze puterea din interiorul lor.

NOTAREA ÎN SCRIS A SENTIMENTELOR

Un alt studiu interesant, efectuat de James W. Pennebaker, un profesor de la Universitatea Sudică Metodistă din Dallas, autor al lucrării Puterea vindecătoare a confesiunii, descrie efectele transformatoare ale notării într-un jurnal al sentimentelor personale. Pennebaker a demonstrat în repetate rânduri beneficiile pe care le aduce notarea în scris a evenimentelor traumatice. Oamenii pe care şi-a efectuat studiile au declarat nu numai că s-au simţit mai bine din punct de vedere emoţional după ce şi-au descris sentimentele pe o foaie de hârtie, dar chiar că starea lor de sănătate s-a îmbunătăţit dramatic.

Pennebaker a studiat trei grupuri de oameni care şi-au pierdut slujbele. El le-a cerut celor din primul grup să scrie timp de 20 de minute pe zi, cinci zile la rând, despre planurile lor pentru a-şi găsi de lucru. Celor din al doilea grup le-a cerut să scrie timp de 20 de minute pe zi, cinci zile la rând, despre diferite subiecte triviale. În sfârşit, celor din ultimul grup le-a cerut să scrie timp de 20 de minute pe zi, cinci zile

La rând, despre gândurile şi sentimentele lor cele mai profunde generate de faptul că şi-au pierdut slujba.

După patru luni, 35% din cei care au scris despre ceea ce simţeau şi-au găsit slujbe, spre deosebire de numai 5% din cei care au scris despre subiecte triviale. Niciunul din cei care au scris despre planuri nu şi-a găsit o nouă slujbă. Pennebaker crede că ceea ce au scris „i-a ajutat pe cei din ultimul grup să se prezinte mai bine la interviuri, ajutându-i să treacă peste sentimentele de mânie şi de amărăciune şi dezvoltându-şi o perspectivă mai echilibrată. Ei şi-au depăşit traumă şi şi-au putut continua viaţa cu mai multă încredere în sine61”. Pe de altă parte, este posibil ca exerciţiile referitoare la planurile de viitor să fi avut un potenţial distructiv, generând „o formă de obsesie”. Concentrându-se zilnic asupra luptei de a-şi găsi de lucru, ei au rămas blocaţi în sentimentele lor de mânie şi anxietate. Studiul confirmă a Treia Viziune, care vorbeşte de paradoxul emisiei unei intenţii serioase, urmată însă de detaşarea faţă de nevoia de a controla rezultatele.

STUDIU INDIVIDUAL Notaţi în scris problemele dumneavoastră

Dacă vă confruntaţi cu o problemă sau cu o situaţie deosebită, merită să încercaţi exerciţiul propus de Pennebaker. Notaţi tot ceea ce simţiţi în legătură cu orice situaţie din viaţa dumneavoastră, dar nu mai mult de o situaţie o dată. Scrieţi timp de 20 de minute pe zi, cinci zile la rând. Apoi renunţaţi să vă mai gândiţi la situaţia respectivă, lăsând

217

Aducerea aminte

Universul să o rezolve. Observaţi felul în care evoluează lucrurile în lunile care urmează.

Reconstituirea unei răniri/a unei boli

Căutarea mesajului unei situaţii date ne ascute intuiţia şi ne permite să ne acordăm mai bine la voinţa divină.

Următorul exerciţiu este tehnica Mayei din A Zecea Viziune. Puteţi înregistra pe o casetă aceste întrebări şi sugestii, lăsând anumite intervale tăcute pentru meditaţie, sau puteţi lucra împreună cu un prieten care să vă pună întrebările.

1. Calmaţi-vă mintea prin urmărirea respiraţiei timp de câteva minute.

2. Amintiţi-vă de ultima dată când v-aţi rănit sau când aţi avut o boală.

3. Cât de gravă aţi crezut că este problema chiar la începutul bolii? Răspunsul dumneavoastră poate revela câtă teamă purtaţi în suflet sau cât de mult vă consideraţi la cheremul lumii exterioare.

4. De ce credeţi că s-a petrecut respectivul accident sau de ce s-a declanşat boala de care aţi suferit? Este posibil că atitudinea dumneavoastră faţă de cauză să fi avut un efect asupra recuperării care a urmat.

5. Ce făceaţi chiar înainte de boală sau de accident?

6. La ce vă gândeaţi chiar înainte de apariţia problemei respective de sănătate?

7. Ce alte amintiri v-au rămas în legătură cu accidentul său cu boala? Vă reamintesc ele de alte probleme din trecut? Notaţi aceste amintiri în ordinea în care vă trec prin minte, indiferent cât de nerelevante par la prima vedere.

218

Vindecare, transformare şi creaţie

8. Ce v-a împiedicat să fiţi, să aveţi sau faceţi respectiva problemă de sănătate?

9. Ce v-a permis ea să fiţi, să aveţi sau să faceţi?

10. Ce credeţi că aţi câştigat ca urmare a acestei probleme?

11. În ce fel credeţi că obţineţi putere şi energie ca urmare a unei probleme de acest tip? (spre exemplu: „Oamenii mă tratează cu mai multă simpatie. Mă simt special sau important. Nu mai trebuie s lucrez, să am grijă de copii etc.”)

12. De ce vă temeţi (sau de ce v-aţi temut) în legătură cu problema respectivă? Porniţi inclusiv de la premisa că o temere iraţională, adânc înrădăcinată în subconştientul dumneavoastră, îşi poate avea cauza într-un eveniment petrecut într-o viaţă anterioară. Dr. Brian Weiss, psihologul care a studiat foarte mult regresiile în vieţi anterioare, a observat că în multe cazuri, lucrurile de care ne temem s-au petrecut deja într-o viaţă anterioară. Dacă aveţi o problemă de acest fel, puteţi apela la un consultant cu experienţă în acest domeniu.

Dacă răspunsurile la întrebările de mai sus nu v-au liniştit, iar boală sau rană continuă să vă obsedeze, puteţi continua exerciţiul:

13. Imaginaţi-vă că teama este un blocaj energetic, ca un nod întunecat, situat undeva în interiorul fiinţei dumneavoastră (sau al câmpului dumneavoastră energetic). Focalizaţi-vă atenţia asupra acestui punct.

14. Înconjuraţi-vă cu o energie luminoasă, plină de iubire, şi concentraţi-o cu deosebire asupra punctului întunecat.

15. Trimiteţi în mod conştient o energie vindecătoare divină către punctele dureroase ale corpului fizic, cu intenţia fermă ca iubirea să vindece celulele şi să refacă ţesutul

Afectat, astfel încât acestea să reintre într-o stare perfectă de funcţionare.

16. Conştientizaţi durerea cu toată fiinţa dumneavoastră şi imaginaţi-vă o energie plină de iubire lovind chiar în inima durerii, focalizată ca un laser chiar în

punctul fizic dureros, până când ridică atomii acelui punct pe un nivel superior de vibraţie.

17. Vizualizaţi cum particulele acelui punct fac un salt cuantic, trecând pe nivelul energetic optim pentru ele. Conştientizaţi literalmente o senzaţie de furnicături în acest punct.

„Vindecarea se produce atunci când ne putem imagina un alt tip de viitor pentru noi, care ne tulbură şi ne face plăcere. Factorul care ne menţine sănătoşi este inspiraţii2

Practicarea intenţiei şi a atenţiei

Imaginaţi-vă lucrurile pe care doriţi să le vedeţi şi aspectele pe care doriţi să le realizaţi. Imaginaţi-vă ce aţi dori să lăsaţi moştenire acestei lumi.

Notaţi câteva din visele pe care aţi dori să le realizaţi, ca şi cum aţi scrie un necrolog pentru cel mai bun prieten al dumneavoastră. Iată un exemplu de viaţă minunată, care a apărut în San Francisco Chronicle în legătură cu Evelyn Glascock Allen, care a murit pe data de 10 aprilie 1996, la vârsta de 82 de ani:

Proiecta rochii de seară pentru femeile din înalta societate, uniforme de absolvire pentru studente şi îşi confecţiona propriile ei rochii, care îţi tăiau respiraţia. După

Ce a locuit multă vreme în Chicago, s-a mutat la Sân Francisco şi a ajuns să cunoască în numai şapte ani mai multe despre acest oraş decât cei mai mulţi dintre locuitorii săi de o viaţă. Din postul ei de comandă, situat în studioul din apartamentul ei, deasupra lui Market Street, în Fox Piaza, îşi supraveghea întregul domeniu şi îşi planifica fiecare zi, care includea de pildă un prânz de 1,25 dolari la Marina Senior Center, costiţe prăjite la Mariott, o vizită la Operă sau la un concert James Brown, sau o seară de dans la Rawhide.

A fost o femeie puternică, o mamă care şi-a crescut singură fiica începând din 1953, i-a plăcut şunca gătită cu

miere, hainele viu colorate şi şampania. A fost o Florence Nightingale a multor suflete masculine rătăcite63.

Scrieţi şi dumneavoastră un scurt paragraf în ceea ce vă priveşte, ca şi cum aţi fi câştigat un premiu. Pentru comparaţie, vă oferim trei noi exemple ale unor oameni hotărâţi şi curajoşi, care au fost celebraţi în mai 1995 de California Wellness Foundation64:

Rebecca „Maggie" Escobedo Steele a fost timp de cinci ani şefa unei grupări de stradă din San Diego. Astăzi, ea este lucrător social pentru problemele femeilor amerindiene şi a chicanas din Humboldt County. Mediator profesionist, ea ajută la rezolvarea conflictelor dintre triburi şi la aplanarea diferendelor dintre triburi şi ecologişti.

După împuşcarea fiului ei în vârstă de 35 de ani, Myrtle Faye Rumph s-a dedicat unui program de oferire a unor alternative la droguri şi găşti copiilor din South-Central Los Angeles. În anul 1990, împreună cu 12 asociaţi, ea a fondat un centru pentru tineri care are astăzi o bibliotecă, o cameră de recreaţie, un laborator de computere şi clase de

Educaţie. Dna Rumph doreşte să creeze o linie fierbinte, după modelul liniei pentru cazuri de SIDA, pentru oamenii care şi-au pierdut membri de familie prin violenţă şi care să asigure consiliere pentru tineri în vederea rezolvării conflictelor.

Născută în East San Jose, Sonny Lara a intrat într-o gaşcă de cartier şi a început să vândă droguri la vârsta de 14 ani. Mai târziu, în San Quentin, el s-a dedicat ajutorării oamenilor tineri, iar după eliberare a fost hirotonisit preot şi a iniţiat un program social. A creat un index al găştilor pentru tineri, educatori şi liderii comunităţii, iar recent a deschis un centru pentru tineri.

Visele şi obiectivele dumneavoastră vă ajută să vă aduceţi aminte cine sunteţi. Citiţi ce aţi scris despre dumneavoastră o dată la câteva zile şi urmăriţi eventualele

oportunităţi care vă pot apărea în cale!

Rugăciunea

Gândiţi-vă în flecare zi la câţiva oameni care ar putea avea nevoie de ajutorul dumneavoastră. Faceţi-vă un obicei din a trimite o energie plină de iubire către anumiţi oameni, care să o folosească pentru binele lor. Rugaţi-vă pentru toţi cei aflaţi în nevoie pe planeta noastră, apoi extindeţi rugăciunea pentru toate fiinţele vii din dimensiunea fizică şi din cele spirituale.

Includem în continuare o rugăciune care ne-a fost transmisă de un prieten tocmai când scriam acest capitol. El a descoperit rugăciunea într-un mic ziar de limbă engleză

Din New Mexico şi s-a gândit să o aplice. S-a decis că ceea ce îşi doreşte cel mai mult este să cânte o anumită piesă muzicală împreună cu o orchestră. După ce a citit o singură dată rugăciunea, gândindu-se la muzică pe care doreşte să o cânte, el a rătăcit rugăciunea, aşa că nu a mai putut continua tehnica. Chiar şi aşa, după numai trei zile, a primit un telefon de la impresarul său, care i-a comunicat că a primit o invitaţie pentru ca el să cânte împreună cu o mare orchestră. Piesă la care se gândise el era exact bucată muzicală aleasă de teatrul respectiv. Dacă citiţi rugăciunea şi vi se împlineşte dorinţa, aveţi datoria morală să o publicaţi mai departe, inclusiv instrucţiunile de la sfârşitul ei.

Rugăciune adresată Sfântului Duh

Sfinte Duh, care rezolvi toate problemele, care luminezi toate căile, astfel încât eu să îmi pot atinge ţelul, care mi-ai oferit darul divin al iertării şi al uitării tuturor faptelor rele comise împotriva mea, şi care ai fost alături de mine în toate împrejurările vieţii mele, doresc prin această mică rugăciune să îţi mulţumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine şi să reafirm că nu doresc să mai fiu niciodată despărţit de tine, indiferent de tentaţiile materiale la care aş fi supus. Doresc să fiu împreună cu

tine, în slava eternă. Îţi mulţumesc pentru compasiunea pe care mi-ai arătat-o şi pe care mi-ai dăruit-o.

Persoană trebuie să rostească această rugăciune trei zile la rând. După trei zile, favoarea cerută va

223

Aducerea aminte

Fi împlinită, chiar dacă la prima vedere acest lucru pare foarte dificil. Această rugăciune, inclusiv instrucţiunile, trebuie publicată imediat după împlinirea cererii, fară a o menţiona pe aceasta din urmă. Biletul nu trebuie semnat, dar vă puteţi trece iniţialele în partea de jos.

STUDIUL ÎN GRUP

Cercurile vindecătoare

Aşezarea în cerc creează o energie foarte puternică dacă este folosită pentru binele superior al altor persoane. Dacă doriţi, vă puteţi prinde în cerc la fiecare şedinţă, trimiţându-le prietenilor şi rudelor aflate în suferinţă o energie plină de pace şi iubire. Vă puteţi folosi la fel de bine intenţia benefică pentru vindecarea unei comunităţi, a unei ţări sau a unei chestiuni specifice. Dacă este cazul, puteţi rosti cu voce tare numele unei persoane pe care o aveţi în vedere în timp ce grupul se află în meditaţie, emanând energia să plină de iubire.

Practica transformatoare integrală

Dacă grupul dumneavoastră este interesat într-o practică pe termen lung, puteţi urma programul descris în cartea Viaţa pe care am primit-o în dar, de George Leonard şi Michael Murphy. Lucrul la unison are efecte foarte puternice.

224

Vindecare, transformare şi creaţie

Subiecte pentru discuţii

Cine (sau ce aspect) are cea mai mare nevoie de vindecare (sau de sprijin) în comunitatea dumneavoastră? Ce aţi putea face împreună pentru a asigura cuiva un nou serviciu, sau pentru a perfecţiona un serviciu pe care îl asiguraţi deja.

Ce greutate cu care v-aţi confruntat cândva v-a pregătit pentru o mai bună înţelegere a problemelor comunităţii (violenţa în adolescenţă, droguri, o naştere la o vârstă foarte fragedă, greutăţi de învăţare etc.)?

Există copii în comunitatea dumneavoastră care nu au fost niciodată într-o pădure? La grădina zoologică? Cum credeţi că i-aţi putea ajuta să viziteze natura?

Este interesat grupul dumneavoastră în a crea o grădină, un parc al comunităţii? Puteţi implica în acest proiect adolescenţii (care ar trebui să participe însă în mod voluntar)?

Puneţi întrebarea: „Ce serviciu vindecător special ar putea asigura grupul nostru comunităţii? 11 Lăsaţi-i pe ceilalţi membri ai grupului să se gândească în tăcere timp de 5-10 minute, apoi rugaţi-i să îşi noteze în scris toate ideile care le-au venit. Au existat coincidenţe?

Scrieţi un eseu despre un obiectiv pe care v-ar plăcea să-l realizaţi, dar care pare deocamdată greu de atins. Lucraţi în grupuri de trei (deci împreună cu alte două persoane) şi încercaţi să vedeţi ce paşi aţi putea întreprinde pentru realizarea acestui obiectiv. Acest gen de muncă trebuie urmărită în timp. Vă recomandăm câteva cărţi foarte bune care vă ajută să vă transformaţi viaţa într-o adevărată aventură:

225

Aducerea aminte

Arta împlinirii dorinţelor: cum puteţi obţine ceea ce vă doriţi cu adevărat, de Barbară Sher

Trăiţi viaţa care vă place, de Barbară Sher Lucrul în echipă: cum puteţi atinge succesul creând un grup de sprijin, de Barbară Sher şi Annie Gottlieb Calea artistului, de Julia Cameron şi Mark Bryan Cele şapte legi spirituale ale succesului, de Deepak Chopra

Anotimpul creşterii: o călătorie vindecătoare în inima naturii, de Ariene Bemstein

Capitolul 6

ACTIVITATEA Şi INFLUENŢA LUMII DE DINCOLO

Mai întâi de toate, lăsaţi-mă să vă povestesc despre

experienţa mea în cealaltă dimensiune, pe care eu o numesc dimensiunea lumii de dincolo. Atunci când mi-am menţinut nivelul energetic în Peru, în timp ce vouă vi s-a făcut frică şi v-aţi pierdut vibraţia, m-am trezit într-o lume de o incredibilă frumuseţe, cu forme de o deosebită luminozitate. Mă aflam în acelaşi loc ca şi înainte, dar totul era diferit. Lumea era strălucitoare şi impresionantă… Mă putea duce oriunde… Puteam crea orice, prin simpla mea imaginaţie.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII65

Magia corbului

CE ESTE LUMEA DE DINCOLO?

Lumea de dincolo este pentru noi „acasă”. Este lumea din care am provenit şi în care ne vom întoarce cu toţii.

Aducerea aminte
’

Potrivit înţelepciunii străvechi, precum şi relatărilor celor care au trăit experienţe de moarte clinică sau care au studiat fenomenul regresiei, Lumea de dincolo este acel „loc” sau acea dimensiune în care continuă să existe conştiinţa noastră între două naşteri pe pământ. Omul începe să înţeleagă astăzi că sufletul său, conştiinţa sa, nu poate muri. După moartea corpului fizic, noi trecem într-un regat din Lumea de dincolo. Această lume nu există undeva „sus”, în ceruri, ci chiar aici, pe această planetă, într-o dimensiune invizibilă celor cinci simţuri ale noastre. Lumea de dincolo, numită frecvent în literatura creştină „lumea de apoi”, este căminul sufletului nostru atunci când acesta se desparte de corpul fizic.

Ce este Lumea de dincolo depinde de ceea ce suntem noi, de ceea ce credem şi de ceea ce ne aşteptăm să fie ea. Mediul iniţial cu care ne confruntăm atunci când ajungem în acealaltă dimensiune depinde foarte mult de sistemele de convingeri pe care le-am experimentat în planul terestru în ultima noastră viaţă. Deşi nu ne putem lua cu noi posesiunile materiale în Lumea de dincolo, noi ne luăm totuşi conştiinţa şi convingerile. În mod firesc, primim ceea

ce ne aşteptăm să primim. La începutul călătoriei spirituale, suntem încă foarte ataşaţi de valorile lumii pe care tocmai am părăsit-o. Cu ajutorul grupului de suflete, dar şi a dorinţei de a ne „trezi”, putem progresa pe nivele superioare, luând parte la imensul proces de învăţare care se desfăşoară în Lumea de dincolo.

Conform relatărilor lui Robert Monroe, unul din marii călători în aceste regate astrale, există mai întâi un loc de odihnă, un peisaj natural în care există copaci, izvoare, iarbă şi flori, care corespund experienţei lumeşti ale sufletului recent

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

Decedat. Multe relatări ale celor care au ajuns în Lumea de dincolo vorbesc despre un peisaj de o frumuseţe tulburătoare şi de acorduri muzicale extrem de armonioase. Există însă şi domenii întunecate, ale suferinţei, create de gândurile negre şi de faptele îngrozitoare ale unor suflete, care s-au autocondamnat astfel la propria lor versiune de iad.

În cartea sa, Călătorii în afara corpului fizic, Robert Monroe descrie o parte a Lumii de apoi sub forma unei forţe vitale creatoare care produce energie, asamblează „materia” în forme şi asigură canalele de percepţie şi de comunicare.

„Eşti ceea ce gândeşti66”. „Destinaţia în lumea de dincolo depinde direct de motivaţiile, dorinţele şi emoţiile tale constante şi intime. Chiar dacă nu doreşti în mod conştient să ’ajungi’ acolo, nu ai de ales. Supramintea (sufletul?) este mai puternică decât tine şi ea este cea care face alegerea. Similitudinile se atrag67

Deschiderea faţă de Lumea de dincolo înseamnă dorinţa de a vedea sacrul chiar şi în lucrurile mărunte, în toate, înseamnă să ştii că orice alegere faci în această lume contează. Nu îţi poţi lua posesiunile materiale cu tine în planul spiritual, dar cu siguranţă îţi vei lua convingerile şi acţiunile din trecut.

Monroe crede că există trei surse care creează în

Lumea de dincolo condiţii asemănătoare cu cele de pe pământ. „Mai întâi, mediul natural simulat este rezultatul gândurilor celor care au trăit cândva în lumea fizică, care nu dispar. A doua sursă sunt cei cărora le plac anumite lucruri materiale în lumea fizică, pe care le recreează pentru a-şi înfrumuseţa împrejurimile (în Lumea de dincolo). Cea de-a treia sursă o

Pun pe seama unor fiinţe inteligente dintr-o categorie superioară, care sunt mai conştiente de mediul înconjurător din Lumea de dincolo decât majoritatea celor care locuiesc în ca. Scopul lor pare să fie o simulare a mediului fizic – cel puţin temporară – în beneficiul celor care au intrat de puţin timp în planul astral, după ’moartea’ corpului lor fizic, pentru a le reduce traumele şi şocul prin introducerea unor forme familiare în etapele iniţiale ale tranziţiei68”.

În această zonă din Lumea de dincolo, experienţa sufletului este alcătuită din cele mai profunde dorinţe şi temeri ale sale. Acolo, gândul este sinonim cu acţiunea, şi nu poţi ascunde nimic de nimeni. Condiţionarea sociopsihologică prin care învăţăm să ne reprimăm emoţiile în planul fizic nu mai funcţionează aici!

TRANZIŢIA MORŢII

Informaţiile legate de experienţa morţii provin din multe surse. Una din cele mai vechi descrieri referitoare la etapele morţii poate fi găsită în Cartea tibetană a morţilor. Scrisă de adepţi avansaţi, care afirmau că îşi puteau aminti tranziţia sufletului lor între moarte şi renaştere, cartea conţine descrieri ale procesului de reîncarnare, ale mai multor lumi nefizice distincte, şi o Recapitulare a Vieţii. Scopul cărţii era de a-i ajuta pe adepţi să moară în mod corect. De aceea, era citită la căpătâiul muribunzilor, ca un fel de hartă a călătoriei pe care aceştia urmau să o întreprindă. Un alt scop era acela de a-i ajuta pe cei rămaşi în viaţă „să gândească pozitiv şi să nu-l tragă înapoi pe cel decedat cu iubirea şi cu emoţiile lor,

Pentru ca acesta să poată intra relaxat în lumile astrale, eliberat de toate grijile trupeşti69”.

ÎNTOARCEREA ACASĂ

Noii sosiţi care şi-au dezvoltat pe pământ o viziune spirituală asupra lumii sunt lucizi şi gata să se integreze imediat în nenumăratele activităţi disponibile în lumea spirituală. În schimb, cei care nu sunt încă pregătiţi pentru a-şi accepta noua existenţă spirituală au la dispoziţie tot timpul din lume pentru a se odihni şi pentru a se trezi. Se pare că rugăciunile pline de iubire ale celor rămaşi pe pământ pot ajuta enorm tranziţia sufletului de la viaţa materială la cea spirituală.

În Lumea de dincolo sufletul are la dispoziţie foarte mult timp pentru a-şi contempla câştigurile şi pierderile, greşelile şi realizările, pregătindu-se astfel pentru planificarea următoarei încarnări. În funcţie de nivelul său de maturitate, care depinde de ceea ce a învăţat şi de felul în care şi-a conştientizat şi şi-a împlinit menirea pe pământ, sufletului i se permite să treacă de pe un nivel existenţial pe altul şi să fie ajutat de diferiţi Ghizi şi Maeştri.

În ultimele sute de ani, când paradigma ştiinţifică a devenit dominantă, viaţa a fost redusă în viziunea oamenilor la ceea ce se petrece în lumea fizică. Din această perspectivă, moartea este privită ca fiind finalul vieţii şi este luată drept o tragedie. Acest punct materialist de vedere asupra lumii conduce la concluzia că noi nu suntem altceva decât un pumn de substanţe chimice care aspiră către conştiinţă, pentru

A-şi face viaţa suportabilă pe pământ. Fenomenele spirituale, cum ar fi vindecările spontane, comunicarea cu spiritele morţilor, sau alte miracole pe care ştiinţa nu le-a putut explica, sunt considerate halucinaţii sau şarlatanii. Chiar dacă o persoană a trăit un asemenea eveniment, el

este considerat prea izolat ca să merite să fie studiat, mai ales prin comparaţie cu „marile cuceriri11 ale ştiinţei care au permis prelungirea vieţii şi combaterea bolilor. De aceea, cei mai mulţi dintre oameni nu cunosc aproape nimic despre tranziţia sufletului atunci când îşi părăsesc învelişul fizic şi pătrund în dimensiunea de dincolo. Cultura noastră a păstrat o frontieră fermă între lumea vizibilă şi cele invizibile. De altfel, capitalizarea fricii oamenilor de moarte s-a dovedit foarte lucrativă pentru multe industrii moderne!

Mediumul Arthur Ford, care a transmis multe relatări despre Lumea de dincolo prin comunicările pe care i le-a făcut prietenei sale de pe pământ, ziarista Ruth Montgomery, oferă un comentariu interesant referitor la anumite suflete pe care le cunoştea: „Fraţii Kennedy sunt un exemplu remarcabil în ceea ce priveşte puterea rugăciunii. Când Preşedintele Kennedy a fost împuşcat, un asemenea val de rugăciuni s-a revărsat către cer încât el nu şi-a pierdut nicio clipă conştiinţa. El a realizat aproape instantaneu ce i se întâmplă, şi întrucât rugăciunile l-au ajutat să urce tot mai sus, el nu a trecut practic deloc prin ceea ce preoţii numesc purgatoriu, adică prin acea stare în care sufletele rătăcesc pierdute şi fără niciun rost, până când cineva vine şi îi trezeşte la potenţialul noii lor stări de conştiinţă”.

Ruth Montgomery, Lumea de dincolo

TREBUIE SĂ ŞTII, NU DOAR SĂ CREZI

Nivelul de conştiinţă specific celei de-a Zecea Viziuni este susţinut astăzi de un volum din ce în ce mai mare de informaţii şi de experienţe referitoare la dimensiunea spirituală, care încep să facă parte din sistemul de convingeri al oamenilor. Experienţele de moarte clinică şi cele extracorporale au devenit „la ordinea zilei”, integrându-se într-o cunoaştere care tinde să devină comună. Această reunificare a sacrului cu secularul este

primul pas către fuziunea lumii materiale cu cea spirituală. Stările modificate de conştiinţă, cum sunt: percepţiile extrasenzoriale (ESP) şi călătoriile extracorporale, meditaţia transcedentală, sau evenimentele parapsihologice (vederea „fantomelor11 sau comunicarea cu morţii), permit coborârea dimensiunii spirituale în cea fizică, pentru a deveni parte integrantă din această viaţă. Integrarea dimensiunii spirituale în viaţa noastră de zi cu zi aduce cu sine nu numai o schimbare radicală a vocabularului nostru, dar pregăteşte un salt cuantic în evoluţia umanităţii.

NOI SUNTEM ETERNI

Ce poate fi mai tulburător decât să ştii— nu să crezi – că sufletul supravieţuieşte după moartea fizică, neschimbat? La fel ca un fluture, atunci când murim noi renaştem practic din crisalidă trupului nostru, purtând aripi de o frumuseţe sublimă – dacă nu am făcut greşeli majore în această lume fizică, care să ne silească să retrăim în mod dureros şi prelungit

Suferinţele pe care le-am provocat altora. Moartea nu este marele nimic. În perspectiva noii conştiinţe, viaţa şi moartea apar ca cele două feţe ale aceluiaşi proces etern, misterios.

M-am gândit Ia Huston Smith, filosoful de la catedra MIT de ştiinţe şi religii comparate. El a adus argumentul că în calitatea noastră de fiinţe umane, noi nu putem studia din punct de vedere ştiinţific decât acele aspecte care sunt inferioare nivelului nostru de conştiinţă, niciodată ceea ce ne este superior.

Kyriacos C. Markides, Călărind leu!

Există nenumărate comunicări ale unor suflete din Lumea de dincolo, provenite din surse mai mult decât credibile. Una din cele mai fascinante este ziarista Ruth Montgomery, din Washington, una din autorităţile cele mai reputate în domeniul mediumităţii. La începutul relaţiei ei cu Ghizii invizibili ea s-a dovedit sceptică, dar mai târziu a

ajuns să scrie mai multe cărţi, dictate prin scriere automată de către Ghizi în ultimii 30 de ani. În plus, ea a comunicat cu vechiul ei prieten, mediumul Arthur Ford, după moartea acestuia. Aceste comunicări au adus o cantitate impresionantă de informaţii referitoare la regatele astrale.

Pentru a dobândi o înţelegere mai plenară a vieţii, următorul pas al umanităţii ar trebui să fie nu doar recunoaşterea realităţii Lumii de dincolo, dar chiar pătrunderea conştientă în această dimensiune, singura care ne poate ajuta să susţinem o viziune pozitivă asupra lumii. În acest fel, cunoaşterea noastră intuitivă care ne spune că ne-am născut

234

1

1

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

Pentru un scop precis va deveni parte integrantă din realitatea pe care o trăim.

DE CE NU AM RĂMÂNE ACOLO?

În dimensiunea spirituală (sau în Lumea de dincolo), noi putem crea orice cu ajutorul imaginaţiei noastre, dar acest tip de creaţie non-fizică nu aduce aceleaşi satisfacţii ca şi creaţia fizică. Noi optăm pentru naşterea în vibraţia mai densă a pământului cu scopul de a ne bucura de lumea fizică şi de a experimenta consecinţele acţiunilor noastre. Viaţa pe pământ este absolut necesară pentru dezvoltarea sufletului. A Zecea Viziune ne reaminteşte de ce ne-am născut în această lume.

În roman, Wil afirmă: „Noi învăţăm să ne folosim de vizualizare la fel ca în Lumea de dincolo. Atunci când vom reuşi acest lucru, vom intra în rezonanţă cu dimensiunea spirituală, iar acest proces va contribui la fuziunea dintre cer şi pământ11. Fiecare dintre noi este un vas alchimic care transmută energia în acţiuni, contribuind la unificarea acestor dimensiuni.

UNIFICAREA LUMILOR

Făcând cercetări pentru acest capitol, am fost izbiţi

de asemănările care există între anumite aspecte din a Zecea Viziune şi mesajele pe care i le-au transmis Ghizii lui Ruth Montgomery cu mai bine de 20 de ani în urmă. Ghizii i-au explicat clar lui Ruth că mesajele lor erau la fel de importante pentru progresul lor ca şi pentru pământeni – aspect indicat

Şi în A Zecea Viziune. Ei doreau că Ruth să transmită mai departe importanţa dezvoltării capacităţilor psihice încă de pe când ne aflăm într-un corp fizic pentru a ne transforma vieţile şi pentru a îmbogăţi sufletele celor din jur.

Numind Lumea de dincolo Necunoscutul, Ghizii i-au spus lui Ruth: „Primul pas pe care ar trebui să-l faceţi constă în încercarea de a lua contact cu Necunoscutul, astfel încât această putere să înceapă să lucreze prin voi. Aceasta este una din cele mai mari forţe din univers. Dacă sufletele din lumea invizibilă (pentru voi) se unesc cu cele care caută sincer să progreseze, puterile devin aproape nelimitate70”. Este exact ceea ce spune a Zecea Viziune atunci când vorbeşte despre unificarea celor două dimensiuni!

Ghizii i-au mai explicat că această capacitate de a comunica între cele două dimensiuni nu ar fi posibilă dacă nu ar fi spre binele umanităţii, iar ratarea acestei oportunităţi ar însemna o mare ratare… „Dumnezeu doreşte ca voi să folosiţi la maximum această şansă, astfel încât până la urmă, aşa cum au prezis Scripturile, valul care separă cele două dimensiuni să cadă, iar lumea să devină una singură. Chiar dacă oamenii vor continua să trăiască în trup, ei vor putea conversa, atunci când vor dori, cu cei care au trecut în etapa evolutivă următoare. Aceste vremuri ar putea veni mai rapid sau mai lent, în funcţie de gradul de deschidere al minţii umane71”.

Ghizii au mai subliniat şi faptul că fiecare moment din viaţa noastră pe pământ este important, nu numai pentru că ne oferă şansa de a experimenta frumuseţea

acestui plan, ci şi pentru că ne oferă ocazia să iubim, să slujim planului fizic şi să intrăm în rezonanţă cu o vibraţie mai spirituală. Ei au avertizat-o în repetate rânduri pe Ruth să nu-şi mai risipească viaţa în demersuri inutile! „Viaţa pe pământ nu este decât o

Pregătire pentru faza următoare; la rândul nostru, noi ne pregătim pentru etapele care vor urma pentru noi. Aşa se şi explică de ce suntem atât de dornici să îi ajutăm pe cei din planul vostru existenţial. Acest lucru face parte din dezvoltarea noastră spirituală în planul spiritual, iar atunci când refuzaţi să vă deschideţi, voi ne blocaţi propria dezvoltare72". Deşi sufletele din lumea spirituală susţin Viziunea noastră de la Naştere, unificarea planurilor nu se poate petrece fară ca noi să manifestăm o intenţie conştientă în această direcţie încă din planul fizic. Împlinirea acestui deziderat spiritual depinde de noi, cei de pe pământ. Cine ştie, poate că acest concept arhetipal al unităţii, această credinţă în spiritualizarea lumii fizice, ar putea fi chiar forţa care se ascunde în spatele noii conştiinţe globale, cea care a condus la apariţia teoriei sistemelor şi a unor concepte precum „holistic" sau „holism". Atunci când cultura noastră va integra pe deplin înţelegerea acestei unităţi între planul fizic şi cel spiritual, nouă Viziune asupra Lumii va fi asigurată.

EXPERIENŢE COMUNE PE CARE LE TRĂIESC CEI DECEDAŢI

Dr. Kenneth Ring este unul din pionierii care au studiat experienţele de moarte clinică. În cartea sa, în direcţia Omega: în căutarea semnificaţiei experienţelor de moarte clinică, Ring prezintă relatarea unui om care a suferit un accident aproape fatal. Descrierea morţii relatată de acesta prezintă suita tipică de experienţe pe care o trăiesc de regulă cei care trec prin asemenea evenimente (fapt indicat de mii de relatări asemănătoare).

„… primul lucru pe care l-am observat a fost faptul că nu eram mort… Pluteam prin aer pe deasupra corpului meu… lucru care nu-mi provocă nici cea mai mică uimire. Corpul meu era complet mort, dar acest lucru nu mă deranja deloc… Mi-am dat scama că pot pluti foarte uşor… inclusiv cu o viteză incredibilă… iar această libertate îmi dădea un sentiment de fericire intensă… Am observat apoi că în faţa mea se apropia o zonă întunecată.

După ce m-am apropiat, m-am gândit că este un fel de tunel, şi fară să ezit, am intrat în el, continuând să plutesc, cu un sentiment de fericire şi de libertate în creştere… La mare distanţă în faţă, am observat un fel de lumină circulară şi m-am gândit că este probabil capătul tunelului… Părea să fie nu doar o lumină incredibil de puternică, dar şi un loc minunat. Mă aflam într-un mediu diferit, în care toate lucrurile păreau să fie iluminate de aceeaşi sursă, şi, oh, am mai văzut ceva… mai mulţi oameni… Mi-am văzut acolo tatăl, care murise de circa 25 de ani… Am înţeles că toată lumea de acolo se afla într-o stare de profundă compasiune faţă de tot restul lumii… Mi s-a părut, de asemenea, că principala axiomă pe care o urmau automat cu toţii era iubirea. Acest lucru mi-a provocat o emoţie incredibilă… căci m-a făcut să cred că… nu există nimic altceva decât iubirea”.

Elementele comune tranziţiei care urmează după moartea corpului fizic se regăsesc şi în Cartea tibetană a

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

Morţilor, sau în amintirile celor care şi-au retrăit vieţile anterioare prin regresie hipnotică. Potrivit Cărţii tibetane a morţilor, sufletele tinere, aflate la primele încarnări, nu sunt conştiente de faptul că se încarnează. Sufletele mai mature, care au mai multă experienţă de viaţă, încep să devină din ce în ce mai conştiente de trecerea lor prin lumile ne-fizice, unde încearcă în mod voluntar să înveţe şi să crească. Sufletele cele mai bătrâne devin maeştri, ajutându-le pe cele mai tinere să devină mai conştiente de natura lor spirituală.

Unii nu Înţeleg că au murit

Mulţi oameni relatează că imediat după moarte, nu şi-au dat seama că au murit, îndeosebi dacă moartea s-a produs brusc. Această stare de lucruri a fost foarte frumos ilustrată grafic în filmul Ghost (Stafia), în care Patrick Swayze este atât de implicat în luptă în care este ucis încât nu îşi dă seama că şi-a părăsit corpul pentru totdeauna. Se pare că după moarte, forţa obişnuinţei ne face să credem că ne aflăm încă în corpul cu care am fost obişnuiţi.

UNELE SUFLETE RĂTĂCESC PRIN ATMOSFERA PLANETEI

Acest fenomen se poate produce timp de mai multe zile. Unii doresc să îşi observe familia şi prietenii la funeraliile lor. Datorită ataşamentelor lor foarte puternice, aceste suflete nu se separă complet de planul fizic. Ele continuă să rătăcească şi să bântuie prin planul fizic, întârziindu-şi astfel procesul

Aducerea aminte

De evoluţie prin contemplarea conştientă a evenimentelor petrecute în ultima viaţă. Oamenii supuşi regresiilor hipnotice au descris uneori o stare haotică, un fel de lume crepusculară în care trăiesc cei care sunt prea ataşaţi de lumea fizică şi nu doresc să se desprindă de ea.

CUM ARĂTĂM ÎN LUMEA DE DINCOLO?

Potrivit celor mai multe relatări, imediat după ce am ajuns în Lumea de dincolo noi arătăm la fel ca înainte de moarte. Mai târziu, ne putem asuma forma trupului nostru pe vremea când eram tineri şi în maximum de formă. Corpul psihic este foarte maleabil, putând fi modelat în funcţie de experienţele, gândurile şi emoţiile noastre.

NIVELE ŞI FAZE

După o vreme, sufletul simte imboldul de a-şi începe călătoria prin diferitele planuri spirituale. Există foarte multe relatări care descriu detalii absolut similare. Acestea vorbesc despre anumite etape pe care sufletul trebuie să le parcurgă prin lumile ne-fizice. Nivelul de dezvoltare a conştiinţei este cel care determină planurile în care ne vom duce sau în care vom rămâne o vreme.

În lumile inferioare, oamenii au descris zona de haos şi întuneric, din care se aud cele mai cumplite sunete, urlete, fluierături şi ţipete nepământene, capabile să-ţi îngheţe sângele în vine. Alţii au spus că au fost îngroziţi de nişte fiinţe hidoase, deformate, care se luptau între ele sau care sufereau de chinuri

Cumplite. Multe suflete străbat această zonă fără să-şi dea seama de existenţa ei. Aceasta este zona din care extragem de regulă energie pentru obsesiile noastre.

Un alt plan pe care l-au întâlnit cei care au făcut călătorii extracorporale a fost un regat conceptual al ideilor, în care atmosfera era calmă şi plăcută. Uneori, se auzea o muzică celestă. Unii au susţinut că pe măsură ce avansau „în sus" de-a lungul planurilor existenţiale, corpul lor devenea din ce în ce mai uşor şi mai strălucitor.

Există şi lumi mult mai frumoase decât lumea ideilor, caracterizate de un spectru foarte larg de lumini colorate, în nuanţe care nu pot fi văzute pe pământ. De multe ori, aceste lumi superioare sunt cele în care suntem întâmpinaţi de cei dragi, care şi-au încheiat deja tranziţia către dimensiunea spirituală. Unii preferă să rămână mai mult timp în aceste lumi de o mare puritate. Din câte se pare, cu cât urcăm mai sus ca nivel vibratoriu, cu atât mai infinite sunt lumile posibile, depăşind cu mult orice ne-am putea imagina noi. Cu cât corpul devine mai uşor şi mai luminos, cu atât mai mari sunt fericirea şi iubirea pe care le resimte sufletul, dublate de un sentiment de recunoştinţă că a ajuns „acasă11 şi de dorinţa de a participa la noi procese de învăţare şi de expansiune a conştiinţei.

REVEDEREA VIEŢII ESTE ESENŢIALĂ PENTRU A PUTEA INTEGRA EXPERIENŢELE DIN ULTIMA VIAŢĂ TRĂITĂ PE PĂMÂNT

În sute de experienţe de moarte clinică, oamenii au relatat acelaşi lucru: faptul că în numai câteva secunde, întreaga

241

Aducerea aminte

Viaţă le-a trecut prin faţa ochilor. Ei au văzut cu claritate fiecare eveniment important din viaţa care tocmai era pe punctul de a se încheia. Într-un interval de numai câteva secunde sau minute, ei au putut revedea decenii întregii din viaţa lor (sub forma unor momente semnificative cumulate). Tema centrală a acestei vizionări este cât de bine a învăţat să iubească şi să se cunoască pe sine sufletul respectiv în ultima sa viaţă. Cei mai mulţi dintre aceştia relatează că şi-au dorit să rămână în lumea spirituală, dar din cauza unui copil de crescut, a dorinţei de a dărui mai multă iubire, sau a realizării că nu şi-au îndeplinit încă menirea pe pământ, s-au decis să-şi reia totuşi existenţa în planul fizic.

DUPĂ ACEASTĂ EXPERIENŢĂ DE REVEDERE A VIEŢII, ÎNTOARCEREA PE PĂMÂNT SCHIMBĂ TOTUL

După aproape toate experienţele de moarte clinică, persoana care a trecut prin ele s-a schimbat dramatic. În Viaţa de după viaţă, Dr. Raymond A. Moody Jr. Afirmă că până şi o revedere scurtă a principalelor evenimente trăite schimbă valorile şi comportamentul oamenilor până la sfârşitul vieţii lor. De regulă, deşi nu întotdeauna, revederea vieţii se produce în prezenţa unei „fiinţe de lumină11. Iată ce spune Moody în această privinţă: „în experienţele în care fiinţa de lumină pare să, controleze' vizionarea, revederea vieţii se dovedeşte o experienţă chiar mai copleşitoare. În toate cazurile, ea este caracterizată drept vie, rapidă şi corectă,

242

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

Indiferent dacă se produce după, moartea' propriu-zisă (în cazul regresiei într-o viaţă anterioară) sau după o moarte aparentă (din care bolnavul revine la viaţă)74

Revederea vieţii nu se producea neapărat în termeni de imagini vizuale, cât mai degrabă de forme ale gândului. Nu o pot descrie exact, dar era absolut autentică. Era... ca

şi cum aş fi văzut totul dintr-o dată. M-am gândit la mama, la lucrurile rele pe care le-am făcut. După ce am revăzut micile fapte rele pe care le-am comis pe vremea când eram copil… mi-am dorit să nu le fi comis, să mă pot întoarce şi să le îndrept.

Dr. Raymond Moody, Viaţa de după viaţă

Oamenii care experimentează revederea unei vieţi anterioare în timpul unei regresii hipnotice constată de cele mai multe ori că lecţia acelei vieţi le-a devenit perfect clară, într-una din cele mai exhaustive şi mai profunde cărţi pe această temă, Un studiu al reîncarnării, psihologul olandez Hâns Tendam relatează o mare varietate de informaţii preluate din diferite studii clinice. El afirmă că oamenii descriu scopuri în viaţă „uluitor de divergenţe11. Spre exemplu, unul din cei supuşi regresiei hipnotice afirmă că „principalul scop al vieţii sale a fost să înveţe să râdă, căci în vieţile anterioare fusese prea serios. Un altul a dispus de o bogăţie uriaşă, dar a murit într-o sărăcie cruntă… Lecţia lui a fost să înveţe că viaţa omului este mai presus de bogăţie sau sărăcie75”.

243

Aducerea aminte

CUNOAŞTEREA DIRECTĂ

În aproape toate cazurile de contact cu dimensiunea spirituală, realizările trăite de oameni sunt percepute ca o cunoaştere directă, interioară, de tipul: „Am simţit prezenţa mamei. Ştiam că este ea”, „Deşi mi-aş fi dorit să rămân, am ştiut că nu a venit încă timpul meu”, „Eram perfect conştient că era vorba de tatăl meu”, sau „ştiam că trebuie să învăţ să manifest mai multă iubire”. Cu toate că dimensiunea spirituală este căminul nostru plin de iubire, noi continuăm să renaştem în planul fizic pentru a experimenta incredibila incertitudine în acest plan! În Lumea de dincolo, multe din sufletele care au progresat suficient de-a lungul încarnărilor pe pământ afirmă că ştiu intuitiv că sunt eterne. Ele devin conştiente de faptul că au un suflet şi că acesta doreşte să le ofere diferite experienţe, pentru a împlini diferite scopuri.

Uneori, viziunea sufletului dispare, iar noi suntem prinşi în capcana unei traume sau a refuzului de a merge mai departe, aşa cum s-a întâmplat cu un funcţionar dintr-un birou demodat. Cazul lui este relatat în cartea lui Hâns Tendam. Acesta „devenise una cu biroul său după o muncă de 35 de ani şi a refuzat o promovare în funcţie, ca să nu se despartă de ceea ce făcea.

Când a experimentat retrospectiva vieţii sale, el şi-a văzut linia vieţii ca un fir subţire, luminos, frângându-se brusc şi devenind gri-cenuşiu. Când terapeutul l-a întrebat ce situaţie a provocat acest eveniment, el şi-a revăzut imediat

Refuzul de a promova. Prin acel refuz, el a renunţat la şansa de a se dezvolta, şi implicit a renunţat la viaţă”.

Hâns Tendam, Un studiu al reîncarnării

EXISTĂ ÎNTOTDEAUNA O COMPENSAŢIE

În cartea sa, Numai iubirea este reală, Dr. Brian Weiss povesteşte cazul lui Pedro, unul din pacienţii săi. Acesta a venit să-i ceară consiliere deoarece nu reuşea să scape de un sentiment de disperare, care s-a adâncit de la moartea fratelui său. Amintirile din mai multe vieţi anterioare au revelat anumite opţiuni interesante, care l-au determinat să înveţe mai multe despre viaţă şi despre sine. Într-una din vieţi, el a fost silit de familie să devină preot. El nu dorea să o părăsească pe iubita sa, simţind că ar prefera mai degrabă să moară. În cele din urmă, resemnat în faţa inevitabilului, a intrat la mănăstire. Regresia în timp a dovedit că stareţul mănăstirii era chiar fratele din viaţa actuală, a cărui moarte o plângea cu atâta durere.

Întrebat ce a învăţat din acea viaţă, Pedro a răspuns: „Am învăţat că mânia este o prostie. Ea nu face decât să consume sufletul. Părinţii mei (din acea viaţă) au făcut ceea ce au crezut ei că este mai bine pentru mine şi pentru ei. Ei nu au înţeles intensitatea sentimentelor mele sau că aveam dreptul să îmi aleg singur direcţia în viaţă... Erau

ignoranţi... dar la fel eram şi cu. În fond, eu am făcut acelaşi lucru, intervenind în viaţa altor persoane. Cum i-aş putea judeca cu mânie când cu însumi am făcut acelaşi lucru?... Iertarea este foarte importantă. Noi ne grăbim să îi condamnăm pe alţii,

245

Aducerea aminte

Dar am făcut şi noi aceleaşi lucruri (dacă nu în viaţa aceea, cel puţin în alte vieţi anterioare)... Dacă aş fi mers pe calea pe care o doream eu, nu l-aş fi întâlnit niciodată pe stareţ. Există întotdeauna o compensaţie, o graţie, o bunătate... Nu trebuie decât să o cauţi. Dacă aş fi continuat să rămân mânios şi plin de resentimente, nu aş fi putut descoperi iubirea şi bunătatea din mănăstire14. Văzând că omul pe care l-a iubit atâta în viaţa anterioară s-a reîncarnat în actuala viaţă sub forma fratelui său, el a înţeles că sufletul este nemuritor şi că iubirea nu moare niciodată. Era limpede că el şi fratele său se vor reîntâlni şi vor fi din nou împreună. De aceea, după revenirea din starea de hipnoză, durerea lui a început să se vindece.

Într-o altă viaţă anterioară, Pedro s-a văzut sub forma unei prostituate, care avea numai clienţi bogaţi şi puternici, în acea viaţă îi plăcuse să îi manipuleze pe bărbaţi, devenind dependentă de acest lucru. În tinereţe iubise un bărbat, dar a preferat să-l părăsească pentru un altul, „mai bătrân, dar mai bogat şi mai puternic... Nu mi-am urmat inima. A fost o greşeală teribilă76 44. În final, a murit singură, sub ochii dispreţuitori ai surorilor dintr-un spital pentru săraci, înconjurată de scursorile societăţii.

REVEDEREA VIEŢII CURENTE CHIAR ÎNAINTEA INTEGRĂRII ÎN DIMENSIUNEA SPIRITUALĂ

Mesajul din cea de-a Zecea Viziune afirmă că tot mai mulţi oameni vor începe să perceapă progresele sufletului

246

1

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

Lor chiar în timpul acestei încarnări fizice, fară să mai aştepte să treacă în lumea cealaltă. Prin meditaţii,

ţinerea unui jurnal, vise sau iluminări spontane, noi vom începe să ne percepem din această perspectivă lărgită a evoluţiei sufletului. Pentru chestiunile mai profunde putem apela la terapeuţi iluminaţi, care au acces la dimensiunea spirituală.

Mulţi oameni se întreabă deja: „Ce am învăţat până acum, în ce fel îmi actualizez Viziunea primordială? În ce direcţie mă îndrept?” Pe măsură ce nivelul nostru de conştiinţă va creşte, noi vom începe să înţelegem din ce în ce mai bine ce este cu adevărat posibil, cine suntem noi în realitate. Faptele noastre vor deriva atunci din fiinţa noastră.

Noi optăm singuri pentru părăsirea planului spiritual şi încarnarea în planul terestru, cu scopul de a experimenta imensa varietate de opţiuni care ne pot ajuta să trecem pe un nivel superior de conştiinţă. Viziunea individuală de la Naştere este doar o faţetă, o notă din marea gamă a Viziunii asupra Lumii. Fără teama de moarte şi de uitare, noi vom putea trăi mai plenar, bucurându-ne în mod conştient de viaţa şi de evoluţia noastră. Curiozitatea şi simţul aventurii şi al jocului, care ni se păreau la fel de naturale ca şi respiraţia pe vremea când eram copii, se va trezi din nou în noi, împingându-ne să urmărim imaginile intuitive cu o desfătare din ce în ce mai mare, ori să pătrundem în regatele suferinţei cu o detaşare derivată din perspectiva superioară a ansamblului. Viziunea asupra Lumii va deveni astfel din ce în ce mai manifestă cu fiecare zi, în conformitate cu vibraţiile colective ale existenţei şi acţiunilor noastre reunite.

RECUNOAŞTEREA LUMII DE DINCOLO DE CĂTRE O MASĂ CRITICĂ DE OAMENI

În culturile occidentale, cu o gândire de tip ştiinţific, atunci când oamenii încearcă să descrie o experienţă de moarte clinică sau o comunicare din partea unei fiinţe dragi decedate, adresată familiei, prietenilor, medicilor etc., semenii lor răspund deseori cu dezinteres, o

neîncredere de-abia mascată sau convingerea că persoana respectivă se află în stare de şoc şi aiurează. Spre exemplu: „Am încercat să le povestesc asistentelor ce s-a întâmplat când m-am trezit, dar ele mi-au spus să nu mai vorbesc despre aşa ceva, căci lucrurile s-au petrecut doar în imaginaţia mea”, sau „Nu-mi place să vorbesc despre aceste lucruri. Când vorbeşti despre aşa ceva, oamenii se uită la tine ca la un nebun77”. Deşi existenţa lumii spirituale este recunoscută de toate celelalte culturi, minţile noastre occidentale au marginalizat planul spiritual, limitându-l la slujbele de duminică şi la tot felul de superstiţii.

A Zecea Viziune afirmă că reamintirea existenţei în dimensiunea spirituală chiar în timpul acestei încarnări este scopul suprem al spiralei evoluţioniste. Autorii cărţii Salut din cer!, Bill şi Judy Guggenheim, estimează că „circa 50 de milioane de americani, adică 20% din populaţia Statelor Unite (n.a. De cinci ori mai mulţi decât cei care au trăit experienţe de moarte clinică), au trăit una sau mai multe comunicări din Lumea de dincolo78”. La rândul lui, Dr. Raymond Moody scrie că nu este deloc surprinzător faptul că cei care au murit şi au revenit în această lume sunt convinşi că experienţa lor este unică şi nu a mai fost trăită de nimeni. Ei se simt foarte uşuraţi atunci când aud că şi alţii au mai trăit asemenea experienţe neobişnuite.

Activitatea şi influenţa furnii de dincolo

Prima Viziune afirma că este nevoie de trezirea unei mase critice de oameni pentru că transformarea să se producă la nivelul conştiinţei planetare. Pentru ca informaţiile legate de Lumea de dincolo să pătrundă în rândul maselor, este nevoie ca un număr din ce în ce mai mare de indivizi să trăiască şi să relateze despre asemenea experienţe. Realitatea dimensiunii spirituale trebuie să devină un subiect acceptat în fiecare cămin. Dacă examinăm sistemul de convingeri specific culturii noastre, este limpede că acest lucru nu se va putea produce până când şi alte idei-forţă vor deveni acceptabile în rândul

maselor. Dr. Moody afirmă că „spiritul acestei epoci constă în a refuza cu orice preţ să discuţi despre posibilitatea supravieţuirii după moartea fizică. Trăim într-o perioadă în care ştiinţa şi tehnologia au făcut eforturi uriaşe pentru a înţelege şi cuceri natura. A discuta astăzi despre viaţa de după moarte parc întrucâtva atavic, căci foarte mulţi oameni cred că ideea aparţine mai degrabă trecutului nostru 'superstiţios' decât prezentului ştiinţific.

Mai mult, ignoranţa opiniei publice legată de subiectul morţii clinice pare să îşi aibă originea inclusiv într-un fenomen psihologic comun, numit neatenţie. O mare parte din ceea ce vedem şi auzim în fiecare zi trece neobservat de mintea noastră conştientă". Moody dă ca exemplu ceea ce se petrece atunci când învăţăm un cuvânt nou. Subit, noi începem să auzim acel cuvânt pretutindeni. Cuvântul exista şi înainte în jurul nostru, dar noi nu aveam urechi de auzit, pentru că nu-i cunoşteam semnificaţia. Acelaşi fenomen se petrece atunci când ne hotărâm să cumpărăm o maşină nouă, de o anumită culoare. Brusc, devenim conştienţi de toate maşinile care au aceeaşi marcă şi aceeaşi culoare cu a noastră.

249

Aducerea aminte

Un exemplu plastic de atenţie selectivă se referă la un medic, care l-a întrebat pe Moody, la unul din seminariile acestuia: „Practic medicina de foarte mulţi ani. Dacă aceste fenomene sunt atât de comune cum spuneţi, de ce nu am auzit de ele în întreaga mea carieră?" Până la urmă, însăşi soţia medicului a povestit grupului o experienţă de moarte clinică a unei prietene foarte bune. Se pare că soţul ei fie nu a fost atent când i-a povestit despre ea, fie a uitat, întrucât povestea nu se integra în sistemul lui de convingeri obişnuite. Într-un alt exemplu sincron, un medic a citit într-un ziar mai vechi despre munca lui Moody. A doua zi, un pacient a venit şi i-a povestit propria sa experienţă de moarte clinică, pe care a trăit-o în timpul unei operaţii. După cum spune Moody: „Este posibil ca amândoi medicii să mai fi auzit de

asemenea cazuri, dar să se fi gândit la ele ca la nişte ciudăţenii personale, şi nu ca la un fenomen larg răspândit79".

Concluzia lui Moody este că medicii, cei care ar trebui să cunoască mult mai multe lucruri despre experienţele de moarte clinică decât restul populaţiei, sunt educaţi să ia în serios numai semnele fizice „obiective" ale bolii. „Studenţilor la Medicină li se reaminteşte constant că nu trebuie să creadă decât în ceea ce văd, nu în ceea ce spun pacienţii80".

Cunoaştem cu toţii puterea pe care o poate căpăta o idee „căreia i-a sosit timpul". Marie-Louise Von Franz, unul din cei mai mari analişti ai lui Jung, dă exemplul cazurilor extrem de frecvente ale laureaţilor premiului Nobel (sau ale altor savanţi), care ajung practic simultan (şi fără să ştie unii de alţii) la aceleaşi descoperiri. A Zecea Viziune sugerează că atunci când suficient de mulţi oameni vor fi pregătiţi, umanitatea va primi o sumedenie de informaţii legate de Lumea de dincolo.

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

Pe de altă parte, dacă Teamă inerentă în actuala Viziune asupra Lumii va rămâne la un nivel înalt, ea va crea un obstacol în calea intuirii înţelepciunii divine. Dacă, citind aceste rânduri, vă simţiţi sceptic că în lume are loc un progres spiritual, în condiţiile în care există atâtea conflicte globale, vă reamintim că dezvoltarea conştiinţei nu este liniară, ci se petrece în salturi. Noi facem parte din aceste valuri, suntem o picătură din ele, dar şi valurile însele. Important este să realizăm tot ce ne stă în puteri atâta vreme cât ne aflăm în acest plan.

DESPRE REÎNCARNARE

Teoria reîncarnării afirmă că sufletul sau conştiinţa noastră eternă renaşte în mod repetat în planul fizic, trăind vieţi succesive cu scopul de a învăţa, de a creşte şi de a evolua. Cunoaşterea referitoare la reîncarnare ne parvine pe mai multe căi, de la religii şi doctrine esoterice şi până la amintiri din vieţile anterioare, regresii induse în

aceste vieţi, sau oameni care au o mare sensibilitate la informaţiile de ordin psihic.

AMINTIREA SPONTANĂ A UNOR VIEŢI ANTERIOARE

Aceste fenomene spontane se petrec de multe ori atunci când ne aducem brusc aminte de un anumit loc (în care am mai fost cândva) sau de o anumită persoană (pe care am mai cunoscut-o cândva). Cercetători ai vieţilor anterioare de talia

Lui Hâns Tendam cred însă că experienţele de tip deja-vu, sentimentul că ai mai trăit o dată acest moment, nu reprezintă o dovadă suficient de concludentă că ar fi vorba de o amintire dintr-o viaţă anterioară. În schimb, recunoaşterea unor legături intime sub forma dragostei la prima vedere (dacă aceasta este autentică) nu pot fi explicate altfel decât printr-o relaţie trăită deja într-o viaţă anterioară.

Amintirea mai poate fi declanşată şi de un obiect, o imagine, o carte, sau alte situaţii similare. Ea se poate petrece în circumstanţe fizice sau emoţionale excepţionale, indiferent dacă persoana respectivă a crezut sau nu înainte în reîncarnare.

SEMNELE FIZICE, OBIŞNUINŢE ŞI TENDINŢE

Există dovezi că vieţile anterioare îşi pot lăsa amprenta asupra vieţii curente, în diferite maniere. Unii oameni pot avea anumite semne fizice de la naştere, o obişnuinţă particulară, anumite capacităţi sau talente ieşite din comun, sau idei fixe legate de viaţă care nu pot fi asociate cu mediul familial în care au crescut. Au existat persoane care şi-au adus aminte de o rană fatală dintr-o viaţă anterioară care se suprapunea exact cu un semn din naştere în actuala existenţă.

Preferinţele noastre ne pot oferi alte indicii referitoare la vieţile noastre anterioare. Dacă aveţi o slăbiciune pentru mobilierul din America secolului trecut sau pentru porţelanul chinezesc, ori nu vă mai săturaţi să

priviţi imagini din Grecia etc., aceste predilecţii pot indica o viaţă anterioară (pozitivă, în cazul de faţă) trăită în ţara sau în epoca respectivă. În cartea sa, Un studiu despre reîncarnare, Tendam arată că mai ales în cazul copiilor mici, comportamentele particulare fac

252

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

De multe ori trimitere la o anumită viaţă anterioară. Multe asemenea amintiri au fost de altfel confirmate prin verificarea documentelor păstrate.

Un exemplu înduioşător se referă la o fetiţă care îşi trântea cană cu lapte pe masă şi îşi ştergea gura ca şi cum tocmai ar fi băut cu mare satisfacţie o halbă cu bere. Când părinţii au certat-o, ea a izbucnit în lacrimi şi le-a spus că gestul ei era un omagiu adus prietenilor ei, pe care nu dorea să-i uite. Când părinţii i-au cerut lămuriri suplimentare, ea le-a povestit aspecte dintr-o viaţă anterioară. De altfel, fetiţa arăta cu totul altfel decât restul membrilor familiei sale, cu care nu părea să aibă nimic în comun.

Hâns Tendam, Un studiu despre reîncarnare

CE PERIOADĂ TRECE ÎNTRE DOUĂ VIEŢI SUCCESIVE

Cercetările au demonstrat că perioada cuprinsă între două încarnări succesive poate varia de la câţiva ani tereştri la câteva sute sau chiar mii de ani. Este posibil ca, cu cât experienţa noastră pe pământ este mai redusă, cu atât mai frecvent să ne reîncarnăm, cu scopul de a învăţa. Conform anumitor studii citate de Tendam, perioada medie dintre două vieţi fizice succesive pare să fie de 60-80 de ani tereştri. Sufletele mai mature îşi aleg cu grijă perioada în care se încarnează, pentru a împlini anumite scopuri particulare, în timpul anumitor perioade precise din dezvoltarea pământului.

253

1

Aducerea aminte

Pornind de la o întreagă literatură referitoare la

regresie şi de la propriile sale cercetări asupra unor oameni care nu-şi mai aminteau de ceea ce s-a întâmplat după moarte, Hâns Tendam sugerează trei modele de reîncarnare şi mai multe motivaţii pentru care renasc oamenii. Sufletul poate trece prin mai multe asemenea nivele într-o singură viaţă.

MODELUL 1: NIVELUL NATURAL, SAU „UAU! M-AM ŞI ÎNTORS?”

Potrivit studiilor referitoare la regresiile în vieţi anterioare, oamenii aflaţi în acest grup de suflete se întorc în planul fizic fară să-şi amintească mai nimic din perioada petrecută anterior în dimensiunea spirituală. Ei nu par să aibă niciun indiciu referitor la lecţia pe care trebuie să o înveţe în noua viaţă. Din relatările lor rezultă că ei sunt practic „aspiraţi” înapoi în viaţa fizică („trăiesc senzaţia că sunt traşi ca prin furtunul unui aspirator, intrând astfel în corpul fătului”), fără să-şi dea prea bine seama ce se petrece, mai ales dacă viaţa precedentă a fost întreruptă prematur. Dornici să câştige experienţă de viaţă, aceşti oameni sunt practic angrenaţi în învăţarea lecţiilor elementare despre viaţa pe pământ, fară să-şi dea vreodată seama de scopurile mai profunde ale sufletelor lor. Lipsiţi de un plan individual, noua lor viaţă este haotică, neavând motivaţia fundamentală a împlinirii unei meniri. Pauzele dintre încarnări sunt scurte (cu o medie de circa 8 ani), astfel încât noile vieţi sunt aproape legate de cele vechi, deopotrivă în timp şi spaţiu.

MODELUL 2: NIVELUL VOLIŢIONAL ŞI EDUCAŢIONAL, SAU „VIAŢA DE LA 101 LA 999”

Spre deosebire de nivelul natural, involuntar, de revenire la viaţă din Modelul 1, sufletele din a doua categorie optează în mod voluntar pentru reîncarnarea pe pământ şi îşi aleg cu grijă părinţii şi situaţia care le pot oferi cele mai bune condiţii de învăţare şi creştere. Unii maeştri susţin că pe măsură ce sufletul se maturizează din ce în ce mai mult, el capătă dreptul să îşi conceapă singur

planul vieţii în timpul sejurului în Lumea de dincolo. Planul său Viziunea de la Naştere stabileşte anumite obiective pentru dezvoltarea personală şi pentru stabilirea unor relaţii karma-ice personale. Cazurile de regresie relatate de Tendam vorbesc despre obiective cum ar fi: retrospectiva vieţii anterioare, consultări cu ghizii şi cu grupurile de suflete, chiar vizionarea anticipată a unor evenimente din viaţa viitoare şi despre cei pe care sufletul îi va întâlni în ea (cum este previziunea Mayei din romanul nostru), sau conştientizarea perioadei de sejur în planul astral. Sejurul astral dintre două vieţi pentru sufletele din această categorie atinge o medie de 60 de ani tereştri.

MODELUL 3: MISIUNEA, SAU „MAREA ÎNCARNARE44

La fel ca şi sufletele de pe nivelul 2, cei din această categorie îşi stabilesc în mod conştient condiţiile încarnării pe pământ. Pe acest nivel de dezvoltare, sufletul şi-a achitat însă cea mai mare parte din datoria karma-ică. El are o

Libertate mai mare de expresie a tendinţelor şi capacităţilor pe care şi le-a dezvoltat de-a lungul a sute sau mii de vieţi pământeşti. De aceea, sufletele din această categorie revin pe pământ numai pentru a-şi aduce o contribuţie majoră la dezvoltarea umanităţii. Obiectivele lor se încadrează într-un plan mult mai amplu şi mai profund. Perfect conştienţi de scopul vieţii pe pământ şi de planul divin, ele atrag către sine anumite oportunităţi sau provocări excepţionale. Uneori, condiţii exterioare extreme îi pot sili să se interiorizeze profund. Prin mari suferinţe, alternate însă cu extazuri divine, ele sunt ghidate de grupurile lor de suflete, de şinele superior şi chiar de Dumnezeu. Aceşti oameni nu se deosebesc întotdeauna de semenii lor; ei pot fi comuni, activi şi bine intenţionaţi, fără să iasă foarte mult în evidenţă, dar pot deveni la fel de bine marii maeştri ai umanităţii şi conducători ai întregii

lumi. Filosofia budistă susţine că bodhisattva-şii, domnii compasiunii, „apar ca maeştri ai umanităţii la anumite date precise… sub forma unor reveniri periodice ale celor perfecţi81”. Perioada medie de reîncarnare a fiinţelor din această categorie este considerată a fi de 230 de ani.

INFLUENŢA GRUPURILOR DE SUFLETE

Cei şapte eroi din romanul A Zecea Viziune sunt implicaţi într-un proiect de oprire a experimentului din vale. Dorinţa lor puternică de a opri experimentul serveşte drept catalizator, astfel încât ei încep să-şi aducă aminte de legăturile lor din trecut şi de chestiunile rămase nerezolvate. După ce au înţeles cea de-a Noua Viziune, ei intră în rezonanţă cu o vibraţie

Superioară, încercând să intre în contact cu acele grupuri de suflete din dimensiunea spirituală care sunt însărcinate cu ghidarea lor în vederea împlinirii Viziunii de la Naştere. Iată ce spune Wil despre aceste suflete dezîncamate: „Noi suntem conectaţi la ele. Ele ne cunosc foarte bine. Mai mult, ele împărtăşesc Viziunea noastră de la Naştere, ne urmează de-a lungul întregii noastre vieţi, iar când trecem dincolo, rămân cu noi până când reconstituim ce s-a întâmplat în planul terestru. Altfel spus, acţionează ca un rezervor pentru amintirile noastre, susţinând cunoaşterea noastră de sine pe măsură ce evoluăm… Atunci când noi ne aflăm în Lumea de dincolo şi unul dintre ei se încarnează pe pământ, noi facem acelaşi lucru pentru el. Devenim astfel parte integrantă din grupul de suflete care îl susţin82”.

Viziunea afirmă că deşi aceste grupuri de suflete nu ne trimit intuiţii – care provin direct de la Dumnezeu – ele ne trimit totuşi o energie suplimentară, permiţându-ne astfel să ne aducem mai bine aminte cine suntem şi ce cunoaştem deja. Ele ne trimit întotdeauna energie, în speranţa că ne vom reaminti Viziunea noastră de la Naştere, iar atunci când începem să ne reamintim, se bucură alături de noi. Soţii Guggenheim notează în această

direcţie: „Locuitorii de acolo (din dimensiunea spirituală) pun un mare preţ pe cunoaştere şi sunt încurajaţi să îşi sporească această cunoaştere pe marginea unor subiecte alese de ei. Aceste subiecte pot acoperi practic orice, dar se pare că cele mai preferate între toate sunt cele referitoare la artă, muzică, natură, diferitele ştiinţe, medicină, şi tot felul de studii spirituale. După ce obţin cunoştinţe suplimentare din aceste domenii, ei încearcă să le transmită mai departe, sub formă de inspiraţii, celor care se ocupă de aceleaşi domenii pe pământ83”. Potrivit lui Tendam

Şi altor cercetători, „Dintre toţi oamenii (care au descris asemenea suflete care îi ghidează), mai mult de 60% aveau mai mult decât un singur sfătuitor; unii aveau chiar un cerc de sfătuitori14” (sublinierea noastră).

SUFLETE PIERDUTE SAU SUFLETE-SURORI?

Unii oameni îşi pun întrebarea: „Cum se poate face deosebirea între sufletele pierdute, care bântuie în atmosfera terestră, incapabile să se desprindă de ea, şi aceste grupuri de suflete care ne ghidează?” Diferenţa constă în faptul că sufletele pierdute nu dispun de suficientă energie nici măcar pentru ele, pentru a se desprinde din planul terestru şi pentru a se înălţa în cel spiritual. Ele sunt blocate în propriile lor structuri mentale, dominate de frică, aşa că nu numai că nu ne dăruiesc energie, dar chiar încearcă să ne fure propria noastră energie.

Atunci când trecem printr-o perioadă de criză sau de confuzie, ghidul său grupul de ghizi îşi pot face simţită prezenţa prin intervenţii directe sau prin trimiterea unor inspiraţii. Intuiţia noastră ne poate spune dacă este vorba de un ghid care ne trimite energie, sau dacă este vorba de un spirit care încearcă să ne fure energia, slăbindu-ne încrederea în sine şi amplificându-ne confuzia.

INTERVENŢIA ÎN CAZ DE CRIZĂ

În cartea sa, Reflecţii asupra vieţii de după viaţă, Dr.

Raymond Moody citează o serie de relatări ale unor oameni

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

Care au fost salvaţi de la o moarte iminentă prin intervenţia unei fiinţe spirituale.

De pildă, Moody dă exemplul unui om prins într-o reţea de canale în care tocmai se pompa o substanţă acidă sub presiune. „M-am retras cât am putut de mult într-un colţ, cu faţa la perete, dar substanţa era atât de fierbinte încât mă ardea prin haine… Mi-am dat seama că în câteva minute urma să mor… aşa că mi-am zis: 'Gata! S-a terminat!'… Mi s-a părut atunci că întreaga zonă a fost scăldată în lumină.

Am auzit atunci un verset din Biblie care îmi trecuse deseori pe la urechi, dar a cărui semnificaţie nu o înţelesesem niciodată: 'Ascultaţi, Eu sunt întotdeauna cu voi. Sunetul s-a auzit clar, venind dintr-o anumită direcţie, care s-a dovedit ulterior singura calea de scăpare din infern. Nu reuşeam să-mi deschid ochii, dar puteam vedea totuşi lumina venind din direcţia aceea, aşa că nu am făcut decât să o urmez. Ştiu însă sigur că în toată acea perioadă, ochii mei au rămas închişi. De altfel, medicul nici nu mi-a mai tratat ochii, mai târziu. S-a dovedit că nu fuseseră deloc afectaţi de acid85". În cazul de faţă, omul nostru a interpretat ajutorul divin ca fiind provenit chiar de la Christos. Moody mai spune: „Cei care trec prin asemenea experienţe sunt unanim de acord că după trăirea lor, viaţa lor s-a schimbat radical, iar ei şi-au dat seama că au fost salvaţi de la moarte pentru un scop bine definit86".

Un alt bărbat povesteşte că în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a văzut un avion al inamicului îndreptându-se în picaj chiar asupra clădirii în care se afla. Trăgea direct asupra clădirii, iar praful proiectilelor care ricoşau de podea se îndrepta în linie dreaptă către el. „Am fost convins că vom

1

Aducerea aminte

Muri cu toţii… Nu am văzut nimic special, dar am

simţit alături de mine o prezenţă caldă, care îmi alina sufletul. Am auzit apoi o voce blândă care îmi spunea:, Sunt alături de tine, Reid. Timpul tău nu a sosit încă87’”.

PRESUPUNERI, SFATURI IEŞITE DIN COMUN ŞI SINCRONICITĂŢI

Kenneth Ring relatează istoria unei femei, Stella, care şi-a schimbat radical sistemul de convingeri după o viziune pe care a avut-o. Dată spre adopţie pe vremea când era copil, Stella a crescut într-un mediu de fundamentalişti. După ce a crescut şi s-a măritat, ea a rămas o fiinţă extrem de sfioasă, retrasă şi supusă (după cum s-a descris ea însăşi pe sine). „Cu puţin înainte de experienţa de moarte clinică prin care a trecut în iunie 1977, ca a avut o viziune… era culcată în pat, dar nu adormise încă… A văzut atunci o scrie de caractere scrise… Mult după experienţa de moarte clinică, ea a descoperit că aceste caractere erau de origine hebraică… şi însemnau în traducere:, Dincolo de Punctul de Anihilare88

În timpul EMC, ea s-a întâlnit cu o fiinţă de lumină: „Parcă ar fi avut două feţe într-una singură. Una din feţe era de o mare frumuseţe şi lumină, părând perfect împăcată, dar conţine în sine şi o altă faţă, marcată de durere. Toată pacea lumii era adunată într-una din jumătăţi, în timp ce toată durerea neexprimată de prima era manifestată de a doua. (Ring a întrebat-o dacă această fiinţă i-a comunicat ceva).

Da… mi-a spus că exista un motiv pentru care am fost adusă aici, iar acest motiv era legat de cunoaştere. Mi-a spus că există o viaţă după această viaţă terestră, şi că acea nouă viaţă se va desfăşura pe un nivel mult mai profund… Noi suntem cu mult mai mult decât părem. Mi-a mai spus că avem cu toţii capacitatea de a cunoaşte. Ţi-ai dat scama care era identitatea acelei fiinţe? Eu nu încerc niciodată să stabilesc identitatea altor persoane. Dar ce credeai în sinea ta? Am intuit că şi el avea un scop, dar nu

mi-e foarte clar care era acesta. Ştiu însă că trebuia să-mi comunice un anumit gen de cunoaştere, pe care trebuia să o transmit mai departe umanităţii…89”.

Fiinţa i-a mai spus că era evreică şi că avea un blocaj de care nu era conştientă. Aceasta era cheia care o putea ajuta să înţeleagă. După acest episod, Stella a început să-şi caute familia biologică. La un moment dat, a ajuns într-un punct mort. „M-am adresat atunci fiinţei: ’Bine, eu am încercat să fac ce mi-ai spus, dar mi-e imposibil să găsesc acele hârtii, aşa că dacă doreşti să-mi duc la bun sfârşit misiunea, va trebui să mă ajuţi’. După care m-am întors în oraş şi am intrat într-un restaurant, încercând să îmi dau seama ce am de făcut în continuare. Chiar atunci, în restaurant au intrat doi poliţişti. M-am gândit instantaneu: ’Pun pariu că este vorba de un indiciu’”. Într-adevăr, s-a dovedit că unul din cei doi s-a întors la masa unde a stat (care era chiar masa ei), pentru că îşi uitase ceva. Ea s-a folosit de ocazie şi i-a spus în treacăt că se afla în căutarea unei persoane.

Poliţistul a pus-o în contact cu un cuplu care condusese unul din ziarele locale timp de mulţi ani de zile. Cei doi au

Trimis-o apoi la un judecător ieşit la pensie, care locuia de foarte mult timp în oraş. „Când Stella s-a prezentat la el, judecătorul a rămas împietrit. ’Când mi-a văzut faţa, era ca şi cum ar fi dat timpul înapoi… O singură privire i-a fost de ajuns pentru a mă pune în contact cu bunicul meu, care ieşise la pensie şi se mutase în Florida90’”.

Viaţa Stellei s-a schimbat dramatic după ce şi-a cunoscut moştenirea familială. Ea s-a convertit la iudaism, a divorţat de bărbatul ei şi a devenit o femeie de afaceri de succes. A făcut parte din Consiliul Casei Albe pentru Copii şi Tineri, şi a activat în domeniul copiilor adoptaţi. În acest caz, asistenţa primită din Lumea de dincolo – unde i s-a revelat faptul că necunoaşterea rădăcinilor reprezenta un

blocaj pentru viaţa ei, la care se adăuga experienţa directă a dimensiunii spirituale – i-au arătat cât de limitată a fost viaţa ei până atunci. La fel ca în cazul retrospectivei vieţii, Stella şi-a dat seama că nu gândeşte singură. „… undeva, în subconştientul copilului de nouă luni se afla implantat mesajul că mama mea biologică mă respinsese şi că dacă nu voi adera la toate aceste reguli, regulamente, cerinţe, voi fi respinsă şi din acest nou mediu, în mintea mea a apărut astfel un blocaj, care m-a împiedicat să fac acele lucruri care – credeam eu – ar fi putut conduce la respingerea mea91”. În realitate, aşa cum am văzut din studiul lui Tendam, această presupunere: „Am făcut ceva rău, deci trebuie să urmez regulile, ca să nu fiu respinsă” era probabil o rană karma-ică ce trebuia vindecată, conform Viziunii de la Naştere a Stellei. Din acest motiv, ea a primit un sprijin excepţional din partea sinelui ei superior sau a grupului de suflete din care făcea parte, acolo unde era depozitată amintirea scopului propus.

SUFLETE MARI CARE CONTINUĂ SĂ LUCREZE PENTRU UMANITATE

Cartea lui Ruth Montgomery, Lumea de dincolo, este scrisă ca o mărturie personală asupra Lumii de dincolo, provenită de la celebrul medium Arthur Ford. Montgomery şi Ford lucraseră împreună, până la moartea celui din urmă, ca urmare a unui atac de cord. După tranziţia lui în dimensiunea spirituală, el a contactat-o pe Montgomery, pe la începutul anilor 70, prin intermediul scrierii automate.

Printre altele, Montgomery i-a pus o serie de întrebări legate de diferiţi oameni faimoşi care au decedat, dorind să afle ce făceau aceştia în Lumea de dincolo, un loc în care se puteau învăţa atâtea lucruri. S-a dovedit astfel că preşedintele Kennedy a traversat foarte rapid perioada de tranziţie către dimensiunea spirituală. Într-una din comunicările sale, Ford povesteşte: „Jack (Kennedy) lucrează în continuare asupra problemelor internaţionale, încercând să aplaneze conflictul dintre

israelieni şi arabi. Acesta este principalul său domeniu de interes. Bobby (Kennedy) este încă foarte preocupat de domeniul drepturilor civile şi susţine din planul spiritual această mişcare… Cei doi fraţi au legături karma-ice extrem de puternice şi au fost împreună în atât de multe vieţi anterioare încât unul fară celălalt pare doar jumătatea unui spirit. De altfel, întreaga familie era extrem de strâns unită prin opţiunile lor prenatale, fiecare membru dorind să-şi împartă viaţa cu ceilalţi92". Ford a vorbit apoi de alţi lideri mondiali, precum Eleanor Roosevelt, Franklin Roosevelt, Winston Churchill şi Dwight Eisenhower, care continuă să lucreze alături de grupurile de suflete în care

Sunt integraţi pentru inspirarca conştiinţelor acelor oameni (de pe pământ) care sunt implicaţi în procesul de pace. Potrivit celor relatate de Ford: „Telefonul, electricitatea, motorul cu aburi şi multe alte invenţii de acelaşi calibru sunt rezultatele eforturilor reunite ale unor spirite talentate, deopotrivă din lumea voastră şi din dimensiunea spirituală, care au lucrat împreună pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă în planul fizic. În celebrele sale perioade de somnolenţă din timpul zilei, care durau câteva minute, Einstein se racorda de fapt la planul astral, unde intră în contact cu acele forţe care îl susţineau şi care îi indicau următorul pas pe care trebuia să-l încerce în experimentele sale. Aceste perioade scurte de somn sunt foarte importante pentru voi, cei din planul fizic, căci ele vă permit să intraţi în comuniune cu fiinţele spirituale din această parte a lumii, pentru a vă încărca cu energie şi pentru a vă regăsi direcţia şi scopul în viaţă93".

Un alt aspect pe care l-a subliniat Ford s-a referit la faptul că de multe ori, sufletele care au ajutat foarte mult umanitatea să avanseze pe calea compasiunii, demnităţii, cooperării şi iubirii, nu sunt lăsate să suporte necazurile specifice bătrâneţii. După cum afirmă şi Robert Monroe în cartea sa, Călătoria supremă: „Dacă ţi-ai împlinit scopul şi

ţi-ai învăţat lecţia, poţi pleca!”

INFORMAŢII RELEVANTE CARE PROVIN DINTR-O ALTĂ VIAŢĂ

În A Zecea Viziune, eroul nostru îşi vede o viaţă anterioară, în care era călugăr în Franţa secolului XIII. El

Află că în acea viaţă s-a aflat în posesiunea Viziunilor, pe care le-a copiat pentru a nu se pierde. Ar fi dorit să le facă publice, dar fraţii săi întru asceză au refuzat să se opună Bisericii.

Scopul informaţiilor pe care le primim din vieţile anterioare constă în a ne ajuta să devenim mai liberi, pentru a putea trăi, iubi şi învăţa mai plenar în momentul prezent. Restricţiile, durerea copleşitoare şi teama care nu poate fi controlată au efecte profund negative asupra stării de sănătate şi de bunăstare generală. În aceste condiţii, terapiile prin regresie pot oferi anumite informaţii preţioase pentru vindecare, îndeosebi dacă terapiile tradiţionale au eşuat.

Brian Weiss relatează cazul unei femei care a venit la un seminar al său pe tema vieţilor anterioare, ţinut în Mexico City. „Ea şi-a reamintit fragmente dintr-o viaţă anterioară, în care s-a dovedit că soţul ei actual fusese fiul său. În acea perioadă medievală, ea era tatăl copilului, pe care l-a abandonat. De altfel, în actuala viaţă, soţul ei s-a temut întotdeauna că ea îl va părăsi. Această teamă iraţională nu avea nicio bază în viaţa reală. Nici măcar nu îl ameninţase că îl va părăsi vreodată. Ea îi dădea asigurări repetate că nu îl va părăsi, dar insecuritatea lui era copleşitoare, distrugându-i viaţa şi otrăviridu-le relaţia. Acum, ea a înţeles de unde venea teama soţului ei. S-a grăbit aşadar să-l sune pe acesta pentru a-i explica ce s-a întâmplat, şi pentru a-l mai asigura o dată că nu îl va părăsi niciodată94”.

Traumele din vieţi anterioare rămase nevindecate se pot manifesta sub forma unei hipersensibilităţi în viaţa curentă. Tendam afirmă în această direcţie: „Traumele

sunt ca nişte guri de acces în canale, ascunse, în timp ce postulatele

265

Aducerea aminte

(presupunerile permanente care derivă ca urmare a unui eveniment traumatic) sunt ca nişte labirinturi în hăţişul grădinii voastre psihice. Ele sunt implantate în voi ca nişte programe fixe: 'Dacă îmi pierd controlul, sunt pierdut', 'Dacă voi scăpa, voi fi liber', 'Nu pot gândi pentru că sunt femeie95 '". De pildă, dacă aţi avut o ultimă viaţă în care nu aţi făcut altceva decât să munciţi, este posibil să renaşteţi cu un postulat de tipul: „Viaţa este epuizantă". Dacă aţi murit în mod traumatic, ca urmare a unei căderi dintr-un tren aflat în timpul mersului, sau prin înec, este posibil să aveţi o teamă iraţională de trenuri sau de apa adâncă.

STRUCTURI REPETATE DE-A LUNGUL MAI MULTOR VIEŢI SUCCESIVE

Eroul din A Zecea Viziune îşi vizualizează o altă viaţă anterioară, trăită în secolul XIX. El înţelege acum că rezultatul negativ din viaţa trăită în secolul XIII este cel care a creat actuala teamă şi lipsa dorinţei de a accepta oferta de pace a lui Charlene. Cele două vieţi anterioare au stat la baza actualei tendinţe a eroului de a se feri de confruntare, retrăgându-se pe o poziţie distantă. El începe să înţeleagă că alegerea părinţilor săi nu a fost întâmplătoare, ci special aleasă, pentru a-şi rezolva prin intermediul lor această teamă de confruntare.

El îşi mai dă seama că prima lectură a adevărurilor spirituale cuprinse în Viziuni, în timpul vieţii trăite în secolul XIII, i-a trezit curiozitatea şi pasiunea pentru cunoaştere pe care le-a manifestat în actuala viaţă. Această parte a romanului

266

Activitatea şi influenţa iurnii de dincolo

Ne arată că un individ poate avea o Viziune la Naştere care afectează direct Viziunea colectivă: eroul nostru se află în căutarea Viziunilor ca urmare a propriei

sale karma personale, dar acest proces îl ajută să contribuie la evoluţia conştiinţei globale a umanităţii. Evident, un aspect al Viziunii sale de la Naştere implică căutarea Viziunilor chiar de către el, simultan însă cu necesitatea ca ele să fie revelate maselor. Totul este o chestiune de sincronizare. Eroul din A Zecea Viziune are acum şansa de a trece de examenul susţinerii propriilor sale convingeri, la care a eşuat în trecut. Dacă nu va reuşi, el va fi nevoit să dea din nou examenul într-o viaţă viitoare.

Cicatricele psihice

Experienţele rămân nerezolvate fie din cauza durerii prea mari prin care trebuie să treacă individul, fie deoarece acesta moare înainte de a avea şansa să-şi încheie lecţia. De multe ori, morţile traumatice lasă în urma lor o spaimă permanentă – de apă, de întuneric, de peşteri sau de înălţimi, în funcţie de asocierea cu durerea trăită în preajma morţii. Uneori, reacţia este atât de înspăimântătoare, încât individul ajunge să facă o declaraţie inconştientă, de genul: „Nu voi mai repeta niciodată această experienţă”, sau „Nu mă voi mai lăsa niciodată umilit în public”, „Este imposibil să te opui autorităţii”, „Nu există nicio speranţă”.

Spre exemplu, o femeie care avea dificultăţi în a echilibra interesul ei acordat relaţiei de cuplu cu cel acordat afacerii sale ne-a descris astfel sentimentul permanent de încordare

Pe care îl trăia: „Mă simt ca un samurai, sau ca şi cum aş avea o sensibilitate excesivă, care mă face să simt orice schimbare la nivelul presiunii aerului, astfel încât să pot lua rapid măsuri dacă este cazul”. Trebuie să recunoaştem că este o analogie unică! Este posibil ca acesta să fie un postulat născut dintr-o anumită experienţă trăită într-o viaţă anterioară. Asemenea afirmaţii se fixează în subconştientul persoanei şi sunt duse cu sine viaţă după viaţă. De pildă, eroul din cartea noastră a trebuit să înveţe să aibă încredere în intuiţia sa, să îşi vindece tendinţa de a

rămâne distant şi să continue căutarea adevărurilor spirituale în pofida traumelor trăite în trecut din motive similare. Potrivit lui Tendam, această purtare a poverii din viaţă în viaţă reprezintă una din dinamicile care contribuie la modelarea calităţii vieţii: retenţia, repercusiunile şi culegerea fructelor.

Retenţia trăsăturilor

Retenţia se referă la păstrarea anumitor trăsături de personalitate sau a unor caracteristici fizice de la o viaţă la alta. Anumite capacităţi, cum ar fi talentul muzical sau înzestrarea intelectuală, se pot dezvolta de-a lungul mai multor vieţi succesive, înflorind în viaţa actuală. Acesta este cazul copiilor-minune sau al geniilor. „Meditaţia, experienţele extracorporale, clarviziunea... sau alte haruri paranormale pot fi regăsite prin regresie în una sau mai multe vieţi anterioare, în care subiectul s-a antrenat în dezvoltarea acestor calităţi96". Tendinţele, defectele şi chiar viciile au uneori cauze în vieţile anterioare, pe parcursul cărora aceste idei au fost adânc implantate în subconştientul individului.

Repercusiuni ale unor evenimente din vieţi anterioare

Repercusiunile unor evenimente traumatice, precum în exemplele citate mai sus, pot continua să afecteze individul vieţi la rând, până când sunt identificate şi eliminate. Aceste energii subconştiente de vibraţie joasă pot conduce la fobii, dependenţe sau probleme fizice care scapă unei diagnosticări obişnuite.

În A Zecea Viziune, Maya opune rezistenţă, deşi simte că face ceea ce trebuie să facă. Ea se opune ideii că face parte dintr-un grup predestinat să lucreze împreună, depăşindu-şi Teama pentru a pune capăt experimentului. Acesta este rezultatul (repercusiunea) unor experienţe negative pe care le-a trăit într-o viaţă anterioară, în care a încercat să pună capăt războiului dintre indieni şi oamenii albi. Ea nu şi-a rezolvat încă problemele din acea viaţă,

drept care continuă să aibă amintiri subconştiente care creează teamă şi rezistenţă.

Culegerea fructelor

Această dinamică se referă la experimentarea consecinţelor unor fapte – bune sau rele – comise în vieţi anterioare. Spre exemplu, dacă aţi trăit o viaţă minunată în Spania într-o viaţă anterioară, este posibil să aveţi o preferinţă cu totul specială pentru această ţară inclusiv în actuala viaţă, fără să ştiţi de ce. După acelaşi raţionament, dacă aţi trăit una sau mai multe vieţi în disperare, fiind capul unei familii numeroase pe care nu aveaţi cum să o hrăniţi, este posibil ca în actuala viaţă să nu doriţi prea tare să vă creaţi o

Aducerea aminte

Familie. Această dinamică face posibil ca prin dezvoltarea unor calităţi sau relaţii pozitive în actuala viaţă să vă pregătiţi pentru o viaţă mai armonioasă şi mai fericită într-o viaţă viitoare.

INTRAREA ÎN GAURA IEPURELUI

Există porţi dimensionale care ne pot atrage literalmente către o întâlnire metanormală. Asemenea întâmplări sunt larg acceptate în culturile tradiţionale. Malidoma Some, şamanul african, autor al cărţii Despre apă şi spirit, descrie astfel o experienţă pe care a avut-o la vârsta de trei ani: se afla în pădure, împreună cu mama sa, când a dat peste un iepure. „Acesta a sărit din ascunzătoare sa, şi a urmat o cursă sălbatică pentm capturarea lui”. Căutând iepurele prin tufişuri, el a început să scurme în speranţa că va găsi ascunzătoarea acestuia. A găsit într-adevăr o vizuină de animal. „Vizuină era o gaură săpată într-un fel de movilă, a cărei gură era astupată cu ierburi. Am înlăturat ierburile şi tocmai mă pregăteam să prind bietul iepure, când am rămas ca trăsnit. Am încremenit, ca şi cum aş fi fost supus unui şoc electric.

În locul iepurelui se afla un omuleţ bătrân de mărimea animalului, care stătea pe un scaun aproape invizibil şi ţinea în mâna dreaptă un baston mititel… în jurul lui era un fel de inel strălucitor, care lumina în toate

culorile curcubeului, ca un fel de fereastră rotundă sau ca o poartă către o altă dimensiune. Deşi corpul său umplea aproape în întregime poarta, puteam vedea totuşi că dincolo de aceasta se afla o lume practic infinită.

270

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

S

Educaţia tradiţională este alcătuită din trei părţi: lărgirea capacităţii vizuale a adeptului, renunţarea la obişnuinţa corpului de a fi prins într-un singur plan existenţial şi capacitatea de a călători în alte dimensiuni, inclusiv de a se întoarce înapoi. Toate acestea nu au nimic supranatural în ele; dimpotrivă, este cât se poate de „natural" să faci parte integrantă din natură şi să participi la o mai bună înţelegere a realităţii.

Malidoma Patrice Some, Despre apă şi spirit

Ceea ce m-a surprins însă cel mai tare a fost faptul că legile naturii în acea realitate nu semănau deloc cu cele pe care le cunoşteam eu. Scăunelul era plasat chiar pe marginea unei gropi adânci, dar omuleţul nu părea deloc dezechilibrat. Am observat atunci că era susţinut de ceva care semăna cu un perete subţire11. Încremenit, Some l-a auzit pe omuleţ spunându-i: „'Te observ de multă vreme, de când mama ta te tot aduce aici. De ce vrei să-i faci rău iepurelui, fratele tău mai mic? Ce ţi-a făcut el, micuţule?' Gura lui minusculă abia dacă se mişca în timp ce vorbea, iar vocea lui era foarte subţire... 'De acum înainte, fii mai prietenos cu el. Şi lui îi place frumuseţea acestui loc, şi el are o mamă care îl iubeşte...'. În timp ce omuleţul vorbea, am observat iepurele, care stătuse tot timpul în spatele lui, dincolo de cercul magic, între timp, am auzit un zgomot puternic, ca şi cum pământul însuşi s-ar fi despicat. Imediat, omuleţul şi-a luat scăunelul şi a trecut prin deschizătură, ca şi cum el ar fi fost cel care i-a poruncit pământului să se despice. În spatele lui pământul

271

Aducerea aminte

S-a închis la loc. Tot ce a rămas a fost o adiere blândă

de vânt”.

În acel moment, el a auzit vocea mamei sale strigându-l. Se pare că trecuseră ore întregi de când îl căuta, deşi lui i s-a părut că nu trecuseră mai mult de câteva minute cât timp a vorbit cu omuleţul. Când i-a povestit mamei ce i s-a întâmplat, aceasta s-a înspăimântat, căci ştia că era vorba de Kontomble, un spirit al locului. Oamenii din tribul ei, Dagara, credeau că orice contact cu o fiinţă din lumea de dincolo are efecte profund transformaţionale asupra omului. Mamele se temeau că pruncii lor să nu se deschidă prea devreme faţă de lumea de dincolo, ca să nu-i piardă. „Un copil expus tot timpul unei alte lumi va începe să-şi amintească prea curând misiunea sa în viaţă. În asemenea cazuri, el trebuie iniţiat prematur. Odată iniţiat, copilul este considerat adult, iar relaţia sa cu părinţii se schimbă radical97”.

UN ALT TIP DE DESCHIDERE CĂTRE CELELALTE DIMENSIUNI

În mod evident, una din explicaţiile atracţiei pe care o simt occidentalii pentru practicile şamanice şi neoşamanice este legată de dorinţa lor de a experimenta celelalte dimensiuni, adică exact ideea centrală din cea de-a Cincea Viziune, Mesajul Misticilor. Viziunea afirmă că tot mai mulţi oameni vor începe să călătorească în celelalte dimensiuni, învăţând cum să-şi ridice nivelul vibratoriu. Dr. Henry Wesselman, un paleontolog autodidact, a scris cartea Călător în lumea spiritelor, în care îşi descrie propriile călătorii în

Viitor. Prin anii 80, după ce a absolvit facultatea, el a început să aibă experienţe extracorporale. După luni de zile în care s-a temut să este bolnav sau nebun, el a început să realizeze ce se întâmplă. S-a trezit într-o perioadă din viitorul umanităţii, peste circa 5.000 de ani, undeva pe coasta de vest a Statelor Unite. A înţeles că vede lumea prin ochii unui descendent al său, pe nume Nainoa, provenit din insulele Hawaii, după ce pe planetă

au avut loc schimbări dramatice. La ora actuală, Wesciman este convins că toţi oamenii au capacitatea de a pătrunde în aceste lumi diferite în timp şi spaţiu de cea în care trăim acum. El crede că avem un „program” în câmpul nostru energetic, care rămâne latent până când învăţăm să-l activăm, fie în mod spontan, fie prin anumite practici deliberate.

STUDIUL INDIVIDUAL Gradele iubirii

Meditaţi asupra vieţii dumneavoastră. Dacă ar fi să vă acordaţi note pentru capacitatea dumneavoastră de a-i iubi pe toţi ceilalţi şi pentru deschiderea dumneavoastră faţă de cunoaştere, pe ce nivel v-aţi plasa pe o scală de la 1 la 100, unde 100 reprezintă nivelul cel mai înalt, iar 1 cel mai de jos?

Crearea acestui consens de tip nou ar putea avea la rândul ei implicaţii asupra evoluţiei. Dacă dinamica grupului

Aducerea aminte

Se coagulează în jurul unei nevoi comune, dând naştere unui nou „câmp morfogenetic” al intenţiilor, este posibil ca unele din obişnuinţele noastre sau din legile naturii să fie „încălcate11 sau schimbate, făcând astfel posibilă apariţia unor noi forme de viaţă.

Fiecare viaţă salvată, eliberată, înălţată, contribuie la crearea unui pământ nou şi a unui cer nou. Existenţa „Lumii de dincolo” nu poate fi demonstrată decât aici, prin eliberarea şi transformarea existenţei terestre – „demonstrată” în sensul cuvântului italian provare, care înseamnă „a experimenta”.

Michael Grosso, Cine va supravieţui? Un studiu contemporan despre viaţa de după moarte

RETROSPECTIVA VIEŢII

Dacă aţi şti că fiecare gând şi fiecare acţiune a dumneavoastră, indiferent cât de insignifiante ar părea, v-ar apărea în retrospectivă de la sfârşitul vieţii, în ce fel v-aţi schimba atitudinea?

Obstacole

Care sunt domeniile cu care aţi avut cel mai mult de luptat? Alegeţi domeniul cel mai important, sau două idei din tabelul de mai jos, ori selectaţi orice altă problemă, dacă aceasta nu apare pe listă. Scrieţi timp de cinci minute felul în care v-aţi confruntat cu acest obstacole în trecut.

274

1

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

Fizic

Căldură

MentaI

Încredere în sine

Emoţionai iubire romantică

Rasism

Spiritual

Greutate dificultăţi de

Învăţare

Probleme în familie ostracizare

Prea mulţi bani barieră lingvistică

Lipsa banilor boală mentală

Lipsa frumuseţii/

Depresie

Teamă

Pierdere

Trădare

Alienare

Neîncredere

Prea mare frumuseţe

Dependenţe

Sexualitate

Aţi avut vreun beneficiu de pe urma acestor obstacole? În ce fel v-au amplificat ele capacitatea de a iubi? Dacă un prieten ar avea aceeaşi problemă, ce sfat sau ce sugestie i-aţi da?

Care din realizările dumneavoastră v-au făcut să vă simţiţi cu adevărat mândru (lăsând modestia deoparte)? Scrieţi timp de cinci minute despre această realizare, cum

aţi ajuns să o aveţi, ce v-a ajutat cel mai mult şi ce aţi fi dorit să cunoaşteţi, dar nu aţi ştiut la vremea respectivă.

În următoarele 1-2 zile, notaţi micile ocazii de a fi bun sau de a face mici servicii celor din jur, fără a spune niciodată nimic despre aceste lucruri.

Realizări

Micile momente plăcute

275

Aducerea aminte în următoarea săptămână, remarcaţi câţi oameni amabili există în magazine, la staţia de benzină, pe străzi, în familia dumneavoastră, oriunde vă poartă paşii. Observaţi în tăcere bunătatea lor şi simţiţi cum energia iubirii curge între ei şi dumneavoastră.

Din când în când, faceţi o meditaţie în care vă imaginaţi umanitatea ca fiind un singur suflet. Noi nu putem şti niciodată dinainte care va fi destinul unei persoane; de aceea, nu analizaţi niciodată pe cineva din perspectiva Viziunii sale la Naştere, aşa cum v-o imaginaţi dumneavoastră, dar trimiteţi-i energia dumneavoastră plină de iubire pentru a-l ajuta să şi-o amintească!

Aţi experimentat vreodată o intervenţie inexplicabilă care a deblocat o criză cu care vă confruntaţi? În ce fel s-a produs ea?

Dacă un prieten sau o rudă din această viaţă v-ar căuta în (sau din) Lumea de dincolo, cine ar fi acesta?

Indicaţi trei sau patru oameni faimoşi care au trăit într-o altă epocă şi faţă de care vă simţiţi atras. În ce fel v-au influenţat filosofia sau viaţa lor propria dumneavoastră viaţă?

STUDIUL ÎN GRUP

Citiţi o parte din cărţile indicate ca referinţă în acest capitol, sau orice alte cărţi care tratează subiectul reîncarnării, terapia prin regresie în vieţi anterioare, experienţele extracorporale sau de moarte clinică, ori comunicările cu spirite ale celor decedaţi. Citiţi pe rând fragmentele care vi

276

Activitatea şi influenţa lumii de dincolo

S-au părut cele mai interesante şi folosiţi-le apoi ca bază pentru discuţii în grup.

Rugaţi-i pe membrii grupului să vă împărtăşească eventualele lor experienţe în aceste domenii, în măsura în care doresc acest lucm.

Folosiţi una din sugestiile oferite la secţiunea referitoare la Studiul Individual ca bază pentru a scrie sau pentru a împărtăşi cu restul grupului anumite idei. Energia trebuie să rămână focalizată. Reamintiţi-le cu delicateţe membrilor grupului să nu se complacă în energia de tip Bietul de mine. Pe de altă parte, nu vă grăbiţi să etichetaţi pe cineva ca făcând parte din această categorie dacă povesteşte despre o pierdere importantă pentru el. Etichetările nu folosesc nimănui.

Discutaţi în grup despre oamenii faimoşi sau despre maeştrii din trecut care v-au influenţat cel mai mult viaţa sau filosofia personală.

277

PARTEA A PATRA

ÎN ÎNTUNERIC

Capitolul 7

AMINTIREA VIZIUNII DE LA NAŞTERE

Atunci când avem o intuiţie sau un vis de a o lua într-o anumită direcţie şi dacă dăm curs acestei inspiraţii, în viaţa noastră apar evenimente care par de-a dreptul magice. Ne simţim mai vii şi mai dinamici… Atunci când avem o intuiţie sau o imagine mentală despre un viitor posibil, noi ne reamintim practic fragmente din Viziunea noastră de la Naştere, despre ceea ce am dorit să facem cu viaţa noastră în acel moment important al călătoriei pe care ne-am asumat-o. Este posibil ca ea să nu fie absolut exactă, căci oamenii dispun de liber arbitru, dar dacă se petrece ceva suficient de apropiat de viziunea noastră primordială, noi ne simţim inspiraţi, căci ne dăm seama că ne aflăm pe calea destinului pe care ne-am asumat-o.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII98

TREZIREA FAŢĂ DE NOI ÎNŞINE

Cuvintele scrise nu pot reprezenta un substitut al experienţei personale a misterelor vieţii. Dacă aţi ajuns până aici cu călătoria dumneavoastră, cunoaşteţi probabil tulburarea pe care o trezeşte experimentarea directă a unui fragment din adevărul pe care îl căutaţi. Nu există niciun principiu sau teorie care să poată deschide uşile prin care doriţi să treceţi, dacă nu sunteţi pregătit să o faceţi.

Dacă vă puneţi întrebarea: „Cine sunt eu? Care este Viziunea mea originală?”, singurul răspuns posibil este acel „Da” interior care apare de la sine atunci când simţiţi că o idee este autentică, că o relaţie înfloreşte sau că aţi ajutat pe cineva, fară să vă lăudaţi în faţa nimănui pentru acest lucru.

Thomas Moore scria în Suflete-surori: celebrarea misterelor iubirii şi ale relaţiilor de cuplu: „Este convingerea mea profundă că micile impulsuri ale imaginaţiei au un efect mai mare asupra vieţii decât mările eforturi de transformare... că schimbările cele mai profunde în viaţa noastră urmează mişcările imaginaţiei... Scopul este să ne eliberăm de ideile şi imaginile rigide pe care le-am avut dintotdeauna despre ce înseamnă să iubeşti, să fii căsătorit, să fii un bun prieten sau să trăieşti în comunitate99”.

A Zecea Viziune sugerează că „începem să devenim în sfârşit conştienţi de un proces care a rămas inconştient încă de când a început experienţa umană. Încă de la

începutul istoriei lor, oamenii au avut o Viziune la Naştere, după care… au uitat-o, nemaiavând decât intuiţii foarte vagi… Astăzi începem să ne reamintim totul100”.

282

Amintirea Viziunii de ia naştere

TREZIREA AMPLIFICĂ ENERGIA ŞI PERMITE

Mai bună Înţelegere a viziunilor

Istoria nu este altceva decât povestea pe care ne-o relatăm singuri despre ceea ce credem că s-a întâmplat. Ea este povestea convingerilor noastre, a opţiunilor noastre, dar nu reprezintă singurul fundament al viitorului. Spre exemplu, eroul din A Zecea Viziune începe să înţeleagă că „în sfârşit, putem considera istoria nu ca pe o luptă sângeroasă a oamenilor priviţi ca nişte animale, care au învăţat să domine în mod egoist natura şi să trăiască mai bine, ieşind din junglă şi creând o civilizaţie vastă şi complexă. Putem privi astăzi istoria umană ca pe un proces spiritual, ca pe un efort profund şi sistematic al sufletelor, generaţie după generaţie, viaţă după viaţă, care s-au luptat de-a lungul mileniilor să atingă acelaşi scop solitar: acela de a-şi aminti ceea ce ştiau deja în Lumea de dincolo şi de a face ca această cunoaştere să devină conştientă pe pământ101”. Deşi caracterizează nevoile fiecărui suflet de a-şi dezvolta anumite caracteristici, Viziunile de la Naştere includ şi scopul colectiv de a deveni mai conştienţi. Viziunile de la Naştere reprezintă forţa evoluţionistă inerentă fiecăruia dintre noi.

ALEGEREA PĂRINŢILOR Şi A MEDIULUI ÎN CARE NE NAŞTEM

Potrivit anumitor învăţături spirituale, pe un anumit nivel al dezvoltării sufletului noi dobândim dreptul de a ne alege

În întuneric

Singuri vehiculele (părinţii) reîntoarcerii noastre pe pământ, în A Zecea Viziune, Maya, medic şi vindecător, are viziunea momentului în care şi-a ales în Lumea de dincolo, în compania grupului ei de suflete, părinţii din care avea să se nască în actuala viaţă. Ea cântăreşte avantajele pe

care le-ar putea avea, în sensul rezolvării anumitor tendinţe negative sau nedezvoltate pe care le-a moştenit din vieţile anterioare, dacă şi-ar alege anumiţi părinţi. În aceeaşi viziune, ea devine conştientă de felul în care scopul ei se integrează în Viziunea asupra Lumii şi de maniera în care grupul ci de suflete o poate ajuta să-şi aducă aminte de planul original al vieţii ei.

În timpul aceleiaşi viziuni, care anticipa viaţa pe care urma să o aibă, Maya îi vede deja pe toţi oamenii care vor intra în viaţa ei pentru a o ajuta să îşi înveţe lecţiile şi să crească din punct de vedere spiritual. Îşi dă seama că va veni o vreme în viaţa ei, în care descoperirea Viziunilor o va ajuta să intre în contact cu un anumit grup de suflete. Din perspectiva Lumii de dincolo, ea îşi dă scama cu claritate că propriul ei grup, alături de alte grupuri independente, „vor reuşi să înţeleagă împreună cine au fost în dimensiunea superioară, polarizându-se reciproc pentru a depăşi Teama102 Această cunoaştere a Viziunii de la Naştere îi accelerează entuziasmul şi îi confirmă opţiunile făcute. Ea realizează că până acum, viaţa ei a fost în concordanţă cu structura profundă a intenţiei sale primordiale (fără să fie neapărat predeterminată). Ceilalţi eroi o văd pe Maya intrând pe o poartă care permite trecerea într-o altă dimensiune, chiar în momentul în care părinţii ei atingeau orgasmul în actul amoros care avea să conducă la concepţia ei.

284

Amintirea Viziunii de ia naştere

Maya a experimentat retrospectiva de care vorbeşte a Şasea Viziune, fiind pe punctul de a-şi aminti de ce s-a născut.

James Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii

ÎNTÂLNIRI, PLANURI, OBIECTIVE

Nu toţi oamenii au capacitatea de a vedea în viitor. Ei urmează diferite idei noi, fară să ştie însă încotro îi vor conduce acestea. La fel se petrec lucrurile şi atunci când ei îşi aleg o viaţă nouă. Aşa cum am văzut în ultimul capitol, există trei nivele de conştiinţă; sufletele de pe primul nivel

renasc pe pământ fară să aibă vreun plan conştient. Altele, cum este cazul Mayei, renasc ca urmare a unui plan precis, în sfârşit, există şi suflete care se nasc pe pământ pentru o misiune istorică. Experienţele de regresie făcute în anul 1979 de Helen Wambach, psiholog şi cercetător al vieţilor anterioare, au condus la stabilirea unor statistici foarte interesante referitoare la motivaţiile vieţilor succesive. Astfel, 11% dintre subiecţi au declarat că au opus rezistenţă, temându-se de o nouă reîncarnare, în timp ce 55% au avut cel puţin o anumită ezitare. 8% dintre ei au afirmat că nu au simţit nimic şi că nu au avut niciun plan atunci când s-au reîncarnat, în timp ce 23% au susţinut că au avut un plan şi că înainte de a se reîncarna, s-au consultat cu Ghizii lor.

3% dintre cei regresaţi au declarat că au fost „prea grăbiţi41 sau că au acţionat împotriva sfatului primit de la Ghizii sau de la grupurile de suflete de care aparţineau103. Varietatea acestor atitudini reflectă cu siguranţă paleta

Viziunilor pe care le au despre vieţile lor înainte de a se naşte! Concluzia studiului a fost că circa 20% din subiecţi s-au reîncarnat pur şi simplu, fără niciun plan şi fară să-şi dorească acest lucru, în timp ce restul au acceptat cel puţin faptul că trebuiau să îşi asume o nouă viaţă.

În ceea ce priveşte planurile, acestea sunt destul de variate, incluzând tot felul de obiective, mai mari sau mai mici. Sufletele pe care le-am cunoscut de-a lungul mai multor vieţi succesive se oferă să joace alături de noi în noua dramă a vieţii, aşa cum ne-am propus-o noi. În dimensiunea spirituală se stabilesc întâlniri la anumite momente din viaţă, pentru a împlini împreună anumite obiective. Gândiţi-vă la oamenii care au jucat un rol special în viaţa dumneavoastră. Vă puteţi imagina făcând împreună planuri de a vă întâlni în actuala viaţă? Vă mai amintiţi cum v-aţi întâlnit cel mai bun prieten, soţul sau

soţia, o persoană care v-a schimbat destinul? Aţi fost conştient la vremea respectivă că este o întâlnire de „destin11 sau o sincronicitate?

NICI PREA AMBIŢIOS, NICI PREA UMIL

Pornind de la relatările oamenilor care şi-au vizualizat vieţile anterioare din perspectiva Lumii de dincolo, Tendam a tras concluzia că noi putem să influenţăm chiar din această viaţă structura vieţii noastre viitoare. Întrucât nu putem scăpa de consecinţele opţiunilor şi faptelor noastre, el sugerează: „Fiţi foarte atenţi atunci când vă fixaţi voinţa şi judecata asupra unui concept particular. Se pare că intenţiile ferme şi judecăţile rigide se pot transmite de la o încarnare la alta.

Atunci când vă faceţi planuri de viaţă, nu fiţi nici prea ambiţioşi, nici prea umili. Dacă vă faceţi un plan nou, gândiţi-vă mai întâi la atitudinile şi talentele pe care le-aţi dezvoltat până acum, apoi stabiliţi noi obiective de dezvoltare. Urmează apoi moştenirea traumelor şi postulatelor. De multe ori, sufletele nu găsesc o combinaţie ideală de părinţi şi condiţii de viaţă. Îndeosebi acestea din urmă creează anumite limite în ceea ce priveşte dezvoltarea calităţilor şi reglarea karma-ei. Urmăriţi să descoperiţi acele condiţii pre şi postnatale care stimulează traumele selectate de dumneavoastră, nu şi altele, în continuare, căutaţi circumstanţele cele mai adecvate, de pe urma cărora veţi putea beneficia cel mai mult. Nu veţi putea epuiza niciodată într-o singură viaţă toate problemele acumulate de-a lungul tuturor vieţilor anterioare104”.

PUTEM AVEA TOT CE NE DORIM?

Opţiunea noastră pentru o anumită încarnare este limitată de nivelul de dezvoltare al sufletului nostru. De multe ori, sufletele mai puţin evoluate (mai tinere), care nu au dobândit încă dreptul de a-şi face un plan al vieţii, sunt nevoite să accepte părinţii care se nimeresc! Rapoartele experienţelor de regresie demonstrează că sufletele tinere

îşi petrec mai puţin timp în dimensiunea spirituală între două încarnări, căci dorinţa lor de a dobândi experienţe fizice le trimite rapid înapoi pe pământ. Sufletele care au provocat foarte multă suferinţă pot petrece perioade infinit de lungi în regatele întunericului, pentru a trăi ele însele toate suferinţele pe care le-au provocat altora, în încercarea de a-şi trezi natura

Spirituală. Deşi nu există un Dumnezeu răzbunător, mânios sau judecător care să ne pedepsească, nici nu putem scăpa de repercusiunile faptelor noastre. Totuşi, dacă aceste suflete solicită ajutor, ele îl primesc, căci există suflete care se oferă voluntar în acest scop.

Cu ajutorul Ghizilor sau grupurilor de suflete de care aparţine, sufletul îşi alege singur părinţii şi mediul. Potrivit anumitor tradiţii, urmează o întâlnire cu Sfântul Duh, pentru a-i confirma dacă opţiunile făcute sunt în conformitate cu nivelul de dezvoltare al sufletului. Se poate vorbi chiar de un fel de rezervare a sufletului pentru mama aleasă, după care el poate intra în interiorul fătului în orice moment dinaintea naşterii, sau chiar la câteva zile după naştere.

CHIAR DACĂ NE-AM FĂCUT UN PLAN, DISPUNEM ÎN CONTINUARE DE LIBERUL ARBITRU

Aceste viziuni prenatale reprezintă scenariile ideale pe care le-am putea urma dacă am respecta întru totul intuiţiile primite. Deşi noi înşine ne stabilim calea pe care dorim să mergem şi deşi facem anumite legăminte să ne întâlnim cu alte suflete de-a lungul acestei căi, nu există nicio dovadă care să ateste că viaţa este complet predeterminată. Unicul scop al vieţii este procesul de învăţare, de a face opţiuni şi de a creşte din punct de vedere spiritual prin exersarea liberului arbitru. Conceptul de plan al vieţii dublat de păstrarea liberului arbitru este analog cu decizia (planul) de a mânca în oraş, urmată de alegerea propriu-zisă a localului. Poate fi

Vorba de un restaurant select, de un fast-food, putem alege un restaurant chinezesc, american, franţuzesc etc. Altfel spus, noi ne respectăm planul iniţial, dar decidem apoi locul, meniul, preţul etc. Odată ajuns la restaurant, opţiunile vor fi mult mai limitate, dar încă vom mai putea alege între a mânca primul fel sau nu, între a alege un meniu vegetarian sau cu came, între a servi sau nu desert, între o cafea sau un ceai, putem intra în conversaţie cu chelnerul, putem face cunoştinţă cu alţi meseni sau putem întâlni un prieten. Este posibil ca masa să ne fie servită cu întârziere, să găsim o muscă în ciorbă, sau putem avea o reacţie alergică. Dacă totul merge bine, putem petrece minunat. Planul iniţial a fost acela de a servi masa în oraş, dar locul şi meniul depind de opţiunile ulterioare. La fel se petrec lucrurile şi cu viaţa noastră. În cale ne ies diferite oportunităţi; pe unele le urmăm, pe altele nu, şi toate acestea ne pot schimba cursul vieţii. Chiar dacă avem un scop general pe care ni l-am stabilit, avem încă destulă libertate de mişcare pentru a ne trăi plenar viaţa. Maniera în care ne putem învăţa lecţiile nu este întotdeauna previzibilă.

VIZIUNEA DE LA NAŞTERE

În A Zecea Viziune, eroii romanului realizează că „înainte de a se naşte, mulţi oameni experimentează o viziune a felului în care s-ar putea derula viaţa lor, ce părinţi ar putea avea şi care ar fi strategiile de control către care ar fi înclinaţi, precum şi felul în care ar putea depăşi aceste strategii pentru a realiza ceea ce şi-au propus105”.

Voi aţi optat pentru naşterea într-o anumită familie deoarece ea v-a permis să vă îndepliniţi mai uşor scopul propus. Încă de pe vremea când vă aflaţi în pântecul matern, le-aţi spus celor vii anumite lucruri pe care ar trebui să vi le reamintească. Dacă chiar dacă ar face-o, i-aţi crede? Aţi avea suficientă încredere în ei? Probabil că

nu, căci atunci când ne naştem în această formă umană, noi ne schimbăm opiniile mai repede decât îşi schimbă vântul direcţia. Când nu ştii cine eşti, urmezi calea vântului.

Malidoma Patrice Some, Despre apă şi spirit

Lată o relatare a unei persoane despre dorinţa ei de a rămâne conştientă de menirea să şi de Viziunea de la Naştere: „M-am simţit ca şi cum m-aş fi trezit dintr-un vis lung. Am opus atâta vreme rezistenţă… am simţit că a sosit timpul să mă întorc în câmpul vieţii. Eram conştient că trebuia să realizez multe lucruri în viaţa care va urma. Nu mai trebuia să eşuez, aşa cum am păţit de atâtea ori înainte. Trebuia să mă lupt ca să rămân conştient de toate aceste lucruri după ce mă voi fi născut… Ştiam că atunci când mă voi întoarce în lume voi fi cuprins de o amnezie temporară, că îmi voi uita scopul şi misiunea. De fiecare dată s-a întâmplat la fel. De data aceasta, intuiam că îmi voi reaminti mai devreme. M-am decis instantaneu să devin plenar conştient în această viaţă, să îmi depăşesc imperfecţiunile, să lupt pentru un ideal mai înalt, mai profund şi mai pur decât experienţele mele obişnuite. Am trăit multe vieţi. Am cunoscut iubirea, ura, teama, moartea, boala, greutăţile şi belşugul. Dar toate aceste

Experienţe ale vieţilor mele pe pământ nu mi-au adus niciodată o satisfacţie şi o fericire de lungă durată… Doream să fiu şi pe pământ la fel ca aici, plenar conştient de existenţa mea, să realizez că nu sunt doar o persoană, ci o scânteie din Dumnezeu, o manifestare a Lui. Ştiam că voi uita aceste lucruri când voi ajunge pe pământ, dar eram hotărât să lupt ca să-mi aduc aminte de această conştiinţă superioară’06

O altă persoană, funcţionar într-un depozit dintr-un orăşel din Delaware, îşi aduce aminte de viziunea pe care a avut-o despre Dumnezeu cu puţin timp înainte de a renaşte: „L-am văzut pe Dumnezeu… Niciun cuvânt, nicio imagine şi niciun limbaj nu L-ar putea descrie. Toate

formele emanau din El. Am văzut toate universurile, toate fiinţele, toate lumile conţinute în El. Mi-am exprimat devoţiunea faţă de El, tristeţea pentru faptul că am eşuat până atunci. Nu părea deloc tulburat de eşecurile mele. M-a încurajat să încerc din nou. Mi-am început noua viaţă cu această încurajare, hotărât ca de data aceasta să-i ajut pe ceilalţi, să slujesc lumii şi să devin plenar conştient deopotrivă de existenţa mea interioară şi de cea exterioară'07 Toate aceste viziuni individuale reflectă Viziunea globală asupra Lumii, dorinţa de a aduce mai multă conştiinţă spirituală în lumea materială.

Interesant este faptul că 60% din oamenii care au amintiri prenatale atunci când se află sub regresie au putut răspunde la întrebările lui Helen Wambach referitoare la scopul lor în viaţă, la raţiunea pentru care au revenit pe pământ. Ceilalţi 40% care nu şi-au putut aminti niciun plan particular pentru noua viaţă erau de regulă suflete care nu au optat singuri pentru întoarcerea pe pământ (suflete din categoria 1, care se întorc în mod natural în planul fizic). Iată cum sintetizează

Tendam studiul său referitor la amintirile oamenilor despre planul lor prenatal108:

27% au venit pentru a-i ajuta pe alţii şi pentru a creşte din punct de vedere spiritual.

26% au venit pentru a acumula noi experienţe şi pentru a-şi corecta anumite tendinţe.

18% au venit pentru a deveni mai sociabili.

18% au venit pentru a-şi regla anumite relaţii karmaice.

11% au venit pentru diverse alte motive.

Cât despre cei care şi-au contemplat inclusiv vieţile anterioare, este interesant cât de clare le-au apărut acestora motivele pentru care au revenit pe pământ. Studiul lui Wambach a ilustrat motive concrete, precum: „Mai aveam foarte multe de făcut în relaţia mea cu marna", „Trebuia să leg între ele şi să rafinez toate

aspectele care au rămas neterminate în viaţa mea anterioară", „Mi-am propus să duc o viaţă în slăbiciune şi confort, şi apoi să depăşesc aceste trăsături negative de caracter", Am revenit pentru a simţi din nou lucrurile şi pentru a le putea atinge", „Am dorit să revin pentru că ultima oară am murit prea tânăr", „Ştiam că părinţii mei au nevoie de mine, căci şi-au pierdut fetiţa în vârstă de un an şi trei luni într-un incendiu109".

ALEGEREA UNEI CĂI DIFICILE

Există suflete care aleg în mod deliberat o cale dificilă, optând pentru un mediu abuziv, disfuncţional sau constrictiv. Aceste vieţi le testează capacitatea de îndurare, răbdarea şi puterea de a ierta. Interesant este faptul că tocmai aceste

Suflete erau înainte de a se naşte cele mai optimiste în ceea ce priveşte noua lor viaţă în planul fizic. Ele erau convinse că vor fi suficient de puternice pentru a se trezi, pentru a-şi transcende mânia şi resentimentele, făcând astfel faţă condiţiilor dificile în care s-au născut şi ajutându-şi familia să se vindece.

În cazul unor evenimente traumatice care afectează îngrozitor pe cineva, cât se poate spune că s-a datorat dorinţei sufletului de a experimenta? Dacă o femeie este violată, se poate spune oare că sufletul ei a optat pentru acel eveniment? Dacă un bărbat îşi pierde fiul, înseamnă că aşa a dorit el înainte de a se naşte? Conform relatărilor persoanelor supuse regresiei, care au avut posibilitatea să-şi evalueze viaţa din perspectiva Lumii de dincolo (în timpul regresiei), a rezultat că nu întotdeauna anumite evenimente specifice sunt stabilite dinainte. Există însă şi suflete care aleg anticipat condiţii foarte dure de viaţă, pentru a-şi testa rezistenţa şi puterea interioară. Ele doresc să-şi accelereze evoluţia, expunându-se brusc karma-ei acumulate, care aşteaptă să fie arsă, dar acest lucru nu înseamnă neapărat că ele au ales un moment precis sau anumite circumstanţe ori traume bine stabilite.

Atunci când părinţii îşi pierd un copil, se poate vorbi de regulă de o înţelegere prestabilită între sufletele acestora de a trece prin această experienţă dureroasă, spre binele tuturor. Dacă un om cauzează în mod intenţionat moartea altei persoane, consecinţele acestei acţiuni trebuie arse. Sufletul poate opta pentru un sacrificiu de sine într-una din vieţile viitoare, ca plată pentru datoria sa karma-ică. Uneori, un suflet care nu mai doreşte să rămână în corpul lui fizic renunţă în mod voluntar la viaţă. Alţi copii mor de timpuriu deoarece

Corpul lor fizic nu este suficient de puternic pentru a ajunge la maturitate, sau pentru că nu şi-au propus nicio clipă să îşi încheie ciclul natural al vieţii, dintr-un motiv sau altul. Unii copii trăiesc suficient pentru a le face părinţilor o mare bucurie, dar mor prematur pentru a le oferi părinţilor lor şansa de a experimenta o trezire spirituală mai profundă, care nu ar fi fost posibilă în caz contrar. Există suficiente dovezi că în spatele acestor evenimente se află motive profunde, pe care tot mai mulţi oameni sunt pregătiţi să le înţeleagă.

Nu există nicio licoare fermecată... care să ne dăruiască înţelepciunea. Numai experienţele noastre ne pot învăţa, dar nici acest lucru nu se petrece decât atunci când dorim la rândul nostru să învăţăm. Putem citi un milion de cărţi inspirate, care ne pot orienta în anumite direcţii spirituale, dar numai experienţa ne poate dărui adevărata semnificaţie a cuvântului scris.

Rosemary Altea, Vulturul şi trandafirul

RETROSPECTIVA VIEŢII ÎN MOMENTUL PREZENT

Nimeni nu-şi poate împlini perfect Viziunea de la Naştere, dar cu cât devenim mai conştienţi, cu atât mai uşor ne va fi să rămânem deschişi şi să ne urmăm intuiţiile. Dacă suntem conectaţi la sursa noastră, noi putem dărui mai multă iubire, ne putem depăşi strategiile de control. Dacă suntem mai interiorizaţi, putem reduce eforturile

inutile, bucurându-ne mai

294

A

— Amintirea Viziunii de! A naştere

Mult de viaţă. În roman, Wil afirmă: „Nu înţelegi? Acesta trebuie să fie unul din secretele celei de-a Zecea Viziuni. Noi descoperim că intuiţiile şi senzaţia destinului nostru nu sunt altceva decât amintiri ale Viziunii noastre de la Naştere. Pe măsură ce înţelegem mai bine a Şasea Viziune, începem să ne dăm seama unde am greşit şi ce şanse am ratat, astfel încât ne putem întoarce pe cale, apropiindu-ne din nou de menirea pe care ne-am asumat-o. Altfel spus, procesul spiritual se integrează din ce în ce mai mult în viaţa noastră de zi cu zi. În trecut, noi eram nevoiţi să murim pentru a putea avea acces la retrospectiva vieţii noastre, dar acum ne putem trezi mai devreme, ceea ce va face ca moartea să devină inutilă, lucru prezis de a Noua Viziune” 0”.

O relatare recentă a unei femei din Texas indică existenţa unei asocieri între observatorul ascuns şi memoria celulelor, care, deşi foarte rară, poate juca un rol foarte important în viaţa noastră, în măsura în care suntem capabili să ne deschidem faţă de ea. După ce femeia a fost părăsită de soţ, pe când se afla la birou, detaliile celor 21 de ani de căsnicie au început să-i treacă prin faţa ochilor. Retrospectiva a fost completă, în suita corectă a evenimentelor, fiind însă centrată exclusiv asupra relaţiei dintre cei doi, cu precădere asupra neînţelegerilor şi greşelilor care au dus în cele din urmă la ruperea ci.

Experienţa a durat ore întregi, iar amintirile „începeau şi se terminau ca şi cum aş fi pus o bandă video, după care aş fi oprit-o… Mi se părea incredibil, şocant… Era fascinant şi uluitor. În timp ce experimentăm toate aceste amintiri, eram cât se poate de conştientă de căldura zilei, de soarele

În întuneric

Care mă ardea”. Pe de altă parte, nu era decât vag conştientă de locul în care se afla şi de sarcinile de serviciu

pe care continua să le îndeplinească. Trăia practic în două realităţi paralele.

Joseph Chilton Pearce, Finalul evoluţiei

În cartea lui Ruth Montgomery, în căutarea adevărului, Ghizii îi spun autoarei: „Momentul în care omul trebuie să se gândească la viitorul său este clipa prezentă, care va deveni cât de curând trecut. Consideră fiecare zi ca pe o pagină din cartea vieţii. Nu murdări aceste pagini cu cerneală sau cu noroi. Ia-le cu tine, curate, în etapa următoare în care vei intra, şi vei avansa astfel mai departe de cele mai îndrăzneţe vise ale tale. Lucrul cel mai important pe care va trebui să ţi-l reaminteşti este următorul: Salută fiecare zi şi consider-o împlinirea viitorului. Foloseşte-te de ea cu cea mai mare atenţie, ca şi cum ar fi deja o mărturie publicată din trecutul tău” ’

ÎMPLINIREA MENIRII PERSONALE PRIN SERVICII Şi PRINTR-O MAI BUNĂ CONŞTIENTIZARE

În mod paradoxal, calea ideală pentru a atrage în viaţa dumneavoastră ceea ce doriţi constă în a vă focaliza intenţia pentru a crea lucrul dorit, urmată de renunţarea la luptă pentru împlinirea dorinţei sau pentru a controla rezultatul intenţiei. Cu cât vă veţi lupta mai puţin, cu atât mai uşor se va desfăşura în faţa dumneavoastră calea pe care o aveţi de urmat.

296

Amintirea Viziunii de ia naştere

Mulţi oameni îşi spun că trebuie să „lucreze din greu” pentru a-şi descoperi menirea. Ei se angajează să „facă bine”, cu o atitudine foarte serioasă, chiar rigidă, sau constată că au eşuat într-un „mare” proiect. O persoană supusă regresiei a povestit cum într-o viaţă anterioară trăită în Egipt a suferit foarte mult: „Multe calităţi se nasc dintr-o asemenea viaţă... capacitatea de a îndura, răbdarea, multe lucruri. O astfel de viaţă pare ratată, dar în realitate sufletul învaţă foarte multe din ea 112”. Întrebată dacă toată lumea conştientizează în lumea spirituală lecţia din vieţile anterioare, ea a răspuns: „Da, în lumea spirituală”. Chiar şi cei care par cu totul inconştienţi

în timpul vieţii pe pământ au un anumit grad de conştientizare în lumea spirituală” 3.

PRACTICA CONDUCE LA PERFECŢIUNE

Condiţiile armonioase pentru împlinirea dorinţelor noastre pot fi create prin practicarea zilnică a anumitor vibraţii, precum: recunoştinţa, aprecierea, iertarea, detaşarea (de propria dorinţă), umorul, iubirea, deschiderea şi aşteptarea. Identificarea cu şinele real şi folosirea talentelor personale cu generozitate şi recunoştinţă contribuie la punerea noastră în rezonanţă cu marele flux al energiei cosmice. În plus, este important să practicăm circularea bogăţiei şi transfigurarea celor din jur, astfel încât să ne punem la unison cu legea dăruirii şi primirii.

Îşi poate schimba cineva lumea prin simpla citire a unei cărţi, care îi schimbă sistemul de convingeri şi felul în care percepe realitatea?

297

În întuneric

Oamenii, îndeosebi occidentalii, se vor lăsa greu convinşi de semnificaţia lumii spirituale numai prin citirea unor cărţi. Principalul factor care contribuie la o deschidere spirituală autentică este întotdeauna experienţa personală directă… Aceasta poate începe însă cu citirea anumitor cărţi şi cu ascultarea anumitor conferinţe, cu participarea Ia grupuri spirituale şi cu trăirea unor forme subtile de transformare prin meditaţii şi alte practici spirituale.

Stan Grof, în Către o nouă Viziune asupra Lumii, de Russell E. Dicarlo

O femeie ne-a povestit cum a încercat să rezolve un conflict familial mai vechi de 55 de ani. Multă vreme, ea a considerat de datoria ei să lupte cu ceilalţi – conform tradiţiei – pentru a obţine banii care i se cuveneau. Treptat, după multe lupte interioare, ea şi-a dat seama că adevărata dorinţă era stingerea acestui conflict şi stabilirea unor altfel de relaţii cu rudele ei. La 86 de ani, ea a înţeles în sfârşit că toată viaţa a urmat o convingere

eroică: aceea că trebuia să lupte pentru drepturile ei, motiv pentru care s-a simţit singură şi izolată atâţia ani. A uitat că sursă şi puterea ei se aflau în Dumnezeu.

Scufundaţi-vă aşadar în tăcere şi aflaţi în această stare care este direcţia potrivită pentru dumneavoastră.

298

Amintirea Viziunii de Ia naştere

CALEA ESTE SERVICIUL (ÎNTRAJUTORAREA)

Aşa cum am arătat în ultimul capitol, mesajele primite de Ruth Montgomery de la Ghizii ei din Lumea de dincolo au subliniat tot timpul importanţa serviciului adus altora ca şi cale pentru împlinirea destinului personal. Mesajele afirmau cu toată claritatea că cele mai importante acţiuni pe care le putem face pentru a avansa rapid constau în ajutorarea celor care ne ies în cale. Montgomery notează în cartea ei, În căutarea adevărului: „Ghizii mi-au reamintit tot timpul de importanţa ajutorului acordat altora, 'care trebuie practicat nu numai în spiritul carităţii, ci chiar ca o nevoie arzătoare de a-ţi împlini propria misiune'. Noi trebuie să fim mai interesaţi să-i ajutăm pe cei din jur decât pe noi înşine, mi-au spus ei. Numai în acest fel vom putea avansa noi pe calea către împlinirea propriului destin. 'Acesta a fost mesajul pe care vi l-au adus cu mii de ani în urmă Christos şi alţi lideri religioşi. De atunci şi până acum, mesajul nu s-a schimbat cu nimic. El rămâne acelaşi ca şi pe vremea când Christos vă spunea: 'lubiţi-vă unii pe alţii'. Acesta nu este o cale de a avansa spiritual, ci singura cale'114".

Misterul vieţii dumneavoastră doreşte să vi se reveleze. El se manifestă chiar în timp ce citiţi aceste rânduri.

Când va veni momentul să părăsiţi planul terestru şi să începeţi o viaţă nouă, singura bogăţie pe care o veţi lua cu voi vor fi învăţăturile dobândite şi integrate în inima voastră. Vulturul Cenuşiu, Vulturul şi trandafirul, de Rosemary Altea

299

În întuneric

STUDIUL INDIVIDUAL Şi ÎN GRUP

Următoarele exerciţii pot fi practicate individual sau într-un grup de studiu. Informaţiile pot fi completate ca temă pentru acasă şi apoi discutate în grup, pe perechi sau în grupul mare, dacă toată lumea este de acord să-şi împărtăşească experienţele personale.

Gândiţi-vă la părinţii dumneavoastră din perspectivă spirituală

Reflectaţi câteva momente la semnificaţia mai profundă a alegerii părinţilor pentru care aţi optat pentru această viaţă.

ŢâţâI

Dacă aţi plasa un chenar sub fotografia tatălui dumneavoastră, care să-i sintetizeze viaţa, ce aţi scrie în el?

Ce a lipsit din viaţa tatălui dumneavoastră? A dorit el să realizeze ceva, fară să reuşească? Ce caracteristici slab dezvoltate a avut, şi care i-au lipsit cu desăvârşire?

Care au fost cele mai importante lucruri pe care le-aţi învăţat de la el?

În ce fel îi semănaţi?

În ce direcţii diferite aţi evoluat faţă de el?

Ce influenţă a avut el în ceea ce priveşte calea pe care aţi evoluat?

Mama

Dacă aţi plasa un chenar sub fotografia mamei dumneavoastră, care să-i sintetizeze viaţa, ce aţi scrie în el?

Amintirea Viziunii de ia naştere

Ce a lipsit din viaţa mamei dumneavoastră? A dorit ea să realizeze ceva, fară să reuşească? Ce caracteristici slab dezvoltate a avut, şi care i-au lipsit cu desăvârşire?

Care au fost cele mai importante lucruri pe care le-aţi învăţat de la ea?

În ce fel îi semănaţi?

În ce direcţii diferite aţi evoluat faţă de ea?

Ce influenţă a avut ea în ceea ce priveşte calea pe care aţi evoluat?

Reflectaţi asupra fhosofiei dumneavoastră spirituale Reflectaţi câteva clipe şi puneţi-vă următoarele întrebări: Ce credeau părinţii mei despre Dumnezeu?

Tata

Mama

Ce convingeri legate de viaţa de după moarte au avut părinţii mei?

Tata

Mama

Care au fost cele mai importante trei valori pentru părinţii mei?

Tata

Mama

Care a fost ideea pe care mi-au imprimat-o cel mai puternic părinţii mei?

Tata

Mama

Ce moştenire au lăsat părinţii mei în această lume?

Tata

Mama

Ce am învăţat să fac sau să nu fac privind felul în care şi-au trăit viaţa părinţii mei?

301

În întuneric

Tata

Mama

Care au fost cele mai importante trăsături care au lipsit din viaţa părinţilor mei? (cx: sănătatea, succesul, respectul de sine, afecţiunea, simţul umorului, împlinirea creatoare).

Tata

Mama

În ce privinţă le semăn părinţilor mei?

Tata

Mama

În ce direcţie am evoluat diferit de cursul pe care l-a

avut viaţa părinţilor mei?

Tata

Mama

Dacă aş porni de la premisa că aceştia au fost părinţii perfecţi pentru mine în această viaţă, care ar putea fi motivul?

Tata

Mama

Afirmaţia Viziunii de la Naştere

Închideţi ochii pentru câteva clipe şi faceţi câteva respiraţii profunde. Relaxaţi-vă trupul. Imaginaţi-vă că vă aflaţi pe vârful unui deal şi priviţi un drum care şerpuieşte în zare. Pe drumul respectiv mergeţi chiar dumneavoastră. Care sunt imaginile din viaţa dumneavoastră care marchează cele mai importante puncte de cotitură ale drumului? Ce

Amintirea Viziunii de la naştere

Imagini sau ce mesaje vă aşteaptă la capătul drumului. Completaţi frazele de mai jos cu imaginile sau cu intuiţiile primite:

La începutul drumului pe care merg, văd…

La mijlocul drumului meu, văd…

La capătul drumului meu, văd… în ce fel v-aţi descrie pe dumneavoastră sau pe altcineva, pornind de la următoarele criterii? Notaţi data la care daţi răspunsurile, apoi recitiţi-le după şase luni, un an, cinci ani. Punctele mele tari sunt…

Am un talent special în ceca ce priveşte…

Activitatea sau meseria care mi se potriveşte cel mai bine este…

Am contribuit la bunul mers al acestei lumi prin… Cele trei provocări mari cu care m-am confruntat au fost…

Eu văd viaţa ca pe…

Ceea ce preţuiesc mai mult în viaţă este…

Cel mai mult mă entuziasmează…

Cel mai fericit sunt atunci când…

Sunt foarte mândru atunci când…

Domeniul meu de activitate este…

Dacă ar fi să numesc un lucru care nu-mi va putea fi răpit niciodată, acesta ar fi…

Dacă ar fi să numesc un lucru pe care mi-aş dori să-l experimentez, acesta ar fi…

Moştenirea pe care aş dori să o las în urma mea este… Intuiesc că Viziunea mea de la Naştere este…

Viziunea mea asupra Lumii este…

303

În întuneric

Respectarea Viziunii

Ştim acum că aspiraţiile şi imaginile pe care ni le facem despre felul în care ar trebui să arate o viaţă ideală provin din Viziunea noastră de la Naştere, depozitată adânc în subconştientul nostru. Acceptaţi-vă reveriile diurne şi consideraţi-le dorinţe reale care doresc să se împlinească prin dumneavoastră. Evident, nu veţi reuşi să fiţi niciodată un mare cântăreţ de operă, dar vă puteţi satisface pasiunea de a învăţa să cântaţi urmând un curs de canto clasic. Sau puteţi organiza un grup muzical la o şcoală locală ori în comunitatea în care vă aflaţi. Viziunile foarte persistente, fără a fi neapărat obsesive, la fel ca şi cele lucide (care nu fluctuează tot timpul), trebuie să fie urmate de acţiuni. Acţiunile sunt singurele care vă pot direefiona către calea împlinirii. Oamenii nu sunt simple mecanisme menite să răspundă unor condiţii date cu scopul de a supravieţui. Ei sunt în primul rând nişte visători.

Jocul Viziunii

Ce imagine revine cu insistenţă în mintea dumneavoastră? Ce v-aţi dori şi nu aveţi?

Ce aveţi şi nu aţi dori să pierdeţi?

Gândiţi-vă cum ar fi dacă mâine v-aţi trezi într-o viaţă ideală, în care v-aţi putea manifesta calităţile optime pe care le aveţi. Descrieţi acest vis în câteva fraze.

Dacă ar fi să vă descrieţi într-un singur cuvânt, care ar fi acesta? Cu ce serveşte lumii această calitate, dacă o

privim la modul general? În ce fel vă folosiţi de această calitate la ora actuală? Scrieţi câteva fraze în legătură cu acest subiect (aveţi o libertate totală a imaginaţiei).

304

Amintirea Viziunii de ia naştere

Citiţi necrologurile din ziarul dumneavoastră, în special pe cele mai lungi, care omagiază realizările celui decedat. Departe de a fi deprimante, aceste „retrospective ale vieţii11 ne oferă spectacolul înălţător al calităţilor şi realizărilor unei persoane. Chiar şi necrologurile mai scurte oferă uneori sinteza unei vieţi pline de responsabilităţi împlinite, a unor inovaţii, a unor talente răsplătite, dar mai ales a iubirii necondiţionate. Există oameni simpli care nu lasă în urma lor decât moştenirea simplă a unor calităţi precum: răbdarea, altruismul sau anumite episoade care marchează familia respectivă pentru generaţii întregi de acum înainte. Există o adevărată poezie în rânduri precum:

Lucrător social, ofiţer de control al puşcăriaşilor eliberaţi înainte de termen, chitarist, mare amator de flamenco; înţelepciunea, bunătatea şi muzica lui vor dansa de-a pururi în inimile noastre115.

* * *

Mr. R. A fondat mai multe fabrici de produse lactate, aducând laptele direct de la fermieri... Vindea cel mai proaspăt lapte care putea fi cumpărat pe piaţă... adună apoi sticlele goale, pentru a proteja astfel mediul înconjurător116.

* * *

Brownie Meghee, chitarist şi cântăreţ de blues, a cules cântece şi a popularizat stilul blues din zona Piedmont şi Carolina de Nord şi de Sud. Blues-urile din zona Piedmont amestecă sunetele de chitară cu acordurile ritmice ale acordeonului.

El le cânta cu multă convingere...117

305

În întuneric

* * *

Eleanor Clark, maestru stilist… a scris mai multe eseuri despre diferite subiecte, de la istoria antică şi poezia romană şi până la condiţiile societăţii modeme118.

A fost foarte activă ca membră a grupurilor Happy Belles şi Telephone Pioneers119.

* * *

E. R, un indian maya devenit faimos în întreaga lume pentru metodele sale vindecătoare, bazate numai pe plante şi pe rugăciuni, a murit la data de… în umila sa colibă dintr-un mic sătuc din San Antonio, Belizele Occidentale… Ceilalţi vindecători maya îl considerau unanim drept maestrul lor120.

Doi soţi trecuţi de 70 de ani, probabil suflete-surori, au murit de cancer la numai câteva ore unul după celălalt:

Cei doi au lăsat o impresie puternică, fiecare în domeniul său de activitate. El a fost profesor, autor, istoric, iar ea a fost artistă şi avocat al educaţiei artistice de masă. El „credea cu convingere în puterea profesorului de a-i provoca pe studenţi să conteste diferite convingeri acceptate la nivel social". A fondat Universitatea Penny, o serie de dezbateri publice săptămânale pe teme academice.

Ea a creat Programul Artistic pentru Penitenciarele din California, care permite aducerea unor artişti

Celebri pentru a le preda deţinuţilor din penitenciare121.

Şi un altfel de exemplu, cu implicaţii karma-ice negative:

B. O. Imigrant născut în Manciuria, a reuşit în urma unor lupte de stradă să creeze ceea ce oamenii legii au numit cel mai puternic grup din domeniul crimei organizate din Chinatown, New York… A fost condamnat la închisoare pentru 17 ani… Experţii susţin că a acceptat să fie prins şi condamnat pentru a proteja o persoană mai înaltă în ierarhia organizaţiei criminale din care făcea parte122.

Progrese curente, probleme şi provocări

Reflectaţi asupra întrebărilor de mai jos, câte una pe zi (sau pe săptămână). Nu lucraţi cu mai multe întrebări simultan.

Notaţi două-trei fraze sau paragrafe ca răspuns la întrebarea care descrie cel mai bine locul în care vă aflaţi la ora actuală.

Întrebările pot fi folosite şi ca bază pentru discuţii în Grup.

Verificări

Există vreo situaţie sau vreo relaţie pe care o consideraţi nerezolvată sau care vă provoacă anxietate?

Ştim cu toţii ce se întâmplă atunci când îi datorăm cuiva o explicaţie, scuze, un telefon: până când rezolvăm situaţia, problema ne mănâncă zilnic o părticică din energia noastră. Acelaşi lucru se petrece atunci când luăm decizia de a face ceva, dar intium că nu este o decizie corectă. Nerecunoaşterea propriilor sentimente sau amânarea rezolvării problemelor nu face decât să amplifice presiunea acestei scurgeri de energie. Dacă există asemenea circumstanţe, conştientizaţi-le; cereţi ajutor din parte universului pentru a le rezolva. Bazaţi-vă pe intuiţiile pe care le aveţi. Observaţi forţele care vă conduc pe nivelul următor.

Există vreo problemă care provoacă chiar şi o scurgere cât de mică a energiei dumneavoastră?

Faceţi o listă cu toate lucrurile care v-aţi dori să fie diferite (ex: „Mi-aş dori să nu trebuiască să merg la examen săptămâna viitoare14, „Aş vrea să ştiu unde am greşit cu câinele, cu calculatorul, cu maşina etc.”). Dacă veţi conştientiza şi veţi nota în scris problemele care vă provoacă scurgeri de energie, este posibil ca în cel mai scurt timp să primiţi un răspuns sau să experimentaţi o schimbare.

Ce obstacole vă stau în cale în clipa de faţă?

Obstacolele vă forţează să pătrundeţi mai adânc în

miezul problemelor, în propria dumneavoastră creativitate. Care sunt profiturile ascunse pe care le pot aduce aceste obstacole? Ce vă împiedică ele să faceţi? Spre exemplu, dacă sunteţi de

Amintirea Viziunii de Ia naştere

Părere că lipsa banilor reprezintă un obstacol în calea extinderii afacerii dumneavoastră, nu cumva se poate spune că vă este teamă (inconştient) să avansaţi pe un nivel superior?

Ce aspecte din viaţa dumneavoastră merg foarte bine?

Aceste domenii fac parte integrantă din Viziunea dumneavoastră de la Naştere. Aduceţi-vă aminte de perioada când aceste lucruri au apărut pentru prima oară în viaţa dumneavoastră. În ce dispoziţie sufletească v-aţi aflat atunci când le-aţi atras către dumneavoastră? Conştientizaţi cât de multe lucruri aţi realizat. Manifestaţi zilnic recunoştinţă pentru aceste succese.

Care sunt situaţiile curente în care manifestaţi foarte multă energie?

A avea energie este de regulă un indiciu că sunteţi conectat la sursa interioară, adică la Viziunea de la Naştere.

Ce obiective noi v-aţi putea propune?

Dacă ar fi să faceţi o predicţie legată de ceea ce se va petrece în următoarele şase luni, care ar fi primele trei lucruri pe care le-aţi prezice? Includeţi şi data zilei de astăzi.

Care este cea mai importantă întrebare care vă preocupă în clipa de faţă?

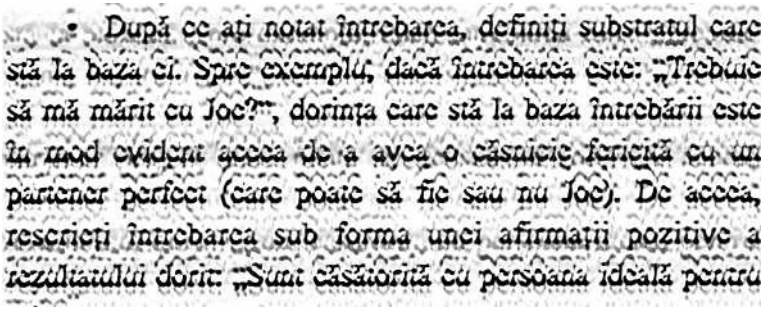
• După ce ați notat întrebarea, definiți substratul care stă la baza ei. Spre exemplu, dacă întrebarea este: „Trebuie să mă mărit cu Joe?", dorința care stă la baza întrebării este în mod evident aceea de a avea o căsnicie fericită cu un partener perfect (care poate să fie sau nu Joe). De aceea, rescrieți întrebarea sub forma unei afirmații pozitive a rezultatului dorit: „Sunt căsătorită cu persoana ideală pentru

Mmer

Capitolul 8

IADUL INTERIOR

Totul este doar o reacţie la Teamă. Oamenii care trăiesc acolo ar fi paralizaţi de Frică dacă nu ar găsi o modalitate de a o nega, alungând-o în subconştient. Ei repetă aceleaşi scenarii, aceleaşi mecanisme de adaptare pe care le-au practicat toată viaţa, şi nu se mai pot opri.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII123

DUMNEZEU PUR Şi SIMPLU, SAU DUMNEZEU Şi DIAVOLUL?

Chestiunea referitoare la bine şi la rău a preocupat mintea umană de mii de ani. Filosofia perenă şi A Zecea Viziune susţin că nu există decât o singură Forţă, un câmp unificat de energie, şi anume forţa lui Dumnezeu, care este totul-în-

Bufnița. Întunericul

311

În întuneric

Toate. Nu există o a doua forţă, adică un Diavol. Nu există nicio forţă încarnată a răului care să ne poată pedepsi în actuala viaţă sau după moarte.

Dumnezeu i-a creat pe oameni, înzestrându-i cu liber

arbitru, pentru ca aceştia să se poată cunoaşte printr-o creativitate fără sfârşit. Fiecare faţetă pe care o afişăm este o faţă a lui Dumnezeu. Pentru a putea evolua şi pentru a ne manifesta divinitatea, noi trebuie să ne exersăm liberul arbitru, fără a deveni separaţi de Dumnezeu. Atunci când rămânem la unison cu Dumnezeu prin iubirea, compasiunea, bucuria noastră, prin simţul jocului, prin servicii şi creativitate, opţiunile noastre creează bine, nu rău. Noi suntem cei care dau răului putere, atunci când credem în „starea de păcat inerentă*1 a umanităţii sau când respingem spiritualitatea. Conceptul de Diavol a fost folosit de-a lungul istoriei pentru a explica răul într-o manieră simplistă. Pentru a înţelege ce este răul, noi trebuie să explorăm natura complicată a psihologiei umane.

IADUL INTERIOR

Dacă nu există o forţă separată a răului care să se opună Totului-în-toate, putem vorbi atunci de un iad? În imaginile iadului sunt ilustraţi deseori oameni goi, blestemaţi şi fără nicio şansă de a fi mântuiţi, chinuiţi de flăcări şi strigând de durere şi de spaimă. Deşi am putea zâmbi în faţa unor asemenea imagini literale, convinşi că noi nu putem avea un asemenea destin, fiecare dintre noi a trăit cel puţin o zi sau

O oră arzând în propriul iad interior, zbătându-se chinuit de furie, oroare, vinovăţie, invidie, gelozie sau teroare. Ce om nu a trăit măcar o dată chinurile iadului creat de el însuşi?

Există oameni care s-au chinuit în iad încă de la prima lor respiraţie, sau chiar înainte de aceasta, nedoriţi şi dispreţuiţi încă din pântecul matern. Unii copii sunt respinşi şi bătuţi, insultaţi, închişi în baie, terorizaţi de cei care ar trebui să aibă grijă de ei. Abuzaţi în fel şi chip, fizic sau sexual, ignoraţi sau disperaţi în faţa dependenţei de droguri a părinţilor lor, aceste suflete cresc de multe ori fără să aibă sentimentul unităţii cu Dumnezeu, şi încă şi

mai puţin al bunătăţii Acestuia. Cu toate aceste condiţii adverse, au existat suflete care au reuşit să iasă la lumină, într-o manieră aproape miraculoasă, în alte cazuri, traumele se dovedesc prea severe. Există şi oameni care par goliţi de orice fel de umanitate, care nu trăiesc decât pentru a-şi proiecta iadul lor interior asupra altora, comiţând cele mai atroce acte. Şi astfel, ciclul continuă. Iadul interior este sinonim cu certitudinea că nu există iubire şi că puterea nu poate fi dobândită decât făcându-i pe alţii să sufere.

În alte cazuri, iadul interior este născut dintr-o insecuritate şi dintr-o rigiditate care ne menţine izolaţi de iubire. Alteori, el se naşte dintr-un desfrâu nelimitat, din lăcomie, invidie, paranoia, boli mentale, teamă, furie, orgoliu sau obsesii. Aceste fixaţii ne separă de marele flux al vieţii, ne paralizează creativitatea şi ne silesc să trăim mereu şi mereu aceeaşi stare de neîmplinire, care pare să fie destinul nostru. Iadul este întunecat şi greoi, este rece, lipsit de speranţă şi izolat.

313

În întuneric

ASUMAŢI-VĂ PROPRIILE CONVINGERI

Dacă adăugăm la celebrul dicton: „Cum este sus este şi jos” contrapartea acestuia: „Cum este jos este şi sus”, înţelegem că starea în care ne aflăm în momentul morţii este chiar conştiinţa cu care pătrundem în Lumea de dincolo, adică aceeaşi conştiinţă cu care ne-am creat realitatea din lumea fizică. Altfel spus, iadul poate fi luat dincolo. Noi nu ne pierdem niciodată capacitatea de a ne crea propria lume. La fel cum ne naştem cu anumite calităţi şi tendinţe moştenite din vieţile anterioare, noi „ne naştem” în Lumea de dincolo cu anumite calităţi şi tendinţe dezvoltate în ultima noastră viaţă pe pământ. Aşadar, la fel cum nu există o forţă exterioară personificată a Diavolului, nu există niciun iad diferit de cel pe care îl aducem singuri cu noi, sub forma energiei noastre negative, în dimensiunea spirituală.

Dacă nu realizăm imediat că am părăsit planul

material, că am „murit”, noi continuăm să recreăm la nesfârşit obsesiile noastre mentale în regatul spiritual. Vă reamintim că în dimensiunea spirituală gândul se poate materializa instantaneu. Dacă te gândeşti la sex, eşti instantaneu angrenat într-un act sexual. Dacă doreşti să vezi pe cineva drag, eşti transportat instantaneu în câmpul său energetic (dacă persoana respectivă doreşte să fie vizitată). Aşadar, „iadul” este creat de construcţiile mentale ale sufletelor incapabile de introspecţie şi care nu se pot trezi la dimensiunea spirituală după moartea lor fizică.

314

Iadul interior

NU EXISTĂ NICIUN LOC ÎN CARE SĂ TE POŢI ASCUNDE DE FRICĂ

Robert Monroe descrie întâlnirile sale cu Frica, în timp ce călătorea prin lumile spirituale. El a învăţat din experienţa directă că orice gând, inclusiv cel de teamă, se materializează instantaneu în dimensiunea spirituală. Acolo, sufletele nu-şi pot ascunde gândurile şi sentimentele sub diferite măşti sociale, aşa cum ne-am obişnuit noi pe pământ. Acolo, fiecare este gol. Monroe povesteşte cum a învăţat să lucreze cu emoţiile pe care le-a reprimat în viaţa sa fizică, în timpul călătoriilor într-un loc pe care l-a numit Local II, din Lumea de dincolo. „Am fost nevoit să învăţ, într-o manieră dureroasă şi laborioasă, să-mi controlez emoţiile una câte una… Dacă nu faci acest lucru în timpul vieţii fizice, el devine prima prioritate în Lumea de dincolo.

Dacă optăm pentru o viaţă în întuneric, indiferent dacă ne aflăm pe pământ sau după „moartea” fizică, dacă acceptăm ca lumina să se diminueze, noi alegem practic să trăim într-un loc al Întunericului. Opţiunea ne aparţine însă întotdeauna. Ceea ce vreau să spun este că nu există un foc al iadului, dacă nu optăm singuri pentru o asemenea experienţă.

Roseinary Altea, Vulturul şi trandafirul

Această zonă este populată cu fiinţe profund emoţionale, nebune sau la limita nebuniei… Printre ele se

numără inclusiv oameni în viaţă, care visează sau sunt drogaţi, călătorind în planul astral în corpul or „secundar” (n.a. „corpul” pe care

Îl avem în dimensiunea spirituală), la care se adaugă cei, morţi', dar incapabili să îşi controleze emoţiile124”.

ZIUA JUDECĂŢII DE APOI

Potrivit Ghizilor din Lumea de apoi şi mărturiilor celor care au trăit experienţe de moarte clinică, toate suferinţele pe care le provocăm altora în planul fizic vor trebui retrăite de noi înşine, uneori cu o intensitate chiar mai mare, atunci când ne întoarcem în dimensiunea spirituală. Deşi nu se poate vorbi despre o „Zi a Judecăţii de Apoi” sau despre mânia lui Dumnezeu revărsată asupra noastră, noi trebuie să suportăm răul comis asupra semenilor noştri, plătindu-l prin propria noastră suferinţă în Lumea de dincolo. Ghizii de acolo ne ajută să înţelegem cât de mult am învăţat în viaţa pe care tocmai am încheiat-o, şi mai ales cât de mult am iubit, astfel încât să putem progresa în următoarea viaţă.

Dacă am făcut măcar o faptă bună, această acţiune poate anihila multe din lucrurile negative pe care le-am făcut. De aceea, în loc să fim obsedaţi de lucrurile rele pe care le-am comis, este mult mai bine să ne concentrăm asupra faptelor bune pe care le putem face de acum înainte.

Pe nivelul de conştiinţă specific celei de-a Zecea Viziuni, noi începem deja să ne trezim, devenind conştienţi de convingerile şi de comportamentele noastre. Dacă realizăm „patologia” strategiilor noastre de control, dar şi realizările noastre, noi avem şansa de a avea acces la propria noastră mitologie, adică la povestea destinului nostru. Dacă nu ne

Vom trezi în această dimensiune fizică, este probabil că nu ne vom trezi nici în cea spirituală.

AICI Şi ACUM

Într-o măsură mai mare sau mai mică, noi ne construim încă din timpul vieţii fizice propria noastră versiune a iadului, rămânând ataşaţi de strategia noastră de control, de care suntem cel mai adesea inconştienţi. Dacă uităm de conexiunea noastră cu sursa divină, noi suntem nevoiţi să construim un set foarte îngust de comportamente care să ne permită să ne păstrăm controlul în această lume. Trăind într-o zonă interzisă, împrejmuită de zidurile Fricii, noi nu ne putem deschide plenar faţă de misterul vieţii. Am devenit cu toţii contractaţi, temători, izolaţi şi predispuşi către autoapărare. Limbajul pe care îl folosim exprimă perfect această stare de lucruri, atunci când rostim fraze precum: „Nu sunt bun de nimic”, „nu o să reuşesc să fac niciodată nimic în viaţă”, „Nimeni nu mă iubeşte”.

Atunci când nu înţelegem că noi înşine suntem cei care stabilesc aceste limitări în mintea noastră, noi proiectăm constrângerea respectivă asupra mediului exterior. Acest aspect trebuie foarte bine înţeles, căci el este explicaţia fundamentală a aşa-zisclor probleme de zi cu zi din viaţa noastră. Dacă am avut anumite experienţe, noi vom percepe/simţi/experimenta noile evenimente prin filtrul celor vechi. Ţine de natura dorinţei să aspiri către ceea ce nu ai. Spre exemplu, tânăra Juanita era scundă şi plinuţă. Ea era convinsă că fetele înalte şi subţiri au un avantaj asupra ei. Frank era

Studios şi slăbuţ. Avea o viaţă interioară bogată, dar nu participa la competiţiile sportive, cultivându-şi imaginea unui outsider. Shantara era fiica mijlocie într-o familie cu cinci fete şi se simţea pierdută în mulţime, ca şi cum nu ar fi existat. Pe un anumit nivel de conştiinţă, noi suntem întotdeauna îngrijoraţi de posibilitatea de a ne pierde controlul, de a ne rătăci, de pierde dorinţa de a trăi,

de a fi un ratat neiubit de nimeni, incapabil de succes sau de fericire. Nu întâmplător, Christos s-a autodenumit păstorul turmei, căci una din temerile arhetipale ale oamenilor a fost dintotdeauna teama de a se rătăci. Dacă ne autodefinim într-un anume fel, noi ne racordăm imediat la o anumită cale. Astfel, devenim artistul neînţeles sau ratatul lipsit de creativitate. Noi ne punem singuri la colţ, după care le spunem tuturor că Dumnezeu a făcut asta.

UMPLEREA GOLULUI INTERIOR CU DEVOŢIUNEA FAŢĂ DE DUMNEZEU

Odată ce aceste autoevaluări se încrustează în mintea noastră, devenind realităţi, nivelul fricii ajunge atât de mare încât nu mai putem renunţa la ea fără o anumită anxietate. Oricât de pozitiv am gândi, noi nu vom deveni astfel mai înalţi sau mai slabi. Niciun argument raţional nu ne poate transforma peste noapte într-un campion de fotbal. Niciun exerciţiu nu poate face din noi o fiinţă specială. Dacă v-aţi repetat încontinuu că sunteţi un om lipsit de valoare, va fi foarte greu să renunţaţi peste noapte la această opinie. Noi

Nu putem disloca o parte semnificativă din Teamă noastră fară ca în locul lui să rămână un gol. Acesta va trebui umplut cu altceva: încredere, o nouă înţelepciune, şi mai ales devoţiunca faţă de Dumnezeu.

SOLUL FRICII

Rădăcinile dogmelor şi ideologiilor cresc în solul fricii. Iadul ia naştere din propriile noastre dogme, din incertitudinile noastre, din lipsă de iubire, de compasiune şi de înţelegere a propriei noastre realităţi. Un nivel înalt de teamă este ca o febră permanentă, care ne obstrucţionează gândirea, percepţiile şi opţiunile. O femeie care şi-a vizualizat una din vieţile anterioare povesteşte: „într-una din vieţile mele anterioare am avut şansa unei mari creşteri spirituale, dar prin izolare. Am murit atunci ca urmare a torturilor la care am fost supusă. Totul se petrecea lângă Ierusalim. Din cauza convingerilor mele

religioase, am fost hăituită… iar în mintea mea s-a născut teama de violenţă, de a spune ce gândesc. Această teamă trebuie eliminată, pentru a putea cunoaşte noi experienţe care să mă ajute să cresc. Aş fi avut foarte mult de câştigat dacă teamă nu mi-ar fi stat în cale. Blocajele autoimpuse nu fac altceva decât să îţi stea în cale. Şi aşa există destule; ce sens are să îţi mai creezi singur altele? 125” Această femeie a înţeles cât de mult a avut de pierdut din cauza fricii de-a lungul mai multor vieţi succesive. Gândiţi-vă că fiecare viaţă prin care treceţi este un fel de pictură. Ce culori veţi folosi de această dată?

319

În întuneric

DUMNEZEU ESTE ÎN TOATE

În planul spiritual, unde sălăşluim între două vieţi terestre, noi ne scăldăm în adevărata vibraţie a universului: energia iubirii. Dacă nu putem percepe însă această energie a iubirii, din cauza dependenţei noastre faţă de falsele percepţii, devenim precum peştişorii aurii aruncaţi din vasul în care s-au obişnuit în apa oceanului şi care continuă să înoate acolo în cercuri mici, de dimensiunea vasului. Adevărata eliberare apare numai atunci când simţul separării dispare, la fel ca şi nevoia de control şi teama de moartea fizică. Adevărata eliberare nu înseamnă o singură vibraţie, ci întreaga paletă de culori: de la roşu şi până la violet, trecând prin negru, auriu şi argintiu. Ea nu înseamnă numai parfumuri fine, ci şi mirosul de vomă, de sulf, banii, sămânţa, usturoiul, piersicile etc. Dumnezeu este în toate.

Nu există alt rău decât cel pe care îl creăm noi. Eu nu am găsit niciun semn al diavolului în această parte a lumii. Noi suntem propriii noştri demoni, datorită gândurilor şi faptelor noastre negative… Acest rău acumulează forţe noi, căci fiecare generaţie care trece îşi lasă propria sa amprentă negativă, contribuind la întărirea acelei forţe pe care noi o vizualizăm ca fiind diavolul… Răul nu poate fi distrus decât prin trezirea omului la conştiinţa că şi gândurile înseamnă fapte şi că diavolul îşi

reduce dimensiunea cu fiecare gând rău pe care îl înlocuim cu unul bun sau cu o acţiune plină de iubire. Adevăratul mileniu va începe atunci când binele va înlocui răul în inimile tuturor celor care locuiesc pe

320

Iadul interior

Pământ, nu numai din perspectiva trupească, ci mai ales din cea spirituală, aşa cum procedăm deja noi, aici.

Arthur Ford către Ruth Montgomery, în Lumea de dincolo

NICI VII, NICI MORŢI

Un exemplu de persoană care nu realizează că a murit, rămânând prins în agenda obsesiilor sale este relatat de Robert Monroe într-una din numeroasele sale excursii extracorporale în dimensiunile spirituale. După mulţi ani de călătorii în lumea spirituală şi după multe sfaturi din partea fiinţelor dezîncamate, Monroe a constatat că a început să fie atras de acele suflete care au dificultăţi în tranziţia lor de după moarte, într-unul din exemple, el a văzut un tânăr soldat angajat într-o luptă în care ambele tabere erau înarmate cu săbii şi suliţe. Tânărul se lupta să se ridice de jos, fară să-şi dea seama că fusese străpuns de o suliţă. Monroe povesteşte: „I-am văzut capul – nu cel fizic – ridicându-se deasupra corpului fizic, şi m-am grăbit să-l trag în afară. A ieşit cu uşurinţă din corp… S-a aplecat şi a încercat să-şi ridice sabia, dar mâna lui trecea prin ea. Uimit, a încercat din nou… l-am spus să stea liniştit, căci a murit". Fără să-i dea crezare, tânărul s-a întors la luptă. „Câteva momente mai târziu, el a fost atacat de un bărbos, iar cei doi s-au rostogolit în ţărână. Mi-au trebuit câteva secunde bune ca să-mi dau seama că amândoi erau morţi… Poate că se mai luptă şi acum, secole mai târziu, încercând să se ucidă reciproc! 11126 Mai târziu, el şi-a dat seama că tânărul soldat era el însuşi

321

În întuneric

Într-o încarnare anterioară. Revederea i-a permis să

înţeleagă o serie de aspecte mai profunde din propria sa natură.

Într-o altă împrejurare, el s-a întâlnit cu o femeie moartă din punct de vedere fizic. Incapabilă să-şi dea seama că a părăsit planul fizic, ea refuză să plece din casa construită de bărbatul ei. Aici se derulase întreaga ei viaţă. Casa era simbolul iubirii lui pentru ea, şi la acea vreme, era singura ei avere. Monroe a ajutat-o pe femeie să-şi dea seama că a murit şi că soţul ei (decedat la rândul lui mai demult) aşteaptă să se reîntâlnească cu ea. Eliberată de orbire, ea a părăsit zona iluziei ci şi şi-a început călătoria astrală, către o nouă cunoaştere şi înapoi la iubirea pe care credea că o pierduse. Cu o altă ocazie, Monroe şi-a oferit asistenţa unui bărbat mânios, care nu înţelegea de ce nu există un cer sau un iad, aşa cum se aşteptase. Cu agresivitatea care îi era în mod evident caracteristică încă din ultima sa viaţă terestră („Hai, pleacă de aici! Ori de câte ori a încercat cineva să mă ajute, am avut parte numai de necazuri!”), omul a refuzat ajutorul lui Monroe. Acesta este un exemplu perfect al felului în care o atitudine veşnic agresivă se poate transforma într-un postulat pentru următoarea viaţă. În cazul de faţă, postulatul este: „De fiecare dacă când cineva încearcă să mă ajute, am parte numai de necazuri!”

Întors în lumea intermediară a sufletelor netrezite, Monroe vede un grup de suflete prinse într-un ciclu repetitiv al dependenţei de sex. În final, el ajunge să înţeleagă felul în care sistemele rigide de convingeri ale oamenilor continuă să existe şi să se manifeste după moarte, în Lumea de dincolo, dând naştere unor construcţii mentale care sunt confundate cu „viaţa reală”. În cazul celor care nu pot accepta faptul că

Au murit, există tendinţa de a crea aceleaşi construcţii mentale pe care le-au aplicat şi în viaţa fizică. Fără o temelie spirituală, acestea reprezintă singurele lor puncte de sprijin, ridicate ca urmare a fricii lor generată

de insecuritatea vieţii. Aceste realităţi iluzorii nu sunt altceva decât forme severe de strategii de control, devenite chiar mai intense decât erau pe pământ.

Prins în continuare în capcana strategiilor sale de control în vederea obţinerii de energie, sufletul continuă să se autoconvingă că lumea exterioară este un loc ameninţător şi că toţi ceilalţi se luptă să-i fure energia. În conformitate cu legea cauzei şi efectului, convingerile şi aşteptările noastre atrag sau creează situaţii ori persoane aflate pe aceeaşi vibraţie energetică, astfel încât viziunea noastră mentală să poată fi împlinită. Dacă nu suntem conştienţi de libertatea şi de posibilităţile superioare de manifestare din Lumea de dincolo, noi nu face decât să reproducem aici aceleaşi construcţii mentale pe care le-am creat pe pământ. Acolo ne simţeam siguri în mijlocul acestor construcţii, aşa că de ce am renunţa la ele acum, chiar dacă în realitate nu suntem nici mai siguri şi nici mai fericiţi.

De vreme ce noi ne creăm singuri realitatea, în conformitate cu legea cauzei şi a efectului, nu mai este nevoie de un diavol care să facă o treabă pe care noi înşine reuşim să o facem de minune!

STAFIILE

A Zecea Viziune ne învaţă că dacă ne întâlnim cu o stafie sau cu un fenomen de tip poltergcist, este important să

În întuneric

Înţelegem că este vorba de unul sau mai multe suflete pierdute şi nu trebuie să ne fie teamă de ele. Atitudinea cea mai corectă constă în a le trimite o energie plină de iubire, pentru a le ajuta astfel să progreseze. Aceste suflete nu încearcă decât să îşi procure energie de la fiinţele aflate în planul terestru şi au o nevoie reală să progreseze pentru a-şi regăsi sursa spirituală de energie. Nu trebuie să dezumanizăm aceste biete suflete, convinse ele însele că sunt demoni sau diavoli. În realitate, sunt şi ele suflete în plin proces de creştere, la fel ca şi noi. La fel ca în exemplul lui Robert Monroe, există oameni care

lucrează în timpul viselor alături de grupurile lor de suflete pentru a trezi aceste spirite ce continuă să joace aceleaşi vechi roluri, în speranţa că cineva de pe pământ le va răspunde.

După cum afirmă cu claritate A Zecea Viziune, sufletele din Lumea de dincolo care sunt deja conectate la divinitate nu urmăresc niciodată să vă fure energia sau să vă atragă în câmpul lor energetic. De aceea, dacă în timpul unei meditaţii sau în mod spontan, într-o comunicare spiritistă, aveţi contact cu fiinţe din Lumea de dincolo care afirmă că sunt Ghizii dumneavoastră, deschideţi-vă în faţa lor şi ascultaţi-i, dar nu vă abandonaţi în întregime, renunţând la propria dumneavoastră gândire, ca şi cum ei ar avea toate răspunsurile.

SINUCIDEREA

Unul din cele mai grave acte pe care le poate comite omul este sinuciderea. Indiferent de problema care a determinat un suflet să îşi ia zilele înainte ca ele să se fi terminat în mod natural, aceasta nu se va rezolva în niciun

Iadul interior

Caz în Lumea de dincolo. Toate învăţăturile maeştrilor dezîncarnaţi sunt unanime în a afirma că în afara unor circumstanţe extrem de grave – precum o boală terminală sau tortura în captivitate – sinuciderea atrage după sine consecinţe foarte dure în dimensiunea spirituală. Întrucât fiinţa renunţa la darul vieţii înainte de termen, şansa ca ea să mai revină pe pământ este mult mai greu de obţinut.

Potrivit studiilor făcute de cercetătorii vieţii de dincolo, sinucigaşii trebuie să aştepte perioade foarte lungi de timp înainte de a se putea reîncarna, mult mai lungi decât persoanele care au murit din cauze naturale. Ei regresează pe un nivel inferior de conştiinţă şi trebuie să treacă printr-o lungă serie de încarnări foarte dificile înainte de a putea reveni pe vechiul nivel de dezvoltare, cel pe care îl aveau înainte de a-şi fi luat viaţa. Aceste vieţi sunt de multe ori cumplite, dar îi ajută să îşi plătească

greşeala şi să trăiască din nou o viaţă normală.

Pe de altă parte, graţia divină nu îi ocoleşte, cu condiţia să se căiască în mod sincer. Dacă sinucigaşul solicită în Lumea de dincolo ajutorul lui Dumnezeu, alte suflete, mai mature, se adună în jurul lui şi îl ajută să înţeleagă unde a greşit, iniţiind procesul de educaţie spirituală. În plus, rugăciunile celor de pe pământ pot contribui mult la mântuirea sufletelor sinucigaşilor, ajutându-i să intre în contact cu energia iubirii, deşi se află încă în întuneric.

În cazul în care cunoaşteţi pe cineva care s-a sinucis, rugaţi-vă zilnic pentru ca el să se trezească în dimensiunea spirituală faţă de energia iubirii. Rugaţi-vă cu ardoare ca cel drag să fie auzit de acele suflete care se ocupă cu vindecarea şi ghidarea. Nimic nu este imposibil în existenţa spirituală

În întuneric

Atunci când ţinem foarte mult unii la alţii. Distanţa dintre noi şi cei dragi nu înseamnă nimic în faţa intenţiei pline de iubire.

CEI CARE FAC RĂU ALTORA

Din punct de vedere spiritual, adevărata natură a oricărui om este Dumnezeu – o scânteie din lumină divină, sinonimă cu bunătatea supremă. De ce săvârşesc atunci oamenii acte de o cruzime inimaginabilă? În romanul A Zecea Viziune, Wil răspunde la această întrebare pe care şi-o pun de secole oamenii, spunând: „Ei înnebunesc din cauza Fricii şi fac greşeli cumplite… în parte, aceste greşeli se datorează şi tendinţei noastre de a presupune că există oameni care sunt răi în mod natural. Această transfigurare negativă nu face decât să potenţeze polarizarea dintre bine şi rău. Oamenii se judecă reciproc, se demonizează şi se îndepărtează unii de alţii, amplificând şi mai mult Teama şi scoţând la lumină ce este mai rău în ceilalţi. Noi nu vom putea instaura o nouă Viziune asupra Lumii şi nu vom putea rezolva această polarizare, până când nu vom înţelege adevărata natură a răului şi realitatea propriu-zisă a iadului127”.

RENUNŢAREA LA ÎNVINOVĂŢIREA CELORLALŢI; LUCRUL PENTRU BINELE COLECTIV

Dacă dorinţa noastră colectivă este de a trăi într-o lume mai bună, cu mai multă iubire şi armonie decât avem în

Prezent, este evident că trebuie să facem cu toţii efortul de a renunţa la vechea convingere că cei cu care suntem în dezacord sunt neapărat răi. Fiecare dintre noi are datoria de a renunţa la judecarea critică şi automată a celorlalţi, la tendinţa de a pune imediat etichete. Procedăm astfel de fiecare dată când dorim să obţinem răzbunare pentru răul care ni s-a făcut, fară a ne pune în pielea celuilalt pentru a înţelege de ce a procedat astfel. În loc să definim oamenii ca fiind conservatori, liberali, fundamentalişti, adepţi ai mişcării New Age, sau în o mie şi una de alte feluri, mai bine ne-am uita în sufletul lor, pentru că cunoaşte persoana care acţionează.

„Cât de uşor ţi-ar fi să îţi revezi ultima viaţă, m-a sfătuit el, dacă ai trăi fiecare zi ca şi cum ar fi singura zi din întreaga ta viaţă. Manifestă în fiecare zi atâta grijă şi iubire încât dacă viaţa ta s-ar termina la miezul nopţii, acea pagină din viaţa ta să fie curată şi nepătată. Dacă îţi vei propune să trăieşti plenar fiecare zi, îţi va fi mult mai uşor să progresezi, căci chiar şi cel mai rău dintre oameni poate trăi o singură zi fără să greşească, într-o armonie perfectă cu toţi cei din jur”.

Ruth Montgomery, în căutarea adevărului

Când vom înţelege cu adevărat că energia urmează gândul, noi nu vom mai dori nici măcar să gândim de rău la adresa altcuiva. Chiar dacă nu ne vom propune să schimbăm lumea, aceasta se va schimba de la sine în măsura în care tot mai mulţi oameni vor opta pentru a face bine. Întoarcerea celuilalt obraz ar putea fi interpretată şi altfel decât „a primi o nouă lovitură11, şi anume: „A vedea şi cealaltă faţă a

Problemei”. Ori de câte ori ne dovedim în mod automat suspicioşi, ori de câte ori ne menţinem în mod automat separaţi de ceilalţi, noi pierdem ceva din divinitatea noastră. Suntem cu toţii implicaţi în crearea unui consens al realităţii; de aceea, fiecare gând al nostru contribuie la viziunea de ansamblu. Diavolul devine astfel o simplă metaforă, el nefiind altceva decât egoul omului condus de teamă şi deconectat de la sursa iubirii divine. Iadul de care ne temem atât de mult nu este un loc în care vom fi izgoniţi de un diavol viclean şi răzbunător, ci un loc pe care îl creăm noi înşine, dar pe care avem şi puterea de a-l dizolvă. Pornind de la premisa că iadul este rezultatul propriei noastre conştiinţe, noi putem începe chiar acum să renunţăm la gândirea noastră negativă.

STUDIUL INDIVIDUAL Ziua Ne-Judecăţii de Apoi

Renunţarea la judecarea celorlalţi (dar şi a propriei noastre fiinţe) reprezintă una din cele mai înalte realizări la care putem aspira. Ori de câte ori facem o evaluare negativă, aceasta rămâne în mintea noastră subconştientă, provocând o scurgere în sistemul nostru energetic. De regulă, cel mai dur judecător al nostru suntem chiar noi înşine… De ce? Critica şi judecarea de sine nu contribuie cu nimic la schimbarea în bine a comportamentului personal; ea nu face decât să mai bată un cui în coşciugul lipsei noastre de încredere în sine. Încercaţi că timp de o zi întreagă să nu emiteţi nicio judecată şi nicio critică la adresa altcuiva, sau

I

Iadul interior

A dumneavoastră. În cazul în care aveţi tendinţa să criticaţi ceva sau pe cineva, manifestaţi-vă de fiecare dată hotărârea să nu vă mai otrăviţi în acest fel grădina interioară. Pentru a neutraliza tendinţa de a fi critic, emiteţi chiar părerea contrarie celei negative despre persoana în cauză.

Reconcilierea

Dacă antipatizaţi pe cineva, încercaţi să-l ascultaţi cu inima. Ascultaţi ce doreşte să spună sufletul său, dincolo de cuvinte. Ideea este să găsiţi aspecte comune cu persoana în cauză, fară a fi neapărat de acord cu părerile sale în care nu credeţi. Spre exemplu, dacă Bob încearcă să vă convingă că militanţii în favoarea mediului înconjurător nu sunt realişti, căci dacă ar ţine seama de părerile lor, afacerile nu s-ar mai putea dezvolta, în loc să-l combateţi enervat, îl puteţi întreba sincer ce probleme întâmpină afacerea lui din această perspectivă. Probabil că şi în el se dă o luptă între idealurile sale şi nevoia de a găsi o soluţie pragmatică, dar în inima lui doreşte şi el la fel de mult ca şi dumneavoastră un mediu curat.

Imaginaţi-vă cum ar fi să trăiţi în corpul lui Bob, având temerile sale, speranţele şi visele sale. Dacă vă contrazice, observaţi care sunt sentimentele dumneavoastră în interiorul corpului fizic. Acceptaţi faptul că ideile lui v-au făcut să vă simţiţi trist, mânios, stupid, sau că au trezit în interiorul dumneavoastră o stare de teamă. Nu vă grăbiţi însă să-l condamnaţi, spunându-i: „Mă enervezi41. Este mult mai diplomatic să vă exprimaţi astfel: „Atunci când ne certăm, mă simt frustrat şi mânios. Oricum, aceste probleme ne depăşesc, şi nu suntem noi cei chemaţi să le rezolvăm. Ce

Zici de asta?” Evident, a fi deschis faţă de altcineva nu înseamnă a-i permite să vă calce în picioare.

Asiguraţi-i pe oameni că sunteţi sincer interesat în a afla punctul lor de vedere, spunându-le: „Probabil că e foarte greu să lucrezi într-un mediu atât de stresant”, sau „Cred că nu-ţi este prea uşor să nu te simţi sprijinit de propria familie11. Perifrază „probabil că e greu” vă pune imediat la unison cu lungimea lui de undă. Asta nu înseamnă că trebuie să fiţi neapărat de acord cu ceea ce spune persoana respectivă. Căutaţi mai degrabă similarităţile decât diferenţele. Această atitudine creează un cadru mult mai favorabil pentru discuţii. Nu uitaţi:

amândoi doriţi să fiţi iubiţi şi acceptaţi. Dacă Dumnezeu v-ar apărea în faţă, amândoi aţi fi la fel de emoţionaţi şi de recunoscători.

O plimbare alături de Dumnezeu

Imaginaţi-vă că vă plimbaţi alături de Dumnezeu sub forma lui Christos, Buddha sau Mahomed. Puneţi-i întrebările care vă preocupă şi imaginaţi-vă răspunsurile sale pline de bunătate şi înţelepciune. Înainte de a intra într-o situaţie dificilă, rugaţi-l să vă susţină şi să vă ghideze.

Inspiraţia suferinţei

Atunci când citiţi în presă sau când vedeţi la televizor ştiri referitoare la tragedii sau la alte aspecte negative din această lume, inspiraţi suferinţa respectivă în inima dumneavoastră, apoi conştientizaţi felul în care inima

330

Iadul interior

Dumneavoastră se purifică şi restabileşte echilibrul şi pacea. În continuare, expiraţi această energie a păcii şi trimiteţi o energie luminoasă celor aflaţi în suferinţă şi durere. Nu uitaţi: graţia lui Dumnezeu este infinită, şi ajunge pentru toată lumea.

Ajutor profesionist sau „ajută-te singur”

De multe ori îi auzim pe cei din jur spunând: „Ce uşurare! Credeam că sunt singurul. Dacă aveţi un comportament obsesiv pe care nu îl puteţi controla (deocamdată), alegeţi o persoană de încredere şi împărtăşiţi acest lucru cu ea. Nu aveţi niciun motiv să credeţi că sunteţi singurul în această situaţie sau că nu vă veţi putea vindeca. S-au petrecut prea multe miracole cu oamenii care s-au deschis în faţa semenilor lor pentru a continua să suferiţi de unul singur în iadul dumneavoastră autoimpus. Nu luaţi acest iad cu dumneavoastră! Rugaţi-vă să fiţi ghidat către o persoană care vă poate ajuta. Chiar dacă nu rezonaţi de la bun început cu un anumit consilier sau cu un grup terapeutic, nu renunţaţi să căutaţi. Veţi găsi cu siguranţă pe cineva care vă va înţelege.

Fiţi cinstit cu dumneavoastră înşivă: la ce obicei aţi

dori să renunţaţi?

O zi de tăcere

Puteţi petrece o zi întreagă (sau cel puţin o după-masă) singur cu dumneavoastră înşivă, de preferinţă afară (nu în

Casă)? La fiecare două luni, alegeţi o zi în care să închideţi telefonul, televizorul sau radioul, să nu citiţi etc. Puteţi să vă impuneţi chiar legea tăcerii, fără să uitaţi că puteţi comunica infinit de multe lucruri cu un zâmbet sau cu o aprobare din cap. Ce se petrece?

Pare uşor, dar acest exerciţiu v-ar putea schimba cursul vieţii.

STUDIUL ÎN GRUP

Grupurile au nevoie de timp pentru a crea un climat de încredere reciprocă. Aşa cum am subliniat de multe ori, este mult mai inspirat să numiţi un moderator care să se schimbe la fiecare şedinţă decât un lider de grup permanent. Grupurile de pe nivelul celei de-a Opta Viziuni funcţionează mult mai bine atunci când toţi membrii îşi prezintă viziunile pe care le au atunci când energia se pune în mişcare.

Fadei Behmann, un fizician din Montreal, a participat timp de patru ani la un grup care se întrunea săptămânal. Grupul este alcătuit dintr-un nucleu care a rămas neschimbat în toţi cei patru ani, dar este oricând deschis pentru primirea de membri noi. Iată ce ne-a povestit el: „Atunci când grupul se sudează, apare un fel de entitate a grupului care devine Celălalt în dialogurile noastre interioare. Toată lumea ţine cont de această entitate, participând activ la susţinerea ei prin ascultare, gândire, vorbire, intuiţii, adică prin tot ceea ce ne caracterizează ca indivizi. Atunci când suntem absorbiţi în entitatea grupului, avem viziuni sau descoperim noi semnificaţii, pe care nu le-am fi descoperit singuri”. „Cum

Vă simţiţi în grup”? Am întrebat noi. „Atunci când ne despărţim, mulţi oameni spun: ’Mă simt mult mai energizat acum decât eram la venire!’, sau ’Mă simt mai viu’. Oamenii se simt mai deschişi faţă de viaţă. Ei îşi percep mai lucid semenii, fără să-i critice şi fară să pună etichete asupra lor. Se simt conectaţi la un egregor. Aşa se petrec lucrurile atunci când ştii că entitatea grupului de care aparţii este puternică”.

Exerciţiile care urmează sunt cu atât mai eficiente cu cât grupul din care faceţi parte este mai sudat.

Vindecarea iadului

Descrieţi în scris, timp de câteva minute, felul în care vedeţi dumneavoastră (şi ceilalţi membri ai grupului) iadul. De pildă, pentru unii iadul ar putea înseamnă să fie închişi într-un magazin de dulciuri timp de două săptămâni. Pentru alţii, să se blocheze în lift împreună cu zece dintre cei mai critici membri ai familiei lor, sau să se afle într-o zonă de război, să trăiască pe un pământ lipsit de copaci… în continuare, fiecare membru al grupului va citi cu voce tare ce a scris sau va descrie în cuvinte ceea ce i se pare lui cu adevărat înspăimântător, periculos, de necrezut sau de neiertat. Notă: ceilalţi membri ai grupului nu vor comenta pe marginea spuselor vorbitorului. Limitaţi-vă să ascultaţi, inspiraţi temerile în inima dumneavoastră, apoi sublimaţi-le în iubirea lui Dumnezeu. Ascultaţi cu inima şi contemplaţi-vă sentimentele. Energia colectivă poate coborî pe un nivel destul de jos după acest exerciţiu, de aceea, se recomandă ca el să fie încheiat printr-o schimbare de registru, de pildă prin ascultarea

P

În întuneric

Unei muzici inspirate, dans sau prinderea într-un cerc şi masarea reciprocă a gâtului.

Săptămâna iadului

Povestiţi pe rând toate lucrurile neplăcute care vi s-au întâmplat în această săptămână, sau lucrurile de care v-aţi temut că s-ar putea întâmpla. Nu discutaţi pe marginea celor relatate. Limitaţi-vă să ascultaţi, inspiraţi temerile în

inima dumneavoastră, apoi sublimaţi-le în iubirea lui Dumnezeu. Nu vă oferiţi simpatia sau sfaturile. Trimiteţi în schimb energia dumneavoastră plină de iubire către cel care povesteşte. Acordaţi colegilor dumneavoastră luxul de a putea vorbi deschis fară nevoia de a se justifica, de a explica sau de a se manifesta într-un anume fel preconceput.

După ce aţi împărtăşit lucrurile diabolice care vi s-au întâmplat, schimbaţi vibraţia şi ridicaţi nivelul energetic al grupului. Povestiţi lucrurile bune care vi s-au întâmplat în această săptămână, toate binecuvântările, faptele amuzante, plăcerile neaşteptate care s-au revărsat asupra dumneavoastră. La fel ca înainte, nu comentaţi. Lăsaţi energia să vă umple şi să vă inspire cea mai plăcută manieră de a încheia şedinţa (muzică, masaje ale gâtului, îmbrăţişări etc.).

Serviciile aduse comunităţii

Dacă ceilalţi membri ai grupului sunt de acord, puteţi iniţia un grup de discuţii într-o instituţie locală, cum ar fi un

Centru pentru tineri, un spital, un azil de bătrâni sau o închisoare. Puteţi crea un grup care să se întâlnească cu familiile celor închişi. Important este să nu porniţi nicio acţiune decât dacă sunteţi convins că dispuneţi de detaşarea necesară, fără a încerca să „îndoctrinaţi" pe nimeni. Porniţi această acţiune numai dacă simţiţi că dumneavoastră aveţi nevoie de contactul cu ceilalţi oameni sau de un canal pentru a vă manifesta iubirea.

Capitolul 9
DEPĂŞIREA FRICII

/

De ce a durat atât de mult pentru ca oamenii să înţeleagă cea de-a Zecea Viziune?... Din cauza Fricii care apare într-o societate care se deplasează de la realitatea materială către o viziune transformată asupra lumii, către o realitate spirituală.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII128
CUM NE SPERIEM SINGURI

În romanul A Zecea Viziune, unul dintre eroi, Joel, un ziarist cinic, descrie câteva din ideile care provoacă Frică pe planetă. Joel reprezintă acea parte care există în fiecare dintre noi şi care se teme că lumea a scăpat deja de sub control şi nu poate decât să se prăbuşească din ce în ce mai tare. Din punctul de vedere al lui Joel, gândirea pozitivă nu este altceva

Teama iepurelui

În întuneric ———

Decât o gândire utopică. În faţa realităţii (aşa cum o percepe el), gândirea pozitivă pare naivă şi absurdă. Din această perspectivă, există nenumărate dovezi că toate sistemele socio-economice şi culturale se îndreaptă către o explozie finală.

Aţi observat vreodată că atunci când vă temeţi, aveţi tendinţa să vă grăbiţi cu concluziile? Frica vă conduce către un rezultat al gândirii logice, care este de regulă greşit, căci în acea clipă sunteţi separat de Dumnezeu. Lipsit de speranţă, vă simţiţi paralizat şi incapabil de o schimbare în bine. Previziunile bazate pe teamă conduc întotdeauna la concluzii pripite. Partea întunecată a „lipsei de credinţă” conduce automat la o concluzie pripită, în încercarea disperată de a redobândi controlul. La fel ca toţi cei care cad în capcana acestui tip de gândire negativă, Joel creează o viziune negativă pornind de la următoarele argumente logice. Vom analiza în continuare câteva din convingerile negative şi din temerile care ne orbesc şi ne împiedică să ne deschidem faţă de alte posibilităţi, mai creative.

Populaţia pământului a explodat şi creşte într-un ritm alarmant. Teamă: „Am fost înghiţiţi de mulţimea fară chip şi toate resursele vor fi distruse”. Convingerea: „Sexualitatea şi reproducerea au scăpat de sub control”.

Scade ponderea clasei mijlocii, iar oamenii îşi pierd credinţa în sistemul pe care l-au creat. Teamă: „E o luptă: noi sau ei”. Convingerea: „Nu putem fi protejaţi decât printr-o poziţie socio-economică înaltă şi prin acumularea de rezerve financiare”.

Educaţia nu mai face faţă cerinţelor actuale. Teamă: „Ne vom pierde poziţia dominantă”. Convingerea: „Nu există

Destui bani pentru un sistem educaţional de calitate pentru că prea mulţi oameni nu-şi achită obligaţiile la buget. Copiii noştri nu vor mai învăţa decât dacă vor fi siliţi cu forţa”.

Trebuie să muncim din ce în ce mai mult pentru a supravieţui. Teamă: „Etica puritană era corectă, iar noi suntem vinovaţi că nu o respectăm41. Convingerea: „Chiar dacă ceea ce facem nu este bine, trebuie să facem eforturi mai mari”.

Normele sociale vor fi din ce în ce mai puţin respectate, iar crima şi drogurile vor înflori. Teamă: „Omul negru îţi va lua gâtul”. Convingerea: Crima este o altă versiune a străvechii noastre frici de întuneric. Ea este partea întunecată a propriei noaste lăcomii, manifestată de oamenii lipsiţi de control. Drogurile nu sunt altceva decât dependenţa faţă de dorinţa de a scăpa de abisul unei vieţi lipsite de scop. Cu toţii dorim să scăpăm, într-un fel sau altul.

Fundamentaliştii religioşi câştigă din ce în ce mai multă putere şi îi vor ucide pe cei pe care îi consideră eretici. Teamă: „Sunt neputincios”. Convingerea: Fundamentalismul este aspect al mâniei lui Dumnezeu, în ipostaza lui de Intimidator. Teama de fundamentalism este o variantă a temerii că nu ne putem ridica la înălţimea lui

Tata, devenind o persoană independentă.

În lume se extinde o mentalitate morbidă, bazată pe invidie şi răzbunare. Teamă: „Sunt mic, separat de ceilalţi şi singur”. Convingerea: „Fratele meu vrea jucăriile mele. Toate jucăriile mele. Nimeni nu-l poate opri”.

Unicul lucru de care le pasă politicienilor este să fie realeşi. Teamă: „Ajutor, Tata nu face nimic pentru noi!” Convingerea: situaţia seamănă cu acea perioadă din dezvoltarea noastră în care am descoperit că şi părinţii noştri

339

//(întuneric

Sunt oameni (cu slăbiciunile lor) şi că, în realitate, ne aflăm pe cont propriu (ei nu ne vor putea ajuta de-a pururi).

Lumea se schimbă prea repede. Teamă: alături de temerea primordială de cădere, această frică ne pune într-o poziţie defensivă, de supravieţuire. Convingerea: „Nu există Dumnezeu. Nu există niciun Plan divin. Trebuie să ne agăţăm de orice, ca să rezistăm. Dacă poţi să faci ceva, nu mai ezita”.

Noi maximizăm profiturile pe termen scurt, în loc să facem o planificare pe termen lung, deoarece, conştient sau inconştient, noi nu credem cu adevărat că succesul nostru va fi de durată. Teamă: „Nu avem timp”. Convingerea: „Singurul termen pe care îl avem la dispoziţie este cel financiar”. Această perspectivă demonstrează inclusiv nivelul redus al capacităţii noastre colective de a aştepta o gratificaţie ulterioară.

Toate înţelegerile subtile care susţin laolaltă civilizaţia vor fi încălcate mai devreme sau mai târziu. Teamă: Mă voi prăbuşi în haos”. Convingerea: „Civilizaţia trebuie controlată de o sursă exterioară. Nu putem avea încredere în capacitatea de autoorganizare a societăţii, căci oamenii sunt răi în esenţa lor”.

Spiritualitatea este pură teorie. Teamă: „Suntem complet singuri. După moarte nu vom mai exista”. Convingerea: „Suntem ca nişte animale. Mai devreme sau

mai târziu vom muri, şi nu există niciun scop pentru care ne aflăm aici”.

Poate că toate acestea fac parte dintr-un plan divin de separare a celor buni de cei răi. Teamă: „Mă tem să nu fiu lăsat deoparte”. Convingerea: „Răul este o forţă egală cu puterea lui Dumnezeu”.

Depăşirea fricii

Avertismente biblice

Biblia afirmă că acestea sunt ultimele zile înainte de a doua venire a lui Christos pe pământ. Teamă: „Distrugerea pământului a fost planificată de mult”. Convingerea: „Biblia prezice viitorul umanităţii, şi nimic din ceea ce au făcut oamenii până acum nu a putut schimba această predicţie”.

Va trebui să trecem prin războaie, dezastre naturale şi alte evenimente apocaliptice, cum ar fi: efectul de seră, revolte şi haos. Teamă: Suntem pedepsiţi”. Convingerea: „Am păcătuit”. Această teamă reflectă o atitudine colectivă de tip Bietul de mine/victimă, care împiedică orice răspuns creativ.

Va urma un mare război, după care vor interveni îngerii lui Dumnezeu şi vor instaura pe pământ o utopic spirituală care va dura o mic de ani. Teamă: „Noi nu vom putea scăpa de latura noastră întunecată, iar Dumnezeu ne va pedepsi”. Convingerea: „Nu poţi avea nimic bun fără contrapartea sa rea”. Această atitudine consideră întunericul şi răul ca fiind inevitabile şi nu crede în colaborarea creatoare dintre Dumnezeu şi om, conferind întreaga putere de mântuire îngerilor lui Dumnezeu.

Avertismentele teoriei conspiraţiei

Pe pământ va apărea un politician care va cuceri puterea supremă într-o economie electronică centralizată. Teamă: „Autoritarismul lui Big Brother (statului) va strivi individul. Mă tem să nu-mi pierd şinele”. Convingerea: „Vom fi monitorizaţi printr-un implant electronic în interiorul mâinii”. Aceasta este o fantezie de tip Interogator, care se

//? Întuneric

Teme de un control global exercitat de o autoritate centralizată, care va conduce la pierderea completă a libertăţii indivizilor.

Ceea ce nu conştientizăm se manifestă în viaţa noastră sub forma destinului.

C.G. Jung

UMBRA INDIVIDUALĂ

La începutul secolului XX, când civilizaţia occidentală se lupta să controleze forţele naturii şi să îşi construiască un viitor eroic, psihologul Cari Jung a studiat aspectele cele mai întunecate ale subconştientului uman, pe care le-a numit „umbra”. Umbra este acel loc din fiinţa noastră în care ascundem toate lucrurile pe care egoul nostru le-a respins în ceea ce ne priveşte. Înghesuirea sentimentelor în zona umbrei începe încă de la începutul copilăriei. Poate că mama îi spune copilului: „Taci! Eşti atât de gălăgios”, iar el învaţă că există o parte în fiinţa sa care îi deranjează pe ceilalţi. Sau poate că bunica îi spune: „Of! Iarăşi ţi-ai udat pijamaua. Ce copil rău!” şi el se ruşinează din cauza lipsei sale de autocontrol. Poate că fratele îi spune: „Eşti prea gras ca să iei lecţii de dans”, şi cum el este mai mare şi mai puternic decât cel mic, acesta îl crede, iar ringul de dans devine un loc periculos, în care s-ar putea expune privirilor celorlalţi. Sau poate că tata a strigat la el: „Hei, prost mai eşti! Hai, gata cu prostiile!”, lucru care l-a convins definitiv că este incapabil să recite o poezie din memorie.

Depăşirea fricii

Felul în care suntem crescuţi şi educaţi de către familie, biserică şi mediul social ne face să ne simţim deseori ridiculizaţi, criticaţi şi pedepsiţi pentru că suntem prea zgomotoşi, leneşi, egoişti, obsedaţi sexual, pentru că facem pe deştepţii sau pentru o mie şi unul de alte motive. În toată această perioadă noi învăţăm că anumite comportamente pot fi respinse sau pedepsite, motiv pentru care ajungem să respingem dorinţa de a scrie poezie, de a juca teatru sau de a avea reverii diurne, pentru a fi

acceptaţi de societate. Ni se spune că suntem slabi, critici, lipsiţi de control, prea înalţi, prea graşi, prea lenţi sau ilogici, iar noi încercăm în mod natural să ne apărăm împotriva separării de iubirea lor. Ajungem astfel fie să negăm trăsăturile noastre considerate inacceptabile de către cei din jur, fie să acceptăm judecăţile altora împotriva noastră, exilându-le apoi în zona umbrei, pentru a nu fi nevoiţi să suportăm durerea pe care ne-o provoacă.

Respingem astfel în zona umbrei lăcomia care ne este inerentă, mânia noastră împotriva tuturor nedreptăţilor cu care ne-am confruntat, orgoliile şi prejudecăţile noastre. În acest loc este depozitat tot ceea ce nu dorim să fim: egoişti, scunzi, proşti, desfrânaţi, urâţi, răi, speriaţi. Aici sunt ascunse toate hotărârile pe care le-am luat în ceea ce ne priveşte şi toate însuşirile noastre pe care nu Ie dorim: „Nu sunt creativ11, „Nu am fost niciodată bun la matematică", „Nu mă pricep să fac conversaţie", „Am crescut într-un mediu care nu m-a înţeles", „Doamne, dacă nu aş fi avut acest nas uriaş (sau strâmb, prea mic, prea plat, cu negi etc.)". În acest depozit îngropat al umbrei noastre zac talentele noastre nedezvoltate, ataşamentele noastre infantile şi rădăcinile tuturor obsesiilor

Noastre. Toate aceste mici temeri şi critici se acumulează şi conduc la ipoteze globale şi la o neîncredere în întreaga lume. În zona umbrei se ascunde teama noastră de necunoscut, neîncrederea şi spaima în faţa celor care arată altfel decât noi sau care au idei şi comportamente diferite, şi care, cine ştie, ar putea dori să ne rănească şi să ne controleze, în zona umbrei se ascunde teama noastră de moarte şi spaima în faţa dispariţiei noastre pentru totdeauna.

COŞ DE GUNOI ŞI PROIECTOR

În spatele conştiinţei noastre de veghe se ascunde umbră, care are două funcţii majore: prima este aceea de coş de gunoi în care aruncăm toatele visele noastre

neîmplinite şi toate refuzurile pe care le-am primit, o sumedenie de însuşiri personale pe care nu le dorim. Acesta este locul în care depozităm toate calităţile pe care nu am apucat să le dezvoltăm şi toate dorinţele neîmplinite, precum: „întotdeauna mi-am dorit să ajung fotograf, dar…”, sau „Când aveam trei ani eram considerat un talent înnăscut pentru dansul step, dar…”.

În al doilea rând, umbra acţionează precum un proiector de film care transferă toate temerile şi imperfecţiunile noastre asupra celor din jur. Altfel spus, umbra este acel loc din fiinţa noastră în care am depozitat energia pe care am considerat-o nefolositoare sau nedorită. Uneori, acest depozit ajunge atât de plin încât energiile încep să fiarbă şi să dea pe afară, provocând uneori adevărate erupţii. Muşcarea limbii şi izbucnirile bruşte de mânie nu sunt altceva decât erupţii neaşteptate ale acestei energii, care nu mai poate fi controlată.

Atunci când ne descărcăm de această energie întunecată pe care am ţinut-o prea multă vreme în interiorul nostru şi care poate lua forma vinovăţiei, a ruşinii sau lipsei respectului de sine, noi simţim de multe ori o eliberare de tensiune, o uşurare. Dacă nu suntem însă conştienţi de transferul energetic pe care l-am făcut din interior către lumea exterioară, noi nu ne dăm seama de procesul care s-a petrecut. Odată extemalizatc, propriile noastre imperfecţiuni sunt privite ca greşeli sau chiar defecte ale altor persoane. Ele devin pentru noi o realitate obiectivă. Fără să ne dăm seama că privim lumea exterioară prin filtrul nostru subiectiv, noi vedem răul în ceilalţi, nu în noi înşine, crcându-ne de multe ori duşmani. Convinşi că trebuie să facem faţă acestei ameninţări evidente pentru a putea supravieţui într-o lume ostilă, noi ne mobilizăm pentru a lupta împotriva răului şi a greşelilor pe care le vedem pretutindeni. Un exemplu plastic al acestei umbre proiectate sunt politicienii sau liderii religioşi care predică împotriva sexualităţii, dar care

participă în secret la adevărate orgii. Cunoaştem cu toţii cel puţin o persoană care una zice şi alta face, sau care a fost prins făcând exact lucrurile împotriva cărora a militat cu atâta ardoare.

STEAGURILE ROŞII

Chiar dacă este imposibil să cunoaştem întregul conţinut al subconştientului nostru, este important să înţelegem că noi ne construim lumea în care trăim pornind de la convingerile cu care ne identificăm, de la anumite credinţe şi judecăţi de valoare pe care le acceptăm cu uşurinţă, fară

Să ne gândim prea mult al ele. Care sunt steagurile roşii ale zonei din umbră? Cum putem deveni conştienţi de domeniile faţă de care suntem închişi, de convingerile care nu ne mai sunt utile? Scopul nostru este acela de a trăi cât mai intens viaţa; de aceea, lucrul cu umbra ne poate ajuta să descătuşăm o parte din puternica energie creatoare care există în interiorul nostru. Iată câteva maniere în care se manifestă umbră:

Atunci când ne enervăm din cauza comportamentului altei persoane, de genul: „Nu te lasă nici să respiri! Ar dori să-i controleze pe toţi, dacă s-ar putea!” Câtă nevoie de control aveţi dumneavoastră?

Atunci când oamenii ne comunică anumite aspecte personale care îi irită, de genul: „îi laşi pe toţi să te calce în picioare. Ar trebui să fii mai ferm în ceea ce te priveşte! 11 Nu cumva au dreptate?

Atunci când ne scapă gura pe dinainte sau când facem o alegere proastă. „Cum am putut să-i spun soacră-mi bancul acela stupid despre oamenii graşi? Doar ştiu cât de obsedată este de cura ei de slăbire!” Alteori, facem ceva ce nu ne caracterizează, care nu corespunde cu imaginea noastră despre sine, de genul: „Nu ar fi trebuit să-mi cumpăr rochia aceea roşie, cu un decolteu atât de adânc”. Nu este exclus ca bancul rostit în prezenţa soacrei să ascundă o ostilitate faţă de aceasta pe care nu dorim să

o recunoaştem. În cel de-al doilea caz, a ieşit la iveală o dorinţă ascunsă, poate aceea ce a ne exprima mai mult individualitatea şi pasiunea. Poate că simţim nevoia să schimbăm unele din regulile noastre de viaţă sau să manifestăm mai mult anumite aspecte pe care le-am ţinut sub control.

Depăşirea fricii

Uneori, gândim în termenii: „Emily este atât de creativă. Mi-aş dori să am talentul ei”. Poate că cineva ne-a spus cândva că nu avem creativitate, şi de atunci am păstrat acest blocaj.

Atunci când facem generalizări rigide despre o persoană sau un grup de persoane, de genul: „Oamenii scunzi sunt aroganţi”, sau „Oamenii fără adăpost nu vor să muncească şi să-şi câştige traiul”.

EXILAREA PĂRŢILOR NOASTRE „ÎNTUNECATE”

Umbra începe să se formeze încă din primii ani ai copilăriei, când începem să ascundem tot ceea ce nu ne place în ceea ce ne priveşte şi toate criticile care ne sunt aduse, încă din primii doi ani de viaţă noi învăţăm care este umbra familiei, toate acele sentimente şi acţiuni inconştiente pe care nu este bine să le exprimăm. Noi ne naştem cu potenţialul de a ne dezvolta şi de a manifesta o personalitate completă. Energia emană din toate părţile trupului nostru şi din toate aspectele psihicului nostru. Nu trece însă mult timp şi părinţii, rudele, colegii încep să ne critice: „Nu poţi sta liniştit?”, sau „Nu este frumos să chinuieşti pisica”. Alteori, îi auzim fară să vrem comentând cu alţii despre noi: „Este prea liniştită. Sper că nu este redusă mintal”. Dintr-o dată, curiozitatea şi entuziasmul nostru natural în ceea ce priveşte lumea exterioară se reduc, iar noi ne străduim să scăpăm de acele părţi care nu sunt pe placul celor din jur. Pentru a ne conserva poziţia în familie, în vecinătate şi în cercul nostru de prieteni, noi încercăm să contestăm sau să negăm acele părţi din

În întuneric

Natura noastră care sunt „inacceptabile11. O influenţă hotărâtoare în modelarea imaginii noastre de sine o au şi profesorii. Aceştia pot spune lucruri de genul: „Copiii cuminţi nu se supără pentru lucruri atât de mărunte11. De aceea, copilul îşi respinge supărarea, alungând-o în subconştient, împreună cu starea de vinovăţie şi cu resentimentele generate de faptul că adevăratele sale emoţii au fost respinse. Câţi dintre noi nu au minţit la şcoală, în încercarea de a semăna mai mult cu elevii populari? De câte ori nu am rămas treji noaptea încercând să refacem o conversaţie, astfel încât să arătăm cât de deştepţi, de spirituali sau de indiferenţi suntem?!

CONFLICTELE EXTERIOARE SUNT O REFLECTARE A CELOR INTERIOARE

Atâta vreme cât vom continua să trăim haotic, fară să ne conştientizăm umbra individuală, noi vom perpetua aceeaşi conştiinţă şi aceeaşi viziune asupra lumii, care va continua să creeze o polarizare între un viitor „bun” şi unul „rău”. Diviziunea noastră interioară între ceea ce considerăm că este bun şi ceea ce considerăm că nu este se va reflecta apoi asupra noastră din lumea exterioară. De regulă, viziunea noastră asupra lumii depinde de felul în care ne-am confruntat cu ea până acum. Andrew Bard Schmooker notează în această direcţie: „Diviziunea noastră interioară ne sileşte să rămânem ataşaţi de războiul binelui împotriva răului. Dacă am înţelege că războiul este rău în sine, am fi siliţi să găsim o nouă dinamică morală, care să lupte pentru pace. Atâta vreme cât moralitatea noastră va continua să ia forma războiului, noi

Vom fi nevoiţi să fim de o parte sau de alta, să ne identificăm cu o anumită parte din fiinţa noastră şi să respingem o alta. Această cale ne sileşte să ne ridicăm mai presus de noi înşine, suspendaţi precar deasupra unui mare vid l29”. Ori de câte ori ne vom simţi ameninţaţi, vom

fugi, ne vom ascunde, vom fi paralizaţi sau vom striga după ajutor. Altfel spus, vom încerca să ne păstrăm controlul cu orice preţ.

CINE SE MANIFESTĂ PRIN MINE?

Umbra reprezintă un aspect inevitabil şi necesar al psihicului uman, cel puţin în actuala etapă de dezvoltare umană, căci în caz contrar am fi copleşiţi de probleme cu care nu avem încă maturitatea necesară pentru a ne confrunta. Aşa cum procedăm în fiecare noapte, când stingem luminile şi ne ducem la culcare, noi simţim nevoia unui loc în fiinţa noastră în care să depozităm acele lucruri pe care nu suntem dispuşi să le acceptăm încă. Pe măsură ce nivelul nostru de înţelegere se va maturiza, noi vom dezvolta probabil noi mecanisme care să ne ajute să ne îndreptăm mai accelerat către Viziunea noastră primordială. Cu cât vom deveni mai conştienţi de existenţa umbrei şi a temerilor noastre, cu atât mai puţin ne vor putea controla acestea. Cum cât vom deveni mai deschişi faţă de recunoaşterea însuşirilor noastre nedezvoltate, cu atât mai dornici vom fi să le manifestăm.

Subconştientul încearcă întotdeauna să genereze o situaţie imposibilă, pentru a forţa individul să dea tot ce este mai bun în el. Dacă nu ar proceda astfel, individul nu

Ar fi tentat să facă suficiente eforturi pentru a se realiza pe sine, pentru a deveni complet. El arc nevoie de asemenea situaţii imposibile în care să renunţe la propria lui voinţă şi la propria înţelepciune, şi în care să nu mai facă altceva decât să aştepte şi să aibă încredere în puterea impersonală a creşterii şi dezvoltării. Dacă vă simţiţi cu spatele la zid, liniştiţi-vă şi aşteptaţi să vă crească rădăcini, la fel ca unui copac, până când din interiorul vostru se va naşte acea claritate cu ajutorul căreia veţi putea vedea dincolo de zid.

Cari Jung

NU CONFUNDAŢI GÂNDIREA CU SENTIMENTELE ŞI CU INTUIŢIA

Noi suntem mult mai predispuşi să cădem în capcana umbrei atunci când ne gândim cum putem controla o situaţie. Ori de câte ori ne folosim exclusiv capacitatea de gândire, noi nu experimentăm viaţa ca atunci când ne folosim de toate simţurile şi când primim informaţii din mai multe unghiuri. Gândirea este doar una din cele patru funcţii ale vieţii (celelalte trei sunt emoţiile, senzaţiile şi intuiţia). Aceste funcţii ne arată numai împreună că suntem vii, că ne trăim plenar viaţa, spre deosebire de senzaţia de divizare care este specifică umbrei. Dacă am adopta atitudinea: „Sunt curios cine se manifestă prin mine", am trăi o stare de uimire continuă în faţa vieţii. Ne-am deschide astfel în faţa posibilităţii de a ne conecta la Viziunea noastră de la Naştere. Noi suntem precum un receptor radio care poate prinde mai multe canale, primind informaţii din partea simţurilor, intuiţiei, minţii raţionale sau emoţiilor.

Depăşirea fricii

Gândiţi-vă la umbra dumneavoastră ca la o forţă care vă distorsionează percepţiile şi care vă limitează astfel potenţialul. O umbră mare, care include foarte multe energii subconştiente, poate bloca fluxul sincronicităţilor care ne conduc către Viziunea de la Naştere.

La fel ca un peşte scufundat în apă, noi nu avem niciun motiv să ne îndoim de mediul în care trăim până când acesta încetează să ne mai hrănească. Dacă ne vom deschide în faţa ideii că realitatea este mult mai complexă decât ceea ce cunoaştem noi, perseverenţa, gândirea logică, inima şi puterea de foc a spiritului nostru ne vor conduce acolo unde vom dori să ajungem.

CONFRUNTAREA CU UMBRA Şi CU TEMERILE El LIMITATIVE FĂRĂ A FI CONŞTIENT CE SE ÎNTÂMPLĂ

Ce se întâmplă atunci când vă decideţi să începeţi un proiect nou? Dacă aveţi o minte foarte organizată, puteţi face o listă cu toate lucrurile pe care va trebui să le faceţi pentru ca proiectul să reuşească. Pare un lucru logic. Atunci când intrăm într-o apă necunoscută, noi trebuie să înotăm printre propriile noastre temeri!

Marjorie, administrator la un liceu, era convinsă că un aspect al Viziunii ei de la Naştere era să promoveze informaţii despre ecologie. O prietenă cunoştea un autor la modă pe probleme de ecologie, aşa că Marjorie l-a abordat şi i-a propus să ţină un seminar în oraşul lor. Autorul a fost de acord. După ce i-a mai trecut din entuziasm, Marjorie a

început să se simtă nervoasă la gândul angajamentului pe care şi l-a asumat. A pus câteva afişe care anunţau evenimentul, dar a început să se îndoiască de ceilalţi paşi pe care ar fi trebuit să-i întreprindă. Cu o lună înainte de eveniment, că l-a sunat pe autor şi i-a mărturisit panica în care intrase ca urmare a faptului că se înscriseseră prea puţini oameni. Ce se întâmplase? Marjorie se confrunta cu propria ei umbră.

Pe vremea când era copil, mama ei insistă deseori asupra necesităţii de a face ceea ce trebuie, dar şi ceea ce este foarte sigur. Ea îi spunea deseori lucruri de genul: „Nu-ţi trebuie mult ca să scufunzi o corabie! Nu mai vorbi atâta! Vezi unde te-a dus faptul că te-a luat gura pe dinainte? Este mai bine să fi în siguranţă decât să-ţi pară rău”. Până acum, Marjorie se descurcase, deşi nu era foarte fermă şi nu considera că avea calităţi de lider sau o creativitate prea mare. Promovarea seminarului a silit-o să se privească într-o lumină nouă, cu care nu era obişnuită, care îi cerea să-şi folosească anumite însuşiri nedezvoltate, dacă dorea să reuşească. Mintea raţională a lui Marjorie a creat un plan, dar temerile din umbră i-au subminat încrederea în sine şi eforturile practice pe care le-a făcut. În timp ce teama ei creştea, cgoul său încerca din răsputeri să găsească soluţii, dar acestea nu făceau decât să-i amplifice neîncrederea. Ea se învârtea practic într-un cerc vicios: era foarte critică cu sine însăşi pentru că nu făcea mai mult şi era convinsă că nimeni nu va apărea la evenimentul organizat de ea. În acest moment era deja prinsă complet în capcana umbrei: gândea negativ, se lupta, încerca să controleze şi vizualiza totul în culori

sumbre.

352

Depăşirea fricii

Ce era de făcut? Lucrând cu ea, am încercat să-i facem câteva sugestii pentru a deveni mai conştientă nu numai de ceea ce gândeşte, ci şi de celelalte simţuri ale ei. Ce simţea în legătură cu acest eveniment? Care era lucrul cel mai rău care se putea întâmpla? Ce ar fi fost dacă ar fi anunţat ziarele şi posturile de radio? Ce intuiţii avea? Pentru a deveni mai centrată în propriul ei corp, i-am sugerat chiar să plece într-un loc din natură, undeva unde se simţea foarte bine, pentru a simţi din nou legătura cu copacii, cu pământul, apa şi aerul. Şamanii afirmă că uneori, dacă ne este foarte tare frică, este bine să ne culcăm şi să ne apăsăm stomacul de sol.

În continuare, i-am sugerat să scrie fară oprire tot ce simte – temeri, speranţe, emoţii – în legătură cu evenimentul respectiv, timp de 20 de minute pe zi, cinci zile la rând. I-am amintit de asemenea să îşi noteze visele pe care le avea în această perioadă.

Ultima sugestie pe care i-am făcut-o a fost să se detaşeze de ideea evenimentului, de nevoia ei de a-l controla.

Rezultatul? După ce a urmat o parte din sugestiile noastre, Marjorie a înţeles că era complet depăşită şi a anulat evenimentul.

RECUPERAREA UMBREI

Deşi reprezintă o tehnică extrem de puternică, „recuperarea umbrei11 nu este lipsită de provocări. Atitudinile sau caracteristicile pe care trebuie să le conştientizăm pentru a ne dezvolta Viziunea de la Naştere pot crea conflicte. În loc să ridicăm pumnul la cer, este preferabil să ne aducem

353

M

În întuneric

Aminte că o mare parte din lumea exterioară aşa cum o percepem noi este creată chiar de propriile noastre

atitudini. Multe persoane se grăbesc să îşi stabilească un ideal, spre exemplu: „Doresc să creez o tabără pentru copiii lipsiţi de resurse11, dar proiectul refuză să prindă formă din o mie de motive. Dacă vă propuneţi să începeţi un proiect nou, conştientizaţi obstacolele care vă stau în cale. Acestea depind de multe ori de dumneavoastră şi reprezintă aspecte de mult uitate sau cu care nu v-aţi confruntat niciodată. Nu trebuie să fiţi îngrijorat. Ele reprezintă doar o etapă şi nu înseamnă că aţi greşit visând să începeţi respectivul proiect. Fiecare obstacol face parte din proces în ansamblul lui. Poate că ar trebui să privim obstacolele ca pe nişte ocazii de a ne cunoaşte mai bine.

„MĂ SIMT EGOIST DACĂ CER CEVA PENTRU MINE”

Aspectele pe care le negăm în fiinţa noastră ne pot atrage uneori atenţia prin intermediul altor persoane pe care le percepem ca fiind ostile sau imature – tocmai pentru că noi înşine suntem furioşi din cauză că am fost nevoiţi să renunţăm la anumite aspecte personale pentru a le fi pe plac altora. Să spunem că vă nemulţumeşte faptul că soţul sau soţia dumneavoastră îşi petrece prea mult timp jucând golf sau mergând la cumpărături. Acest resentiment ar putea fi legat de o nemulţumire interioară legată de faptul că v-aţi dori să aveţi mai mult timp pentru dumneavoastră. Un bărbat ne-a povestit: „Mă aflu în divorţ şi sunt foarte enervat de faptul

Depăşirea fricii

Că soţia mea îşi petrece o grămadă de timp făcând cursuri, în timp ce cu trebuie să stau cu copiii în timpul week-end-urilor. E atât de egoistă… Nu pot să suport acest lucru”. Noi i-am răspuns: „Probabil că este foarte greu să fii un părinte singur şi să nu ai timp de nimic pentru tine. Ţi-ar fi plăcut să ai mai mult timp ca să urmezi şi tu nişte cursuri, sau ca să joci tenis?” A tăcut câteva clipe, apoi a spus: „Acesta este exact lucrul de care am nevoie în acest moment. Bănuiesc că mă simt egoist dacă cer ceva pentru mine”. Lucrurile par foarte simple privite din afară, dar dialogul nostru l-a lămurit pe cel în cauză de faptul că el

proiecta asupra soţiei sale propriile sale nevoi, condamnând-o că are grijă de ea în timp ce el nici măcar nu îşi conştientizează nevoile.

Fiecare minoritate şi fiecare grup care nu se integrează poartă în sine proiecţia umbrei majorităţii, indiferent dacă este vorba de negri, albi, evrei, italieni, irlandezi, chinezi sau francezi.

Întrucât umbra este arhetipul duşmanului, proiecţia ei arc tendinţa să ne implice în lupte şi războaie tocmai în momentele în care vorbim mai mult despre pace şi despre dreptatea noastră.

Duşmanul şi conflictul cu duşmanul sunt factori arhetipali, proiecţii ale propriei noastre diviziuni interioare, şi nu pot fi eliminate nici prin legi din afară, nici prin dorinţa noastă. Ele nu pot fi rezolvate decât dacă ne confruntăm cu propria umbră şi dacă reuşim să ne vindecăm ruptura din interiorul nostru.

355

În întuneric

Cele mai periculoase perioade, deopotrivă la nivel colectiv şi individual, sunt cele în care credem că am scăpat de aceste probleme.

Edward C. Whitmont în întâlnirea cu umbră, lucrare publicată de Connie Zweig şi Jeremiah Abrams

Dacă am respins mai demult o parte din fiinţa noastră, aceasta nu mai creşte. Artistul, muzicianul sau dansatorul dinlăuntrul nostru zace uitat, atrofiat şi lipsit de putere, din cauza lipsei de practică. Aceste părţi respinse din fiinţa noastră rămân nedezvoltate, la fel ca şi copiii închişi în closet. Poate că unul din aspectele Viziunii noastre de la Naştere este tocmai una din aceste părţi pe care le-am respins de mult, pentru a ne adapta la mediul fizic şi emoţional şi pentru a le face pe plac celor din jur.

UMBRA COLECTIVĂ

Umbra nu există numai în psihicul individual, ci şi în cel colectiv, inclusiv în subconştientul întregii umanităţi. Există o energie colectivă la nivelul satului, oraşului, metropolei sau ţării în care trăim. Care sunt

caracteristicile comunităţii în care trăiţi? În ce fel se descrie ea însăşi? Este ea alcătuită din „oameni cu frică de Dumnezeu”, din „fermieri învăţaţi cu munca grea”, din „intelectuali sofisticaţi”? Spre exemplu, poetul Robert Bly nota: „Am trăit ani de zile lângă un mic orăşel de ţară din jurul

Minnesota. Toată lumea trebuia să gândească la fel; dar aş fi trăit într-un mic orăşel grecesc, cu siguranţă modul de gândire obligatoriu ar fi fost diferit. Era ca şi cum întregul oraş, printr-o decizie psihică colectivă, ar fi dispus că numai anumite energii sunt valabile, împotrivindu-se oricăror interferenţe din afară... Există şi un mod oficial de gândire naţional... Dacă un cetăţean american doreşte să ştie care este acesta la un moment dat, nu are decât să asculte criticile Departamentului de Stat la adresa Rusiei... Celelalte naţiuni... îşi tratează minorităţile cu brutalitate, spală creierele tinerilor şi nu respectă tratatele internaţionale130

Dacă privim drama naţională care s-a făcut în cazul lui

O.J. Simpson, putem constata o parte din modelul naţional de gândire. Fascinaţia pe care a produs-o acest caz, precum şi întreaga violenţă din filme, de la televiziune şi din alte forme de divertisment pentru care suntem dispuşi să plătim, arată cât de profunde sunt sentimentele noastre colective de neputinţă şi furie. Pe un anumit nivel psihic, ne simţim cu toţii victimele cuiva. Pe un anumit nivel psihic, suntem cu toţii conştienţi de faptul că şi noi contribuim la tot acest haos, prin maşinile pe care le conducem, prin deşeurile pe care le aruncăm, prin hainele pe care le purtăm şi cosmeticele pe care le folosim, care exploatează deopotrivă oamenii şi animalele etc. Etc. Mentalitatea de victimă colectivă este alimentată de toate aceste ştiri cu care ne hrănim, referitoare la toate tragediile locale sau din lumea întreagă, la toate războaiele şi prăbuşirile economice ori ecologice care au

loc în lume. Atâta vreme cât ne considerăm nişte victime, noi susţinem automat şi ideea că există un Intimidator, că noi suntem neputincioşi, creând astfel un model de tipul „noi şi

Ei”, care nu face decât să menţină luptele pentru putere. Din punct de vedere raţional, putem avea tendinţa să negăm acest sentiment de neputinţă şi să ne autoconvingem de contrariul, căci nu este firesc să te simţi lipsit de speranţă sau să asişti la suferinţa altuia. Pentru a ne păstra însă umanismul şi pentru a ne deschide inimile, noi nu putem alunga disperarea din viaţa noastră, exilând-o în zona întunecată a umbrei. Disperarea are rostul ei, căci ne menţine conectaţi la lucrurile care contează pentru noi, la aspectele de care ne pasă. Numai în acest fel ne vom putea angrena în fluxul universal al creativităţii şi al intuiţiilor, fară de care nu ne vom putea rezolva niciodată problemele.

După cum scria inspirat expertul în metafizică Rudolph Steincr, naţionaliştii şovini care urăsc alte state nu fac altceva decât să îşi exprime premoniţia că în viaţa viitoare se vor naşte ei înşişi în acele ţări. Şinele Superior ştie acest lucru, dar egoul opune rezistenţă.

Corinne Melaughlin şi Gordon Davidson, Politici spirituale

ÎN NOI EXISTĂ IMPULSURI CONFLICTUALE

Noi avem opţiunea de a alege între a fi blocaţi şi paralizaţi de Teamă, de a ne crea duşmani şi de a intra în situaţii imposibile, sau de ne deschide în faţa propriei suferinţe, având încredere în faptul că Viziunea noastră de la Naştere ne va indica încotro trebuie să ne îndreptăm. Cu toţii dorim să avem succes. Teama că nu ne vom descurca

Nu înseamnă neapărat că aşa se vor petrece lucrurile. Faptul că simţim gheara rece a Fricii de-a lungul şirei spinării sau nodul din stomac nu înseamnă că suntem

lipsiţi de spiritualitate. Înseamnă doar că în clipa de faţă ne simţim divizaţi şi singuri, că nu suntem convinşi că ne vom descurca. Dacă pornim de la premisa că nu putem avea succes decât dacă ne punem masca eroismului, a perfecţiunii, noi renunţăm practic la faţa noastră umană, care nu este perfectă, având coşuri şi cicatrice, dar care ştie să plângă şi să zâmbească. Noi suntem predispuşi către eşec atunci când:

încercăm să ne „protejăm" de tot ceea ce este diferit de noi sau necunoscut.

Pierdem din vedere scopul către care tindem.

Luăm decizii într-o stare de spirit anxioasă.

Ne simţim separaţi de ceilalţi şi de Dumnezeu.

Ne luptăm pentru putere.

Furăm energie de la cei din jur.

Opunem rezistenţă în faţa schimbării.

Refuzăm în mod automat orice informaţii noi pentru simplul motiv că nu se potrivesc cu convingerile noastre anterioare.

A Zecea Viziune afirmă că putem scăpa de Teamă dacă:

Intrăm în rezonanţă cu Dumnezeu, cerându-i ajutorul.

Avem încredere în intuiţiile noastre.

Susţinem imagini mentale ferme privind idealul pe care dorim să îl atingem.

Ne asociem cu indivizi curajoşi şi înţelepţi, care ne inspiră.

Ne amintim de acele momente în care am fost inspiraţi şi conectaţi la sursă.

Ne aducem aminte că în pofida insecurităţii pe care o simţim pe moment, nu suntem singuri.

Ne amintim că dincolo de misterul existenţei există un scop spiritual.

POLARIZAREA PUNCTELOR DE VEDERE ESTE CEA MAI MARE AMENINŢARE LA ADRESA NOASTRĂ

Ce credeţi despre viitor? Sunteţi un optimist? De ce? Sunteţi un pesimist? De ce? Mai mult decât orice alt element, polarizarea punctelor de vedere referitoare la direcţia în care se îndreaptă lumea, în sus sau în jos, are potenţialul de a crea tocmai viitorul pe care dorim să-l evităm. În romanul A Zecea Viziune, Wil afirmă: „într-o civilizaţie aflată în tranziţie, vechile certitudini şi perspective se spulberă şi evoluează în noi tradiţii, provocându-le oamenilor anxietate pe termen scurt, în timp ce unii se trezesc şi susţin conexiunea interioară cu iubirea, care îi susţine la rândul ei şi le permite să evolueze mai rapid, alţii simt că lucrurile se schimbă prea rapid şi că îşi pierd direcţia. Ei devin din ce în ce mai speriaţi şi încearcă din răsputeri să controleze lucrurile, pentru a-şi ridica nivelul energetic. Această polarizare a fricii poate fi foarte periculoasă, căci oamenii speriaţi pot trece la măsuri extreme…

Cea mai mare speranţă de supravieţuire pe care o avem constă în a ne schimba felul în care ne gândim la duşmani şi la război. În loc să fim hipnotizaţi de duşman, am face mai bine să-l privim în ochi… Este greu de crezut

Că vom avea succes în controlul războaielor până când nu vom înţelege logica paranoiei politice şi procesul de creare a propagandei care justifică ostilitatea noastră.

Sam Keen în întâlnire cu umbră, lucrare publicată de Connie Zweig şi Jeremiah Abrams

„Orice fel de violenţă… nu face decât să înrăutăţească lucrurile… dacă nu vedem în ceilalţi decât duşmanii şi ne luptăm cu ei cu ură, sau mânie. În acest fel, îi înverşunăm şi pe ei. Teama lor creşte la rândul ei… Scopul nostru este să ne aducem aminte de Viziunea noastră de la Naştere… după care ne vom putea aminti şi Viziunea asupra Lumii” 131.

AMINTIREA SCOPULUI PENTRU CARE NE-AM NĂSCUT NE DĂ ENERGIA NECESARĂ PENTRU A TRANSCENDE TEAMA

Vă mai aduceţi aminte cât de fericit aţi fost la gândul că vă veţi muta într-un alt oraş? Că veţi merge la colegiu? Că vă veţi lua o nouă slujbă? Că veţi obţine o calificare nouă? Ori de câte ori ne aflăm în contact cu menirea noastră, noi dispunem de multă energie, iar teama nu ne poate împiedica să mergem înainte. Aceeaşi amplificare a nivelului energetic (resimţită ca optimism) se va petrece şi atunci când ne vom aminti în mod colectiv de Viziunea noastră asupra Lumii. Suntem cu toţii interconectaţi, aşa că o ridicare a nivelului energetic într-o parte a câmpului va afecta pozitiv inclusiv nivelul energetic al celor care se mai tem încă. După cum spunea în roman eroul nostru: „Vor fi şi aceştia treziţi din preocupările lor. Atunci, se vor opri… Noi ne

Putem aminti chiar mai mult decât intenţiile noastre individuale de la naştere, ne putem aminti scopul mai mare al umanităţii şi felul în care putem contribui la împlinirea acestuia. Această amintire aduce cu sine atâta energie încât poate pune definitiv capăt Fricii…” 132.

Sufletele înţelepte din această lume şi din Lumea de dincolo au ştiut dintotdeauna că opiniile pro şi contra sunt simpliste şi conduc pe o cale distructivă, lipsită de creativitate. Teama este o energie foarte puternică, ce fragmentează, fiind chiar reversul unificării. Ori de câte ori ne speriem, noi cădem în capcana luptei pentru a demonstra că avem dreptate, uitând că avem cu toţii nevoie de aceeaşi libertate şi de aceeaşi bucurie, pe care nu Ie putem atinge decât dacă lucrăm Împreună. Dacă cedăm tentaţiei de a fi de partea învingătorului, deşi în secret ne simţim neputincioşi şi incapabili de vreo transformare interioară, noi putem abdica cu desăvârşire de la responsabilităţile care ne revin. Există un pericol în a gândi: „Lasă! Să se mai ocupe şi altcineva. Orice aş face eu, tot nu voi reuşi să schimb lumea!”

Trebuie să recunoaşteţi că ceea ce gândiţi nu numai că afectează lumea, dar chiar reprezintă lumea.

Fred Alan Wolf în Către o nouă Viziune asupra Lumii, de

Russell E. Dicarlo

Cea mai importantă convingere este simţul profund că orice s-ar întâmpla, pe un anumit nivel este un lucru bun. Eu răspund printr-un „da” ferm la întrebarea despre care Einstein spunea odată că este cea mai importantă din lume: „Este universul prietenos?”

Eu cred că există o structură, un proces şi un model în acest univers. Mai cred că există în univers un loc pentru conştiinţa umană… Această convingere a contribuit enorm Ia pacea mea sufletească şi la seninătatea mea interioară. Credinţa că orice s-ar întâmpla, este bine, mă conduce la o activitate mai intensă, nu mai redusă.

Dr. Larry Dossey, în Către o nouă Viziune asupra Lumii,

De Russell E. Dicarlo

În cartea sa, Violenţă şi compasiune: conversaţii cu Dalai Lama, scenaristul şi autorul Jean-Claude Carriere l-a întrebat pe marele lider spiritual tibetan ce viziune are asupra lumii: pesimistă sau optimistă? Dalai Lama a răspuns: „Fără nicio ezitare, o aleg pe cea din urmă. Spun acest lucru din cel puţin trei motive. Mai întâi, mie mi se pare că noţiunea de război s-a schimbat în ultima vreme. În secolul XX, până prin anii 60, 70, încă se mai credea că o decizie finală şi indiscutabilă nu poate fi luată decât în urma unui război, conform unei legi acceptate încă din vechime: învingătorul are întotdeauna dreptate. Victoria este un semn că Dumnezeu, sau zeii, sunt de partea sa. În consecinţă, învingătorii şi-au impus întotdeauna legea învinşilor, de multe ori prin intermediul tratatelor, care nu vor fi niciodată altceva decât un pretext pentru răzbunare. De aici importanţa armelor, şi mai presus de orice a armelor nucleare. Cursa pentru înarmarea nucleară a condus la un adevărat pericol de anihilare a pământului. Eu sunt convins că astăzi, acest pericol scade.

În ceea ce priveşte cel de-al doilea motiv de optimism pe care îl am, eu cred că în pofida aparenţelor, conceptul de ahimsa, sau non-violenţa, câştigă astăzi teren. În vremea lui!

N întuneric

Mahatma Gandhi, un om pentru care am tot respectul, non- violenţa era considerată o slăbiciune, refuzul de a acţiona, aproape o laşitate. Această viziune s-a mai schimbat între timp. Opţiunea non-violenţei este considerată astăzi un act pozitiv, care ascunde o mare forţă… Mai cred că unul din rezultatele presei, în general ale mijloacelor de comunicaţie, este faptul că grupurile religioase se pot vizita şi cunoaşte mult mai bine decât în trecut133".

Întrebat despre tendinţa anumitor ţări musulmane de a se închide în faţa influenţelor din afară, el a răspuns: „Izolarea nu a făcut niciodată bine vreunei ţări, iar astăzi a devenit impracticabilă. În ceea ce priveşte ţările musulmane, chiar dacă unele dintre ele menţin politica uşilor închise, dacă este să privim lumea în ansamblu, vom constata că la scară globală, izolarea pierde teren. Am vizitat multe ţări în ultimii 20 de ani. Oriunde merg, oamenii îmi spun: 'începem să ne cunoaştem mult mai bine unii pe ceilalţi'… Eu caut să mă întâlnesc cât mai des posibil cu lideri spirituali aparţinând altor religii. Ne plimbăm împreună, vizităm diferite locuri religioase, indiferent de tradiţiile cărora le aparţin. Acolo, meditäm împreună şi împărtăşim un moment de tăcere. Eu trăiesc o mare fericire atunci când fac asemenea lucruri. Continui să cred că umanitatea face progrese în domeniul religiei, prin comparaţie cu începutul acestui secol.

Cel de-al treilea motiv de optimism pe care îl am este următorul: atunci când mă întâlnesc cu oameni tineri, îndeosebi din Europa, îmi dau seama că umanismul tinde să devină mult mai puternic astăzi decât era odinioară. Este vorba de un sentiment nou, despre care cu greu puteai vorbi până nu demult, când toţi cei care erau diferiţi de tine erau 'barbari'" 134.

364

1

Depăşirea fricii

De remarcat faptul că Dalai Lama nu este doar optimist în ceea ce priveşte viitorul omenirii, ci descoperă chiar în viaţa reală dovezi ale unor schimbări pozitive care justifică această atitudine. Citiţi din nou cuvintele sale citate mai sus şi conştientizaţi sentimentele pe care le trezesc ele în trupul dumneavoastră.

Avem de-a face în acest caz cu un mare lider spiritual al lumii, cu un exemplu viu al felului în care trebuie susţinută nouă Viziune asupra Lumii. El nu respinge pe nimeni şi nu îi ameninţă pe ceilalţi cu damnarea dacă nu se trezesc. Dimpotrivă, face lucruri foarte simple, cum ar fi plimbări la locurile sfinte, ascultarea celorlalţi şi meditaţii în comun, indiferent dacă se întâlneşte cu lideri religioşi sau cu oameni obişnuiţi. La întrebarea referitoare la ţările care au tendinţa să se izoleze, el răspunde că izolarea devine astăzi impracticabilă, dar nu judecă pe nimeni şi nu denunţă politicile acelor state. Pacea izvorăşte pur şi simplu din cuvintele şi din acţiunile sale. Dalai Lama ne demonstrează cum ne putem păstra idealul la care ţinem cel mai mult şi cum putem contribui la împlinirea acestui ideal.

CONCENTRARE ASUPRA IDEALULUI, SAU ASUPRA FRICII?

Susţinerea unei Viziuni pozitive înseamnă să susţii energetic un anumit ideal. Multe din mesajele primite de Edgar Cayce afirmă că trebuie se ne fixăm mental un ideal pe care dorim să îl împlinim, pentru a crea astfel rezonanţa cu el. În viaţa de zi cu zi există posibilităţi enorme de a dărui iubire, compasiune şi răbdare. Un ideal nu trebuie să

365

În întuneric

Fie un obiectiv perfect, care să nu poată fi atins niciodată, ci un reper energetic care să ne atragă şi să ne ghideze. Gândiţi-vă la ideal ca la un prieten drag şi înţelept

care se află cu câţiva paşi înaintea dumneavoastră. El se uită peste umăr să vadă dacă îl urmaţi, vă zâmbeşte şi vă face semn cu degetul.

Noi suntem convinşi că avem nevoie de un duşman. Guvernele fac tot ce Ie stă în puteri pentru a ne speria şi pentru a ne face să urâm, astfel încât să ne adunăm în spatele lor. Dacă nu avem un duşman real, ele vor inventa unul, numai pentru a ne mobiliza în direcţia dorită de ele.

Nu este corect să credem că situaţia lumii se află în mâinile guvernanţilor şi că dacă Preşedintele ar duce o politică justă, în lume ar exista pace.

Situaţia lumii depinde înainte de toate de viaţa noastră de zi cu zi. Dacă ne-am schimba felul de a trăi, noi ne-am schimba inclusiv guvernele, şi deci întreaga lume.

Preşedinţii şi guvernele noastre suntem noi. Ele reflectă modul nostru de viaţă şi felul nostru de a gândi. Felul în care ţinem o ceaşcă de ceai, în care ne luăm ziarul şi chiar în care folosim hârtia igienică sunt direct legate de starea de pace.

Thich Nhat Hanh, Iubirea în acţiune: note despre o schimbare socială nonviolentă

CĂUTAŢI CEEA CE ESTE POZITIV

La fel ca şi Dalai Lama, care vede apariţia unor schimbări pozitive la oamenii tineri, o mare parte din susţinerea noii

366

1

Depăşirea fricii

Viziuni asupra Lumii este demonstrată de micile schimbări din viaţa noastră. Spre exemplu, puteţi începe prin a vă amplifica luciditatea şi conştientizarea evenimentelor pozitive despre care citiţi în ziare. Este oare posibil? Sigur că este. O relatare recentă din San Francisco Chronicle arată că un nou raport federal susţine că în anul 2050 se aşteaptă ca populaţia minorităţilor din Statelor Unite să egaleze populaţia albă. Articolul o citează pe Cheryl Russell, un demograf care a scris foarte mult despre baby-boom-uri135 şi schimbările pe care aceste

procese le vor provoca în diferite industrii. Încă şi mai interesant este faptul că ea a susţinut că „efectul schimbărilor pe termen lung asupra structurii rasiale a naţiunii nu trebuie extrapolat în funcţie de conflictele pe care le experimentăm astăzi... Ne aflăm în mod evident într-o perioadă de tranziţie, iar atunci când văd lupta care se duce pentru anumite idealuri, cum este acţiunea afirmativă, unii oameni ar putea crede că ne aşteaptă foarte multe conflicte. Realitatea în America este însă altă: nivelul toleranţei este astăzi mult mai înalt decât era până nu demult. Nimeni nu spune acest lucru, dar toate sondajele îl indică. Tinerii s-au obişnuit deja să trăiască într-o societate pluralistă, iar copiii lor vor fi încă şi mai bine adaptaţi la ea 136". Mai mult, oamenii de ştiinţă afirmă că gaura în stratul de ozon a început să se micşoreze şi că dacă lucrurile vor continua la fel ca şi până acum, ea se va închide în 10-12 ani. În Africa, tot mai multe familii decid de comun acord să îşi limiteze numărul de copii la doi, căci au înţeles că nu îşi permit să crească mai mulţi. Chiar în timp ce scriem acest capitol în Washington se desfăşoară un marş al celor care protestează împotriva sărăciei copiilor din Statele Unite.

Civilizaţia şi planeta noastră se pot vindeca dacă ne fixăm un ideal, iar apoi ne folosim de intuiţie pentru a îl sluji.

RAZELE DIVINE ALE ENERGIEI IUBIRII

A Opta Viziune ne-a învăţat cum putem să-i ajutăm pe ceilalţi trimiţându-le o energie divină, plină de iubire, pentru a-i transfigura şi a scoate astfel la lumină calităţile lor cele mai înalte. A Zecea Viziune merge mai departe, învăţându-ne să trimitem aceeaşi energie divină a iubirii, în timp ce vizualizăm faptul că individul îşi aminteşte cine este şi ce şi-a propus să facă în această viaţă. Se ştie că gândirea pozitivă despre o anumită persoană îi dă acesteia putere şi o înnobilează. Dacă avem credinţa că putem face ceva, de regulă chiar putem.

Fran Peavey, profesoară, activistă şi actriţă de comedie, povesteşte cum a organizat împreună cu alţi membri ai unui grup o acţiune de protest împotriva unei fabrici de napalm din Long Beach, California: „în loc să mă concentrez asupra celor 52 de procente 'diabolice' ale adversarilor mei, am preferat să privesc celelalte 42 de procente, pornind de la premisa că în fiecare adversar există un aliat (chiar dacă acesta este tăcut şi ascuns). Poate fi vorba doar de simplele îndoieli morale pe care le au foarte mulţi oameni despre meseria lor. Aceste îndoieli au rareori şansa de a se manifesta, din cauza puterii copleşitoare a contextului social în care trăieşte persoana în cauză. Capacitatea mea de a fi aliatul său are de asemenea de suferit, din aceleaşi motive" 137.

Aşadar, oamenii din Lumea a Treia trebuie să fie educaţi, iar acest proces trebuie să înceapă energic, fără reticenţe sentimentale. Este o necesitate imediată, o urgenţă. Acestor oameni trebuie să Îi se spună, indiferent de neînţelegerile care ar putea avea loc: nu sunteţi pe drumul cel bun, creşterea voastră demografică este mult prea mare şi vă conduce Ia o sărăcie încă şi mai accentuată…

Alte ţări… nu au nimic, iar mâine vor avea încă şi mai puţin. Trebuie să luptăm cu toţii împotriva acestui decalaj în creştere… Acesta trebuie să fie ţelul nostru comun: să apropiem cele două lumi până când devin comparabile, dacă nu chiar egale.

Toate problemele – foametea, şomajul, delincvenţa, insecuritatea, deviaţiile psihologice, epidemiile de orice fel, drogurile, nebunia, disperarea, terorismul – toate acestea au o legătură cu decalajul din ce în ce mai mare dintre oameni, care se regăseşte inclusiv în interiorul ţărilor bogate… Toate lucrurile sunt legate între ele, nimic nu poate fi separat cu adevărat. De aceea, acest decalaj trebuie să fie redus.

Dalai Lama în Violenţă şi compasiune, de Jean-

Ea descrie apoi campania de strângere de semnături prin organizarea unor spectacole în comunitatea locală, pichetarea fabricii, la care a adăugat acumularea tuturor informaţiilor posibile despre directorul fabricii. Împreună cu grupul ei, a petrecut trei săptămâni pregătindu-se pentru o întâlnire cu acesta, investigând datele companiei. Înainte de întâlnire, ei au discutat foarte mult între ei de mânia pe care le-a provocat-o rolul acestui director în uciderea şi torturarea

Copiilor din Vietnam. Şi-au dat însă seama că manifestarea acestei mânii nu ar face decât să-l pună pe acesta în defensivă şi să le reducă şansele de a fi ascultaţi. „Mai presus de orice, doream ca el să ne considere nişte semeni ai lui, nu nişte oameni complet diferiţi de el. Dacă ar fi văzut în noi doar nişte radicali extremişti, ne-ar fi putut concedia repede138”.

Grupul a ajuns şi la o altă concluzie: „Ne-am interesat şi am aflat tot ce se putea în legătură cu viaţa lui personală: familia sa, biserica la care mergea, clubul de la ţară, preferinţe. I-am studiat fotografia, gândindu-ne la oamenii care îl iubeau şi la cei pe care el îi iubea, încercând să ne imaginăm viziunea lui asupra lumii şi contextul social de care depindea. Când ne-am întâlnit în sfârşit cu el, nu mai era un străin pentru noi. Am pornit de la premisa că avea el însuşi îndoieli în legătură cu ceea ce lacea, şi ne-am imaginat că rolul nostru nu este altul decât acela de a da glas acestor îndoieli. Scopul nostru este să lărgim contextul social de care aparţinea, introducându-ne şi pe noi şi perspectiva noastră, astfel încât să-şi amintească de noi şi să ţină cont de poziţia noastră la următoarele decizii pe care le va lua.

Fără să-l criticăm în ici un fel pe el personal sau compania lui, i-am cerut să închidă fabrica, să nu prelungească contractul al cărui termen de reînnoire se apropia şi să se gândească la consecinţele pe care le

provocau produsele pe care le producea139”. Peavey relatează în continuare cum grupul i-a transmis angajamentul lor de a lupta împotriva chestiunii globale a dependenţei economice de industria de armament. „Când a sosit termenul de reînnoire a contractului, două luni mai târziu, compania nu a semnat140”.

370

Depăşirea fricii

CALEA DE MIJLOC ÎNTRE CINISM ŞI NAIVITATE

Peavey este conştientă că „împrietenirea cu duşmanul11 nu reprezintă o soluţie simplă şi nu dă rezultate în toate cazurile. Ea ridică doar problema felului în care trebuie să ne tratăm propria mânie pe care o avem împotriva duşmanilor noştri. Putem noi face diferenţa între acţiunile pline de ură şi oamenii care se ascund în spatele lor? Dacă empatizăm cu duşmanii, ne subminăm noi oare hotărârea de a lupta pentru o schimbare? În mod evident, „tratarea duşmanilor noştri ca pe nişte aliaţi nu presupune în niciun caz acceptarea gratuită a tuturor acţiunilor lor. Marea provocare constă în a scoate la lumină calităţile umane inerente în ei, pregătindu-ne din timp pentru toate posibilităţile. Altfel spus, noi trebuie să găsim calea de mijloc între cinism şi naivitate141”. Asemenea abordări ale schimbării sociale pavează calea care ne permite tuturor să încercăm ceva nou.

RENUNŢAREA LA TEAMĂ ÎN DIMENSIUNEA SPIRITUALĂ

Înainte de a putea zbura cu avionul, omul a visat să zboare. Înainte de a putea vorbi la telefon, el a avut capacitatea de a comunica telepatic. Cine ştie ce minuni se vor mai întâmpla pe măsură ce tehnologia va evolua, în paralel cu capacităţile noastre psihice încă nedezvoltate! Dacă vom învăţa să călătorim în dimensiunea spirituală, poate că multe din temerile noastre actuale vor dispărea de la sine,

371

În întuneric

Căci vom descoperi atunci noi metode de manifestare

şi vindecare, sau de accesare a înţelepciunii stocate în inteligenţa universală.

După ani de contacte cu lumile spirituale, Robert Monroe a început să-şi dea seama că poate lucra asupra eliberării de Teamă. A descoperit astfel că avea temeri de care nu avusese habar până atunci. „într-adevăr, mi-am dat seama că nu eram nici pe departe atât de curajos. Nu fusesem conştient de toate aceste temeri, dar ele existau, sub forma unor energii hidoase… Existau temeri vechi şi un flux continuu de temeri noi. Unele erau absolut minore, cum ar fi neliniştea că va ploua, în timp ce noi construiam o casă, şi până la altele globale, cum ar fi îngrijorarea legată de felul în care evoluează lumea142”. De-a lungul anilor, el a observat că aceste temeri dispar da la sine. „Numărul temerilor care dispăreau devenea din ce în ce mai mare, în timp ce numărul noilor temeri se reducea constant. Am avut atunci o revelaţie majoră: pe vremea când mă aflam în dimensiunea spirituală, am instituit acest proces de dizolvare a temerilor, care a continuat apoi în mod natural. S-a dovedit că nu primeam niciun ajutor din exterior, aşa cum am crezut o vreme în mod greşit. Mă ajutam singur! 143”

Atunci când ne simţim trişti, descurajaţi, mânioşi sau îngrijoraţi pentru planeta pe care trăim, noi pierdem energie. Oamenii au tendinţa să se opună schimbării! Până când lucrurile nu devin cu adevărat dureroase, noi nu facem nimic pentru a preîntâmpina aceste rezultate negative. Calea către împlinire o constituie chiar sentimentele noastre. Dacă ne pierdem umanismul din cauza fricii, noi intrăm într-o luptă care nu ne va ajuta în niciun caz să atingem rezultatele

Dorite. Atunci când nu simţim nimic, când ne dezumanizăm, când criticăm, noi ne pierdem contactul cu unicul lucru care contează cu adevărat: iubirea. Renunţăm atunci să mai petrecem o după-amiază la plajă cu copiii noştri, să navigăm pe mare, să ne ţinem bunica de mână la

asfinţitul soarelui…

STUDIUL INDIVIDUAL Exerciţiul umbrei

Scopul acestui exerciţiu este de a vă ajuta să vă puneţi în pielea altei persoane. Dezvoltarea empatiei şi a compasiunii este una din cele mai înalte căi spirituale care poate duce către susţinerea noii Viziuni asupra Lumii.

Pasul A

Notaţi numele a trei sau patru oameni pe care nu-i suferiţi sau cu care sunteţi în dezacord. Sub numele lor, scrieţi lucrurile cu care nu sunteţi de acord sau care nu vă plac la ci. Spre exemplu, Cari, un om de afaceri şi tatăl unui copil pe care îl creşte singur, a scris că nu-i plac:

1. Cumnatul meu, George, fiindcă tot timpul se laudă că afacerea lui merge grozav datorită noilor tehnologii pe care le foloseşte. Mă pisează tot timpul la cap că trebuie să mă retehnologizez.

2. Politicienii, deoarece sunt ipocriţi. Nu poţi avea încredere în ei. Nu duc nimic din ceea ce promit la bun sfârşit.

3. Liberalii radicali, pentru că nu sunt realişti.

Pasul B

În continuare, descrieţi-i pe cei notaţi anterior ca şi cum le-aţi putea vedea scopul superior pentru care s-au născut. Folosiţi-vă imaginaţia pentru a specula care sunt idealurile profunde, pozitive, care se ascund sub caracteristicile exterioare pe care le criticaţi. Iată ce a notat Cari în această direcţie:

1. George pare foarte interesat de tehnologia secolului XX. Este o persoană foarte pragmatică, pusă pe fapte. Poată că într-o altă viaţă nu a avut prea multe ocazii să-şi folosească talentele. Lui George îi place să le împărtăşească celor din jur din cunoştinţele sale. Este un profesor înnăscut.

2. Politicienii au un ideal pe care, la început, cred că îl pot realiza. Sunt perseverenţi. Se expun criticii publice, ceea ce nu-i puţin lucru. Doresc să facă parte dintr-un

sistem. Sunt oameni care încearcă să se adapteze la condiţii aflate într-o continuă schimbare, pentru a învăţa cum să folosească în mod corect puterea şi serviciul.

3. Liberalii radicali sunt oameni care doresc să-i ajute pe cei din jur. Au principii foarte solide despre ce înseamnă bine şi ce înseamnă rău. Îşi petrec foarte mult timp din viaţa lor personală încercând să provoace schimbări în acele domenii în care au anumite interese. Poate că în alte vieţi anterioare au suferit şi au făcut un legământ ca în următoarea viaţă să le facă bine celor din jur.

În această etapă trebuie să vă detaşaţi de felul obişnuit în care îi percepeţi pe cei din jur şi să speculaţi asupra intenţiilor lor primordiale în ceea ce priveşte această viaţă (intenţii pe care şi le-au asumat înainte de a se fi născut). Atunci când vă asumaţi o altă perspectivă şi când căutaţi

Motivaţia pozitivă a felului de a fi al oamenilor, dumneavoastră aveţi şansa de a deveni un om mai bun (sau mai înţelept). Lărgirea orizontului de percepţie vă deschide către o interacţiune mai creativă cu persoana în cauză.

Pasul C

În continuare, reveniţi la cele scrise în etapa A. Ştergeţi unul din numele scrise şi înlocuiţi-l cu propriul dumneavoastră nume. Descrieţi anumite lucruri pe care le faceţi dumneavoastră şi care seamănă cu ceea ce nu vă place la persoana respectivă. Conştientizaţi ce simţiţi atunci când citiţi cu voce tare fraza notată. De pildă, Cari şi-a citit cu voce tare: „(La fel ca şi George), şi eu îi pisez uneori pe alţii la cap cu ceea ce mă preocupă pe mine. Spre exemplu, odată i-am spus fostei mele soţii: Ţi-am spus să plăteşti rată la asigurare, şi acum i-a trecut termenul’11. Ne-a povestit apoi că a simţit o stare de linişte în zona inimii atunci când şi-a dat seama că şi el se comportă uneori ca „bunul lui amic, George”.

Să vedem acum sentimentele lui Cari referitoare la

politicieni. În prima etapă, el a scris că nu-i poate suporta din cauză că sunt ipocriţi şi nu duc niciodată la bun sfârşit ceea ce promit, aşa că nu poţi avea încredere în ei. Punându-se în locul lor, el a scris: „Cred că uneori, şi eu sunt cam ipocrit. De pildă, alaltăieri, când Bill a venit pe la mine, iar eu i-am spus cât de mult mă bucur că îl văd. În realitate, nu-mi place deloc de el, dar este unul din clienţii mei şi trebuie să mă port frumos cu el. Nici eu nu mi-am ţinut întotdeauna promisiunile. De pildă, odată i-am spus Barbarei că am comandat noile materiale, pentru că nu doream să ştie că am

În întuneric

Uitat să fac acest lucru". Apoi, Cari şi-a amintit de tatăl său, care îi înjura mereu pe politicieni, pe când era adolescent, Cari a dorit să candideze pentru postul de preşedinte al asociaţiei studenţeşti, dar tatăl său nu a fost de acord, pe motiv că toată acea campanie i-ar fi răpit prea mult din timpul pe care îl consacra slujbei sale de seară (cu care se întreţinea la facultate). La fel ca şi politicienii pe care îi detesta deoarece nu păreau să îşi împlinească promisiunile, Cari a scris despre sine: „Mi-aş fi dorit ca eu însumi să fi realizat mai multe în afacerea mea!"

Punându-se apoi în locul liberalilor, Cari a scris: „Nici eu nu am fost întotdeauna foarte realist. Pe vremea când eram foarte săraci, nimeni nu s-a preocupat de soarta noastră, aşa că de ce m-aş preocupa eu acum de cei care nu vor să muncească, în condiţiile în care de-abia reuşesc să-mi ţin propria afacere?" în final, Cari a fost de acord că îşi proiectă în afară (asupra celor pe care îi detestă) propriile sale neîmpliniri şi defecte. Pe de altă parte, avea încă dificultăţi în a accepta că simţea el însuşi dorinţa de a îi ajută pe cei mai puţin norocoşi ca el. Era convins că liberalii se amăgesc singuri în ceea ce priveşte lumea reală.

Am văzut aşadar, ca urmare a acestui exerciţiu, cum antipatia lui Cari faţă de George, faţă de politicieni şi de liberali, reflecta în parte aspecte din propria sa umbră, pe care o nega sau nu o conştientiza. Atunci când începem să

ne recunoaştem în acele aspecte pe care până atunci le consideram „rele”, noi ne deschidem practic faţă de totalitatea sufletului nostru. Cu cât proiectăm mai multă energie pentru a menţine aceste însuşiri ale noastre în întuneric, cu atât mai puţină energie ne rămâne pentru a crea ceva cu toată fiinţa noastră.

376

Depăşirea fricii

Spre exemplu, în viaţa lui Cari ar putea apărea adevărate miracole dacă: 1) va renunţa la resentimentele sale datorate sărăciei în care a crescut; 2) va recunoaşte că dorinţa sa de a realiza ceva mai mult în afacerea sa este vocea Viziunii sale de la Naştere; 3) va accepta să servească o cauză umanitară mai presus decât interesele sale personale. În acest fel, el va susţine mult mai bine nouă Viziune asupra Lumii, şi în plus, se va simţi mai viu, se va distra mai mult, va trăi mai din plin viaţa!

STUDIUL ÎN GRUP Dialogul cu Teama

Dacă faceţi parte dintr-un grup bine sudat, în care oamenii nu se sfiesc să-şi împărtăşească problemele cele mai profunde, puteţi explora sentimentele lor legate de anumite temeri şi convingeri, din categoria celor enunţate la începutul acestui capitol. Lăsaţi fiecare persoană să vorbească atunci când simte nevoia, fară să o întrerupeţi, fară sfaturi şi fară alte interacţiuni, până când întregul grup va fi pregătit pentru o discuţie generală asupra acestor chestiuni.

Meditaţia

Puteţi încheia şedinţa cu o meditaţie în grup, concentrându-vă asupra uneia din temerile sau convingerile cele mai puternice la nivelul majorităţii membrilor. Spre

377

În întuneric

Exemplu, dacă membrii grupului dumneavoastră se tem foarte tare de suprapopulare, faceţi împreună o meditaţie în care vizualizaţi oameni tineri, la vârsta procreaţiei, amintindu-şi de Viziunea lor de a trăi pe o

planetă echilibrată din punct de vedere demografic.

Dacă doriţi să lucraţi cu teama de mulţime, vizualizaţi o mare de oameni care se îmbrăţişează, îşi strâng mâinile, se ajută reciproc să treacă peste o punte, dansează împreună, sau votează pentru o schimbare socială pozitivă. Fiţi creativi şi conştientizaţi puterea meditaţiei dumneavoastră.

Un studiu efectuat asupra unor meditaţii de masă pe termen lung, executat de meditatori experimentaţi, a revelat statistic efecte pozitive semnificative în oraşele în care s-au efectuat meditaţiile. Astfel, aceste meditaţii în grup au generat aşa-numitul „efect Maharishi", care s-a manifestat inclusiv prin reduceri ale raţei criminalităţii şi ale mortalităţii din spitale cu ponderi proporţionale cu durata meditaţiilor.

Proiecte

Dacă aţi dori să iniţiaţi un proiect şi aţi avea toate motivele să credeţi că acesta va avea succes, ce v-ar plăcea să faceţi împreună cu grupul dumneavoastră? Dacă vă decideţi să încercaţi acest experiment, rugaţi membrii grupului să noteze pe o foaie de hârtie temerile pe care au în legătură cu un posibil eşec al proiectului. Cât de realiste sunt aceste temeri? Ce puteţi face pentru a învăţa ceva din aceste temeri, sau pentru a le transforma în forţe pozitive?

PARTEA A CINCEA

ACŢIUNEA JUSTĂ

Capitolul 10

TRANSFORMAREA MUNCII Şi A AFACERILOR

A apărut astăzi o etică nou, orientată către un capitalism iluminat, care nu mai este interesat numai de profituri, ci şi de rezolvarea nevoilor spirituale ale oamenilor prin anumite categorii de produse, de reducerea la maximum a preţurilor acestor produse, iar în ultimă instanţă, de automatizarea completă a procesului de producţie şi eliberarea oamenilor astfel încât aceştia să se poată angrena în activităţi spirituale, aşa cum prefigura a Noua Viziune.

A ZECE VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII144

AFACERILE CA Şi CALE SPIRITUALĂ

„Unii oameni de afaceri îşi doresc un nou fel de a face business, mai spiritual, dar nu ştiu cum să-l implementeze, din cauza actualului stătu quo”, ne-a spus Mark Bryant, un

Saltul delfinului

381

Acţiunea justă

Întreprinzător californian. „Există la ora actuală o presiune imensă pentru obţinerea de rezultate pe termen scurt. Dacă o companie a avut două trimestre mai proaste, conducerea executivă va fi imediat schimbată de consiliul de administraţie. Adevărata putere a unei companii este deţinută de acţionari’1.

Mark, un om care a început cinci afaceri de succes, este un bun exemplu de întreprinzător care ştie cum să-şi echilibreze descoperirile spirituale cu familia, căminul şi trei (actualmente) afaceri foarte solicitante. Întrebarea lui a fost: „Cum poţi să faci afaceri, crescând simultan din punct de vedere spiritual, psihologic şi financiar?” El şi-a acordat 18 luni pentru a studia diferite cărţi referitoare la schimbările paradigmei, modelele şi tehnicile inovatoare, dar şi la sistemele şi practicile metafizice, şi felul în care pot fi folosite acestea pentru amplificarea intuiţiei în afaceri. „Acum 20 de ani mă aflam într-o mare corporaţie şi am aplicat toate instrumentele psihologice – profile ale personalităţii – disponibile la vremea respectivă în departamentul de resurse umane pentru a mă cunoaşte mai bine pe mine însumi. Am înţeles însă că am nevoie de alte tipuri de instrumente, care să-mi ofere o imagine mai

clară despre sine. Intuiţia m-a orientat către metafizică. Ştiu că sună puţin ciudat pentru un creştin care lucra într-o mare corporaţie, dar am descoperit în metafizică numeroase idei care mergeau mult mai departe decât modelul psihologic. Deşi eram interesat de cunoaşterea interioară, am considerat util să lucrez inclusiv cu alţi oameni pentru cunoaşterea de sine. Aşa a început studiul metafizicii de către mine. Cred că oamenii ar trebui să ştie că nu trebuie să parcurgă singuri această cale".

Care au fost rezultatele cercetării lui Mark? „Pe de o parte, ne-a răspuns el, motivaţia şi intensitatea trăirilor mele sunt infinit mai puternice astăzi. Am ajuns să mă cunosc mai bine, astfel încât îmi dau seama dacă o oportunitate de afaceri mi se potriveşte sau nu pe termen lung. Astăzi, pot trece mult mai uşor peste anumite greşeli ale trecutului, fără să mă pierd în regrete. Am o încredere mult mai mare în intuiţia mea, şi am devenit astfel mult mai eficient. Şi mai există ceva, destul de greu de exprimat în cuvinte: orice aş face, mă simt în largul meu".

Ce sfaturi le-ar da Mark celorlalţi oameni de afaceri? „Ei bine, mulţi oameni care lucrează în marile afaceri încep să se simtă prinşi în capcană. O mare parte din ei simt că nu mai au niciun control asupra destinului lor, indiferent cât de bune sunt performanţele lor economice. Opinia publică respinge din ce în ce mai tare cultura corporaţiilor, aşa că mulţi dintre ei se gândesc să îşi cedeze afacerile sub formă de francize, să devină consultanţi sau să intre în afaceri pe cont propriu. În viziunea mea, simplă schimbare a cadrului exterior nu rezolvă problemele, şi de multe ori nu aduce cu sine sentimentul împlinirii, dacă ei nu fac nimic pentru a se cunoaşte pe sine. Dacă nu lucrează cu sine, dacă nu-şi creează acea stare de securitate născută din sentimentul că ştii cine eşti, vor cunoaşte din nou sentimentul de dezamăgire, chiar dacă vor trece de la o mare afacere la una mică. Orice afacere are rigiditatea ei, ierarhia şi

neplăcerile sale. Pe de o parte doreşti să fii propriul tău şef, dar pe de altă parte ţi-ar plăcea să existe cineva care să aibă grijă de tine". Apoi, Mark a subliniat criteriile care au funcţionat în cazul lui: „Mai întâi de toate, trebuie să înţelegi care sunt talentele tale şi ce poţi

Să faci cu ajutorul lor, în loc să-ţi doreşti să fii altcineva. Am observat că oamenii au tendinţa să se considere cu două-trei trepte mai jos decât sunt în realitate. Ei au tendinţa să privească mai degrabă la lipsurile lor exterioare, de genul: 'Nu pot să încep o afacere pentru că nu am o diplomă', în loc să se întrebe ce îşi doresc cu adevărat. Ei nu îşi privesc adevăratul sine, ci doar o imagine exterioară.

În al doilea rând, am descoperit că dezvoltarea propriilor talente este un proces evoluţionist. Spre exemplu, eu am devenit conştient de faptul că în ceea ce mă priveşte, sunt mai degrabă un vizionar/actualizator, dar sunt mai puţin bun ca producător. De aceea, m-am asociat cu cineva care este un foarte bun producător. Avem împreună o relaţie de afaceri care funcţionează foarte bine, pentru că ştim amândoi care sunt punctele noastre ţări. După părerea mea, cel mai eficient mod de lucru constă în a-ţi cunoaşte punctele tari şi slăbiciunile, căutând apoi pe cineva care să te complementeze.

În al treilea rând, ştiu că poate sună ciudat, dar am descoperit că cea mai bună cale de a scăpa de sentimentul că eşti prins în capcana culturii corporative în care activezi este să te gândeşti la tine însuţi ca la un suflet. Eu cred că trebuie să-ţi regăseşti suflul şi spiritul pe care le aveai pe vremea când erai tânăr. Copiii sunt mult mai liberi în modul lor de gândire, inclusiv atunci când este vorba despre ei înşişi. Orice este posibil pentru ei. Copiii nu au limitări, căci se privesc pe sine de pe nivelul sufletului, fără să treacă prin filtrul dogmelor, al instituţiilor şi al culturii.

În viziunea mea, există o deosebire între slujbă şi

muncă. O slujbă este o activitate pe care ne-o asumăm pentru a ne

384

Transformarea muncii şi a afacerilor

Câştiga traiul şi pentru a ne plăti facturile, în timp ce muncă este adevăratul motiv pentru care ne aflăm aici. Ea ţine de inima noastră, de misticism, şi este singura capabilă să ne provoace o stare de satisfacţie şi de împlinire. Atât orientalii cât şi occidentalii au descris acest lucru. Tao Te Ching, una din Scripturile chinezilor, afirmă: „atunci când munceşti, fă ceea ce-ţi place". Multor oameni li se pare nouă ideea că există o legătură între muncă şi bucurie, căci în universul maşinilor din epoca industrială bucuria muncii nu era o valoare recunoscută de societate…

În epoca industrială, a lucrului în fabrici, noi am definit munca într-un sens atât de restrâns încât ne-au scăpat din vedere multe din aspectele ei, cum ar fi lucrul cu inima, arta, vindecarea, celebrarea şi ritualul; toate acestea sunt activităţi lucrative, specifice unei societăţi sănătoase, indigenii îşi petrec cel puţin jumătate de timp celebrând şi practicând ritualuri. Noi nu facem Ia fel, iar aceasta poate constitui una din explicaţiile pentru care există atâta violenţă în cultura noastră.

Eu m-am implicat foarte tare în lucrul cu tinerii… mă folosesc de muzica rap, house, muzica şi dansul techno, adică de acele forme care caracterizează cultura tinerilor şi cultura urbană, pentru a redescoperi celebrarea. Este o muncă pe care o consider foarte utilă. Celebrarea este una din cele mai eficiente căi de vindecare a oamenilor – fiind deopotrivă cea mai amuzantă şi cea mai ieftină.

Matthew Fox, în Către o nouă Viziune asupra Lumii, de

Russell E. Dicarlo

Eu cred că ideile metafizice şi spirituale conduc astăzi la transformarea felului în care muncim şi a modului în care

Acţiunea justă

Ne gândim la mediul în care trăim. Aceasta este însă

o limbă nouă pentru foarte mulţi oameni de afaceri. În ultimii ani, am obţinut foarte multe informaţii referitoare la ce înseamnă să fii un bun manager (controlor) şi la valoarea descentralizării, care sunt cât se poate de utile. Adevărata schimbare se referă însă la transformarea interioară, nu la aplicarea exterioară a metodelor spirituale pentru a face mai mulţi bani. Adevărata schimbare se referă la felul în care experimentăm viaţa la serviciu şi la maniera în care lucrăm cu viaţa".

Spiritualitatea aplicată muncii şi afacerilor înseamnă să te interiorizezi de fiecare dată când iei o decizie, să nu-ţi consulţi numai balanţa contabilă, ci şi echilibrul interior, pentru a vedea dacă ceea ce vrei să faci se suprapune cu scopul pentru care te-ai născut şi cu ceea ce reprezinţi tu ca suflet. „Mi se pare o decizie justă? Care sunt implicaţiile mai profunde ale acestei acţiuni?" Nimeni altcineva nu îţi poate spune acest lucru. Spiritualitatea aplicată afacerilor înseamnă să te focalizezi pe spiritul din interiorul tău, să îţi urmezi dorinţa de a sluji binelui universal.

Evident, aşa cum sunt ele structurate în ziua de astăzi, afacerile nu reprezintă o democraţie care să le permită tuturor muncitorilor o autonomie creatoare şi o independenţă absolută. Există o antiteză între afaceri, cu orientarea lor către criteriile exterioare, cu credinţa lor absolută în sanctitatea controlului şi a predictibilităţii, şi respectiv libertatea de a produce bunuri şi servicii pornind de la propriile intuiţii spirituale referitoare la ceea ce ar fi just în situaţia respectivă. Cine nu a trecut prin procesul de transformare a modului de percepţie va considera ideea încurajării reflecţiei

La locul de muncă drept o mare prostie, la limita anarhiei. Chiar şi cei care consideră aceste idei noi ca fiind stimulative din punct de vedere intelectual au micile lor îndoieli că „ceilalţi oameni" ar putea să-şi transceandă lăcomia sau lenea, dacă nu chiar reaua intenţie, inerente naturii umane. Majoritatea oamenilor sunt perfect

conştienţi de slăbiciunea integrităţii personale şi a capacităţii de autocontrol în această etapă de dezvoltare a conştiinţei umane. Există însă nenumărate exemple în sens contrar, care ne demonstrează că Dumnezeu lucrează pe căi misterioase. Omul nu a fost părăsit niciodată de Dumnezeu. Actualul proces de transformare a conştiinţei nu se limitează numai la slujbele de duminică. El afectează inclusiv munca oamenilor, cel puţin la un nivel subconştient. Singurii noştri duşmani în această direcţie sunt teama şi inerţia.

NEPUTINŢA ÎNVĂŢATĂ – ELIBERAREA MENTALITĂŢII REFERITOARE LA LOCUL DE MUNCĂ

Într-o conferinţă recentă, ţinută la Montreal şi sponsorizată de Institutul Internaţional pentru Ştiinţe Umane Integrale, Dr. Miron Borysenko a vorbit despre conceptul de „neputinţă învăţată”. Dr. Borysenko, om de ştiinţă în domeniul medicinii şi al biologiei celulare care a studiat conexiunea dintre corp şi minte şi efectul stresului asupra sistemului imunitar, a făcut o serie de descoperiri biologice fascinante, care ne ajută să înţelegem mai bine modul cum

Gândim în toate domeniile, inclusiv în cel al afacerilor. Într-un exemplu amuzant, el ne-a arătat un diapozitiv cu o păsărică ce stătea în colivia sa, deşi uşa acesteia fusese deschisă. „în cazul în care creşti o pasăre într-o colivie şi apoi îi deschizi uşa, ne-a spus el, pasărea va rămâne în colivie. Acelaşi lucru este valabil şi în cazul oamenilor care îşi doresc din suflet o schimbare, dar nu au încredere că o pot face. Chiar dacă suferă în poziţia lor actuală, cel puţin o consideră sigură”.

Borysenko a demonstrat principiul neputinţei învăţate printr-un experiment în care doi cobai au fost expuşi unor şocuri electrice întâmplătoare, în timp ce un alt treilea cobai nu a fost supus la şocuri. Cobaiul nr. 1 a învăţat să pună în mişcare o roată care oprea şocurile electrice pentru el şi pentru cobaiul nr. 2. Deşi cei doi

cobai au fost supuşi unui stres egal ca intensitate şi ca durată de timp, cobaiul nr. 2 (care nu avea control asupra roţii ce putea opri şocurile electrice) a făcut un ulcer deschis, în timp ce cobaiul nr. 1 a rămas chiar mai sănătos decât cobaiul nr. 3, care nu a primit niciun fel de şoc. Borysenko a adăugat că atunci când cobaii au fost aşezaţi într-un labirint, cobaiul nr. I a fost primul care a găsit apa. Se pare că învăţase să se descurce. Cobaiul nr. 2 s-a descurcat cel mai greu, căci învăţase deja reflexul neputinţei şi l-a aplicat noii situaţii în care se găsea. Acest studiu, alături de altele, similare, inclusiv pe subiecţi umani, au demonstrat că în sine, stresul nu este dăunător atâta vreme cât individul simte că se poate schimba pe sine şi mediul în care trăieşte, sau altfel spus, că are un anumit control asupra mediului său înconjurător. Mai mult, provocarea, dublată de senzaţia pozitivă de control, alimentează încrederea în sine şi creativitatea.

Imaginile lui Borysenko se corelează cu ceea ce am învăţat noi despre strategiile condiţionale de control, încă din copilărie. Astfel, pasărea liberă să zboare, dar care rămâne în continuare în colivie, reprezintă o imagine plastică a Distantului, care afirmă practic: „Nu vreau ca oamenii să ştie ce se petrece în interiorul meu. Mai bine rămân liniştit şi mă dau la fund. Nu vreau să fac valuri”. Cobaii care au învăţat să se considere neputincioşi ilustrează strategia Bietului de mine: „Eu nu am niciun cuvânt de spus în ceea ce priveşte lumea în care trăiesc. Nu sunt decât un simplu pion. Nu pot schimba nimic, căci nimeni nu mă va lăsa să o fac”.

Putem compara de asemenea concluziile studiului cu răspunsurile la întrebarea: „De unde pot şti eu dacă sunt centrat în şinele meu superior?” Cobaiul nr. 2 (folosind exemplul rozătorului neputincios ca analogie pentru muncitorul condiţionat) pare să fi luat o decizie interioară pornind de la o sursă exterioară (faptul că nu putea scăpa de şocurile electrice), creând astfel un mesaj global de

tipul: „Sunt slab şi nu pot controla ceea ce mi se întâmplă”, mesaj pe care l-a transmis celulelor sale. Definindu-se prin acelaşi mesaj, celulele şi-au pierdut capacitatea de a se autoapăra. Depresia psihică afectează sistemul imunitar. Sentimentele negative de frustrare, mânie, ruşine, resentiment şi neputinţă apar numai ca urmare a separării noastre de Dumnezeu. Dacă suferiţi de frustrare şi mânie în fiecare zi, dacă petreceţi foarte mult timp acuzându-vă şefii, colegii sau clienţii, ca şi cum aceştia ar fi singurii vinovaţi de faptul că aţi avut o zi proastă, este limpede că nu sunteţi centrat în şinele dumneavoastră superior. Borysenko a mai dat exemplul unui

Şofer prins în trafic, care izbea de pumnul în volan. „Văzându-l pe

Acel om atât de furios, mi-am dat seama că nu contează atât

De mult ce se petrece în exterior, ci ceea ce se petrece în

Interior”.

Testul practic pe care obişnuiesc să-l dau oamenilor este următorul: „Ce satisfacţii aveţi din munca dumneavoastră?” şi „Ce satisfacţii au alţii din munca dumneavoastră?”... Avem cu toţii nevoie de o slujbă, dar eu cred că secretul împlinirii constă în satisfacţiile pe care Ie obţin alţii din munca noastră, în realitate, asta înseamnă munca unei fiinţe umane: să răspunzi la binecuvântarea primită cu o nouă binecuvântare.

Munca înseamnă modul nostru de a-i mulţumi comunităţii pentru că se află alături de noi. Aşa se explică de ce şomajul are efecte atât de devastatoare asupra sufletului uman. Şomajul dă naştere Ia disperare, şi oriunde există disperare, există şi crimă, căci acolo apar ura de sine şi violenţa.

Din acest sentiment se nasc toate acele lucruri pentru care am fost nevoiţi să construim Închisori. Eu cred

că o soluţie mult mai simplă şi mai ieftină ar fi să facem o dezbatere generală referitoare Ia munca pe care o solicită astăzi de la noi pământul-mamă. Există tot feluri de munci, inclusiv unele nou apărute, cum ar fi munca cu inima omului, sau crearea justiţiei sociale şi ecologice în această lume în care trăim.

Matthew Fox, în Către o nouă Viziune asupra Lumii, de

Russell E. Dicarlo

390

1

Transformarea muncii şi a afacerilor

NOI SINGURI NE FIXĂM STANDARDUL

La fel ca orice alt segment din viaţa noastră, afacerile, câştigarea traiului zilnic, munca într-un mediu potrivit, reprezintă o şansă de a face cunoştinţă cu Dumnezeu, cu spiritul, cu inteligenţa universală, sau oricum am prefera să numim sursa noastră spirituală. Ca susţinător al Viziunii asupra Lumii, dumneavoastră vă fixaţi un standard prin acţiunile şi obiectivele dumneavoastră, precum şi prin maniera în care vă integraţi cu ceilalţi.

Larry Leigon, co-fondator al companiei de vinuri non-alcoolice Ariei, iar acum partener la Global Insights în Novato, California, este şi un foarte bun practicant al programării neurolingvistice, în special în ceea ce priveşte vindecarea. Leigon reprezintă un exemplu perfect de om de afaceri care a aplicat schimbarea paradigmei, trecând de la valorile exterioare la cele interioare. Într-un interviu, el a descris evoluţia sa de la copilăria petrecută la o mică fermă de vaci din Texas şi până la statutul de consultant şi conferenţiar pe tema spiritualităţii aplicate în afaceri. „Cei mai mulţi dintre oameni nu au realizat încă ce înseamnă spiritualitatea aplicată în afaceri, căci încearcă să se integreze în vechile structuri conceptuale, de genul: Cum putem aplica spiritualitatea pentru a fi mai buni în afacerea noastră sau pentru a face mai mulţi bani? Alteori, ei pun un semn de egalitate între spiritualitate şi etica în

afaceri, ceea ce demonstrează încă o concentrare pe valorile exterioare, sau încearcă să dea o conotaţie ecologică afacerilor lor. Toate aceste valori sunt superioare, dar rămân valori exterioare.

391

Acţiunea justă

Adevărata schimbare a paradigmei, continuă Leigon, se petrece atunci când omul face trecerea de la concentrarea asupra factorilor exteriori măsurabili, predictibili, controlabili, la o activitate care are la bază rezonanţa interioară cu un scop superior, sau mai profund. Personal, am descoperit că explorarea şi respectarea valorilor care contează cu adevărat pentru mine conduc la un set de comportamente exterioare complet diferite. Budiştii numesc acest fenomen trăirea justă, sau dharma – calea personală. Mă întreb de multe ori: este acest lucru ceea ce doreşte Dumnezeu de la mine? Îmi respect valorile dacă fac acest lucru? După ce verific respectarea valorilor mele şi răspunsul sinelui superior, decid cu ce client voi lucra, ce produs voi crea sau ce curs vor urma acţiunile mele. Acest comportament este opus celui care începe prin a verifica tendinţele pieţei, acţiunile concurenţei, încercând apoi să găsească o slăbiciune a acesteia şi să o exploateze.

În trecut, nu eram preocupat decât de găsirea unei poziţii pe piaţă şi în apărarea ei împotriva concurenţei pe care o asemănam unui prădător. Mă simţeam atunci ca un animal mic care se adăpa la unica sursă de apă din savana africană, aşteptând să vină un mare prădător să-l mănânce”.

Care este scopul afacerilor? Cei mai mulţi dintre oameni ar răspunde: „pro fitul”. Dacă priviţi în exterior, nu veţi putea găsi decât un răspuns bazat pe criterii exterioare – situaţia financiară, impactul asupra mediului, discriminarea, managementul diversităţii, drepturile femeilor. Toate acestea sunt efecte ale unor preocupări spirituale, dar nu reprezintă cauzele spiritualităţii aplicate afacerilor. În cazul în care criteriile dumneavoastră sunt

interioare, profitul interior nu

392

Transformarea muncii şi a afacerilor

Poate fi altul decât realizarea experienţei directe a lui Dumnezeu.

Larry Leigon

VÂNĂTORI, GUNOIERI, FERMIERI, CONSTRUCTORI, MESAGERI

La fel ca şi în cazul râmelor care afânează pământul, permiţând unor cantităţi mai mari de aer şi de apă să pătrundă mai adânc în interiorul său, aspiraţiile noastre spirituale atrage după sine răspunsuri mai profunde faţă de mediul în care trăim – inclusiv afacerile şi mediul financiar. Agitaţia globală descrisă în Prima Viziune este deopotrivă un simptom al tranziţiei care se petrece la ora actuală şi o forţă care ne sileşte să lucrăm împreună pentru unitatea lumii, atât la nivel personal cât şi la nivel profesional. Afacerile sunt simultan mesagerul schimbării şi efectul acesteia. Dezvoltarea tehnologică şi luptă pentru a ţine pasul cu propriile noastre creaţii se amestecă şi se confundă, dar numai pentru că încercăm să „controlăm" evenimentele dintr-o perspectivă exterioară. Este ca şi cum am ţine de coadă un tigru, dar fară să ne întrebăm: „Oare de ce fac acest lucru?" Numai punându-ne această întrebare putem face trecerea de la perspectiva exterioară către cea interioară.

O, DOAR CA SĂ MĂ DISTREZ

Imaginaţi-vă că vă sculaţi dimineaţa din pat şi vă spuneţi: „Hei, sunt o fiinţă spirituală!" Cum aţi reacţiona: aţi râde sau

393

Acţiunea justă

Aţi plânge? Imaginaţi-vă că vă duceţi la birou, cu servietă în mână, le faceţi semn cu mâna colegilor de serviciu şi le spuneţi: „Bună dimineaţa, fiinţe spirituale!" Imaginaţi-vă că trântiţi telefonul cuiva, furios pe ceea ce v-a spus, dar realizaţi apoi subit că cel cu care aţi vorbit este o fiinţă spirituală, la fel ca şi dumneavoastră!

Chiar dacă toate acestea vi se par puţin ridicole, sau amuzante, la ora actuală, a Zecea Viziune reprezintă tocmai acest nivel de conştiinţă aplicat în viaţa de zi cu zi, şi el vă poate face să simţiţi o diferenţă concretă în calitatea vieţii pe care o duceţi, chiar acum. Nu mai aşteptaţi. Evident, nu trebuie să faceţi ceva ieşit din comun, „fiind prea spiritual”. Este suficient să ascultaţi şi să acţionaţi cu o intenţie centrată în inimă. Căutaţi acele suflete cu care vă simţiţi la unison şi întăriţi legăturile cu ele. Aduceţi-vă aminte că nu sunteţi întâmplător pe pământ tocmai în această perioadă, că aţi ales să vă naşteţi acum, pentru a putea lucra împreună cu alte grupuri de suflete la propăşirea planetei. Observaţi felul în care lucrează ceilalţi. Pe ce pun ei accentul: pe clădirea unui imperiu personal sau pe un spirit al generozităţii şi al dăruirii? Observaţi, dar nu judecaţi pe nimeni; lăsaţi-i să-şi urmeze calea. În schimb, uniţi-vă cu cei pe care îi recunoaşteţi că făcând parte din aceeaşi categorie ca şi dumneavoastră. Această deschidere interioară va atrage din ce în ce mai multe asemenea suflete către dumneavoastră, iar rezonanţa telepatică cu noua conştiinţă planetară va contribui decisiv la realizarea unor obiective umanitare la scară globală, chiar dacă la nivel individual veţi continua să vă simţiţi frustrat în propriul dumneavoastră birou!

394

Transformarea muncii şi a afacerilor

OMUL CULEGE ROADELE GÂNDURILOR SALE

Comerţul şi afacerile – această piatră unghiulară a societăţilor civilizate – au evoluat odată cu valorile şi cu convingerile oamenilor. Valorile care reprezintă fundamentul capitalismului occidental, cum sunt independenţa şi muncă asiduă, s-au transformat treptat în preluări de companii, o concurenţă acerbă, în care toate mijloacele sunt permise, şi într-o adevărată obsesie pentru muncă. Alte ţări fac astăzi eforturi supraomeneşti ca să ni se alăture în acest model disfuncţional. Eficienţa şi avântul tehnologic s-au transformat în obsesie naţională, generând efecte precum planificarea demodării produselor (pentru a

fi înlocuite cu altele, de generaţie nouă), concepte precum: „tot ce este mai mare este mai bun”, „produsul nostru este nr. 1 în lume”, precum şi înşelarea acţionarilor. Toate aceste trenduri energetice aparent „negative11 contribuie totuşi la trezirea noastră din starea de inerţie care ne-a cuprins, şi într-un mod paradoxal, stimulează o cunoaştere de tip superior. Materialismul extremist nu este decât o etapă într-un continuum de perspective, fiind un pas necesar în evoluţia către unificarea celor două sfere.

James Rouse, numit de revista Time „Constructorul şef al Americii”, este unul din indivizii care luptă pentru revenirea controlului asupra resurselor la comunităţile locale… „Profitul nu este adevăratul scop al afacerilor, a declarat el. Scopul acestora este să asigure un serviciu necesar societăţii. Dacă poţi face eficient acest lucru, meriţi să obţii un profit”.

Corinne Melaughlin şi Gordon Davidson, Politici Spirituale

395

Acţiunea justă

MODELUL INTERCONEXIUNILOR ÎN SPIRALĂ APLICAT AFACERILOR

Este adevărat că mulţi oameni nu reuşesc să vadă încă toate aceste idei împlinite la locul lor de muncă. Pe de altă parte, schimbările se petrec cu o rapiditate atât de mare încât în câţiva ani, tabelul de la pagina xxx va părea depăşit. Unul din răspunsurile posibile la transformarea care se produce astăzi la nivelul energiilor ierarhice în afaceri este folosirea unui model ecologic mai profund. Fiecare decizie pe care o luăm şi fiecare acţiune pe care o facem nu ne afectează numai pe noi, ci şi tot restul lumii. Acest model al lumii afacerilor este mai profund decât cel bazat pe relaţia pradă/prădător, căci scopul său este să susţină creşterea sustenabilă, şi nu jefuirea resurselor de care dispunem, dar cu toate acestea, şi el se bazează tot pe condiţiile exterioare. Modelul ecologic este doar un rezultat al concentrării asupra aspectelor spirituale, nu cauza spiritualităţii aplicate în afaceri. Dacă ne vom urma

intuiţia, dacă ne vom asculta inima, noi vom face anumite opţiuni. Energia creată de aceste opţiuni va crea o adevărată reţea, care se va dezvolta prin cooperarea cu alte sisteme. Transformările se vor accelera de la sine, pe măsură ce noi ne vom adapta intuitiv la reacţiile mediului. Aceste reacţii vor genera noi întrebări, la care vom încerca să răspundem printr-o nouă concentrare asupra cunoaşterii spirituale, asupra nevoilor pe termen lung ale umanităţii privite ca un organism social.

După cum afirmă Viziunea a Noua, umanitatea se află într-un punct critic din istoria ei, care necesită asumarea unor obiective mai ample din partea oamenilor de afaceri, nu

Doar obţinerea unor noi profituri de către diferiţi indivizi. Unul din cele mai înalte obiective ale afacerilor trebuie să fie realizarea unei sinteze la nivelul mării familii a oamenilor. Oamenii de afaceri se globalizcază, creează alianţe, reţele, noi forme unite sinergie.

Pe măsură ce ne vom schimba imaginea despre lumea afacerilor de la aceea de activitate liniară, de maşinărie de produs bani la un sistem viu, al cărui scop este acela de a ne apropia de Dumnezeu, afacerilor vor lua forme noi. Spre exemplu, a apărut astăzi o mişcare tot mai amplă a afacerilor făcute acasă, căci oamenii tind să devină din ce în ce mai puţin satisfăcuţi de calitatea vieţii în mediul impersonal şi ierarhic organizat al marilor organizaţii, care îşi tratează angajaţi ca pe nişte „resurse11 umane ce trebuie exploatate. Tot mai mulţi oameni îşi găsesc nişe de piaţă, fie din necesitate, ca urmare a unor concedieri, fie urmându-şi instinctele, pentru a-şi desfăşura ziua de muncă într-un mediu agreabil. Acest trend promovează două elemente arhetipale: adaptabilitatea şi diversificarea (ambele extrem de importante în modelul ecologic al sustenabilităţii). Tot mai răspândiţi în mici unităţi economice interconectate, oamenii alcătuiesc intuitiv o nouă instituţie: organizarea

neierarhizată şi democratizarea umanităţii. Cei care decid singuri ce este bine pentru ei înşişi slujesc unui ideal mai înalt, şi ceea ce pare o simplă decizie de afaceri poate fi un răspuns telepatic la o mişcare universală. Nu sugerăm aici că toată lumea ar trebui să-şi părăsească slujbele sau să-şi schimbe ocupaţia, căci fiecare individ serveşte unei nevoi la locul unde se află, până când este chemat să execute o schimbare. Dar nu putem crede că este o simplă coincidenţă faptul că telefoanele,

Faxurile, copiatoarele, calculatoarele personale şi serviciile de livrare la domiciliu au apărut tocmai în perioada în care tot mai mulţi oameni aspiră către autonomie, în cadrul unei reţele care să-i sprijine.

Banii… nu sunt altceva decât energie sau vitalitate cristalizată… Ei reprezintă concretizarea unei forţe eterice, fiind implicit o energic vitală externalizată, aflată sub controlul unui grup financiar. Există un grup de suflete care se ocupă de marile afaceri şi a căror activitate este planificată de Ierarhia Spirituală. Activităţile lor au o influenţă covârşitoare asupra planetei.

Alice A. Bailey, Tratat de magie albă sau Calea Discipolului

„PROFITURILE” SPIRITUALE: ÎNCREDEREA, SERVICIUL, RESPECTUL DE SINE,

ENTUZIASMUL, DISPARIŢIA EFORTULUI, PROSPERITATEA ŞI BUCURIA

Karen Bums Thiessen, un consultant de marketing din Sausalito, California, a fost concediată din departamentul în care lucra la o mare companie, atunci când aceasta a făcut restructurări de personal. Iată ce ne-a povestit ea: „Până anul trecut am lucrat întotdeauna pentru altcineva. Când am fost concediată, după zece ani de muncă, m-am decis să continui pe cont propriu. Chiar în ziua când mi-am început afacerea (Kalena Associates, Marketing Creative Minds) am primit o ofertă de lucru din partea unei mari corporaţii care îmi oferea tot ce mi-aş fi

putut dori vreodată: bani, maşină, vacanţe etc. Mi-am dat seama că era vorba de o încercare pentru decizia

398

Transformarea muncii şi a afacerilor

Pe care am luat-o!" în loc să revină la vechiul mod de viaţă, Karen a preferat să meargă mai departe, deşi nu era prea sigură de ceea ce se va întâmpla. „Mi-am acordat un an şi am început să experimentez. Meditam tot timpul şi citeam tot ce îmi cădea în mână. Intuiţia m-a condus către cărţile cele mai potrivite pentru situaţia în care mă aflam. Oamenii din jur îmi dădeau sfaturi, încurajându-mă sau descurajându-mă, dar eu am continuat să cred că intuiţia mă va conduce acolo unde trebuie. La începutul anului 1996 s-a produs o schimbare. Am scris atunci o „listă a dorinţelor14 mele. Într-o singură lună am realizat tot ce trecusem pe listă la începutul anului, inclusiv nivelul de venituri pe care îl doream şi tipul de clienţi cu care doream să lucrez11.

Karen îşi încurajează clienţii să aibă încredere în intuiţia lor şi să-şi asume riscuri, şi îi ajută să-şi găsească echilibrul între viaţa profesională şi cea personală. După cum spunea ea: „Atunci când eşti proprietarul unei afaceri mici, aceasta devine întreaga ta viaţă. De aceea, este recomandabil să ştii ce anume îţi face plăcere pentru a integra aceste activităţi în afacerea ta11.

Karen le reaminteşte tot timpul întreprinzătorilor că blocajele emoţionale conduc la scurgeri de energie şi pot inhiba fluxul financiar. „Dacă aveţi probleme cu circuitul financiar, afirmă ea, întrebaţi-vă: 'Ce probleme personale nerezolvate mă golesc de energie?' Le mai spun clienţilor mei că nu este nicio problemă dacă renunţă la unii clienţi, cei care au o vibraţie negativă. Dacă energiile lor nu sunt la unison cu energiile voastre, renunţaţi la ei. În acest fel, veţi face loc în viaţa voastră pentru alţi oameni, cu care vă va face în mod real plăcere să faceţi afaceri! 11

399

Acţiunea justă

Toate aceste comentarii, ale lui Mark Bryant, Larry

Leigon şi Karen Bums Thiessen, exemplifică noua atitudine care se naşte din vechiul model ierarhizat şi orientat către lupta cu competiţia, care a generat atâta insatisfacţie şi nefericire.

EŞECURILE INIMII

În conferinţa ţinută la Montreal (despre care am mai vorbit), Dr. Borysenko i-a rugat pe cei din sală să ridice mâinile dacă au cunoscut pe cineva care a avut un atac de cord în ultimele luni. Din circa 700 de oameni, aproximativ 100 au ridicat mâinile în sus!

Potrivit statisticilor, cele mai multe atacuri de cord se petrec în dimineţile zilei de luni. De ce? Dr. Larry Dossey, unul din cei mai mari gânditori care s-au ocupat de nouă paradigmă, a sintetizat cel mai bine melancolia dimineţii zilei de luni atunci când a creat conceptul de „viaţă trăită fară bucurie". Cât de endemică este această atitudine în cultura noastră: să lucrezi fară să ai un ideal mai presus decât tine!...

Definind criteriile pentru starea de sănătate în patru domenii importante din viaţă, Dr. Borysenko consideră „adaptabilitatea în faţa provocărilor" cel mai înalt criteriu pentru starea de sănătate pe nivelul fizic. În studiile menţionate anterior, cobaii care aveau un anumit control asupra şocurilor electrice s-au descurcat mult mai bine decât ceilalţi, nefiind practic deloc afectaţi de stres. Atâta vreme cât considerăm că situaţia nu ne depăşeşte, ci dimpotrivă, noi o controlăm pe ea, stresul nu face altceva decât să ne stimuleze creativitatea (acest gen de control nu are nimic de-a face cu strategiile de

Control de care am tot vorbit). Borysenko citează în această direcţie studiile făcute de cercetătorul Suzanne Kobasa (SUNY). Examinând angajaţii unei companii care se pregătea să facă reduceri de personal, ea a cunoscut oameni aflaţi într-o stare teribilă de stres. Cei mai disperaţi dintre ei i-au spus că se simt neputincioşi şi că

vizualizează schimbarea ca pe o criză. Avea probleme cu familia, nu puteau dormi, făceau abuz de alcool şi de droguri, şi în general, se simţeau depăşiţi (fără control). Aceştia sunt exponenţii perfecţi ai modelului „vieţii trăite fără bucurie11.

SCHIMBAREA PRIVITĂ CA OPORTUNITATE

Pe de altă parte, au existat alţi oameni care considerau schimbările ca pe o provocare şi se simţeau puşi în faţa unei mari oportunităţi. Oamenii care consideră schimbarea o oportunitate sunt ceea ce Kobasa numeşte „mături din punct de vedere psihologic11. Ei au un excelent simţ al controlului, indiferent de ce se petrece în jurul lor. Tocmai de aceea, ei înţeleg că uneori, a controla înseamnă a te detaşa de control. În plus, ei au un fel de simţ al angajamentului – faţă de un ideal, faţă de comunitatea de care aparţin, faţă de familie sau de un scop mai înalt – care reprezintă tocmai opusul „vieţii trăite fără bucurie”.

Borysenko este de părere că în afara adaptabilităţii în comportamentul fizic, pentru o stare de sănătate optimă mai este necesară şi o maturitate emoţională. Ce înseamnă maturitatea emoţională? Borysenko este de părere că noi trebuie să ne vindecăm acel sub-eu imatur pe care ni l-am

Creat cu toţii în copilărie, pentru a păstra iubirea părinţilor noştri. Descrierea pe care o oferă el asupra diferitelor sub-euri se apropie de strategiile de control din Profeţiile de la Celestine, dezvoltate tot ca răspuns pentru supravieţuire.

În ceea ce priveşte starea de sănătate intelectuală, aceasta începe – afirmă Borysenko – cu curiozitatea în legătură cu lumea, curiozitate mult prea des sufocată, din păcate, de către viaţa instituţională pe care o ducem. În sfârşit, cel de-al patrulea criteriu, cel care se referă la starea de sănătate spirituală, este optimismul spiritual – adică exact ceea ce recomandă a Zecea Viziune pentru susţinerea unei viziuni pozitive asupra lumii!

Misterul vieţii noastre doreşte să se împlinească, şi nu se poate împlini decât atunci când noi ne ascultăm intuiţiile şi creăm ordine acolo unde domnea haosul aparent – inclusiv în lumea afacerilor. Aşa cum am mai spus, noi avem opţiunea de a considera lumea ca fiind un proces în desfăşurare – marcat de contradicţii, incertitudini, dar şi de oportunităţi extraordinare – sau un eşec planetar, o lume care se prăbuşeşte, complet scăpată de sub control.

AFACERILE NU SE FAC NUMAI ÎN INTERIOR, CI Şi ÎN EXTERIOR. RENUNŢAREA LA ZIDURILE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

Se ştie că afacerile au o natură ciclică. În vechea abordare, cea mecanicistă, se vorbea de politici de conectare, implementare, măsurare, controlul calităţii, remăsurare,

Calibrare, fixare (dar nu „cimentare11), şi chiar de remodelare tehnică (inclusiv a oamenilor). Singurul rezultat care interesa era creşterea venitului. Nu se făceau măsurători ale costurilor cu spiritul uman, nu interesau daunele aduse mediului înconjurător sau moştenirea lăsată copiilor noştri. De când au început să abordeze lumea afacerilor dintr-o perspectivă spirituală, oamenii au început să ţină seama de implicaţiile pe termen lung ale opţiunilor lor. Ei au început să-şi respecte angajamentul de a face numai ceea ce contează pentru ei, de a-şi păstra integritatea şi de a încerca – în măsura posibilităţilor lor – să-i trateze pe cei din jur aşa cum le-ar plăcea lor să fie trataţi.

Margaret Wheatley vorbeşte elocvent despre inspiraţia pe care ne-o oferă „creativitatea emergentă41 a naturii. Ea descrie traiul într-o lume în care „scopul este de a explora tot ce este posibil, de a descoperi noi combinaţii, nu de a lupta pentru supravieţuire, ci de a ne juca şi de a tatona pentru a descoperi ce anume este posibil şi ce nu”. Atunci când ne schimbăm viziunea asupra

„problemei41, noi ne schimbăm practic felul în care operăm cu situaţia respectivă. Dacă ne acordăm permisiunea de a face „năzbâtii44, care pare să fie preferinţa sufletului nostru, noi experimentăm viaţa în toată plenitudinea ei, iar din această stare se va naşte o stare de ordine. Iată ce scrie ea în această direcţie: „Oamenii de ştiinţă afirmă că este nevoie de multe încercări haotice pentru a descoperi legitatea din spatele lor. Toate aceste încercări haotice sunt necesare pentru descoperirea unei forme de organizare benefice pentru diferite specii. Viaţa se foloseşte din plin de haos, dar direcţia ei se orientează întotdeauna către organizare, către ordine145 44. Acest model

Diferă de cel liniar, orientat către scop, pe care l-am preţuit cu toţii până acum. Dacă ne vom respecta valorile şi ne vom pune la unison cu forţele pozitive, noi vom dispune de mai multă energie şi vom conştientiza mai uşor „oportunităţile" pe care ni le trimite viaţa. Pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni, şedinţele consiliilor de administraţie devin grupuri de studiu în care sunt explorate ţelurile, intenţiile şi intuiţiile comune, pentru a descoperi ordinea superioară care stă la baza situaţiei date sau pentru a exprima valorile mai profunde ale acesteia. Simbolul consiliilor de administraţie va fi cercul, nu scara, leagănul şi creuzetul, nu închisoarea sau curtea imperială.

CICLUL RENAŞTERII

Cercetătorul în sociologie Paul H. Ray emite ipoteza că umanitatea experimentează la ora actuală o schimbare a modelului cultural dominant, o revitalizare a acestuia care nu se petrece decât o dată sau de două ori într-un mileniu. Agitaţia noastră interioară este un indiciu că viziunea nostalgică şi conservatoare asupra vieţii, dar şi cea tehnologică modernistă (al cărei moto este: „Tehnologia mai presus de orice!") nu mai reuşesc să satisfacă din punct de vedere fizic său spiritual modul nostru de viaţă actual. Studiul său revelează şansa naşterii

unei Culturi Integrale (după cum a numit-o el). Această cultură nu este produsul secundar al unui sistem, ci mai degrabă o nevoie sufletească de integritate personală. Ea schimbă vechile forme ale oraşelor, slujbelor, locurilor de muncă, pieţelor, afacerilor, universităţilor şi guvernelor. Tot mai dornici să-şi respecte convingerile

404

Transformarea muncii şi a afacerilor

Interioare, oamenii au început să citească literele mici de pe etichetele produselor, să pună întrebări despre originea lor, să se adune cu cei care gândesc la fel ca ei pentru a discuta despre sănătate, vindecare, ecologie, drepturile omului, drepturile copiilor şi tot felul de alte subiecte similare. „Răspunsul social care ia forma revitalizării culturale constă în inventarea unei noi modalităţi de a ne privi pe noi înşine, în folosirea vechilor idei şi tehnologii în maniere noi, scrie Ray. Este o perioadă foarte creativă şi plină de speranţe în viaţa unei culturi, care urmează de regulă unei perioade de disperare şi deznădejde146 Ray ne atrage de asemenea atenţia asupra faptului că acest început de transformare a culturii nu va reuşi să schimbe paradigma dominantă decât dacă vom menţine cu toţii o intenţie puternică de a obţine o schimbare pozitivă şi o viziune optimistă asupra vieţii.

Ne aflăm cu toţii între două planuri, iar la nivel personal este posibil să nu ştim încotro ne îndreptăm. Cert este că la nivel planetar s-au făcut pregătiri de sute de ani pentru acest moment, de către oameni cu un înalt nivel de conştiinţă, care au slujit în tăcere şi în mod altruist umanităţii, fară ambiţii lumeşti.

405

Convingerile legate de afaceri creează realitatea

Vechile convingeri legate de afaceri	*Conduc la:*	*Noile modalităţi de gândire*	*Conduc la:*
O afacere este un mecanism.	Rigiditate	O afacere este un alt mod de a-l experimenta pe Dumnezeu.	Flexibilitate, bucurie, încredere, optimism, creativitate
Creştere nelimitată	Lăcomie, eşec pe termen lung.	Obiective semnificative, creştere sustenabilă	Armonie, prosperitate fizică
O organizaţie ierarhizată	Teamă, rigiditate, cifre de afaceri cât mai mari	O structură care se autoorganizează în jurul unei misiuni	Scoaterea la lumină a calităţilor tuturor celor implicaţi
Concurenţa este sănătoasă, necesară şi dezirabilă.	Teamă, raritate, folosirea ineficientă a produselor	Acţiuni juste, într-un mod de viaţă corect	Beneficii reciproce, încredere unii în ceilalţi, creativitate, eficienţă
Individualism excesiv	Lăcomie, dominare agresivă	Parteneriat bazat pe o conducere democratică	Soluţii sinergice
Succesul este ilustrat numai de balanţa contabilă	Câştiguri pe termen scurt, viziune limitată	Prosperitate financiară, emoţională, fizică şi spirituală	O comunitate stabilă, fără extreme
„Afacerea sunt eu", nepermiterea personalului să ia parte la procesul de decizie	Fragmentarea conduce la lipsă de loialitate, la o viziune nerealistă asupra vieţii	Muncă congruentă, simţul unei conexiuni autentice între oameni, implicarea totală în muncă	Stabilirea unui climat de fraternitate între oameni
Management obiectiv	Rigiditate, refuzul de a accepta sau imposibilitatea de a vedea sincronicităţile, lipsă de adaptare	Stabilirea intenţiilor, respectarea intuiţiilor, credinţa că tot ce se petrece are o anumită semnificaţie	Acţiune justă, amplificarea creativităţii, sprijin din partea universului, miracole

Transformarea muncii şi a afacerilor

INSPIRAŢIE Şi EXPIRAŢIE

Ce legătură are respiraţia cu afacerile? De multe ori, în încercarea de a obţine controlul asupra vieţii noastre şi

de a „vorbi din experienţă”, noi trecem cu vederea ideile cele mai simple. Haideţi să vedem cum ar putea arăta o atitudine mai spirituală asupra muncii şi afacerilor noastre.

Dacă afacerile reprezintă uneori cauze ale morţii din cauza stresului (cum se întâmplă în ţări obsedate de muncă precum SUA şi Japonia) sau ale unei vieţi trăite fară bucurie, ce putem face pentru a ne recâştiga dreptul la viaţă? De vreme ce optimismul spiritual şi scopul în viaţă reprezintă nouă paradigmă a sănătăţii, ce putem face pentru a transpune în practică acest mod de viaţă? Dr. Borysenko şi alţi experţi în domeniul stresului insistă pe „răspunsul înnăscut al relaxării”, reacţia opusă la răspunsul de tip luptă-sau-fugi. În această direcţie, Dr. Borysenko afirmă: „Dacă doriţi să dobândiţi un oarecare control asupra vieţii dumneavoastră, învăţaţi să respiraţi diafragmatic. Acest simplu gest vă trece în mod automat pe modul de răspuns al relaxării, care conduce la reducerea ritmului cardiac şi a presiunii sanguine, dar şi a nivelului de colesterol şi de lactoză în sânge. Se reduc de asemenea durerea, reacţiile alergice şi probabilitatea infecţiilor. Se produce o creştere a fluxului sanguin la nivelul creierului şi la periferia corpului (ceea ce reprezintă corespondentul biologic al „integrării în fluxul de energie cosmică”). Omul devine mai centrat, mai conştient şi mai lucid, într-o manieră liniştită. Este o stare ideală pentru introspecţie. Acest tip de răspuns psihologic îi permite omului să se descurce mai bine în orice situaţie, întrucât reduce

Anxietatea şi depresia, generând o stare de spirit pozitivă care facilitează efectuarea schimbărilor. El se poate astfel de-condiţiona şi apoi re-condiţiona pe sine. Asta înseamnă schimbarea paradigmei11.

„LUCRUL ÎN ECHIPĂ” PRIVIT ÎNTR-O LUMINĂ NOUĂ – GRUPURILE DE SUFLETE DIN DIMENSIUNEA SPIRITUALĂ

În romanul A Zecea Viziune, eroii ajung pe un nivel energetic superior, care le permite să devină conştienţi de Viziunea lor de la Naştere. Pe această vibraţie superioară, ei devin conştienţi de prezenţa grupurilor de suflete din Lumea de dincolo care Ic trimit energie. Pe rând, ei înţeleg că fiecare dispune de propriul său grup, care le-a stat alături, poate, de secole. Aceste grupuri păstrează amintirea Viziunii de la Naştere şi ajută persoana aflată pe pământ trimiţându-i energie atunci când aceasta o solicită. Eroii încep să-şi dea seama că şi-au ales anumite categorii de meserii prin care să-şi poată manifesta Viziunea originală de la Naştere.

Probabil, cei mai mulţi dintre oamenii de afaceri ar considera ideea unor grupuri de suflete care îi ajută în activitatea lor curentă drept o fantezie. Dar dacă totuşi aşa se petrec lucrurile? Ce s-ar întâmpla dacă am lua învăţăturile spirituale şi le-am aplica cu adevărat în viaţa noastră de zi cu zi, conştienţi de faptul că fiecare acţiune a noastră, fiecare domeniu al vieţii, reprezintă o posibilitate de a-l experimenta pe Dumnezeu? Dacă ne-am afla pe nivelul de înţelegere al celei de-a Zecea Viziuni, noi am asculta deja de intuiţiile

Noastre, ne-am urma instinctele şi am recunoaşte faptul că sincronicităţile nu reprezintă în niciun caz „accidente”. Acesta este unul din efectele – de multe ori neobservate sau nerecunoscute – inteligenţei câmpului universal. Prin meditaţie, noi ne putem ridica nivelul de vibraţie, apropiindu-l de cel al grupurilor de suflete, chiar dacă cei mai mulţi dintre noi rămân încă incapabili să recunoască legătura telepatică pe care o au cu acestea. Chiar dacă primesc inspiraţii şi un aflux de creativitate, ei nu fac întotdeauna legătura cu entităţile superioare care le trimit aceste daruri, în special atunci când trăiesc magia lucrului în echipă inspirat. Învăţăturile esoterice susţin însă la unison că noi suntem cu toţii asistaţi de fiinţe aflate în dimensiunile superioare, îndeosebi atunci când lucrează

pentru binele planetei şi în rezonanţă cu Viziunea lor de la Naştere. Pe de altă parte, dacă nu lucrăm la unison cu scopul superior, aceste fiinţe nu ne judecă în niciun fel, căci legea cauzei şi a efectului dă naştere la propriile ei consecinţe.

PURIFICAREA DE EMOŢIILE NEGATIVE ÎNAINTE DE A LUCRA ÎN GRUP

Grupul celor şapte din romanul A Zecea Viziune ştiau că erau aproape de descoperirea secretului care le-ar fi explicat de ce s-au regăsit împreună în vale. Anumite reacţii interpersonale dintre ei au creat însă anumite fluctuaţii ale energiei, care au făcut că legăturile cu Lumea de dincolo să fie sporadice. Ei şi-au dat seama că au mai fost împreună şi în alte vieţi, urmând să împlinească împreună anumite scopuri comune, dar au eşuat.

409

Acţiunea justă

Toată lumea – inclusiv oamenii de afaceri – au nevoie de timp pentru relaxare, de pauze. Oamenii de afaceri ar putea practica meditaţia telefoanelor. Ori de câte ori sună telefonul, ei ar trebui să inspire şi să expire profund, restabilindu-şi astfel starea de linişte interioară şi folosindu-se de semnalul telefoanelor pentru a se reconecta la sursa interioară.

Dacă persoana care sună are ceva foarte important să vă spună, cu siguranţă nu va închide după primele două apeluri. De aceea, nu ridicaţi receptorul înainte de al treilea apel. În acest fel, veţi fi deja mult mai calm, iar acest lucru va fi util nu numai pentru dumneavoastră, dar şi pentru persoana de la celălalt capăt al firului. Este şi aceasta o modalitate de a practica starea de pace interioară.

Thich Nhat Hanh, Inspiraţii mentale

„Zâmbetul lui Charlene mi-a comunicat faptul că şi-a adus aminte.,

Ne-am amintit aproape tot ce s-a întâmplat, am spus eu. Dar până acum, nu ne-am putut da seama în ce fel ne-am propus să acţionăm diferit de această dată. Tu îţi poţi

aminti?’

Charlene a afirmat din cap. ’Numai anumite aspecte. Am înţeles că dacă dorim să mergem mai departe, trebuie să ne identificăm cu sentimentele inconştiente pe care le avem unii faţă de alţii’. M-a privit în ochi şi a făcut o pauză. ’Toate acestea fac parte integrantă din a Zecea Viziune… dar nu au fost încă scrise. Nu pot fi înţelese decât intuitiv’…

O anumită parte din a Zecea Viziune reprezintă o extensie a celei de-a Opta Viziuni. Numai un grup care se

Manifestă plenar pe nivelul celei de-a Opta Viziuni poate realiza acest tip de purificare superioară’” 147.

A Opta Viziune, prezentată în Profeţiile de la Celestine, subliniază că noi avem puterea de a ridica nivelul de conştiinţă al celor din jur prin transfigurarea lor plină de iubire, prin emiterea către ei a unei energii afective care să trezească înţelepciunea lor superioară. Mulţi oameni au descoperit că pot face cu uşurinţă acest lucru, dar numai în ceea ce priveşte anumite persoane. În alte situaţii, ei sunt incapabili să susţină (sau chiar să emită) energia iubirii trimise unei persoane. Acest lucru se petrece chiar în situaţiile cele mai importante, cum ar fi lucrul la un proiect comun, indiferent dacă este vorba despre crearea unui produs nou, construirea unei autostrăzi sau scrierea unui manual. De ce?

Numeroase dovezi prezentate de studiile referitoare la reîncarnare arată că noi avem tendinţa să ne reîncarnăm alături de aceleaşi suflete. Este posibil ca şi colectivul din care facem parte să cuprindă una sau mai multe persoane cu care am fost împreună într-o viaţă anterioară. Vi se pare ciudat? Aduceţi-vă aminte de cele mai deosebite afaceri sau proiecte la care aţi participat împreună cu alte persoane. Vă amintiţi de vreo întâmplare mai stranie? S-au petrecut sincronicităţi? Aţi avut vreo senzaţie spontană de simpatie sau de animozitate, încă înainte de a cunoaşte mai bine persoana respectivă? Aţi

învăţat vreo lecţie majoră din experienţa în cauză?

Indiferent cu ce vă ocupaţi, vorbiţi despre felul în care vă faceţi meseria. Altfel spus, nu mai vorbiţi tot timpul despre soluţii, ci mai degrabă despre felul în care aţi ajuns la aceste

Soluţii. Dacă şedinţele nu vă conduc la rezolvarea unei probleme, vorbiţi despre felul în care se desfăşoară şedinţele propriu-zise. Dacă aţi încercat un proiect şi nu aţi avut succes, vorbiţi despre felul în care aţi încercat să fiţi creativ. Dacă nu reuşiţi să comunicaţi suficient de bine, vorbiţi despre felul în care încercaţi să comunicaţi. Delfinii vorbesc foarte mult unii cu ceilalţi despre proces, iar în timpul acestor discuţii descoperă de multe ori chiar soluţiile pe care le caută. Ei Ic descoperă în interiorul procesului, acolo unde s- au aflat tot timpul.

Dudley Lynch şi Paul L. Kordis, Strategia delfinului

Orice om îşi alege anumite obiective pe care îşi propune să le împlinească în actuala viaţă, spre exemplu, amplificarea capacităţii de a avea răbdare, a nivelului de independenţă sau de încredere. Cai care sunt interesaţi să evolueze într-un anumit domeniu profesional se vor incarna împreună şi vor fi atraşi unii de alţii, pentru a-şi continua activitatea începută. Există însă şi cazuri în care sufletele optează pentru o încarnare comună cu scopul de a-şi plăti anumite datorii din vieţile anterioare. Într-un colectiv de muncă pot exista oameni cu care rezonăm, având un scop comun, şi oameni cu care avem probleme încă nerezolvate (inconştiente). Noi suntem atraşi de anumite situaţii tocmai pentru a rezolva aceste chestiuni. Problemele negative se manifestă sub forma conflictelor, a unor atracţii sau repulsii foarte puternice. De aceea, trimiterea energici afective către aceste persoane se poate dovedi foarte dificilă, iar uneori de-a dreptul imposibilă. Chiar dacă suntem enervaţi sau frustraţi de situaţia în care

Ne aflăm, premisele financiare care ne menţin împreună ne obligă să avem de-a face cu persoane pe care în mod normal le-am ignora.

Grupul celor şapte din romanul A Zecea Viziune ajunge la concluzia (revelată de Maya) că pentru a putea lucra pe nivelul cel mai înalt de rezonanţă necesar pentru atingerea ţelului comun, ei trebuie să-şi aducă emoţiile negative referitoare la ceilalţi în lumina conştiinţei şi să vorbească despre ele. Maya le-a spus celorlalţi: „Secretul constă în a recunoaşte emoţia, în a deveni plenar conştient de ea şi în a o împărtăşi deschis, oricât de neplăcut ni s-ar părea. În acest fel, emoţia respectivă va fi adusă din subconştient în momentul prezent, după care va fi retrimisă definitiv în trecut, acolo unde îi este locul. De aceea, tot acest proces – uneori de lungă durată – de discutare deschisă a problemelor are menirea să ne purifice, astfel încât să ne putem întoarce la starea de iubire, care este emoţia supremă148".

ASCULTAREA ACTIVĂ

În acest punct al romanului, eroii încep să vorbească deschis de ceea ce simt unii faţă de ceilalţi, verificând astfel existenţa eventualelor resentimente. Pe rând, ei afirmă exact ceea ce simt în momentul respectiv, fără să se învinovăţească reciproc. La un moment dat, aventurierul nostru devine defensiv atunci când Charlene îi spune că este „atât de practic şi de detaşat", manifestări recurente ale strategiei sale de control (distanţe) pe care am văzut că a practicat-o în romanul

Profeţiile de la Celestine. Maya îi atrage atenţia că atunci când adoptăm o atitudine defensivă faţă de altcineva, acesta din urmă are senzaţia că nu a fost auzit. „Emoţia pe care o simte această persoană rămâne, căci ea continuă să se gândească la alte modalităţi de a te face să înţelegi sau de a te convinge. Alteori, ea trece în planul subconştient, blocând circuitul energetic liber dintre voi doi. În ambele situaţii, emoţia rămâne o problemă, stând în

calea dezvoltării relaţiei dintre voi 149”. Eroul nostru recunoaşte atunci că atitudinea sa pragmatică şi detaşată l-a împiedicat să încerce să o ajute. Această abordare deschisă îl determină să îşi asume responsabilitatea în ceea ce priveşte vechile răni şi înseninează atmosfera dintre ei. Simţind că mesajul ei a fost receptat cu sinceritate, Charlene nu mai simte nevoia interioară de a i-l transmite.

SUNTEM CU TOŢII SUFLETE AFLATE ÎN PLIN PROCES DE CREŞTERE

Se întâmplă uneori să considerăm că unul dintre colegii noştri de muncă este „dificil41, „egoist14, „tembel44, sau chiar mai rău. Cum procedăm atunci? Este imposibil să îi spunem şefului nostru: „Ştii, Frank, nu pot să îţi suport încăpăţânarea, dar cred că acest lucru se datorează faptului că într-o viaţă anterioară tu ai fost tatăl meu şi nu m-ai lăsat să plec şi să mă căsătoresc cu fata pe care o iubeam, pe care ai cumpărat-o la târgul de sclavi din Egipt44. Chiar dacă acest lucru ar fi adevărat!

414

Transformarea muncii şi a afacerilor

Numai noi ştim ce ne şopteşte inima în momentul prezent (inclusiv la locul de muncă). Numai noi putem intui acţiunea justă pe care o reclamă situaţia în care ne aflăm la un moment dat. Dacă nu găsim nicio soluţie, putem să ne ascultăm din nou inima. În fond, la fel am învăţat în copilărie să mergem, să alergăm sau să dansăm: având încredere şi învăţând din experienţele şi din greşelile noastre anterioare. De multe ori, noi încercăm în mod greşit să ne menţinem poziţia în faţa unui conflict puternic. Atunci când suntem prinşi în asemenea situaţii ne simţim speriaţi sau neputincioşi, amplificând prin reacţia noastră proporţiile dezastrului. Din cauza stresului, noi folosim vechile metode – intimidarea celor din jur, încercarea de a le demonstra că e/sunt cei care greşesc (stilul interogatorului), distanţarea de ei sau văietarea: „Of, bietul de mine!”

ATINGEREA POTENŢIALULUI GRUPULUI

Vă reamintim că procesul de care vorbim aici este unul în plină evoluţie. Dacă vă grăbiţi să vă purificaţi mintea şi sufletul de toate emoţiile negative atunci când acestea nu sunt pe deplin implicate, veţi simţi probabil o stare de frustrare şi veţi fi tentat să renunţaţi. Nu vă grăbiţi şi nu fiţi prea dur cu dumneavoastră. Chiar dacă vă izbiţi de anumite ziduri ridicate de dumneavoastră sau de alte persoane, nu încercaţi să forţaţi lucrurile, ci păstraţi-vă idealul în minte. Relaxaţi-vă. Amintiţi-vă principalele etape pe care trebuie să le aveţi în vedere în timpul procesului de expansiune a conştiinţei: 1) realizaţi că există un nivel mai profund al oricărei

Acţiunea justă

Interacţiuni; 2) în loc să vă învinovăţiţi pe dumneavoastră sau pe altcineva, încercaţi să aflaţi motivaţia mai profundă sau scopul superior care v-au adus în această situaţie; 3) ascultaţi mesajele pe care vi le transmite situaţia în cauză; 4) solicitaţi ajutorul inteligenţei universale, pentru a putea accepta diferenţele; 5) vizualizaţi-vă într-o comunicare telepatică cu grupul dumneavoastră de suflete; 6) urmăriţi sincronicităţile care vă pot deschide direcţii neaşteptate; 7) nu vă risipiţi energiile; 8) vizualizaţi aducerea aminte a Viziunii de la Naştere, atât în ceea ce vă priveşte, cât şi în ceea ce priveşte persoana cealaltă.

În roman, energia luminoasă a grupului de suflete s-a amplificat în jurul celor şapte, mărindu-le nivelul energetic. Sufletele lor au început să recepteze un flux de informaţii intuitive. Acesta este momentul în care grupul dumneavoastră de lucru începe să lucreze pe nivelul inspiraţiei. Multe echipe şi mulţi colaboratori au simţit această sincronizare, chiar dacă nu şi-au dat întotdeauna seama de faptul că primesc un ajutor divin.

Maya explică mai departe că o relaţie nu poate înflori plenar până când nu ajungem să vedem (prin transfigurare) şinele superior în toţi cei cu care avem de-a face. Acest proces este într-o continuă desfăşurare şi nu poate fi susţinut întotdeauna, dar creşterea noastră

depinde de angajamentul de a rămâne fideli idealului nostru. Chiar dacă uneori ni se pare că nu avansăm, noi contribuim totuşi la masa critică necesară pentru a schimba nivelul de conştiinţă în toate domeniile civilizaţiei. Maya ne reaminteşte: „Toţi marii maeştri au trimis acest tip de energie adepţilor lor... Efectul este

416

Transformarea muncii şi a afacerilor

Încă şi mai mare în cazul grupurilor în care fiecare membru interacţionează în acest fel cu ceilalţi membri, întrucât atunci când fiecare persoană le trimite celorlalţi energie, întregul grup se ridică pe un nou nivel de înţelepciune, având mai multă energie la dispoziţie. Această energie mărită este retrimisă celorlalţi, generând astfel un efect continuu de amplificare150

VIZIUNEA DE LA NAŞTERE

În roman, Curtis a realizat la un moment dat că Viziunea lui originală de la Naştere presupunea încercarea de a transforma felul în care se fac afacerile. El a ales pentru naşterea sa acel moment în care câmpul tehnologic avansa în forţă către marele ţel planetar: unificarea conştiinţei umanităţii şi fuziunea ei cu forţa unică a lui Dumnezeu. Curtis făcea parte dintr-un grup de suflete care dorea să modifice viziunea comercială bazată pe exploatarea resurselor naturale în vederea obţinerii unor profituri pe termen scurt. Viziunea lui includea integrarea într-un grup cu o conştiinţă civică trezită, care să-şi asume direct responsabilitatea pentru protecţia vieţii sălbatice şi a resurselor naturale, şi mai puţin să influenţeze deciziile guvernului în această direcţie. Gândiţi-vă la toţi acei lideri şi oameni de afaceri obişnuiţi care au introdus deja diferenţe majore în politicile companiilor lor. Adevăratul proces democratic, fundamentul spiritualităţii, ne dă tuturor şansa să ne facem auzite glasurile, indiferent de locul în care ne-a condus viaţa.

417

R-

Acţiunea justă

O ALTĂ FORMĂ DE POLARIZARE

Cercetătorul în ştiinţe politice, Benjamin R. Barber, profesor la Universitatea din Rutgers, descrie ameninţarea la adresa procesului democratic pe care o vede în actuala polarizare care are loc între viziunea religioasă şi colonialismul comercial. În cartea sa, Jihadul împotriva Lumii Me, Barber descrie intersectarea forţelor fundamentaliştilor, gânditorilor retro, provincialismului de tip tribal (jihad) cu „forţele economice, tehnologice şi ecologice aflate în plin avânt, care impun o anumită integrare şi uniformitate şi care năucesc oamenii de pretutindeni cu muzica lor rapidă, cu computerele lor din ce în ce mai rapide şi cu restaurantele de tip fast-food – transformând cu forţa naţiunile într-un parc tematic global şi omogen, unit prin comunicaţii, informaţii, divertisment şi comerţ”. Barber se arată preocupat de faptul că la ambele extreme ale acestei polarizări ne aşteptă indiferenţa şi suspendarea libertăţilor civile. Graba demolării frontierelor naţionale pentru a crea pieţe globale dă naştere unei noi culturi a băncilor transnaţionale, a asociaţiilor comerciale, a serviciilor de ştiri şi lobby-uri, care nu ţine cont de oamenii ale căror vieţi sunt afectate de aceste decizii care au eliminat procesul democratic.

Adevărata Democraţie nu le este încă cunoscută oamenilor; ea aşteaptă momentul în care o opinie publică educată şi trezită îi poate da viaţă. Acesta este evenimentul spiritual către care se grăbeşte astăzi umanitatea.

Alice A. Bailey, Razele şi iniţierea

418

Transformarea muncii şi a afacerilor

Deşi istoria poate fi uneori de partea cinicilor, iar rănile lor sunt reale, ei pot alege credinţa în locul acestei indiferenţe. Aceasta este invitaţia pe care le-o adresăm. Avem cu toţii nevoie ca ei să-şi prezinte varianta lor asupra istoriei şi trebuie să-i sprijinim să treacă peste îndoielile lor. Noi trebuie să înlocuim coerciţia şi persuasiunea cu invitaţia.

Simultan, este necesar să afirmăm clar opţiunea pe care am făcut-o. Noi optăm pentru reforma politică şi dorim să renunţăm la răni şi la îndoieli. Noi le spunem cinicilor: „înţelegem ce vreţi să spuneţi. Împărtăşim şi noi într-o oarecare măsură îndoielile şi amărăciunea voastră. Noi am decis însă să avem încredere că de această dată vom reuşi să facem ceva şi sperăm că vă veţi alătura şi voi eforturilor noastre". Această afirmaţie nu înseamnă persuasiune, căci nu îi va convinge pe aceştia, dar le va neutraliza puterea pe care o au în comunitate. Ei au dreptul să aibă propria lor opinie, dar nu au dreptul de a-i împiedica pe alţii să încerce să schimbe starea de lucruri.

Peter Block, Alegerea serviciului mai presus de interesele

Personale

Pieţele nu funcţionează după aceleaşi legi ca şi societăţile democratice. Ele ne permit nouă, în calitate de consumatori, să le spunem producătorilor ce dorim, dar ne împiedică să vorbim despre consecinţele sociale ale opţiunilor noastre. În calitate de consumator, eu îmi pot dori o maşină care merge cu 200 de kilometri la oră, dar în calitate de cetăţean, pot vota pentru limitarea vitezei în vederea conservării benzinei şi pentru o mai mare siguranţă pe şosele. În calitate de

Consumator, eu pot plăti pentru a vedea filmele suprasaturate de violenţă pe care le produce Hollywood-ul, sau pentru a asculta muzica unui cântec rap cu versuri încărcate de misoginism, dar în calitate de cetăţean pot vota pentru impunerea unor avertismente care să ne ajute pe noi şi pe copiii noştri să facem evaluări prudente înainte de a viziona un program. Altfel spus, pieţele nu ţin cont de gândirea comună, ci numai de cea individuală. Ele sunt mai degrabă contractuale decât comunitare. Oferă bunuri durabile şi vise, dar nu pot oferi o identitate comună sau statutul de membru «într-o comunitate, deschizând calea către forme mai sălbatice şi mai puţin democratice de

identitate, precum tribalismul (jihad-ul în toate formele sale). Dacă nu vom reuşi să securizăm comunităţile democratice, astfel încât să exprime nevoia noastră de a aparţine unei colectivităţi, comunităţile nedemocratice se vor grăbi să le ia locul151".

Vedem aşadar că cei doi poli coexistă într-o tensiune dinamică, contribuind fiecare la necesitatea existenţei celuilalt. Mentalitatea conservatoare de tip jihad urmăreşte să păstreze identitatea tribală cu orice costuri, într-o epocă în care globalizarea comercială îşi lansează pretutindeni etichetele sale (cum ar fi marca Nike pe pantofii din toate ţările, sau restaurantele de tip KFC, care hrănesc guri de toate naţionalităţile). Niciuna din cele două extreme nu lasă prea mult loc „vocii conştiinţei civile", după cum o numeşte Barber, adică vocii procesului democratic. În afara îndatoririi naţionale de a vota şi de a ne plăti impozitele, şi în afara muncii noastre, noi mai mergem şi la o biserică sau la o sinagogă, aducem servicii comunităţii în care trăim, participăm la şedinţele şcolare şi ne implicăm în diferite

Mişcări sociale, menite să dea expresie aspiraţiilor noastre spirituale. Ori de câte ori ne gândim la viitorul nostru, întrebându-ne încotro se îndreaptă lumea, noi trebuie să ne amintim că cea care exprimă Viziunea noastră individuală de la Naştere şi care creează Viziunea asupra Lumii este vocea inimii, sufletului şi minţii noastre, adică vocea conştiinţei civice. Modul tradiţional de a face afaceri ne cere să lăsăm această conştiinţă la poarta biroului, să renunţăm la valorile „personale11 (cele care ne fac să fim cei care suntem) dincolo de poarta întreprinderii şi să ne punem în locul lor cordonul de siguranţă al supunerii.

ERA INFORMAŢIONALĂ

În romanul A Zecea Viziune, Maya pune o întrebare pe care ar merita să ne-o punem cu toţii: „Ce se va întâmpla cu toţi acei muncitori disponibilizaţi, care îşi

pierd locurile de muncă pe măsură ce economia este tot mai automatizată? Cum vor supravieţui aceştia? 11152 Lucrând cu energia grupului, Curtis primeşte anumite răspunsuri din partea grupului său de suflete. El ne reaminteşte de faptul că trăim într-o epocă informaţională. Pe măsură ce ne vom pune din ce în ce mai tare la unison cu intuiţia noastră şi vom începe să trăim din ce în ce mai sincron, noi vom primi informaţiile de care avem nevoie la momentul potrivit. De aceea este atât de important să învăţăm să lucrăm cu Frica, pentru a susţine o Viziune asupra Lumii pozitivă, astfel încât să ne putem acomoda cu incertitudinile inevitabile în asemenea vremuri. El continuă spunându-ne că trebuie să învăţăm să ne

Acţiunea justă

Autoeducăm, să ne găsim o nişă care să corespundă talentelor şi intereselor noastre, astfel încât să fim la locul şi la momentul potrivit pentru a ne oferi serviciile şi sfaturile. Alegerea unui domeniu de care suntem sincer interesaţi ne amplifică nivelul vibratoriu şi ne deschide în faţa fluxului energetic. Puntea de legătură cu mintea şi cu înţelepciunea superioară este meditaţia.

Lista paşilor naturali

Dr. Robert afirmă că atunci când ia decizii zilnice sau încearcă să rezolve probleme curente, niciun om nu are capacitatea de a vedea implicaţiile acestora pentru întregul sistem al vieţii. De aceea, avem nevoie de o listă, pe care el o numeşte „cele patru condiţii de sistem ne-negociabiie” necesare pentru a susţine viaţa.

1. Natura nu poate suporta atâtea construcţii sistematice alcătuite din materiale smulse din crusta sa (minerale, petrol etc.).

2. Natura nu poate suporta atâtea construcţii alcătuite din materiale produse de om (PVC etc.).

3. Natura nu poate suporta deteriorarea sistematică a capacităţii sale de reînnoire (de pildă: pescuitul în cantităţi mai mari decât capacitatea naturală de reînnoire a stocului de peşte, transformarea pământului fertil în deşert sau acoperirea lui cu asfalt etc.).

4. De aceea, dacă dorim să mergem mai departe, noi trebuie: a) să folosim cu eficienţă resursele, şi b) să

422

Transformarea muncii şi a afacerilor

Promovăm justiţia socială, căci ignorarea sărăciei îi va sili pe săraci – pentru a putea supravieţui pe termen scurt – să distrugă resursele de care avem nevoie cu toţii pentru a supravieţui pe termen lung (ex: tăierea pădurilor).

Walt Hays, „Pasul natural: ce poate face omul", în Timeline, Fundaţia pentru o Comunitate Globală

A Zecea Viziune mai afirmă că, cu cât ritmul schimbărilor este mai rapid, cu atât mai mare este nevoia noastră de a primi informaţii de la omul potrivit, la locul şi la timpul potrivit.

Pentru a putea crea acea Viziune asupra Lumii pe care ne-am dorit-o cu toţii (atunci când ne-am încarnat pe pământ), afacerile vor trebui să se schimbe, la fel ca şi indivizii, una câte una, până când vor atinge o masă critică (15%?). În loc să ne întrebăm: „Ce pot face pentru a obţine mai mulţi bani?", va trebui să ne punem noi întrebări, de genul: „Contribuie cu ceva activitatea mea la progresul meu şi al lumii în care trăiesc?", „Opţiunea mea va vindeca, sau va amplifica rănile existente? 11, „Există oare o cale mai bună de a face ceea ce fac, astfel încât să folosesc în mod just resursele, să obţin un profit onest şi să contribui la binele general? 11

PASUL NATURAL

Întrebările de mai jos au trezit inspiraţia Dr. Karl-Henrik Robert din Suedia. Într-un articol incitant din Timeline, Walt Hays citează o scrisoare primită de la Fundaţia pentru

423

Acţiunea justă

Comunitatea Globală. În articolul intitulat „Pasul natural: ce poate face omul", Fundaţia a prezentat un „eveniment public interactiv" cu Dr. Robert, fondator al Det Naturliga Steget (Pasul Natural) din Suedia.. În anul

1988, Dr. Robert a condus institutul de cercetare a cancerului din Suedia. „Lucrând zilnic cu celulele umane, el a observat două aspecte fundamentale legate de celulele intestinelor: condiţiile de susţinere a vieţii celulelor sunt ne-’negociabile’, iar celulele plantelor, animalelor şi oamenilor sunt practic identice, din toate punct de vedere153”. Reflectând, nu fără o anumită frustrare, la maniera în care oamenii de ştiinţă trec cu vederea chestiunile periferice ale modului în care este distrus mediul înconjurător, Dr. Robert a început să studieze felul în care reflectă marile probleme ale vieţii condiţiile de viaţă ale celulei. El s-a gândit mai multe luni la modul în care ar putea străpunge zidurile de complexitate pentru a găsi punţile de legătură fundamentale. „în cele din urmă, hotărât să facă ceva, chiar dacă acest lucru ar fi însemnat să ’se dea singur cu capul de zid’, el a conceput un studiu referitor la condiţiile de bază ale unei societăţi umane sustenabile”. După ce le-a cerut colegilor comentarii şi critici (în 21 de rapoarte), dorinţa lui a fost să trimită acest studiu în toate căminele şi şcolile din Suedia.

Întrebări care trebuie puse

1. Face organizaţia dumneavoastră eforturi sistematice pentru reducerea dependenţei economice de materiile prime precum metalele, combustibilii şi celelalte minerale?

2. Face organizaţia dumneavoastră eforturi sistematice pentru reducerea dependenţei economice de substanţele nenaturale persistente?

3. Face organizaţia dumneavoastră eforturi sistematice pentru reducerea dependenţei economice de acele

Pescuitul?

4. Face organizaţia dumneavoastră eforturi sistematice pentru reducerea dependenţei economice de folosirea unor cantităţi excesiv de mari de resurse, prin

comparaţie cu valoarea adăugată umană?

După numeroase întâlniri cu diferite grupuri educaţionale, politicieni, lideri de mass media şi de mari companii, el a conceput o listă cu câteva linii directoare simple, pe care le-a numit „cele patru condiţii ale sistemului11. În prezentările pe care le-a făcut în continuare companiilor, el a susţinut că aceste condiţii sunt ne-negociabile pentru susţinerea vieţii.

Iniţiativa să a condus la crearea a 17 reţele alcătuite din profesionişti ai mediului, din care fac parte 8.000 de persoane, precum şi la crearea unei emisiuni de televiziune interactive pe care au urmărit-o 150.000 de tineri. Principalele industrii din ţară au început să implementeze cele patru condiţii de sustenabilitate, făcând inclusiv cursuri pentru angajaţii lor în această direcţie. În mod evident, avem de-a face cu un om care şi-a transpus în practică Viziunea, mergând până în pânzele albe.

Cum a reuşit el? Totul a început de la o inspiraţie, urmată de căutarea condiţiilor ne-negociabile. În acest scop,

Activităţi care depăşesc ciclurile naturii, cum ar fi natstep@2nature. Org

Acţiunea justă

Dr. Robert a cerut sprijinul tuturor celor care gândeau la fel ca el, urmărind simultan diseminarea informaţiilor în grupuri cât mai mari cu putinţă. Entuziasmul şi luciditatea sa au atras multe persoane de partea sa. S-a folosit de limbajul specific afacerilor pentru a ajuta companiile să înţeleagă beneficiile pe care le puteau avea dacă introduceau acele schimbări care puteau avea impact asupra mediului. În loc să militeze pentru salvarea mediului, el le-a cerut liderilor de companii să se gândească în alţi termeni la chestiuni precum eficienţa, utilizarea resurselor, productivitatea şi câştigurile pe

termen lung. Consultanţii procesului intitulat Pasul Natural vorbesc despre „investiţia în viitor”. În loc să le spună oamenilor cum să-şi conducă afacerile pornind de la aceste noi linii directoare, ei afirmă că „Liderii de companii ştiu cel mai bine cum trebuie aplicate ele 154”. Ei pornesc de la premisa că intuiţia şi creativitatea necesare fiecărei situaţii date vor veni direct prin înţelepciunea superioară a celor direct implicaţi. Modelul se concentrează asupra principalelor condiţii de sustenabilitate, fară de care compania va suporta anumite riscuri la un moment dat; altfel spus, modelul foloseşte ca factor motivaţional interesul personal superior, şi nu învinovăţirea sau aplicarea de penalităţi.

În al doilea rând, atunci când se confruntă cu o opoziţie puternică, consultanţii Pasului Natural nu opun rezistenţă. Dimpotrivă, ei le cer sfatul celor implicaţi, întrebându-i cum să facă pentru că cererile lor să fie mai clare şi mai la obiect. „Potrivit Dr. Robert, această cerere conduce automat la o contribuţie constructivă şi la obţinerea unui produs final mai bun, fie pentru că proiectul iniţial era greşit şi trebuia corectat, fie pentru că el era corect, dar era prezentat neclar, şi de

Aceea putea fi interpretat greşit;… în anumite cazuri, proiectul întâmpina opoziţie deoarece nu ţinea cont de felul de a gândi al unei persoane particulare în circa 10% din cazuri, oponenţii nu au renunţat la opoziţia lor, ceea ce nu i-a împiedicat pe consultanţii Dr. Robert să îşi continue activitatea, căci oamenii de ştiinţă sunt de acord că este suficient să convingi 15% din populaţie de necesitatea unei transformări pentru ca schimbarea paradigmei să se producă”.

O filială a Pasului Natural a fost deschisă recent la Sausalito, California. Am vorbit cu directorul departamentului de educaţie Steve Goldfinger, care ne-a spus că cererile pentru cursuri venite din partea companiilor depăşesc deja capacitatea instituţiei. Potrivit

lui Goldfinger, „oamenii de afaceri răspund pozitiv deoarece îşi dau seama că acest program contribuie în ultimă instanţă la reducerea riscurilor în anumite domenii care ţin cont de mediul înconjurător. Noi nu încercăm să le spunem cum să-şi conducă afacerile, dar este uimitor ce flux de creativitate a creat demersul nostru. Se pare că Pasul Natural a atins o coardă sensibilă11.

Impactul produs de proiectul Dr. Robert asupra corporaţiilor demonstrează cum un nou cod etic poate contribui la un plan de afaceri mai bun. În fond, dacă vor avea suficiente informaţii referitoare la consecinţele actualelor lor opţiuni, companiile nu vor avea niciun motiv să nu-i anticipeze viitorul. Chiar dacă opţiunea pentru a introduce schimbări nu va deriva dintr-un altruism pur, ea poate totuşi conduce la o nouă viziune. Interesant este faptul că cel care a creat această viziune crucială şi pragmatică pentru ajutarea oamenilor de afaceri să monitorizeze mai bine eventualele daune provocate mediului înconjurător a fost Dr. Robert, un

Specialist în cancer, nu un om de afaceri. Această nouă etică a afacerilor este similară mesajului din a Zecea Viziune, care afirmă că „noi trebuie să ne trezim şi să ne punem întrebarea:, Ce creăm noi? Servesc produsele noastre scopului global pentru care a fost inventată tehnologia: acela de a face viaţa de zi cu zi mai uşoară, astfel încât orientarea principală să îşi schimbe accentul de la simpla supravieţuire şi de la simplul confort la schimbul de informaţii spirituale pure?’” 155

REDUCEREA PREŢURILOR

Potrivit celei de-a Zecea Viziuni, un alt aspect al noii etici în afaceri va viza reducerea preţurilor cu un anumit procent ca o afirmare conştientă a obiectivului economic pe care ni-l propunem. Acesta va fi răspunsul lumii de afaceri la necesitatea aplicării zeciuielii de care vorbeşte a Noua Viziune.

Deşi la ora actuală aceste idei par o utopie, vă

reamintim că noua etică nu pare să aibă niciun sens pe actualul nivel de conştiinţă al oamenilor de afaceri. Zeciuiala (în înţelesul pe care i-l aplică Biblia) nu se poate naşte dintr-o mentalitate a lăcomiei. Este nevoie ca tot mai mulţi oameni să înţeleagă Viziunile a Noua şi a Zecea, să realizeze că viaţa înseamnă înainte de toate evoluţie spirituală, inclusiv asumarea unor responsabilităţi spirituale. După actualul model, de creştere a profiturilor prin reducerea tuturor costurilor posibile, diminuarea voluntară a preţurilor, astfel încât toată lumea să beneficieze, va fi cu adevărat o mare provocare. Pe de altă parte, <jacă Dr. Robert a putut convinge corporaţiile că este

În interesul lor să renunţe la folosirea chimicalelor toxice, cine ştie ce mai poate aduce nouă etică în afaceri? Se vor găsi probabil visători inspiraţi care să vină cu noi răspunsuri!

„Dacă ne vom integra viaţa de afaceri în fluxul planului global, noi vom începe să ne întâlnim în mod sincron cu alţi oameni care vor face acelaşi lucru ca şi noi, iar prosperitatea se va amplifica brusc”. Dacă ne vom deschide şi ne vom urma intuiţiile, respectând coincidenţele, „ne vom aminti din ce în ce mai mult de Viziunea noastră de la Naştere şi ne va deveni evident că ne-am propus să contribuim cu toţii la bunăstarea lumii în care trăim”. În caz contrar, magia vieţii se va pierde, „iar noi vom fi nevoiţi să examinăm cu regret faptele noastre în Retrospectivă din Lumea de dincolo156

CREAŢIA LA NIVELUL SINELUI INTEGRAL

În nouă viziune asupra lumii, noi vom ajunge să preţuim calităţile unice ale tuturor oamenilor, considerându-i suflete în creştere, aşa cum suntem şi noi. După acelaşi criteriu, noi trebuie să ne privim pe noi înşine în acest fel, scoţând la lumină tot ce este autentic în noi, toate talentele noastre intuitive şi raţionale, precum şi valorile inimii, integrându-le la locul nostru de muncă.

Trebuie să renunţăm la întrebările de genul: „Cum îmi pot aplica talentele spirituale la locul de muncă?” întrebările de acest tip (, Cum?”) ne trimit în căutarea unor răspunsuri exterioare, în timp ce adevăratul răspuns aşteaptă în interiorul nostru, sub forma promisiunii tăcute pe care am venit să o împlinim.

429

Acţiunea justă

În calitatea noastră de indivizi, scopul nostru se mută de la ceea ce contează la ceea ce funcţionează. Intensitatea întrebărilor de tip „Cum?” (să implementăm metodele de energizare şi participare) reprezintă expresia unei abandonări de sine, a luptei noastre cu menirea şi cu destinul, îngenunchind în permanenţă pe altarul utilităţii.

Dacă am învăţa să ne asumăm responsabilitatea pentru libertatea noastră, angajându-ne în servicii şi având încredere că siguranţa noastră se află în interior, şi nu în exterior… am putea renunţa să ne mai întrebăm: „Cum?” Am înţelege atunci că răspunsul se află în noi. În toate cazurile, răspunsul la întrebarea „Cum?” este „Da”. Numai acesta plasează soluţia Ia locul ei just: care este în interiorul celui care a pus întrebarea.

Peter Block, Alegerea serviciului mai presus de interesele

Personale

NOUL PLAN DE AFACERI ESTE IDEALUL SUPERIOR (MENIREA ÎN VIAŢĂ)

Împlinirea idealului pentru care ne-am născut înseamnă mai mult decât simpla noastră identificare cu o meserie, un anumit nivel de educaţie sau anumite realizări lumeşti. Pentru cei mai mulţi dintre noi, împlinirea menirii înseamnă punerea la unison a minţii cu inima, viaţa trăită cu bucurie, prin manifestarea talentelor şi capacităţilor noastre care servesc binelui comun. În acest fel, răsplata este chiar valoarea

430

Transformarea muncii şi a afacerilor

Intrinsecă a faptelor noastre. Atunci când muncim cu

această atitudine, ne simţim mai centraţi, mai creativi, mai împliniţi.

STUDIUL INDIVIDUAL Vizualizarea succesului

Când v-aţi simţit ultima oară „la unison” cu un grup de prieteni sau de colegi? V-aţi implicat vreodată într-un proiect umanitar, care a mers de la sine? Cum vă explicaţi succesul pe care l-a avut respectivul proiect, sau satisfacţia pe care v-a adus-o el? Închideţi ochii şi recreaţi sentimentul pe care l-aţi avut atunci când aţi trăit o mare satisfacţie legată de o realizare a dumneavoastră. Scufundaţi-vă în toate senzaţiile corporale pe care vi le-a produs acel moment de putere.

Transmiteţi mesajul subconştientului

Lucraţi în prezent la un proiect pe care doriţi să-l transpuneţi în practică? Gândiţi-vă la obiectivul dumneavoastră şi notaţi în scris care este rezultatul optim pe care doriţi să-l atingeţi. Închideţi ochii şi integraţi-vă într-o scenă concretă, în care puteţi gusta, mirosi, vedea şi simţi succesul, recunoaşterea, respectul de sine şi abundenţa spre care aspiraţi. Remarcaţi cât mai multe detalii şi recreaţi această scenă cel puţin o dată pe zi, de preferinţă înainte de a vă culca sau imediat după trezire. Concentraţi-vă asupra ei timp de cinci minute, apoi uitaţi de ea, nu înainte de a rosti în minte: „îmi doresc acest lucru, sau ceva mai bun”. Vă

Acţiunea justă

Reamintim că lumea interioară este cea care creează circumstanţele exterioare, iar omul este o fiinţă capabilă de auto-organizare conectată la inteligenţa universală.

Un test

Cât de preocupat sunteţi de ceea ce faceţi? Dacă nu ar fi problema banilor, ce v-ar plăcea să faceţi imediat ce vă daţi jos din pat dimineaţa?

Pasărea din colivie

Descrieţi câteva fraze asemănarea care există între dumneavoastră şi acea pasăre din colivie, care, deşi i s-a deschis uşa, refuză să iasă afară, deoarece s-a obişnuit

înăuntru. Ce anume vă reţine în colivia dumneavoastră? De ce? Dacă aţi părăsi colivia, unde aţi zbura? Vă simţiţi satisfăcut în colivia dumneavoastră, la ora actuală? Aţi încercat vreodată să o lărgiţi? În ce fel? Simţiţi nevoia să regândiţi întregul concept care stă la baza coliviei în care trăiţi?

Neputinţa învăţată

În următoarele câteva zile, studiaţi-vă limbajul şi dialogul interior. Ce expresii folosiţi, de natură să vă reducă puterea, să vă minimalizeze calităţile sau să indice o lipsă a stării de libertate? (" Nu sunt bun de şef', „Prefer să mă agăţ de

Această slujbă până la pensionare", „Aş pleca într-o clipă, dar sunt mult prea responsabil ca să fac acest lucru", „Le e uşor celor cu studii superioare să vorbească de libertate. Eu sunt nevoit să accept orice muncă mi se propune").

Notaţi

Ori de câte ori vă simţiţi anxios sau frustrat la locul de muncă, notaţi acest lucru în scris. Notaţi timp de 20 de minute, cinci zile la rând, sentimentele pe care le aveţi despre viaţa dumneavoastră, înainte sau după ce v-aţi întors de la muncă. Răspundeţi în scris la întrebarea: „Ce doresc?" Apoi uitaţi de răspunsul dat.

STUDIUL ÎN GRUP Subiecte de discutat

Scrieţi câteva fraze cu unul din următoarele subiecte, apoi citiţi cele scrise şi discutaţi pe marginea lor cu ceilalţi membri ai grupului.

„Pasărea în colivie" (vezi exerciţiul de mai sus) – discutaţi în ce fel vă simţiţi prins într-o colivie.

Limitele autoimpuse.

„Cum aş proceda dacă aş putea face ceea ce doresc la locul de muncă, sau în afacerea mea?"

Scrieţi un scenariu despre felul în care ar trebui să arate viaţa perfectă – cu ce v-aţi ocupa, unde aţi locui, cu cine aţi lucra, câţi bani aţi câştiga şi ce servicii sau

produse

433

Acţiunea justă

Aţi crea? Reveniţi apoi la momentul prezent şi scrieţi ce aţi face chiar înainte de a atinge acest obiectiv final, apoi puţin înainte, ceva mai mult timp înainte, şi aşa mai departe. Spre exemplu, să spunem că v-aţi stabilit ca obiectiv producerea de legume şi fructe organice în Florida, câştigând inclusiv premii pentru produsele dumneavoastră. Chiar înainte de obţinerea premiului, culegeţi nişte roşii excepţionale care au crescut în sera dumneavoastră. Înainte de acest lucru, aţi plantat seminţele roşiilor, înainte le-aţi selecţionat, înainte aţi construit sera, înainte aţi proiectat-o, înainte aţi cumpărat proprietatea, înainte aţi semnat actele pentru noua proprietate, înainte aţi căutat o asemenea proprietate cu agentul dumneavoastră imobiliar, înainte aţi căutat prin toată Florida un loc care să vă placă, înainte v-aţi urcat în maşina dumneavoastră, înainte aţi aterizat pe aeroportul din Florida, înainte aţi cumpărat biletele de avion, înainte v-aţi decis să faceţi o excursie de prospectare, înainte aţi discutat despre ideile dumneavoastră cu prietenii, înainte aţi scris despre toate acestea în grupul din care faceţi parte. Evident, viaţa reală nu este atât de liniară, dar ori de câte ori iniţializaţi un proces, dumneavoastră vă deschideţi practic calea oportunităţilor. Încercaţi acest exerciţiu cu ajutorul grupului şi amuzaţi-vă împărtăşindu-vă reciproc visele! (Dacă doriţi să aflaţi mai multe amănunte legate de acest proces al planificării inverse, vă recomandăm cartea Barbarei Sher, Maşina viselor)

Faceţi o listă cu toate slujbele pe care le-aţi avut vreodată. Ce servicii, ce produse şi ce invenţii aţi adus pe lume? Care a fost cea mai importantă activitate lucrativă din viaţa dumneavoastră, incluzând aici şi muncă voluntară? Nu

434

Transformarea muncii şi a afacerilor

Fiţi modest! Care a fost lucrul cel mai amuzant pe

care l-aţi făcut vreodată, pe bani? Care a fost munca de care v-a părut cel mai rău? Spuneţi-le prietenilor dumneavoastră cine aţi fost şi ce aţi făcut până acum. Această tehnică este mai eficientă în grupuri de 3-4 persoane decât în grupul mare, dar puteţi proceda aşa cum vi se pare mai bine. Scopul acestui exerciţiu este de a asculta (fară comentarii) şi de a le dărui energie celorlalţi, lăsând subconştientul dumneavoastră să preia elementele cele mai interesante. Un simplu amănunt este uneori suficient pentru a declanşa un gând, un sentiment sau o intuiţie care aştepta de multă vreme să iasă la iveală.

Care sunt cei trei factori pe care îi consideraţi absolut critici pentru fericirea dumneavoastră la locul de muncă? De ce? Care sunt cele trei valori pe care le consideraţi cele mai importante la locul dumneavoastră de muncă? De ce?

435

Capitolul 11

ACŢIUNEA ÎN GRUP PE NIVELUL CELEI DE-A ZECEA VIZIUNI

„înţelegeţi ce se petrece? A întrebat Charlene. Noi ne vedem acum exact aşa cum suntem, pe nivelul nostru suprem, iară proiecţia emoţională a vechilor noastre temeri”.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII157

MINŢILE CARE GÂNDESC LA FEL CREEAZĂ ENERGIE

Vă mai amintiţi cuvintele lui Iisus. „Ori de câte ori vă veţi aduna câte doi, sau mai mulţi, Eu voi fi cu voi”? Ori de câte ori ne adunăm, două sau mai multe persoane care gândim la fel, noi simţim o conexiune misterioasă. Acest curent energetic este spiritul divin. După cum au prezis Profeţiile de la Celestine, oamenii independenţi, orientaţi către idealuri

Lupul. Deschizătorul de drumuri

Acţiunea justă

Spirituale, se găsesc unii pe alţii, chiar dacă nu este vorba decât de o după-amiază sau de câteva zile, şi creează astfel o reţea informală care se întinde pe întreaga planetă. Ne întâlnim la conferinţe, seminarii, în pacuri sau în casele noastre. Ne adunăm, apoi ne dispersăm, dar stabilim o conexiune telepatică prin idealul nostru cojnun. Ne citim reciproc articolele, scrisorile şi cărţile. Suntem din ce în ce mai mulţi.

SLUJITORII ACESTEI LUMI

De-a lungul istoriei, umanitatea a simţit impactul produs de marile minţi, de oamenii de geniu, dar şi de grupuri inspirate, precum a fost cel al părinţilor fondatori ai Statelor Unite, oameni educaţi esoteric şi având o profundă spiritualitate, care au schimbat destinul a milioane de oameni, în afara figurilor cunoscute ale istoriei au existat mii şi mii de alţi oameni, anonimi, care au lucrat la scară planetară pentru integrarea, ghidarea şi menţinerea Viziunii asupra Lumii. Una din premisele care li se cere sufletelor care optează pentru ridicarea nivelului de conştiinţă al umanităţii este aceea de a fi capabile să-şi urmeze independent propria misiune spirituală, de a fi capabile să-şi urmeze înţelepciunea interioară şi să respecte legătura intimă cu spiritul fară a avea nevoie de o autoritate sau de o organizaţie exterioară care să le fixeze anumite standarde. Câteodată, aceşti oameni caută maeştri, citesc cărţi, se antrenează prin diferite metode, dar îşi păstrează în permanenţă interesul faţă de unitatea lumii şi de adevărurile simple, excluzând separatismul şi dogmele.

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Fiinţele spirituale din Lumea de dincolo sunt conştiente de eforturile şi de contribuţia acestor lucrători pentru binele lumii, deşi ei nu urmăresc să obţină recunoaşterea lumii exterioare. Şi dumneavoastră îi cunoaşteţi, chiar dacă nu neapărat într-un mod conştient; se poate spune chiar că aţi fost atras dumneavoastră înşivă pe această cale; altminteri, nu aţi fi citit cărţi de genul celei de faţă.

Pe măsură ce vă veţi racorda din ce în ce mai mult la Şinele superior, veţi deveni tot mai conştienţi de dimensiunile în care trăieşte acesta. Vă veţi putea uni în mod conştient cu comunitatea fiinţelor superioare din care Şinele dumneavoastră superior face deja parte.

Unul din înaltele idealuri ale acestei comunităţi de suflete superioare este acela de a lucra cu Mintea Universală şi cu Voinţa Universală pentru a asista viaţa aflată în evoluţie. Ele lucrează continuu pentru trezirea fiinţelor umane… Orice chemare în ajutor este auzită de ele… Atunci când le solicitaţi asistenţa, ele vă asigură toate resursele de care aveţi nevoie, fără să precupeţească nimic.

În lumile superioare nu există sentimentul separării. Toate fiinţele contribuie în egală măsură şi ori de câte ori pot la crearea binelui comun, la fel cum procedaţi şi voi atunci când vă strângeţi mai mulţi pentru a crea anumite lucruri importante în realitatea voastră.

Sanaya Roman, Creşterea spirituală

Discutând despre situaţia evoluţiei planetare prin anii ’40, Alice A. Bailey a scris: „Ei, slujitorii acestei lumi, se regăsesc în fiecare naţiune, fiind aleşi, dar nu de Ierarhia care

Acţiunea justă

Ne supraveghează sau de anumiţi Maeştri, ci de amploarea răspunsului lor la oportunităţile spirituale… Ei se nasc în toate grupurile, în toate bisericile şi în toate partidele, fiind astfel cu adevărat reprezentativi. Acţiunile

lor nu se nasc din ambiţii şi orgolii personale, ci din altruismul serviciilor lor. Îşi croiesc calea către vârf în toate domeniile cunoaşterii umane, nu din cauza insistenţei cu care îşi promovează ideile, descoperirile şi teoriile, ci pentru că viziunea lor şi interpretarea pe care o acordă adevărului sunt atât de ample, încât ei văd mâna lui Dumnezeu în tot ceea ce se petrece... Principalele lor calităţi sunt puterea de sinteză, de globalizare, şi intelectul rafinat. Nu respectă nicio altă dogmă decât crezul Fraternităţii, care are la bază Viaţa unică. Nu recunosc nicio altă autoritate decât pe aceea a sufletului lor, şi niciun alt Maestru decât grupul căruia îi slujesc şi umanitatea, pe care o iubesc profund. Ei nu şi-au creat bariere în jurul lor, fiind guvernaţi numai de toleranţă, de o mentalitate sănătoasă şi de bun simţ. Îşi recunosc imediat semenii şi egalii, şi ştiu când stau umăr la umăr cu ceilalţi lucrători pentru salvarea umanităţii... îi recunosc de asemenea pe membrii grupului din care fac parte în toate domeniile – politic, ştiinţific, religios şi economic – cărora le transmit semnul recunoaşterii, întinzându-le mâna lor de frate" 158.

Jung a descris cadrul ideal în care sufletul îşi poate desfăşura activitatea ca pe un vas alchimic ce conţine toate materialele sufletului. Prietenia este un asemenea vas, menţinând laolaltă materialele sufletului indiferent de activităţile acestuia.

În clipele de luptă emoţională, primii la care apelăm sunt prietenii noştri, conştienţi că cele mai intime probleme

Sufleteşti sunt sigure dacă le împărtăşim unui prieten, fără ca relaţia noastră să se clatine, indiferent cât de dureroase sau de ciudate sunt gândurile ori sentimentele noastre.

Thomas Moore, Suflete-pereche: celebrarea misterelor iubirii şi ale relaţiilor interumane

De îndată de ne dăm seama că nu suntem singuri şi

că ne îndreptăm către menirea pentru care ne-am născut, noi intrăm în rezonanţă cu inteligenţa universală. Ce se înţelege prin această inteligenţă universală? Conceptul de minte universală pare abstract, până când ajungem să înţelegem că el reprezintă curentul subtil care ne uneşte pe toţi. Noi experimentăm direct mintea divină prin intuiţiile noastre, prin coincidenţe, şi de cele mai multe ori prin mesajele pe care le primim de Ia alţi oameni. În acest moment, după cum afirmă a Şaptea Viziune, suntem integraţi în fluxul energiei cosmice. Faptul că uneori lucrurile par să evolueze prea lent nu trebuie să ne descurajeze, ştiind că ciclurile de „progres11 alternează cu cele de integrare (fazele de platou). Ambele cicluri fac parte din acelaşi flux.

INSPIRAŢI DE IDEAL

Imaginaţi-vă că aţi realizat brusc care este menirea pentru care v-aţi născut. Cum vă simţiţi? Probabil că sunteţi entuziasmaţi, văzând unde vă va conduce acest ideal, persoanele cu care vă veţi întâlni de-a lungul căii, ajutorul pe care îl veţi primi pentru a vă duce la bun sfârşit sarcina. Percepţia pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni este amplificată

De simţul (intuiţia) menirii personale. Atunci când suntem inspiraţi, noi „ne urmăm calea sincronă, ajungând exact la locul potrivit pentru noi, în cadrul societăţii de care aparţinem159”. Atunci când ne aflăm pe calea cea bună, nu trebuie să ne spună nimeni; noi ştim intuitiv acest lucru.

Aţi fost vreodată la o ghicitoare care v-a prezis că: „Vă veţi întâlni cu un străin”? Dincolo de scepticismul firesc, nu aţi simţit un mic fior, speranţa că va fi un străin misterios, care vă va deschide uşile destinului? Oricât am râde noi de ghicitoare, nu este mai puţin adevărat că ne întâlnim uneori cu străini, pe stradă, într-o cafenea, în parc, pe o bancă, la un concert de rock, în tren sau în magazinul de pantofi. Se întâmplă uneori să ne întâlnim cu

asemenea slujitori misterioşi ai lumii, chiar să vorbim cu ei, după care dispar în ceaţă.

LEGAŢI PRIN IDEALUL COMUN

Deşi suntem legaţi printr-un ideal comun şi printr-o comunicare telepatică, nu întotdeauna ne regăsim în grupuri formale împreună cu semenii noştri. Spre exemplu, la un seminar ţinut în Mount Shasta de Carol Adrienne şi terapeuta Donna Hale, o femeie de vârstă mijlocie, pe care o vom numi în continuare Janice, ne-a împărtăşit o experienţă trăită de ea. În timp ce urca muntele împreună cu o prietenă, s-a oprit la o parcare, ca să admire peisajul. În acea perioadă a anului zona era pustie, dar când s-a întors să se uite prin fereastra maşinii, a văzut un om care se apropia. Fără să se teamă, deşi era vorba de un străin într-o zonă pustie, Janice a început să asculte ce-i spunea străinul. „Mi-a spus că m-am

Născut cu o anumită menire şi că îmi voi schimba în curând direcţia în care mă îndrept. Mi-a povestit şi alte lucruri, de pildă cât de important este să nu-ţi fie teamă, să-ţi deschizi inima, şi că în viaţa mea vor apărea oameni noi. Nu ştiu de ce, dar toate acestea mi se păreau cât se poate de naturale, deşi eram uimită să constat că ştie atâtea lucruri despre mine!" Apoi, Janice şi-a continuat fascinanta istorie: „Tot timpul cât a durat această conversaţie, prietena mea stătea liniştită la volan. Îmi dădeam seama că priveşte undeva în zare, dar nu a spus nimic, până când străinul a dispărut subit. În jur nu existau tufişuri sau locuri în care s-ar fi putut ascunde. A dispărut pur şi simplu. Pe faţă îmi curgeau lacrimi, amintin- du-mi iubirea cu care mi-a vorbit". Noi nu ştim niciodată când sau unde vor apărea miracolele în viaţa noastră, dar de multe ori acestea vin prin intermediul altor persoane.

Sufletul are nevoie de multe tipuri de vase şi de spaţii pentru a putea lucra zilnic cu materialele brute pe care i le prezintă viaţa. Prietenia este una din cele mai eficiente şi mai preţioase din aceste containere.

Thomas Moore, Suflete-surori: celebrarea misterelor iubirii şi ale relaţiilor interumane

CE ESTE UN GRUP ALCĂTUIT PE NIVELUL CELEI DE-A ZECEA VIZIUNI?

Atunci când vorbim de grupuri pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni, ne referim mai degrabă la un proces decât la o formă. După ce au citit Profeţiile de la Celestine, foarte

Mulţi oameni au creat grupuri de studiu. Pe de altă parte, ideea de grup pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni nu are nimic de-a face cu studierea Profeţiilor de la Celestine, deşi unii oameni pot face şi acest lucru, dacă doresc. Aşa cum am mai spus, majoritatea sufletelor se nasc în grupuri, în aceeaşi perioadă, pentru a putea lucra împreună. Munca lor poate lua forma unui obiectiv major, cum ar fi construirea unui centru de sănătate, conservarea mediului, promovarea unei noi viziuni în domeniul unei anumite politici, sau într-un domeniu profesional. În alte cazuri, grupurile se pot aduna pentru un scop punctual, cum ar fi studierea anumitor cărţi, susţinerea eforturilor unuia dintre membri, sau găsirea unor soluţii noi.

…adevărata măreţie nu are nimic în comun cu activităţile unui Alexandru cel Mare, luliu Cezar, Napoleon sau Hitler, ci le aparţine mai degrabă celor care văd viaţa, umanitatea şi lumea că un tot integrat, interconectat, armonios şi cooperant. Va veni vremea când cei care luptă pentru această unitate şi care educă rasa umană după Principiile Armoniei şi ale relaţiilor juste dintre oameni vor fi recunoscuţi ca adevăraţii eroi ai umanităţii.

Alice A. Bailey, Razele şi iniţierea

Cel de-al doilea concept care stă la baza grupurilor aflate pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni se referă la faptul că pentru a-şi îndeplini misiunea, aceşti oameni trebuie să îşi dorească şi să fie capabili să funcţioneze mai conştient atunci când sunt împreună şi mai telepatic atunci când sunt despărţiţi. Oamenii trebuie să fie dornici să se

autoeduce şi să rostească

444

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Adevărurile pe care le experimentează, având credinţa că fiecare contribuţie a lor va fi integrată în nouă Viziune asupra Lumii. Mai devreme sau mai târziu, fiecare om va tânji după mai multă linişte pentru reflecţie şi meditaţie (calea către inteligenţa universală), căci primirea intuiţiilor va deveni o preocupare preferată de departe multora din actualele noastre obişnuinţe!

REŢEAUA INSPIRATĂ

Noi credem că o mare parte din schimbările care vor veni în următoarele decenii vor fi generate de oamenii care vor lucra împreună, şi mai puţin de indivizi izolaţi care vor avansa pe cont propriu. Aţi simţit vreodată dorinţa de a iniţia un centru de vindecare? De a învăţa japoneza? De a lucra cu copiii? Vă doriţi să faceţi ceva util, dar nu ştiţi de unde să începeţi?

Dacă doriţi să aflaţi mai multe despre metodele practice care vă pot ajuta să vă descoperiţi menirea în viaţă sau să iniţiaţi un grup de sprijin, vă recomandăm cartea lui Mark Bryan, Calea artistului: calea spirituală către o mai mare creativitate (despre care am vorbit şi în Ghidul practic la Profeţiile de la Celestine), sau una din cărţile Barbarei Sher. Primele două cărţi ale lui Sher, scrise în colaborare cu Annie Gottlieb, Maşina dorinţelor: cum poţi obţine ceea ce îţi doreşti cu adevărat şi Lucrul în echipă!: crearea grupurilor de sprijin vă poate garanta succesul, precum şi ultima ei carte, Trăieşte viaţa pe care ţi-o doreşti, în zece lecţii uşoare, pas cu pas, descriu felul în care poate fi creat un grup de studiu care vă

445

Acţiunea justă

Poate ajuta să vă descoperiţi şi să implementaţi dorinţele dumneavoastră cele mai intime. Metodele celor două autoare, concepute astfel încât să creeze o reţea de oameni în interiorul căreia să se producă schimburi reale şi eficiente de energie şi de talente, au capacitatea de a

doborî barierele care îi separă de obicei pe oamenii care nu se cunosc. Procesul grupului vă impune o anumită precizie atunci când cereţi ceea ce doriţi de la viaţă şi vă oferă sprijinul energetic necesar pentru a vă duce planurile la îndeplinire. Grupul acţionează ca un element de feed-back şi ca un factor de sprijin, încurajându-vă să duceţi la bun sfârşit ceea ce v-aţi propus.

Ori de câte ori daţi un telefon, vă întâlniţi întâmplător cu un prieten sau beţi o cafea cu un coleg, împărtăşiţi-i visul dumneavoastră. Cereţi-i idei.

Barbara Sher şi Annie Gottlieb, Lucru! În echipă!

Aceste cărţi prezintă numeroase poveşti de succes ale unor oameni obişnuiţi care şi-au împlinit visele, au publicat cărţi, şi-au descoperit talente ascunse, s-au mutat în alte ţări, au început afaceri sau au clădit o comunitate de prieteni. Metodele indicate de Cameron, Bryan şi Sher amplifică nivelul energetic, stimulează sucurile creatoare (unele din cele mai bune soluţii se nasc din sugestiile cele mai neverosimile) şi îi deschid pe oameni faţă de fluxul energiei cosmice şi al sincronicităţilor.

Unul din exemplele prezentate în Lucrul în echipă! Dovedeşte puterea intenţiei şi felul în care aceasta atrage soluţii sincrone. „Directorul de publicitate al unei universităţi

Urma să-şi petreacă vacanţa în Iugoslavia. Ea dorea să ia cu ea un mic dicţionar sârbo-croat, ca să Ic poată spune bună ziua oamenilor din acea ţară pe limba lor. O raită pe la librăriile locale nu a condus-o însă la niciun rezultat. Ca o ultimă soluţie, ea i-a povestit colegilor de la birou ce problemă are, fară să spere însă prea mult că aceştia o vor putea ajuta. Peste numai două zile, pe biroul ei se aflau nu unul, ci două dicţionare sârbo-croate diferite.

Eşti tentat să crezi că oamenii nu te pot ajuta, dar vei fi uimit să vezi de ce sunt în stare aceştia. De aceea, sfatul

meu este să le cereţi întotdeauna ajutorul. Nu vă limitaţi numai la cei care credeţi că ştiu despre ce este vorba. Întrebaţi-i pe toţi. Nu ştii niciodată de unde sare iepurele160”.

Un alt exemplu legat de un proiect care nu s-ar fi realizat niciodată fară ajutorul primit din reţea a venit de la o femeie pe nume Andrea, care a povestit: „Principalul lucru pe care l-am făcut a fost să vorbesc – să vorbesc non-stop despre proiect, ori de câte ori aveam ocazia. Oamenii mă ascultau şi spuneau ’O, da!’… şi cei mai neaşteptaţi dintre ei veneau cu soluţii… Am încercat să scot prima noastră broşură… dar nu a fost posibil… Pe neaşteptate, a apărut un prieten, care m-a ajutat cu logo-ul publicitar… mi s-a sugerat să introduc o listă cu casele de asistenţă socială din Florida, cineva de la contabilitate mi-a dat o asemenea listă… M-am dus la Centrul Fundaţiei pentru o bursă de cercetare, dar am fost foarte intimidată. Stăteam acolo, înconjurată de un maldăr de cărţi, când am dat nas în nas cu cineva pe care nu l-am văzut de cinci ani şi care era specializat în obţinerea de grant-uri! S-au întâmplat tot felul de lucruri ciudate… coincidenţe care nu mai încetau să se producă! Printre altele,

447

Acţiunea justă

Am descoperit că oamenilor le place să le ceri sfatul. Foarte puţini oameni fac acest lucru, aşa că se simt flataţi161

SERVICIU Şi SPRIJIN

Dacă sunteţi atras de ideea de a lucra împreună cu alţii pentru un scop comun, dar nu ştiţi către ce domeniu să vă îndreptăţi, stabiliţi-vă ferm intenţia de a merge pe calea descoperirii. Solicitaţi inspiraţii şi exemple, care vor veni la dumneavoastră prin articole de ziar, rapoarte ale agenţiilor de presă, pe calea undelor radio sau din alte surse. Mii de oameni cunosc nevoile comunităţii lor locale şi vorbesc despre ele. De multe ori, schimbările sunt iniţiate de preocuparea acestor comunităţi, nu de un decret legislativ.

Delfinii comunică în grup, chiar sub suprafaţa apei, înainte de a trece la acţiune în grup. Biologii marini care au studiat viaţa delfinilor afirmă că fiecare membru al grupului contribuie la această conferinţă comună.

L.M. Boyd, Plasa de pescuit

Atunci când o problemă ne afectează viaţa de zi cu zi, suntem mai predispuşi să trecem la acţiune. Intervievată în Către o nouă Viziune asupra Lumii, Dr. Beverly Rubik a dat un exemplu de public informat care poate influenţa autorităţile politice şi ştiinţifice. Ea a citat studiul efectuat de Robert Becker în anii 70, care a demonstrat apariţia unor efecte biologice profunde ca urmare a expunerii la câmpuri electromagnetice slabe. Becker era preocupat de familiile

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Care trăiesc lângă liniile de tensiune de mare voltaj, dar nu a putut obţine fonduri guvernamentale pentru cercetare, iar militarii au interzis publicarea unei mari părţi a studiului său. Rubik povesteşte: „De aceea, el a scris câteva cărţi de popularizare pe marginea subiectului, care au trezit interesul şi conştiinţa marelui public. Oamenii au început să-şi exprime deschis preocuparea faţă de riscul de a se îmbolnăvi de cancer, adresându-se congressmen-ilor lor, astfel încât în curând, Becker a primit bani pentru cercetare. Când grupurile mari de consumatori încep să facă gălăgie, schimbările apar rapid. Aş zice că este o strategie excelentă pentru o schimbare a paradigmei în lumea de astăzi, indiferent dacă este vorba de medicină sau de tehnologia noilor energii162*1.

Există o comunitate spirituală, alcătuită din numeroase fiinţe superioare, care lucrează împreună pe planurile subtile.

Dacă una dintre ele începe un proiect, acesta devine preocuparea tuturor. Nimeni nu crede acolo că munca trebuie făcută de unul singur.

Sanaya Roman, Creşterea spirituală

Un alt exemplu recent de trecere la acţiune mobilizată de consumatori se referă la schimbarea

profundă care s-a petrecut pe fluviul Rin, folosit timp de decenii drept „canal de colectare al Europei** şi considerat complet mort în anul 1970. Un eveniment catastrofic care s-a produs în anul 1986 a ucis tone de peşti în apa oceanului şi a creat o alertă a apei potabile pentru circa 50 de milioane de oameni. Abia atunci a devenit chestiunea mediului o problemă politică arzătoare. „Companiile au înţeles că trebuie să îşi schimbe

Comportamentul dacă nu doresc să fie boicotate de consumatori şi să îşi piardă astfel profiturile… Dându-şi seama că eforturile de protejare a mediului înconjurător va îmbunătăţi relaţiile cu consumatorii, fabricile de produse chimice situate de-a lungul Rinului au donat sute de milioane de dolari centrelor de cercetare universitare care căutau noi metode de protejare a fluviului. ’Astăzi, toţi vor să fie consideraţi băieţi buni, afirmă Gobillon [directorul agenţiei apelor din Rhine-Meuse], Este o mare diferenţă faţă de zilele când toate companiile încercau să-şi reducă costurile pe seama mediului în care trăim’” 163. Toate aceste schimbări s-au produs ca urmare a trezirii conştiinţei de grup, dar fară să existe o structură formalizată a acestei conştiinţe.

SALTURI Şi BARIERE

Activităţile grupurilor informale devin din ce în ce mai numeroase. Potrivit unui articol recent din Noetic Science Review, există astăzi o reţea uriaşă de oameni preocupaţi de tot felul de subiecte, personale, locale sau globale. Institutul pentru Ştiinţe Noetice enumeră 275 de asemenea grupuri, de trei ori mai multe decât cu doi ani în urmă. „Robert Wuthnow, de la Universitatea Princeton, afirmă că patru din zece adulţi americani participă la diferite grupuri voluntare de mici dimensiuni. Asta înseamnă aproximativ 75 de milioane de oameni şi circa 3 milioane de grupuri de mici dimensiuni, printre care se numără grupuri de studiere a Bibliei, programe în 12 paşi, grupuri de ajutor reciproc etc. La fel ca şi alţi comentatori

ai necesităţii existenţei unei voci civice,

450

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Wuthnow afirmă: ’Numărul mare de oameni implicaţi în grupuri de mici dimensiuni, profunzimea implicării lor, amploarea afecţiunii pe care şi-o poartă reciproc şi gradul de expansiune în comunitate… reprezintă unul din principalii factori de coeziune ai societăţii în care trăim’1’164.

Am sunat-o pe Carrie Timberlake, o asistentă care ţine un curs privat de Jin Shin Jiutsu în Mill Valley, California. Timberlake a condus în ultimii patru ani un grup informai preocupat de subiecte diverse, precum Feng Shui, tehnici vindecătoare orientale, principii spirituale, pământul se schimbă, locuri ceremoniale păgâne şi visarea lucidă. Iată ce ne-a spus ea: „Unul din lucrurile care îmi plac cel mai mult într-un grup este revelarea puterii ascunse în fiecare din membrii săi. Atunci când ai un grup, aproape că poţi vorbi de o entitate separată. Deşi acceptăm cu toată deschiderea provocarea punctelor de vedere diferite, înţelegerea prevalează întotdeauna în faţa neînţelegerilor. Faptul că sunt integrată într-un grup mă ajută să îmi afirm propriul progres şi să învăţ infinit mai multe lucruri decât aş fi reuşit singură”.

Revelaţiile aduc informaţii referitoare la realitatea înconjurătoare din care facem cu toţii parte, despre planul global pentru umanitate şi despre menirea noastră superioară. Intuiţiile şi viziunile interioare ne ajută să învăţăm mai multe despre calea pe care ne aflăm, despre misiunea pe care o avem şi despre paşii pe care urmează să-i întreprindem.

Revelaţiile ne oferă explicaţii asupra lucrurilor dintr-o perspectivă superioară, mai înţeleaptă… Ele ne ajută să descoperim treptat semnificaţia vieţii, scopul pentru care a fost creat universul, şi „de ce”-ul din spatele „ce”-ului. Fiecare

451

Acţiunea justă

Revelaţie ridică un văl între dimensiunea de care aparţinem şi dimensiunile superioare, oferindu-ne piese noi din marele puzzle.

Sanaya Roman, Creşterea spirituală

Grupul lui Timberlake este prezentat, alături de altele, în buletinul Institutului pentru Ştiinţe Noetice, o organizaţie non-profit fondată în anul 1973 de astronautul Edgar Mitchell cu scopul de a afla mai multe despre natură şi despre potenţialul minţii şi spiritului, şi de a aplica această cunoaştere pentru îmbunătăţirea stării de sănătate a oamenilor şi a vieţii pe pământ. Cuvântul „noetic" derivă din grecescul nous, referindu-se la diferitele modalităţi de cunoaştere. Numărul membrilor institutului a crescut de la 2.000 în anul 1984, la peste 50.000 în prezent, din toată lumea. Dacă sunteţi interesat de aceste probleme şi doriţi să cunoaşteţi alte suflete similare, consultaţi referinţele de la sfârşitul acestei cărţi. Este o inspiraţie numai să citeşti fişele personale ale membrilor în catalogul institutului. Timberlake mai spunea: „Atunci când oamenii se hotărăsc să participe la anumite seminarii se produc sincronicităţi uimitoare. De multe ori vin oameni numai pentru un seminar, ca să vadă despre ce este vorba, dar tocmai atunci subiectul atins şi vorbitorul se adresează parcă problemelor lor personale, sau se întâmplă ca ei înşişi să vină cu completări interesante pentru restul grupului".

AUTOORGANIZAREA

Principiul fundamental care stă la baza grupurilor aflate pe nivelul Viziunilor a Opta şi a Zecea este principiul auto-

Organizării. Atunci când oamenii se strâng dintr-un interes personal sincer, dorind să-şi împărtăşească experienţele cu alţii şi să creeze astfel o viziune comună, se petrec adevărate minuni. Sincronicităţile abundă, iar uşile par să se deschidă de la sine. Viaţa evoluează în mod natural din haos şi dezordine, îndreptându-se către un nivel din ce în ce mai înalt de organizare. Când oamenii îşi

urmează propria viziune şi de interese comune, ei nu au nevoie de un lider de grup. Intenţia comună este suficientă pentru a-i conduce pe fiecare acolo unde doresc să ajungă. De multe ori, intrarea într-un grup se produce tocmai atunci când simţim nevoia să germinăm seminţele unei intenţii noi.

De fiecare dată când exersaţi mental ce doriţi să le spuneţi oamenilor, dumneavoastră trimiteţi energie celor cu care veţi interacţiona. De multe ori, aceste exerciţii mentale se fac cu scopul de a comunica pe un nivel mai profund şi mai plin de compasiune. Dacă veţi practica în mod conştient această exersare mentală, relaţiile dumneavoastră cu ceilalţi vor deveni mult mai limpezi.

Dacă faceţi asemenea repetiţii mentale numai pentru a vă auto-proteja sau pentru a vă justifica, ori pentru a obţine ceva de la o altă persoană, veţi constata că atunci când vorbiţi efectiv cu ea vă veţi simţi stânjenit. Comunicarea nu va fi completă, conducând la noi pierderi de energie, şi poate chiar la noi lupte în viitor.

Sanaya Roman, Amplificarea puterii personale prin Creşterea lucidităţii

În viziunea lui Dee Hock, fondatorul cărţilor de credit VISA Internaţional, cea mai puternică şi mai creatoare formă

De organizare socială în lumea de astăzi este ceea ce el numeşte sistemul „haordonat”, care întruneşte simultan caracteristicile ordinii şi haosului. Grupurile de pe nivelul celei de-a Opta Viziuni sunt deopotrivă flexibile şi non-ierarhice. Margaret Wheatley, autoarea cărţii Conducerea şi noua ştiinţă, afirmă: „O mare parte din organizarea comunităţii începe în grupurile informale. Într-o lume care se auto-organizează, este necesar să ne gândim din ce în ce mai mult la conexiunile locale dintre oameni, lăsându-i să îşi creeze propriile soluţii de care au nevoie. Tot ce avem de făcut este să le creăm condiţii pentru ca ei să se asocieze, pentru a-şi structura un simţ al sinelui, al menirii

personale. Mai departe, vor face singuri ce este mai bine pentru ei 165”.

Peter Senge, autor al cărţii A cincea disciplină: arta şi practica învăţării organizaţiei, vorbeşte despre alte aspecte ale artei conducerii, mai presus de ceea ce înţelegem de regulă prin viziune, convingere profundă şi angajament: „... singura conducere care contează este cea a grupurilor. Personal, cred cu tărie acest lucru. Zilele conducătorului- erou individual au trecut. La ora actuală nu avem nevoie de eroi mai buni, ci de grupuri de oameni capabile să conducă şi să se susţină singure. Pornind de la această premisă, mai există un aspect al artei de a conduce, iar acesta se referă la capacitatea de a stimula şi de a organiza inteligenţa colectivă, în care nu contează atât viziunea sau convingerea personală asupra lucrurilor, cât cea comună166”.

Întrebarea care se pune este cum poate o Echipă de Succes să ridice problemele de interes comun... fără a fi

454

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Prinsă în capcana confesiunilor şi obsesiilor personale, şi fară a se cantona în acele zone riscante care necesită o pregătire profesională... în aceste cazuri, empatia se manifestă ca strategie. Toată lumea ascultă timp de câteva minute, după care pune trei întrebări: „Ce vrei să faci?”, „Ce te împiedică să faci acest lucru?” şi „Cum te putem ajuta?”

Barbara Sher şi Annie Gottlieb, LucruI în echipă! Crearea grupurilor de sprijin poate garanta succesul

CERCURILE DE STUDIU

„Acum doi ani aveam cercuri de studiu în patru oraşe, ne-a spus Molly Barrett, coordonator de proiect şi editor adjunct la Centrul pentru Resurse al Cercurilor de Studiu. Astăzi există Cercuri în 80 de oraşe”. Create de Paul Aicher, inginer şi om de afaceri („Noi îl considerăm un filantrop vizionar11, spunea Barrett), cercurile de studiu nu sunt altceva decât grupuri de discuţii din comunităţile locale care promovează ceea ce ei numesc „democraţia

deliberativă11. „Am observat că deşi cercurile de studiu nu impun crearea unui consens, oamenii ajung în mod voluntar la acesta. Ei caută numitorul comun chiar şi în chestiuni în care părerile sunt profund divizate, precum cele legate de rasă. Membrii noştri construiesc practic comunităţi11.

Puteţi deveni mai conştienţi de efectul pe care îi au asupra dumneavoastră oamenii dacă vă veţi contempla

Gândurile. Fiţi atenţi la ceea ce gândiţi atunci când vă aflaţi în preajma unor oameni diferiţi.

Atunci când te afli în preajma unei anumite persoane, constaţi că îţi este foarte uşor să te gândeşti la iubire, la transformarea şi frumuseţea universului. Atunci când te afli în preajma altei persoane, te gândeşti fără să vrei la cât de dificile sunt lucrurile, viaţa, sarcinile care te aşteaptă în viitor.

Monitorizaţi-vă gândirea atunci când vă aflaţi în preajma oamenilor şi atunci când sunteţi singur. Dacă nu ştii cum să gândeşti atunci când eşti singur, nu vei putea să recunoşti efectul pe care îl au alte persoane asupra gândurilor tale.

Sanaya Roman, Amplificarea puterii personale prin

Creşterea lucidităţii

Barrett ne-a mai povestit că cu doi ani în urmă, primarul din Limă, Ohio, era conştient că avea o problemă: cea rasială. Nici chiar oamenii bisericii (de rase diferite) nu vorbeau unii cu ceilalţi. Utilizând formatul Cercurilor de Studiu, în oraş au apărut congregaţii mixte şi circa 1.500 de oameni au intrat în dialog. Schimbările care au decurs din apariţia acestor cercuri au fost atât de fundamental pozitive încât oraşul a mers chiar mai departe, incluzând în această coaliţie şi forţele poliţiei. Cercurile de Studiu îşi au originea într-o mişcare care s-a declanşat în Chautauqua, când liderii şi-au propus să informeze şi să educe populaţia rurală, în mare parte analfabetă. „în Cercurile de Studiu toată lumea are acelaşi

drept la cuvânt, afirmă Barrett, iar discuţia începe de la descrierea felului în care fiecare membru a integrat în viaţa

456

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Să subiectul propus. Spre exemplu, dacă subiectul ales este reforma educaţională, le sugerăm oamenilor să vorbească despre propria lor educaţie, despre ceea ce le-a plăcut la sistemul educaţional şi despre ceea ce ar dori să schimbe. Din cauza diversităţii oamenilor, care sunt de toate vârstele şi profesiunile, ai astfel şansa să asculţi care sunt valorile altor persoane şi felul în care gândesc aceştia11. Interesant este că deşi oamenii vin voluntar la aceste cercuri, nu se creează niciodată o mare polarizare în jurul diferitelor chestiuni. După procesul lui O. J. Simpson, în Los Angeles s-au creat circa 150 de cercuri de studiu, în încercarea de a mai uşura tensiunea care a apărut în oraş. Oamenii şi-au dat seama că o oră şi jumătate (cât dura o şedinţă) nu era suficientă pentru a discuta despre toate problemele comunităţii; de aceea, s-a creat un program permanent. Din câte afirmă Barrett, întregul Departament de Servicii Umane din Ohio participă astăzi la Cercuri de Studiu, având un plan pe doi ani de includere a tuturor participanţilor. „A durat ceva timp până când s-a instaurat un climat de încredere, dar în cele din urmă au ieşit la iveală câteva lucruri uimitoare. Spre exemplu, oamenii din Utica, New York, au ţinut o serie de cercuri pe tema relaţiilor interrasiale, fară ca noi să ne dăm seama ce se întâmplă. După o vreme, ne-au sunat ca să ne mulţumească pentru iniţiativa noastră. Existau deja sute de oameni implicaţi în subiectul relaţiilor interrasiale, iar atunci când s-a produs următorul incident rasial de amploare, ei au ştiut cum să procedeze. Discutaseră deja unii cu ceilalţi, s-au întâlnit cu primarul şi cu circa 500 de oameni, aşa că în locul unei confruntări, conflictul s-a aplanat rapid11.

457

r

Acţiunea justă

DE CE AU SUCCES GRUPURILE CONŞTIENTE?

Aţi trăit vreodată experienţa participării la un grup orientat către un proiect, după care aţi renunţat din cauză că vă simţeaţi frustrat, dintr-un motiv sau altul, să spunem din cauza unei persoane care secătuia energia grupului vorbind prea mult, emiţând pretenţii prea mari său fiind prea critic? Sau poate că grupului îi lipsea direcţia, astfel încât după discuţii interminabile nu se întâmpla nimic. Vă puteţi întreba pe bună dreptate: dacă ar fi să aplicăm principiile noastre spirituale, cum putem crea un grup care să funcţioneze armonios şi eficient? Ce trebuie să facem, sau ce trebuie să căutăm?

INTERESELE PERSONALE

A fi „spiritual" într-un grup înseamnă să participi la şedinţele acestuia nu numai cu mintea, ci şi cu inima (cu spiritul). Secretul coeziunii unui grup constă în respectarea nevoilor personale ale membrilor acestuia. Dacă grupul nu discută nimic de interes personal pentru tine, nu ai cum să te simţi integrat în el. Noi facem numai ceea ce ne interesează să facem. Spre exemplu, Francinc, editor coordonator, a cărei soră are un copil cu un handicap de învăţare, a creat un grup educaţional pentru copiii cu handicap, care să se ocupe de aceştia după orele de la şcoală, dar să-i includă şi pe părinţii lor. Ea ne-a povestit: „Atunci când privesc feţele acelor copii încercând să citească sau amuzându-se de poveştile respective, consider că a meritat fiecare minut pe

Care l-am investit în acest grup. Ştiind că pot să-i ajut pe aceşti părinţi, care se simt de multe ori obosiţi şi depăşiţi de evenimente, mă face să mă simt o persoană mai bună". Deşi acţiunile ei sunt în mod evident altruiste, Francine ne-a dat şi o altă motivaţie: „Am iubit întotdeauna cărţile şi ideile, şi nu aş fi dorit ca nepoata mea să nu aibă acces la ele. Pe de altă parte, îmi place la nebunie să

încerc să rezolv problemele care apar”. Dar mai presus de orice, dragostea pentru lectură, limbaj şi predare a lui Francine s-a cuplat cu iubirea ei pentru sora şi nepoata sa; din fuziunea acestor două interese s-a născut grupul respectiv.

Impulsurile şi interesele noastre interioare ne arată ce trebuie să facem şi încotro trebuie să ne îndreptăm. Conştientizaţi aceste impulsuri, indiferent dacă este vorba de grădinărit, remodelare, organizare, reciclare, actorie, divertisment, sport, idei spirituale, cântarea imnurilor religioase sau cumpărăturile de la second hand. Oricare ar fi interesele dumneavoastră, aici trebuie căutate Viziunea de la Naştere şi serviciile pe care le puteţi aduce umanităţii.

ATITUDINEA DESCHISĂ, DĂRUIREA DE ENERGIE ŞI DORINŢA DE A ASCULTA, DE A ÎNVĂŢA SAU DE A CONDUCE

Păream un grup ciudat în timp ce mergeam pe stradă către un părculeţ din apropiere: trei femei şi doi bărbaţi albi, alături de o femeie şi de 15 băieţi negri. „Ce ne facem cu violenţa?”, m-a întrebat psihologul grupului, în timp ce avansăm pe stradă în faţa celor 15 băieţi cu vârste cuprinse

Între 8 şi 18 ani, care alergau, se dondăneau şi se loveau reciproc…

Când am ajuns în parc, am văzut… o stropitoare care uda gazonul. Brusc, am început să alerg pe iarbă, lăsându-mă udat de apa stropitoarei… după care m-am lăsat intenţionat la pământ. Băieţii s-au aruncat asupra mea, după care am început să facem tot felul de tumbe, care mai de care mai năstruşnice, de parcă am fi fost o echipă de saltimbanci de circ. Din când în când, obosiţi, rămâneam în linişte unii lângă alţii, ca nişte beţe de spaghete.

Spre încântarea mea, asistenta de la casa de băieţi a intrat imediat în jocul nostru. Ne bucurăm cu toţii de

energia şi de râsetele ei. Apoi, de undeva de sub grămada de băieţi, le-am strigat lui Marian şi lui Liz să intre şi ele în joc. Ni s-au alăturat imediat. Băieţii erau încântaţi. Majoritatea erau foarte bine dezvoltaţi fizic, dar nu au mai existat lovituri sau excese, în plus, ştiau intuitiv cât trebuie să întindă coarda cu fiecare adult în parte.

O. Fred Donaldson, Dr. Fii. Jocul cu inima: viziunea şi Practica grupului

În romanul A Zecea Viziune, eroii încearcă să păstreze o atitudine de deschidere completă şi de sinceritate. Ei fac eforturi să-şi aducă aminte intenţia lor de a sluji lumii – Viziunile de la Naştere – şi se concentrează asupra Viziunii de la Naştere a celorlalţi. Astfel, ei se focalizează pe transfigurarea Mayei, pentru a o vizualiza în aspectul ei glorios, pentru a vedea cine este ea în realitate, şi îşi imaginează că ea îşi îndeplineşte menirea pentru care s-a

Născut. Primind această energie universală, Maya le spune prietenilor săi că îi simte „ca şi cum atomii din corpurile voastre ar vibra pe cel mai înalt nivel”. Cu ajutorul energiei pozitive pe care o primeşte din partea grupului, misiunea ei îi devine din ce în ce mai clară. Exemplul de mai sus este luat dintr-un roman de ficţiune, dar ideea poate fi aplicată în orice grup în care suntem integraţi. Aprecierea progreselor pe care le-au făcut oamenii, transfigurarea lor, fară a face din asta o obsesie, trimiterea către ei a unei energii pline de iubire pe care să o poată folosi pentru binele lor suprem – toate acestea reprezintă căi practice prin care putem fi „spirituali11.

Grupurile de pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni nu manifestă tendinţe exclusiviste sau ambiţii de grup. Ele se racordează pe vibraţiile frumuseţii, ale cooperării democratice, ale prieteniei şi împărtăşirii reciproce. Membrii lor nu au dorinţa să se impresioneze reciproc, nici să recruteze un număr cât mai mare de adepţi. Ei se întâlnesc pentru a-şi mări nivelul de înţelegere şi pentru a

cerceta metode şi idei noi, familiarizându-se totodată cu câmpurile şi cu metodele de cunoaştere ale celorlalţi. Răspund la nevoile comunităţii şi încearcă să îi ajute pe cei din jur, fară a fi dogmatici şi fară a încerca să facă prozelitism. Ei caută întotdeauna numitorul comun, conştienţi că fiecare om evoluează în propriul lui ritm.

Michael Chamberlain, preot într-o biserică presbiteriană din Vincennes, Indiana, a iniţiat un grup local care se concentrează pe vindecare. „Sunt conştient că există oameni care mai degrabă ar părăsi grupul decât să îşi exprime sentimentele, în măsura în care li s-ar părea că alţi oameni

Încearcă să intre cu forţa în sufletul lor, dar atunci când doreşti să ai o atitudine vindecătoare, unul din cele mai importante lucruri este să înveţi să-ţi exprimi sentimentele faţă de cei din jur, iar practicarea acestei deschideri în cadrul unui grup este o adevărată binecuvântare44. Chamberlain este convins că oamenii vin la grupul lui deoarece „doresc să se apropie de oameni care gândesc la fel ca ei. Mulţi membri îmi spun că se simt ca şi cum s-ar fi rătăcit de familia lor, iar acum şi-au regăsit-o44.

INTERACŢIUNEA ÎN CADRUL UNUI GRUP CONŞTIENT

Participarea la un grup conştient nu trebuie să fie o povară. Ori doreşti să participi la el, ori nu. De regulă, participanţii la asemenea grupuri abia aşteaptă să participe la şedinţele acestora, fac eforturi să ajungă la timp şi se simt energizaţi şi dinamizaţi atunci când părăsesc şedinţele. În afara participării conştiente nu mai sunt necesare alte eforturi pentru ca grupul să „funcţioneze44.

Atunci când acţionăm la unison cu menirea noastră, noi ne simţim hrăniţi sufleteşte şi de regulă ne aflăm în contact cu grupul nostru de suflete. Fuziunea cu ceilalţi

membri ai grupului conduce la o conexiune cu energia universală. Când acest lucru s-a petrecut în romanul A Zecea Viziune, eroul nostru a strigat: „Asta este!… Intrăm în etapa următoare. Avem o viziune mai completă asupra istoriei umanităţii! 44 În acel moment, ei încep să perceapă direct istoria universului. Ori de câte ori ne simţim integraţi într-o

.

462

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Imagine de ansamblu mai largă, noi ne simţim energizaţi şi devenim strălucitori, altruişti şi creativi. Nu sunt puţini oamenii care au trecut prin circumstanţe ieşite din comun şi care au relatat o asemenea stare.

Michael Murphy şi Rhea A. White relatează în cartea lor, În interiorul Zonei: experienţe transcedentale din domeniul sportului, numeroase exemple de stări cvasi-mistice trăite de sportivi individuali sau care jucau în echipă. Spre exemplu, în anul 1951, echipa de baschet New York Giants „a reuşit să avanseze foarte mult în clasament în ultimele săptămâni ale sezonului şi să câştige campionatul… în acea perioadă, baschetbaliştii au avut multe jocuri cu totul extraordinare, care au culminat cu faimoasa revenire a lui Bobby Thompson… Thomas Kiernan a scris o carte pe care a intitulat-o Miracolul ratării lui Coogan, în care intervievează membrii echipei, încercând să răspundă la întrebarea „dacă a existat un fel de energie extraterestră care a coborât asupra clubului şi i-a făcut pe membrii acestuia să realizeze miracole care depăşeau cu mult posibilităţile umane167”.

Într-un alt exemplu de intenţie şi focalizare, Murphy şi White relatează cazul lui John Brodie de la Sân Francisco 49ers, care povesteşte: „Există situaţii când întreaga echipă avansează cu câţiva metri. Simţi atunci un flux uriaş de energie care coboară asupra terenului de

joc… Când ai de-a face cu 11 oameni care se cunosc destul de bine şi îşi focalizează întreaga atenţie – şi intenţie – asupra ţelului comun, astfel încât întreaga lor energie curge în aceeaşi direcţie, se creează o imensă concentrare de putere. Toată

Lumea simte acest lucru. Spectatorii din tribune simt întotdeauna acest lucru şi reacţionează ca atare168".

Nicăieri nu este mai bine simţită energia decât în acele domenii în care oamenii şi-au dedicat întreaga viaţă performanţei. Murphy şi White citează exemplul lui Joan Benoit, care a stabilit un nou record american atunci când a alergat maratonul în 2:26:11. „Ea a simţit că nu a fost singură în acest efort:, Am simţit cum energia suporterilor mei trece de la ei către mine… Sesizând creşterea emoţiei lor, m-am simţit datoare să le răspund, dând tot ce eram mai bun în mine'" 169. Cât despre „atacantul John Cili, acesta a emis ipoteza că prietenia care se dezvoltă într-o echipă sudată 'poate genera şi transmite energia psihică a grupului către acei membri care au mai multă nevoie de ea'" 170.

FUZIUNEA CU PUTEREA GRUPURILOR DE SUFLETE DIN LUMEA DE DINCOLO

Atunci când ajungem să înţelegem viaţa pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni, „noi ne amintim Viziurfea noastră de la Naştere şi fuzionăm cu puterea grupului nostru de suflete din dimensiunea spirituală, lucru care ne ajută să ne amintim încă şi mai bine, astfel încât să începem să înţelegem viziunea globală asupra lumii171".

Cât de aproape suntem de acest stadiu? Putem spune că ne apropiem de acest nivel dacă suntem conştienţi că reprezentăm ceva mai mult decât corpul nostru fizic. Dacă am trăit vreodată o comuniune extatică, putem spune că interaeţionăm şi pe alte nivele decât cel fizic. Poate că

Fuzionăm cu grupul nostru de suflete în lumea

viselor, deşi uităm acest lucru atunci când ne trezim. Potrivit cercetătorilor din domeniul metafizicii şi al paranormalului, mulţi oameni îşi părăsesc corpurile în timpul stării de somn, făcând diferite activităţi şi servicii în dimensiunile spirituale.

Mesajele telepatice sunt primite instantaneu… Nu vă pot spune cum să fiţi conştienţi de recepţia telepatică de la instanţele superioare, căci aceasta se petrece pe o altă vibraţie decât cea a conştiinţei de veghe.

Subit, îţi dai seama că poţi aborda problema dintr-un alt unghi de vedere, sau simţi o schimbare la nivelul stării tale de conştiinţă… Aceasta reprezintă o primă indicaţie preţioasă a recepţiei. În curând, constaţi că vechile situaţii nu îţi mai declanşează aceleaşi răspunsuri emoţionale ca şi înainte… începi să-ţi comunici ideile altor persoane într-o manieră cu totul nouă.

Sanaya Roman, Amplificarea puterii personale prin Creşterea lucidităţii

Interesant este faptul că Ruth Montgomery, unul din pionierii comunicaţiilor cu suflete din Lumea de dincolo, pare să fi fost aleasă tocmai pentru că era ziaristă. În cartea ei, în căutarea adevărului, scrie: „într-o dimineaţă, în timp ce misterioasa scriere automată continuă, am îndrăznit din nou să-i întreb pe Ghizi cine sunt. Aproape cu reproş, mi-au răspuns: ’Această întrebare, care pare să te intereseze atât de mult, nu este deloc importantă. Tot ce aşteptăm de la tine este să cooperezi cu noi pentru a-i ajuta pe ceilalţi. Pe timpuri am fost scriitori, şi de aceea am dorit să colaborăm cu tine,

Acţiunea justă

Care faci parte din aceeaşi tagmă ca şi noi. Legăturile care ne leagă sunt suficient de puternice pentru a putea colabora foarte bine, dacă îţi vei da osteneala să îţi sacrifici în fiecare zi un anumit interval de timp pentru acest demers… Ca scriitori, am avut un succes incredibil din perspectiva lumii voastre, dar nu am făcut nimic pentru a-i ajuta pe semenii noştri. Eram prea ocupaţi cu scrierea torentului de cuvinte care ne trecea prin minte şi

cu savurarea succesului public. Nu ar fi trebuit să fim atât de preocupaţi de succesul trecător, ci mai degrabă de mântuirea sufletelor noastre… Tot ce îţi putem spune este că şi noi, şi tu, facem parte din aceeaşi categorie. Noi suntem acum ce vei ajunge tu în curând, iar tu reprezinţi ce am fost cândva noi, şi încă nu cu foarte mult timp în urmă. În fond, singurul lucru care ne desparte este barieră subţire a minţii tale. Noi te vedem aşa cum eşti, dar tu nu ai încă posibilitatea să ne vezi aşa cum suntem… Am dori ca tu să înveţi din greşelile pe care le-am făcut noi în viaţa noastră; ajutându-te pe tine, putem progresa şi noi, la fel cum şi tu vei putea progresa dacă îi vei ajuta pe alţii. Cel mai important lucru pe care îl vei putea învăţa vreodată este următorul: a trăi numai pentru sine înseamnă a-ţi distruge şinele!’” ’72

Acesta este spiritul aventurii… să părăseşti lumea limitată în care ai crescut… să treci dincolo de tot ceea ce se cunoaşte… în domeniile transcendenţei… să iei de acolo ceea ce îţi lipseşte şi apoi să te întorci cu trofeul în această lume.

Joseph Campbell

466

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

A Zecea Viziune afirmă că intenţiile şi acţiunile noastre pozitive din momentul prezent ajută nu numai societatea umană în care trăim, dar şi Lumea de dincolo. Atunci când lucrăm împreună, grupurile noastre de suflete se apropie de vibraţia noastră, iar noi de a lor. Noi avem avantajul să putem crea în dimensiunea fizică, lucrând cu timpul, spaţiul şi masa, în timp ce lucrătorii spirituali au avantajul unei mai mari înţelepciuni, a unei cunoaşteri superioare şi a atemporalităţii.

Pe nivelul de conştiinţă al celei de-a Zecea Viziuni noi putem intui că umanitatea se apropie de acel punct în care va putea să transceandă barierele dintre Lumea fizică şi Lumea de dincolo, proces cunoscut esoteric sub numele de „ridicarea vălului11. Pe măsură ce conştiinţa va evolua în direcţia unei frecvenţe tot mai înalte, noi vom căpăta acces

la întregul regat al forţelor şi entităţilor ne-fizice. Comunicarea dintre cele două lumi se află deja în creştere, pe măsură ce cele două dimensiuni se deschid una faţă de cealaltă. Există astăzi un număr uriaş de relatări la prima mână referitoare la diferite fenomene inexplicabile, de la apariţia şi intervenţia unor prezenţe angelice, cazuri de moarte clinică, şi până la apariţii de OZN-uri sau răpiri de către extratereştri, precum şi comunicări din lumea de dincolo. În timp, vom învăţa să ne dezvoltăm din ce în ce mai mult capacitatea interioară de a deveni conştienţi de grupurile de suflete care ne asistă din lumile ne-fizice, având acces la cunoaşterea şi la amintirile lor.

Mulţi oameni ştiu deja că şamanii, vindecătorii şi mediumii au acces la realităţile metanormale, conversând cu

Acţiunea justă

Dimensiunea spirituală. Dacă acest lucru poate fi făcut de unii dintre noi, pare logic să credem că atunci când suficient de mulţi oameni vor accepta aceste realităţi, câmpul unificat se va schimba. În câteva decenii sau secole, aceste însuşiri vor fi probabil la fel de uşor acceptate cum este astăzi posibilitatea de a călători în spaţiul cosmic. Aşa se explică de ce a Zecea Viziune sugerează că atunci când intrăm în rezonanţă cu grupurile de suflete din Lumea de dincolo, „aceste grupuri intră mai uşor ele însele în rezonanţă unele cu altele. De aceea, pământul este zona de interes maxim a sufletelor din cer. Ele nu pot cunoaşte fuziunea fară ajutorul pământenilor. Grupurile de suflete din acea dimensiune rămân fragmentate şi incapabile să intre în rezonanţă unele cu altele, deoarece trăiesc într-o lume imaginară a ideilor care se manifestă instantaneu şi dispar la fel de rapid, astfel încât realitatea pare întotdeauna arbitrară. Acolo nu există o lume naturală, o structură atomică, aşa cum se întâmplă în lumea noastră, care să le servească drept o platformă stabilă, drept un fundal comun tuturor. Noi putem schimba elementele din acest decor, dar ideile noastre se manifestă mult mai lent… Lumea noastră este

alcătuită din consens, iar umanitatea trebuie să ajungă la o înţelegere în ceea ce priveşte viitorul pe care doreşte să-l trăiască… Această înţelegere, acest consens, această unitate de viziune a oamenilor care trăiesc pe pământ… contribuie inclusiv la unificarea grupurilor din Lumea de dincolo. De aceea este considerată atât de importantă dimensiunea pământului, căci numai aici se poate produce adevărata fuziune a sufletelor!" 173. Prima Viziune ne învaţă că pentru ca umanitatea să se trezească faţă de

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Destinul ei spiritual este nevoie de o masă critică. A Zecea Viziune afirmă că nu numai că acest fenomen se produce deja, dar că între noi şi dimensiunea spirituală există o conexiune, căci acolo s-a născut acest destin spiritual comun.

STUDIUL INDIVIDUAL Lăsaţi-vă condus de energie

Vă aflaţi deja pe cale şi sunteţi suficient de conştient pentru a fi condus direct către informaţiile, experienţele şi asistenţa de care aveţi nevoie în acest moment. Aveţi încredere că interesul dumneavoastră faţă de un anumit domeniu va atrage oameni care gândesc la fel, cărţi şi maeştri care vă vor trezi şi mai mult conştiinţa. Tot ce aveţi de făcut este să vă interiorizaţi în fiecare zi, să rămâneţi tăcut cu conştiinţa dumneavoastră, şi în rest, să vă lăsaţi condus acolo unde vă duce energia.

Grupul sufletelor pereche

Desenaţi un cerc pe o foaie de hârtie. În jurul lui, sau în interiorul lui, scrieţi numele persoanelor de care sunteţi cel mai apropiat. Adăugaţi câteva cuvinte care să descrie ce simţiţi faţă de fiecare în parte şi ce aduc ei în viaţa dumneavoastră. Notaţi eventual şi anul în care i-aţi cunoscut. Puteţi stabili o structură?

Acţiunea justă

STUDIUL ÎN GRUP Conştientizarea obiectivelor

Din când în când, discutaţi împreună cu ceilalţi membri ai grupului despre impulsurile care v-au făcut să creaţi acest grup. Începeţi prin a expune propriile

dumneavoastră motive pentru a vă afla aici.

Care este rezultatul optim absolut pe care îl aştept ca urmare a participării mele în acest grup?

Dacă aş avea o baghetă magică, ce miracol aş dori să realizez în cadrul acestui grup?

Ce talent, interes, capacitate, sentiment etc., care sunt unice şi personale, pot oferi eu acestui grup?

Care este acel sentiment unic care mă va atrage întotdeauna către acest grup?

Nu uitaţi că există şi raţiuni subconştiente pentru a participa la acest grup, care vă vor fi revelate în timp. Noi nu cunoaştem întotdeauna motivele pentru care suntem atraşi unii de alţii.

Definiţi-vă obiectivul într-o manieră

R

Consensuală

Condensaţi apoi obiectivele individuale într-o singură frază care să exprime obiectivul unic al acestui grup dinamic, particular. Uneori nu pare uşor să sintetizezi obiective extrem de variate într-o singură frază, dar lucraţi prin consens asupra

Ac (iunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Fiecărui cuvânt, până când simţiţi că s-a produs o schimbare în câmpul energetic colectiv, când toată lumea râde mai mult, pare să se înţeleagă mai bine şi este unanim de acord cu cuvintele alese pentru scopul comun. Evitaţi jargonul tehnicist şi limbajul de lemn, de genul: „Misiunea grupului nostru constă în a participa la evoluţia spirituală a sufletelor noastre, precum şi de a manifesta abundenţa şi a echilibra fiecare domeniu din viaţa noastră11. Poate că acesta este obiectivul dumneavoastră, dar fraza este lungă şi stufoasă!

Obiectivul poate fi de multe ori exprimat printr-o

frază simplă, dar foarte încărcată emoţional. De pildă, două grupuri pe care le-am cunoscut şi care s-au adunat ca să studieze Profeţiile de la Celestine au creat fraze simple, de genul: „Dorim să trăim Misterul! 11, sau „Dorim să experimentăm magia unei direcţii spirituale clar orientate11.

Lăsaţi toată lumea să vorbească

La începutul unei şedinţe, lăsaţi pe fiecare să ia cuvântul pe rând şi să-şi expună ideile şi opiniile, fară ca ceilalţi membri ai grupului să intervină. Oamenii mai timizi vor aprecia faptul că îşi pot expune părerile fară a fi nevoiţi să intre în competiţie cu personalităţile mai dominante ale grupului.

Vorbiţi întotdeauna simplu şi din inimă. Exprimaţi-vă sentimentele. Dacă sunteţi obişnuit să folosiţi cifre, să citaţi fapte şi să argumentaţi, încercaţi să evitaţi conceptele abstracte legate de alţii şi să descrieţi felul în care vă afectează problemele pe dumneavoastră personal.

Acţiunea justă

Acordaţi fiecărui vorbitor atenţia cuvenită şi transfiguraţi-l în mod conştient, urmărind să vedeţi frumuseţea sufletului din spatele persoanei.

Căutaţi adevărul sau esenţa fiecărei idei pe care o aveţi sau pe care o exprimă altcineva. Urmăriţi să construiţi ceva pozitiv, pornind de la un adevăr; nu încercaţi să găsiţi imediat contraargumente la părerile altora. Spre exemplu, dacă Jack spune: „Cred că ar trebui să demolăm toate clădirile vechi de pe proprietatea noastră şi să construim ceva complet nou”, aţi putea răspunde: „îmi place ideea de a scăpa de lucrurile de care nu mai avem nevoie, dar cred că am putea păstra una sau două clădiri care mai pot fi renovate”. Această abordare îi va da lui Jack sentimentul că ideea sa a fost auzită, fară ca dumneavoastră să fiţi neapărat de acord cu demolarea tuturor clădirilor până la evaluarea altor opţiuni.

Important este să aplicaţi a Şaptea Viziune şi să trimiteţi vorbitorilor energie, astfel încât să aibă acces la înţelepciunea lor superioară.

Curgeţi cu fluxul de energie

Lăsaţi energia grupului să vă ghideze deciziile, chiar şi cele mai puţin importante. Spre exemplu, nu ezitaţi să vorbiţi dacă vi se pare că energia grupului a scăzut în intensitate şi aveţi cu toţii nevoie de o pauză. În problemele mai importante, urmăriţi ca energia să nu „se blocheze" atunci când o persoană domină grupul prin vorbăria ei excesivă, învinovăţirea celorlalţi, său fiind prea solicitantă. Afirmaţi ce simţiţi şi cereţi ca grupul să treacă la etapa următoare.

Practica Viziunii de la Naştere

Probabil că există cititori care s-au integrat deja în grupuri care studiază cele nouă Viziuni. Una din meditaţiile pe care o puteţi include în practica dumneavoastră este cea asupra Viziunii de la Naştere. Puteţi consacra chiar o întreagă şedinţă acestei meditaţii, sau puteţi face una-două meditaţii individuale per şedinţă. Scopul acestui exerciţiu este de a vă aduna şi de a ridica nivelul de vibraţie al grupului, apoi de a vă pune la unison cu unul din membri şi de a încerca să obţineţi informaţii legate de Viziunea sa de la Naştere.

Exerciţiul poate fi practicat pentru aceeaşi persoană de mai multe ori pe o perioadă de câteva săptămâni sau luni. Chiar dacă există membrii pe care practic nu îi cunoaşteţi, meditaţia vă permite totuşi să surprindeţi imagini şi intuiţii legate de ei care vă pot indica anumite talente, interese sau direcţii pentru viitor.

Înainte de a practica pentru prima oară meditaţia, puteţi nota şi citi câteva fraze legate de scopul pe care vi-l propuneţi, de genul: „Ne-am adunat împreună în acest cerc pentru a o cinsti şi pentru a o celebra pe Jane. Rugăm şinele nostru superior să fie prezent, împreună cu şinele superior al lui Julie, pentru a cunoaşte şi înţelege mai bine

menirea ei în această viaţă şi viziunea pe care a avut-o la naştere. Rugăm să nu se manifeste prin noi decât o energie pozitivă, care să-i fie de folos şi să o ajute să crească spiritual. Putem începe acum meditaţia1*.

Urmăriţi de asemenea să înţelegeţi că planul vieţii unei persoane nu va putea fi niciodată cunoscut în întregime.

473

Acţiunea justă

Meditaţia asupra Viziunii de la Naştere

Fiecare membru al grupului trebuie să aibă la el hârtie şi creion.

Aşezaţi-vă într-un cerc. Cercurile reprezintă simbolul tradiţional al totalităţii şi al energiei împărtăşite.

Creaţi o atmosferă sacră. Diminuaţi intensitatea luminilor, aprindeţi lumânări şi plasaţi în centrul cercului câteva obiecte naturale care să reprezinte cele patru elemente: pământul, aerul, focul şi apa.

Folosiţi un obiect care să scoată un sunet special care să marcheze începerea meditaţiei, cum ar fi o tobă, un clopoţel tibetan, sau ascultaţi timp de câteva minute o muzică de meditaţie. Ritualurile de acest gen au menirea de a da subconştientului semnalul că se poate deschide.

Unul din membrii grupului începe prin a citi afirmaţia scrisă pe o foaie de hârtie pentru această meditaţie (vezi mai sus).

Stabiliţi câte minute doriţi să vă concentraţi asupra persoanei în cauză şi rugaţi pe cineva să supravegheze ceasul şi să vă anunţe când timpul a trecut.

Persoana care s-a oferit voluntar pentru a fi în centrul meditaţiei se aşază la sol, cu ochii închişi sau deschişi (după cum i se pare mai confortabil), cu picioarele întinse (nu încrucişate) şi cu mâinile pe genunchi sau în poală.

Ceilalţi membrii ai grupului se concentrează în tăcere asupra persoanei din centra. Simţiţi cum o energie plină de iubire vă înconjoară şi umple spaţiul dintre dumneavoastră şi persoana respectivă.

474

1!

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Imaginaţi-vă că vibraţia celulelor dumneavoastră se ridică pe un nivel foarte înalt. Stabilizaţi această senzaţie timp de câteva momente.

Remarcaţi eventualele imagini care vă trec prin minte. Notaţi imediat toate gândurile care vă apăr în minte în legătură cu persoana din centru. Concentraţi-vă cu deosebire asupra calităţilor pozitive pe care le vedeţi în persoana în cauză, asupra eventualelor scene care vă apăr, şi notaţi-le în scris, fară a judeca „acurateţea11 lor. Dacă nu receptaţi imagini vizuale, notaţi senzaţiile şi sentimentele pe care le simţiţi. Este suficient chiar şi un singur cuvânt, sau o singură frază.

Când timpul a expirat, treceţi pe rând în centrul cercului şi citiţi informaţiile primite.

(Opţional): imediat după meditaţie, puteţi descrie în 2-3 minute toate calităţile pozitive pe care le vedeţi în persoana în cauză, în timp ce cineva le notează. Abia apoi puteţi trece la descrierea informaţiilor primite.

După ce toată lumea a descris imaginile şi informaţiile primite, persoana din centru răspunde care este părerea ei şi mulţumeşte membrilor grupului.

Continuaţi cu o altă persoană, până când nivelul energetic al grupului scade, indicându-vă că este timpul să vă opriţi.

Stabiliţi cum doriţi să încheiaţi exerciţiul: printr-o perioadă scurtă de tăcere, cu o rugăciune de mulţumire pentru informaţiile primite etc., după care închideţi şedinţa prin acelaşi sunet al clopoţelului, tobei, sau prin bătăi de palme ale întregului grup.

475

I

Acţiunea justă

Brainstorming pentru rezolvarea problemelor şi pentru începerea unor proiecte

Acest exerciţiu este adaptat după o tehnică

prezentată în lucrarea Lucrul în echipă! Crearea unor grupuri de sprijin pentru garantarea succesului\de Barbară* Sher. Pentru o mai bună cunoaştere a metodei, vă sugerăm cumpărarea acestei cărţi.

Invitaţi un număr cât mai mare de oameni cu o imaginaţie bogată şi rugaţi-i să-şi aducă şi prietenii. Sher sugerează să nu invitaţi experţi în domeniul care vă interesează, căci aceştia au tendinţa să ofere soluţii în funcţie de experienţa lor, neavând disponibilitatea creatoare a oamenilor care nu şi-au fixat deja o opinie. După-amiezele sau serile din week-end sunt momente ideale pentru asemenea întâlniri.

Rugaţi pe toată lumea să aducă de mâncare, astfel încât toţi să se simtă egali şi să se implice fară reţineri. Fiecare trebuie să aibă hârtie şi creion. Rugaţi-i apoi pe participanţi să aştearnă pe hârtie un obiectiv care să facă obiectul şedinţei de brainstorming. O persoană va notă pe o listă toate ideile, indiferent cât de „ciudate11 sau de „nebuneşti11 ar putea părea la prima vedere. De regulă, dacă cineva a fost inspirat să vină cu o idee, aceasta conţine deja un grăunte de adevăr. Dacă participanţii doresc să se sprijine unii pe ceilalţi şi să constate progrese, puteţi da acestor şedinţe un caracter săptămânal sau bisăptămânal.

Sher sugerează că ar fi ideal ca aceste şedinţe să devină o parte integrantă din viaţa noastră socială. Cunoaşterea de noi oameni şi integrarea într-un cerc cât mai larg de cunoştinţe permite crearea unei baze de contacte care le poate fi de folos tuturor.

476

r

— Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni – GRUPURILE DE SUFLETE

Viziunea asupra Lumii reprezintă unificarea dimensiunii fizice cu cea spirituală. Această Viziune a fost motivaţia care a stat la baza lungii călătorii a umanităţii în evoluţia ei pe pământ.

Grupurile de suflete din Lumea de dincolo susţin

Viziunea asupra Lumii de-a lungul evoluţiei terestre, intrând în rezonanţă cu toţi cei care trăiesc pe pământ şi îşi devotează viaţa rugăciunii şi aspiraţiei spirituale.

Unificarea nu se poate realiza decât dacă indivizii îşi aduc aminte – fiecare în parte – că se află în acest plan terestru cu unicul scop de a crea o masă critică a conştiinţei aflată în rezonanţă cu frecvenţele dimensiunii spirituale. Cei care renunţă la ataşamentele lor faţă de ambiţiile egotice primesc energie şi inspiraţii de la grupurile lor de suflete.

Pe pământ, umanitatea a evoluat într-o anumită direcţie, din necesitate. Astfel, a fost nevoie de dezvoltarea gândirii critice împreună cu încrederea intuitivă în misterul vieţii.

La ora actuală se produce o trezire spirituală la nivelul întregii planete, în pofida aparenţelor exterioare.

Fiecare individ deţine un fragment din Viziunea globală.

Atunci când împărtăşim cu alţii ceea ce ştim şi când ne punem la unison cu grupurile noastre de

Suflete, noi putem avea acces la imaginea de

Ansamblu a Viziunii.

Trăim astăzi într-o perioadă critică pentru

Realizarea acestui obiectiv. 4

CRITICAREA COMPORTAMENTULUI UNEI PERSOANE DIN GRUP

Dacă cineva are un comportament care reprezintă o problemă în cadrul grupului, puteţi considera acest lucru o şansă de a învăţa ceva în legătură cu propria dumneavoastră fiinţă. Criticarea comportamentului altei persoane trebuie să se nască mai întâi de toate din dorinţa de a amplifica bunăstarea generală a participanţilor, nu dintr-o antipatie sau iritare personală. Dacă cineva a fost suficient de curajos să spună lucrurilor pe nume, rugaţi-i pe cei prezenţi să scrie câteva rânduri, răspunzând la următoarele întrebări. Decideţi apoi împreună care este

calea cea mai bună (inclusiv din perspectiva compasiunii) pentru a rezolva problema. Puneţi-vă întrebarea: cum ar rezolva o asemenea situaţie un consiliu de oameni înţelepţi?

Cum doresc eu rezolvarea acestei situaţii?

Ce trăsături ale acestei persoane recunosc în propria mea fiinţă?

Ce imagini sau ce intuiţii am în ceea ce priveşte relaţia mea cu această persoană?

Ce senzaţii corporale am în legătură cu această persoană?

478

Acţiunea în grup pe nivelul celei de-A Zecea Viziuni

Ce aş putea face ca să-mi îmbunătăţesc relaţia cu acest grup?

Sunt dispus să recunosc deschis atunci când cealaltă persoană „mă deranjează11, pe mine sau întregul grup?

Care poate fi scopul superior pe care această persoană încearcă să-l manifeste în viaţă?

Care poate fi lecţia pe care această persoană o predă grupului nostru?

Pot simţi iubirea care se ascunde în spatele mâniei sau fricii pe care mi-o provoacă această situaţie?

La fel ca în orice aventură, cineva trebuie să se ridice, să spună lucrurilor pe nume, cu toată sinceritatea, apoi să se detaşeze, fară să se mai preocupe de fructele acţiunii sale.

Capitolul 12

NOI VIZIUNI REFERITOARE LA GRUPURILE PROFESIONALE

Rezultatul energiei proiectate va fi un val fără precedent de treziri, aduceri aminte, cooperare şi implicare personală, dublat de o adevărată explozie de inspiraţii la nivel individual. Oamenii vor începe să-şi aducă aminte plenar de Viziunile lor de la Naştere, urmând calea sincronicităţilor care îi conduce la poziţia justă pe care trebuie să o ocupe în societate.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII174

EVOLUŢIA CĂTRE EXPRIMAREA IDEALULUI Şi CĂTRE ÎMPLINIREA DESTINULUI PERSONAL

Oamenii încep să se trezească treptat, înţelegând că agitaţia sau conflictul pe care le experimentează înseamnă

Comunitatea castorilor

481

Acţiunea justă

De fapt discrepanţa dintre ceea ce contează cu adevărat pentru ei şi ceea ce trăiesc propriu-zis. În timp fe scriam acest capitol ne-a sunat o prietenă, A.T.: „Am simţit nevoia subită să încetez lucrul la calculator şi să vă sun!” ne-a spus ea. Cu câteva zile în urmă, discutaserăm împreună despre maniera în care îşi extindea practica de consultanţă. Ea a simţit brusc nevoia să ne spună: „Luna aceasta telefonul nu a sunt de prea multe ori, şi asta m-a pus pe gânduri. Mă descurc foarte bine cu compania X, dar cu Y lucrurile nu par să evolueze deloc! Mă simţeam atât de frustrată şi simţeam că ceva nu este în regulă. Compania cutare, care ar fi trebuit să îmi trimită clienţi, nu mi-a trimis niciunul. În schimb, o altă companie mi-a trimis o grămadă de clienţi. Ştiţi, mi-am dat seama că totul ţine de viziune, nu de mine. Cei de la compania Y sunt foarte limitaţi în gândire. Ei nu înţeleg cu adevărat ce gen de consultanţă ofer, şi de aceea nu îmi trimit clienţi. Ceilalţi, de la compania X, mi-au oferit o pagină întreagă în catalogul lor”.

În această perioadă de tranziţie, oamenii care operează din perspectiva noii viziuni asupra lumii vor trebui să fie cu deosebire creativi şi flexibili, căci proiectele lor sunt de o noutate absolută şi trebuie să se confrunte cu vechile maniere de a gândi. În ultimii ani, A.T.

A fost nevoită, la fel ca atâţia alţii, să facă mari eforturi în lumea exterioară pentru a-şi impune afacerea pe piaţă şi a-i convinge pe oameni de valoarea ei. La nivel interior, ea a fost nevoită să mediteze mai mult, să studieze ideile spirituale împreună cu prietenii şi să facă exerciţii pentru a-şi putea păstra echilibrul lăuntric. De dragul copiilor ei, ea a preferat să trăiască într-o comunitate mică, în locul unui mare oraş, unde ar fi putut

Noi viziuni referitoare ia grupurile profesionale

Avea mult mai mulţi clienţi. Ne-a mai spus că simte nevoia să petreacă cât mai mult timp în natură, în parc, cu copiii ei, sau să-i ducă la ocean…

A.T. Este o persoană cu un înalt potenţial energetic şi cu numeroase idei creatoare. Ea ne-a povestit: „Sunt atâtea informaţii pe care le primesc! Simt pur şi simplu că îmi pierd controlul şi singurul lucru care mă ajută să nu-mi pierd minţile este faptul că ştiu că dincolo de toate acestea există un scop, pe care încerc să-l descopăr. Atunci când reuşesc să mă detaşez, îmi dau imediat seama care este mesajul. Practic, tot ceea ce primesc sunt informaţii, şi fiecare din aceste informaţii reprezintă un mesaj”. A.T. A încheiat spunându-ne că intenţionează să renunţe la compania Y, căci i se pare inutil să continue atâta vreme cât aceştia nu se află pe aceeaşi lungime de undă cu ea. „M-am tot cramponat de ei, în ideea că îmi sunt utili şi puţinii clienţi pe care mi-i trimit. În realitate, mi-am dat seama că este mult mai important să renunţi la ceea ce nu merge, pentru a face loc la alte posibilităţi11.

Subiectul pe care l-am discutat cu A.T. Atunci când ne-a „întrerupt11 programul de scris se suprapunea în realitate perfect peste subiectul de care ne ocupăm. Ea a dat glas unor sentimente pe care mulţi dintre noi le avem şi pe care este important să le recunoaştem pe măsură ce participăm la schimbarea formelor în diferitele domenii

profesionale.

Viziunile a Noua şi a Zecea arată faptul că pe măsură ce se trezesc faţă de destinele lor spirituale, oamenii nu pot să nu schimbe lucrurile inclusiv în lumea exterioară. Ne putem imagina domeniile profesionale ca pe un ocean de energie, fiecare domeniu fiind o matrice particulară a intenţiei

1

483

Acţiunea justă

Umane. Evoluţia grupurilor profesionale se petrece pe trei nivele: personal, profesional şi cosmic. *

NIVELUL PERSONAL

Căutarea unor modalităţi de a facilita munca reprezintă un impuls înnăscut în cazul liderilor naturali, al pionierilor şi inventatorilor. Automotivaţi şi entuziaşti, aceştia sunt revoluţionari şi reformatori naturali. În ultimă instanţă, orice schimbare se naşte pornind de la o persoană care şi-a urmat intuiţiile şi care şi-a asumat riscul de a fi altfel.

Imaginaţia este strâns legată de intuiţie... Ea reprezintă puterea noastră de a ne forma imagini mentale, de a crea o întreagă lume... Aceste imagini alcătuiesc un nucleu care pune în mişcare Legea universală a Atracţiei, dând astfel naştere Principiului Creşterii.

Relaţia dintre intuiţie şi imaginaţie este următoarea: intuiţia preia o idee din Marea Minte Universală – în care toate lucrurile există într-o manieră potenţială – şi o prezintă imaginaţiei în esenţa ei, nu într-o formă definită. În continuare, facultatea noastră de a construi imagini dă acestei esenţe o formă bine definită, pe care o prezintă viziunii mentale şi căreia noi îi dăm viaţă concentrându-ne asupra ei, identificându-ne cu ea şi personalizând-o. Aşa se petrec întotdeauna lucrurile atunci când o lege universală se manifestă printr-un individ particular.

T. Troward, Conferinţele de ta Edimburgh cu privire la

Ştiinţa Mentală

Noi viziuni referitoare Ia grupurile profesionale

Căutarea de semnificaţii a devenit atât de prevalentă în societatea noastră încât chiar şi cercetătorii de marketing o consideră principalul trend al anilor 90. Implicarea în chestiunile care contează cu adevărat pentru noi – indiferent dacă este vorba de o nouă modalitate de a trata dependenţa de droguri, de îmbunătăţirea vaccinării pentru copii, păstrarea culturilor indigene şi a practicilor spirituale străvechi, reducerea cantităţii de erbicide folosite în parcurile publice, creşterea zero a populaţiei, sau orice altă cauză de efectele căreia poate beneficia întreaga umanitate – revitalizează astăzi toate domeniile. Nu mai este vorba de chestiuni abstracte, care îi preocupă pe experţi, ci de probleme personale. Nimeni nu ne obligă să ne implicăm în aceste lucruri. Desigur, există mai multe legi în ceea ce priveşte problemele publice ca oricând înainte, dar impulsul primar pentru schimbare nu provine din zona legislativă, ci din preocupările sincere ale fiinţelor umane.

Ce s-ar întâmpla dacă copilul nostru ar învăţa la şcoală cum se face grădinăritul şi care sunt ciclurile vieţii de la sămânţă la produsul vegetal final? Ce s-ar întâmpla dacă el ar învăţa matematică şi ştiinţele direct prin implicarea în restaurarea mediului înconjurător? Dacă s-ar întoarce de la şcoală cu sentimentul că reprezintă o parte importantă din familie şi din comunitate, că vocea lui a fost într-adevăr auzită, el ar simţi că în ziua respectivă a făcut ceva care a contat cu adevărat. În acest fel, s-ar trezi în fiecare dimineaţă plin de energie, dornic să înveţe lucruri noi şi conştient că face parte integrantă dintr-o lume în care are un rol important de jucat, că are un viitor. La vârsta de 21 de ani el ar deveni

Acţiunea justă

Un adult conştient, într-o măsură mult mai mare decât dacă este crescut numai cu alimentaţie sintetică şi cu televiziune, silit să stea în casă într-o clădire de beton

înconjurată de asfalt de la ora 8.00 la ora 3.00, cinci zile pe săptămână, ca să nu mai vorbim de rătăcirea pe străzile oraşului cu prietenii săi la fel de inconştienţi în timpul importanţilor ani de formare individuală.

Noile forme de educaţie, ca să numim numai unul din domeniile profesionale, încep deja să se nască şi urmăresc crearea unor experienţe utile pentru formarea unor minţi deschise, active şi sănătoase. Partea cea mai tulburătoare a celei de-a Zecea Viziuni constă în faptul că aceste idei sunt transformate astăzi în realitate de către oameni care au o viziune – nu o simplă utopie – despre ceea ce se poate realiza. În toate cazurile, ideile se nasc în interiorul unui individ şi abia apoi devin realităţi exterioare.

Nivelul profesional

Ce s-ar întâmpla dacă fiecare grup profesional ar începe să-şi schimbe în mod conştient practica, în direcţia unei relaţii mai strânse cu restul vieţii, ţinând cont de impactul acesteia cu resursele viitorului şi cultivând o relaţie de educaţie reciprocă între respectivii practicanţi şi clienţii lor?

Ce s-ar întâmpla dacă avocatul dumneavoastră v-ar reprezenta într-un proces de divorţ (sau alt proces juridic), ajutându-vă să înţelegeţi mai bine circumstanţele care au condus la producerea divorţului (sau a conflictului juridic),

Şi chiar să vă vindecaţi de rănile sufleteşti produse de acesta?

Ce s-ar întâmpla dacă medicul dumneavoastră ar include în investigaţiile făcute pentru stabilirea unui diagnostic şi o examinare a condiţiilor mentale, emoţionale şi economice în care s-a produs boala, dovedindu-se apoi suficient de flexibil pentru a vă asigura nu doar un tratament alopat, ci pentru a vă recomanda mai multe terapii alternative, inclusiv acupunctura sau alte metode de vindecare psihică şi spirituală?

Poate că asemenea idei vi se par absurde sau hilare,

dar ele fac deja parte din realitatea noastră, fiind implementate de mici grupuri de oameni din diferite locuri ale lumii, mult prea numeroase pentru a le aminti aici.

În fiecare caz, practicantul sau organizatorul este o persoană care crede cu convingere că îi poate ajuta pe cei din jur şi care are o perspectivă mai amplă asupra lucrurilor. Ea persevereză în ceea ce face, dar nu pentru că îi este mai comod aşa sau pentru că obţine venituri mai mari, ci pentru că aşa i se pare corect. Acest lucru face parte din principiile în care crede şi pe care doreşte să le vadă transpuse în viaţă. Motivaţia personală de a sluji lumii face parte integrantă din viziunea asupra lumii şi conduce la transformarea conştiinţei planetare. Viziunea noastră asupra lumii este schimbată de oameni care doresc să facă ceva pentru această planetă şi care obţin o satisfacţie intrinsecă din chiar ceea ce fac, chiar dacă se simt uneori obosiţi, frustraţi sau descurajaţi. Schimbarea care conduce la recunoaşterea şi amintirea fundamentului spiritual al vieţii nu se va produce niciodată prin impunerea cu forţa a unui nou cod etic.

487

— Acţiunea justă —

PLANUL COSMIC

Grupurile profesionale nu sunt întâmplătoare. Potrivit anumitor învăţături esoterice, există şapte asemenea grupuri, a căror misiune este de a dezvolta anumite stări de conştiinţă în cadrul umanităţii. În ultimele patru sute de ani, umanitatea a fost nevoită să îşi dezvolte o puternică înclinaţie mentală, pentru a-şi echilibra modalitatea de percepţie anterioară, bazată mai degrabă pe instincte şi pe emoţii. Cercetările ştiinţifice au impus noi metode, structuri şi modalităţi de integrare, stimulând capacitatea de investigare a omului. Ele ne-au permis să înţelegem mai bine lumea formelor, inclusiv rolul umanităţii în unificarea celor două dimensiuni.

Pe lângă faptul că am obţinut noi informaţii referitoare la structura vieţii, oamenii „au identificat14 (sau poate că au creat!) o sumedenie de duşmani şi de

pericole. Prin intermediul radioului, televiziunii şi presei, noi împărtăşim din punct de vedere psihic, şi aproape că luăm parte din punct de vedere fizic, la realităţile catastrofelor prin care trec alte persoane sau grupuri sociale. Ca răspuns la aceste „realităţi14 au apărut întregi industrii de gestionare a fricii: arme, companii de medicamente, mega-companii de divertisment, companii de asigurări, companii de securitate şi de publicitate. Mai mult, am împărţit lumea şi am decis ce ne place şi ce nu ne place la ea.

INTEGRARE ŞI SINTEZĂ

Până acum, cei care au schimbat viziunea asupra lumii în domeniul de care s-au ocupat au fost gânditorii avansaţi

488

I

Noi viziuni referitoare la grupurile profesionale

Ai umanităţii. Majoritatea oamenilor şi-au văzut de treabă, fără să realizeze însă care este scopul pentru care lucrează. Abia în ultimele două decenii au început să înţeleagă ei că fac parte dintr-o reţea care îi uneşte cu alţi lucrători pentru binele lumii, asemenea lor. Următorul pas constă în mod natural în conştientizarea acestei interconectări şi în dialogul voluntar dintre oameni, pentru a lucra împreună pentru binele comun.

...nu trebuie să uităm că dezvoltarea se produce întotdeauna printr-o creştere perfect naturală şi nu se poate realiza prin forţarea anumitor fragmente din sistem.

...intuiţia acţionează mult mai eficient în direcţia în care ne concentrăm de regulă gândurile; în practică, vom descoperi că cea mai bună cale de a cultiva intuiţia... constă în meditaţia asupra principiilor abstracte care stau la baza subiectelor concrete care ne preocupă, şi nu asupra unor cazuri particulare.

...vă veţi da seama că înţelegerea principiilor abstracte într-un domeniu sau altul are efecte miraculoase asupra intuiţiilor voastre în domeniul respectiv.

T. Troward, Conferinţele de la Edimburgh referitoare

Ia

Ştiinţa mentală

Umanitatea evoluează astăzi către o mai mare conştientizare în toate domeniile. Oamenii au început deja să înţeleagă puterea pe care o generează intuiţia şi focalizarea intenţiei. La ora actuală, aceste idei au început deja să circule liber în jurul globului, prin subconştientul

Acţiunea justă

Colectiv. Chiar şi limbajul nostru a început să reflecte astăzi aceste idei, integrând concepte noi, precum flux, networking (integrare în reţea), holism, sinergie, alianţe, parteneriat, cercuri şi centre, ca să nu mai vorbim de World Wide Web (reţeaua Internet).

Cărui grup de suflete credeţi că îi aparţineţi? În ce domeniu de activitate vă aduceţi contribuţia la progresul lumii?

Cultural

Dezvoltarea relaţiilor

Socializare şi civilizare

Ajutoare sociale din motive umanitare

Inspirarea umanităţii prin artă, muzică, dans, poezie şi

Literatură

Dilatarea conştiinţei prin educaţie, fotografie, film Răspândirea informaţiilor prin mass media, călătorii şi comunicaţii

Reglementări prin legi şi avocatură Filosofic

Emiterea unor teorii referitoare la natura realităţii Separarea şi compararea ideilor, culturilor, istoriei şi viitorului.

Politic Revoluţionarea şi reformarea naţiunilor

Construcţie şi stabilizare

Separarea şi apărarea culturilor şi graniţelor

Expansiunea comunicaţiilor

Mobilizarea resurselor

Noi viziuni referitoare ia grupurile profesionale

Ridicarea unor probleme (pro şi contra) legate de

drepturile omului şi transmiterea lor în conştiinţa opiniei publice

Religios

Păstrarea misterului Structurarea misterului Convertire şi protestare Slujirea comunităţii Separarea comunităţii Ancorarea spiritului

Asigurarea de sprijin şi alinare în momente grele Crearea unor momente de criză Rugăciunea continuă

Ştiinţific

Dezvoltarea expertizei externe

Promovarea comunicaţiilor de masă şi a inter-conectivităţii

Crearea de analize şi standarde Corelare şi sinteză

Explorarea limitelor, indiferent de domeniu, inclusiv a limitelor obiectivităţii

Contribuţii la dezvoltarea capacităţilor militare

Psihologic

Dezvoltarea expertizei interioare Desluşirea chestiunilor legate de trecut Eliminarea blocajelor

Acţiunea justă

Ridicarea calităţii vieţii

Promovarea comunicării şi sensibilităţii

Înţelegerea şi modificarea comportamentului

Financiar

Controlul şi planificarea relaţiilor comerciale Expansiune şi implementare Construcţie şi conectare

Consumul resurselor şi producerea de bunuri şi servicii Crearea de alianţe şi punţi internaţionale

SIMFONIA LĂMÂILOR Şi FIINŢELE DE LUMINĂ

Evident, orice grup poate avea o influenţă diferită, mergând de la extrema pozitivă până la cea negativă, în domeniul lui de referinţă. Aţi fost vreodată afectat negativ de unul din cele şapte grupuri de suflete? Ce fel de influenţe aţi suportat dumneavoastră sau societatea din care faceţi parte din partea unei. Combinaţii de două sau mai multe grupuri (din cele şapte descrise mai sus) în ceea ce priveşte informaţiile primite şi capacităţile dezvoltate

care urmare a acestor informaţii?

Adevărata problemă a Lumii a Treia este ignoranţa… Cetăţenii acestor ţări trebuie înainte de toate educaţi. Această acţiune trebuie promovată energic, fără niciun fel de reticenţe sentimentale. Este o necesitate imediată; am putea

Spune, chiar o urgenţă. Cu toate neînţelegerile pe care le-ar putea provoca acest lucru, acestor oameni trebuie să li se spună: vă aflaţi pe un drum greşit, creşterea voastră demografică este mult prea rapidă şi conduce la o sărăcie încă şi mai teribilă… Trebuie să ne luptăm cu acest decalaj în creştere. Acesta trebuie să fie obiectivul nostru: apropierea celor două lumi astfel încât ele să devină comparabile, dacă nu chiar egale. Da, acesta trebuie să fie obiectivul nostru.

Dalai Lama în Violenţă şi compasiune, de Jean-CIaude

Carriere

În vechiul mod de gândire, aceste grupuri aveau tendinţa să lucreze într-o manieră individualistă, separatistă, izolată, în noul mod de gândire, fiecare grup trebuie să participe la construirea unor „discipline unificate44, la integrarea cuceririlor lor în beneficiul întregii umanităţi. Fiecare grup deţine un fragment din adevărul global. Fără a neglija niciun aspect, nicio naţiune, nicio cultură, limbă, specie sau religie, munca acestor grupuri se va orienta tot mai mult către sprijinirea fiecărei părţi pentru a-şi aduce contribuţia la progresul general al ansamblului. La ora actuală, scopul este susţinerea valorilor inerente ale indivizilor pentru a hrăni astfel ansamblul. Ce putem face însă pentru a armoniza sferele noastre de influenţă şi pentru a diminua ambiţia către noi separări şi către crearea unor noi structuri individuale? Ce motivaţie am putea avea pentru a acţiona în acest fel?

La ora actuală există o grijă în creştere pentru păstrarea mediului înconjurător, pentru promovarea

drepturilor omului, o teamă de un holocaust nuclear, de foamete la nivel mondial,

493

Acţiunea justă

De suprapopulare, de boli, de dezastrele naturale şi de proliferarea intereselor personale în detrimentul celor colective. Toate aceste forţe puternice care acţionează în lume şi al căror impact este considerat nimicitor, oribil, neplăcut, tulburător, ne pot fie polariza, fie uni pentru a începe să construim o punte care să acopere prăpastia creată de lăcomie şi de teamă. Poate că nivelul nostru de conştiinţă în ceea ce priveşte viziunea asupra lumii nu a depăşit „nivelul limonadei”: dacă tot ce ai în casă sunt nişte lămâi, fă o limonadă. Dacă problemele cu care ne confruntăm par să scape de sub control, poate că ar trebui să ne unim ca să încercăm să le rezolvăm. Unificarea sferei materiale cu sfera spirituală a universului nu înseamnă altceva decât unificarea lumii noastre interioare cu ajutorul prieteniei, iubirii, compasiunii, toleranţei, şi prin întinderea mâinii celor care au nevoie de ajutor. Dacă oameni ca Dr. Robert, cercetătorul suedez în domeniul cancerului, au putut crea planuri care să-i ajute pe oamenii de afaceri din toată lumea să inverseze impactul negativ pe care îl au asupra mediului, la ce surprize ne-am mai putea aştepta din partea semenilor noştri?

SINTEZA CERINŢELOR PENTRU SUSŢINĂTORII VIZIUNII

De ce calităţi este nevoie pentru a fi un slujitor al lumii, un susţinător al Viziunii? Primele pe listă sunt cu siguranţă capacitatea de a iubi, compasiunea, toleranţa şi dorinţa vie de a-ţi ajuta semenii. Aceste calităţi nu sunt simple abstracţii pe care le poţi lua dintr-o carte şi pe care ţi le poţi agăţa de

494

Noi viziuni referitoare! A grupurile profesionale

Piept, ca un ecuson, pentru a avea o atitudine „corectă din punct de vedere spiritual11, ele sunt calităţi inerente, pe nivelul de conştiinţă al celei de-a Zecea

Viziuni. Aveţi cu siguranţă aceste calităţi; tot ce aveţi de făcut în continuare este să acţionaţi astfel încât atunci când îi părăsiţi, oamenii să fie mai fericiţi şi mai buni decât atunci când i-aţi întâlnit, bucurându-vă apoi de fluxul energetic care se va revărsa asupra dumneavoastră ca răspuns la energia dăruită.

Alte însuşiri necesare sunt:

Dorinţa de a lucra intuitiv

Capacitatea de a recunoaşte adevărul şi mesajele care se ascund în spatele sincronicităţilor şi al inspiraţiilor, fară a le da însă o interpretare egoistă

Capacitatea de a avea în vedere impactul asupra ansamblului atunci când iei decizii (majore sau minore)

O mare capacitate de focalizare mentală, sensibilitate şi maturitate emoţională, dezvoltare spirituală

Simţul umorului şi puterea de a râde de sine

Credinţa în puterea şi în eficienţa rugăciunii

Rugăciune şi meditaţie

Recunoaşterea talentelor celor din jur, capacitatea de a-i inspira pe cei cu care te întâlneşti

Detaşarea de ambiţiile personale

O individualitate cât mai complexă, cu o mare varietate de experienţe, interese şi talente

Flexibilitate fizică şi mentală

O bună înţelegere a fenomenelor financiare

Capacitatea de a transforma obstacolele în oportunităţi

Acţiunea justă

Capacitatea de a asculta inclusiv cu sufletul, nu numai cu urechile

Curiozitate şi generozitate în împărtăşirea propriilor cunoştinţe

Excluderea partizanatului şi a afiliaţiilor subiective

Capacitatea de a rosti adevărul fară dorinţa de a-i controla sau de a-i converti pe cei din jur

Capacitatea simultană de a fi spontan şi de a putea munci vreme îndelungată, chiar fără a obţine rezultate

imediate

Capacitatea de a călători în afara corpului fizic sau de a primi informaţii psihice şi puterea de a discerne calitatea informaţiilor primite

Capacitatea de a lua decizii în funcţie de „ceea ce contează mai mult” şi de inspiraţiile interioare

ÎNDATORIRI Şi RESPONSABILITĂŢI ALE SUSŢINĂTORILOR VIZIUNII

Cum trebuie să interacţioneze un susţinător al Viziunii cu cei din jur pentru a-şi putea îndeplini scopurile? Mai întâi de toate, ar fi util să începeţi să observaţi ce se petrece în viaţa dumneavoastră în acest moment. Dacă aţi făcut trecerea către acţiunea altruistă, dorinţa de a sluji lumii şi de a lucra pentru o nouă Viziune asupra acesteia, aţi stabilit cu siguranţă o conexiune cu grupul de suflete care vă supraveghează şederea pe pământ. Energia dumneavoastră a urcat pe un nivel superior, astfel încât veţi începe să atrageţi (sau să fiţi atras de) acele persoane care lucrează în aceeaşi direcţie cu dumneavoastră. Puteţi petrece mai mult timp alături de acei

Noi viziuni referitoare ia grupurile profesionale

Oameni care vă energizează prin ideile lor, lăsând aceste relaţii să evolueze în mod natural, fară a încerca să le forţaţi în vreun fel. Lucraţi pentru idealurile în care credeţi, dar nu vă pierdeţi timpul atacându-i pe cei care nu le susţin sau teoretizând retoric şi risipindu-vă în argumente. Oricât de preţioase ni s-ar părea nouă, este important să nu ne impunem ideile cu forţa altor persoane. Judecarea „nivelului de dezvoltare” al celor din jur nu face decât să demonstreze că nu am înţeles varietatea lecţiilor pe care le urmăresc sufletele umane. Este foarte important să evităm criticile aduse altor persoane, chiar dacă ideile lor se opun propriilor noastre idei. Este mult mai important să lucrăm pentru găsirea unui numitor comun, fiind noi înşine acel tip de persoană pe care ne-ar plăcea să o cunoaştem.

Un aspect important al muncii noastre actuale

trebuie să fie adunarea acelor persoane cu care rezonăm, prezentarea lor altor cunoştinţe similare, crearea de grupuri de sprijin şi împărtăşirea ideilor. Încetiniţi puţin ritmul pentru a avea mai mult timp de reflecţie şi pentru a vă putea distanţa de munca pe care o prestaţi. Rugaţi-vă pentru primirea unor idei noi, pentru inspiraţii care să vă ajute să iniţiaţi proiecte noi, să creaţi ceva diferit, mai eficient, mai distractiv, mai educativ, noi perspective asupra unor idei vechi, sau o îmbunătăţire a relaţiilor interumane.

CE FACEM DACĂ NU NE PLACE SLUJBA PE CARE O AVEM

Dacă nu vă place slujba pe care o aveţi la ora actuală, afirmaţi-vă intenţia de a înţelege care este motivul subtil

Acţiunea justă

Pentru care v-aţi asumat-o. Dacă tot vă aflaţi în acest loc de muncă, încercaţi să faceţi ceea ce faceţi cu mai multă iubire şi cu mai multă atenţie. Veţi constata că vi se va oferi un nou loc de muncă tocmai când începea să vă placă cel vechi! Acest lucru li s-a întâmplat foarte multor cunoştinţe ale noastre.

LĂRGIREA CONTACTELOR PERSONALE

Dacă doriţi să vă amplificaţi contactele cu ceilalţi oameni sau să începeţi o afacere nouă, nu fiţi un singuratic! Dacă vă face plăcere, organizaţi şedinţe lunare de grup pentru brainstorming. Rugaţi în fiecare săptămână trei prieteni să vă ofere sugestii legate de o nouă organizaţie, de cărţi şi lecturi noi, de seminarii şi conferinţe. În oraşe există tot felul de cursuri, legate de cele mai variate subiecte şi domenii de cunoaştere. Institutul Omega din New York, Interface din Boston şi Institutul Esalen sunt doar trei dintre numeroasele centre care susţin de foarte mulţi ani nouă Viziune. Aceste „universităţi” populare reprezintă tendinţa democratică şi „atractivă” a noi conştiinţe spirituale pe punctul de a se naşte.

Continuaţi să rugaţi universul să vă deschidă porţile şi să vă direcţioneze către domeniile cele mai atractive

pentru dumneavoastră. Nu uitaţi să dăruiţi. Căutaţi noi modalităţi de a-i ajuta pe cei din jur şi ascultaţi-le nevoile şi plângerile de pe nivelul inimii. Chiar dacă vă spun că doresc ceva la preţ redus, nu este exclus ca în realitate, ceea ce îşi doresc să fie contactul cu o persoană reală care să le asculte cu adevărat nevoile. Vorbiţi-le despre scopul lor în viaţă, despre visele lor.

498

Noi viziuni referitoare ia grupurile profesionale

Aplicarea Legii Efortului Minim

Astăzi voi accepta oamenii cu care mă voi întâlni, situaţiile cu care mă voi confrunta, circumstanţele şi evenimentele, exact aşa cum se vor petrece acestea. Voi fi conştient că momentul prezent este exact aşa cum trebuie să fie.

După ce voi accepta lucrurile aşa cum sunt, îmi voi asuma responsabilitatea pentru situaţia în care mă aflu şi pentru toate acele evenimente pe care le consider ca fiind probleme.

Voi renunţa la nevoia de a-mi apăra punctul de vedere. Voi rămâne deschis la toate celelalte păreri şi nu mă voi ataşa în mod rigid numai de unele dintre ele.

Deepak Chopra, dr. În medicină, Cele şapte legi spirituale

Ale succesului

Nu este deloc necesar să recrutaţi noi adepţi din rândul colegilor sau prietenilor dumneavoastră. Cei care slujesc nouă Viziune asupra Lumii în grupurile profesionale din care fac parte sunt deja integraţi în aceasta. Ei ştiu pentru ce s-au născut în această lume. Dacă descoperiţi pe cineva care şi-ar dori în mod sincer să acţioneze pe un nivel mai înalt sau mai profund decât cel actual, împărtăşiţi-i entuziasmul pe care îl simţiţi pentru munca dumneavoastră într-o manieră deschisă, prietenească. Nu trebuie să impresionaţi sau să transformaţi pe nimeni. Aşa cum am mai discutat, păstraţi-vă atenţia focalizată asupra stării ideale către care tindeţi.

499

Acţiunea justă

MODELELE DE GÂNDIRE NE AJUTĂ SĂ VEDEM IMAGINEA DE ANSAMBLU

În această secţiune ne vom ocupa de patru categorii profesionale. Indiferent dacă sunteţi sau nu de acord cu descrierile care urmează, vă recomandăm să le folosiţi ca un model de referinţă pentru propriile progrese făcute de dumneavoastră în domeniul de care vă ocupaţi, în ultimele decenii.

În secţiunea referitoare la Sănătate vom prezenta patru paradigme care ilustrează progresul gândirii care a avut loc în acest domeniu.

În secţiunea referitoare la Legislaţie vom descrie un proces care favorizează inclusivitatea, lucrul în reţea şi aducerea de dovezi mai profunde decât cele de suprafaţă. Puteţi aplica aceste principii în propriul dumneavoastră domeniu de activitate. Cum? Depinde numai de dumneavoastră.

În secţiunea referitoare la Educaţie vom descrie câteva formate educaţionale noi, care nu presupun atât fonduri de milioane de dolari cât creativitate şi anularea frontierelor.

În sfârşit, în secţiunea referitoare la Artă ne-am propus să vă reamintim de calităţile vitale ale percepţiei estetice, care aparţin în exclusivitate speciei umane (dacă nu cumva delfinii or avea galerii de artă în Triunghiul Bermudelor!).

SĂNĂTATEA

Puţine lucruri ne impresionează atât de tare că boala şi durerea. Atunci când nu te simţi bine, nu te mai poţi gândi la altceva.

Noi viziuni referitoare! A grupurile profesionale

Pacienţii şi practicanţii artelor vindecătoare se orientează deopotrivă către noile domenii ale vindecării psihospirituale/bioenergetice. Publicul este din ce în ce mai educat şi solicită din ce în ce mai mult informaţii legate de menţinerea stării de sănătate. Vindecătorii

impun acest trend, dar îl şi urmează.

Într-un trecut nu prea îndepărtat, occidentalii aveau tendinţa să se intereseze de trupul fizic numai atunci când acesta „ceda”. Fiind dependenţi de civilizaţia ştiinţifică în care trăiam, ni se părea natural ca trupurile noastre să „muncească14 la fel ca maşinile, reparând din când în când părţile care se defectau. Cu ingeniozitatea specifică omului, noi am devenit foarte buni mecanici, creând adevărate minuni de tehnică medicală necesare pentru repararea traumelor pe care ni le provocăm singuri şi a exceselor în care ne complăcem în mod curent.

Au existat totuşi oameni care şi-au pus întrebări diferite, găsind implicit răspunsuri diferite, astfel încât la ora actuală există o viziune mult mai completă a energiilor vizibile şi invizibile care creează şi susţin corpul uman, dar pentru care nu am găsit încă numele adecvate. Vorbim astăzi de o matrice energetică a ansamblului corp-minte-spirit, expresie puţin cam tehnicistă pentru marea fiinţă spirituală care ne pretindem a fi!

Oamenii care reuşesc cel mai bine în orice domeniu urmează de regulă un model de integrare a dorinţelor lor în mediul în care trăiesc, astfel încât să nu fie nevoiţi să lupte cu acesta. Ei se lasă duşi de val… aşteaptă ca soluţia să vină de la sine, fară să-şi piardă nicio clipă încrederea

Acţiunea justă

Că se vor descurca în orice situaţie, oricât de dificilă ar părea la prima vedere.

Deepak Chopra, dr. În medicină, Trupul fără vârstă,

Mintea eternă

Este interesant faptul că noile structuri medicale şi financiare care redirecţionează serviciile asigurate de medici, asistente şi personalul tehnic medical, au apărut tocmai acum! Ne-am putea chiar întreba: care este scopul superior care se ascunde în spatele introducerii noilor constrângeri şi limitări financiare? Ne aflăm în mod evident într-o etapă de tranziţie care explorează frontierele, stabilind ce este şi ce nu este posibil, sau ce este şi ce nu este dezirabil. Domeniul este complex, şi se

vor găsi cu siguranţă destui oameni care să încerce găsirea unor răspunsuri noi.

Psihologia şi psihiatria se vor reorienta la rândul lor, urmărind să integreze cunoaşterea dezechilibrelor energetice şi influenţa lor asupra matricei psihospirituale/bioenergetice a corpului eteric. Robert Monroe, om de afaceri, autor şi călător în spaţiile astrale de peste 30 de ani, afirma că ceea ce numim astăzi psihoză ar putea să nu fie altceva decât o barieră care nu permite conexiunea între dimensiunea fizică şi cea spirituală. Blocajele energetice de tipul catatoniei sau a autismului ar fi putea fi o formă de disociere între corpul fizic şi corpurile subtile. La nivel macro, studierea interferenţelor între starea corpului nostru fizic şi stările noastre subtile de existenţă ar putea crea adevărate domenii noi ale cercetării ştiinţifice. La nivel micro, graţie unor cercetători precum Candace Perţ, fost director al departamentului de biochimia creierului al Institutului Naţional

Pentru Sănătate Mentală, se poate vorbi deja de o paralelă biologică a „câmpului unificat11 de conştiinţă. Într-un studiu foarte frecvent citat, Dr. Perţ a descoperit că în corpul uman există o moleculă numită neuropeptidă, atât de mică încât poate călători pretutindeni în corp, ajungând practic în fiecare celulă. Întrebarea pe care şi-a pus-o Perţ a fost: „La ce folosesc aceste molecule? 11 Ea a descoperit că fiecare celulă din corpul nostru este înzestrată cu nişte receptori speciali pentru aceste mici neuropeptide. Înainte se credea că aceste molecule nu puteau fi receptate decât de sistemul nervos central. Studiile Dr. Perţ au demonstrat însă nu numai că toate celulele corpului pot recepta aceşti mesageri, dar ele îi pot chiar produce. Capacitatea celulelor de a comunica unele cu altele pare să sugereze faptul că mintea există în întregul organism, nu doar la nivelul creierului. Întrucât fiecare emoţie generează un anumit tip de neuropeptide, rezultă că orice stare de mânie sau de iubire se reflectă în

secreţiile noastre corporale interne. Vă mai aduceţi aminte de cobaiul cu nr. 2 din capitolul 10, cel referitor la Neputinţa învăţată? Probabil că neuropeptidele lui i-au transmis ideea că era o Victimă (Bietul de mine)!

Marea problemă care îşi mai aşteaptă încă răspunsul este în ce fel obţine corpul nostru informaţii de la corpul său eteric (energetic), situat în afara corpului fizic? În ce fel receptăm noi influenţele psihice provenite de la alţi oameni de pe planeta noastră? Ce anume ne dă sentimentul că ne aflăm într-un loc sacru atunci când ne plimbăm printr-o pădure? Poate că oamenii de ştiinţă ai viitorului vor descoperi că neuropeptidele sau alte molecule similare reprezintă veriga

Acţiunea justă

De legătură între câmpurile energetice şi fiziologia corpului. Există deja tot mai mulţi gânditori care au ajuns la concluzia că trupul uman este mai degrabă o reţea de informaţii decât un corp din carne şi oase.

Forma urmează gândirea

Richard B. Miles, director executiv al Integral Health Professional Network, a stabilit frontierele câmpului îngrijirii medicale încă de la începutul anilor 70, promovând noi viziuni şi vorbind de o îngrijire „integrală”. Miles şi-a început cariera medicală chiar în perioada în care grupurile de suflete din domeniul cultural (fenomenul hippie, copiii florilor, adepţii păcii etc.) făceau valuri instigând la schimbări sociale, „în anul 1967, Peter Drucker a scris lucrarea Cum ne putem descurca în Epoca Discontinuităţii, ne-a povestit Miles. Încă din acea vreme, el şi-a dat seama că gânditorii de frunte din toate domeniile de activitate începeau să pună la îndoială ipotezele pe care au fost construite respectivele domenii, tocmai îmi părăsisem slujba (din domeniul marketingului), iar după un an şi mai bine de cercetări făcute alături de partenerul meu, Jack Drach, am tras concluzia că Drucker avea dreptate. Toate structurile se aflau în plin proces de remodelare.

Cea mai importantă carte la momentul respectiv era

considerată Fenomenul omului, de Teilhard de Chardin. Părerea lui era că factorul care conduce la progresul vieţii în forma sa biologică nu era supravieţuirea celor mai buni. Teoria lui era că fiecare formă exterioară conţine o formă interioară, iar principiul de organizare era conştiinţa. Odată

Cu progresele ei, viaţa biologică a devenit din ce în ce mai complexă. Simultan, ea a devenit din ce în ce mai conştientă de sine, ceea ce arată că această conştiinţă a fost tot timpul prezentă. Cu cât un organism devenea mai complex, cu atât mai mare devenea capacitatea sa de cunoaştere. Potrivit acestei teorii, formele biologice s-au schimbat datorită conştiinţei; altfel spus, conştiinţa îşi proiectează propriul său viitor. În paradigma ştiinţifică, această idee era absolut revoluţionară.

Pornind de la ideile lui Chardin, partenerul meu şi cu mine am devenit conştienţi de faptul că, pretutindeni în jurul nostru, conştiinţa culturală se organiza într-o manieră complet diferită. Toate disciplinele se reinventau". Care a fost evoluţia gândirii în domeniul sănătăţii? Am întrebat noi.

„Au existat patru paradigme ale gândirii în domeniul sănătăţii şi al bolii, ne-a răspuns Miles, care a predat aceste idei la Universitatea JFK şi la Institutul pentru Studii Integrale din San Francisco. Prima era operabilă cu numai un secol în urmă şi era o paradigmă a autorităţii, care are două premise de bază: 1) 'Dumnezeu mă pedepseşte prin această boală'; şi 2) 'Sunt posedat de spirite rele şi de demoni'. Acest model de gândire nu a dispărut complet, lucru care poate fi constatat în reacţia actuală la apariţia epidemiei de SIDA.

Chiar şi la cea mai mică schimbare a conştiinţei, energia şi informaţiile se mişcă în tipare diferite. Motivul pentru care vechile obişnuinţe sunt atât de distructive este faptul că noilor structuri nu li se permite să se nască. Altfel spus, conştiinţa condiţionată este sinonimă cu o moarte

lentă.

Deepak Chopra, dr. În medicină, Corpul fără vârstă, Mintea eternă

505

Acţiunea justă

Cel de-al doilea model de gândire este aşa-numita paradigmă a războiului, sau a conflictului. Aceasta s-a născut din convingerea noastră în forţele invizibile. A existat o epocă în care oamenii vorbeau foarte mult de aceste forţe invizibile sau 'miasme'. Inventarea microscoapelor ne-a permis să dăm o formă acestor miasme, care s-au dovedit a fi nişte microorganisme specifice. Aceasta este perioada în care boala a devenit duşmanul nostru, iar ştiinţa eroul care ne poate salva. Scopul oamenilor de ştiinţă era să descopere duşmanul, să-l ucidă şi să rezolve astfel problema. Acesta a fost modelul de gândire din ultimii 80 de ani. În realitate, acest model a încetat să mai fie eficient încă din anul 1922, când oamenii au creat programe de filtrare a apei, de ucidere a ţânţarilor, când s-au inventat frigiderele, iar lămpile cu petrol au fost înlocuite cu becuri electrice. În anul 1944, când au fost create primele antibiotice, bolile infecţioase se aflau deja în declin.

Cea de-a treia paradigmă a modului de gândire în ceea ce priveşte sănătatea şi bolile este aşa-numita recunoaştere a structurii. Aceasta se referă la cercetarea întregului mod de viaţă al persoanei diagnosticate şi a felului în care acesta îi afectează sănătatea. Această abordare nu mai caută un duşman, ci studiază procesul care a condus la apariţia problemei, cum ar fi abuzul de substanţe chimice sau un mediu familial stresant. Progresele din ultimele decenii în domeniul bolilor de inimă s-au produs prin educarea oamenilor în ceea ce priveşte importanţa alimentaţiei şi a exerciţii lor fizice, şi nu prin atacarea unei germen patogen. Nouă viziune a pătruns în subconştientul colectiv datorită faptului că preocupările în domeniul medicinii şi-au schimbat

506

Noi viziuni referitoare Ia grupurile profesionale

Focalizarea, de la bolile infecţioase la afecţiunile degenerative cronice. În bolile cronice nu se mai poate vorbi de un duşman care trebuie ucis, deşi încă mai există sintagme precum ’lupta pentru cucerirea cancerului’, ’bătălia cu diabetul’ sau ’războiul cu SIDA’. În afara bunăstării fizice şi emoţionale, o importanţă crucială pentru o starea de sănătate o are motivaţia de a trăi, conştiinţa că omul are un scop de îndeplinit şi senzaţia că deţine într-o oarecare măsură controlul asupra propriilor sale opţiuni.

Cea de-a patra paradigmă este în plin proces de a se naşte, dar este cert că ea priveşte universul ca pe o metaforă. Oamenii încep să se întrebe: ’Care este mesajul pe care mi-l aduce această boală? Ce anume trebuie să învăţ din această situaţie?’” La fel ca şi alţi cercetători în domeniul medicinii, precum Larry Dossey sau Bernie Siegel, Miles avertizează că este inutil să le spui oamenilor că boala s-a produs „din vina lor” sau că au un nivel spiritual redus, ceea ce a condus la apariţia bolii. Deşi filosofiile orientale sugerează că multe boli au într-adevăr drept cauze anumite procese subconştiente adânc înrădăcinate, de tip karma-ic, este contraproductiv şi lipsit de iubire să-i spui cuiva că şi-a cauzat singur boala.

Boala şi durerea ne atrag atenţia. Chiar dacă de regulă nu suntem foarte conştienţi de mesajele interioare pe care le primim, boala ne pune imediat pe gânduri. De ce eu? De ce acum? Sunt numai câteva dintre întrebările la care încercăm să găsim răspunsuri. Mulţi oameni şi-au transformat radical sistemul de valori şi viziunea asupra lumii în timpul unei boli, sau după vindecare. „în universul metaforic, susţine Miles, este suficient să îţi clarifici întrebările, iar universul îţi va răspunde11.

Acţiunea justa

Noile convingeri legate de sănătate fac parte integrantă din evoluţia Marelui Plan. Puteţi face vreo paralelă între modelul războiului şi propriul

dumneavoastră domeniu de activitate? Aţi observat schimbări în felul în care gândesc oamenii în domeniul dumneavoastră? În ce direcţie vi se pare că se îndreaptă domeniul dumneavoastră profesional: către o mai mare integrare sau către mai mult izolaţionism?

Filtrele Viziunii asupra Lumii

Modelul sănătăţii şi bolii

Paradigma autorităţii: spirite rele/demoni

Paradigma războiului, conflictului

Recunoaşterea structurii

Boala privită că metaforă. Există un motiv pentru orice fenomen.

Viziunea asupra Lumii Universul este ostil.

Universul este haotic. Singurul lucru pe care îl putem face este să câştigăm războiul.

Universul este prietenos. Dacă poţi înţelege structura, poţi învăţa o lecţie importantă.

Universul este integral.

Nu numai că este prietenos, dar evoluţia lui are o semnificaţie precisă.

508

Noi viziuni referitoare la grupurile profesionale

NOUĂ VIZIUNE ASUPRA LUMII ŞI PROFESIUNILE JURIDICE

„Toate profesiunile evoluează, afirmă Bill Van Zyverden, avocatul din Vermont care a fondat Alianţa Internaţională a Avocaţilor Holistici, care deţine astăzi mai mult de 500 de membri în 43 de state din SUA şi în şapte ţări. Dacă aţi lua pulsul imensei insatisfacţii a societăţii, legată de profesiunile juridice, dar şi a juriştilor înşişi, legată de meseria lor, aţi constata că aceasta a ajuns la punctul de fierbere. Frecvenţa vibraţiei sale este cea de fierbere. Partea bună este că odată cu amplificarea

vibraţiei creşte şi posibilitatea apariţiei iluminării. De aceea, după părerea mea, profesiunile juridice evoluează astăzi către propria lor iluminare. Nu este important cum va arăta aceasta, dar existenţa Alianţei Internaţionale a Avocaţilor Holistici este suficientă pentru a vă indica pe ce cale avansăm".

Am intrat sub cupolă şi le-am spus tehnicienilor că doresc să-l văd pe Saturn şi mai multe galaxii. Îmi făcea o plăcere imensă să pot vedea cu propriii mei ochi şi cu toată claritatea miile de detalii pe care până atunci nu le putusem vedea decât în fotografii.

În timp ce priveam acel spectacol, mi-am dat seama că încăperea s-a umplut cu oameni, care, la fel ca şi mine, doreau să privească prin telescop. Mi s-a spus că erau astronomi detaşaţi la observator, care nu avuseseră niciodată până atunci posibilitatea să privească direct obiectele investigaţiilor lor.

Victor VVeisskopf, Bucuria viziunii

509

Acţiunea justă

În domeniul medicinii holistice există convingerea că adevărata vindecare nu se poate produce decât dacă studiem mai întâi rădăcinile şi cauzele bolii, din perspectiva întregii vieţi a persoanei bolnave. Practicarea profesiunii juridice dintr-o perspectivă similară nu este foarte diferită. „Nu mai este suficient astăzi să ţii seama numai de aspectele legale ale unei dispute, afirmă Van Zyverden. Eu cred că avem datoria să ne ajutăm clienţii să îşi examineze inclusiv conflictele interioare, care s-au extemalizat în disputele lor exterioare". Noile perspective în domeniul dreptului holistic pot conduce la vindecarea situaţiei dificile prin care trece persoana, la fel cum medicina holistică poate conduce la vindecarea bolii.

Rădăcinile conflictului şi responsabilitatea personală

Avocaţii holistici încearcă să-şi ajute clienţii să se concentreze asupra aspectelor cu adevărat importante pentru ei, ocupându-se direct de toate frustrările şi supărările generate de situaţia lor curentă. Filosofia

potrivit căreia toate situaţiile prin care trecem se întâmplă la propria noastră invitaţie, cu scopul de a învăţa o lecţie superioară, este de-a dreptul revoluţionară în profesiunea juridică. Spre exemplu, dacă cineva este arestat pentru că a condus sub influenţa alcoolului, avocatul nu îi prezintă clientului său numai consecinţele juridice, dar îl şi ajută să descopere cauza pentru care a ajuns să facă abuz de alcool şi efectele pe care această atitudine le are asupra sa şi asupra muncii sale, asupra familiei

Şi prietenilor. Aceşti avocaţi luminaţi afirmă că justiţia este cu adevărat slujită numai dacă vinovatul nu încearcă să scape de consecinţele faptelor sale prin tot felul de tertipuri şi prin ascunderea adevărului. În cazul şoferului beat, este în interesul direct, pe termen lung, al acestuia să-şi asume responsabilităţile, să accepte consecinţele şi să primească consultanţă pentru a scăpa de dependenţa sa. Abordarea holistică ajută persoana să cerceteze cauzele conflictului pe toate nivelele: spiritual, mental, emoţional şi financiar. Justiţia holistică reprezintă conştientizarea comportamentului trecut, acceptarea responsabilă a consecinţelor şi angajamentul personal de a-ţi schimba atitudinea.

Empatie şi respect faţă de adversari

Abordarea holistică porneşte întotdeauna de la premisa că partea adversă nu reprezintă un duşman, ci un om. Van Zyverden ne-a spus: „Unul dintre colegii mei tradiţionali m-a întrebat: ’Ce practici tu, dreptul catolic?’ pe un ton vădit ironic. I-am răspuns: ’Nu, practic dreptul inimii’. Nu doream să spun prin asta că alţi avocaţi nu fac acelaşi lucru, dar practica tradiţională a dreptului nu pare să implice în niciun fel empatia emoţională. Conflictul nu foloseşte nimănui, iar demonizarea părţii adverse nu face altceva decât să amplifice suferinţa ambelor părţi”. Avocatul holistic îşi ajută clientul să obţină o vindecare mai profundă, o stare reală de bunăstare, nu doar să se răzbune pe partea adversă. „Există cazuri care mă

pasionează, ne-a povestit Van Zyverden, dar nu mă implic în mânia clienţilor mei”.

511

Acţiunea justă

Participarea clientului şi parteneriatul cu acesta

O altă schimbare de atitudine în dreptul holistic se referă la faptul că avocatul devine un ghid şi un consilier, dar în niciun caz nu trebuie considerat o autoritate absolută căreia clientul trebuie să-i încredinţeze întreaga sa putere. Dacă este lăsat să participe direct la procesul juridic, clientul capătă o înţelegere mult mai bună asupra aspectelor acestuia. El are şansa să se cunoască mai bine pe sine şi să îşi dea seama cum s-a ajuns la conflict. Spre exemplu, el poate participa la investigaţii şi la strângerea de informaţii, la interogarea martorilor şi la alegerea opţiunilor de apărare. Van Zyverden consideră că ideea parteneriatului cu clientul îl ajută enorm şi pe avocat. „Dacă avocaţii ar înceta să se mai considere simpli demagogi, un fel de alter ego al clientului său care cunoaşte chiţibuşurile juridice, ai s-ar putea elibera de povara pe care sunt nevoiţi să o ducă din cauza acestui sistem al adversităţii: de stres, alcoolism, droguri şi sinucideri”. Abordarea holistică urmăreşte să acopere prăpastia dintre oameni, să reveleze adevăratele consecinţe şi să plaseze responsabilitatea acolo unde îi este locul – asupra individului.

Referiri la disciplinele asociate

Am văzut într-un muzeu mai multe cochilii care ar fi putut fi căminele succesive ale aceluiaşi animal în decursul vieţii sale. Când animalul creşte şi devine prea mare pentru o cochilie, el iese afară şi poate intra într-o altă, de dimensiuni mai mari.

512

Noi viziuni referitoare! A grupurile profesionale

Şi noi schimbăm cochiliile. Acestea sunt numite „sisteme de convingericând aveam zece ani, eram ferm convins că scopul meu în viaţă era să am cea mai mare colecţie de poze cu jucători de baseball… Câţiva ani mai

târziu, scopul întregii vieţi din univers devenise pentru mine rock-and-roll-ul… Şi mai târziu, când a apărut filmul despre viaţa formaţiei Doors, am rămas uimit să constat că nu simt deloc nevoia să-l văd. Între timp, intrasem într-o cochilie mai mare.

Alan Cohen, Am avut tot timpul răspunsul

În niciun alt domeniu nu este mai importantă privirea situaţiei de ansamblu ca în cel juridic. Nu mai putem considera sistemul justiţiei criminale şi al penitenciarelor drept singurul răspuns la ofensă. Pe toate nivelele, de la divorţ la crime şi terorism, nouă Viziune asupra Lumii impune o abordare integratoare a acestor probleme, care nu îi mai privesc numai pe cei în cauză, ci pe noi toţi. Nouă viziune asupra sistemului juridic trebuie să-i încurajeze pe indivizi să primească ajutor din partea consilierilor profesionişti, de la cei specializaţi în arbitraj la psihologi, psihiatri, asistenţi sociali, servicii medicale integrate, şi chiar contabili şi educatori. Într-un sistem ideal se va ajunge la asigurarea asistenţei din partea familiei şi a unor servicii de sprijin comunitar care să reeduce persoana care a greşit, să o ajute să redevină independentă şi să se integreze în comunitate.

Cei implicaţi în grupele profesionale politice, culturale şi financiare vor trebui să facă la rândul lor eforturi pentru a crea programe şi proiecte preventive şi de reabilitare, în loc să aloce bani numai pentru măsurile punitive.

Acţiunea justă

Rezolvarea corectă a disputelor

În vechiul model de gândire, de tip câştigi-sau-pierzi, singurul lucru care contează este rezultatul final. Pe nivelul sufletului, rezultatul final nu este însă la fel de important că lecţia sau scopul din spatele experienţei.

Van Zyverden afirmă: „Eu susţin folosirea tuturor metodelor posibile pentru rezolvarea conflictelor. Sunt cazuri care nu se pot rezolva decât printr-un proces la tribunal, dar sunt altele care pot fi rezolvate şi prin alte mijloace”. El preferă termenul de rezolvare „corectă” în

locul rezolvării „alternative” a disputelor, care lasă impresia că tribunalul este singura soluţie de rezolvare a conflictelor. „Eu cred că orice problemă are propria sa metodă optimă de rezolvare, pe care nu o poate cunoaşte decât persoana implicată în ea. Uneori este suficient ca partea adversă să-şi ceară scuze. Sistemul în care trăim acordă un rol disproporţionat de mare tribunalelor, ca unic loc în care se poate ajunge la o soluţie, în fond, tribunalele nu sunt altceva decât locul în care se pune capăt conflictului pentru că părţile implicate nu doresc să-şi asume responsabilităţile ce le revin175”.

Mariza Vasquez, fondatoare a departamentului din Florida al Alianţei Internaţionale a Avocaţilor Holistici, afirmă: „Unul din lucrurile care contează cel mai mult pentru oameni este să ştie că plângerile lor au fost auzite. Una din clientele lui Bill Van Zyverden era convinsă că doreşte să ajungă la tribunal. Nu avea prea mulţi sorţi de izbândă, aşa că Bill a organizat un proces fictiv pentru ca ea să-şi dea seama care sunt punctele slabe ale pledoariei ei. Juriul a

Ascultat argumentele femeii, dar a luat o decizie împotriva ei. ’Juraţii’ i-au explicat apoi slăbiciunile pledoariei, iar femeia a renunţat să mai meargă la tribunal. Experienţa i s-a părut însă extrem de folositoare, căci în realitate ceea ce dorea era să fie ascultată”.

Dreptul colaborării

Deşi 98% din procesele civile sunt rezolvate fară a se ajunge la curtea cu juri, nu se poate preciza dacă rezolvarea conflictului (vindecarea) este definitivă sau dacă se ajunge la o înţelegere care continuă să lase anumite răni. În cazurile în care interpretarea tehnică a legii rezolvă conflictul fară implicare emoţională, judecarea de către un terţ stinge de regulă dispută. În cele mai multe cazuri există însă o implicare emoţională foarte puternică, ce nu este rezolvată printr-o decizie juridică.

Există o cale în care nu trebuie să faci altceva decât

să îţi vezi de treabă exact acolo unde te afli, cu mijloacele pe care le ai la îndemână aici şi acum. Singurul lucru care există este situaţia prezentă: acest loc, această relaţie, această dilemă, această slujbă…

Marea provocare este să operezi exact cu circumstanţele în care te găseşti, indiferent cât de neplăcute, de limitate şi de enervante sunt, asigurându-te că ai făcut tot ce ţi-a stat în puteri pentru a te folosi de energia pe care o ai la dispoziţie în vederea transformării de sine, înainte de a te

Decide să mergi mai departe. Adevărata lucrare nu se poate face decât aici.

Jon Kabat-Zinn, Oriunde ai merge, acoio te afli

Van Zyverden crede că sistemul juridic actual şi avocaţii tradiţionali care îşi îndrumă clienţii prin meandrele acestuia nu pot conduce la hotărâri la fel de juste ca cele pe care le-ar putea lua părţile însele. De aceea, avocatul holistic îşi va ghida clientul mai degrabă către introspecţie, către examinarea propriilor convingeri şi aşteptări. „Aplicând această metodă, am descoperit că adevăratele cauze ale problemelor nu au aproape nimic de-a face cu evenimentele exterioare sau cu alte persoane, ci mai degrabă cu propriii mei clienţi. Spre exemplu, am discutat odată cu doi clienţi despre un contract prenupţial, invocând argumentele pro şi contra care rezultau din document. Abia când mi-au povestit despre copilăria lor a ieşit însă la iveală că disputa dintre ei era rezultatul unor conflicte interioare personale generate de frica de părinţi. Până la urmă, conflictul s-a rezolvat punând faţă în faţă sentimentele lor pentru părinţi, nu unul faţă de celălalt176”. De regulă, atunci când avem un conflict interior, noi suntem tentaţi să îl proiectăm în afara noastră, dând vina pe altcineva.

Soluţia lui Van Zyverden a fost să le ceară celor doi soţi să discute despre ceea ce este dispus fiecare să aducă în această căsnicie. În loc să pornească de la ideea

negativă a „ceea ce s-ar putea întâmpla în cazul unui divorţ”, el le-a cerut celor doi să stabilească ce anume şi-ar dori „să păstreze pentru totdeauna” şi să argumenteze de ce era atât de important acel lucru. „Soluţia mi s-a părut potrivită, afirmă Bill, pentru ca cei doi să poată intra în contact cu temerile

Lor, constatând în ce fel aceste temeri îi conduce la posesivitate177

Deşi arbitrajul a devenit din ce în ce mai popular şi mai eficient din punct de vedere al costurilor, el operează totuşi din perspectiva polarizată a unor părţi adverse şi nu urmăreşte să descopere cauzele conflictului. Dreptul colaborării reprezintă un concept nou, o abordare integratoare care urmăreşte efortul de reconciliere a părţilor adverse şi explorarea deschisă a cauzelor conflictului dintre ele. Fără să dea nume şi fară să învinovăţească pe nimeni, grupul celor implicaţi (inclusiv consilierii juridici) fac eforturi să descopere de ce a evoluat relaţia dintre părţi aşa cum a evoluat. Acest tip de grup, care urmăreşte să ajungă la o mai bună înţelegere şi la o hotărâre mai justă, este un exemplu de grup aflat pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni. Potrivit lui Van Zyverden: „Această abordare îşi propune rezolvarea problemelor dintr-o perspectivă integrală... fară să profite de greşeli şi calcule eronate, ci dimpotrivă, încercând să le corecteze. Metoda se focalizează mai degrabă asupra viitorului decât asupra trecutului, şi mai degrabă asupra rezolvării conflictului decât asupra împărţiri de vinovăţii’78”.

Şansa de a trece pe un nivel de conştiinţă mai înalt

L-am întrebat pe Van Zyverden cum ar rezolva conflictul dintre doi parteneri furioşi care se ceartă în legătură cu activele lor. „Mai întâi de toate, aş începe prin a le explica faptul că nu eu deţin răspunsul la problema lor. De regulă, în asemenea

Cazuri este evident faptul că problema se situează la nivelul relaţiei dintre ei, şi nu al activelor materiale propriu-zise. Din păcate, nu poţi să spui acest lucru unor oameni supăraţi, căci nu te vor asculta.

Aş începe prin a-i ruga să participe la o experienţă. Am discuta ce doresc, de ce sunt supăraţi unul pe celălalt, şi aşa mai departe, dar nu m-aş mulţumi cu nişte răspunsuri simple. Aş analiza mai în profunzime problema. 'Cum arată starea în care vă aflaţi? Ce culoare are ea? Seamănă mai degrabă cu apa, sau cu o piatră?' Oricât de ciudate ar părea aceste întrebări, ele li se par foarte relevante celor care îşi conştientizează experienţa. Atunci când nu ai un cuvânt care să definească o stare, nu deţii nici răspunsul la problema care te preocupă. Eu nu încerc să analizez răspunsurile oamenilor, căci intelectul nu este singura cale de înţelegere".

Vazquez a adăugat: „Atunci când un client vine la mine, este limpede că ceva nu funcţionează ca lumea în viaţa sa. Eu prefer să îl privesc ca pe o fiinţă umană integrală, şi nu doar să mă ocup de partea birocratică. Omul se confruntă cu o criză şi doreşte alinare. Obstacolul care îl împiedică să reatingă starea de pace interioară este de regulă mânia. De aceea, le explic oamenilor că un proces nu îi va ajuta să atingă această stare de pace. Le descriu toată durerea şi cheltuielile pe care le incumbă acest proces şi le explic că nu vor obţine răzbunarea la care speră, cel puţin nu în maniera în care cred ei. Există însă oameni care simt cu adevărat nevoia unui proces, iar în cazul lor această soluţie nu poate fi evitată".

Cât de uşor este să fii un avocat holistic? Iată ce ne-a răspuns Bill: „Mulţi dintre membrii noştri au fost atraşi chiar de conotaţia cuvântului 'holistic', ceea ce nu ne-a împiedicat să avem o anumită controversă în legătură cu folosirea acestui cuvânt, sau schimbarea lui cu altul mai puţin incisiv, precum 'cooperant'. Până la urmă, am ajuns

la concluzia că nu trebuie să ne pese ce gândesc alţii despre numele nostru sau despre metoda pe care o aplicăm.

Respectarea spiritului porneşte de la credinţa în Dumnezeu. Trebuie să aveţi credinţa că există un plan mai presus de ceea ce vedeţi cu ochii, principii care conduc universul mai profund decât regulile dictate de societate şi un destin mai mare decât condiţionarea voastră trecută.

Asta înseamnă că mintea gânditoare nu este unicul său cel mai important arbitru al binelui suprem. Înseamnă de asemenea să nu vă mai lăsaţi influenţaţi de aşteptările celor din jur şi să transferaţi criteriile de autoritate de la solicitările exterioare la cunoaşterea interioară.

Înseamnă să deveniţi un pionier al libertăţii într-o lume în care temniţa a devenit regula firească… înseamnă să fiţi voi înşivă şi să trăiţi propria voastră realitate, fără să vă cereţi scuze şi fară să daţi explicaţii pentru acest lucru.

Alan Cohen, Am avut tot timpul răspunsul

Mulţi dintre noi ne luptăm să practicăm fară a intra în concurenţă cu un alt avbocat, aflat pe o poziţie complet contrară, afirmă Vazquez. Când am de-a face cu avocaţi

Acţiunea justă

Care se opun ideii de drept holistic, le sugerez să îşi revadă eseurile pe care le-au scris cu 30 de ani în urmă, când făceau şcoala. Mai mult de 50% din aceste eseuri demonstrează că studenţii fac o facultate de drept din motive umanitare. În timp, ei uită de aceste idealuri. Noi ne luptăm pentru retrezirea idealului pentru care am intrat în această profesie”.

Mariza Vazquez a început să-i sune pe avocaţii din zonă, propunându-le să practice dreptul într-o manieră holistică. „Mă lupta să rămân pe calea spirituală, şi totodată să continui să practic dreptul. Am descoperit încă opt persoane care aveau acelaşi ideal ca şi mine, şi toţi am ajuns în organizaţia naţională printr-o coincidenţă. Cuvântul care ne-a atras cel mai mult a fost, holistic’, dar am avut şi noi controversele noastre în legătură cu el, aşa că am început să ne adunăm lunar ca să discutăm

asemenea chestiuni. Personal, consider că abordarea stilistică ar trebui să aibă în vedere ambele rădăcini ale cuvântului: whole'79 şi holy'80. În medicină s-a descoperit că trupul uman operează ca un ansamblu perfect integrat, inclusiv în procesul de vindecare. Eu cred că acelaşi principiu se aplică şi celorlalte profesiuni".

A lucra pentru o societate mai bună, într-o manieră holistică, înseamnă mai mult decât altruism. Procesul ne transformă pe noi înşine, iar binecuvântările care se revarsă asupra noastră sunt mult mai numeroase chiar decât cele pe care le aducem noi altora. Van Zyverden afirmă în această direcţie: „Mi-am dat seama că am ales meseria de avocat pentru a învăţa anumite lucruri pe care nicio altă meserie nu mi le-ar fi putut revela. Acesta a fost principalul motiv.

520

Noi viziuni referitoare la grupurile profesionale

Dreptul m-a atras pentru a putea fi de folos altora... Nu a existat niciodată vreun client care să intre pe uşa biroului meu şi care să nu-mi reveleze o problemă cu care m-am confruntat eu însumi41. Noi îi considerăm pe Bill Van Zyverden şi pe Mariza Vazquez două exemple perfecte de slujitori ai lumii, care au reuşit să atragă de partea lor sute de alţi oameni cu aceeaşi viziune asupra lumii ca şi ei. Acest gen de lucrări nu se realizează atât de mult pin promovare, cât că urmare a legii atracţiei universale.

Vazquez ne-a mai povestit o întâlnire extrem de revelatoare pe care a avut-o într-o călătorie recentă în Orientul Mijlociu, care i-a permis să înţeleagă mai bine viziunea unei alte culturi spirituale faţă de accidente şi tragedii. Ghidul grupului din care făcea parte a rugat-o să fie interpretul unui tânăr turist italian, care părea foarte speriat. O fetiţă de trei ani sărise în faţa maşinii sale şi acum se afla în spital, iar el trebuia să răspundă la întrebările poliţiei locale. „Ştiam că era una din acele coincidenţe care îţi marchează uneori destinul, ne-a povestit ea, aşa că mi-am dat toată osteneală pentru a vorbi cu fetiţa şi cu poliţia, deşi nu cunoşteam italiană, ci

doar puţină spaniolă. Mi se părea în mod evident un accident nefericit, aşa că după ce le-am explicat poliţiştilor versiunea tânărului, i-am întrebat ce proceduri trebuia să urmeze în continuare.

Mi-au spus că potrivit legii lor, părinţii sau membrii familiei fetiţei trebuiau să apară în faţa poliţiei şi să decidă dacă doreau să depună o plângere sau să îl ierte. Chiar acesta a fost cuvântul pe care l-au folosit: să îl ierte. Dacă părinţii îl iertau, urmărirea penală ar fi încetat pe loc. În timp

Ce îi explicam acest lucru tânărului, în cameră a intrat un bătrân, care s-a dovedit a fi bunicul fetiţei. După o foarte scurtă conversaţie cu bătrânul, poliţiştii au ridicat din umeri, l-am întrebat ce se petrece. Mi-au răspuns că bătrânul le-a declarat că l-a iertat pe tânăr, chiar înainte de a afla cum s-a produs accidentul! Pe faţa turistului se citea o imensă uşurare şi o mare fericire.

Mulţi dintre reformatorii şi cei care au provocat schimbări majore în societatea din care fac parte s-au confruntat ei înşişi cu probleme personale de tipul celei pe care au rezolvat-o la scara societăţii. Rezolvându-şi propriile probleme, ei au descoperit soluţia unor probleme sociale.

Corinne Melaughlin şi Cordon Davidson, Politici spirituale: schimbarea lumii din interior către exterior

Povestea nu s-a terminat aici. Punctul culminant mi s-a părut acela în care ghidul a povestit întregului grup că în cultura lor se înţelege de la sine că noi atragem în viaţa noastră anumite experienţe şi lecţii. Era evident că bunicul fetiţei a considerat că aceasta atrăsese singură accidentul în viaţa ei, dintr-un motiv ascuns celorlalţi, dar important pentru ea. Bătrânul era foarte conştient de rolul minor pe care l-a jucat turistul italian în această dramă. Cel care decidea soarta fetiţei era numai Allah, iar familia să nu avea cum să schimbe starea energetică a acesteia sau să creeze un alt scenariu. Am rămas foarte impresionată de

această filosofie de viaţă, care îţi schimbă într-adevăr percepţia asupra ideii de victimizare”.

522

Noi viziuni referitoare Ia grupurile profesionale

Practica holistică merge dincolo de ceea ce permite etica juridică. Ea înseamnă să răspunzi unei chemări superioare, acelei voci interioare care îţi spune ce este bine şi ce este rău. Vazquez mai spune: „Toată lumea îi înjură pe avocaţi. Dar societatea noastră are asemenea avocaţi numai pentru că am creat cu toţii acest sistem juridic, din nevoia noastră de a obţine ceva de la ceilalţi, indiferent de costuri. Ar trebui să ne întrebăm cu toţii ce responsabilitate ne revine pentru felul în care este practicat dreptul în ţara noastră!”

EDUCAŢIA

Laurette Rogers, învăţătoare la clasa a patra, a discutat cu elevii săi despre pericolul prin care trec speciile aflate pe cale de dispariţie. Unul din copii a ridicat mâna şi a întrebat-o: „Dar, doamna învăţătoare, ce putem face noi pentru a salva aceste specii? 11 Pornind de la această întrebare s-a născut o experienţă uimitoare, care avea să schimbe pentru totdeauna viaţa studenţilor şi profesorilor, dar şi a creveţilor de apă dulce, inclusiv a habitatului în care trăiesc aceştia.

Fermieri, creveţi şi sălcii

Mânaţi de dorinţa sinceră de a face ceva pentru mediul înconjurător, acei copii şi profesorii lor remarcabili, printre care un diriginte care a ştiut să-şi asume anumite riscuri, au început o aventură a cunoaşterii care a ajuns în cele din

523

Acţiunea justă

Urmă să-i implice inclusiv pe părinţi, pe fermierii locali, oameni de afaceri, biologi, şi politicieni de la nivel local şi central. În numai şase luni, Proiectul Creveţilor de Apă Dulce din California, iniţiat de şcoala Brookside din San Anselmo, a primit o recunoaştere locală şi naţională, primind marele premiu în valoare de 32.500 de dolari din

partea Programului de Premiere a Proiectelor de Mediu Anheuser-Bush. Răsplata cea mai importantă pentru organizatori a fost însă altă, mai puţin palpabilă.

Criza mediului la nivel planetar pare lipsită de orice speranţă dacă este privită numai de pe nivelul fizic, adică al formei. Dacă este privită însă din perspectiva interioară, lucrurile apar într-o lumină cu totul diferită. Natura nu este o forţă oarbă, ci una conştientă, care acţionează prin intermediul esenţelor interioare şi al câmpurilor energetice. Forţele interioare ale naturii joacă un rol esenţial şi ne pot ajuta foarte mult, dacă învăţăm să cooperăm în mod conştient cu ele.

Corinne Meloughlin şi Gordon Davidson, Politici spirituale: schimbarea lumii din interior către exterior

Fluxul educaţiei

Într-o recentă publicaţie care a descris proiectul ei, Laurette Rogers prezintă o viziune complet nouă asupra educaţiei, de-a dreptul tulburătoare. Iată ce scrie ea: „Motivaţia şi entuziasmul copiilor au fost fenomenale! Ochii

Noi viziuni referitoare! A grupurile profesionale

Lor străluceau. Vorbeau cu toţii odată. Erau foarte serioşi şi pătrunşi de seriozitatea sarcinii pe care şi-au asumat-o… Alexander mi-a spus: ’Nu simt că aş face o temă pentru şcoală; mă simt de parcă m-aş duce la lucru!’” 181Rogers vorbeşte în articol de o clasă de elevi care de-abia aşteptau să meargă la şcoală, mai mult, care îşi consacrau o bună parte din timpul lor liber pentru proiectul „creveţilor”. „Dintr-o dată, povesteşte ea, şcoala a depăşit frontierele clasei şi ale celor şase ore de educaţie. Toată lumea era dispusă să înveţe182”.

Metodele de educaţie pe bază de proiecte sunt susţinute de studiile efectuate în domeniul acelei teorii care afirmă că organul cerebral este un căutător de modele. Învăţarea pe dinafară (a tablei înmulţirii, ortografiei corecte, datelor istorice) necesită o memorie bună şi multe repetiţii, dar creierul nu este foarte bine

înzestrat pentru aceste activităţi. Pe de altă parte, el pare să aibă o capacitate infinită de a-şi aminti modelele şi structurile, căci noile idei se integrează astfel în tipare învăţate mai demult, aşa cum se întâmplă lucrurile şi în viaţă. Ecosistemele ne învaţă că reţelele învaţă mult mai rapid decât ierarhiile. Concluzia este că un copil va învăţa mai bine dacă poate participa la descoperirea, integrarea şi aplicarea informaţiilor. În loc să stea şi să-l asculte pe profesor care îi predă din faţa clasei (modelul ierarhic), el poate învăţa mult mai rapid dacă îşi poate împărtăşi propriile idei, alături de ceilalţi, într-un mediu atractiv şi prietenos.

Centrul pentru Ecoliteraţie, fondat de fizicianul şi autorul Fritjof Capra în Berkeley, California, a început să aplice programe de-a dreptul revoluţionare în domeniul educaţiei

525

1

Acţiunea justă

Elementare, care au la bază concepte din ecosistemele vii: interdependenţa, ciclurile, parteneriatul, fluxurile energetice, flexibilitatea, diversitatea, co-evoluţia şi sustenabilitatea.

Lăsaţi-i pe copii să facă

Aplicând aceste principii, Rogers şi colega ei, Ruth Hicks, au creat un mediu democratic care le-a permis copiilor să-şi direcţioneze singuri procesul de învăţare. Ei au învăţat şi au înţeles astfel interconexiunea tuturor lucrurilor de pe pământ, creând astfel un fundament pentru ceea ce speră să realizeze în viitor. Iată ce afirmă Adam, un puşti de nouă ani: „Acest proiect mi-a schimbat complet punctul de vedere, căci înainte eram convins că profesorii stabilesc calea, iar elevii o urmează, dar în cazul nostru, elevii au fost cei care au stabilit calea, iar profesorii au urmat-o183”.

Lucraţi la fel cum lucrează Dumnezeu. Nicio sarcină nu este prea umilă. Niciun proiect nu este prea măreţ.

Ray Doughty, poet şi evaluator de proiecte la Centrul

Pentru Ecoliteraţie

Acest proiect este un excelent exemplu pentru:

1. Buna organizare a tuturor elementelor implicate – fermieri, profesori, elevi, creveţi, copaci, bani, sprijin al comunităţii – fară niciun efort (deşi proiectul a implicat foarte multă muncă, inclusiv fizică, nimeni nu s-a plâns de vreun efort), după ce toată lumea a fost convinsă să participe

Şi a stabilit rolul pe care doreşte să-l joace. Profesorii nu au avut probleme cu disciplina elevilor, căci aceştia din urmă nu mai aveau timp să se certe şi să se ia la bătaie. Erau mult prea ocupaţi cu ceea ce făceau, se distrau şi erau pătrunşi de importanţa muncii lor.

2. Bucuria pe care o provoacă integrarea în natură.

3. Redobândirea senzaţiei de control (în locul disperării) asupra mediului personal, pe care toate studiile o indică drept unul din secretele păstrării unei stări bune de sănătate. Acest proces nu a fost unul simulat între zidurile clasei de şcoală. Toată lumea, nu doar copiii, au experimentat satisfacţia bona fide pe care ţi-o dă implicarea în salvarea naturii, căminul nostru, dar şi al milioane de alte organisme, care menţin sănătatea ecosistemului.

Aceşti elevi de clasa a patra au obţinut rezultate uimitoare, în care au fost implicaţi nu numai ei înşişi, ci întreaga comunitate şi mediul înconjurător. De pildă, copiii au trebuit să ia legătura cu fermierii locali, care erau de regulă suspicioşi faţă de „oamenii de la oraş”, pe care îi învinovăţeau pentru distrugerea mediului. Una din regulile proiectului – o lecţie minunată despre toleranţă – a fost folosirea permanentă a politeţii şi a diplomaţiei. Profesorii le-au cerut elevilor să se gândească cum s-ar simţi ei înşişi dacă cineva ar intra în dormitorul lor şi le-ar spune ce să facă şi ce să nu facă. Sinceritatea şi convingerea copiilor în ceea ce priveşte seriozitatea muncii lor, dorinţa lor de a fi deschişi şi plini de respect, le-au atras imediat simpatia

fermierilor, ziariştilor, oficialilor guvernamentali şi fundaţiilor de sprijin pentru asemenea proiecte.

527

Acţiunea justă

Experimentarea directă a misterului vieţii

În contextul proiectului, copiii au participat la procesul educaţional scriind rapoarte şi comunicate către presă, analizând date ştiinţifice, cercetând alte specii în pericol de dispariţie, ţinând conferinţe de presă, desenând şi vânzând tricouri, coregrafiind un Dans al Creveţilor, plantând sălcii, proiectând şi construind garduri, şi vizitând alte locuri. Ei experimentau direct procesul de învăţare, nu la mâna a doua, citind din cărţi fără să poată reacţiona la cunoaşterea dobândită.

Principiul esenţial în acest caz este faptul că nouă cale nu are absolut nimic de-a face cu cea veche. Nu există o conexiune liniară; fizica cuantică nu a evoluat ca o prelungire a principiilor newtoniene.

Aşa cum sugerează însuşi titlul, s-a produs un salt cuantic de la ceea ce a fost la ceea ce este. Am fost nevoiţi să privim realitatea dintr-o cu totul altă perspectivă, pentru a înţelege mai bine ce se petrece. Practic, jucăm astăzi un joc complet diferit, pe un teren diferit, cu reguli diferite.

Alan Cohen, Am avut tot timpul răspunsul

Cooperarea, toleranţa, respectul şi responsabilitatea se dezvoltă organic, fără disciplină autoritară care risipeşte atâta energie în şcolile tradiţionale orientate către obligarea copiilor să stea în bănci. Rogers este de părere că „dacă elevii preiau controlul lui ’când’, ’cum’ şi ’ce’ ale procesului educaţional, ei vor deveni mai târziu cetăţeni capabili să ia decizii mature,

528

Noi viziuni referitoare Ia grupurile profesionale

Să pună întrebări şi să găsească răspunsuri, gata să-şi ajute semenii într-un mod eficient, dar cu înţelegere184

Reflecţie şi răspuns

Principalul factor care poate declanşa schimbări

pozitive în orice domeniu profesional sunt conversaţiile dintre indivizii cu un nivel superior de gândire, care îşi propun ca obiectiv comun avansarea domeniului lor pe un nivel mai profund. Zenobia Barlow, director executiv la Centrul pentru Ecoliteraţie, ne-a spus: „Profesorii au atât de puţin timp la dispoziţie încât de cele mai multe ori nici măcar nu se cunosc între ei. Fragmentarea materiilor îi face să fie un fel de subcontractori independenţi care închiriază pe rând sălile de clasă din aceeaşi şcoală. Rareori se adună împreună, de pildă pentru a reflecta împreună la ceea ce fac sau pentru a stabili anumite proiecte de colaborare.

A fost interesant să urmărim Proiectul Creveţilor, căci procesul a fost invers: sala de clasă s-a dilatat şi a început să includă întregul district, râurile şi fermele. Dacă dorim să impunem într-o mai mare măsură acest tip de educaţie integrată, trebuie să le dăm profesorilor timpul necesar să se cunoască unii pe alţii şi să discute despre viitorul profesiei lor”.

Proiectul Edible Schoolyard

Un alt exemplu de reacţie civică la mediul social înconjurător, care a transformat profund o şcoală din Berkeley,

California, este proiectul Edible Schoolyard. De câte ori se întorcea acasă de la restaurantul ei, Alice Waters, bucătăreasa- şefa şi proprietara localului Chez Panisse (dar şi susţinătoare a altor programe, precum înfruptaţi-vă din bunăstarea noastră), era nevoită să privească în fiecare zi acelaşi peisaj dezolant al asfaltului din curtea liceului Martin Luther King. Ea a mai constatat că în pauza de masă, elevii erau nevoiţi să servească pizze încălzite la cuptorul cu microunde, hamburgeri, chipsuri şi băuturi răcoritoare la cutie, într-un snack-bar din apropiere. Când s-a plâns de această situaţie directorului şcolii, acesta a provocat-o să găsească o altă soluţie. Şi astfel s-a născut proiectul Edible Schoolyard’85, care includea un campus

revitalizat, o grădină organică, un cuptor de pâine la vedere, o brutărie comercială, culturi de măslini, smochini şi lămâi, precum şi parcele cultivate cu legume.

Alimentaţie şi comunitate

Nouă viziune plasa şcoala în mijlocul unei grădini. Waters consideră că alimentaţia este unul din principalii factori civilizatori din viaţa noastră, nu doar o simplă sursă de hrană pentru trup. Într-o scrisoare adresată preşedintelui Clinton şi vicepreşedintelui Gore, ea scria: „... cum ne-am putea aştepta ca oamenii să ştie cum să construiască o comunitate când cei mai mulţi dintre ei cred că nu pot face nimic pentru a schimba lucrurile?... Proiectul nostru, Edible Schoolyard, şi-a propus să creeze şi să susţină o grădină organică, complet integrată în programa şcolară, dar şi în

530

Noi viziuni referitoare Ia grupurile profesionale

Programul alimentar al elevilor. Aceştia vor fi implicaţi în toate etapele întreţinerii grădinii, dar şi în prepararea şi servirea mâncării gătite de ei. Scopul este deopotrivă de a la trezi simţurile şi de a-i învăţa valorile responsabilităţii într-o comunitate, de a-i hrăni corect şi de a-i învăţa să iubească pământul. Sunt fericită că Delaine Eastin, Superintendentul Statului California, a decis aprobarea proiectului nostru şi construirea grădinii ca parte integrantă din procesul educaţional în toate şcolile care participă la acest program186

Ce altceva îmi mai rămâne de făcut în afară de culesul roşiilor, opărirea şi tăierea lor pentru a face din ele bulion? În acest moment, toată viaţa mea se rezumă la cultivarea roşiilor şi întreaga mea creativitate se concentrează asupra bulionului.

Ariene Bemstein, Anotimpul creşterii: o călătorie vindecătoare în inima naturii

Adevărata proprietate înseamnă iubirea de pământ

Chiar în ziua când scriam acest capitol a apărut în mod sincron un articol de ziar în care se vorbea de o altă clasă de gramatică dintr-o şcoală din California care a

adoptat ultima mlaştină cu apă sărată din Marin County. Elevii şcolii şi-au propus să ia în îngrijire mlaştina stătută, plină de gunoaie, care acoperea cândva întreaga zonă şi din care mai rămăsese acum doar o porţiune (restul fusese desecat şi intrase în circuitul dezvoltării). Ideea era să fie implicaţi elevii în

Acţiunea justă

Restaurarea zonei naturale pe perioada următorilor zece ani. „Copiii au luat imediat în proprietate mlaştina41, a afirmat Maureen Parţon, adjuncta Supervizorului din Marin County, Annette Roşe, care a creat proiectul de restaurare187.

Totul la timpul lui

Dacă scopul procesului de educaţie a tinerilor este trezirea iubirii naturale faţă de învăţătură, metodele aplicate trebuie să fie la unison cu capacităţile lor naturale de dezvoltare. La ora actuală, priorităţile reformei educaţiei se concentrează îndeosebi pe cumpărarea de calculatoare, spre deplina satisfacţie a producătorilor din această industrie, dar există cercetători care avertizează că folosirea prematură a computerelor nu stimulează, ci reduce învăţarea contextuală atât de importantă în primii ani ai copilăriei. Într-un articol recent, Fritjof Capra spunea: „Studii recente arată că folosirea calculatoarelor este pur şi simplu nepotrivită în cazul copiilor de vârste mici şi trebuie monitorizată cu mare atenţie la toate vârstele, pentru a se evita interferenţele dăunătoare cu dezvoltarea cognitivă şi neuronală a copiilor188 44. Deşi este extrem de utilă în eliberarea intereselor creatoare şi spirituale ale oamenilor, tehnologia nu înlocuieşte condiţiile naturale care stimulează creativitatea.

Viile cresc în aceleaşi locuri. Ele îşi trimit adânc rădăcinile în pământ şi îşi extrag de acolo hrana, care le susţine timp de decenii, uneori chiar mai mult de un secol.

În mod similar, fiecare om trebuie să crească extrăgându-şi esenţa din sursa sa, şi abia când rădăcinile

Noi viziuni referitoare la grupurile profesionale

Sale sunt suficient de puternice îşi poate întinde mlădiţele tinere destul de departe pentru a se încrucişa cu mlădiţele altui om.

Ariene Bemstein, Anotimpul creşterii: o călătorie vindecătoare în inima naturii

Săpaţi şi îmbogăţiţi-vă

Sunt oare acestea idei vechi sau noi? Alice Waters îl citează pe educatorul James Ralph Jewel, care a scris încă din anul 1909 o broşură intitulată „Sugestii pentru grădinăritul în şcolile din California", în care afirmă: „Grădinăritul îi poate învăţa pe elevi, printre altele, cum să aibă grijă de proprietatea publică, simţul economiei, cinstea, capacitatea de concentrare, pragmatismul, dreptatea, demnitatea muncii şi dragostea faţă de frumuseţea naturii'1. Nu sunt oare acestea chiar valorile deopotrivă acceptate de liberali şi conservatori? Tot ce încercăm noi să impunem prin forţa legii: respectul faţă de proprietate, cinstea, dreptatea, dragostea de muncă şi protejarea mediului, poate fi dus la îndeplinire printr-o educaţie corectă a celei mai importante resurse de care dispunem: conştiinţa copiilor noştri.

Un nou model al lumii

Noul model al lumii este un nou model al energiei creatoare. Orice problemă conţine în sine şi soluţia. Copiii

533

Acţiunea justă

Noştri mor astăzi pe străzi, în casele lor, din cauza disperării şi a lipsei de speranţă în viitor; ei ar trebui lăsaţi să-şi ia iarăşi frâiele destinului în mâini. S-au născut cu toţii cu o viziune, şi nu depinde decât de adulţi ca ei să fie lăsaţi să şi-o împlinească, iar viziunea lor va fi viitorul umanităţii. Ar trebui să facem cu toţii tot ce ne stă în puteri pentru a-i încuraja pe copii, chiar de la cele mai fragede vârste, să îşi manifeste creativitatea şi intuiţia. Cu privirile lor vii şi cu inimile lor atât de entuziaste, ei ne-ar putea revela secretul pe care îl căutăm cu atâta disperare din vechea noastră paradigmă, care ne-a creat atâtea

probleme! În marele plan al vieţii, asigurarea continuităţii speciei noastre începe cu laptele matern, dar ar trebui să continue cu o educaţie corespunzătoare, care să descătuşeze minţile şi inimile nealterate ale copiilor noştri, dornici să îşi împlinească destinul care îi aşteaptă.

Arta şi frumuseţea

În culori fabuloase şi suprafeţe delicate, opera Georgiei O'Keeffe ne dă senzaţia unei descoperiri uimitoare: inima florii sălăşluieşte ca un nucleu misterios şi întunecat în centrul acestor picturi. Deşi creaţia ei este explicit feminină, ea este deopotrivă triumfătoare şi puternică, o combinaţie care nu a mai existat vreodată.

Marile flori descriu fascinaţia pe care O'Keeffe a avut-o în copilărie pentru lumea miniaturală a caselor de păpuşi. În acea lume a învăţat ea arta transformării magice care se poate petrece prin schimbarea perspectivei.

534

Noi viziuni referitoare ia grupurile profesionale

„Atunci când iei în mână o floare şi te uiţi cu adevărat la ea, experimentezi o întreagă lume. Am dorit să dăruiesc această lume şi altora

Roxana Robinson, Viaţa Georgiei O'Keeffe

Arta şi muzica sunt forme de exprimare a viselor şi profunzimilor spiritului uman. Frumuseţea ne inspiră, ne dăruieşte energie şi ne vindecă. Arta ne menţine în contact cu tot ceea ce este uman, cu imaginaţia şi cu civilizaţia. Pictură şi sculptură ne silesc să ne punem acele întrebări despre viaţă pe care le uităm de multe ori, prinşi în grijile de zi cu zi.

Pictorul new-yorkez Robert Zakanitch ne-a vorbit într-un interviu despre sentimentele sale legate de scopul superior al picturii şi al sculpturii: „Până acum, rolul artei a fost acela de reflector al societăţii. După părerea mea, tehnologia a schimbat acest rol. Televiziunea reflectă mult mai bine societatea, şi o face instantaneu. Eu cred că în lumea de astăzi, rolul artistului a devenit acela de regizor al societăţii – redirecţionându-ne atenţia prin intermediul energiilor vindecătoare, şi nu prin crearea unor noi

imagini distructive. Seminţele plantate de artă sunt foarte adânc înrădăcinate. Ea face afirmaţii care pătrund lent în psihicul colectiv al societăţii. Arta se adresează sufletului. Nu ştim prea bine ce este sufletul, dar ştim că fară el nu am putea exista11. În viziunea lui Zakanitch, ale cărui pânze uriaşe pulsează în structuri organice vii şi prezintă obiecte ambigue şi misterioase, fiecare societate are o imagine, un caracter şi o atitudine specifice, care se manifestă îndeosebi prin artă să. Cu toţii facem parte din această expresie, fară a fi însă conştienţi de acest lucru.

535

Acţiunea justă

„Arta nu este foarte deosebită de magie, afirmă Zakanitch. Imaginile ei sunt atât de puternice încât cu greu poţi găsi cuvinte pentru a le descrie. Atunci când au apărut cubismul, impresionismul şi Jackson Pollock, nimeni nu putea descrie în cuvinte viziunea lor asupra lumii”.

Flori şi sonde petrolifere

Zakanitch susţine că intenţia lui este de a se adresa acelei părţi eterne, senine, pline de iubire, care există în fiecare dintre noi. „în ultimii 20 de ani, temele mele au constat în evocarea acelei părţi care există în fiecare dintre noi, plină de afecţiune şi de fericire. Ultima mea serie de tablouri (Suita Marelui Bungalou) se referă la intimitatea şi confortul cu care ne place să ne înconjurăm şi pe care le dăruim şi altora. Aceste emoţii pot fi regăsite chiar şi în cele mai mici fapte ale noastre, atunci când le practicăm cu afecţiune. Florile ni se par cu atât mai minunate atunci când cresc lângă puţurile de petrol. Există o scânteie de viaţă chiar şi în micile ţesături decorative pe care le atârna mama în bucătărie şi în sufragerie. Am şi eu tot felul de podoabe, care aduc o atmosferă pozitivă, făcându-mă fericit atunci când le port sau când le dăruiesc altcuiva. Munca mea face acelaşi lucru, urmărind să amplifice tot ce este delicat în noi. Atunci când pictez, îmi pun întotdeauna întrebarea ce pot face pentru a eleva spiritul privitorului, pentru a-l ajuta să renască. Dacă reuşeşti acest lucru, munca ta devine magică”.

Atunci când ne punem întrebarea încotro ne conduce nouă Viziune asupra Lumii, sau cum arată noile dimensiuni

536

Noi viziuni referitoare ia grupurile profesionale

Ale vieţii spirituale despre care vorbeşte a Zecea Viziune, este important să nu pierdem din vedere natura noastră terestră. Adevăratul ţel constă în trezirea tuturor simţurilor noastre, inclusiv a intuiţiei. Noi reacţionăm mult prea des închizându-ne în faţa durerii, sărăciei şi urâţeniei mediului care ne înconjoară, speriaţi şi dorind să evităm aceste lucruri. Cum ne-am putea deschide atunci faţă de oamenii care ne aduc mesaje, faţă de puterea naturii şi a simbolurilor ei?

Renaşterea sufletului

James Hillman, psiholog specializat în arhetipuri, afirmă că noi ne anesteziem singuri, blocându-ne luciditatea cu ajutorul pastilelor, drogurilor sau al muzicii ascultate la maximum. Conceptele noastre sunt construite cu ajutorul ştiinţei şi teologiei, nu prin experienţă directă. Rolul artei este de a ne retrezi simţurile şi de a ne reintegra în lumea în care trăim. „Ochiul artistului urmăreşte renaşterea sufletului, nu vindecarea societăţii, ascuţirea intelectului sau atragerea atenţiei asupra injustiţiei sociale, deşi şi acestea reprezintă cauze pentru care merită să luptăm. Toate depind însă de un suflet trezit. De aceea, începeţi prin a vă trezi sufletul, şi cu siguranţă se va întâmpla ceva. Şi cum altfel poate fi trezit sufletul decât prin frumuseţe, iubire şi conştientizarea morţii? **189

Dorinţa de a eleva conştiinţa oamenilor este valabilă pentru orice activitate creatoare. Dacă intenţia noastră lăuntrică constă în a trezi tot ce este mai bun în semenii noştri, atunci putem spune că susţinem nouă Viziune asupra Lumii.

Acţiunea justă

STUDIUL INDIVIDUAL

Sinteză

Faceţi o listă cu toate meseriile pe care le-aţi

practicat în viaţa dumneavoastră. Reflectaţi la eventuala ghidare pe care aţi primit-o pentru a vă integra în grupa dumneavoastră profesională (sau în grupele, dacă au fost mai multe). Ce impact aţi produs în câmpul dumneavoastră specific (oricât de minor ar părea el)? Aţi susţinut acest câmp profesional, aţi contribuit la clarificarea scopului său, la mărirea influenţei sale, aţi adus inovaţii, l-aţi reformat în vreun fel, sau aţi contribuit la conectarea lui cu un alt câmp?

Cine este mentorul sau eroul dumneavoastră?

Ce doriţi să faceţi în continuare?

Ce vă opreşte?

De ce aveţi nevoie?

Care este primul pas pe care îl puteţi face?

Dacă ar fi să lucraţi la un proiect în beneficiul întregii planete, sau cel puţin al comunităţii din care faceţi parte, care ar fi acesta?

Căutaţi alte persoane care rezonează cu scopul pe care vi l-aţi propus şi sprijiniţi-vă reciproc pentru a trece la acţiune.

Interviu pentru o slujbă

Recitiţi lista cu calităţile pe care trebuie să le aibă noii slujitori ai lumii. Încercuiţi caracteristicile pe care credeţi că le aveţi, chiar dacă la un nivel minimal. Ce alte caracteristici

Aţi dori să aveţi, din lista respectivă? Cum credeţi că le-aţi putea dobândi? Dacă doriţi cu putere să manifestaţi calitatea respectivă, chiar dacă nu vedeţi nicio cale pentru a o manifesta acum, stabiliţi o intenţie fermă de a o dobândi în viitor (pentru aceasta, trebuie însă să vă doriţi cu adevărat acest lucru! Simplul gând că ar fi bine să am şi eu calitatea cutare nu este suficient pentru a o dobândi!).

STUDIUL ÎN GRUP Atunci şi acum

R

Începeţi şedinţa rugându-i pe membrii grupului să scrie ce schimbări au remarcat în domeniul lor de interes,

în ultimii 50 de ani (sau 5-10 ani). Care sunt noile trenduri? Începeţi apoi o discuţie legată de aceste trenduri. Puteţi obţine astfel informaţii interesante, pe care nu le-aţi fi observat altfel. Nu contează dacă membrii grupului sunt implicaţi în domenii diferite de interes. Cu cât acestea sunt mai diverse, cu atât mai interesantă va fi discuţia.

Dezvoltarea grupului

Dacă simţiţi nevoia să vă adunaţi cu oameni din acelaşi domeniu profesional pentru a discuta despre nouă viziune asupra acestui domeniu, nu îi priviţi pe ceilalţi ca pe nişte concurenţi, ci dezbateţi probleme comune sau chestiuni din

Experienţa dumneavoastră personală legate de profesiunea respectivă.

Atunci când vă strângeţi în grup, concentraţi-vă asupra acelor trăsături comune care v-au atras pe fiecare în parte către profesiunea pe care aţi ales-o. Dacă simţiţi că sunteţi la unison, aşa cum arată Viziunea a Opta, puteţi începe să discutaţi despre sentimentele pe care le aveţi în legătură cu anumite probleme specifice (de pildă, noile reglementări juridice din domeniu, ce nu acceptă opinia publică în legătură cu profesiunea dumneavoastră, noile tendinţe şi felul în care vă afectează ele munca). Puteţi începe prin a face speculaţii privind direcţia în care se îndreaptă domeniul dumneavoastră, dându-vă frâu liber imaginaţiei. Ulterior, puteţi trece la vizualizarea în tăcere a viziunii superioare legate de grupul dumneavoastră profesional, împărtăşindu-vă apoi impresiile intuitive.

Expansionişti, susţinători, pionieri şi constructori

Dacă doriţi să jucaţi un joc de societate, vă puteţi împărţi în mici grupuri, în funcţie de rolul predominant pe care doriţi să-l jucaţi. Ce doriţi să fiţi, un expansionist, un susţinător, un pionier sau un constructor? După ce toată lumea şi-a ales rolul, adunaţi-vă pe grupe omogene (expansionişti cu expansionişti, susţinătorii cu susţinătorii etc.).

Discutaţi în cadrul grupei alese ce anume aţi făcut în rolul respectiv.

Ce v-a plăcut în legătură cu acest rol?

540

Noi viziuni referitoare Ia grupurile profesionale

Ce nu v-a plăcut?

Ce aţi face diferit astăzi, dacă aţi avea din nou aceeaşi poziţie (dacă aţi juca acelaşi rol)?

Ştiind ceea ce ştiţi acum, ce v-ar fi plăcut să se întâmple?

În continuare, adunaţi-vă cu toţii în grupul mare şi ascultaţi poveştile celorlalţi.

Dacă aţi jucat mai multe asemenea roluri, nu fiţi îngrijorat. Alegeţi-l pe cel de care vă simţiţi cel mai apropiat.

Cum aţi organiza un grup de tineri aflaţi sub comanda dumneavoastră, pentru a lucra împreună la un proiect referitor la ajutorarea oamenilor dintr-un mic sat din Lumea a Treia (evident, cu permisiunea lor)?

Dacă doriţi să realizaţi o schimbare

Luaţi-vă în serios dorinţa de schimbare.

Nu renunţaţi la ea, chiar dacă pare imposibilă (sau dacă altora li se pare astfel).

Fiţi convins că nu aţi putea avea o aspiraţie atât de puternică dacă nu ar fi o necesitate obiectivă. Visele noastre ne îndrumă pe anumite căi, care ne conduc către destinaţii pe care nu ni le-am fi putut imagina niciodată.

Vizualizaţi domeniul ales pe nivelul său maxim de vibraţie. În ce fel le poate fi el de folos oamenilor?

Îmbunătăţiţi capacitatea dumneavoastră de a susţine viziunea intuitivă şi lăsaţi-o pe ea să vă arate cum doreşte să se manifeste, mai degrabă decât să-i impuneţi propriile dumneavoastră obiective.

541

Acţiunea justă

Angajaţi-vă în proiecte care vă atrag cu adevărat, nu doar pentru că vi se par „o idee bună”. Capacitatea de susţinere a viziunii se amplifică mult atunci când suntem

angajaţi plenar.

Rămâneţi în contact cu senzaţiile dumneavoastră corporale. Aveţi cel puţin la fel de multă încredere în ele cum aveţi în mintea dumneavoastră raţională.

Păstraţi-vă perspectiva de ansamblu. Chiar dacă viziunea nu se derulează aşa cum aţi anticipat, încercaţi să înţelegeţi scopul superior al experienţei prin care aţi trecut.

Urmăriţi semnele subtile pe care vi le trimit ghizii şi grupul de suflete care vă susţin. Puteţi observa o amplificare a fluxului energetic sau a lucidităţii, ori dorinţa de a face ceva complet nou. Un apel telefonic neaşteptat, găsirea unei cărţi sau o întâlnire fortuită pot fi semne că grupul dumneavoastră de suflete vă asistă în evoluţia dumneavoastră.

Renunţaţi la „confuzia legată de ceea ce am de făcut” şi înlocuiţi-o cu un mic pas concret sau cu o acţiune – oricât de minoră – de ajutorare a altor persoane.

PARTEA A ŞASEA

ÎNCHIDEREA CERCULUI

Capitolul 13

VIZIUNEA ASUPRA LUMII

Subit, nivelul nostru de percepţie şi-a schimbat focalizarea, căpătând acces la dimensiunea Lumii de dincolo, unde am putut vedea cu cea mai mare claritate că intenţiile noastre nu erau numai de a crea un nou Pământ, ci şi un nou Cer.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII190

UNIFICAREA DIMENSIUNILOR

„Ce este sus, este şi jos”. Adevărurile elementare nu se schimbă niciodată. Menirea noastră este să rămânem în contact cu ele şi să ne amintim în viaţa de zi cu zi că suntem purtători ai spiritului.

Pe măsură ce oamenii vor înţelege pe rând realitatea temelor prezentate în a Zecea Viziune – existenţa Lumii de

Şoimul mesager

Închiderea cercului

Dincolo, reîncarnarea, înţelegerea faptului că fac parte dintr-un grup de suflete, susţinerea imaginilor intuitive, ajutorarea celor din jur, eliminarea temerilor şi a condiţionărilor nedorite – umanitatea se va ridica pe un nou nivel de frecvenţă, sau într-un alt câmp al potenţialităţilor. Conştiinţa noastră spiritualizează dimensiunea materială prin intermediul structurilor sale mentale.

Care este mesajul spiritual care transcende drama culturală sau rasială a unei anumite vieţi? Fiecare viaţă are potenţialul de a contribui la evoluţia ansamblului. Dacă ne privim viaţa din perspectiva celei de-a Zecea Viziuni, ne putem da seama că ne-am născut într-o anumită cultură pentru a învăţa o anumită lecţie. A sosit timpul ca fiecare om să devină conştient de felul în care slujeşte familiei sale planetare. Pe ce vom pune accentul în continuare, pe materialism, consum şi separare, sau pe ridicarea nivelului spiritual al ansamblului?

În cărţile ei, apărute prin anii 40, Alice A. Bailey credea că ciocnirea ideologiilor religioase şi naţionale avea drept scop trezirea oamenilor din toate aceste culturi. Ea scria: „în secolele trecute, nu gândeau şi nu îşi făceau planuri decât cei care avuseseră acces la educaţie şi care făceau parte din ’clasele superioare’. Actuala tendinţă către lărgirea bazei celor care gândesc indică apariţia unei noi civilizaţii, mai bune, care va pregăti evenimente spirituale de o importanţă majoră... Atâta vreme inconştient, spiritul umanităţii ne mână astăzi către o

civilizaţie şi către o cultură mai spirituale... Mentalul omului se dezvoltă cu fiecare zi, iar capacitatea lui de a înţelege lumea în care trăieşte se amplifică. Acesta este un mare eveniment spiritual şi reprezintă temelia care va

546

Viziunea asupra iuniii

Permite trezirea vieţii sufletului şi a percepţiilor intuitive la scară largă. Acesta este unul din efectele secundare ale ciocnirii civilizaţiilor, dar mai presus de orice, este rezultatul minunat al sistemului universal de educaţie, care, deşi mai are foarte multe lucruri de făcut, le-a permis oamenilor să scrie, să citească şi să comunice unii cu ceilalţi191

IMPORTANŢA DIFERENŢELOR

Imaginaţi-vă cum ar arăta viaţa dacă am înceta cu toţii să-i mai judecăm pe cei din jur, întrebându-ne în schimb: care este rostul lor în puzzle-ul general? Care a fost Viziunea lor de la Naştere? Ce pot învăţa eu de la ei? O masă critică de oameni care ar susţine această viziune ar permite apariţia unei unităţi globale la nivelul oamenilor obişnuiţiobiectiv imposibil de atins prin reglementări politice. Din această perspectivă luminoasă, noi am învăţa să preţuim diferenţele dintre culturi şi religii, renunţând să-i silim pe ceilalţi să accepte tiparul nostru (chiar dacă acest lucru ar fi posibil!). La fel ca o clasă de studenţi curioşi şi entuziaşti care fac experimente chimice, noi am discuta între noi, am compara şi am respecta destinele diferite ale celorlalţi. Înţelegând că fiecare act prin care i-am ajuta pe cei din jur ne-ar aduce în primul rând beneficii personale, am face toate eforturile pentru a le fi de folos celor cu care ne întâlnim, indiferent cine ar fi ei.

Aş dori să vă reamintesc că Ierarhia spirituală a planetei noastre nu ţine cont dacă cineva de pe pământ este un

547

Închiderea cercului

Democrat, un socialist sau un comunist, nici dacă el este catolic, budist sau ateu. Ea nu urmăreşte decât un

singur lucru: ca umanitatea în ansamblul ei să se trezească faţă de oportunităţile spirituale. O asemenea oportunitate este prezentă astăzi, mai îmbietoare decât oricând înainte.

Alice A. Bailey, Razele şi iniţierile

NOII EXPLORATORI Al CĂLĂTORIILOR INTERDIMENSIONALE – STRĂPUNGEREA BARIERELOR

A Zecea Viziune sugerează că pe măsură ce anumiţi indivizi şi anumite grupuri vor atinge nivele de conştiinţă superioare, apropiate de nivelul de vibraţie al Lumii de dincolo, ei vor începe să călătorească în mod repetat în această dimensiune, aşa cum au făcut-o Robert Monroe, celebrul experimentator al călătoriilor extracorporale, şi alţii.

La fel ca şi alţi cercetători ai domeniului spiritual şi parapsihologic, Monroe era convins că orice om dispune de un corp subtil, nefizic, cu care poate călători în celelalte dimensiuni din Lumea de dincolo. El susţinea că toţi oamenii fac asemenea călătorii în timpul somnului, fară să păstreze însă amintirea lor conştientă. Într-una din spectaculoasele sale excursii în dimensiunea astrală, Monroe şi-a vizitat un prieten. Aflat în corpul său astral, el l-a ciupit pe acesta, care a avut o grimasă de durere. Câteva zile mai târziu, acesta i-a confirmat lui Monroe experimentarea senzaţiei de durere. În acest fel, Monroe a demonstrat că o persoană aflată în corpul

Astral poate produce efecte deopotrivă fizice şi emoţionale asupra oamenilor de pe pământ.

Această descoperire l-a determinat să analizeze etică de care trebuie să ţină seama cei care dispun de o asemenea putere. În mod firesc, el şi-a pus întrebarea: dacă un număr din ce în ce mai mare de oameni sunt pe punctul de a „străpunge zidul” care separă cele două dimensiuni, nu cumva există riscul ca ei să îşi folosească în mod greşit această putere? Monroe a emis o serie de ipoteze, potrivit cărora până acum am fost protejaţi de acest risc datorită faptului că: 1) nu am ştiut că dispunem

de această putere; 2) mulţi oameni se tem în mod superstiţios de contactarea altor spirite; 3) religiile organizate manifestă multă reţinere faţă de experienţele transcendente; 4) oamenii de ştiinţă au refuzat până acum să accepte existenţa planului spiritual şi cercetarea acestuia cu mijloace ştiinţifice. Monroe nu a exclus posibilitatea ca „folosirea acestei puteri să fie sub controlul unor regulatori vii, inteligenţi sau impersonali, care nu au permis până acum revelarea ei oamenilor nepregătiţi14, sugerând astfel că grupurile de suflete din planul astral ne- au împiedicat să ne autodistrugem din ignoranţă sau răutate.

Ce s-ar întâmpla, s-a întrebat în continuare Monroe, dacă umanitatea ar accepta existenţa dimensiunii spirituale şi ar învăţa tehnica ce i-ar permite accesul la voinţă în această dimensiune? Una din schimbările cele mai fundamentale care s-ar produce în conştiinţa umană ar fi trecerea de la credinţă la cunoaştere. Încă şi mai important, oamenii ar obţine o cunoaştere neunivocă a relaţiei lor cu Dumnezeu şi a rolului pe care îl joacă ei în univers. Trăind experienţa directă a Divinului, ei ar elimina o mare parte din Teamă

(care în ultimă instanţă nu este altceva decât teama de moarte) şi o bună parte din emoţiile lor inferioare. La fel ca în cazul celor care au trăit experienţe de moarte clinică, oamenii ar şti că moartea nu înseamnă altceva decât o tranziţie în cealaltă dimensiune, a vieţii noastre eterne, şi că existenţa înseamnă ceva mai mult decât simplul trup fizic.

Aşa cum revelează a Noua Viziune, ridicarea nivelului energetic colectiv va permite o lărgire a sferei de cunoaştere în toate domeniile, creând o matrice în cadrul căreia soluţiile vor apărea mult mai uşor, în măsura în care oamenii îşi vor urma intuiţiile. Conflictele religioase ar deveni imposibile, căci fiecare religie îşi va reaminti că mesajul ei individual îşi are locul său specific în viziunea

de ansamblu. După cum afirmă Monroe: „Argumentul tuturor religiilor va fi acelaşi:, Asta am vrut să vă transmitem atâta vreme!’” 192

SALUT DIN CER

Conform studiilor lui Bill şi Judy Guggenheim, comunicările provenite de la spirite decedate pot avea loc şi diferite maniere. Cercetând peste 3.300 de cazuri, cei doi au prezentat o mare varietate de relatări ale unor oameni care au experimentat fie apariţii vizuale, fie auzirea unor voci, atingeri, mirosuri, apariţii în stări de vis, şi chiar experienţe extracorporale. Spre exemplu, o asistentă din Wisconsin a avut o întâlnire mistică cu fetiţa ei în vârstă de cinci luni care murise din cauza unui atac cardiac: „La trei sau patru săptămâni după moartea Amandei, stăteam în pat, dar nu dormeam. Dintr-o dată, am simţit că sunt trasă în afară

Corpului fizic. Am început să plutesc prin dormitor, în apropiere de tavan, privind pe fereastră. La un moment dat, fereastră a fost inundată de o lumină aurie, extrem de strălucitoare, mai presus de tot ce mi-aş fi putut imagina vreodată! Era ca şi cum s-ar fi apropiat de mine o maşină cu farurile aprinse. Mă simţeam absorbită în lumină, şi am simţit prezenţa fiicei mele.

Apoi am văzut-o pe Amanda! I-am văzut spiritul în acea lumină! Mai mult, am auzit-o – era o comunicare telepatică. Mi-a spus: ’âţi mulţumesc din inimă pentru tot ce mi-ai dăruit. Te iubesc foarte mult’. Subit, am simţit o prezenţă excepţional de puternică: prezenţa lui Dumnezeu. Am trăit atunci cea mai extraordinară senzaţie de iubire şi de înţelegere, mai presus de tot ce am experimentat vreodată, în acel moment, am înţeles totul!” 193

Într-o altă relatare, un broker imobiliar din Carolina de Nord pe nume Richard şi-a văzut şi şi-a atins tatăl, care murise din cauza unui atac de cord la vârsta de 66 de ani. „La trei zile după înmormântare, am simţit cum cineva mă trezeşte. M-am ridicat să văd cine este, şi am constatat că

era tata! Luminile străzii care intrau pe fereastră se reflectau pe chipul lui. L-am putut vedea foarte bine; nu aveam nicio îndoială că este el.

Mi-a spus: 'Richard'. Am recunoscut vocea tatălui meu şi mi-am ridicat complet din pat. Mi-a strâns imediat mâna, iar mâna lui era familiară şi caldă. Apoi mi-a spus: 'Mă bucur atât de mult că te văd, Richard. Nu te teme de nimic. Te iubesc'. Am auzit distinct vocea lui, direct de pe buzele lui. Sună mai clar ca oricând. Nu îmi puteam lua ochii de pe faţa lui. Arăta mai bine decât îmi aminteam să-l fi văzut

551

Închiderea cercului

Vreodată în viaţă... Părea mulţumit şi fericit, ca şi cum ar fi trăit o stare mult mai bună decât mi-aş fi putut imagina eu. Apoi a plecat.

Eram uimit la culme. Experienţa mi-a dat certitudinea că există o viaţă după moarte. A fost ceva real; nu există nici cea mai mică îndoială pentru mine, nici cea mai mică 194".

UN NOU CER, UN NOU PĂMÂNT

A Zecea Viziune afirmă că „intenţia noastră nu a fost numai aceea de a crea un nou pământ, ci şi un nou cer". Atunci când oamenii îşi amintesc Viziunea asupra Lumii, ei contribuie inclusiv la transformarea Lumii de apoi. Dacă indivizii şi grupurile de oameni vibrează pe o frecvenţă suficient de înaltă pentru a atinge dimensiunea spirituală, grupurile de suflete din Lumea de dincolo capătă şi ele puterea de a pătrunde în dimensiunea fizică, încheind astfel transferul energetic dintre cele două lumi. Lumea de dincolo, casa noastră eternă, a fost până acum dimensiunea în care sufletele noastre puteau susţine Viziunea şi amintirile ei. Planul fizic este dimensiunea în care transpunem Viziunea în existenţa materială.

Venirea noastră pe această planetă are la bază decizia de a contribui la dezvăluirea originii cosmice a pământului şi de a promova conştiinţa identităţii noastre celeste în faţa celor mai puţin evoluaţi. Strămoşii noştri ne-

au învăţat că în univers există atât indivizi care trebuie să fie ajutaţi cât şi indivizi care simt nevoia să ajute. Acest pământ este unul

Din numeroasele locuri în care cei care doresc să ajute îşi pot satisface cu uşurinţă dorinţa şi în care cei care au nevoie de ajutor îl pot primi cu aceeaşi uşurinţă.

Malidoma Patrice Some, Despre apă şi spirit

Viziunea continuă astfel: „Pe măsură ce conştiinţa oamenilor de pe pământ a progresat, iar populaţia a crescut, echilibrul energiilor şi responsabilităţilor s-a deplasat treptat către dimensiunea fizică, până în acest punct al istoriei, când s-a adunat suficientă energie şi când oamenii au început să-şi reamintească Viziunea asupra Lumii. De acum înainte, puterea şi responsabilitatea de a crede şi de a crea viitorul dorit vor fi transferate de la sufletele aflate în Lumea de dincolo către oamenii de pe pământ, către noile grupuri care se formează, către noi!” 195Odată cu creşterea numărului de contacte cu spiritele din dimensiunea spirituală, conştiinţa umană este forţată să accepte realitatea acestei dimensiuni. Pe măsură ce se va forma o masă critică a celor care acceptă, doborând astfel barierele dintre lumi şi ridicând vibraţia planului fizic, lumea spirituală va putea fi penetrată din ce în ce mai uşor.

TENDINŢE VIITOARE PENTRU PLANUL TERESTRU

A-ţi imagina înseamnă a concepe. A visa înseamnă a pătrunde în a patra dimensiune. Şti deja că ceea ce anul trecut era considerat ficţiune, luna viitoare va deveni o realitate televizată. Pe măsură ce rasă umană avansează, oamenii se întreabă către care lume, sau non-lume, se

Îndreaptă de fapt? Ce întrerupător purtăm în genele noastre care nu a fost încă aprins? Pionieri ai ştiinţei precum Hank Wesselman, paleontolog şi autor al lucrării Călătorul spiritual – povestea unei proiecţii şamanice într-

un viitor situat peste

5.000 de ani – crede că orice om are înlăuntrul lui un „program latent de tip software” care ne permite să intrăm în a patra dimensiune la voinţă. Michael Murphy, autorul cărţii Viitorul corpului, în care prezintă prelucrarea unei cantităţi uriaşe de date referitoare la funcţiile ieşite din comun ale corpului uman, afirmă că: „însuşirile excepţionale se dezvoltă cel mai bine în acele societăţi care le recunosc şi le preţuiesc… Invers, aceste însuşiri sunt deseori distorsionate sau inhibate de condiţionarea socială. Spre exemplu, există atleţi care fac dovada unui autocontrol ce sugerează că ar putea fi nişte yoghini realizaţi dacă ar trăi într-o societate hindusă…” 196.

Cultura în care trăim ne influenţează capacităţile, şi chiar revelaţiile mistice apar filtrate prin matricea socială, chiar dacă se nasc din aceeaşi energie universală a lui Dumnezeu. Evoluţia pare să nu fie un simplu proces automat, ci un veritabil câmp al creativităţii, parţial modelat de corpul nostru intenţional, emoţional şi spiritual. Evoluţia ne modelează la rândul ei, iar noi participăm în mod conştient la acest program, deşi nu avem imaginea de ansamblu a planului.

Dacă suntem dispuşi să renunţăm la vechile modele, va trebui să abandonăm inclusiv interpretarea literală a profeţiilor apocaliptice referitoare la distrugerea fizică a lumii în care trăim. Cunoaşterea şi experienţa directă a felului în care ne putem re-crea lumea prin intenţie şi dorinţă, alături de mintea

Divină, ne permite să reinterpretăm mesajele scripturilor ca o descriere metaforică a acestor vremuri de tranziţie.

Penney Peirce, o clarvăzătoare recunoscută la nivel mondial, care trăieşte în Marin County, California, ne-a oferit o descriere a trendurilor viitorului, născută din intuiţii, vise şi viziuni, foarte apropiată de principiile din a Zecea Viziune, într-o conferinţă ţinută la Unity Church,

Walnut Creek, California, ea a vorbit despre predicţiile ei. Vom prezenta o parte din principalele aspecte ale viziunii ei asupra evenimentelor psihologice şi spirituale care se vor petrece într-un viitor nu prea îndepărtat, în speranţa că aceste speculaţii vor stimula propriile dumneavoastră însuşiri vizionare.

CERUL-TATĂ ŞI PĂMÂNTUL-MAMĂ – UNIFICAREA DIMENSIUNILOR ŞI ENERGIILOR ARHETIPALE MASCULINE ŞI FEMININE

Abordarea masculină, care face o diferenţă… între fiinţa umană şi lume a atins un moment de criză. Asistăm însă la ora actuală, pe multiple nivele, la o resuscitare colosală a arhetipului feminin, care generează potenţialul unor mari transformări vindecătoare… Nu vorbim aici doar de mişcările feministe, care sunt destul de evidente, ci de o nouă deschidere a bărbaţilor faţă de valorile feminine.

Dintr-un cu totul alt unghi de vedere – toate teoriile ştiinţifice referitoare la psihicul uman, sensibilitatea în creştere faţă de felul în care omul se raportează la natură şi la celelalte specii de pe planetă – toate aceste lucruri reflectă renaşterea

555

Închiderea cercului

Arhetipului feminin la un nivel colectiv şi societal, care se manifestă printr-un nou simţ al conexiunii cu ansamblul… prin apropierea fiinţei umane de natură… a intelectului de suflet… Asistăm la un proces de transformare complex, pe nivele multiple, care se petrece chiar în momentul prezent.

Richard Tarnas în Către o nouă Viziune asupra Lumii, de

Russell E. Dicarlo

Peirce consideră unificarea dimensiunilor ca o apropiere între cer şi pământ, reprezentată metaforic prin căsnicia sacră între energia masculină descendentă (cerul) şi energia feminină ascendentă (pământul). Această fuziune celestă se va manifesta în viaţa de zi cu zi a oamenilor prin cultivarea şi integrarea conştientă de către

bărbaţi a capacităţii lor de a recepta, asculta, empatiza şi coopera (energii feminine), şi prin cultivarea şi integrarea conştientă de către femei a capacităţii lor de a conduce, defini şi produce (energii masculine). În viziunea lui Peirce, în viitor relaţiile vor deveni mai fluide, permiţându-le partenerilor să îşi folosească ambele emisfere cerebrale, să schimbe în mod natural rolurile între ei, adică să fie pe rând, când dinamici, când receptivi. Echilibrarea energiilor masculine şi feminine se va produce deopotrivă la nivelul dinamicii interpersonale şi a conexiunii dintre cele două emisfere cerebrale. Tendinţa arhetipală de unificare ar putea chiar conduce la regăsirea mult mai multor suflete-pereche, cu atât mai mult cu cât tot mai multe suflete au tendinţa să se încarneze în grupuri, pentru a putea lucra împreună.

Unificarea dimensiunilor şi a energiilor masculine şi feminine este ilustrată şi de anumite studii sociale, spirituale

Şi ştiinţifice. Spre exemplu, se poate deja observa un interes crescut pentru anumite fenomene mentale şi spirituale precum apariţiile îngerilor, extratereştri, experienţele de moarte clinică, dar şi pentru geometria sacră. Toate acestea sunt semne ale mentalului superior şi ale naturii spirituale a energiei masculine arhetipale care coboară asupra noastră. La fel, energia feminină arhetipală ascendentă a condus deja la amplificarea interesului pentru formele terestre ale spiritualităţii, precum şamanismul, cristalele, plantele medicinale şi toate sistemele naturale.

În civilizaţiile agrariene de altădată, matriarhatul a dezvoltat capacitatea oamenilor de a fuziona şi de a se amesteca unii cu alţii. În civilizaţia mai recentă, bazată pe tehnologie, patriarhatul a amplificat capacitatea oamenilor de a diferenţia ideile (conform modului de gândire liniar, raţional, masculin) şi de a genera schimbări în lumea exterioară (ştiinţă, comerţ, control său război). Prin

atingerea unei percepţii integrale, oamenii vor învăţa să aprecieze deopotrivă procesul interior (inteligenţa feminină) şi explorarea căilor lumii exterioare (inteligenţa masculină).

SCHIMBĂRI ÎN MODUL DE PERCEPŢIE

În nouă viziune asupra lumii, percepţia integrată minte/trup/spirit înlocuieşte treptat percepţia liniară. În această etapă a conştiinţei oamenii încep să opereze cu paradoxuri, gândind în termeni de atât/cât şi, nu doar de sau/sau. Controversele conceptuale nu vor mai fi liniare (de genul: guvernul trebuie

Să aibă o putere mai mare/mai mică), ci se vor integra într-un context mai amplu şi vor genera soluţii multiple, care vor fi valabile pentru toată lumea.

Marea sincronicitate de la nivel planetar nu poate fi înţeleasă numai prin intermediul intelectului; ea este mai degrabă o experienţă intuitivă. Intelectul poate vorbi despre armonia planetei, dar experimentarea directă şi trăirea ei în viaţa noastră de zi cu zi impune o abordare mai profundă. Cea mai eficientă cale este experienţa meditativă, care permite trăirea naturală şi spontană a acestei conştiinţe globale. În acest context, meditaţia nu este o alternativă, ci o necesitate pentru supravieţuirea globală.

Gabriel Cousins, dr. În medicină, Pacea pe şapte nivele: pacea lumii experimentată la nivelul trupului, minţii, familiei, comunităţii, culturii, ecologiei şi lui Dumnezeu

Întrucât vor deveni capabili să se integreze în fluxul energetic (a Treia Viziune de la Celestine), oamenii vor învăţa să recunoască rapid diferenţa dintre greutate şi uşurinţă. Ei vor înţelege că dacă sunt separaţi de ansamblu (dacă vor uita de marele scop spiritual), vor experimenta o pierdere de energie şi se vor simţi singuri. Îşi vor aminti atunci să solicite ghidarea intuitivă de care au nevoie pentru a se întoarce din nou la centru.

ATITUDINI ŞI EMOŢII SUPERIOARE

Pe măsură ce vor dobândi capacitatea de a vedea dincolo de opţiunile simpliste, în alb şi negru, energia şi

558

Viziunea asupra lumii

Creativitatea oamenilor se vor amplifica. Simţind că au un scop, toţi vor dori în mod natural să se simtă împliniţi asumându-şi mai multe responsabilităţi, căci această asumare va fi chiar în interesul lor personal. Ei vor răspunde astfel propriei lor nevoi de a dărui şi de a primi energie. Atunci când ştim că suntem una cu sufletul, noi ne conectăm imediat la inteligenţa universală, iar energia începe să curgă din nou. Simţind conexiunea cu scopul universal, vibraţia noastră creşte, inclusiv la nivelul interacţiunilor pe care le avem în mod conştient (de pe nivelul de conştiinţă al sufletului). Atunci când energia curge liber între oameni, compasiunea şi toleranţa înfloresc.

SCHIMBĂRI LA NIVELUL ENERGIEI SUBCONŞTIENTE

În viziunea lui Peirce se va produce de asemenea o schimbare la nivelul atitudinilor şi percepţiilor subconştiente, al umbrei colective. Ea consideră că din această zonă se va naşte şi va ieşi la suprafaţă o conştiinţă colectivă nouă, de tip superior. Prefigurează o perioadă de tranziţie de mare agitaţie, de drame la nivel naţional şi internaţional, cu revenirea vechilor temeri sau întoarcerea la modelele negative, care va fi primul pas natural către eliminarea fricii colective la nivelul lumii. Ceea ce a fost cândva subconştient se va ridica la nivelul planului conştient, lucru la care asistăm chiar în momentul prezent, dată fiind popularitatea talk-show-urilor televizate care expun toate crizele, traumple şi slăbiciunile umane imaginabile.

559

Închiderea cercului

ŞTIRILE DE LA ORA 6.00

Haosul de la ştiri nu reprezintă nimic nou. Peirce

face o analogie între cantitatea din ce în ce mai mare de bombe şi explozii la care asistăm, şi erupţia mâniei, fricii şi frustrării colective reprimate. Actele teroriste scot la lumină cele mai profunde temeri ale oamenilor şi vulnerabilitatea lor. Fără o perspectivă spirituală, noi nu putem înţelege însă decât parţial aceste evenimente globale, iar teama şi răzbunarea par să reprezinte singurul răspuns posibil. De multe ori, prima noastră reacţie constă în a reveni la modelele care au funcţionat până acum, ceea ce pare o atitudine conservatoare. Alte dovezi ale schimbărilor care se produc la nivelul umbrei colective sunt marile scandaluri naţionale sau reexaminarea vechilor tabuuri (la care asistăm de multe ori tot în talk- show-urile televizate). De asemenea, se vorbeşte din ce în ce mai mult despre răpirile executate de extratereşti, care ne silesc să ne reconsiderăm limitele sistemului nostru de convingeri.

Mayaşii ştiau care era destinul lor. Ei au prevăzut sfârşitul, la fel cum foarte mulţi tibetani au prevăzut invadarea ţării lor de către chinezi… Fiind Păstrători ai Timpului, mayaşii au putut evacua pământul, conştienţi că şi-au îndeplinit menirea.

Acesta este unul din cele mai bine păzite secrete ale civilizaţiei maya: ei ştiau data exactă… Din punctul lor de vedere, ei au fost transportaţi într-o altă dimensiune fizică… şi ştiau că într-o bună zi, cunoaşterea lor, secretele lor vor

Fi descoperite şi revelate de Familia de Lumină – adică de voi. Noi credem că există deja oameni care au descoperit aceste secrete.

Barbara Marciniak, Pământul: secretele celor din Pleiade,

Accesul la Biblioteca vie

OPŢIUNI: LUPTĂ SAU FUGI SAU…?

Reacţiile instinctive în faţa ameninţărilor (agitaţia mondială) sunt de tip luptă-sau-fugi (suprimare şi negare). Atât timp cât nu au cunoscut Viziunea asupra Lumii,

oamenii au încercat să îi suprime sau să îi controleze pe cei care îi considerau duşmanii lor. Sindromul fugii sau al negării include printre altele şi alegerea unui model parental puternic, care să aibă grijă de noi (acest lucru este valabil şi la nivel politic, prin vot). Peirce prezice că înainte de marea schimbare, în lume vor apărea tot felul de şarlatani şi de dictatori, care vor răspunde nevoii oamenilor de a se simţi ocrotiţi.

Gândiţi-vă că sunteţi o celulă în corpul cosmic. În loc să vă gândiţi la umanitate ca la o reţea vie, mai bine vizualizaţi-o ca un nod în marea reţea cosmică a vieţii.

Gabriel Cousens, Pacea pe şapte nivele

Dacă vom accepta cel de-al doilea tip de reacţie, a luptei, ne vom întoarce la gândirea dualistă. „Voi scăpa de tine prin violenţă şi război". Va exista o luptă de idei şi reluarea poziţiilor polarizate despre care am mai discutat. O bună bucată de timp de acum înainte, reacţiile de tip luptă

— Găşti de cartier, diferite grupuri de interese, politici bipartizane excesive şi rasismul – vor continua să creeze dominatori şi victime.

REACŢII PSIHOLOGICE ŞI FIZICE

În modelul lui Peirce, folosirea reacţiilor clasice, specifice vechii paradigme, de tip luptă-sau-fugi, nu pot conduce decât la deziluzii. Întreaga polarizare la care asistăm în lumea de astăzi nu este altceva decât o negare a haosului care pare să ne împresoare de pretutindeni. Pe de altă parte, haosul reprezintă o etapă importantă a dezvoltării noastre, dacă ne raportăm la el ca la o renunţare la vechile valori şi comportamente care nu mai corespund noilor tendinţe ale mileniului. La nivel personal, Peirce prezice o amplificare a nervozităţii şi resemnării populaţiei. Asistăm deja la o creştere a numărului de sinucideri printre adolescenţi, printre oamenii dezabuzaţi, dar şi la o creştere a dependenţei de Prozac şi alte medicamente cu efecte psihice. Vom asista probabil şi la o

creştere a incidenţei unor boli precum sindromul oboselii cronice, atacurile de panică, alergiile la mediu şi dependenţele.

Industria alimentară de prelucrare a cărnii este responsabilă pentru 50% din consumul nostru de apă, 85% din erodarea pământului, având nevoie de terenuri de 20 de ori mai mari decât cele care ar fi necesare pentru o dietă vegetări ană. Aceasta din urmă ar putea salva un pogon de pădure pe an.

Gabriel Cousens, dr. În medicină, Pacea pe şapte nivele

562

Viziunea asupra lumii

În timpul perioadelor de haos, frontierele devin nesigure şi apare teama de a nu fi invadaţi. Imigraţia ilegală reprezintă deja o chestiune controversată în Statele Unite. Schimbările care se produc în economia mondială şi la nivelul mediul înconjurător impun o redefinire a locului firesc de care aparţinem. La scara comunităţii, mărirea numărului persoanelor fară adăpost reprezintă un alt semn al descentrării oamenilor şi al pierderii respectului de sine (ei nu se află, acasă"), simbolizând – într-o manieră cât se poate de realistă – o lipsă de identitate şi a simţului de apartenenţă. Lipsindu-i capacitatea triburilor de a se autoorganiza între anumite graniţe, pentru a păstra echilibrul populaţiei, în Occident s-a ajuns la suprapopulare (creştere necontrolată) la nivel macro, în timp ce la nivel micro s-a amplificat lupta împotriva altor forme de creştere necontrolată, de tipul celulelor canceroase. Chiar şi scăderea ratei de fertilitate a bărbaţilor şi femeilor ar putea fi o reacţie la nivel micro împotriva haosului în care trăim.

RECENTRAREA – NIVELUL UNU

După ce se va simţi copleşită de acest haos, Peirce anticipează o perioadă de recentrare a umanităţii, primul nivel fiind o amplificare reacţionară a importanţei egoului. Primul pas pe care îl va face umanitatea va fi o retragere a susţinerii anumitor influenţe culturale, de tipul

programării consumatorilor, şi afilierea la partidele politice tradiţionale. Oamenii vor avea tendinţa să spună: „Merit puţin respect, aşa că nu voi mai suporta această situaţie11.

563

Închiderea cercului

Anumite indicii referitoare la amplificarea individualităţii ar putea fi găsite în popularitatea din ce în ce mai mare a cafe-barurilor – unde creşte nivelul de adrenalină – sau în folosirea computerelor personale, dependenţa de telecomandă, folosirea psihoterapiei pentru a căpăta o individualitate mai dezvoltată. La nivel global, dorinţa pentru o individualitate mai ferm cristalizată se va manifesta probabil printr-o recrudescenţă a naţionalismului şi a patriotismului.

RECENTRAREA – NIVELUL DOI

După această amplificare a individualităţii personale, oamenii vor căuta un nivel mai profund de autenticitate. În această etapă, ei vor înţelege că: „Sunt aici. Am fost întotdeauna eu însumi. Sunt conectat la o realitate mult mai amplă decât am crezut iniţial”. Ei vor începe să se relaxeze şi să perceapă direct operarea legilor universale în interiorul lor (a Şaptea Viziune de la Celestine). Vor înţelege de asemenea că şi ceilalţi fac parte din acelaşi câmp energetic ca şi ei (a Opta Viziune). În această etapă, ei se vor afla deja pe nivelul noii paradigme. Reluând tema din Prima Viziune, Peirce consideră că oamenii vor începe să aibă revelaţii ale viziunii asupra lumii, generând un câmp unificat de conştiinţă. Pe măsură ce vor începe să folosească din ce în ce mai mult această energie pozitivă, ei vor crea noi forme de educaţie, îngrijire medicală, asistenţă socială, noi modele de drept, arhitectură şi noi sisteme politice.

564

Viziunea asupra lumii

VINDECARE ŞI INTEGRARE

Ultimul nivel în modelul lui Peirce se referă la vindecarea suferinţei personale şi globale, pe măsură ce o masă critică de oameni va realiza că toate lucrurile sunt

legate între ele. O masă critică de oameni va opta pentru a nu mai adăuga o nouă suferinţă în această lume, trăind în mod just, după modelul budist. Chiar dacă vor mai apărea situaţii dificile, oamenii vor şti să facă alegeri pozitive, căci nu vor mai pierde din vedere imaginea de ansamblu (idealul colectiv). Ei vor prefera să coopereze. În locul tancurilor pentru război, Peirce crede că vor apărea tancuri pentru meditaţie (de tip samadhi-tank), în care oamenii vor învăţa să fuzioneze prin iubire, atingând la unison acea frecvenţă vindecătoare care poate declanşa marea schimbare. În aceste grupuri de meditaţie se vor naşte noi calităţi şi noi metode de rezolvare a problemelor. Vor fi din ce în ce mai multe conferinţe ţinute prin satelit. Amplificarea dorinţei de cooperare va duce la preţuirea celor care au calităţi care nouă ne lipsesc, ceea ce va conduce la apariţia unui nou câmp al diversităţii.

Peirce crede cu convingere că sistemul dualist şi liniar al opoziţiei va fi schimbat cu paradoxul de tip şi/şi. Ierarhiile verticale se vor transforma în cercuri şi consilii în care fiecare va fi egal cu ceilalţi. Atunci când îşi vor propune să rezolve anumite probleme, oamenii vor căuta în mod automat numitorul comun (factorul unificator) superior, sau o a treia alternativă. Spre exemplu, în loc să se mai vorbească despre problemele bărbaţilor sau problemele femeilor, se va vorbi numai de problemele umane. Oamenii vor renunţa de

Bunăvoie la sistemul cu două partide politice opuse, căutând soluţii de tip şi/şi care să corespundă cel mai bine interesului general.

Noi credem că noi, fiinţele vii, suntem diferiţi de obiectele neanimate, dar conform principiului interferenţelor, fiinţele vii sunt alcătuite din elemente nevii… De ce trebuie să discriminăm împotriva obiectelor pe care le numim neanimate?

Pentru a proteja fiinţele vii, noi trebuie să protejăm deopotrivă pietrele, solul şi oceanele. Înainte de aruncarea

bombei atomice, la Hiroshima existau foarte multe bănci din piatră prin parcuri. Când şi-au reconstruit oraşul, japonezii au descoperit că pietrele muriseră, aşa că le-au dus şi le-au îngropat. Au adus apoi pietre vii.

Nu trebuie să credeţi că aceste obiecte sunt lipsite de viaţă. Atomii nu îşi încetează nicio clipă mişcarea… Aceşti atomi şi aceste pietre sunt manifestări directe ale conştiinţei.

Thich Nhat Hanh, Iubirea în acţiune

Mişcările pentru permiterea eutanasierii se vor amplifica pe măsură ce oamenii vor înţelege din ce în ce mai bine că moartea nu este altceva decât o tranziţie pe nivelul spiritual al existenţei. Oamenii vor dori să îşi păstreze conştiinţa şi amintirea lecţiilor învăţate pe pământ; de aceea, se vor face din ce în ce mai multe cercetări şi studii referitoare la moarte. Va apărea un echilibru între salvarea unei persoane şi avansarea naturală a procesului morţii, fară rezistenţa şi teama care îl caracterizează la ora actuală.

566

Viziunea asupra lumii

Condiţiile meteorologice se vor integra şi ele în structurile energetice globale (la fel ca în cazul capacităţii individuale de a se pune la unison cu anumite frecvenţe). Vremea va indica starea corpului emoţional colectiv, iar fluctuaţiile valutare vor fi considerate semne ale schimbării sistemelor de valori.

NOILE GRUPURI DE SUFLETE

La fel ca şi mulţi alţi maeştri spirituali, Peirce anticipează încarnarea unor grupuri noi de suflete pe pământ. Poate fi vorba fi suflete care nu s-au mai încarnat de mult timp şi care se simt cel mai bine în frecvenţele înalte ale planului mental superior. Încă de prin 1970 pare să fi crescut numărul copiilor hiperactivi, alergici la anumite elemente ale mediului, sau cu un handicap de învăţare. Departe de a fi lipsite de inteligenţă, aceste suflete sunt de multe ori excepţionale, dar au dificultăţi în a se integra în actualele structuri familiale şi şcolare.

Peirce emite sugestia că ele pot vibra pe nivele diferite de cele pe care noi le considerăm „normale”. Este posibil ca ele să aibă dificultăţi în a-şi ajusta frecvenţa la densitatea planului terestru. Pe de altă parte, ele pot contribui decisiv la procesul de transformare a pământului, prin accelerarea frecvenţei conştiinţei planetare. Pot fi atrase de frecvenţele superioare ale activităţii cerebrale, cum ar fi noile tehnologii, jocurile video, calculatoarele şi realitatea virtuală. Marea lor provocare va fi să-şi păstreze echilibrul; de aceea, este posibil ca ele să aibă mai multă nevoie de ajutor pentru dezvoltarea emoţională, sau de mai multe contacte şi atingeri

Fizice. Fără o centrare în planul fizic şi fără liniştirea minţii prin intermediul meditaţiei, ele pot avea dificultăţi în păstrarea contactului cu energia terestră. Studiile făcute până acum demonstrează deja că copiii hiperactivi îşi încetinesc ritmul cerebral prin unde beta, spre deosebire de oamenii „normali”, care îşi încetinesc ritmul cerebral prin unde alfa şi theta.

Totul a început când i-am întrebat ce simt la începutul anului şcolar. Indiferent de mediul din care proveneau, nu doreau să se întoarcă Ia şcoală, spunându-mi: „Mă simt agitat”. O fetiţă s-a exprimat chiar în acest fel: „Spiritul meu nu se poate linişti”.

Acest răspuns m-a izbit. Mi-am dat seama că vorbeam despre spirit. Aceşti copii iubeau tot ce era legat de cuvinte precum: spirit, mister, sau tot ce este necunoscut şi ne guvernează. Le plăcea de asemenea să ştie că se aflau la cârma spiritului lor (că deţineau controlul).

Când le-am citit acest fragment: „Mână este forţa vieţii care curge din marea sursă universală – dintr-o putere superioară – iar călătoria pe pământ este o călătorie spirituală”, toţi copiii au exclamat: „Ah!”

Shirley Richardson, co-fondator al Şcolii Gimnaziale Pentru Copii Supradotaţi

Întrucât tot mai mulţi copii se nasc în cămine alcătuite dintr-un singur părinte, Peirce crede că se va dezvolta un nou tip de şcoală. Ea anticipează o încrucişare între şcoala obişnuită şi căminul de copii, în care vor fi practicate numeroase activităţi care vor dezvolta însuşirile intuitive ale

Copiilor şi capacitatea lor de a lucra în colectivitate. Părinţii vor primi la rândul lor consiliere despre felul în care trebuie să-şi crească copiii sau vor fi supuşi unor terapii în timp ce copiii lor se află la şcoală.

Este posibil ca aceste suflete să fie atât de obişnuite să funcţioneze în grup în dimensiunea spirituală, încât să aibă dificultăţi în a opera pe planul fizic dacă nu sunt integraţi într-un grup. Răspunsul societăţii la nevoile lor speciale ne poate ajuta să creăm metode prin care să putem avea acces la mintea colectivă, contribuind astfel la apariţia unui creier uriaş care să creeze în tehnologie lucruri pe care nici măcar nu ni le putem imagina la ora actuală. Poate chiar copiii noştri vor fi cei care vor inventa noi aparate şi vor învăţa să producă singuri obiectele de care au nevoie.

INELUL DE SUFLETE LUMINOASE

Peirce descrie o viziune pe care a avut-o şi care se află la unison cu conceptul din a Zecea Viziune referitoare la grupurile de suflete care ne susţin din Lumea de dincolo, păstrând amintirea Viziunii noastre de la Naştere. În viziunea pe care a avut-o, ea a văzut un mare grup de suflete care priveau pământul, apropiindu-se din ce în ce mai mult de planul nostru de existenţă. Peirce a văzut de asemenea cum oamenii îşi ridică ochii spre cer, intuind existenţa acestor suflete invizibile. Ea relatează că inelul de suflete luminoase din jurul pământului va deveni din ce în ce mai mare şi mai strălucitor, iar ele se vor apropia din ce în ce mai mult de sufletele de pe pământ. În cele din urmă, vor apărea zone de

Închiderea cercului

Contact în care sufletele încarnate şi cele dezâncarnate vor putea face schimb de informaţii.

…la flecare 2.500 de ani, kumara-şii emană un flux de Iubire Cosmică, de înţelepciune şi de Energie mult mai intens ca de obicei. Această Lumină Strălucitoare şi această Radiaţie Transcendentă inundă pământul şi pe locuitorii acestuia, penetrând totul şi ridicând pretutindeni nivelul de vibraţie. Ele dau astfel un impuls colosal creşterii pe pământ, inclusiv a umanităţii.

Chiar înaintea acestor Mari Emanaţii se petrec tulburări extraordinare în planul fizic, iar oamenii simt o agitaţie ieşită din comun. Aceste tulburări se datorează energiilor negative acumulate în ultimul interval de timp… Această dizarmonic se datorează întotdeauna îndepărtării de „Principiul Fundamental al Vieţii”.

Godfre Ray King, Mistere dezvăluite

În conformitate cu trendurile viitoare descrise de Peirce, polarizarea conştiinţei în perioada pe care o trăim îi va sili pe oameni fie să devină din ce în ce mai lucizi şi să se apropie unii de alţii, fie să devină din ce în ce mai denşi şi mai izolaţi. Cei care avansează către polul negativităţii se vor simţi secătuiţi de energie şi îşi vor pierde orice speranţă. Pe măsură ce polarizarea va atinge un punct al masei critice, se va petrece o bifurcaţie energetică. Cei cu o conştiinţă mai densă vor muri, căci nu vor rezista la frecvenţele superioare ce vor invada planul fizic. Când se vor reîncarna, ei vor reveni pe vechiul nivel de care îşi vor aminti şi nu îşi vor

Da seama că s-a petrecut ceva neobişnuit. Sufletele mai luminoase vor crea – numai pentru ei – o nouă dimensiune terestră, mai elevată, iar corpurile lor vor deveni translucide. Vibraţiile diferite vor trăi în lumi paralele, conform modelului fizicii cuantice. Fizica cuantică afirmă că lumina este simultan o particulă şi o undă. La scara umanităţii, ne putem imagina că oscilăm

între cunoaşterea de sine sub forma conştiinţei individuale şi intuirea existenţei noastre sub forma unui câmp de conştiinţă.

Rezultă că pentru a susţine Viziunea asupra Lumii, noi trebuie să ne apropiem de acei semeni ai noştri şi de acele domenii care vibrează pe nivelul pe care dorim să-l atingem sau în care dorim să existăm. Noi trebuie să păstăm veşnic viu, în inima noastră, idealul către care aspirăm.

PROFEŢIILE DIN ANZI

Potrivit profeţiilor civilizaţiilor din Munţii Anzi, între 1990 şi 1993 lumea a trecut printr-un pachakuti, un eveniment considerat „o transmutaţie cosmică prin care se pregăteşte instaurarea unei noi ere cosmice”. Elizabeth Jenkins, directoare a Fundaţiei Wiraqocha pentru Păstrarea înţelepciunii Indigenilor, a studiat tradiţia mistică a civilizaţiilor din Anzi încă din 1987. Din anul 1990, ea a început o colaborare cu antropologul peruan Juan Nunez del Prado, care, la rândul lui, a studiat cu indienii Q’ero din Peru mai bine de 30 de ani.

Jenkins ne-a spus: „Profeţii din Anzi, clarvăzători şi vizionări ai popoarelor lor, afirmă că perioada pe care o

Închiderea cercului

Traversăm la ora actuală, 1993-2012, este o ’perioadă critică’ pentru evoluţia conştiinţei umane. Am intrat în acea epocă pe care ei o numesc taripaypacha, ’Epoca în care ne întâlnim din nou cu noi înşine’. Până recent, aceste profeţii nu erau făcute publice. Astăzi, profeţii din Anzi afirmă că a sosit timpul să renunţăm la teamă şi să ne apropiem unii de alţii, pentru binele comun”.

Profeţii din Anzi cred că noua eră va începe atunci când va apărea un lider cu puteri vindecătoare perfecte. Acest semn va indica un câmp de conştiinţă unificat şi crearea condiţiilor în care indivizii nu vor mai trebui să lucreze atât de mult asupra karma-ei lor personale, cât asupra karma-ei colective a planetei. Profeţiile susţin de

asemenea că la ora actuală, tot mai mulţi oameni trec printr-o perioadă de tranziţie în dezvoltarea lor psihospirituală, trecând de pe ceea ce ei numesc nivelul trei de conştiinţă pe nivelul patru. Nivelul trei de conştiinţă este caracterizat încă de frică, de conflicte şi de simţul separării. Nivelul patru, care se află la unison cu schimbările pe care le propovăduieşte a Zecea Viziune, este acel nivel pe care învăţăm să ne împrietenim cu frică şi cu forţele naturii. Devenind din ce în ce mai capabili să integreze umbra colectivă, adică exact locul unde se naşte Frica, oamenii încep să contribuie în mod efectiv la marea schimbare colectivă. Nivelul patru este şi cel pe care învăţăm să comunicăm direct cu energiile naturii – cu munţii, râurile, copacii, cerul şi pământul, aşa cum s-a arătat în a Treia Viziune din Profeţiile de la Celestine.

Marea provocare căreia trebuie să îi facem faţă constă în purificarea energiei colective de teamă şi de celelalte emoţii

Negative specifice nivelului trei de conştiinţă, precum şi în atragerea unei cantităţi suficient de mari de energie spirituală pentru a putea trece colectiv pe nivelul patru. Aceste profeţii antice susţin însă cu toată claritatea că schimbarea nu se va petrece dacă nu vom fi capabili să scăpăm de Frică.

În mod ironic, deşi problemele noastre devin din ce în ce mai complexe şi aparent imposibil de rezolvat, individul mediu simte că nu poate face nimic pentru a schimba lucrurile. Tocmai acesta este însă semnalul că implicarea cetăţenilor şi a comunităţii este indispensabilă şi de neevitat. Până când nu vom recunoaşte şi nu vom începe să acţionăm în funcţie de acest adevăr fundamental, nu vom putea aduce schimbări semnificative în mediul social din care facem parte.

Bill Shore, Daţi şi altora din puterea voastră

Prin concentrarea energiei psihice umane, preoţii din Anzi cred că noi plantăm seminţele evoluţiei noastre

viitoare. Numai astfel pot fi descătuşate toate puterile minţii, trupului şi spiritului uman, aşa cum s-a discutat în a Noua Viziune, în viziunea misticismului andic, la ora actuală au fost întrunite toate condiţiile pentru schimbarea nivelului de conştiinţă al umanităţii.

VIZIUNEA ASUPRA LUMII 101

Viaţa pe pământ înseamnă mult mai mult decât putem percepe noi prin cele cinci simţuri de care dispunem.

573

Închiderea cercului

Până acum, noi nu am avut acces decât la informaţii parţiale despre lume.

Există numeroase nivele ale existenţei inteligente (superioare şi inferioare celui pe care ne aflăm noi).

Aceste nivele există în natură (în afara noastră), dar şi în interiorul conştiinţei noastre.

Celelalte planuri ale existenţei încep să ni se reveleze prin experienţe de moarte clinică, experienţe extracorporale, comunicări ale spiritelor decedate, intervenţii ale sfinţilor şi îngerilor (poate chiar şi faimoasele răpiri extraterestre).

Focalizarea noastră asupra planului material a avut un anumit scop, dar acum este din ce în ce mai zdruncinată.

Experienţele ieşite din comun, care nu corespund convingerilor noastre despre realitate, ne silesc să creştem din punct de vedere intelectual, emoţional şi fizic. Aceasta este paradigma schimbării.

Tot ce se întâmplă, se întâmplă pentru un anumit scop. Există o Viziune asupra Lumii, pe care noi ne-o putem doar imagina.

Pe pământ s-au încarnat o masă critică de suflete cu misiunea clară de a susţine Viziunea asupra Lumii.

Un aspect important al Viziunii asupra Lumii constă în ridicarea vălului dintre cele două dimensiuni.

Vălul este deja parţial ridicat.

574

Viziunea asupra lumii —
STUDIUL INDIVIDUAL

Vă mai amintiţi ultima dată când v-aţi adunat mai mulţi oameni – la un picnic, o întâlnire sportivă, o nuntă, un botez, o vizită, o vacanţă comună – şi v-aţi fi dorit ca ziua aceea să nu se termine niciodată, atât de bine, de fericit şi de plin de iubire vă simţeaţi? Acestea sunt momente de integrare cu fluxul de energie cosmică, în care capacitatea de a te bucura devine practic infinită.

Închideţi pentru câteva clipe ochii şi recreaţi sentimentul de bucurie intensă pe care l-aţi trăit atunci. Coordonaţi meditaţia cu suflul, amplificând astfel energia şi lumina pe care le experimentaţi. Încercaţi acum să intensificaţi şi mai mult trăirea, ridicând-o pe un nivel de vibraţie superior.

Capitolul 14
SUSŢINEREA VIZIUNII

…atunci când ne rugăm corect, noi nu-i cerem ceva anume lui Dumnezeu. Dumnezeu ne inspiră să acţionăm în locul lui şi să manifestăm voinţa lui pe pământ. Ca emisari divini, noi participăm la crearea planului fizic. Fiecare gând, fiecare aşteptare a noastră, tot ceea ce vizualizăm că se petrece în viitor, reprezintă o rugăciune şi are tendinţa să devină realitate. Niciun gând, nicio dorinţă şi nicio temere nu sunt însă atât de puternice ca şi viziunea aflată la unison cu divinul.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII197
CONVERSAŢIA CU SPIRITUL RÂULUI

„Odată ce ai experimentat imposibilul, definirea realităţii devine deschisă. În acel moment pur şi simplu nu ştii ce se

Abundența bizonului

577

Închiderea cercului

Premise, o alternativă mai înţeleaptă ar fi să nu considerăm relatările miraculoase ale călugărilor de pe Muntele Athos drept simple iluzii sau halucinaţii. Cel mai bine ar fi să-i ascultăm.

Kyriacos C. Markides, Călărind pe leu

Aceasta este maniera în care am primit eu mesajele şi în care am putut avansa. Am urmat acele simboluri care îmi aduceau energie. Această cale mi-a permis întotdeauna să ajung în următorul punct al călătoriei mele, să ştiu ce trebuie să fac în continuare. Ştiam care este următoarea persoană cu care trebuie să mă întâlnesc. Semnificaţia literală a unui eveniment nu contează la fel de mult ca şi transfigurarea lui, pentru a vedea mesajul său simbolul care se ascunde în spatele său. Trebuie să te laşi dus de val, să respecţi fluxul energetic. Formă nu este importantă şi nu ar trebui să o respectăm mai mult decât tiparul ei energetic.

Am descoperit că atunci când ai asemenea întâlniri cu lumea spirituală, după care revii cu picioarele pe pământ, egoul se dilată şi apoi se contractă la loc. Într-o zi te simţi la fel ca Iisus Christos, a doua zi simţi că nu însemni nimic, că eşti doar un vierme care se târăşte prin praf, învăţând ce este viaţa. Eu cred că aşa trebuie să se deruleze procesul. Trebuie să trecem cu toţii prin asemenea experienţe, tocmai pentru a nu ne ataşa de fluctuaţiile egoului. În viaţa noastră se pot întâmpla sincronicităţi uimitoare, care să ne facă să palpităm, dar trebuie să învăţăm apoi să trăim din nou momente

plictisitoare, când nu se întâmplă nimic”.

Era minunat să o auzim pe Elizabeth Jenkins dând glas atât de inspirat propriilor noastre simţăminte şi descriind

Pentru cititorii acestei cărţi cum te simţi atunci când te afli pe cale. Pe ce cale, ne veţi întreba? Pe propria dumneavoastră cale! Noi nu vă putem spune ce anume trebuie să căutaţi, sau ce anume căutaţi deja. Dacă v-am dezvălui acest lucru, unde ar mai fi misterul? Important este să credeţi că faceţi şi dumneavoastră parte dintre creatorii de Viziuni. Orice aţi face pentru a trezi puterea dinlăuntrul dumneavoastră, pentru a vă amplifica luciditatea şi pentru a înţelege mai bine ceea ce contează pentru dumneavoastră, veţi fi conduşi către acele praguri pe care trebuie să le traversaţi. Dar haideţi să revenim la revelaţiile pe care le-a trăit Elizabeth în excursia ei la New York.

„Pachamama (spiritul Pământului) din New York este extrem de puternic, ne-a povestit ea. Oamenii cred că New Yorkul este doar un loc al marilor clădiri, dar se înşală: pământul pe care sunt construite aceste clădiri este incredibil de puternic (exact ceea ce spunea Joseph Campbell, apropo). Aşa se explică de ce a atras deasupra să o energie creatoare umană atât de masivă. Am stat la prietena mea, Linda Michaels. Într-o sâmbătă dimineaţa, am ieşit afară, cu gândul să vizitez Muzeul de Artă Metropolitan. Tocmai mă îndreptam către muzeu, când deodată am auzit vocea râului Hudson vorbindu-mi: ’Scuză-mă, dar nu mi-ai adus ofrandă rituală. Nu ai venit şi nu m-ai salutat!’

Nu aveam nici cea mai mică idee unde mă aflu. Cert este că nu mă aflam pe malul râului atunci când am auzit vocea sa. Am luat imediat o hartă a oraşului de la primul chioşc. Am constatat că râul se afla la două străzi mai încolo. M-am îndreptat imediat către el şi i-am adus o ofrandă. Era un spirit mare, puternic, frumos, şi mi-a spus

tot ce trebuia

581

Închiderea cercului

Să ştiu în legătură cu întâlnirea care mă aştepta (cu editorul meu). A adăugat: ’Oamenii fac parte integrantă din natură, şi ar fi timpul să recunoaşteţi acest lucru. Voi vă străduiţi să dominaţi natura, dar arată-mi un singur om capabil să reziste în faţa puterii unui vulcan sau a unei tornade, ori să oprească un cutremur. Nu credeţi că ar fi mai bine dacă v-aţi alătura eforturilor naturii? Recunoaşte-i puterea şi foloşiţi-o. Dacă vei lucra cu mine, mi-a mai spus râul, vei avea acces la această putere’.

Eram în plin New York, la numai două străzi de Central Park, ne-a spus aproape în şoaptă Elizabeth, şi puteam simţi puterea naturii ca o forţă uriaşă; am înţeles atunci că oraşul construit deasupra nu era decât un fir de praf purtat de această forţă a naturii. Chioar dacă nu puteam spune că era complet insignifiant, nu greşesc prea mult spunând că era relativ insignifiant.

Toate experienţele mele legate de New York au fost complet diferite în acea săptămână faţă de ceea ce trăiam în mod obişnuit. M-am simţit extraordinar. De regulă nu-mi plac marile oraşe, preferând de departe natura. Dar acolo am realizat că oriunde aş fi, mă aflu de fapt în mijlocul naturii. Unde aş putea merge fără a fi pe pământ?” Elizabeth a tăcut câteva clipe la telefon, după care a continuat.

„Părinte Maxim, cunoşti cumva un gerontas (maestru) pe nume Vasilios?” l-am întrebat eu când s-a aşezat lângă mine. Mi-a zâmbit şi a tăcut timp de câteva minute. Îl cunoşti?” am insistat eu. „Părintele Vasilios este gerontas-ul meu. Cu el lucrez cu”. Era una din acele coincidenţe care te fac să te întrebi dacă sunt cu adevărat coincidenţe, sau

582

Susţinerea viziunii

Consecinţa unei cauze inefabile, ascunsă conştiinţei obişnuite… Muntele Athos este o relicvă din perioada

bizantină, parte integrantă dintr-o civilizaţie în care oamenii credeau în miracole. De fapt, aici chiar se întâmplă miracole, aparent minore, şiruri de coincidenţe pe care niciun statistician nu le-ar putea accepta. Uneori, aceste coincidenţe îl urmăresc pe vizitator şi după ce părăseşte Muntele Athos, schimbându-i viaţa.

Kyriacos C. Markides, Călărind pe leu

„Tocmai m-am întors din Brazilia, unde am studiat cu maestrul meu, Don Manuel. Am fost amândoi la Rio Negro, destul de aproape de Amazon. Ne-am plimbat pe malul fluviului, iar el mi-a povestit ce spunea spiritul acestuia. Mi-a învăţat nucleul energetic să comunice cu spiritul râului. Aceasta a fost exact experienţa pe care am trăit-o când am ajuns la New York. Energia oricărui râu are o anumită conştiinţă, iar dacă înveţi să te conectezi la ea, poţi primi informaţii, sau te poţi chiar vindeca. Apropo, chiar sufeream de o durere de stomac când am ajuns pe malul râului Hudson, care la plecare mi-a trecut cu desăvârşire”.

SĂ FII UNA CU VIZIUNEA

Susţinerea Viziunii asupra Lumii înseamnă să fii una cu Viziunea asupra Lumii. Susţinerea Viziunii înseamnă să o trăieşti personal şi să proiectezi intenţia binelui suprem asupra viitorului. În ultimul capitol din romanul A Zecea Viziune, David afirmă: „Principalul aspect al acestei Viziuni nu se

Referă în primul rând la experimentarea ei, deşi şi acest lucru este destul de dificil. Important este felul în care proiectăm această Viziune asupra viitorului, felul în care o susţinem pentru restul umanităţii. Asta este esenţa celei de-a Zecea Viziuni” 198.

Susţinerea Viziunii înseamnă să ştii că te afli aici pentru un scop. Învăţaţi să vorbiţi cu spiritele Pământului. Învăţaţi să mirosiţi vântul. Ascultaţi sunetul mulţimii. Disciplinaţi-vă mintea pentru ca ea să accepte informaţii noi; confruntaţi aceste informaţii cu convingerile

dumneavoastră actuale, pentru a vedea ce vi se potriveşte cel mai bine în acest moment al existenţei dumneavoastră. Urmaţi calea pe care vă îndrumă sincronicităţile, adulmecaţi, ascultaţi, încordaţi-vă precum o căprioară, aşteptaţi, priviţi – apoi, când momentul a sosit, faceţi marele salt, la fel ca Pegas, calul înaripat. Săriţi dincolo de prăpastie.

Aduceţi-vă aminte că timpul joacă un rol foarte important în planurile dumneavoastră. Imaginaţi-vă că vă aflaţi în mijlocul unei peşteri săpate în piatră galbenă de ocru. Pereţii, cu mii de striaţii săpate de apă de-a lungul milioanelor de ani, sunt negri. Doar o mică porţiune din peşteră este iluminată. Deasupra capului dumneavoastră, la 15 metri, este o mică deschizătură prin care pătrunde lumina aurie a soarelui, luminând acea mică porţiune. Vă apropiaţi ca să studiaţi acest perete iluminat. Constataţi că pe el sunt gravate simboluri, iar aceste simboluri reprezintă chiar momentul actual al existenţei dumneavoastră. Când soarele se va mişca pe cer, lumina va dispărea şi dumneavoastră nu veţi mai putea citi simbolurile atât de preţioase pentru înţelegerea

Viitorului dumneavoastră. Până la trezirea spirituală, toate evenimentele se îngemănează într-o sincronicitate perfectă. Trebuie să profitaţi de fiecare moment care vă este acordat.

CONSTRUIREA PUNŢII CARE FACE LEGĂTURA CU SEMENII NOŞTRI

În romanul A Zecea Viziune, către sfârşitul poveştii, grupul face eforturi pentru atinge acea stare de coeziune necesară pentru a putea opri prin concentrarea sa experimentul din vale. Deşi eroii fac mari eforturi, ei nu reuşesc să susţină viziunea. Există o scurgere de energie, datorată faptului că îl consideră pe Feyman, omul care încearcă să obţină noua tehnologie cu orice costuri, drept duşmanul lor, împotriva căruia trebuie să lupte şi pe care trebuie să-l învingă. Concentrându-se asupra lui, ei îl

încarcă pe acesta cu energie, amplificându-i puterea. Aceasta este capcana în care putem cădea cu toţii dacă ne cramponăm de adversitate, de energia de tip „anti-”. În final, grupul realizează că ar avea mai mult succes dacă l-ar vizualiza pe Feyman amintindu-şi de ce încearcă să obţină această nouă tehnologie, trimiţând astfel energia lor pentru susţinerea Viziunii lui originale, de la Naştere.

1. Renunţaţi la luptă pentru putere şi „treceţi de aceeaşi parte a baricadei”

Din exemplul de mai sus rezultă trei principii care vă pot fi de mare folos în munca dumneavoastră de susţinere a Viziunii. Mai întâi de toate, este important să reţineţi că

Tratarea celor din jur ca pe nişte duşmani nu face decât să-i întărească pe aceştia, căci „duşmănia” noastră le oferă un pretext pentru a lupta în continuare. Asta nu înseamnă că trebuie să fim de acord cu ei. Ceea ce contează este să încercăm să înţelegem ceea ce fac dintr-o perspectivă pozitivă. Care este scopul lor suprem? Care este forţa pozitivă din spatele intenţiei lor? Le putem trimite apoi energie pentru a-şi aminti menirea lor originală, dar fară intenţia sau dorinţa de a-i schimba.

Principalul nostru scop ar trebui să fie focalizarea atenţiei asupra idealului şi lucrul în colaborare cu alţii pentru progresul umanităţii. Nu este nici util, nici eficient pentru munca noastră cramponarea de oameni şi de personalităţi ori alimentarea polarităţii punctelor de vedere. Urmărirea exclusivă a unor efecte exterioare nu face decât să menţină problema. Pe de altă parte, lucrul pe planurile interioare, pentru dezvoltarea şi trezirea noastră, ne ajută să creăm canale telepatice care vor atrage către noi sprijinul şi informaţiile pe care le căutăm. Concentrarea intenţiei prin intermediul rugăciunii şi al vizualizării reprezintă cea mai puternică tehnică pentru participarea creatoare la evoluţia universului. Înţelegerea temerilor şi a punctelor de vedere diferite ale altor oameni ne ajută să intuim mai bine cum putem construi punţi de

legătură cu ei.

2. Nu există „ei”

Al doilea principiu pe care trebuie să-l înţelegem este evocat în roman de momentul în care grupul învaţă că toată lumea trebuie inclusă în Viziune. Lupta lor cu Feyman i-a învăţat pe eroi că toţi oamenii sunt interdependenţi. Noi nu

Ne mai putem permite să gândim în termeni de „noi” şi „ei”. „Ei” practic nu există. Nu existăm decât „noi”. Tot ce face o persoană, un grup, o ţară, fiecare gând, ne afectează pe noi toţi, indiferent cât de departe se află din punct de vedere fizic persoana, grupul sau ţara respectivă. Conştiinţa – elementul fondator şi unificator al întregii vieţi – se află pretutindeni.

Fizicienii nu folosesc concepte precum „memoria”, deşi aceasta poate fi regăsită cu uşurinţă în lumea cuantică. Particule separate de distanţe imense în continuumul spaţio- temporal ştiu fiecare ce face cealaltă. Atunci când un electron sare pe o nouă orbită a atomului, anti-electronul (sau pozitronul) său pereche este nevoit să reacţioneze, indiferent unde trăieşte în cosmos. De fapt, întregul univers este clădit pe acest tip de memorie în reţea.

Deepak Chopra, dr. În medicină, Vindecarea cuantică: explorarea frontierelor în medicina ansamblului corp-minte

3. Însufleţirea şi participarea ia totalitate

Cea de-a treia lecţie pe care o putem învăţa din roman este asemănarea energetică dintre procesul de vindecare şi cel de aducere aminte. Dacă dorim să schimbăm această lume, ne putem alege modelul vindecării – acela al reintegrării în totalitate – a aspectului sau persoanei pe care dorim să le schimbăm. Decât să „luptăm” împotriva crimelor, a războiului, sărăciei şi distrugerii ecologice, mai bine am încerca să completăm ceea ce lipseşte, să alinăm prin iubire şi afecţiune acele

persoane sau evenimente care sunt fracturate şi în suferinţă. Nivelul de conştiinţă pe care s-a aflat umanitatea

587

Închiderea cercului

Până acum ne-a silit să încercăm să rezolvăm lucrurile într-o manieră a confruntării, care degenerează din păcate atât de uşor în conflict sau în luptă. Aşa cum am afirmat atunci când am discutat despre paradigma războiului sau a conflictului (în capitolul referitor la sănătate), se pare că a sosit timpul ca umanitatea să treacă la un nou model, acela al recunoaşterii structurilor, care permite lărgirea viziunii. Dacă lucrăm cu modelul energetic al idealului pe care ne-am propus să-l atingem, vom risipi mai puţină energie cu conflictele şi vom putea redirecţiona această energie economisită către obţinerea unui rezultat pozitiv.

Dacă un număr din ce în ce mai mare de oameni vor recunoaşte că reprezintă o părticică din Dumnezeu, dacă vom învăţa cu toţii să ne ascultăm semenii, să le respectăm punctele de vedere şi să-i convingem că îi ascultăm cu adevărat, noi putem ridica vibraţia întregii umanităţi. După cum remarca Wil în roman: „Atunci când v-aţi ridicat la unison nivelul energetic şi v-aţi adus aminte în mod conştient de cea mai mare parte a Viziunii asupra Lumii, voi aţi ridicat practic întreaga vale pe noul nivel de vibraţie. Acesta s-a apropiat de nivelul de vibraţie al Lumii de dincolo, ceea ce v-a permis să aveţi o viziune clară asupra mea, la fel cum şi eu am putut avea o viziune clară asupra voastră. De acum înainte, chiar şi grupurile de suflete vor putea apărea mai uşor în această vale” 199.

TRANSPUNEŢI ÎN PRACTICĂ

Vă mai amintiţi ce aţi simţit când v-aţi aflat într-un supermarket şi un funcţionar a rostit la difuzor: „Casa trei

588

Susţinerea viziunii

Este liberă. Nu stă nimeni la coadă la casa trei”? Probabil că vă mai aduceţi aminte uşurarea pe care aţi simţit-o la gândul că puteţi ieşi rapid din magazin, fără

frustrarea pe care o presupune statul la coadă. Imaginaţi-vă că la fel stau lucrurile şi cu practica dumneavoastră spirituală. Casa trei este liberă. Nu mai trebuie să staţi la coadă. A sosit timpul să puneţi în practică tot ce aţi citit în această carte şi toate lucrurile asupra cărora aţi meditat până acum. Vă aflaţi exact în locul în care trebuie să fiţi şi toate porţile vă sunt deschise. Exploraţi întâlnirile întâmplătoare. Păstraţi-vă inimă deschisă şi mintea lucidă, pentru a vedea unde puteţi face cel mai mult bine.

Felul în care răspundeţi la următorul telefon, maniera în care îi vorbiţi plin de iubire unui copil, perseverenţa discretă cu care vă continuaţi munca, toate acestea fac parte integrantă din Viziunea asupra Lumii. Iubirea şi bunătatea întăresc sufletul aflat pe calc.

Important nu este cât de mult faceţi, ci să faceţi ceva, din inimă. Adoptaţi viziunea holistă, care consideră orice „problemă11 ca fiind doar o piesă dintr-o imagine mai largă. Noi putem interveni în ciclurile sărăciei, crimei, violenţei şi şomajului, dar nu le putem rezolva toate odată, ci numai acţionând pe rând, acolo unde este cazul şi unde putem face ceva. Menţineţi un sentiment de iubire între dumneavoastră şi ceilalţi. Rămâneţi conectaţi la starea de pasiune atunci când faceţi ceva. Această pasiune este de fapt conexiunea dumneavoastră cu spiritul. Dacă pierdeţi din vedere această calitate, zelul dumneavoastră în a-i sluji pe ceilalţi se va epuiza rapid, sau veţi deveni ataşaţi de succes şi de faimă, pierzând din vedere idealul pentru care aţi început această acţiune. Aveţi grijă să nu vă rătăciţi chiar dumneavoastră în

Timp ce încercaţi să salvaţi lumea! Convingerea este importantă, dar ea trebuie să fie detaşată şi altruistă, pornită dintr-un impuls interior de a ajuta umanitatea.

Puteţi practica starea de pace inclusiv atunci când conduceţi maşina. Respiraţi regulat şi zâmbiţi. Dacă mergeţi pe jos (de pildă între birou şi staţia de autobuz), puteţi practica aşa-numita meditaţie a mersului pe jos, fără

să vă gândiţi la nimic şi bucurându-vă plenar de plimbarea pe această planetă frumoasă. Dacă mergeţi în acest fel timp de 3-5 minute, vă veţi regăsi rapid şinele şi veţi dobândi o stare de seninătate. Asta este ceea ce noi numim practica meditaţiei în viaţa de zi cu zi.

Thich Nhat Hanh, interviu luat de Jerry Brown în We, the People

Dacă vom înţelege că orice obstacol ne poate ajuta să învăţăm o lecţie importantă, de care aveam nevoie, liniştea noastră se va amplifica, iar eforturile noastre vor deveni mai focalizate. De regulă, noi dorim să înlăturăm obstacolul cât mai rapid cu putinţă. Pe viitor, urmăriţi să reflectaţi la mesajul obstacolului pentru dumneavoastră. Ce anume nu merge? Ce anume nu vedeţi? Ce lucru de care nu sunteţi conştient vă învaţă obstacolul? Vă reamintim cuvintele lui A.T.: „Nu există altceva decât mesaje11.

ÎNVINOVĂŢIRE SAC SERVICII

Atunci când cedăm în faţa fricii şi ne aşteptăm la tot ce poate fi mai rău, noi avem tendinţa să învinovăţim lumea

Exterioară sau „autorităţile” pentru toate relele din această lume. Dacă ne vom elibera de această frică şi ne vom schimba vibraţia interioară, vom constata rapid că toate căile se deschid în faţa noastră, astfel încât să putem face noi înşine ceva pentru a schimba în bine lucrurile.

Începeţi prin a deveni conştienţi de faptul că există alţi oameni care fac deja eforturi (oricât de minore) pentru a reduce suferinţa în această lume. Există vreo organizaţie de care vă simţiţi atras? Există vreo abordare nouă care vă ispiteşte?

Maestrul zen Bemard Tetsugen Glassman s-a mutat la Yonkers, New York, pentru a iniţia o comunitate zen. Viziunea sa a condus în timp la proiecte şi afaceri care le permit celor fară adăpost să-şi închirieze o casă, găzduire şi servicii pentru suferinzii de SIDA, programe de

pregătire profesională, la care s-a adăugat un centru zen. Într-un interviu luat de Inqiringmind, Glassman afirmă: „Adevărata învăţătură a unui maestru este viaţa lui, iar adepţii sunt atraşi de el în funcţie de interesele şi de preocupările sale... Personal, practic foarte mult ceea ce numesc retragerea pe străzi sau 'starea de martor'. Există oameni care mi se alătură în aceste retrageri, în timp ce alţii preferă să muncească la diferite proiecte din Yonkers".

O femeie pe care o cunoşteam stătea în camera tăcută din casa ei şi se uita în fiecare zi la lacul îngheţat, scriind tot ce s-a întâmplat în ziua respectivă: ce a spus fetiţa ei, ce a făcut soţul, toate micile evenimentele din viaţa ei şi a familiei ei.

591

Închiderea cercului

Ea a scris astfel la maşina de scris foaie după foaie, adunând foile într-un teanc, iară să le mai recitească, timp de un an de zile.

Ciudat este că stând acolo şi scriind, în timp ce privea lacul îngheţat, ea era convinsă că este o femeie plăcută, de vârstă mijlocie, cu o viaţă liniştită, fără evenimente, confortabilă.

Un an mai târziu, când a recitit foile scrise, acestea i s-au părut reci şi fară nicio legătură cu ea, ca şi cum ar fi fost scrise de o străină. Dar cel mai mult a uimit-o calitatea ieşită din comun a literaturii pe care o produsese.

„Este absolut remarcabil! A scris ea. Am constatat că în loc să am o viaţă obişnuită, liniştită, banală, trăiesc o viaţă ieşită din comun, extrem de violentă, extraordinară... Iar imaginea fetiţei mele mi s-a părut o pictură de Goya".

Brenda Ueland, Dacă doriţi să scrieţi: o carie despre artă,

Independenţă şi spirit

Metoda lui Glassman constă în a-şi pune adepţii să strângă bani de la prieteni, pentru a vedea pe pielea lor ce înseamnă să ceri bani şi să fii asistat. După colectarea banilor, aceştia sunt donaţi unui adăpost pentru săraci, iar

adeptul se pregăteşte să trăiască el însuşi pe străzi timp de o săptămână. Glassman povesteşte: „Atunci când cerşeşti bani de la oameni, vezi inevitabil cum aceştia îşi feresc privirea, evitând să te privească în ochi. Este un sentiment de respingere cu care noi, cei din clasa mijlocie, nu suntem obişnuiţi. Nimeni din cei care au fost cu mine pe străzi nu va mai fi aceeaşi persoană vreodată. Când rătăceşti pe străzi, foarte curând începi să miroşi, oamenii refuză pur şi simplu să te privească

Şi nu mai eşti primit în restaurantele în care obişnuiai să mergi ca să-ţi serveşti cafeaua. Este o experienţă cu adevărat profundă41200.

Indiferent dacă suntem conştienţi sau nu, cu toţii suntem ghidaţi de intuiţiile noastre interioare pentru a-i ajuta pe cei din jur. Curajul este rezultatul natural al unei intenţii promovate cu toată fermitatea. Am selectat în continuare câteva relatări legate de programele şi acţiunile unor oameni obişnuiţi, al căror curaj a reuşit să schimbe lumea din jurul lor.

APLICAREA VIZIUNII ÎN ACEASTĂ LUME

SALVAREA COPIILOR

În anul 1993, Joseph Marshall Jr., un profesor de matematică din San Francisco, co-fondator al Clubului pentru Copii Omega, a vorbit în faţa unui comitet reunit alcătuit din membrii Subcomisiei Senatului pentru Familii, Droguri şi Alcoolism, condusă de Christopher Dodd. El îşi descrie experienţa în cartea sa, scrisă în colaborare cu Lonnie Wheeler: Soldatul străzii: lupta unui om pentru salvarea unei generaţii – câte o viaţă pe rând: „Pare ciudat, le-am spus celor de la Senat… dar să ieşi la colţul străzii şi să-i convingi pe băieţii de cartier să nu mai facă ceea ce fac, adică să nu mai vândă droguri, să nu se mai bată şi să nu mai împuşte oameni, nu este o experienţă prea diferită de mersul la închisoare. Tot secretul constă în a-i convinge că

Închiderea cercului

Este posibil… Trebuie ca ei să creadă că acest lucru este posibil. Şi chiar este. Trebuie să încep prin a afirma acest lucru: este posibil” 201.

După cum spunea Lonnie Wheeler: „Acolo unde noi vedem doar nişte cifre, Marshall vede copii. Vede inteligenţă, talent, sensibilitate şi ambiţie. Acolo unde noi vedem obrăznicie, el vede potenţial. Acolo unde noi vedem lipsă de speranţă, el vede un colegiu” 202. Fără mult curaj şi fară o convingere fermă, cifrele încep să semene cu lipsa de speranţă. Dar să vedem câteva din aceste cifre203.

În anul 1990 au murit prin împuşcare 22 de oameni în Marea Britanic, 68 în Canada, 87 în Japonia şi 10.567 în Statele Unite.

La fiecare patru ore, un copil american de culoare este ucis de o armă.

Din patru oameni de culoare cu vârste între 25 şi 34 de ani care au renunţat la studiile liceale, 75% se află în închisoare sau au ispăşit pedepse cu închisoarea şi sunt eliberaţi în perioade de probă.

Deşi populaţia de culoare a Statelor Unite ale Americii nu depăşeşte 12,4% din populaţia generală a ţării, mai mult de 50% dintre deţinuţii care ispăşesc pedepse cu închisoarea sunt negri.

Şi statisticile nu se opresc aici. Joseph Marshall Jr. Şi Jack Jacqua consideră că aceste cifre reprezintă dovezi clare ale unei boli care a cuprins societatea americană. În ultimii 25 de ani au existat de trei ori mai mulţi americani ucişi ori care s-au sinucis decât toţi americanii ucişi în războaiele din secolul XX. Marshall şi Jacqua susţin că acest aflux al

Susţinerea viziunii

Violenţei se naşte din schimbarea condiţiilor sociale şi a convingerilor care s-a produs în aceşti ultimi ani.

Într-un interviu din Sari Francisco Chronicle luat de ziarista Catherine Bowman, Marshall afirmă: „Am crescut într-un cartier din sudul oraşului Los Angeles. Când eram

copil, aveam mereu diferite slujbe… La ora actuală, copiii nu mai au acces la asemenea slujbe, care să le permită să se întreţină. Acum există alte modalităţi de a-şi procura venituri, ilegale. Copiii intră în acest sistem la vârste cuprinse între 8 şi 9 ani, după care este greu să mai iasă vreodată din sistem.

În aer se simte răceala toamnei. Vântul de nord bate cu putere şi zgâlţâie şindrila acoperişului, anunţând apropierea noului anotimp. Frunzele stejarilor cad, iar vântul le spulberă încolo şi încoace. În câmpul cu viţă-de-vie predomină nuanţe roşiatice şi galbene… La primul îngheţ, frunzele vor deveni maronii şi vor cădea şi ele.

Ariene Bemstein, Anotimpul creşterii: o călătorie vindecătoare în inima naturii

O altă schimbare care s-a produs [faţă de perioada când eram eu tânăr] se referă la proliferarea armelor… Toţi aceşti copii au acces la uzi-uri, AK-47, arme de război cu un calibru de 9 mm, pe care le întâlneşti pretutindeni pe străzile Americii… Dar mai presus de orice, cea mai devastatoare mi se pare omniprezenţa drogurilor. Nu cred că a existat o crimă mai mare care a lovit în populaţia neagră de la sclavie încoace1*204. Marshall relatează istoria unui copil în vârstă de nouă ani, neglijat de mamă după ce aceasta a devenit

Dependentă de droguri. „în casa lui mureau oameni, în bucătărie se injectau droguri, suflându-i fumul direct în faţă. Prietenii lui l-au învăţat să fumeze ierburi şi să bea alcool. L-au mai învăţat să îşi ia o armă şi să îi ucidă pe cei care şi-au bătut joc de maică-sa” 205. În cele din urmă, copilul a tras într-un ofiţer de poliţie şi a fost condamnat la şapte ani de închisoare. Aflat sub tutela Autorităţii pentru Tineri, el a cunoscut unul din membrii Clubului pentru Copii Omega, iar astăzi este pe punctul de a-şi lua bacalaureatul cu o medie de 7.00. La toamnă doreşte să se înscrie la colegiu.

Marshall nu se consideră decât „un adult care are

grijă de copiii de pe străzi, la fel cum adulţii de pe străzi au avut grijă de mine". Diferenţa este că prin intermediul Clubului Omega, el a trimis peste o sută de tineri la colegiu. El afirmă că adevăratul succes al programului său constă mai puţin în trimiterea tinerilor la colegiu („aceasta este doar căpşuna de pe frişcă"), cât în faptul că aceştia devin liberi şi conştienţi de sine.

Studiind violenţa, filmele de groază, cărţile de profil, dar mai ales copiii străzii, Marshall şi asociatul său au descoperit că în incidentele violente există anumite constante care se repetă de fiecare dată. „Noi am încercat să stabilim o listă concretă cu lucrurile care trebuie evitate pentru a reduce riscul violenţei. Chiar dacă ai crescut într-un mediu violent, riscul de a experimenta noi violenţe poate fi redus" 206. Programul celor doi începe cu promisiunea creşterii semnificative a şanselor ca aceşti copii să rămână în viaţă şi în afara închisorii.

Din experienţa lor a rezultat că există patru „reguli ale supravieţuirii" care funcţionează în cazul copiilor şi care pot înlocui codurile negative ale străzii, care conduc la uciderea

596

Susţinerea viziunii

Oamenilor. Prima, afirmă Marshall, este următoarea: „definiţia pe care noi o dăm unui prieten este aceea de persoană care nu te va conduce niciodată către pericol". A doua porneşte de la obţinerea respectului, care este atât de importantă pe stradă: „Le spunem că respectul se naşte în interior. Nu ţi-l poate oferi nimeni din exterior". A treia: „Trebuie să le vorbim despre schimbare. Dacă doreşti să se schimbe lucrurile, trebuie să începi prin a te schimba mai întâi pe tine". În sfârşit: „Cea mai importantă regulă a vieţii este că pe lume nu există nimic mai preţios decât viaţa însăşi" 207.

Cei doi asociaţi au iniţiat proiectul Clubului Omega „fără să aibă un cent", în timp ce la ora actuală sunt susţinuţi de numeroase fundaţii, şi chiar corporaţii private. Pe bună dreptate, Marshall afirmă cu mândrie: „Ca să

aduci un copil sub tutela Autorităţii pentru Tineri este nevoie de 40.000 de dolari. Eu pot trimite 10 copii la colegiu cu 40.000 de dolari – şi chiar facem acest lucru” 208.

OAMENII CONTEAZĂ PE NOI

Dacă vom reuşi să oprim dezumanizarea oamenilor, făcând din ei stereotipuri şi statistici, sau considerându-i victime ori agresori, ne vom deschide din nou în faţa sentimentului de omenie. Dacă vom căuta să descoperim ce avem în comun unii cu alţii, nu vom mai putea sta impasibili în faţa suferinţei. Cea mai mare lucrare spirituală pe care o putem face este să reducem decalajul dintre „noi” şi „ei”, indiferent dacă este vorba de vecini, colegii de muncă, sau politicieni. Acest proces se derulează în interiorul nostru,

Prin schimbarea percepţiei şi deschiderea empatică faţă de cei din jur.

La fel ca şi Joseph Marshall, Jack Jacqua, şi alte persoane din grupul nostru de suflete, putem recunoaşte şi noi că oamenii contează pe ajutorul nostru. Nu depinde decât de noi să înlocuim apatia şi negarea cu zâmbetul neaşteptat al unei persoane, cu prinderea mâinii noastre de către un copil, cu un apel în noapte adresat unei fiinţe care are nevoie de ajutor.

Cine a cunoscut un succes cât de mic în asemenea acţiuni nu mai poate da vreodată înapoi. De fapt, chiar asta înseamnă trezirea spirituală: să nu mai dai niciodată înapoi. Intuiţia noastră ne indică în mod natural direcţia şi ne dă puterea „să intervenim în stingerea conflictelor pe toate nivelele societăţii umane” 209. A Zecea Viziune afirmă că oamenii vor acţiona cu tot mai mult curaj pe măsură ce vor înţelege că vor trebui să facă faţă reconstituirii din Lumea de dincolo, „în care suntem nevoiţi să privim consecinţele tragice ale timidităţii noastre (sau ale neintervenţiei noastre)11. Pe de altă parte, ea ne reaminteşte că orice poziţie pe care ne-o

asumăm şi care nu conduce la integrare, ci la excludere, este contraproductivă.

În roman, Wil afirmă: „Noi putem învăţa să intervenim într-o manieră spirituală! Asta înseamnă că putem contribui la conştientizarea întregului proces, aşa cum procedează cei de aici (din Lumea de dincolo), ajutându-i pe cei prinşi în lumea iluziilor (a construcţiilor mentale distructive, a obişnuinţelor). Noi ştim acum că oricât de neplăcut ar fi comportamentul unei alte persoane, ea nu este decât un suflet care încearcă să se trezească, la fel ca şi noi" 210.

598

Susţinerea viziunii

DĂRUIŢI

La vârsta de 21 de ani, Palena Dorsey s-a privit în oglindă şi a văzut un schelet. „Ştiam că nu am decât două opţiuni, ne-a povestit ea. Ori mă schimbam şi o luam pe o cale diferită, ori chiar aş fi ajuns un schelet". 22 de ani mai târziu, ea se putea lăuda că a ajutat 112 tineri tulburaţi să o apuce pe aceeaşi cale ca şi ea. Mamă a doi copii, fără soţ, Palena şi-a deschis larg porţile casei pentru a adăposti copii de toate rasele şi de toate vârstele. „Cea mai mică era o prostituată de nouă ani care a fost trimisă în stradă pentru a susţine financiar dependenţa de droguri a tatălui ei. Cei mai mulţi dintre copiii mei au cunoscut drogurile, au fost abuzaţi şi au avut probleme cu legea". La un moment dat, Palena, care avea şi o slujbă cu program de opt ore, a trebuit să ţină în casă 22 de copii. Filosofia ei este simplă: niciun copil nu doreşte să se prostitueze sau să fie dependent de droguri.

Să construieşti o şcoală în Pakistanul de nord nu este un demers uşor. Zona este atât de accidentată şi de dificilă încât mai întâi a trebuit să se construiască un pod peste râul Braldu, pentru ca materialele de construcţii să poată fi aduse până la locul şantierului. Astăzi, podul este gata, temelia a fost pusă, au fost recrutaţi profesori calificaţi din zonă, şi se fac pregătiri pentru construirea unei a doua şcoli, la o zi de mers de Korphe… Nu Întâmplător,

proiectului i s-a dat numele de Lam Bela – calea de mâine.

American Himatayan Foundation Newsletter, vara lui 1996

%

599

Închiderea cercului

Singurul lucru pe care copiii simt nevoia să-l ştie este că ai încredere în ei, că nu îi minţi. De aceea, le-am povestit tuturor istoria mea şi le-am transmis convingerea mea că şi ei se pot schimba. Dacă îi convingi că ai încredere în ei, ajung să se privească pe sine într-o lumină nouă şi întreaga lor atitudine se schimbă. De pildă, dacă sunt integraţi într-o gaşcă de cartier pentru a-şi găsi o identitate, ei renunţă la această atitudine a străzii. Nu mai simt nevoia să se ascundă în spatele altora11.

Cum a început totul? „Ei bine, în anul 1978, preotul meu m-a întrebat dacă nu pot găzdui o fetiţă care trebuia dusă la un cămin de copii. Am fost imediat de acord, căci doream să înapoiez ceva din tot ce am primit eu însămi. La început nu a fost deloc uşor. A trebuit să învăţ ce se poate şi ce nu se poate. Cred că cel mai important lucru pe care îl poţi face este să îi asculţi pe aceşti copii. Foarte mulţi oameni le vorbesc copiilor, dar nu vorbesc cu ei. De aceea, am învăţat să vorbesc cu ei şi să îi ascult. Le-am spus că am încredere în ei şi că aştept anumite lucruri de la ei.

Există în casa noastră reguli care nu sunt negociabile. Dacă încalcă aceste reguli, sunt daţi afară, şi ei ştiu acest lucru. Avem de asemenea un tabel mare cu numele tuturor şi cu sarcinile pe care le au de făcut. Unul dintre ei este numit şef, iar dacă altcineva nu îşi îndeplineşte sarcinile, trebuie să o facă el în locul lor, chiar dacă acest lucru poate dura până noaptea târziu. Există şi anumite consecinţe, precum pierderea dreptului de a lua masa, sau primirea unor sarcini noi. Avem două şedinţe pe zi, una dimineaţa, înainte de a pleca la lucru, şi altă seară, după cină. Nu avem o

600

Susţinerea viziunii

Ordine de zi anumită. Tot ce fac este să îi întreb: ’Are cineva vreo problemă?’11

Una din regulile Palenei este că fiecare copil să câştige bani pentru a-şi cumpăra propriul pat şi mobilierul pe care îl doreşte, şi să le aducă pe cont propriu în casă. „Nu le uşurez prea mult viaţa, dar odată ce reuşesc o anumită experienţă, ei o pot păstra ca pe o cucerire valoroasă11. Principalul scop al Palenei este să-i înveţe pe copii să aibă încredere în sine, să îi stimuleze cu multă iubire, dar şi cu asumarea de responsabilităţi.

Este remarcabil faptul că Dr. Hoerni, unul din părinţii industriei microcipurilor, s-a decis să-i ajute pe copiii săraci.

American Himalayan Foundation News/etter, vara anului 1996

La început, cel mai mult mă speria faptul că propriii mei copii ar fi putut învăţa lucruri rele de la ceilalţi copii, care vorbeau deschis despre experienţele lor legate de droguri. Din fericire, s-au descurcat de minune, iar la ora actuală am chiar doi nepoţi minunaţi11. În afara sprijinului susţinut pe care l-a primit tot timpul din partea preotului, Palena a fost ajutată de întreaga comunitate să-şi poată îmbrăca şi hrăni copiii. Păstrează încă legătura cu 60 sau 70 din copiii pe care i-a adăpostit, şi care acum au ajuns adulţi. „Există întotdeauna şi eşecuri, dar cei mai mulţi dintre copiii mei au rămas pe calea cea nouă, iar unii dintre ei fac astăzi acelaşi lucru (îi ajută pe copiii străzii)11.

Ce îi sfătuieşte pe cei care doresc să lucreze cu copiii străzii? „Eu cred că există o justificare pentru toate lucrurile, şi dacă ceva este greşit, trebuie să existe o cale pentru a fi

Îndreptat. Aceşti copii au fost cel mai important lucru din viaţa mea, deşi mi-a fost tot timpul teamă că mi-aş putea pierde slujba dacă s-ar cunoaşte propriul meu trecut. Mai presus de orice, trebuie să îi asculţi pe copii şi

să le demonstrezi că ai încredere că vor face alegerile corecte. Este important ca ei să aibă libertatea de a spune ceea ce le trece prin minte. De asemenea, este important să ai răbdare cu ei. Cred că acest lucru nu se poate învăţa. Am cunoscut destui oameni care pur şi simplu nu ar trebui să fie lăsaţi să lucreze cu copiii, şi care se miră de ce nu reuşesc în ceea ce fac". Ce alte sfaturi ne mai putea da, am întrebat-o noi.

...satele din Nepalul de nord... sunt atât de sărace, încât familiile disperate îşi vând de multe ori fetele tinere bordelurilor din India. Între cinci şi şapte sute de mii de fete nepaleze sunt silite să ia în fiecare an calea prostituţiei. Multe dintre ele se infectează cu SIDA şi majoritatea nu îşi mai văd niciodată căminele, viaţa lor fiind curmată brusc.

A fost creat un adăpost pentru fetele salvate sau aflate în pericol; dacă nu au altundeva unde să se ducă, ele pot găsi aici un cămin şi pot primi o educaţie... O mică retribuţie le ajută pe cele mai multe dintre ele să rămână Ia şcoală. Cu cât vor sta mai mult timp Ia şcoală, cu atât mai mică este probabilitatea ca ele să se întoarcă din nou la prostituţie.

Această abordare a fost transpusă în practică printr-un proiect pilot la care au participat 56 de fete din satul Syangja şi a avut un succes atât de mare încât, cu ajutorul AHF, va fi extinsă în acest an la un al doilea sat. Este uluitor cum

Cu o sumă de bani atât de mică (100 de dolari/an/fată) pot fi obţinute schimbări atât de radicale.

American Himalayan Foundation Newsietter, vara anului 1996

Oameni precum Palena Dorsey, Joseph Marshall şi Jack Jacqua sunt exemple vii ale profeţiei din a Zecea Viziune, potrivit căreia: „Diferiţi voluntari se vor oferi să lucreze ca 'fraţi mai mari', 'surori mai mari' sau tutori... ghidaţi de intuiţiile lor interioare şi de dorinţa de a ajuta.

Ei îşi vor aminti de intenţia lor de a aduce schimbări în viaţa anumitor familii, sau cel puţin a unor copii” 211.

SEMINŢELE PLANTATE CRESC ÎN LOCURI ÎNTUNECATE

Recent, San Francisco Chronicle a scris un articol laudativ la adresa Fundaţiei Străzii Delancey, considerat cel mai important centru educaţional rezidenţial şi de întrajutorare din Statele Unite pentru foştii dependenţi de droguri şi pentru cei ieşiţi din închisoare. Deşi majoritatea rezidenţilor sunt practic analfabeţi şi nu au o meserie atunci când intră în Centrul Delancey, la ieşire ei primesc o diplomă echivalentă cu bacalaureatul şi trei calificări diferite. În perioada de şcolarizare, rezidenţii învaţă nu numai materii academice, ci şi metode de integrare socială, de comunicare, atitudini civice, simţul responsabilităţii, valori necesare pentru a putea trăi în societate în mod legitim, fară a mai recurge la droguri şi capabili să atingă succesul. Una din calităţile unice ale

603

Închiderea cercului

Acestei „familii extinse14 constă în faptul că rezidenţii nu trebuie să plătească niciun ban.

Fundaţia se autofinanţează printr-un restaurant, un serviciu de livrare la domiciliu, o companie de mutat mobilă şi o tipografie, la care lucrează chiar rezidenţii dornici să înveţe aceste meserii. Principiul aplicat este: „fiecare are ceva de învăţat de la fiecare44.

Şi toţi vor ajunge să creadă în mesajul Viziunilor, potrivit căruia oricât de grea ar fi situaţia şi oricât de înrădăcinate obiceiurile negative, fiecare om se poate trezi, aducându-şi aminte de misiunea şi de scopul său în viaţă.

A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii

După 25 de ani de reabilitare a foştilor dependenţi de droguri, a puşcăriaşilor şi prostituatelor, organizaţia a devenit un campus acreditat al Universităţii Golden Gate212. Logo-ul fundaţiei are inscripţionate cuvintele: „Vertere Vertute”, care înseamnă „transformare prin

curaj44. La vârsta de 40 de ani, Shirley Lamarr – unul din exemplele reprezentative pentru care Centrul Delancey a devenit atât de faimos – era dependentă de droguri şi se prostitua, având patru copii de crescut şi o lungă listă de arestări la activ. La ultima arestare, ea a ajuns la o înţelegere cu poliţiştii şi cu procurorii, alegând în locul închisorii Centrul Delancey. Transformarea s-a produs, dar cu paşi mici. Atitudinea ei a început să se schimbe, pornind de la lucruri extrem de simple, „precum recunoaşterea adevărului, îndeosebi a faptului că am ajuns o ratată, şi dorinţa de a face ceva pentru a schimba această

Stare de lucruri". „Filosofia Centrului Delancey este simplă, afirmă Lamarr în continuare. Nu există nimic mistic în ea. Totul se reduce la a fi responsabil, la a învăţa integritatea, la a dobândi un caracter, la a renunţa la compromisuri. Ea se reduce la a-i trata pe oameni aşa cum ai dori să fii tratat tu şi la disciplină. Foarte multă disciplină. Aici nu este loc pentru delăsare. Există foarte multă iubire, dar o iubire dură, bazată pe disciplină şi autocontrol". Întrebată ce sfaturi ar dori să le dea celorlalţi, aflaţi în aceeaşi situaţie ca şi ea, Shirley a rostit chiar cuvintele logo-ului: „Vertere Vertute „La asta se rezumă totul. Pentru mine este de ajuns". Această organizaţie extraordinară reprezintă un veritabil tribut adus principiului potrivit căruia oamenii obişnuiţi pot face ca şi cele mai imposibile vise să devină realitate, folosindu-şi la maximum resursele interioare, sprijinindu-se reciproc şi trăindu-şi viaţa în mod integru, în umbra unui ideal.

MISIUNE LA ÎNCHISOARE

Eroul din A Zecea Viziune afirmă la un moment dat că tranziţia se derulează ca un proces evoluţionist. Spre exemplu, el spune: „pe termen scurt, va fi nevoie de mai multe închisori şi locuri de detenţie, căci s-a demonstrat că întoarcerea prematură a criminalilor în sânul comunităţii, în numele unei a două şanse, nu face decât să le stimuleze comportamentul negativ. Pe de altă parte, vom asista la o

integrare a Viziunilor chiar în programele educaţionale din interiorul închisorilor, care va schimba cultura crimei şi va permite singura reabilitare care funcţionează cu adevărat: contagiunea amintirilor” 213.

605

Închiderea cercului

Soluţiile tradiţionale care se concentrează exclusiv asupra pedepselor nu mai corespund nevoilor societăţii în care trăim. Încarcerarea criminalilor fară a le oferi programe de educaţie sau reabilitare psihică nu poate ajuta niciodată societatea în ansamblul ei.

Potrivit lui Peter Breen, director executiv la Centerforce, o organizaţie implicată în asistenţa copiilor şi familiilor persoanelor încarcerate, „55% din copiii acestor părinţi vor sfârşi mai devreme sau mai târziu în închisoare11. În dorinţa de a schimba această stare de lucruri, Centerforce s-a implicat în a ajuta aceşti copii să-şi vindece rănile care îi separă de fraţii şi de surorile lor din restul societăţii. Numai în California există la ora actuală peste 350.000 de copii care au unul sau amândoi părinţii închişi în închisori federale, fară a mai vorbi de copiii ai căror părinţi sunt închişi în închisorile locale şi regionale. Se aşteaptă ca numărul lor să se dubleze în următorii doi ani. În prezent, la scară naţională este estimat un număr de 2,5 milioane de copii cu unul sau amândoi părinţii închişi.

Centerforpe şi-a început activitatea în anul 1975, asigurând transportul şi anumite servicii de îngrijire a copiilor pentru familiile care îşi vizitau membrii închişi la închisoarea San Quentin. La ora actuală, organizaţia are 27 de centre, care deservesc 30 de închisori de stat.

Asemenea programe vor reprezenta un aspect important al noii Viziuni asupra Lumii, pe măsură ce cultura în care trăim se va îndepărta de abordarea crimei bazată pe negare şi teamă, neglijând efectele ei asupra societăţii în ansamblul ei. Dintr-o perspectivă holistică, ajutorarea morală şi financiară a acestor familii ostracizate şi condamnate de prieteni, colegi

606

Susţinerea viziunii

Şi restul comunităţii, ca şi cum ar fi la fel de vinovate ca şi cei închişi efectiv pentru crimă, pare întru totul îndreptăţită. De cele mai multe ori, părinţii încarceraţi nu au fost îngrijiţi aşa cum trebuie pe vremea când erau copii, aşa că nu ştiu cum să procedeze cu propriii lor copii. În plus, partenerii lor de viaţă rămaşi în libertate suferă enorm din cauza presiunilor economice şi emoţionale la care sunt supuşi. Singura şansă pe care o are prizonierul de a reveni la o viaţă normală este de a rămâne conectat la speranţă şi iubire. El trebuie să îşi poată vedea copiii crescând, să poată vorbi cu soţia sa, să poată face în continuare opţiuni şi să îşi dezvolte acele calităţi care să îl poată întreţine pe el şi familia lui atunci când se va întoarce în comunitate. În condiţiile noii sofisticări tehnice, oamenii au tendinţa să uite de educaţia elementară, precum matematica şi citirea, învăţarea disciplinei, a artei de a munci fară a aştepta o răsplată pe loc, a responsabilităţii personale, dar mai ales a iertării pline de iubire.

Corbul este simbolul schimbării. Bătrânii şefi de trib afirmă că această pasăre poate vedea simultan trecutul, prezentul şi viitorul. Dacă în viaţa dumneavoastră apare un corb, veţi putea înţelege legile Marelui Spirit în relaţie cu legile umanităţii.

Remediul Corbului înseamnă cunoaşterea directă a ordinii superioare a binelui şi răului, nu a ordinii indicate de legile create de oameni. Adepţii acestei linii spirituale nu se silesc să spună lucrurilor pe nume atunci când constată că lucrurile sunt dizarmonioase, dezechilibrate sau injuste.

Jamie Sams şi David Carson, Tarotul Remediilor

607

Închiderea cercului

Acum patm ani, închisoarea San Quentin a instituit un nou program: Boot Câmp, o alternativă la încarcerare pentru infractorii neviolenţi, care au greşit pentru prima

oară. Acest program pilot excepţional, modelat după un program similar aplicat în New York, combină un regim de viaţă militar cu exerciţiile de dimineaţă, lucrul în favoarea societăţii, ore de educaţie şi foarte multă consiliere. Într-un articol recent din San Francisco Chronicle, Erika Zak Bencich, psihologul programului, spunea că mulţi condamnaţi „află pentru prima oară în viaţă ce este disciplina şi ce înseamnă să fii un model pozitiv. Mai presus de orice, noi îi învăţăm cum să trăiască" 214. Până în prezent, niciunul din cei care au urmat întregul program nu s-a mai întors la puşcărie. Aceste tipuri de programe depind în mare măsură de sprijinul comunităţii şi de activitatea de voluntariat. Simţiţi chemarea de a oferi consiliere, de a contribui la îngrijirea copiilor, la transportul sau educaţia acestor persoane defavorizate? V-aţi putea întâlni de pildă cu un grup de femei condamnate, o dată pe lună, pentru a le vorbi despre sentimentele dumneavoastră, despre speranţe şi despre cărţile citite?

O MISIUNE LEGATĂ DE MEDIU

Fenomenul poluării are loc din cauza complicităţilor tacite, a ignoranţei şi apatiei. Gunoaiele ne invadează din toate părţile. Tuşim din cauza fumului produs de ţigările altora. Continuăm să conducem, indiferenţi la problemele de mediu şi preocupaţi numai de problemele noastre. Această situaţie poate fi schimbată, dar numai dacă ne vom schimba perspectiva, renunţând la „toleranţa noastră învăţată".

Susţinerea viziunii

La fel ca şi „martorii inspiraţi" citaţi în romanul A Zecea Viziune, persoanele din relatările de mai jos au înţeles că trebuie să facă ceva pentru a schimba lucrurile.

GARDIENII PĂDURILOR

Există un drum adorabil care porneşte din Ixopo şi şerpuieşte printre dealuri. Aceste coline sunt acoperite cu iarbă şi sunt de o frumuseţe care îţi taie respiraţia… iarba este bogată şi verde; este imposibil să vezi pământul. Din păcate, aceste dealuri o iau la vale, din cauza conformaţiei

pământului de sub ele (care provoacă alunecări de teren). Ploile sunt din ce în ce mai puternice, iar torentele sapă şanţuri adânci. Nimeni nu se îngrijeşte de ele, şi din cauza aceasta, nici ele nu mai au grijă de oameni. Titihoya nu mai cântă aici.

Marile coline văduvite de iarbă stau dezolante, iar pământul este răscolit, părând un trup rănit. Cerul fulgeră şi trăsneşte deasupra lor, torentele de ploaie le invadează, formând pârâiaşe de culoare roşiatică – culoarea pământului. În văi, femeile ară pământul rămas, dar porumbul nu mai depăşeşte înălţimea unui om. Prin văi nu mai întâlneşti decât bătrâni, mame şi copii. Bărbaţii au plecat, dar mai ales tinerii… Pământul nu i-a mai atras.

Alan Paton, Plângi, ţară frumoasă

O organizaţie care se ocupă cu protecţia mediului din New Mexico, numită Forest Guardians (Păzitorii Pădurilor) a cumpărat 2.500 de acri de pământ pentru a proteja pădurile

609

Închiderea cercului

Pe cale de dispariţie din cauza crescătorilor de vite. Intervievat de Salle Merrill Redfield în Jurnalul Celestine, John Homing, directorul pentru conservare al organizaţiei a povestit: „Noi ne-am născut dintr-o controversă. Încă din 1989, Autoritatea Forestieră a propus tăierea ultimei păduri seculare din Santa Fe. Sam Hitt, fondatorul organizaţiei, a găsit de cuviinţă că vânzarea de cherestea nu este în interesul populaţiei şi astfel s-a născut organizaţia, din dorinţa de a prezerva pădurea seculară. Până la urmă am învins, şi această pădure minunată a rămas în picioare până astăzi” 215. Mai recent, Gardienii Pădurii au împiedicat distrugerea lizierei pădurii din cauza creşterii vitelor, care distrug vegetaţia şi poluează apa. Ne-am dat seama că atacarea fermierilor este o chestiune dificilă şi sensibilă. De aceea, am preferat să cumpărăm direct de pe piaţă pământul. Aceasta a fost calea pe care am ales-o pentru a ne îndeplini obiectivul de a proteja liziera pădurilor fară a recurge la procese şi apeluri

juridice, deşi am avut oricum de întâmpinat o anumită rezistenţă. Ironia este că asociaţia fermierilor, vestită pentru individualismul ei, a solicitat ajutorul statului, al regiunii şi chiar al autorităţilor federale, în încercarea de a ne împiedica să cumpărăm pământul de pe piaţă". Şi astfel, organizaţia a cumpărat 2.500 de acri de teren, cu numai 50 de cenţi acrul pe an.

Avem aici de-a face cu un caz în care vechiul mod de viaţă – reprezentat de fermieri – trebuie să cedeze în faţa unei viziuni superioare de a sluji pământul. După câte afirmă Homing şi grupul său de la Gardienii Pădurilor, există încă foarte multe zone în care păscutul animalelor nu corespunde interesului public. Pe lângă daunele pe care le provoacă

Ţinutului public, sunt cheltuite nu mai puţin de 70 de milioane de dolari pentru subvenţionarea acestor devastări.

Lupii – Gardieni, ritualuri, loialitate şi spirit

Lupii sunt simbolul spiritului sălbatic… Ei încarnează adevăratul spirit al sălbăticiei libere şi nealterate. Lupul are o inteligenţă foarte vie… un simţ al mirosului care îl înzestrează cu o mare putere de discriminare… şi o mare sensibilitate auditivă.

Simbolul lupului ne reaminteşte să ascultăm în permanenţă gândurile şi cuvintele noastre interioare. Lupul are capacitatea de a se ataşa emoţional rapid şi ferm. El ne învaţă nevoia de a avea încredere în propriile intuiţii, şi implicit în propriile ataşamente.

Ted Andrews, Animalele vorbesc

Au mai existat şi alte eforturi ale unor grupuri de a împiedica Autoritatea Forestieră să taie pădurile, dar sunt încă foarte multe lucruri care pot fi făcute pentru a proteja rămăşiţele pădurilor multiseculare de agresivitatea multinaţionalelor. Pare de necrezut, dar Autoritatea a refuzat să vândă drepturile de tăiere a lemnului organizaţiei Northwest Ecosystem Alliance, deşi aceasta a

licitat suma cea mai mare, tocmai din cauza planului lor de a nu tăia pădurea. Homing afirmă: „Mi se pare relevant faptul că Autoritatea Forestieră este mână în mână cu companiile multinaţionale de tăiere a lemnului… Motivul pentru care continuăm să protestăm este

611

Închiderea cercului

Suspendarea tuturor legilor mediului referitoare la pădurile naţionale de către Congres şi de către Preşedintele Clinton, sub pretextul că tăierea lor va ajuta tocmai la refacerea ecosistemului. Este un pretext pueril, care nu serveşte decât celor care doresc să taie aceste păduri seculare. Noi urmărim să menţinem conexiunea care îi leagă pe oameni de locurile în care au crescut. În măsura în care vom reuşi să menţinem această conexiune, oamenii îşi vor recăpăta entuziasmul şi vor apăra locurile pe care le cunosc şi le iubesc” 216.

Pe nivelul de conştiinţă reprezentat de A Zecea Viziune, ne putem aştepta la crearea unor noi asociaţii inedite, de tipul „vânătorilor şi istoricilor nostalgici cu cei care consideră aceste locuri naturale ca nişte porţi sacre către alte lumi”. Important este ca ele să salveze aceste resurse naturale atât de importante. O schimbare a percepţiei se va produce cu siguranţă pe măsură ce intuiţiile şi conştientizarea menirii noastre se vor răspândi în mase, iar societăţile dezvoltate vor integra cunoaşterea mistică a nativilor.

EROII MEDIULUI – LAUREAŢI AI UNOR PREMII

Patru din laureaţii Premiului pentru Mediu Goldman pe anul 1996 descriu în continuare voinţa, curajul şi luciditatea de care este nevoie pentru a face faţă riscurilor personale la care sunt supuşi cei care deschid calea noii Viziuni asupra Lumii.

612

Susţinerea viziunii

Jaguari, lupi, papagali şi oameni

Ciocănitoarea este o pasăre care rezonează chiar cu bătăile inimii Pământului însuşi… Dacă vă iese în cale o

ciocănitoare, poate că este un semn că trebuie să introduceţi schimbări şi ritmuri noi în viaţa dumneavoastră.

Ciocănitoarea zboară într-o manieră şi într-un ritm care îi sunt specifice numai ei. Ea reprezintă un simbol al noilor ritmuri şi al zborului unic pe care trebuie să îl adoptaţi în ceea ce vă priveşte. Faceţi numai ceea ce vi se potriveşte, în maniera cea mai bună pentru dumneavoastră. Când ciocănitoarea intră în viaţa dumneavoastră, ea indică faptul că există deja o temelie pe care puteţi construi. Tot ce mai aveţi de făcut este să vă urmaţi propriile ritmuri.

Ted Andrews, Animalele vorbesc

În anul 1992, la vârsta de 31 de ani, după ce s-a ocupat de traficul de droguri şi a supravieţuit la trei atentate asupra vieţii sale, Edwin Bustillos a înfiinţat o organizaţie a drepturilor omului şi pentru protejarea mediului, numită C ASM AC (Advisory Council of the Sierra Madrc – Consiliul Consultativ din Sierra Madre). Scopul ei este de a crea o biosferă cu o suprafaţă de cinci milioane de acri în Sierra Madre Occidentală, în partea de nord a Mexicului, pentru a proteja astfel ecosistemele pe care de dispariţie şi cele patru culturi diferite ale indigenilor care au supravieţuit în munţi de peste 2.000 de ani. Această regiune, pământul nativ al indienilor Tarahumara, a căror capacitate de a alerga pe distanţe foarte lungi este legendară, dar şi a jaguarilor, lupilor

Cenuşii mexicani, papagalilor cu gâtul gros, şi al site de specii de pini şi de stejari, a căzut recent sub dominaţia cultivatorilor de plante din care se obţin droguri. Recent, comunitatea nativilor, înconjurată de o pădure multiseculară, a primit titlul de rezervaţie naturală, ca urmare a eforturilor susţinute ale lui Bustillos şi ale organizaţiei sale. Bustillos afirmă că: „În mijlocul pădurilor dense şi al canioanelor adânci, printre păsări şi cascade, în toată această infinitate de plante şi de animale, nu ai

nevoie de nimic altceva pentru a trăi. Cei care trăiesc în armonie cu mediul, trăiesc în mod inteligent” 217.

Curaj în Amazonia

Marina Silva, în vârstă de 38 de ani, şi-a petrecut copilăria producând cauciuc, pescuind şi vânând pentru a-şi ajuta tatăl să-şi întreţină numeroasa familie. Născută în inima Amazonului brazilian, ea s-a mutat la oraş la vârsta de 16 ani. Deşi aproape analfabetă şi bolnavă, ea a învăţat nopţile şi în curând şi-a luat o diplomă universitară. Prin anii 80, ea s-a întors în statul Acre şi a condus, alături de liderul de sindicat Chico Mendes, demonstraţiile paşnice ale lucrătorilor în industria cauciucului împotriva distrugerii pădurilor arborilor de cauciuc şi a alungării comunităţilor locale de pe pământul lor. După asasinarea lui Mendes în anul 1988, Silva şi-a continuat munca de convingere a autorităţilor să creeze rezerve extractive sustenabile. La ora actuală există două milioane de hectare de pădure, care produc cauciuc şi nuci de cocos şi care sunt conduse de comunităţile locale ale

Indigenilor. Cu toate problemele ei de sănătate, Silva a devenit primul senator federal al Braziliei ales din rândul producătorilor de cauciuc. Ea afirmă: „Cea mai bună alternativă pe care o avem la ora actuală este să ne prelungim zilele pe această planetă. Va trebui să ne folosim întreaga capacitate tehnică şi ştiinţifică pentru a inversa procesul de distrugere pe care l-am declanşat noi înşine. De aceea, sunt mândră că sunt din Amazonia, un loc în care avem şansa să schimbăm istoria11218.

Papagalul este un maestru minunat, care ne învaţă despre puterea luminii şi a culorilor. Unii papagali au fost învăţaţi să imite vocea umană. Din acest motiv, papagalii sunt consideraţi o verigă de legătură între regatul uman şi cel al păsărilor. Din această perspectivă, papagalii ar putea fi asemănaţi cu ambasadorii, cu diplomaţii şi cu interpreţii regatului păsărilor. Ei au un farmec pe care dacă l-aţi folosi, v-aţi putea înţelege mai uşor cu semenii voştri. Mai

mult, vă pot ajuta să vă treziţi simţul diplomaţiei.

Ted Andrews, Animalele vorbesc

„Eu susţin un mediu pentru toate generaţiile”

În anul 1984, Mahesh Chander Mehta, în vârstă de 49 de ani, unul din cei mai vestiţi avocaţi ai interesului public din întreaga lume, a vizitat Taj Mahalul. El a constatat că marmura s-a îngălbenit şi a devenit pătată din cauza substanţelor industriilor locale. A avut primul proces legat

Închiderea cercului

De mediu la Curtea Supremă din India, urmat de un al doilea proces, legat de poluarea gravă a fluviului Gange cu substanţe petrolifere. Începând din acel moment, în fiecare zi de vineri o curte de justiţie se întruneşte numai pentru un caz al lui Mehta.

Elefanţii simbolizează puterea. Ei sunt consideraţi simboluri ai norilor, şi mulţi oameni chiar cred că elefanţii sunt cei care au creat norii… Mai mult, sunt consideraţi simboluri ai ceţei care separă lumea formelor de lumea ideilor.

Elefantul… se bazează în primul rând pe simţul mirosului. Cei care şi-au ales ca totem elefantul trebuie să fie atenţi la mirosuri (ce miroase bine şi ce nu). Există ceva care nu vă miroase a bine? Care miroase urât? Cum reacţionaţi la aceste senzaţii?

Ted Andrews, Animatele vorbesc

În anul 1993, după zece ani de bătălii prin tribunale, Curtea Supremă a ordonat închiderea celor 212 fabrici din jurul Taj Mahalului, pe motiv că nu şi-au instalat mecanisme de protecţie a poluării. Alte 300 de fabrici au primit avertismente în aceeaşi direcţie. Acţionând de regulă pe cont propriu, Mehta a investigat multe cazuri similare şi a deschis procese ori de câte ori i s-a părut că acest lucru este necesar. A câştigat nu mai puţin de 40 de procese regionale legate de mediu. Mehta este responsabil pentru silirea a peste 5.000 de fabrici să instaleze filtre de control al poluării şi a 250 de oraşe să înfiinţeze programe

de însămânţare a plantelor. El

616

Susţinerea viziunii

A cerut Curţii Supreme să ordone Guvernului Federal introducerea benzinei fară plumb în cele mai mari patru oraşe ale ţării şi a reuşit mutarea a 9.000 de uzine poluatoare în afara spaţiului oraşului New Delhi. Printre altele, eforturile sale au condus la introducerea unor programe obligatorii de educaţie pe tema mediului înconjurător în şcoli şi în locurile publice. A fost co-fondator al Consiliului Indian pentru Acţiuni Juridice Legate de Mediu, o organizaţie non-profit a avocaţilor, oamenilor de ştiinţă şi medicilor care promovează protejarea mediul înconjurător şi urmăreşte să atragă şi alţi avocaţi în procese juridice de interes public pe teme legate de mediu. Iată ce spune el: „Eu nu mă lupt cu toată lumea odată, aşa cum mă percep unii. Sunt convins că va veni ziua în care cei cu care mă lupt astăzi prin tribunale vor înţelege că şi ei, la fel ca şi copiii lor, au fost beneficiarii luptei pentru protejarea mediului” 219.

Arată-şi-spune

Amooti Ndyakira, un ziarist de la New Vision, unul din ziarele independente din Africa, a făcut eforturi continue pentru a ridica nivelul de conştiinţă al oamenilor în legătură cu problematica mediului. El afirmă: „Oamenii nu vor deveni conştienţi decât dacă vor fi informaţi. Ei nu vor trece la acţiune decât dacă vor deveni conştienţi, şi abia atunci va putea fi salvat mediul înconjurător” 220. Articolele sale legate de vânarea gorilei de munte şi de tăierile ilegale de arbori au condus la întărirea legislaţiei de protejare a mediului. Deşi şi-a asumat riscuri imense, Amooti s-a angajat personal într-o operaţiune periculoasă de prindere a unei bande de

617

Închiderea cercului

Contrabandişti cu produse animale. A făcut de asemenea presiuni asupra guvernului său să semneze un tratat internaţional de protejare a speciilor aflate pe cale

de dispariţie.

REVOLUŢIA INIMII

Există mii de organizaţii şi grupuri care se ocupă fără încetare de oamenii înfometaţi şi lipsiţi de adăpost. Unul din cele mai remarcabile grupuri, Share Our Strength (Luaţi din Puterea Noastră), asigură nu numai hrană pentru stomac, ci şi un nou model de servicii pentru comunitate. Într-o epocă în care cei mai mulţi oameni sunt descurajaţi că nicio politică guvernamentală şi nicio organizaţie umanitară nu pot asigura suficiente resurse pentru cei aflaţi cu adevărat în nevoie, a apărut o nouă viziune a prosperităţii la nivel comunitar care a demonstrat deja că pot fi regândite soluţii inspirate pentru probleme aparent insolubile.

După mulţi ani petrecuţi în politică în calitate de asistent al senatorilor Gary Hart şi Bob Kerry, Bill Shore a ajuns la un moment de răscruce. Experienţa lui în domeniul guvernamental i-a oferit nu numai posibilitatea să-şi dezvolte calităţile de organizare şi de comunicare cu oamenii, dar i-a permis inclusiv să înţeleagă ce pot şi ce nu pot face guvernele, în anul 1987, el a luat decizia de a-şi investi energia şi experienţa în crearea unui nou model de abordare a foametei şi a sărăciei. Alături de sora sa, Debbie Shore, el a fondat organizaţia Share Our Strenth, care a ajuns în zece ani la o putere financiară de 30 de milioane de dolari (oferiţi sub formă de granturi), fără să primească niciun ban de la

Guvern. În cartea sa, Revoluţia inimii: o nouă strategie pentru crearea prosperităţii şi pentru o schimbare radicală, Shore vorbeşte despre necesitatea reinventării întregii idei a organizaţiilor non-profit. Prima parte a planului său constă în trecerea sectorului non-profit de la primirea de granturi şi fonduri din partea unor bugete deja foarte restrânse la autofinanţare prin afaceri proprii. În al doilea rând, strategia sa are în vedere nevoia personală a unei mari categorii de oameni care doresc să

contribuie pentru anumite cauze importante, nu doar cu câţiva dolari ici şi colo, ci cu tot ce au ei mai bun.

Niciun alt animal, poate cu excepţia lupului, nu simbolizează mai bine ideea de comunitate ca şi câinele de prerie. Comunitatea câinilor de prerie nu îşi încetează niciodată activitatea. Ea se împarte în comunităţi mai mici, în care fiecare membru depinde de ceilalţi.

Aceste animale sunt foarte sociabile… Ei se salută prin îmbrăţişări şi săruturi… Cu gura deschisă, îşi ating dinţii unii altora. Le place la nebunie să-şi arate afecţiunea.

Analizaţi apartenenţa dumneavoastră la comunitate… participaţi plenar la aceasta?

Ted Andrews, Animalele vorbesc

Dacă am face o listă cu cele mai importante priorităţi pentru această lume, alimentaţia noastră şi a copiilor noştri ar fi cu siguranţă în frunte, alături de controlul naşterilor şi de co-existenţa paşnică. Copiii subnutriţi sunt nu numai mai predispuşi către boală, dar dacă nu primesc hrană adecvată atunci când un anumit organ al lor este în creştere – de pildă

Închiderea cercului

Creierul tulburările acestuia pot fi ireversibile şi incalculabile. Aceşti copii vor avea o capacitate mai redusă de concentrare, un simţ inferior al discriminării şi o curiozitate mai mică. Implicaţiile pe termen lung ale acestor deficienţe sunt evidente. În timp ce foametea din alte părţi ale lumii se datorează războiului sau altor cauze majore, în Statele Unite se datorează sărăciei economice, dar mai presus de toate sărăciei viziunii celor care ne conduc.

„înainte de a deveni o organizaţie, Share Our Strength (SOS) a fost mai întâi o idee. Chiar înainte de aceasta, ea a fost o emoţie, un reflex, o reacţie, scria Bill Shore. Reacţia mea la foametea din Etiopia a fost aceea de a trage un semnal de alarmă (SOS), şi cu cât trece timpul, am această reacţie faţă de tot mai multe probleme, de pildă faţă de politica Congresului din ultimul deceniu, cu

toate triumfurile şi dezamăgirile ei, faţă de copiii care nu au avut parte de copilăria mea confortabilă şi de părinţii mei plini de afecţiune. Reacţia care a condus la naşterea organizaţiei noastre a însemnat pentru mine o cotitură, înţelegerea faptului că nu numai guvernele şi celelalte instituţii sunt responsabile pentru rezolvarea problemelor sociale, ci şi eu, şi alţi oameni ca mine" 221.

Iniţial, SOS a organizat o serie de evenimente culinare la scară naţională, numită Gustul Naţiunii, în care au fost invitaţi bucătari-şefi, şefi de restaurante, comercianţi de vinuri, distribuitori de cafea şi băuturi alcoolice, care au contribuit cu talentul şi resursele lor. Ulterior, SOS a dezvoltat conceptul numit întreprinderea Creativităţii şi Prosperităţii, un hibrid antreprenorial care asigură „produse şi servicii pentru acei

620

Susţinerea viziunii

Oameni care doresc să le cumpere din alte motive decât intenţiile lor caritabile41222.

Shore şi colegii săi au descoperit că oamenii preferă să ofere contribuţii ne-financiare, prin implicarea directă. Spre exemplu, scriitori binecunoscuţi precum Anne Tayler au scris romane care au fost publicate, cedând drepturile de autor organizaţiei SOS. Alţi autori strâng bani ţinând conferinţe sau publicând antologii. „La ora actuală, SOS are peste

100.000 de contribuabili. Un parteneriat cu American Express a mărit de mai mult de două ori dimensiunea organizaţiei şi ne-a ajutat apoi să creăm asemenea parteneriate cu alte mari corporaţii, precum Northwest Airlines, Universal Studios, Seagram's, Fetzer Vineyards, Barnes and Noble, Starbucks Coffee, Calphalon Cookware, Gallo Wines, şi mulţi alţii. În anul 1996, Share Our Strength îşi propune să adune şi să cheltuiască peste 16 milioane de dolari pentru a susţine eforturile comunitare de combatere şi prevenire a foametei. Niciun cent din aceşti bani nu provine de la guvern, nici de la alte fundaţii, şi nici nu sunt trimişi prin poştă. Şi totuşi, în fiecare an se

adună tot mai mulţi bani, pentru ca noi şi noi grupuri de oameni defavorizaţi să beneficieze de pe urma lor” 223.

Dacă fiecare om din această lume s-ar opri timp de cinci sau zece minute pe zi pentru a se gândi, ne-am putea apropia cu toţii de lucrarea lui Dumnezeu, căci avem nevoie de reflecţie, trebuie să-i cerem zilnic binecuvântarea lui Dumnezeu şi trebuie să-L aducem în viaţa noastră, dacă dorim să-L putem oferi şi altora. Când Dumnezeu nu lipseşte

Din viaţa noastră înseamnă că trăim profund, că tot ce atingem devine util şi rodnic. Absenţa lui Dumnezeu nu face decât să înrăutăţească lucrurile în această lume.

Lucinda Vardey, Maica Thereza: calea simplităţii

Una din sugestiile practice prezentate în cartea Revoluţia inimii constă în producerea unui articol a cărui cumpărare să fie de folos cauzei pentru care militaţi. Shore spune: „în acest fel puteţi nu numai să colectaţi bani şi să atrageţi atenţia comunităţii pentru problemele care vă preocupă, dar le puteţi oferi clienţilor dumneavoastră şi şansa de a face opţiuni responsabile din punct de vedere social” 224.

Înfiinţaţi întreprinderi pentru Prosperitatea Comunităţii, precum Newman’s Own (compania alimentară a actorului Paul Newman donează întregul profit pentru diferite cauze caritabile şi educaţionale), Working Assets, Timberland, American Express, House of Seagram’s, sau FILĂ.

Folosiţi-vă talentele sau predaţi. Găsiţi o şcoală, un centru comunitar sau o organizaţie non-profit în care puteţi preda sau în care vă puteţi angaja voluntar, împlinindu-vă astfel pasiunea creatoare. Dacă vă simţiţi atras de acest tip de acţiuni, citiţi cartea lui Bill Shore sau sunaţi la biroul organizaţiei Share Our Strength.

Atunci când ne risipim energia condamnându-i pe alţii, indiferent dacă este vorba de ineficienţa guvernului sau de corporaţiile multinaţionale, noi cădem în capcana

dezumanizării semenilor noştri şi alimentăm astfel polarizarea dintre bine şi rău. În schimb, în cazul în care căutăm soluţii superioare – cum ar fi punerea în serviciul comunităţii a

622

Susţinerea viziunii

Talentelor noastre – şi când ne asumăm responsabilităţi personale, noi susţinem Viziunea asupra Lumii. Ne simţim împăcaţi cu noi înşine, încărcaţi cu energie, şi în plus, ne ajutăm semenii. Altfel spus, suntem conectaţi la intenţia noastră primordială.

CONTINUAREA TREZIRII

În romanul A Zecea Viziune, Wil ne prezintă un mesaj important: „Aceleaşi experienţe se petrec astăzi cu oameni de pe întreaga planetă. După înţelegerea primelor nouă Viziuni, noi avem datoria să le transpunem în practică, să le experimentăm în viaţa noastră de fiecare zi, pentru a contracara astfel pesimismul în creştere şi alienarea care ne înconjoară de pretutindeni. Simultan, perspectiva noastră continuă să se lărgească, permiţându-ne să înţelegem din ce în ce mai bine situaţia spirituală în care ne aflăm, sau altfel spus, cine suntem noi. Ne dăm acum seama că ne trezim faţă de un plan superior celui terestru14225. Procesul continuă, dar se petrece gradual.

Noi vom putea face faţă cu succes provocărilor ultimului deceniu de dinaintea intrării în noul mileniu, dacă vom realiza necesitatea de a schimba cu adevărat ordinea în care trăim, pe baza unor principii superioare, fără a ne mai crampona de sistemele curente.

Corinne Melaughlin şi Gordon Davidson, Politici spirituale: schimbarea lumii din interior către exterior

623

Închiderea cercului

SĂ PLANTĂM ŞI SĂ CULEGEM ROADELE ÎMPREUNĂ

Janine Echabame este o mamă care îşi creşte singură copiii, ocupându-se de artizanat. Ea a trăit în centrul Californiei timp de 20 de ani. Împreună cu cei doi băieţi

adolescenţi ai ei, trăieşte într-o căsuţă mică, dar cochetă, situată într-o livadă de migdali. Povestea lui Janine ilustrează felul în care ceea ce a fost o povară pentru ea s-a dovedit un dar pentru cineva care şi-a pierdut familia şi prietenii, dar şi identitatea şi căminul.

„Am o grădină mare, ne-a povestit ea. Odată, după ce am lipsit un an de acasă, m-am trezit că a fost invadată de buruieni cu o înălţime de un metru. Pentru mine, grădina este esenţa unui cămin, aşa că mi s-a părut normal să îmi doresc ca grădina mea să înflorească din nou. I-am întrebat pe vecinii mei dacă nu doresc să mă ajute, dar nu s-au arătat interesaţi.

Într-o zi, prin mintea mi-a trecu gândul să rog o familie Hmong să vină şi să mă ajute cu grădina. În ţinutul Merced există o comunitate mare de Elmong, siliţi să emigreze aici după războiul din Vietnam. Văzusem deja câteva din grădinile lor minunate.

Am sunat la Lao Family Communitiy Inc., o agenţie care îi ajută pe asiatici să se integreze în societatea americană. Aceştia mi-au pus numele într-o reclamă TV, iar a doua zi am primit un telefon de la o fetiţă de 12 ani, care mi-a spus că mama ei este interesată să împartă grădina cu mine, căci a ei fusese distrusă de copiii vecinilor.

Susţinerea viziunii

După ce am închis telefonul, m-am speriat puţin. Ruperea de tradiţii şi de familiile lor a condus la apariţia câtorva găşti de cartier din comunitatea asiatică. M-am întrebat: ’Doamne, oare pe cine am invitat în casa mea?’ Apoi mi-am adus aminte că această teamă m-a urmărit toată viaţa, ori de câte ori urma să fac un pas nou. Ea mă însoţeşte în special atunci când îmi deschid inima. Dacă îmi deschid inima, alături de sentimente mai nobile, în ea pătrunde şi teamă. De aceea, nu am răspuns acestei temeri. A doua zi au venit în vizită Gee Vang şi faţa ei, ca să discutăm de termenii înţelegerii. Am convenit să nu folosim niciun fel de pesticide şi alţi fertilizatori chimici. În rest, urma să începem şi să vedem pe parcurs cum

evoluează lucrurile.

…noi urmărim să nu facem rezerve din lucrurile de care avem nevoie, ci să acceptăm numai ceea ce ne trimite Domnul. Cred că în acest fel, vom continua să primim binecuvântarea lui Dumnezeu, mai ales dacă nu vom deveni extravaganţi şi dacă nu vom cădea în capcana de a trăi în viitor (prin planuri şi vise), în loc să trăim plenar în momentul prezent.

Lucinda Vardey, Maica Thereza: calea simplităţii

După numai o lună, grădina mea arăta de parcă nu aş fi lipsit niciodată din ea. Tot ce plantează Gee creşte ca prin farmec. M-a învăţat extrem de multe lucruri! Hrană proaspătă este foarte importantă pentru comunitatea Hmong. Chiar dacă mai nou trăiesc în apartamente, ei folosesc fiecare palmă de pământ pe care o au la dispoziţie pentru a cultiva ceva. În timp, am ajuns să cunosc întreaga sa familie, şi uneori îi

Meditez pe copii. Îi ajut de asemenea să vorbească mai bine limba engleză, le dau consultanţă pe teme de asigurări etc. Ajungând prin intermediul lui Gee să cunosc mai bine întreaga comunitate Hmong, am înţeles prin câtă suferinţă au trecut aceşti oameni. Mulţi dintre ei şi-au pierdut familiile atunci când au fugit din Laos. În SUA, ei trăiesc un sentiment de rătăcire şi de alienare, nefiind obişnuiţi cu cultura noastră, dar încearcă să compenseze acest lucru prin cultivarea superbelor lor grădini. Gee are plante aduse iniţial din Laos, pe care le-a adaptat însă în America. Sunt foarte încântată că a fost dispusă să le cultive inclusiv în grădina mea şi că am putut s-o ajut în acest fel.

Mă bucur din plin de prietenia cu Gee, cu soţul ei, Chue, cu cei nouă copii ai lor şi cu restul comunităţii din care fac parte. Eu şi cu Gee mâncăm împreună, ne facem cumpărăturile împreună, şi de multe ori mă ocup de şcoală pentru toţi copiii noştri (cei doi copii ai mei şi cei nouă copii ai ei).

Gee obişnuieşte să spună: „Parcă am fi o mamă cu fiica ei. Am mare încredere în Janine, iar ea a căpătat încredere în mine. Ea îmi explică tot ce nu înţeleg şi îmi spune de multe ori ce trebuie să fac. Aceste informaţii sunt foarte importante pentru mine”.

Mary, voluntar pentru Misionarii Caritătii, lucrează în bucătărie şi povesteşte: „Am constatat că ajutorul concret îi poate obosi foarte tare pe oameni dacă nu este acordat cu iubire... Stabilirea contactelor nu se poate stabili imediat, ci se realizează gradual... Cel mai bine este să ai grijă să nu fi ocupat tot timpul cu împărţirea mâncării şi cu golirea

Farfuriilor, ci să schimbi câteva vorbe cu cei de care te ocupi, să stabileşti un contact personal şi direct”.

Lucinda Vardey, Maica Thereza: calea simplităţii

Povestea de mai sus demonstrează cât de eficient poate acţiona o persoană dacă reuşeşte să îşi învingă teama. Janine a reuşit să stabilească o punte de legătură cu oameni dezrădăcinaţi fară să aibă nicio vină, creând astfel un model pentru întreaga sa comunitate.

Nu există o reţetă unică. Important este să observaţi prin ce experienţe treceţi şi să solicitaţi ghidare pentru următorii paşi pe care trebuie să-i întreprindeţi. Acceptaţi ce se iveşte în cazul dumneavoastră.

ÎN VIZITĂ LA CASA BUNICII – O NOUĂ POVESTE

O altă persoană care a acţionat ca urmare a unei intuiţii a fost Kim Burroughs, din Toronto. Într-o bună zi, ea s-a decis să pună în aplicare un proiect care o urmărea de multă vreme. Iată povestea ei: „M-am gândit multă vreme ce păcat este să ţii în casele de bătrâni toţi aceşti oameni, din care mulţi mai au încă foarte multă energie şi enorm de multă experienţă, dar care nu s-ar putea descurca singuri. Prin minte mi-a trecut ideea că ar fi grozav dacă şi-ar putea petrece timpul alături de copii, care au atâta nevoie de atenţie personală – lucru din ce în ce mai rar întâlnit în familiile din ziua de astăzi. Tot mai

puţini oameni îşi mai petrec timpul făcând vizite la bunici, deşi aceştia ne pot învăţa atât de multe despre rădăcinile noastre. M-am decis să încerc să stabilesc o punte de legătură între cele două extreme.

627

Închiderea cercului

Ei sunt înfometaţi, dar nu îşi doresc doar mâncare; îşi doresc mai presus de orice să fie recunoscuţi ca fiinţe umane, cu demnitate, şi să fie trataţi la fel cum suntem trataţi noi. Sunt însetaţi după iubirea noastră.

Lucinda Vardey, Maica Thereza: caiea simplităţii

Am început prin a căuta în cartea de telefoane adresele tuturor căminelor de bătrâni şi ale şcolilor elementare. Am făcut apoi câteva vizite într-o sâmbătă, alături de o prietenă. Pe la amiază, am găsit exact ceea ce căutam: o şcoală şi un cămin de bătrâni aflate practic una lângă cealaltă.

Am sunat-o pe directoarea şcolii, am stabilit o întâlnire cu ea şi cu câţiva dintre profesori şi le-am spus ideea mea. Ne-am întrebat apoi cum putem face pentru a o pune în practică. În continuare, am vorbit cu coordonatorii de la căminul de bătrâni, şi în final ne-am adunat cu toţii pentru a pune la punct detaliile. Nimeni nu ştia dacă proiectul va funcţiona sau nu, dar ne-am decis să încercăm.

Am fost foarte emoţionată să-i văd pe copii dând năvală în prima zi la căminul de bătrâni. În prealabil, le spusesem bătrânilor: ’Ascultaţi-i pe copii. Nu trebuie să-i corectaţi sau să le daţi sfaturi. Lăsaţi-i să vă citească din cărţile lor, sau citiţi-le voi lor. Consideraţi că sunt nişte copii minunaţi şi foarte deştepţi’. În mod intenţionat, nu le-am spus nimic bătrânilor despre copii, care erau mai sfioşi, care mai obraznici, mai înceţi la minte sau mai buni la învăţătură. Nu doream ca cineva să pună etichete înainte să se cunoască reciproc.

628

Susţinerea viziunii

L-am încurajat pe bătrâni să le povestească copiilor

cum era oraşul Toronto pe vremea tinereţii lor, iar copiii au fost fascinaţi să audă cât de mult s-a schimbat oraşul între timp. Unii dintre ei au început chiar să joace bingo împreună. Vizitele se ţineau săptămânal. După patru luni, am făcut o primă evaluare şi am rămas uimiţi. Directoarei nu-i venea să creadă cât de numeroase erau schimbările pozitive înregistrate de copii. Exista mai ales un caz, un băiat care fusese extraordinar de agresiv în clasă până atunci şi care s-a calmat în totalitate, devenind mai atent la ore. Dar şi ceilalţi copii au făcut progrese. La sfârşit, am ţinut o mică ceremonie de absolvire, şi i-am rugat pe copii să scrie o scurtă declaraţie despre ceea ce au învăţat ei de la bătrâni şi să le-o citească celorlalţi. A fost minunat. Copiii au scris lucruri de genul: 'Bătrânii nu sunt deloc plictisitori', 'M-am distrat de minune', 'Mi-a făcut plăcere să aud poveşti din zilele de altădată'. Personalul de la casa de bătrâni a rămas şi el impresionat de schimbările pozitive care s-au produs printre pacienţii care au participat la program. Toate acestea ne-au convins să repetăm din nou experienţa la anul.

Odată, exersam la pian, şi un muzician, care s-a întâmplat să mă audă, mi-a spus: „Aşa nu vei ajunge nicăieri. Trebuie să cânţi întotdeauna pentru cineva, care poate fi râul, Dumnezeu, o persoană dragă pe care ai pierdut-o, sau cineva chiar în această cameră, dar trebuie să te adresezi cuiva".

Brenda Ueland, Dacă doriţi să scrieţi: o carte despre artă,

Independenţă şi spirit

629

Închiderea cercului

Era îndeosebi o femeie, Margaret, care nu a avut niciodată copii. Ea venea întotdeauna prima la aceste şedinţe, cu cărţile pregătite. În ziua în care copiii au absolvit, ea a rămas încuiată în camera ei, căci nu dorea să accepte că programul se încheia. Doi dintre copii s-au dus atunci în camera ei, i-au citit declaraţiile lor şi i-au spus, îmbrăţişând-o:, Tu eşti cea mai bună prietenă a noastră'11.

RUGĂCIUNEA NEÎNCETATĂ

Cea mai mare parte a acestei cărţi a avut drept scop descrierea experienţelor unor oameni obişnuiţi care s-au deschis faţă de dimensiunea spirituală, pentru a sluji mai bine umanitatea în lumea seculară. Există suflete care se nasc pentru a lucra în beneficiul Viziunii asupra Lumii într-un anonimat deplin, eventual şi în izolare. Călugării şi eremiţii se retrag din circuitul obişnuit al vieţii, consacrându-ţi energia exclusiv către comunicarea cu spiritul divin. Istoria lumii este plină de legende ale unor miracole şi vindecări săvârşite de mistici, care au atins – ca urmare a eforturilor lor din multe vieţi succesive – puteri neobişnuite, putând realiza materializări, teleportări, salvări miraculoase, şi multe altele.

Un adept spiritual autentic nu va recunoaşte însă niciodată că deţine asemenea puteri! În mod ironic, calea care conduce către aceste puteri este tocmai „atingerea acelei stări în care omul nu mai are dorinţe personale, în care el devine pur, fară motivaţii egoiste. Dumnezeu îi îndeplineşte atunci toate solicitările, tocmai pentru că el a devenit una cu

Dumnezeu. Acesta este scopul ascezei” 226. Markides afirmă în continuare că cel care duce acest mod de viaţă îşi transcende toate pasiunile şi dorinţele personale, astfel încât Duhul Sfânt să poată beneficia de un canal perfect pur, golit de orice formă de egoism, prin care să curgă şi să se manifeste. Markides a primit un text esoteric de la un călugăr finlandez, Tito Collianter. În cartea sa, Calea ascetului, el citează din acest text: „’Dacă omul a renunţat complet la dorinţele sale personale, toate lucrurile se îndreaptă către direcţia dorită de el… Voinţa lui devine una cu voinţa lui Dumnezeu şi tot ceea ce cere el se împlineşte’. Mi s-a dat de înţeles că acesta a fost motivul pentru care gerontes sau stareţi precum Părintele Vasilios se roagă pentru bunăstarea şi pacea lumii. Rugăciunile lor sunt foarte importante, şi tocmai de aceea,

ei se roagă fără încetare” 227.

Avem cu toţii rolul nostru în univers. „Şi mai aflaţi că dacă cei care se roagă ar dispărea, acest lucru ar însemna sfârşitul lumii” 228.

SUNTEŢI O FIINŢĂ PUTERNICĂ Şi MINUNATĂ DE LUMINĂ

Închideţi acum ochii pentru câteva clipe şi întoarceţi-vă în peştera în care aţi văzut simbolurile vieţii dumneavoastră. Intraţi în ea şi aşezaţi-vă chiar în mijlocul ei, în lumina care coboară prin deschizătura de deasupra capului dumneavoastră. Imaginaţi-vă că deveniţi translucid şi că începeţi să emanaţi o lumină aurie, strălucitoare.

631

Închiderea cercului

Lumina dumneavoastră alungă întunericul din întreaga peşteră, luminând-o în toate direcţiile. Aţi devenit o fiinţă de lumină.

DESPRE AUTORI

JAMES REDFIELD trăieşte împreună cu soţia sa, Salle, în Alabama. Este autorul romanelor Profeţiile de Ia Celestine şi A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.

Pentru informaţii suplimentare referitoare la Jurnalul Celestine, o revistă lunară, sunaţi la 1-800-814-6462, de la

9.00 la 17.00 CST (Alabama). Pentru comenzi internaţionale: 1-205-620-9972.

CAROL ADRIENNE este coautoare alături de James Redfield al Ghidului practic la Profeţiile de la Celestine. A mai scris Tarotul numerologic şi Destinul copilului tău. Este consilier, profesor şi conferenţiar pe teme legate de intuiţie începând din anul 1976.

Pentru informaţii suplimentare: Carol Adrienne, M.A., 12400 San Pablo Avenue, Suite 110, Richmond, CA 94805, Fax: 510-235-6727, său ţel: 415-553-2535.

633

INDEX

1 James Redfield, A Zecea Viziune: Menţinerea Viziunii, 1996.

2 Paul H. Ray, „Ascensiunea culturii integrale”, în

Noetic Sciences Review nr. 37, 1996.

3 Ibid.

4 Ibid.

5 Daniel Goleman, Inteligenţa emoţională: De ce contează aceasta mai mult decât IQ-ul.

6 Patricia Hurley, scrisoare publicată în Jurnalul Celestine, ianuarie 1996.

7 Marla Cukor, scrisoare publicată în Jurnalul Celestine, ianuarie 1996.

8 Kyriacos Markides, Călărind leul: în căutarea creştinismului mistic, 1995.

9 James Redfield, A Zecea Viziune: Susţinerea Viziunii, 1996.

10 Ibid.

11 Dr. Alvin Stenzel, Jurnalul Celestine 2, nr. 12 (decembrie 1995).

12 Caroline Myss, De ce nu se vindecă oamenii: cum puteţi depăşi blocajele ascunse, dobândind din nou o senzaţie de bunăstare?, 1994.

13 Michael Mecabe, „Un deceniu al şanselor", în San Francisco Chronicle, 8 martie 1996.

637

14 Dr. Larry Dossey, Cuvinte care vindecă: puterea rugăciunii şi practica medicinii, 1993.

15 Jack Komfield, Calea inimii: Cum ne putem descurca printre pericolele şi promisiunile vieţii spirituale, 1993.

16 Pat Brady Waslenko, scrisoare publicată în Jurnalul Celestine 2, nr. 2, din februarie 1995.

17 James Redfield, A Zecea Viziune: Susţinerea Viziunii, 1996.

18 Ibid.

19 Sandra Fry, scrisoare publicată în Jurnalul Celestine 2, nr. 3, din martie 1995.

20 James Redfield, A Zecea Viziune.

21 Sam Whiting, „Prietenă pe viaţă", în San Francisco Chronicle Datebook, 7 aprilie 1996.

22 Allan Ishac, scrisoare publicată în Jurnalul

Celestine 2, nr. 6 (iunie 1995).

23 Redfield, A Zecea Viziune.

24 Marilyn Allan, scrisoare publicată în Jurnalul Celestine 2, nr. 11 (noiembrie 1995).

25 Redfield, A Zecea Viziune.

26 Marie-Louise Von Franz, Divinaţie şi sincronicitate: Psihologia şansei, 1980.

27 Redfield, A Zecea Viziune.

28 Ibid.

29 Ted Andrews, Animalele vorbesc: Puterile spirituale şi magice ale creaturilor mari şi mici, 1994.

30 Ibid.

31 Ibid.

32 Ibid.

33 Redfield, A Zecea Viziune.

638

34 Dan Miller, scrisoare publicată în Jurnalul Celestine 2, nr. 11 (noiembrie 1995).

35 Jean Houston, Omul posibil, 1982.

36 Ibid..

37 R.L. Wing, Ghid practic de lucru cu I Ching-ul, 1979.

38 Nancy Vittum, scrisoare publicată în Jurnalul Celestine 2, nr. 6 (iunie 1995).

39 James A. Swan, Locuri sacre: pământul viu ne caută prietenia, 1990.

40 James Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.

41 Caroline Myss, De ce nu se vindecă oamenii: cum puteţi depăşi blocajele ascunse, readucând bunăstarea în viaţa dumneavoastră, casetă audio, 1994.

42 Ibid.

43 Russell E. Dicarlo, Către o nouă Viziune asupra Lumii, 1996.

44 Ibid.

45 Ibid.

46 Refield, A Zecea Viziune.

47 Hâns Tendam, Studiul reîncarnării, 1990.

48 Redfield, A Zecea Viziune.

49 Brian L. Weiss, Multe vieţi, mulţi maeştri, 1988.

50 Ibid.

51 Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.

52 Ibid.

53 Larry Dossey, Cuvinte care vindecă: puterea rugăciunii şi practica medicinii, 1993.

54 Ibid.

55 Rosemary Altea, Vulturul şi trandafirul, 1995.

56 Refield, A Zecea Viziune.

639

57 George Leonard şi Michael Murphy, Viaţa pe care am primit-o în dar: un program pe termen lung pentru împlinirea potenţialului corpului, minţii, inimii şi sufletului, 1995.

58 Ibid.

59 Ibid.

60 Ibid.

61 Henry Dreher, „Puterea vindecătoare a confesiunii", în revista Sănătatea naturală, numărul din iulie/august 1992.

62 Redfield, A Zecea Viziune.

63 San Francisco Chronicle, aprilie 1996.

64 „Cine spune că nu mai există eroi?", San Francisco Chronicle, 4 mai 1995.

65 James Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.

66 Robert Monroe, Călătorii în afara corpului fizic, 1971.

67 Ibid.

68 Ibid.

69 Raymond L. Moody Jr., Viaţa de după viaţă, 1988.

70 Ruth Montgomery, în căutarea adevărului, 1966.

71 Ibid.

72 Ibid.

73 Dr. Kenneth Ring, în direcţia Omega: în căutarea semnificaţiei experienţelor de moarte clinică, 1985.

74 Moody, Viaţa de după viaţă.

75 Hâns Tendam, Un studiu ai reîncarnării, 1990.

76 Brian Weiss, Numai iubirea este reală: povestea regăsirii unor suflete-surori, 1996.

77 Ibid.

640

78 Bill şi Judy Guggenheim, Salut din cer!: un nou domeniu de cercetare confirmă faptul că viaţa şi iubirea sunt eterne, 1995.

79 Moody, Viaţa de după viaţă.

80 Ibid.

81 Tendam, Un studiu despre reîncarnare.

82 Redfield, A Zecea Viziune.

83 Guggenheim şi Guggenheim, Salut din cer!

84 Tendam, Un studiu despre reîncarnare.

85 Moody, Viaţa de după viaţă.

86 Raymond Moody, Reflecţii asupra vieţii de după viaţă, 1977.

87 Ibid.

88 Kenneth Ring, în direcţia Omega: în căutarea semnificaţiei experienţelor de moarte clinică, 1985.

89 Ibid.

90 Ibid.

91 Ibid.

92 Ruth Montgomery, Lumea de dincolo, 1971.

93 Ibid.

94 Weiss, Numai iubirea este reală.

95 Tendam, Reîncarnarea.

96 Ibid.

97 Malidoma Patrice Some, Despre apă şi spirit: ritualuri, magie şi iniţiere în viaţa unui şaman african, 1995.

98 Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.

99 Thomas Moore, Suflete-surori: celebrarea misterelor iubirii şi ale relaţiilor de cuplu, 1994.

100 Redfield, A Zecea Viziune.

641

101 Ibid.

102 Ibid.

103 Hâns Tendam, Un studiu despre reîncarnare, 1990.

104 Ibid.

105 Redfield, A Zecea Viziune.

106 Ibid.

107 Ibid.

108 Tendam, Un studiu despre reîncarnare.

109 Ibid.

110 Redfield, A Zecea Viziune.

111 Ruth Montgomery, în căutarea adevărului, 1996.

112 Glenn Williston şi Judith Johnstone, Descoperiţivă vieţile anterioare: creşterea spirituală prin cunoaşterea vieţilor anterioare, 1983.

113 Ibid.

114 Montgomery, în căutarea adevărului.

115 Albert Savedra, San Francisco Chronicle, februarie 1996.

116 Ross Sondergaard Rasmussen, ibid.

1,7 Brownie Meghee, ibid.

118 Eleanor Clark, ibid.

119 Rosalie E. Taylor, ibid.

120 Eligio Panti, ibid.

121 Page şi Eloise Smith, ibid.

122 Benny Ong, ibid.

123 Redfield, A Zecea Viziune.

124 Robert Monroe, ' Călătorii în afara corpului fizic, 1971.

642

125 Glenn Williston şi Judith Johnstonc, Descoperiţivă vieţile anterioare, 1983.

126 Robert Monroe, Călătoria supremă.

127 Redfield, A Zecea Viziune.

128 James Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.

129 Andrew Bard Schmookcr, întâlnirea cu umbră, 1991.

130 Robert Bly, Mic tratat despre umbra umană, 1988.

131 Redfield, A Zecea Viziune.

132 Ibid.

133 Dalai Lama şi Jean-Claude Carrierc, Violenţă şi compasiune, 1996.

134 Ibid.

135 N.n. Perioadele în care se nasc foarte mulţi copii.

136 Ramon G. Meleod, „Se aşteaptă ca populaţia minorităţilor care trăiesc în Statele Unite să egaleze ca număr populaţia albă”, în San Francisco Chronicic, 15 martie 1996.

137 Fran Pavcy, împreună cu Myrna Levy şi Charles Varon, „Noi şi ei”, în întâlnire cu umbră: puterea ascunsă a laturii întunecate a naturii umane, editată de Connic Zweig şi Jeremiah Abrams, 1991.

138 Ibid.

139 Ibid.

140 Ibid.

141 Ibid.

142 Robert Monroe, Călătoria supremă, 1994.

143 Ibid.

144 Redfield, A Zecea Viziune.

145 Margaret Wheatley, „Organizaţia neplanificată: să învăţăm din creativitatea emergentă a naturii”, Revista ştiinţelor noetice, numărul din primăvara anului 1996.

643

146 Paul H. Ray, „Naşterea culturii integrale”, în Revista ştiinţelor noetice, numărul din primăvara anului 1996.

147 Redfield, A Zecea Viziune.

148 Ibid.

149 Ibid.

150 Ibid.

151 Benjamin Barber, „Cultura globală a Lumii Mac”, în Commonwealth, numărul din 26 februarie 1996.

152 Redfield, A Zecea Viziune.

153 Walt Hays, „Pasul natural: ce poate face omul: povestea lui Karl-Henrik Robert”, Timeline, Fundaţia pentru Comunitatea Globală, Palo Alto, martie-aprilie

1995.

154 Ibid.

155 Redfield, A Zecea Viziune.

156 Ibid.

157 Redfield, A Zecea Viziune.

158 Alice A. Bailey, Tratat de magie albă sau Calea discipolului, 1980.

159 Redfield, A Zecea Viziune.

160 Barbara Sher şi Annie Goţtlieb, Lucrul în echipă!: crearea grupurilor de sprijin vă poate garanta succesul, 1989.

161 Ibid.

162 Russell E Dicarlo, interviu cu Dr. Beverly Rubik, Către o nouă Viziune asupra Lumii, 1996.

163 William Drozdiak, Washington Post, „Cândva, Canalul de colectare al Europei', Rinul a renăscut", articol publicat în The San Francisco Chronicle, 1 aprilie 1996.

164 Tom Hurley, „Grupuri comunitare", Noetic Sciences Bulletin, primăvara anului 1996, Institutul pentru Ştiinţe Noetice, Sausalito.

644

165 Ibid.

166 Russell E Dicarlo, Interviu cu Peter Senge.

167 Michael H. Murphy şi Rhea A. White, în interiorul Zonei: experienţe transcedentale din domeniul sportului, 1995.

168 Ibid.

169 Ibid.

170 Ibid.

171 Redfield, A Zecea Viziune.

172 Ruth Montgomery, în căutarea adevărului, 1966.

173 Redfield, A Zecea Viziune.

174 Redfield, A Zecea Viziune.

175 William Van Zyverden, „Dreptul colaborării – Deplasarea accentului către rezoluţie11, în Vermont Bar Journal & Law Digest, februarie 1994.

176 Ibid.

177 Ibid.

178 Ibid.

179 N.tr. Întreg, integral.

180 N.tr. Sacru, sfânt.

181 Laurette Rogers, Proiectul Creveţilor de Apă Dulce din California: un exemplu de proiect educaţional bazat pe protejarea mediului înconjurător, în Berkeley: Heyday Books, 1996.

182 Ibid.

183 Ibid.

184 Ibid.

185 N.tr. Mâncare în şcoli (într-o traducere foarte liberă).

186 Alice Waters, „Dear Mr. President…", monografie, Centrul pentru Ecoliteraţie, Berkeley, 1995.

645

187 Torri Minton, „Copiii de şcoală ajută la salvarea mlaştinii cu apă sărată", San Francisco Chronicle, 4 mai

1996.

188 Fritjof Capra, „Folosirea computerelor în procesul de educaţie", San Francisco Chronicle, 12 martie 1996.

189 James Hillman, Interviu apărut în Sculptură, numărul din martie/aprilie 1992.

190 James Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.

191 Alice A. Bailey, Razele şi iniţierile, voi. 5, Tratat referitor Ia cele Şapte Raze, 1960.

192 Robert Monroe, Călătorii în afara corpului fizic, 1971.

193 Bill şi Judy Guggenheim, Salut din cer, 1995.

194 Ibid.

195 Redfield, A Zecea Viziune.

196 Michael Murphy, Viitorul corpului: un studiu asupra viitoarei evoluţii a naturii umane, 1992.

197 James Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.

198 Ibid.

199 Ibid.

200 Barbara Gates şi Wes Niskcr, „Zen-ul străzii: un interviu cu Bernard Tetsugen Glassman”, în Inqiring Mind, 1996.

201 Joseph Marshall Jr. Şi Lonnie Whceler, Soldatul străzii: lupta unui om pentru a salva o generaţie – câte o viaţă pe rând, 1996.

202 Ibid.

203 Ibid.

204 Catherine Bowman, „Un om de care Malcolm ar fi mândru”, în San Francisco Chronicle, 28 aprilie 1996.

646

205 Ibid.

206 Ibid.

207 Ibid.

208 Ibid.

209 Ibid.

210 Redfield, A Zecea Viziune.

211 Ibid.

212 George Rainc, „25 de ani de dedicaţie şi iubire la Centrul Delancey”, San Francisco Chronicic, 17 martie 1996.

213 Redfield, A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.

214 Donna Horowitz, „în afara închisorii San Quentin”, San Francisco Chronicle, 5 mai 1996.

215 Salle Merrill Redfield, „Vizionari la lucru: un interviu cu John Horning”, în Jurnalul Celestine nr. 4 (aprilie 1996).

216 Ibid.

217 Comunicat de presă, Goldman Environmental Foundation, San Francisco, 1996.

218 Ibid.

219 Ibid.

220 Ibid.

221 Bill Shore, Revoluţia inimii: o nouă strategie pentru crearea prosperităţii şi pentru introducerea unor schimbări radicale, 1995.

222 Ibid.

223 Ibid.

224 Ibid.
225 Redfield, A Zecea Viziune.
226 Kyriacos C. Markides, Călărind leul, 1995.
227 Ibid.
228 Ibid.

Viziunile descrise în **Profeţiile de la Celestine** şi **A Zecea Viziune** au schimbat vieţile a milioane de oameni; ele nu sunt simple teorii. Atunci când începem să înţelegem cum funcţionează, numărul coincidenţelor şi al sincronicităţilor din viaţa noastră se amplifică. Pe măsură ce nivelul nostru de conştiinţă creşte, viziunea noastră asupra lumii se transformă, iar noi căpătăm acces la însăşi esenţa creaţiei. Dacă vom înţelege că gândul şi vizualizarea preced realitatea, le vom putea cultiva în mod conştient, în beneficiul nostru şi al copiilor noştri.

Un supliment perfect pentru romanul **A Zecea Viziune**, acest ghid practic a fost scris cu intenţia de a ajuta indivizii şi grupurile să implementeze ideile descrise în roman. El prezintă explicaţii detaliate şi exerciţii pe temele cuprinse în **A Zecea Viziune**: vieţile anterioare, grupurile de suflete, viziunea de la naştere, folosirea conştientă a viselor şi a rugăciunilor, Lumea de dincolo şi viziunea asupra Lumii. Ghidul ne ajută să experimentăm direct felul în care viaţa noastră se integrează în ciclurile eternităţii... ne învaţă cum ne putem descoperi misiunea personală... şi revelează cum putem contribui cu toţii la schimbările fascinante descrise în romanul **A Zecea Viziune**.

ISBN 973-8471-19-2

COD 72333
33,50
LEI 335.000

EDITURA MIX
Magia cuvintelor